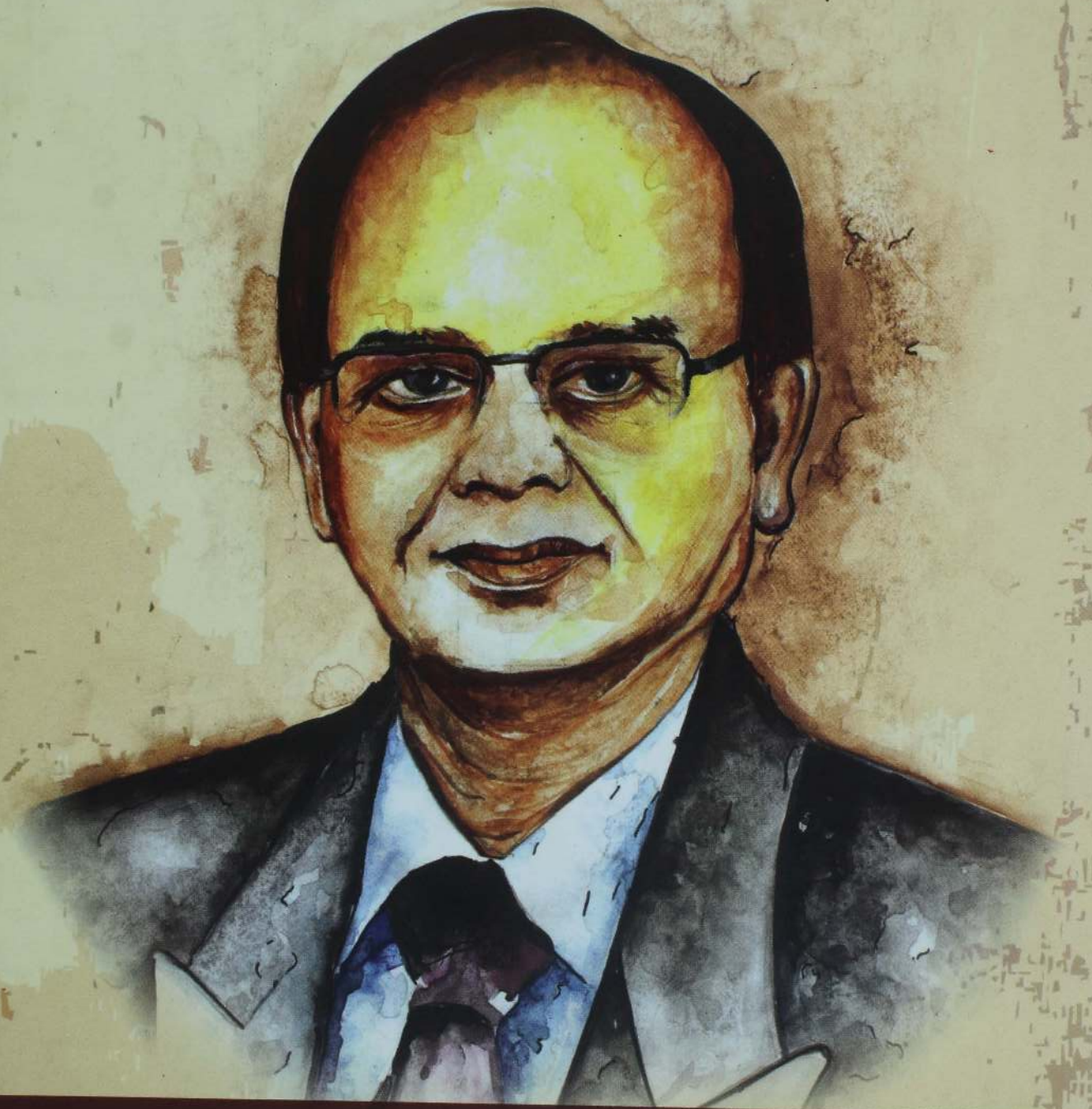

கருமத்தூதி

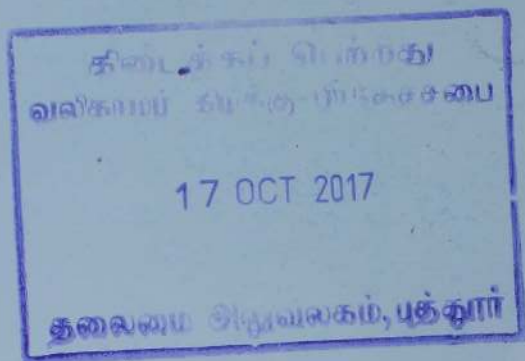

வைத்திய கலாநிதி, ஆளுநர் லயன். வை. தியாகராசா வாழ்க்கை நயப்புப் பணுவல் - 2017

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கருமத்திருதி

செவ்விதாக்கல்
கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன்

வைத்திய கலாநிதி, ஆளுநர் லயன். வை. தியாகராசா
வாழ்க்கை நயப்பும் பனுவல்
2017

நூலின் பெயர் : கருமத்திருதி (வைத்திய கலாநிதி, ஆளுநர் லயன். வை.தியாகராசா வாழ்க்கை நயப்புப் பனுவல்) நெறிப்படுத்துனர் : பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா. செவ்விதாக்கல் : கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் பக்கங்கள் : XIV + 327 நூலின் அளவு : B5 (185mm x 240mm) பிரதிகள் : 500 அச்சுப்பதிப்பு:அன்றாபிறிண்டேர்ஸ்,இல.379,கஸ்தூரியார்வீதி,யாழ்ப்பாணம். தொ.பே:021222 8929 பதிப்பு : புரட்டாதி 2017.

Name of the Book : Karumaththiruthi (Governor Dr. Lion.V.Thiyagarajah Felicitation Volume)
Guide : Prof.Saba.Jayarasa. Editting : Dr. Thirunavukarasu Kamalanathan Pages : XIV + 327
Size of the Book : B5 (185mm x 240mm) Quantity : 500 Printers : Andra Printers,
No. 379, Kasthuriyar Road, Jaffna. T.P: 021 222 8929 Edition : September 2017.

அட்டைப் படம்: நீர் வர்ண யுக்திமுறையில் எஸ். செல்வரமணன் அவர்களால் ஆக்கம்பெற்ற பிரதிமை ஓவியம்

ஆக்கங்கள் படைப்புக்கள், கருத்துக்கள் ஆகியவற்றிற்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பானவர்கள்

சுரீப்பணு

தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்

ஈன்றபொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்

தாய், தந்தை, சகோதரருடன் கருமத்திருதி - இளமைத் தோற்றம்

உள்ளே.....

இயல் - 01

1. சர்வதேச லயன்ஸ் (306B1) கழகங்களின் நூற்றாண்டின் மாவட்ட ஆளுநர் "கருமத்திருதி"
கோவைக்குரசில் டாக்டர் லயன் வை.தியாகராசா MJF,MAF, J.P. அவர்களின் வாழ்வும் வளமும் 01
வித்தியாதாசன்
2. கருமத்திருதி,ஆளுநர் டாக்டர் லயன். வை.தியாகராசா அவர்களும்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியும் - ஒரு மீள்நோக்கு 04
Dr.Thirunavukarasu Kamalanathan
Founder President, Jaffna National College of Education.
Former Consultant, MOE, Isurupaya, Battaramulla.
3. தோன்றாத்துணை 20
ஆ. ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி
ஓய்வுநிலைப் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர், முன்னாள் அதிபர், கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை.
4. 'தனக்கென வாழாத் தகைமையாளன்' வள்ளல் தன்மையும், சமூகப்பணியும் 22
திரு. S.K.யோகநாதன்
ஓய்வுநிலைப் பீடாதிபதி, யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
5. கல்விப்பணி - சமூகப்பணி " கருமத்திருதி" 26
திருமதி அ.வேதநாயகம்
ஓய்வுநிலை வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்.
6. யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் "கருமத்திருதி" அவர்களின் பணிகளும் பயன்களும் 29
திரு. ச. அமிர்தலிங்கம்
பீடாதிபதி, யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
7. வைத்தியர் தியாகரும் ஆசிரிய கலாசாலையும் 34
வே.கா. கணபதிப்பிள்ளை
ஓய்வுநிலை அதிபர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.
8. கருமத்திருதியின் சமூகப் பணிகள் 37
திருமதி புவனேஸ்வரி வேல்நிதி
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
9. குடும்ப வைத்தியராக..... கருமத்திருதி 41
திருமதி. புஸ்பா மகாலிங்கம்

10. பகந்தமிழ்போல் வாழிய நீர் பன்னூறாண்டே..... 45
கவிஞர் இராசையா குகதாசன்
நாயன்மார்கட்டு, நல்லூர்.
11. பக்கத் துணையிருந்து பலமளித்த பண்பாளர்..... 48
“மயிலைக்கவி”
(யா.தே.க.கல்லூரி 6 ஆம் அணி, முகிழ்நிலை ஆசிரியர்.கனடா)
12. பாசமிகு ஆருயிர் நண்பர் - “கருமத்திருதி” 52
இ. ஸ்ரீகோயாலகிருஷ்ணன்
முன்னாள் ஸ்ரீ மீனாட்சி பதிப்பக உரிமையாளர்.
13. ஆளுமைமிக்க குடும்பத் தலைவராக எங்கள் அப்பா “கருமத்திருதி” 56
றிஸ்வி குணதாசன்
English Trained B.E.D.
ஆங்கில ஆசிரியர், யா/ கோப்பாய் மகா வித்தியாலயம்.
14. Felicitation to Honorable and Loveable Governor Dr. Lion Vythylingam Thiagarajah 59
S.Paramanathan
Vice President - VNCOE, P.G.D.E. SL, PSDEM. SL, Inter Teach - UK, SP, Trd. Maths.
15. Dr. Lion V. THIYAGARAJAH PMJF, MAF, JP Centennial District Governor – 2016/2017
Lions Clubs International District 306B1 62
Prof. V.K.Ganeshalingam J.P.
B.Sc (Hons) Ceylon M.Sc Hawaii
Ph.D (London) Hon.D.Sc (Japan)
Former Deputy District Governor (Srilanka)
Former Chairman – S.L.R.C (Jaffna)
Former Dean/Science & Acting Vice Chancellor – University of Jaffna. Srilanka.
16. A GREAT LION THIYAGS 65
P.I.D. Lion. Sunil Watawala P.M. JF, MAF
17. தலைசிறந்த “லயன்ஸ்” சேவையாளர் 70
லயன் கே.எம். பத்மநாதன்

இயல் - 02

18. சமகாலக் கல்வியில் நுண்ணரசியலும், பெருநிலை அரசியலும் 75
பேராசிரியர் கலாநிதி சபா.ஜெயராசா
19. யாழ்ப்பாணத்தில் மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி சில குறிப்புக்கள் 80
பேராசிரியர். கலாநிதி. எஸ். சிவலிங்கராஜா
முன்னாள் தலைவர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

20. 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான வகுப்பறைப் பிரயோகம் பற்றிய போதனாத்துவ தலைவர்களின் பங்களிப்பு மட்டம் 86
சுப்பிரமணியம் பரமானந்தன்
உப பீடாதிபதி, வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
M.Sc Education (U.K), PGDE, PGDEM – (SL), Teach - (UK)
Intel Teach - (UK), SP. Trd - Maths
21. கட்டிளமைப் பருவத்தினரைச் சுயகற்றலின்பால் ஈடுபடுத்துவதற்குக் கையாளத்தக்க உத்திகள் 92
ச.லலீசன்
பிரதி அதிபர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.
22. வடக்கு மாகாண தமிழ்மொழி மூலப் பாடசாலைகளில் ஆரம்பக்கல்வி ஒரு கண்ணோட்டம்..... 99
Sivananthan Navakanthan
B.A, B.Ed (HONS), M.ED (HONS)
National Diploma in Teaching (Merit), Post Graduate Diploma In Education,
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, 2ம் அணி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்,
ஆசிரியர், யா/ யாழ்ப்பாணம் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை
23. ஈழத் தமிழ் மாணவர்கள் இடைநிலையில் கணிதபாடம் கற்றலில் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும் தீர்வுகளுக்கான முன்மொழிவுகளும் - ஒரு கண்ணோட்டம்..... 108
விநாயகமூர்த்தி குகநாதன்
NDT-Maths, B.Ed-Maths, B.A, M.Ed (R), Dip. in Office Admin.
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, 2ஆம் அணி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்,
ஆசிரியர் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி.
வரதராஜன் பாலமுரளி
NDT-Maths, B.A, PGDE, NDE, M.Ed (2nd Upper)
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, 2ஆம் அணி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்,
ஆசிரியர், யா/பண்ணாகம் மெய்கண்டான் ம.வி.
24. ஈழத்தமிழ் மாணவர்களின் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளும் தீர்வுக்கான சில முன்மொழிவுகளும் விஞ்ஞானப் பாடச் சிந்தனை ஊடான ஒரு பார்வை 117
பரமசிவம் சிவசுதன்
B.Sc., PGDE, National Diploma in Education (JNCOE),
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, 3 ஆம் அணி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்,
ஆசிரியர், கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி.
25. பாடசாலைக் கல்வியை தமிழ்ச் சமூகத்திற்கான கல்வியாக வென்றெடுக்கத் தவறுகின்றோமா...? வடபுல தமிழ் மனோநிலை..... 132
தர்ஷன் அருளானந்தன்
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, 7ஆம் அணி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்,
ஆசிரியர், யா/முத்துத்தம்பி மகா வித்தியாலயம்.

இயல் - 03

26. ஈழத்தமிழரின் மொழியும் வாழ்வும் சில தனித்துவங்கள் 143
பேராசிரியர், முனைவர் அ. சண்முகதாஸ்
 Ph.D. (Edinburgh), D.Litt. தகைசார் வாழ்நாள் பேராசிரியர்,
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
27. வாழ்வினதும் அன்பினதும் சரணாலயமான குடும்பம் - சமகாலச் சவால்களும் எதிர்கால மேம்பாடும் 149
பேராசிரியர் கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்
 முன்னாள் துணைவேந்தர் & சமூகவியல் சிரேஷ்ட பேராசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
28. போருக்குப் பின்னர் வடபுலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சில பண்பாட்டுப் பிறழ்வுகளும் தீர்வு முன்மொழிவுகளும் 154
கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்
 தலைவர், துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பளை,
 தலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளை, யாழ்ப்பாணம்.
29. இன்றைய தமிழ்ப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் 158
பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
30. இலங்கை இந்து வெண்கலச் சிற்பக்கலை மரபினூடாக அறியப்படும் ஆபரணக் கலை மரபு 165
பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா
 வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
31. ஈழத்தமிழரின் அரசியல் கலாசார செல்நெறிகள்; சமகால ஆய்வு 172
கலாநிதி கே.ரீ.கணேசலிங்கம்
 தலைவர், அரசறிவியல்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
32. ஒரு முழுமுதற் கடவுளும் பரிவாரத் தெய்வங்களும் சமத்துவ, சமூக - சோஷலிச நோக்கு 176
கலாநிதி ந.இரவீந்திரன்
 ஓய்வுநிலை விரிவுரையாளர், மகரகம தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
33. சிறுவர் அரங்குக்கான நாடக எழுத்துருப் படைப்பாக்கம் 193
கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்
34. வடஇலங்கையின் வீடமைப்பு முறைமை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை - ஒரு கண்ணோட்டம் 199
சி.குணசிங்கம்
 B.Sc in Built Environment, M.Sc in Architecture, RAIA Chartered Architect,
 கட்டடக்கலைஞர், சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா.
35. தமிழர் மெய்யியல் மறுவாசிப்புக்கான சில குறிப்புகள் 218
தி. செல்வமனோகரன்
 உதவி விரிவுரையாளர், இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

36. தமிழிசை வளர்ச்சியில் தமிழிசை இயக்கத்தின் பங்களிப்பு..... 223
திருமதி ஜனனி நடேசமூர்த்தி
 சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
37. விஞ்ஞானம் விளக்கும் மெய்ஞ்ஞானம்..... 228
சைவப்பலவர் சிவசூர் பால. இந்திரக்குருக்கள் (M.A)
 சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா
38. சைவநெறிமுறைகளும் அறிவியலும் ஒரு பார்வை 232
சண்முக ஷர்மா ஜெயப்பிரகாஷ் ஷர்மா
 முனைவர், பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலைத்துறை,
 பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
 6ஆம் அணி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்.
39. கூலித் தமிழ் தேடல்களும் சில கேள்விகளும் 238
லெனின் மதிவானம் M.A.
 பிரதி ஆணையாளர், கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,
 கல்வி அமைச்சு, இசுரூபாய, பத்தரமுல்ல.
40. வியப்புட்டிச் சிரிக்க வைக்கும் வில்லிசைக்கலை..... 246
கலாபூஷணம் இராசையா ஸ்ரீதரன்
 யாழ். நாச்சிமார் கோயிலடி, ஸ்ரீதர் வில்லிசைக்குழு இயக்குநர்.
41. வடபுல நாகரிக வளர்ச்சியில் கிணற்றின் வகிப்பங்கு..... 249
கலாநிதி உலகநாதர் நவரட்னம்
 முன்னாள் பணிப்பாளர் - தேசிய ஆசிரியர் கல்வி அதிகார சபை மற்றும் தேசிய கல்வி நிறுவகம்,
 ஆலோசகர் - சமூக இசைவுக்கான கல்வி, கல்வி அமைச்சு.
42. நூல்விபர ஆவணவாக்கத்தில் ஈழத்தமிழர் பங்களிப்பு சில சான்றுகள் 257
Ms.Srikanthaluxmy Arulanantham
 Librarian, University of Jaffna, Founder, Foundation for Library Awareness
 Immediate Past President / University, Librarians Association, President / Sri Lanka Library Association.

இயல் - 04

43. Allopathic Medical Practice & Medical Education in Jaffna 275
Dr. N. Sivarajah
 MBBS,DTPH, MD Community Medicine, FCCPSL
 Former Head, Department of Community Medicine, University of Jaffna & Consultant WHO
44. QUALITY CONTROL FOR ECONOMIC GROWTH 282
Prof. Ganes S.Ganesalingam
 Visiting Scholar, School of Mathematics and Statistics
 The University of Sydney, Sydney;NSW 2006, Australia.

45. Strategic Leadership for Quality Education..... 292
Mr. Masilamani Pirabakaran
 SLTES , Senior Lecturer, Jaffna National College of Education
 Sp. Trd (English), B.A.(Eng), PGDE, M.A. in Tr. Ed.(Int'l), PGDEM(Merit).
46. Language Acquisition in the context of English as a Medium of Instruction 301
Mr.Sivasubramaniam Mugunthan
 SLTES, (M.Phil.in.Eduiah
 Senior Lecturer, Jaffna National College of Education.
47. Community Language Learning through Culture: 310
 A Theatre - based Approach
Dr.Kandiah Shriganeshan,
 Senior Lecturer,
 English Language Teaching Centre,
 University of Jaffna, Jaffna, Sri Lanka.
48. Importance of Understanding the Role of Learning Styles and Strategies in Learning Second Language 318
Dr.K.Sanmuganathan
 Senior Lecturer in ELT, University of Jaffna.

இயல்-01
கருமத்திருதி
Karumaththiruthi

நுழைவாயில்

எமது மண்ணின் அறிஞர்கள் பெரியோர்கள் அருஞ்சேவையாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் பணிகளையும் சிறப்பையும் எதிர்கால சமூகமும் தெரிந்து கொள்ளப் பதிந்து வைத்திருத்தல் எமது சமூக இருப்பினை பாடுகளில் உயிர்ப்பானது அவர்கள் சிறப்பை மற்ற சந்ததியினரும் அறிந்து அவர் வழிநின்று வாழ்ந்திட எமது நம்பிக்கை.

உறுதிசெய்யும் செயற்
என்பது எமது சிந்தனை.
வர்களும் எதிர்காலச்
கொள்வதுடன், தாமும்
அது உதவலாம் என்பது

மேலும் இச்சிறப்புக்குறி
கௌவிக்கப்படல்” ஆரோக்
சமூகத்தில் உருவாக் கி
நிதர்சனமானது.

யோர் “வாழும் போதே
கியமான நல்ல சூழலைச்
உயர்விக் கும் என்பது

இவை காரணமாக இன்று எம்முடன் வாழும் பெருஞ்சேவையாளர் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை. தியாகராசா அவர்களின் சமூக சேவைகளையும், அதனால் அவர் பெறும் திருப்தியினையும், மகிழ்ச்சியினையும், அவராற்றிய சேவையின் தூய்மை நிலையினால் அவருக்குக் கிடைத்த சிறப்பினையும் பதிந்து சமூகத்திடம் கையளிக்க விரும்பினோம். அதன் பெறுபேறு தான் “கருமத்திருதி” எனும் இந்நூல். சர்வதேச லயன் கழகத்தின் நூற்றாண்டில் அவர் ஆளுநராகப் பதவி வகித்தமை எமக்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சி. அது அவர் சேவைக்குக் கிடைத்த பேருயர்ச்சி.

நூல் ஆக்க முயற்சி பற்றி அவருடன் கலந்துரையாடியபோது, “என்னைப் பற்றிய செய்தி களுடன் மட்டும் நூல் அமைவது பொருத்தமுடையதன்று. எமது சமுதாயத்துக்கும், மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் நூல் அமைதல் நன்று என்று பெருமனதுடன் சம்மதம் தெரிவித்தார்.

இக்கருத்துடன் கல்விப்புலரியும், எமது ஆசானுமாகிய பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களின் நெறிப்படுத்தலுடன் நூல் வெளிவருவது சிறப்பானது.

நூலில், இயல் ஒன்றில் டாக்டர். லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் பற்றி அவரது அன்புள்ளங்கள் பேசுகின்றன. இயல் இரண்டில் கல்வியியல் தொடர்பான தரமான ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பேராசிரியர்களிலிருந்து டாக்டரால் வளர்த்துவிடப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வரை கல்வியியல் ஆய்வுகள் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

பொது நோக்கில் பல் இயல்புத் தன்மையுடன் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இயல் மூன்றில் இடம்பெற அதே இயல்புடன் ஆங்கிலத்தில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இயல் நான்கில் இடம்பெற்றுள்ளன.

“நூலுள் சென்றிருவீர்
சுவைத்து மகிழ்ந்திருவீர்”

கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன்

நாயன்மார்கட்டு, நல்லூர்.
20.09.2017

வாழ்த்து

பார் மகுடம் சூழ எம் நேர்சிந்தை “கருமத்திருதி”

வள்ளல் எம் “கருமத்திருதி” வளர் தமிழின் ஈகை மேயோன்
சொல் செயலில் நிறைவோங்கி சூடரொளிரும் தியாகராசன்
வல்லமிகு பணியால் சர்வ வளம் கண்ட ஆளுநராய்
நல் மகுடம் சூடி யுயர் நாயகனாய் நாகுயர்ந்தீர்!

வாண்மைமிகு வல்லாளன் வண்ணமிகை வடிவாளன்
மேன்மை தகு வளவாளன் மென்மையுயர் பணியாளன்
மாண்மை பெரு கொடையாளன் மண் மகிழும் செயலாளன்
தேன் கருமத் திருதியிவர் தேர்ச்சிமிகு பணியாளன்!

வறியோர், எளியோர், நெறி பிறழ்ந்தோர்

வகைகள் ஏதும் பாராமல்

நெறி நேர் செல்மிகு வல்லவராய்

நெகிழ்வும், துடிப்பும் மிக்கவராய்

அறிவு, திறன் மனப் பாங்குமிகு

ஆக்க பூர்வ நல் பணிபுரியும்

அரிய உத்தம வித்தகரே

அழகுத் தியாகச் செம்மலே நீர்!

பன்மொழி யறிவும் இன்புகழும்

பல்தேர்த் திறனும் பன்முகமுகம்

மென்போக் குடனே பணிபலவும்

மேன்மிகு தளரா நடப்புடனே

தொன்மிகு கலை காப் பாளருமாய்

தொல் சீர் தலை வருமாய்த் திகழ்ந்நு

நன் தமிழ் பழைமை பெருமைகளை

நலமுற நகர்த்திய நாயகன் நீர்!

ஒத்துணர்வும் ஒருங்கிசையும் ஒப்பற்ற நற் பண்பும்
சித்தமிகு கருத்தேற்றச் சீர் முகிலும் நன்னட்பும்
உத்தமத்/ன் “திருதி” உமை உலகமேல் ஆளுநராய்
வித்தகத் திரு மகுடம் வியங்குமக்கு சூடியது!

கல்வி யியற்கல் லுாரிஎழ கமல நாத பீடத்துடன்

வல்பணிகள் ஆற்றிவைத்தீர் வெல்லும் வ(ா)கை பல புரிந்தீர்....

நல்லூரின் அருகிருந்து அல்லல்கள் பணிகள் நீக்கி

சொல்லொணாப் பணிபுரியும் செயற்கரிய வைத்தியராய்

வெல்லும் உம் செயல் யாவும் விளைந்திங்கு வளமோங்கி

பல்லாழி நிறைவாகும் பரிதி யொளிநீர் நீடுவாழி!

முத்தழகுச் சேவையாலே முகிழ்ந்தெழுந்த தியாகச் சீரே

புத்தகமே, பொக்கிசமே புத்தாக்க சிந்தைத் தேரே

நித்திலமும் ஏற்று மேவி நியிர்ந்தெழுந்த வல்லவனே

இத்தமிழ் மண் போற்றும்மென்றும் இங்கிதனே வாழிய நீர்!

கவிஞர் மானியூர் ரட்ணேஸ்

Mr. & Mrs. Thiyagarajah

Elder Daughter's Family

Son's Family

Younger Daughter's Family

சர்வதேச லயன்ஸ் (306BI) கழகங்களின் நூற்றாண்டின் மாவட்ட ஆளுநர்
 “கருமத்திருதி” கோவைக்குரசில் லயன் டாக்டர் வை.தியாகராசா MJF,MAF,JP

வாழ்வும் வளமும்

- பிறப்பு : 14.04.1946
- பிறந்த இடம் : இருபாலை, கோப்பாய்.
- சொந்த இடம் : இருபாலை, கோப்பாய்.
- தந்தை பெயர் : சுப்பர் வைத்திலிங்கம்
- தாயார் பெயர் : வைத்திலிங்கம் வள்ளிப்பிள்ளை
- சகோதரர் : வைத்திலிங்கம் சுப்பிரமணியம்
- கல்வி : ஆரம்பக்கல்வி : அரசினர் பாடசாலை - தெமட்டக்கொடை
 சென். மத்திய கல்லூரி - தெமட்டக்கொடை
 இடைநிலைக்கல்வி : வெஸ்லி கல்லூரி - பொரளை
 கிறிஸ்தவக் கல்லூரி - கோப்பாய்
 உயர்கல்வி (தொழிற்கல்வி) : ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி - சுன்னாகம்
 மருத்துவபீடம் - கொழும்பு
- தொழில் வகை : வைத்தியத்துறை
- தொழில் புரிந்த இடங்களும் காலங்களும் : அரசினர் பெருந்தோட்ட கூட்டுத்தாபனம்,
 புண்டிலோயா 1967 - 1976
 ஜனதா பெருந்தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை,
 மத்தூரட்ட 1976 -1983
- தொழில் ஆரம்பித்த திகதி : தனியார் வைத்தியசாலை 1983 முதல் இற்றைவரை - நல்லூர்
- திருமணம் : திகதி - 23.11.1972
- மனைவி பெயர் : இரஞ்சிதமலர்
- பூர்விகம் : பிறப்பு - மலேசியா
- மனைவி வழி பெற்றோர் விபரம் : தாய் - இராசம்மா
 தந்தை - குமாரசாமி (நீதிமன்றச் செயலாளர், மலேசியா)
- மனைவி கல்வி : கேம்பிரிஜ் சான்றிதழ், மலேசியா.
- பிள்ளைகள்
- பெயர் : ரதிவதனி ஜெயரூபன்
- தொழில் : பட்டதாரி ஆங்கில ஆசிரியை
- கல்வித் தகுதி : H.N.D.E

பெயர் : றிஸ்வி குணதாசன்
 தொழில் : பட்டதாரி ஆங்கில ஆசிரியை
 கல்வித் தகுதி : B.E.D

பெயர் : பிரசாந்தன் தியாகராஜா
 தொழில் : மருத்துவர்
 கல்வித் தகுதி : M.B.B.S, M.D

மருமக்கள்

பெயர் : சுப்பிரமணியம் ஜெயரூபன்
 தொழில் : கட்டடப் பொறியியலாளர், சிங்கப்பூர்.
 கல்வித் தகுதி : கட்டடப் பொறியியலாளர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர் பல்கலைக்கழகம்.

பெயர் : சீவரட்ணம் குணதாசன்
 தொழில் : மருத்துவர், சுகாதார வைத்திய அதிகாரி

கல்வித் தகுதி : M.B.B.S, D.F.H
 பெயர் : காயத்திரி பிரசாந்தன்
 தொழில் : மருத்துவர்
 கல்வித் தகுதி : M.B.B.S

பேர்க்குழந்தைகள் விபரம்: சரான் ஜெயரூபன் - 10
 அர்சா ஜெயரூபன் - 06
 டில்சான் குணதாசன் - 11
 இசானி பிரசாந்தன் - 02

வாழ்வின் முக்கிய சம்பவங்கள் – திருப்பு முனைகள்:

- ▲ 1958 ஆம் ஆண்டு (சிறி கலவரம்) ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தில் இடம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து கல்வி கற்றது.
- ▲ 1983 ஆம் ஆண்டு மத்தூரட்டயில் தொழில் புரியும்போது ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தில் உயிர்தப்பி யாழ்ப்பாணம் வந்து தனியாக தொழில் ஆரம்பித்தமை. இதுபோன்ற பல சம்பவங்களை நேரில் சந்தித்தமையால், பாதிக்கப்பட்டமையால் மனிதாபிமானமிக்க சமூக சேவையிலும், மக்களுக்குத் தொண்டாற்றும் பணியிலும் ஈடுபடவைத்தது.

வாழ்வின் சாதனைகள் :

வைத்தியத் துறை - 1967 ஆம் ஆண்டு முதல் 2017 ஆம் ஆண்டு வரை சுமார் 50 வருட காலம் வைத்தியத் தொழில் புரிந்தமை.

ஏனையவை:

- ▲ சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் கோப்பாய் பிரிவில் சாதாரண அங்கத்தவராக இணைந்து இடைக் காலங்களில் பலவித உயர்ப்பதவிகளையும் வகித்ததுடன், சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் நூற்றாண்டு விழா நடைபெறவிருக்கும் இவ்வருடத்தில் மாவட்ட ஆளுநராக மாவட்டம் 306 B 1 பதவி வகிக்கின்றமை.

- ▲ யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னின்று உழைத்ததுடன், இக்கல்லூரியை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து சாதனை படைத்தமை.

சேவையாற்றும் நிறுவனங்கள்:

- ▲ யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஆலோசகர் சபை, சிரேஷ்ட உறுப்பினர்

- ▲ யாழ். போதனா வைத்தியசாலை அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினர்

தலைவர் : இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் - யாழ்ப்பாணம் 1995-2000

அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒன்றியம், யாழ்ப்பாணம்.

கோப்பாய் கல்வி அபிவிருத்திச் சபை,

பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

உபதலைவர் : சமாதானத்திற்கும் நல்லெண்ணத்திற்குமான மக்கள் குழு,

போசகர் : பழைய மாணவர் சங்கம் - கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி

கோப்பாய் மகா வித்தியாலயம்

கோப்பாய் கல்வி அபிவிருத்திச்சபை,

சங்கிலியன் மன்றம் : நல்லூர்

பாரதி கலாமன்றம், இருபாலை.

வன்னியசிங்கம் சனசமூக நிலையம், இருபாலை.

வெளிநாட்டுப் பயணங்கள்: டுபாய், அகமதபாத், கொரியா, யப்பான், சிக்காக்கோ

சுற்றுலாக்கள்: சிங்கப்பூர்

சேவை செய்யும் மனப்பாங்கு வளர்ந்தமை:

- ▲ இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரங்களைக் கண்டும், நேரில் பாதிக்கப்பட்டமையாலும் மக்களுக்கும் சேவையும் தொண்டும் ஆற்றவேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தினால் உந்தப்பட்டமை.

- ▲ கல்வி அபிவிருத்திக்கும் நலிவுற்ற மக்களுக்கும் சேவையாற்ற வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையுடன், வறிய மக்களுக்கான மனிதநேய சேவை.

பிழத்த கொள்கை: “மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை”

கவர்ந்த அறிஞர்கள் - பெரியோர்கள்: சுவாமி விவேகானந்தர், மகாத்மா காந்தி, பகவான் சத்திய சாயி பாபா, யோகர் சுவாமிகள்

ஆன்மீக நாட்டம் : “கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்”

கிடைத்த பட்டங்கள் - பாராட்டு விழாக்கள் :

கருமத்திருதி : சேவைநலன் பாராட்டு விழா

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, கோப்பாய்.

கோவைக் குரிசில் : சேவைநலன் பாராட்டு விழா

மாவட்ட உப ஆளுநராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டமையைப் பாராட்டி கோப்பாய்

மக்களால் வழங்கப்பட்டது.

By: வித்தியாதாசன்

கருமத்திருதி, ஆளுநர்.டாக்டர்.லயன்.வை.தியாகராசா அவர்களும் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியும் - ஒரு மீள்நோக்கு

கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன்

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி தோற்றம் பெற்றது ஒரு தனி வரலாறு. அந்த வரலாற்றைத் தோற்றுவித்ததிலும் வளர்த்ததிலும் எனக்கு முக்கிய பங்கு கிடைத்திருந்தது மகிழ்ச்சி.

அந்தவகையில் கல்லூரியின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டவர்களை, உதவியவர்களை என்னால் மீண்டும் மீண்டும் நினைவு கொள்வது சிரமமானதொன்றன்று.

அந்த நினைவுகளில் என்றும் மறக்கமுடியாத பசுமை நிறைந்தவர் எங்கள் கருமத்திருதி ஆளுநர்.டாக்டர். லயன்.வை.தியாகராசா அவர்களாவார்.

அவர் தனித்தும் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்தும் கல்லூரியின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்; ஆற்றிவருகின்றார். காலத்தால் அழிக்கமுடியாத காத்திரமான பணிகள் அவை.

கல்வி மீது அவருக்குப் பற்று அதிகம். யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி மீது அளவிலா பற்றுக் கொண்டவர்.

தனியொருவனாக வெறும் நியமனக் கடிதத்துடன் வந்த என்னை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்கம் தந்து தோள்கொடுத்து உதவியவர்.

அவர் கல்லூரியின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் ஆற்றிய பணிகள் நான் முதலாவது பீடாதிபதியாகக் கடமைபுரிந்த காலப்பகுதியிலேதான் (2000-2006) உச்சம் பெற்றிருந்தது. அது காலத்தின்தேவையாகவும் இருந்தது. கல்லூரிக்கான அவரது பணி இன்றுவரை இடையீடின்றித் தொடர்வது யாவரும் அறிந்ததே. நான் பதவி வகித்த காலப் பகுதியில் அவரது பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும் என்பது எனக்குத் தரப்பட்ட பணியாகையால் அவற்றை இங்கு குறிப்பிடவுள்ளேன். உண்மையில் அவர் ஆரம்பம் முதல் ஆற்றியவற்றை முழுமையாக இச்சிறு கட்டுரையில் அடக்கிவிட முடியாது. முடிந்தவரை முயல்வேன்.

ஒரு கல்லூரியை அதிலும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அடுத்த தரத்தில் உள்ள ஓர் உயர்கல்வி ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிப்பது என்பது இலேசான காரியமல்ல. அதுவும் அரசு கல்வி நிறுவனம் ஒன்றை அரசு உதவி செய்யமுடியாத நிலையில் உள்ளூர் கல்வி வழங்குநரின் ஆதரவும் நலிந்த நிலையில் ஆரம்பிப்பது என்பது ஒரு சவாலான காரியமாகும். அந்தச் சவாலை ஏற்றவன் நான் - என்ன துணிவில் ஏற்றேனோ நானறியேன். ஆனால் அந்தச் சவாலைச் சமாளிக்க வழிகாட்டி துணையாகத் தொடர்ந்து வந்து உதவியவர் கருமத்திருதி, ஆளுநர். டாக்டர். லயன். வை.தியாகராசா அவர்கள் என்பது மிகைப்படும் கூற்றல்ல.

மத்திய கல்வி அமைச்சு யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்குப் பீடாதிபதியாக என்னை மட்டும் நியமித்து; கல்லூரியை ஆரம்பிக்கும்படி பணித்து மௌனித்துக் கொண்டது. ஆரம்பித்தாலென்ன

ஆரம்பிக்காவிட்டாலென்ன என்ற மனநிலைபோலும். யாழ்ப்பாணத்தின் அன்றைய களநிலையும் அதற்குச் சாதகமாகவே இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்துக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பு மட்டுப்பாடாகவே இருந்தது. போக்குவரத்து வசதிகளும் அவ்வாறே. என்ன செய்யமுடியும்?

நம்பினோர் கெடுவதில்லை

யாழ்ப்பாணம் யுத்த பூமியாகக் காணப்பட்ட காலம். மக்கள் வாழ்வு பல அவலங்களைக் கண்டுகொண்டிருந்தது. குண்டு வீச்சுக்களும் எறிகணை வீச்சுக்களும் அடிக்கடி நடந்துகொண்டு இருந்தன. துப்பாக்கிச் சத்தங்கள் கேட்காத நாட்களில்லை. உணவுத் தட்டுப்பாடு, எரிபொருள் தட்டுப்பாடு, போக்குவரத்துப் பிரச்சினை என்று பல்வேறு சிக்கல்கள் எமது மண்ணில். மக்கள் இயல்பு வாழ்வு முற்றாகச் சீர்குலைந்திருந்த காலமது.

நான் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க பலத்த சிரமத்துடன் கொழும்பில் இருந்து வருகின்றேன். கல்லூரிக்குக் கட்டடங்களில்லை, ஆளணியினர் இல்லை, தளபாடங்களில்லை, மொத்தத்தில் எதுவுமேயில்லை. ஆனால் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

என்ன துணிவில் வந்தேன்?

துணிவு இருந்தது.

நான் நம்பி வந்தவர்கள் இருவர்.

ஒருவர் என்னை வாழவைத்து என்றும் எனக்கு வழிகாட்டிவரும் நல்லூர் முருகப்பெருமான். அவர் எனது முயற்சிக்குத் துணை நிற்பார்; யாழ்ப்பாணக் கல்வி உலகுக்கு அருள் தருவார் என்ற நம்பிக்கை.

மற்றையவர் சமூகச் சிந்தனையாளரும் தன்னலமற்ற சேவையாளரும் எனது நீண்டநாள் நண்பருமான கருமத்திருதி. ஆளுநர். டாக்டர். லயன். வை. தியாகராசா அவர்கள்.

எனது நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை. நான் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து, முதலில் சென்று முருகனை வணங்கி, டாக்டரின் கிளினிக் நோக்கிச் சென்றேன். நோயாளர்கள் அங்கு காத்திருந்தனர். என்னைக் கண்டதும் அழைத்து சிறிதுநேரம் பொறுத்திருக்கமுடியுமா என்றார். சம்மதித்துக் கொண்டேன்.

சிறிது நேரத்தில் அனைவரும் சென்றதும் அழைத்தார். கிளினிக் அமைதியாக இருந்தது. பொதுவான சுகநல விசாரிப்புகளைத் தொடர்ந்து கல்வியியற் கல்லூரிகள் பற்றியும் அதன் பயன்கள் பற்றியும் கலந்துரையாடி “1980களில் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் ஆரம்பமாகிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு 2000ஆம் ஆண்டில் தற்போதுதான் ஆரம்பிக்க முடிவெடுத்துள்ளனர். என்னை மட்டுந்தான் நியமித்து உள்ளனர். கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையின் ஒரு பகுதியில் ஆரம்பிக்கச் சொன்னார்கள். வேறு ஓர் உதவியும் செய்து தரவில்லை.

நானே தனித்து முயற்சி செய்து கப்பலில் இடம்பிடித்து இங்கே வந்தேன்.

இப்போ இங்கும் நான் தனித்து எவ்வாறு கல்லூரியை ஆரம்பிப்பது? நீங்கள் தான் எனக்கு உதவிவேண்டும் என்று முடித்தேன். அவர் சற்றும் தாமதிக்காமல் “ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதீர்கள். என்ன உதவி வேண்டுமோ செய்து தருவேன்.” என்றார் உற்சாகமாக.

“கல்லூரிக்கான இட வசதியை கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை சென்று அதிபருடன் கதைக்கின்றேன். எனக்கு சில சமையல் பாத்திரங்களும் தளபாடங்களும் பெற முதலில் உதவி செய்யுங்கள்.” என்றேன். “ஏன் கல்வி அமைச்சு அவற்றைத் தரவில்லை?” என்று கேட்டார்.

“அவர்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாண அமைச்சுக்கு ஒரு தொகைப்பணத்தை ஒரு மாதத்துக்கு முன்பே நான் அங்கு நின்றபோதே அனுப்பிவிட்டார்கள். அதை இங்கே அனுப்பவேண்டும். அவர்கள் இன்னும் இங்கு அனுப்ப வில்லை. ஏனோ தெரியாது?” என்றேன்.

“சரி அதை விடுங்கள். நீங்கள் இப்போ கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை சென்று ஆகவேண்டியதைப் பாருங்கள். நாளை ஊரடங்குச் சட்டம் நீங்கியதும் காலை 6.05 மணிக்கு நான் உங்களிடம் வருவேன். ஆயத்தமாக இருங்கள். 8.30 மணிக்கு நான் கிளினிக் செல்லவேண்டும்.”

“சிலரிடம் செல்வோம். அதற்கு நீங்களும் வந்தால்தான் சரியாக இருக்கும். அவர்களிடம் தேவைகளைக் கேட்போம். அவர்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள், நல்ல மனம் கொண்டவர்கள், உதவி செய்வார்கள்” என்று முடித்தார்.

எம்பெருமான் முருகனே டாக்டர் வடிவில் வந்து உற்சாகம் தந்த உணர்வு எனக்கு.

அடுத்தநாள் யாழ். கல்வியியற் கல்லூரிக்காகத் தொடங்கிய அவர் பணி இன்றுவரை நீண்டு நிலைத்து வருகின்றது. கல்வி மீதும் தாய்மண் மீதும் அவர் கொண்ட பற்றுறுதியின் இறுக்கமான வெளிப்பாடுதான் அது.

கல்வியியற் கல்லூரிகள்

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்காக டாக்டர் ஆற்றிய பணிகளை இங்கு கூறுவதற்கு முன்பதாக கல்வியியற் கல்லூரிகள் பற்றியும் அவற்றின் அவசியம் பற்றியும் சுருக்கமாக இவ்விடத்தில் கூறுவது டாக்டர் ஆற்றிய பணிகள் எவ்வளவு கனதியானவை என்பதையும் அவை எவ்வாறு எமது சமூகத்துக்கு உதவி யுள்ளன என்பதையும் அறிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

இலங்கையில் கல்வியியற் கல்லூரிகள் பற்றிய சிந்தனைகளை விதைத்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் உலக வங்கியினர்.

எந்த ஓர் ஆசிரியரும் பயிற்சியின்றி வகுப்பறையுள் நுழையக்கூடாது”

என்ற கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு “கல்வியியற் கல்லூரிகள்” (Colleges of Education) என்ற சிந்தனை முன்வைக்கப்பெற்றது.

கல்வியியற் கல்லூரிகளைப் புதிதாக அமைப்பதற்கான நிதியினை உலக வங்கியினரே வழங்கினர். யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வியியற் கல்லூரியினை அமைப்பதற்கு 460 மில்லியன் இலங்கை ரூபாய்களை ஒதுக்கி வைத்தனர்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் அமைதியின்மை, கட்டடங்கள் அமைப்பதற்கான இடத்தெரிவில் ஏற்பட்ட இழுபறி ஆகிய காரணங்களால் கட்டடப் பணிகளும் கல்லூரியின் ஆரம்பமும் கிடப்பில் போடப்பட்டன.

இந்தக் கல்வியியற் கல்லூரிகளால் கல்வி உலகுக்கும் சமூகத்துக்கும் பல நன்மைகள் கிடைக்கும் வாய்ப்புண்டு.

க.பொ.த. உ/தரீட்சையில் சித்திபெற்று பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு வேண்டிய Z புள்ளிகளின் எல்லை யினை அடையமுடியாத மாணவர்கள் கல்வியியற் கல்லூரிகளில் அனுமதி பெறமுடியும்.

அங்கு அனுமதி பெறத் தகுதியானவர்களுக்கு கொடுப்பனவுடன் கூடிய மூன்று வருடப் பயிற்சி வழங்கப்படும்.

முதல் இரண்டு வருடங்களும் வதிவிடப் பயிற்சி (Residential Training)
இறுதி வருடத்தில் உள்ளகப் பயிற்சி (Internship Training)
பயிற்சி முடிவடைந்ததும் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு உள்வாங்கப்படுவர்.

கல்வியியற் கல்லூரிகளில் நடைபெறுவது முன்சேவைப் பயிற்சியாக இருப்பதும், இளம், திருமண மாகாத வயதினர் உள்வாங்கப்படுவதும், உலகக் கல்விச் செல்நெறியுடன் கூடிய கல்விச் செயற்பாடுகள் இங்கு முன்னெடுக்கப்படுவதும் வினைத்திறன்கூடிய ஆளுமைமிக்க ஆசிரியர்கள் உருவாக உதவியாக இருக்கும்.

பிரதேசத்தில் காணப்படும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையும் இவ்வாசிரியர்களால் நிரப்பக்கூடிய வாய்ப்பும் கிட்டும்.

முன் குறிப்பிட்டது போல 1980 களில் நாட்டின் ஏனைய பாகங்களில் கல்வியியற் கல்லூரிகள் தோற்றம் பெற்று பயனடைந்தபோதும் யாழ்ப்பாணக் கல்வி உலகால் அந்நன்மைகள் எதையும் பெறமுடியவில்லை.

நாட்டின் அசாதாரண நிலை, போக்குவரத்து வசதியின்மை, பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் ஏனைய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் கற்கும் வாய்ப்பும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மாணவர்களுக்கு முயற்கொம்பாகவே இருந்தது.

யாழ்ப்பாணக் கல்விச் சமூகமோ அல்லது கல்வி வழிநடத்தினரோ இதுபற்றி அக்கறை கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

தவிர்க்கப்படாத சில “மை” கள்.

அக்கறையின்மை,செய்யும் காரியங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளாமை, தூர நோக்கின்மை, எனக்கென்ன? நான் என்ன செய்யமுடியும்? என்பன போன்ற செயலறுதன்மை, புறத்தேற்றம் கண்டு வாழாதிருந்தமை ஆகியவற்றால் நாம் இழந்தவை அதிகம்.

அத்தகைய மைகளை நாம் பற்றியதால் எமது வாழ்வியலில் நாம் தவறவிட்டவை ஏராளம். எழுத மறந்த அத்தியாயங்கள் பல. அவைதான் எமது வரலாற்றுத் தவறுகளாகி எம்மைப் பலவீனப்படுத்தி பெரும் அவலங்களை முகம்கொள்ள வைத்தன என்பது மனவலியுடன் கூடிய உண்மைகள்தான். இதிலிருந்து எம்மால் விடுபடமுடியாதுள்ளதும் வேதனையே.

இங்கு இதற்குப் பல சான்றுகளைக் கூறமுடியும்.கட்டுரையின் நோக்கம் கருதி ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிடல் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

எமது மண்ணில் ஆசிரியப் பயிற்சி மூலம் நல்லாசிரியர் பலரை உருவாக்கியளித்த ஆசிரியர் கலாசாலைகள் பல முன்னர் படிப்படியாக மூடப்பட்டபோதும் எமது தலைமைகளும் கல்வியுலகும் வாழாதிருந்தமை துர்ப்பாக்கியமே. திருநெல்வேலி, நல்லூர் , கொழும்புத்துறை ஆகிய இடங்களில் அமைந்திருந்த கலாசாலைகள் இந் நிலைக்கு உள்ளானவையே.

பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் முன்னர் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் என்றால் அகில இலங்கையிலும் அவர்களுக்கு மதிப்பு அதிகம். ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியருக்கான மதிப்பும் மரியாதையும் அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். அக்கலாசாலையின் இன்றைய நிலை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். சொந்த அமைவிடம் இல்லாது அதன் தரமும் நலிந்து, உருவமும் மெலிந்து

ஏன் இவ்வாறு? அங்கு தரமானவர்கள் வழிகாட்டிகளாகக் கடமை புரியவில்லையா?

இப்படியானதொரு நிலை புத்தாயிரமாம் (2000) ஆண்டில் புதுவேகத்துடன் வருகைதந்த யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்கும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பது எமது சிந்தனையில் ஆழமாக இருந்தது. அது கருமத்திருதியிடம் அதிகமாகவே இருந்தது. அவருக்குக் கல்வி மீதும் தமிழ்மொழி மீதும், தமிழ் மண் மீதும் இருந்த அதீத பற்றுக் காரணமாக அந்தக் கஷ்டமான சூழலிலும் என்னுடன் இணைந்து கல்லூரியை உருவாக்கிட உதவிநின்றார்.

இடர்கால முகாமைத்துவத்தில் கைகொடுத்த கருமத்திருதி

நாம் கல்லூரியை ஆரம்பித்தல் தொடர்பாகச் செயற்பட்ட முறைமையும் பட்ட துன்பங்களும், சிரமங்களும், எதிர்கொண்ட சவால்களும், எடுத்த முடிவுகளும், நடவடிக்கைகளும், சாதனைகளும் இடர்கால முகாமைத்துவச் செயலொழுங்கின் உச்சம் என்று பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்கள் விரிவுரைகளில் கூறியுள்ளதாக அவர் மாணவர்கள் தெரிவித்திருந்தனர்.

அந்த இடர்முகாமைத்துவக் காலங்களில் என்னுடன் சேர்ந்து கல்லூரித் தேவைகள் பலவற்றை நிறைவு செய்வதில் அக்கறையுடன் சேவை செய்தவர் கருமத்திருதி. ஆளுநர். டாக்டர். லயன். வை. தியாகராசா அவர்கள்.

வைத்தியத்துறையில் உள்ளவர் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இவ்வகையில் உதவுகின்றார் என்றால் உண்மையில் அவர் சேவை புனிதமானது - மகத்தானது, அவற்றுக்கும் மேலாக அங்கு சேவையில் உண்மைத் தன்மை கூடர் விடுவதைக் கண்டு மகிழலாம். அவர் எவ்வேலையைச் செய்தாலும் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் தான் தொழிற்படுவார். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர் ஈடுபடும் ஒவ்வொரு செயல்களிலும் தூரநோக்குக் கொண்டிருப்பார். அதுவே அவரது வெற்றிகளுக்கும் அவர் ஆற்றும் சமூகவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கும் காரணமாயிற்று. இவ்வியல்பு கொண்ட பெருமக்களே இன்று எமக்குத் தேவைப்படுகின்றனர்.

கல்லூரி ஆரம்பப் பணிகளில் கருமத்திருதி

அடுத்தநாள் காலை 6.05 மணிக்கு டாக்டர் என்னிடம் வந்தார். காலை ஆறு மணிக்குத்தான் ஊரடங்கு நீக்கம். ஏறத்தாழ 4 கி.மீ அப்பாலுள்ள அவரது வீட்டில் இருந்து வந்துவிட்டார். நான் ஆயத்தமாகவே நின்றேன்.

என்னைத் தனது மோட்டார் துவிச்சக்கர வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு தனது நண்பர்கள் சிலரிடம் சென்றார். அவர்கள் தாராள மனப்பான்மை கொண்டவர்கள். கல்வியின் சிறப்புத் தெரிந்தவர்கள். அவர்களிடம் கல்வியியற் கல்லூரி பற்றியும் அதை ஆரம்பிப்பதில் இருந்த சிக்கல் பற்றியும் விளக்கி எமது தேவைகளையும் விபரித்து, அவர்களால் முடிந்த உதவியைச் செய்யும்படி கேட்டு நின்றார்.

இந்தச் செயற்பாடு தொடர்ந்து ஒரு கிழமைக்கு மேலாக நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு நாளும் வேறுவேறு இடங்களுக்கு வேறு வேறு ஆட்களிடம் செல்வோம்; தற்செயலாக யாராவது இல்லாவிட்டால் இன்னுமொரு தடவை அங்கு கூட்டிச் சென்று காரியத்தை முடித்துக் கொள்வார். இது தினமும் காலை 6.05 மணியில் இருந்து 8.30 மணிவரை நடைபெற்றது. அதன்பின்னர் டாக்டர் தனது கிளினிக் செல்வார். நான் எனது துவிச்சக்கர வண்டியில் கல்லூரி தொடர்பான ஏனைய பணிகளுக்குச் செல்வேன்.

டாக்டரின் முயற்சியினால் உதவிகள் தவறாது கிடைத்தன. தளபாடங்கள், சில சமையல் உபகரணங்கள், எழுதுகருவிகள், தட்டச்சு இயந்திரம் போன்றன கல்லூரியை வந்தடைந்தன.

அரசு உதவி கிடைக்காத நிலையில் டாக்டர் பெற்றுத்தந்த சமூகத்தின் உதவியுடன் கல்லூரியை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை பிரகாசமானது. இதன்போது 1974 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் பேராசிரியர்

சு.வித்தியானந்தன் தலைமையில் மக்கள் ஆதரவுடன் வெற்றிகரமாக நடத்திய உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நினைவில் வந்தது. மனதில் தெம்பு உருவாயிற்று.

கல்லூரி ஆரம்பிக்கும் நாளும் கிட்டியது. நான் கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையில் இருந்து கல்லூரி ஆரம்பக் கடமைகளைச் செய்து வந்தேன். டாக்டர் அங்கு வந்து உற்சாகம் தந்து நின்றார். கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை அதிபர், விரிவுரையாளர், மாணவர் நல்லாதரவு தந்தனர். அவர்களுடன் டாக்டர் கலந்துரையாடி உற்சாகமூட்டினார். எல்லா ஏற்பாடுகளிலும் அவருக்குத் திருப்தி இருந்தது.

உள்ளக வீதிகள் தொடர்பில் கருமத்திருதி

ஆனால் கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை உள்ளக வீதிகளின் சீரற்ற நிலை அவருக்குத் திருப்தி தரவில்லை. அவை பராமரிப்பற்றுக் குன்றும் குழியுமாகக் காணப்பட்டன. அவற்றைச் சீர்செய்ய வேண்டும்; எப்படிச் செய்யலாம் என்று சிந்தித்தவாறு....?

“புதிய கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் போகின்றோம்.” வாராது வந்த மாமணி” என பேரறிஞர் சொக்கன் வாழ்த்திசைத் துள்ளார். ஆரம்ப விழாவுக்கு அறிஞர்கள், பெரியோர்கள், சமயப் பெரியோர்கள், கல்விமான்கள், அரச அதிகாரிகள் எனப் பலர் வரப் போகின்றார்கள். இந்த வீதியால் அவர்களை அழைத்து வருவது அழகல்ல. அவற்றையும் திருத்த வேண்டும்.” என்று கூறினார்.

“அது எப்படி முடியும் டாக்டர்?, தார் வேண்டும், கல்லு வேண்டும், அதைக் கொண்டு பாதையைச் சீர்செய்ய அதற்குரிய தொழிலாளர் தேவை. சாத்தியப்படுமா?” என்றேன்.

“வாருங்கள் நல்லூர் பிரதேச சபையிலும் வலிகிழக்குப் பிரதேச சபையிலும் சென்று தார் கேட்டு வருவோம். எனக்குத் தெரிந்தவர் கல்லுடைக்கும் இயந்திரம் மூலம் கல்லுடைக்கும் தொழில் செய்கின்றார். அவரிடம் கல்லுக் கேட்போம். எனது நண்பர் ஒருவர் உடுவிலில் இருக்கின்றார். அவர் வீதிகள் அமைக்கும் வேலையும் செய்விப்பவர். அவரிடம் கூறி வீதியை அமைத்துக் கொள்வோம்.” முச்சு விடாமல் சொல்லி முடித்தார்.

சொன்ன வேகத்தோடு தனது மோட்டார் துவிச்சக்கர வண்டியை இயக்கி ஏறி அருமாறு சைகை செய்தார். ஏறி அமர்ந்தேன்.

கோப்பாய் மற்றும் நல்லூர் பிரதேச சபை சென்று தார் பீப்பாக்களை ஒழுங்குசெய்து கொண்டோம். கலாசாலைத் துப்பரவு வேலைகளுக்கும் தமது தொழிலாளர்களை அனுப்பவும் அவர்கள் சம்மதித்தனர். நன்றிகூறி விடைபெற்றோம்.

திரும்பி வரும் வழியில் கோப்பாய் ராஜ வீதியில் உள்ள கல்லுடைக்கும் இடம் சென்றோம். அங்கு பொறுப்பானவருடன் கதைத்தார், மறுப்பின்றி சம்மதம் தந்தார். யாரும் மறுப்புச் சொல்லாது கல்லூரிக்காக டாக்டர் கேட்கும் உதவிகளைச் செய்து தருவது மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. டாக்டரின் செல்வாக்குக் கண்டு வியந்தேன்.

டாக்டர் என்னைக் கல்லூரியில் விட்டு, தனது கிளினிக் சென்றார். நான் எனது வேலையைத் தொடர்ந்தேன். அன்று மாலை டாக்டர் வந்தார். “தான் வீதி அமைக்கும் நண்பருடன் கதைத்ததாகவும் இரண்டு நாட்களில் வேலைகள் ஆரம்பிப்பார்” என்றும் கூறினார்.

கூறியபடி இரண்டு நாட்களில் வேலைகள் ஆரம்பமாகி மூன்று நாட்களில் பூர்த்தியாகிற்று. வெளியக வேலைகள் யாவும் முடிவுற்றதும் கலாசாலை வளாகம் அழகாகக் காட்சியளித்தது. டாக்டர் எல்லா வற்றையும் பார்வையிட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

கல்வியியற் கல்லூரி அலுவலகமும் கருமத்திருதியும்

கல்வியியற் கல்லூரியின் பாவனைக்கென ஆசிரியர் கலாசாலை அதிபரால் அலுவலகம் தரப்பெற்றது. பீடாதிபதியின் பாவனைக்கென அலுவலக மேசை ஒன்றும் கதிரையும் தந்திருந்தார். தற்காலிகமாக அலுவலகத்தை ஒழுங்கு செய்து அதிலிருந்து கடமைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தேன். டாக்டர் அலுவலகம் வந்தார். பார்வையிட்டார். ஏதோ திருப்தியின்மை அவரிடத்தில் தெரிந்தது. விநயமாக விசாரித்தேன்.

“இந்த மேசை நல்லதுதான். பலமானதாக உள்ளது. லாச்சிகளுமுள்ளன. ஆனால் பழையது போல் தெரிகின்றது. வாணிஸ் பூச வேண்டும். நாளை வாங்கி அனுப்புவேன். பூசமுடியுமா? என்றார்.

சம்மதித்தேன்.

அடுத்த நாள் காலை டாக்டர் அனுப்பியதாக ஒருவர் வந்து மேசையின் நீள அகலங்களை அளந்து சென்றார். வாணிஸ் வாங்குவதற்கு ஏன் அளவீடு? ஒருவேளை அளவோடு வாங்குவதற்கோ என்று முடிவானேன்.

அன்றே காலை 11.30 மணியளவில் நான் அலுவலகத்தில் வேலையாக இருந்தேன். இருவர் மோட்டார் வண்டியில் வந்தனர். மிகக் கவனமாகப் பெரிய தடிப்புக் கண்ணாடி ஒன்றை வண்டியிலிருந்து இறக்கி வந்தனர்.

அது எனது அலுவலக மேசைக்கு டாக்டர் ஓடர் தந்ததாகக் கூறினர். அத்துடன் வாணிஸ் ரின்னையும் தந்து சென்றனர். டாக்டரின் செய்கும ஈடுபாடும் நேர்த்தியும் கண்டு மகிழ்ந்தேன். வாணிஸ் பூசுவதற்கு என்னிடம் அப்போ வேலையாட்கள் இல்லை. நானே பூசிக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தேன். ஆனால் கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை மாணவர் உதவினர். மேசையைத் துப்பரவு செய்து வாணிஸ் பூசித் தந்தனர்.

மாலையில் டாக்டர் வந்தார். கண்ணாடியை மேசையிலும் அதன் அடியில் பிள்ளையார் மற்றும் நல்லூர் முருகன் படங்களையும் வைப்பித்தார். அலுவலகம் புதுப்பொலிவு பெற்றது. அதிலமர்ந்து வேலைகளைத் தொடர்ந்தேன்.

இன்றும் கல்லூரியின் அலுவலக மேசையில் அதே கண்ணாடிதான் என்று நினைக்கின்றேன். இதை யாராவது அன்பளிப்புச் செய்தார்களா? என்று கேட்டேன் அதைத்தானே வாங்கியதாகக் கூறினார். உங்களுக்கு வீண் செலவு டாக்டர் என்றேன்.

“பரவாயில்லை” என்றார். ஆனால் அது ஆரம்பந்தான் என்பது அப்போது எனக்கு விளங்கவில்லை.

எமது அலுவலக அழகைப் பார்த்த கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை அதிபர் டாக்டரை நாடினார், அவர்களுக்கும் கொள்வனவு செய்து கொடுத்தார்.

டாக்டர் தனது வைத்தியத் தொழிலிலும் சரி, சமூக வாழ்விலும் சரி, கல்விசார் தொழிற்பாடுகளிலும் சரி உதவி என்று கேட்டு வருபவர்களுக்கு உதவ மறுத்தது கிடையாது. இன்னும் கேட்காமலே தேவை அறிந்து உதவி செய்வது அவர் இயல்பு.

கல்லூரியில் மருத்துவப் பணிகளும் கருமத்திருதியும்

எமது கல்லூரியில் விடுதியில் வதியும் மாணவர்க்குக் கல்லூரிக்கு வந்து மருத்துவப் பரிசோதனை செய்வார். கல்லூரியின் விளையாட்டுப் போட்டியின்போது அவரே ஆஸ்த்தான மருத்துவர். விளையாட்டுப் போட்டியின் அங்கமான வீதியோட்டத்தின்போது ஓட்ட வீரர், வீராங்கனைகளை முதல் நாளை அவர்

மருத்துவ பரிசோதனை செய்து உடல்ரீதியில் தகுதியானவரை மட்டும் பங்குகொள்ள அனுமதிப்பார். வீதியோட்ட நாளன்று அவர் Ambulance வண்டியில் தனது உதவியாளருடன் ஓட்ட வீரர்களுக்குப் பின்னால் ரோந்து வருவார். விளையாட்டுப்போட்டி நாளன்றும் அவரும் அவரது மருத்துவக் குழுவும் மைதானத்தில் கடமை புரிவர்.

சாதாரண நாட்களிலும் கல்லூரி மாணவர் யாருக்காவது உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டு அவரிடம் சென்றால் இலவசமாக வைத்தியம் பார்ப்பதுடன், மருந்தினையும் இலவசமாகக் கொடுத்து பாத்திரமறிந்து சத்தான உணவு வாங்கி உண்ணுமாறு பணமும் கொடுத்து அனுப்புவார்.

மாணவர் சங்கடத்துடன் என்னிடம் வந்து இதைக் கூறுவர். டாக்டரிடம் இதுபற்றிக் கேட்டால், "கல்லூரி நன்றாக வளரவேண்டும். ஊக்குவிப்புக்காகவே இதைச் செய்கின்றேன்" என்று மகிழ்ச்சி பொங்கக் கூறுவார்.

எப்பேர்ப்பட்ட மனிதர் அவர். எமது சமூகத்தின் நன்மைக்காகக் கல்வியியற் கல்லூரி வளரவேண்டும், கல்வியால் சமூக அபிவிருத்தியைக் காணமுடியும் என்ற அவரது சிந்தனை யதார்த்தமானது.

கல்லூரியின் பெயர்ப்பலகையும் திரைநீக்கமும் கருமத்திருதியும்

கல்லூரியின் ஆரம்பத்துக்கான பணிகள் மும்முரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. டாக்டர் கிளினிக்கையும் கவனித்துக்கொண்டு எனக்கும் உதவியாக நின்றார். கல்லூரிக்கான பெயர்ப்பலகை ஒன்று நாட்டினால் நல்லது என்ற எண்ணம் எனக்கு. என்ன செய்யலாம்? என்று டாக்டரிடம் கேட்டேன். என்ன எழுத வேண்டும் என்று எழுதித் தாருங்கள் முயற்சி செய்யலாம் என்றார். பெயர்ப்பலகை மூன்று மொழிகளிலும் இருக்க வேண்டும். தமிழ்மொழி முதலில் இருக்க வேண்டும் என்றேன். அதை டாக்டர் ஆமோதித்தார்.

மூன்று நாட்களில் 12' X 8' அளவு கொண்ட பெயர்ப்பலகை கல்லூரிக்கு வந்தது. டாக்டர் காரியங்கள் ஆற்றும் வேகத்தினையும் செய்யவேண்டிய வேலையினை அதற்குரிய நேரத்தில் செய்துகொள்ளும் நேரத்தினையும் கண்டு வியப்புற்றேன். குறிப்பிட்ட கருமத்தினைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் செய்யாததால் எவ்வளவற்றைத் தவறவிடுகின்றோம், பின்னர் கவலைப்படுகின்றோம் என்பதை ஒருதடவை அசைபோட்டுக்கொண்டேன்.

பெயர்ப்பலகையை எங்கே நாட்டலாம் என்பதைத் தீர்மானித்தபின் யார் திரைநீக்கம் செய்வது என்பதைக் கலந்துரையாடினோம். அதனை இளைப்பாறிய ஆசிரியர் திருவாளர். குமாரசுவாமி அவர்களைக் கொண்டு கல்லூரியின் ஆரம்ப தினத்தன்றே திரைநீக்கம் செய்வது பொருத்தமானது என்று டாக்டர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

திரு. குமாரசாமி ஆசிரியர் அவர்கள் வயதாலும் அனுபவத்தாலும் அறிவாலும் மிகப் பொருத்தமானவர். அத்துடன் கல்லூரியை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர். ஆகவே அவரையே தீர்மானித்துக்கொண்டோம். டாக்டரின் தெரிவு மிகப் பொருத்தமானதே. பெயர்ப்பலகைக்கும் டாக்டரே பணம் கொடுத்ததை அறிந்து கொண்டேன்.

டாக்டரிடம் ஆலோசனையையும் ஆதரவையுந்தான் வேண்டினின்றேன். ஆனால் அவர் அவ்வப்போது தனது பணத்தையும் செலவிடுகின்றார். ஒரு தடவை இரு தடவையல்ல பலதடவைகள். என்னால் அவர் மீதுகொண்ட உயர் மரியாதை நிமித்தம் தடை செய்யவும் முடியவில்லை.

ஆலோசனைச் சபை, சிரேஷ்டநிலை உறுப்பினர் கருமத்திருதி

கல்லூரி குறிப்பிட்ட நாளில் (02.05.2000) கோலாகலமாக ஆரம்பமாகியது. ஆனால் ஒரு வாரத்தில் பிரதேசத்தின் சீரற்ற சூழலால் பல்வேறு சிக்கல்களுக்குள்ளாகி தொடர்ந்து பெரும் கஷ்டங்களைச் சந்திக்க

நேர்ந்தது. எமது விடாமுயற்சி கல்லூரியைப் பெரும் சுனாமியில் இருந்து காப்பாற்றியது.இங்கு எமது கல்வியியலாளர்களும் கல்விசாரா ஊழியர்களும் எமது முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களும் தந்த ஆதரவையும் மறந்துவிடமுடியாது. இவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு God Father நிலையில் நின்று ஆலோசனை வழங்கி வழிகாட்டி கல்லூரி தொடர்ந்து செயற்படுவதற்கு உதவி நின்றார் எமது கருமத்திருதி.

கல்வியியற் கல்லூரிகளின் விதிமுறைகளுக்கிணங்க ஒவ்வொரு கல்லூரிகளிலும் ஆலோசனைச் சபையொன்று நியமிக்கப்படவேண்டும். எமது கல்லூரியின் அச்சபையில் டாக்டரை முதலாளாக நியமித் தேன். அவர் இன்றுவரை அப்பதவியில் சிரேஷ்டநிலை ஆலோசனைச் சபை உறுப்பினராகச் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

ஆலோசனைச் சபையின் மிகவும் உற்சாகமான அங்கத்தவர் அவர். கல்லூரியின் சகல நிகழ்வுகளிலும் கலந்து சிறப்பிப்பார். கல்லூரி ஆரம்பித்த காலத்தில் பலத்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் கடல் மார்க்கமாகவும் ஆகாய மார்க்கமாகவும் கல்லூரிக்கு கொழும்பிலிருந்து வருகைதரும் NIE, NATE, கல்வி அமைச்சு வள ஆளணியினரைக் கௌரவிக்கும் முதல் ஆளாக டாக்டர் அவர்களே வந்துநிற்பார். அன்று வருகைதந்த வள ஆளணியினரிடம் சேவை உணர்வு மிகுந்து காணப்பட்டது. கல்லூரிக் கல்வியாளர்களின் வாண்மை விருத்தி நோக்கிலே அக்கறை கொண்டு வருகைதந்து பயனுள்ள செயலமர்வுகளில் முழு நேரத்தையும் செலவிடுவர். இதை நன்கு உள்வாங்கிய டாக்டரும் அவர்களைக் கௌரவிக்கும் நோக்கில் அனைவருக்கும் விருந்தளித்து பரிசுப் பொருட்கள் வழங்கி மகிழ்வார். இவற்றுக்கெல்லாம் ஏன் அவர் செலவு செய்ய வேண்டும்? அவரது தாராள மனதும், சமூக அக்கறையும், கல்வி மீதும் யாழ்ப்பாணம் தேசியக் கல்வியியற் கல்லூரி மீதும் அவர் கொண்ட பற்றுறுதியுந்தான் காரணமெனலாம்.

இடைக்காலக் கட்டடங்களும் கருமத்திருதியும்

கல்லூரியின் கட்டட முயற்சிகளை இரண்டு கட்டங்களாக நோக்க வேண்டும். முதலாவது கட்டத்தில் இடைக்காலக் கட்டடப் பணிகள் பற்றியும் இரண்டாம் கட்டத்தில் நிரந்தரக் கட்டடப் பணிகள் பற்றியும் நோக்கமுடியும். ஏனெனில் அவை இரண்டிற்கும் பெரிய போராட்டமே நடத்தியிருக்கின்றோம். அவ் விரண்டிலும் தானைத் தளபதியாகத் தோள்கொடுத்து நின்றவர் கருமத்திருதி. (இவ்வாறு கூறும்போது எனது கால ஏனைய தளபதிகள் மந்திரிகளான கல்வியியலாளர்கள் கல்விசாராப் பணியாளர்கள் மற்றும் அபிமானிகள், மாணவர்கள் உதவவில்லையோ என்று சந்தேகம் கொள்ளத் தேவையில்லை. அவர்கள் சேவை, மலையிலும் மாணப் பெரிதுதான். (இங்கு கருமத்திருதியின் பணிகள் பற்றிய கட்டுரையாதலால் அவர் சேவைகள் பற்றி மட்டும் குறிப்பிடுகின்றேன்.)

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக் கட்டட வேலைகளுக்காக 460 மில்லியன் இலங்கை ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளமை கட்டடம் அமைக்கமுடியாத சூழ்நிலை ஆகியவை பற்றி ஏல்வே இங்கு குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

கட்டடம் அமைக்கச் சாதகநிலை காணப்படாவிட்டாலும் சாதகமான மறுமொழி கிடைக்காது விட்டாலும் சோர்ந்துவிடாது எப்போதும் எந்தக் கூட்டங்களுக்கு எங்கு சென்றாலும் பொறுப்பாளவர்கள் யாரைச் சந்தித்தாலும் கட்டடம் பற்றியே கேட்டுத் தொந்தரவு கொடுத்து நிற்பேன். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து டாக்டர் உதவியுடன் தொலைபேசி அழைப்புக்களும் கடிதங்களும் விண்ணப்பங்களும் இதற்காக அனுப்பிக்கொண்டே இருப்போம்.

அந்த நிதியை வேறு எங்காவது பயன்படுத்தி விடுவார்கள் என்று எமக்குப் பயம்... வேறு எங்கும் பயன் படுத்தமாட்டோமென உறுதியளித்திருந்தார்கள்தான்.

ஒரு தடவை உலக வங்கியின் Team Leader Dr.GREENY கல்வி அமைச்சில் கூட்ட மொன்றினை ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அக்கூட்டம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் அவரைச் சந்தித்தேன். அன்பாகக் கதைத்தார். கட்டடங்கள் பற்றிக் கேட்டேன். அவர் மிக அமைதியாகக் கூறினார்.

“உலக வங்கியின் விதிமுறைகளுக்கு இணங்க யுத்தம் நடக்கும் பிரச்சினையுள்ள பகுதிகளில் எவ்வித அபிவிருத்தி வேலைகளையும் செய்வதில்லை. செய்யமுடியாது. யாழ்ப்பாணத்தில் அமைதி ஏற்பட்டதும் கட்டடங்களை அமைக்க ஏற்பாடு செய்வோம். அப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் நானே வந்து அதனைக் கவனிப்பேன். உங்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் வேறு எங்கும் செலவழிக்கப்படமாட்டாது. கவலையை விடுங்கள். கட்டடயம் நடக்கும்” என்றார்.

யாழ்ப்பாணம் வந்து இந்தச் சந்திப்பைப் பற்றி டாக்டருடன் உரையாடினேன்.

அங்கு நடந்த உரையாடலைக் கூறி, அவர்கள் “உறுதிபட நிதி வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று வாக்குறுதி தந்தாலும், Dr.GREENY நம்பிக்கையானவராக இருந்தாலும் எனக்கு ஏனோ அடிமனதில் பயம் உள்ளது” என்றேன்.

ஏனெனில் சில பருந்துகள் அதற்கு வட்டமிட்ட கதை எனக்குத் தெரியும்.

அதை டாக்டரும் ஆமோதித்து அது சரிதான் “அடிக்குமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும், என்பார்கள். யாராவது அப்படி அடித்தால்?” நாங்கள் கவனமாகத் தான் இருக்கவேண்டும். தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்ட படியேயிருப்போம்” என்றார்.

அவருடைய கிளினிக் தொலைபேசிதான், ஆயிரம் தடவைக்குமேல் இது தொடர்பாகப் பயன்பட்டிருக்கும்.

அக்காலத்தில் ஒவ்வொரு வாரமும் ஏதோ ஒரு வடிவில் அவர்களுடன் - தொலைபேசி அல்லது கடிதம் மூலம் தொடர்பு கொண்டபடியிருந்தோம்.

இந்த முயற்சிகளுக்கு நடந்தவற்றை என்னால் எழுதப்பட்ட “கல்லூரி வளர்ந்த கதை” என்ற நூலில் இருந்து அப்படியே தருகின்றேன். (பக்.8,9,10)

- இன்னொரு நிறுவனத்துடன் இணைந்திருந்து சுதந்திரமாக இயங்கமுடியவில்லை. மாணவர்கள் ஆளுமை பாதிப்புக்குள்ளாகின்றது.
- பயிற்சியில் பயனில்லை. உதவி செய்யுங்கள் என்று மீண்டும் எழுதினோம்.
- மறுமொழி இல்லை. தொடர்புமில்லை சோர்ந்துபோனோம்.

ஆய்க்கினை பெற்ற வெற்றி

- ▲ இரண்டு வாரங்களின் பின்னர் உலக வங்கியினிடம் இருந்து செய்தி வந்தது. திருமதி சரஸ்வதி அவர்கள் அறிவித்திருந்தார்கள். அவர் உலக வங்கிச் செயற்றிட்டப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர். எனக்கு நல்ல நண்பர். சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்தவர்.
- ▲ மிக அன்பாகப் பழகுவார். அவர் தந்த அறிவுரை, “விடாது முயற்சி செய்யுங்கள்; வெற்றி கிடைக்கும் வரை முயற்சி செய்யுங்கள்.”
- ▲ நாம் அதை இறுகப் பற்றிக் கொண்டோம்.
- ▲ அவர் அனுப்பிய செய்தி “உலக வங்கிக்கு முன்கூட்டிய உங்கள் கல்லூரி நிலையையறிய கல்லூரிக்கு 14.08.2001 அன்று வருகை தரவுள்ளது.

- ▲ உலக வங்கியின் Country Director மரியானா ரோடோநோவா தலைமையில் அக்குழு கல்லூரி வந்தது குறிப்பிட்ட திகதியில்.
- ▲ திருமதி சரஸ்வதி, வந்துள்ள Country Director உடன் நன்றாகக் கதைத்துக் கட்டடப்பணிகளுக்கான சம்மதத்தைப் பெற முயற்சி செய்யுங்கள் என்றார்.
- ▲ உற்சாகமாகத் தயாரானோம். எங்கள் கல்வியாளர்களுடன் கருமத்திருதி டாக்டர்., லயன் வை.தியாகராசா அவர்களும் வேறு சிலரும் இருந்தனர்.
- ▲ கட்டடம் பற்றியும் அதன் தற்போதைய அவசிய தேவை பற்றியும் கூற ஆரம்பித்தேன்.
- ▲ கட்டடம் பற்றிக் கதைக்க வேண்டாம்." என்றார் கடும் தொனியில் மரியானா.
- ▲ இடி விழுந்தது போலிருந்தது.
- ▲ அவரை வரவேற்க நாம் பல ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தோம். உபபீடாதிபதி திரு.எஸ்.ஆர்.சத்தியேந்திரம் பிள்ளை அவர்கள் அமைதியாகப் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார். இரவு பகலாக இதற்காகப் பாடுபட்டார்.
- ▲ பதாதை கூட இதற்காகக் கட்டி வரவேற்றோம். எல்லாம் கட்டடத்துக்காகத்தானே?
- ▲ அவை வீண் முயற்சியா? ஈயாடவில்லை எவர் முகத்திலும். அவையில் டெர்னம் அமைதி நிலவியது.
- ▲ கருமத்திருதி தியாகராசா அவர்கள் எழுந்தார்கள்.
- ▲ 15-20 நிமிடங்கள் உரையாற்றினார். கட்டடங்களது தேவையின் அவசியத்தை விளக்கினார். எங்களுக்கு இப்போ எது அவசியம் தேவைப்படுகின்றதோ அதைத்தான் கேட்போம். -மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் படும் கஷ்டங்களை விபரித்தார். நீங்கள், எங்கள் நிலையையுணர்ந்து எங்கள் தேவையை நிறைவு செய்து தாருங்கள்.
- ▲ கோடுபோட்டு வரையறைக்குள் நின்று மட்டும் கருமமாற்றக்கூடாது. களநிலை மையைக் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். அதற்கேற்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.
- ▲ அதுவே எமக்கு நீங்கள் செய்யும் உதவி என்றார்.
- ▲ மரியானாவின் முகத்தில் மாற்றம் தென்பட்டது.
- ▲ சாந்தமாகக் கதைக்கத் தொடங்கினார். கொழும்பு சென்று முடிவை அறிவிப்பதாகக் கூறினார்.
- ▲ நல்ல முடிவாக அறிவியுங்கள் என்றேன். சிரித்தார்.
- ▲ இரு வாரமாகியது.கொழும்பு சென்று அறிவிப்பதாகக் கூறிச்சென்றார்கள். ஓர் அறிவித்தலுமில்லை.
- ▲ சொந்தமண்ணுக்குச் சென்றுவிடவேண்டும். அகதிகளாக எவ்வளவு காலமிருப்பது. தவிப்பாகவிருந்தது.
- ▲ ஒருநாள் வரண்ட பூமிக்கு மழைபோலச் செய்தியொன்று.....
- ▲ திருமதி.சரஸ்வதியிடமிருந்து. இடைக்கால ஏற்பாடாக ரூபா.35 மில்லியன் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அத்தியாவசியக் கட்டடங்களை அமைத்துக் கொள்ளும்படியும், உங்கள் விடாமுயற்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றி இதுவென்றும்.தொடர்ந்து முயன்று நிரந்தரக் கட்டடங்களையும் அமைத்துக்கொள்ளத் தனது வாழ்த்துக்கள் என்றும் வாழ்த்தியதுடன், "Please convey my best regards and best wishes to Dr. Thiyagarajah too he is the key person on this regards." என்று முடித்தார்.

மட்டற்ற மகிழ்ச்சி எமக்கு. எமது ஆய்க்கினை வெற்றிபெற்றுள்ளது. நிரந்தரக் கட்டடங்களை அமைப்பதற்கு ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ரூபா. 460 மில்லியனுக்கு மேலாக 35 மில்லியன் கிடைத்துள்ளது. பெரிய வெற்றி எமக்கு.

அந்த வெற்றியைப் பெற்றுத்தந்தவர் கருமத்திருதி அவர்களே என்பதை யாவரும் முழுமனதாக ஏற்றனர். அதற்குத் திருமதி.சரஸ்வதியின் கருத்து "ஒரு பாணைசோற்றுக்கு ஒரு சோறுபதம்." போன்றது. அவருடைய உரையில் காணப்பட்ட ஆளுமையின் உறுதியை மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டேன். அன்றைய கலந்துரையாடலில் எமது கல்வியாளர்கள் எமக்கு ஆதரவாகப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஒருவர், நலன்விரும்பிகள் எனப் பலர் இருந்தபோதும் அனுபவம்மிக்க டாக்டரின் உரைதான் கல்லூரியை அதன் சொந்த பூமியில் நிலைகொள்ள உதவிற்று என்பது நிதர்சனமானது. அன்றைய சூழலில் இது மிகப் பெறுமதியானது. பின் நடைபெற்ற கல்லூரியின் சகல வளர்ச்சிக்கும் இதுவே அடிநாதமானது.

நீதிமன்றக் கட்டளை ஒன்று

உலக வங்கியினரின் உதவியுடன் இடைக்காலக் கட்டடப் பணிகள் உரியமுறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு வேடிக்கையான ஆனால் வில்லங்கமான செய்தி ஒன்று எம்மைத் தேடி வந்தது. அதையும் இங்கு குறிப்பிடவே வேண்டும்.

எனக்கு ஒரு நீதிமன்றக் கட்டளை தபாலில் வந்தது. அதிர்ச்சியாக இருந்தது. என் வாழ்வில் நீதிமன்றத்துக்குச் சென்றவன் இல்லை. சற்றுப் பதற்றமானேன்.

எனது உதவிப் பீடாதிபதியே கடிதத்தைப் படித்தார்.

கட்டடங்கள் அமைக்கும் காணியுள் தனக்கு 2 பரப்புகள் உரிமையுண்டு என்றும் அதைப் பெற்றுத் தருமாறும் அயலவர் ஒருவர் வழக்குத் தொடுத்திருந்தார். காணி முழுவதையும் அன்பளிப்புச் செய்தவர் கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சித்தார்த்தன் அவர்களும் அவரது சகோதரியும். முழுக்காணியும் அரசு நில அளவைத் திணைக்களத்தால் அளவிடப்பட்டே முறையாக வைபவரீதியாகக் கோப்பாய், பிரதேசச் செயலரால் எமக்கு 30.01.2001இல் வழங்கப்பட்டது. பீடாதிபதி, கல்வியியற் கல்லூரிகளின் பிரதம ஆணையாளர், கோப்பாய் பிரதேச செயலர், அப்பகுதி கிராம சேவையாளர் ஆகியோருக்கெதிராக வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

நான் அந்தக் கட்டளையை எடுத்துக்கொண்டு கிராம சேவையாளர் திரு.யோசெப் இரட்ணராசா அவர்களிடம் சென்றேன். அவருக்கும் கட்டளை வந்திருந்தது. அதைப் படித்து கோபத்தில் இருந்தார். "இக்காணி கல்வியியற் கல்லூரிக்குக் கொடுபடப் போகின்றது, இக்காணியில் யாருக்காவது தொடர்போ உரிமையோ இருந்தால் 45 நாட்களுக்குள் பிரதேச செயலருடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு பல இடங்களில் அறிவித்தல் பிரசுரம் போட்டிருந்தேன். இந்தவழக்குப் போட்டவர் பெயர் கூறி அவருக்கும் தெரியும். அவர் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் கல்லூரிக் காணியிலும் ஒட்டியிருந்தேன். அப்படி இருக்க அவர் செய்தது மகா பிழை. நான் பார்த்துக்கொள்கின்றேன். நீங்கள் நீதிமன்றப் பக்கம் வரவேண்டாம் சேர், எல்லாவற்றையும் என்னிடம் விட்டு விடுங்கள், நான் பொறுப்பு" என்றார். எவ்வாறு சர்வ சாதாரணமாக விடமுடியும் நீதிமன்றக் கட்டளையை? கிராம சேவையாளர் என் மீது அன்பும் மரியாதையும் கொண்டவர்தான். ஆனால் நாம் கவனமாகத்தான் நிலைமையைக் கையாளவேண்டும்.

தான் சட்டப்படி சரியாகக் கடமையாற்றியும் இப்படி நடக்கின்றதே என்ற ஆதங்கம் அவருக்கு. நேர்மையாகவும் மனச்சாட்சிப்படியும் கடமைபுரிபவர்களை யாராவது ஏமாற்றும்போது எவருக்கும் இவ்வாறு கோபம் வருவது இயல்பே.

அவரைச் சமாதானப்படுத்தி வாருங்கள் பிரதேச செயலாளரிடம் சென்று கதைப்போமென இருவரும் சென்றோம். அவர் கொழும்பு சென்றுவிட்டார். வர ஒரு கிழமையாகும் என்று அங்கு தெரிந்துகொண்டோம்.

அடுத்து என்ன செய்வது? டாக்டரிடம்தான் சென்று ஆலோசனை பெறவேண்டும். அங்கு செல்வோமா என்று கிராம சேவையாளரே கேட்டார். நானும் அப்படித்தான் நினைக்கின்றேன் என்றேன். டாக்டரிடம் உடன் சென்றோம்.

நீதிமன்றக் கட்டளைக் கடிதத்தைக் காட்டினோம். கவனமாக வாசித்தார். பின்னர், “இது நீதிமன்றக் கட்டளை. நாம் கவனமாகக் கையாள வேண்டும். ஒரு சட்டத்தரணி மூலம் இதனைக் கையாள்வதே சிறந்தது.” என்று கூறியதுடன் தனது தொலைபேசியில் ஒரு சட்டத்தரணியுடன் தொடர்புகொண்டு விடயத்தைக் கூறி “இது தொடர்பாக உரிய ஆவணங்களுடன் கிராம சேவையாளர் திரு.ஜோசப் அவர்கள் உங்களை வந்து சந்திப்பார்கள்” என்றார். பின் என்னிடம் “நீங்கள் ஒன்றுக்கும் போகவேண்டாம். திரு.ஜோசப் எல்லாவற்றையும் கவனிப்பார். என்ன சரிதானே ஜோசெப்?” என்றார். அவரும் அதைத்தான் நானும் அப்போதே கூறினேன். சேர், நீங்கள் கல்லூரிக்குப் போங்கள். அது என்றை பொறுப்பு. நான் பார்த்துக் கொள்கின்றேன்.” என்றார். உங்களுக்கு என்ன தேவையோ அதை நான் செய்து தருவேன்.” என்று கிராம சேவையாளரை நோக்கிச் சொன்னார் டாக்டர்.

வழக்கு நடந்தது. டாக்டர் ஒழுங்கு செய்த சட்டத்தரணி தோன்றி வாதாடினார். ஒரு தவணையுடன் வழக்கு முடிவுற்றது. எமக்கான செலவு தொகையை வழக்குத் தொடுத்தவர் செலுத்த வேண்டும் என்ற தீர்ப்புடன், அவர் எச்சரிக்கப்பட்டு வழக்குத் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

அன்றே டாக்டர் சட்டத்தரணியின் கட்டணத்தை கிராம சேவையாளர் மூலம் அனுப்பிவைத்தார். செலவு தொகை சிறிது காலத்தின் பின்னர் நீதிமன்றில் செலுத்தப்பட்டது. அத்தொகையையும் சட்டத்தரணிக்கே கொடுத்துவிடுமாறு கிராம சேவையாளரிடம் டாக்டர் கூறினார்.

டாக்டர் வாழும் அதே தமிழ்ச் சமூகத்தில் அதே காலத்திலேதான் அந்த வழக்குத் தொடுத்தவரும் வாழ்கின்றார். அவர் ஏன் இப்படிச் செய்தார்? தனக்குச் சொந்தமில்லாதது உரிமை இல்லை என்று தெரிந்தும் தானே வழக்குத் தொடுத்தார். ஏன்? அதுவும் பொதுச் சொத்தில்? இன்றுவரை விடை கிடைக்கவில்லை.

நிரந்தரக் கட்டடங்களும் கருமத்திருதியும்

இனி கல்லூரியின், இரண்டாம் கட்ட நிரந்தரக் கட்டட வேலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு எவ்வாறு கருமத்திருதியின் பணிகள் எனக்குத் தோன்றாது துணையாக நின்று உதவிற்று என்பதைப் பார்க்கலாம்.

நான் பீடாதிபதியாகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் அளவெட்டிக்குச் சென்று அருட்கவி விநாசித்தம்பி ஐயாவிடம் ஆசி பெற்றுக்கொள்வது வழக்கம்.

ஒரு ஞாயிறு சென்றபோது “கமலம் (என்னை அப்படித்தான் அழைப்பார்) இனி எப்போ கொழும்பு போகின்றீர்கள்?” என்று கேட்டார். “அடுத்தகிழமை செல்ல வேண்டும் ஐயா, பீடாதிபதிகள் கூட்டம் இருக்கின்றது” என்றேன். சமாதானம் ஏற்பட்டு A9 பாதை திறக்கப்பட்டிருந்த காலம்.

“நல்லது. சென்று வாருங்கள். உங்கள் கல்லூரிக்கு நல்ல காரியங்கள் நடக்கப் போகின்றன. நான் எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன். உங்கள் பதவிக் காலத்திலேயே கல்லூரியில் பெரிய பெரிய கட்டடங்கள் இன்னும் வரப்போகின்றன என்று கூறி எனக்கு விபுதி அணிவித்துவிட்டார்.

நான் மகிழ்ச்சியுடன் கொழும்பு சென்றேன். கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததே தவிர ஒரு செய்தியும் இல்லை. எனக்குத் தவிப்பாக இருந்தது. ஐயா சொன்னால் நடக்குமே. என்ன இது? அவர் ஒரு சித்தர். சித்தர் வாக்குப் பலிக்காது போனதில்லை. யோசித்த வண்ணம் இருந்தேன்.

ஒருவர் வந்து ஆணையாளரிடம் கடிதம் ஒன்றைக் கொடுத்துச் சென்றார். ஆணையாளர் என்னை அழைத்து அமைச்சின் செயலர் என்னை அழைப்பதாகவும் உடனே செல்லும்படியும் கூறினார்.

கல்வி அமைச்சர் குழுவின் கல்லூரி வருகையும் கருமத்திருதியும்

நான் செயலர் அலுவலகம் சென்றேன். என்னை இருக்கையில் அமரச் சொன்னார். அமர்ந்தேன். கல்வியமைச்சரும் குழுவினரும் உங்களது கல்லூரிக்கு வரவுள்ளார்கள். ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க முடியுமா? என்று கேட்டார். நான் மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதம் தெரிவித்தேன். அருட்கவி ஐயா சொன்னது நடக்கப் போகின்றது என்ற உணர்வு பிரகாசமாகத் தெரிந்தது.

அவர்கள் குறிப்பிட்ட திகதியான 22.06.2002 இல் கல்வியமைச்சரும் குழுவினரும் வந்தனர். அக்குழுவில் அமைச்சின் செயலாளர், மேலதிகச் செயலாளர்கள், உதவிச் செயலாளர்கள், தேசிய கல்வி நிறுவகப் பணிப்பாளர்கள், TETD Project பணிப்பாளர், உலக வங்கியின் செயற்றிட்ட அதிகாரிகள்- சிறப்பாக உலக வங்கியின் Team Leader Dr.GREENY யும் வந்திருந்தார்கள். அன்று கல்லூரி வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான நாள். கல்லூரிக்கான நிரந்தரக் கட்டடங்கள் அமைக்க அனுமதி கிடைத்த நாள்.

2002 இல் நாட்டில் சமாதானம் ஏற்பட்டிருந்தது. பல அமைச்சர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து செல்வார்கள். அமைச்சர் வருவதானாலும் சரி அதிகாரிகள் கொழும்பிலிருந்து வருவதானாலும் சரி அரசு அதிரும் பாதுகாப்புத் தரப்பினருமே ஒழுங்குகளைக் கவனிப்பர். ஆனால் இப்போ முழுப்பொறுப்பும் என்னிடமே விடப்பட்டிருந்தது. விரிவுரையாளர்களுடனும், மாணவர், கல்விசாரா ஊழியருடனும் கலந்துரையாடினேன். மிக அவதானமாக ஒவ்வொன்றாகத் திட்டமிட்டோம். கடமைகள் பிரித்தொதுக்கப்பட்டன. எல்லாம் நல்லபடியாகச் சென்று கொண்டிருந்தது.

தீர்வு காணமுடியாத பிரச்சினையும் தீர்த்துவைத்த கருமத்திருதியும்

ஓரிடத்தில் மேலும் செல்லமுடியாது ஸ்தம்பிதமானோம். வருபவர்களுக்குத் தங்குமிட வசதி எவ்வாறு கொடுப்பது? வருபவர்கள் அதிகாரிகள் உயர் பதவி வகிப்பவர்கள்.

எங்களிடம் விடுதி வசதியில்லை. வேறு கல்லூரிகள் என்றால் விடுதி வசதி இருக்கும். அதனால் இங்கு தங்குமிடம் பற்றி அமைச்சு அதிகாரிகளும் கவனம் கொள்ளவில்லை. பணமும் தரவில்லை. நானும் அதைக் கூறின் எங்கே அவர்கள் வருகை தடைப்பட்டு விடுமோவென மௌனமானேன். எனது வீட்டையும் 1995 இல் ஆயுதப் படையினர் தரைமட்டமாக்கி விட்டனர். வெளியில் ஹோட்டலில் தங்க வைப்பதானால் பணம்? எல்லோரும் தடுமாறினோம். இனி என்ன செய்வது?

டாக்டரிடந்தான் ஆலோசனை பெறவேண்டும். சென்றேன். கதைத்தேன்.

சிறிது நேரம் யோசித்தார்..... பின்னர்.. “எங்கள் வீட்டில் தங்க வைப்பதில் ஏதாவது ஆட்சேபமையுண்டா?” என்றார்.

“இல்லை. பிரச்சனையில்லை. ஆனால் உங்களுக்குச் சிரமமாக இருக்கும். வீட்டில் மனைவி, பிள்ளைகள். அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். ஏறத்தாழ 10 பேர் மட்டில் வருவார்கள் என்று தயங்கியபடி கூறினேன்.

“சமாளிப்போம். அவர்கள் அனைவருக்கும் வேறு எவ்வாறு வதிவிட வசதி செய்வது ஹோட்டல் என்றால் பெருந்தொகைப் பணம் தேவை. இன்னும் இங்கு நல்ல வசதியான ஹோட்டல்களுமில்லை. ஆகவே இதுதான் சரிவரும்” என்றார்.

பின் சிறிது நேரத்தில் “அவர்களுக்கான உணவையும் தங்குமிட வசதியையும் என்னிடம் பொறுப்பளித்து விட்டு ஏனைய கருமங்களைக் கவனியுங்கள்” என்று முடித்தார்.

எமக்குப் பெரும் நிம்மதி. ஆனால் அவருக்கும் அவர் குடும்பத்தினருக்கும்பெருங்கஷ்டங்களைக் கொடுக்கின்றோம் என்று நான் சங்கடப்பட்டேன். ஆனால் எனக்கு வேறு வழியும் தெரியவில்லை? வீட்டில் ஓர் அறையை மட்டும் தானும் அவரது மனைவி பிள்ளைகளும் பாவித்துக் கொண்டு ஏனைய அறைகளை அதிகாரிகளுக்காக ஒதுக்கிக் கொண்டார். படுக்கைகள் போதாதிருந்ததால் கொள்வனவு செய்தார். விதவிதமான உணவு வகைகள். அவர்கள் விரும்பி உண்ணும் வகையில் பரிமாறப்பட்டன. மாலையில் விருந்துபசாரம். மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். எல்லாம் டாக்டரின் ஏற்பாடுதான்.

இக்காலத்தில் இப்படி ஒருவர் இருப்பாரா? கதைகளில்தான் படித்திருந்தோம்.

முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்தான் பாரி. மயிலுக்குப் போர்வை தந்தான் பேகன்.

கேட்பவர்க்குக் கேட்பதைத் தருவான் கர்ணன் என்றெல்லாம். அப்படியான ஒருவரை நாம் நேரில் காணும் வாய்ப்புப் பெற்றுள்ளோம். டாக்டர், தேவையறிந்து, சமூக நன்மை வேண்டி, தூர நோக்கோடு, விளம்பரமின்றி, உளத்தாய்மையுடன் காரியங்களில் ஈடுபடுகின்றார். அவரால் நன்மை பெற்றவர்கள் அநேகம்.

அன்று அமைச்சர் குழு வரும்போது அந்த உதவியை மனமுவந்து அவர் செய்து தந்திருக்காவிட்டால்...? எங்களால் தங்குமிட வசதி செய்து தர வசதி இல்லை என்பதால் அக்குழுவின் வருகை தடைப்பட்டிருந்தால்...?

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்கான கட்டடம் கட்டும் வாய்ப்பு தவறியிருக்கலாம் அல்லது மாற்றமடைந்திருக்கலாம் அல்லது காலதாமதப்பட்டிருக்கலாம். எதிலும் காலதாமதம் தோல்வியைத் தருவது இயல்பு என்பதைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அனுபவரீதியாகக் கண்டுள்ளோம். கிடைக்கும் வாய்ப்பை நேர்மையுடனும் உரிய நேரத்திலும் பயன்படுத்துவதுதான் புத்திசாலித்தனமானது. அதை உணர்ந்து தான் டாக்டர் தனது கஷ்டத்தைப் பாராது உதவிகளைச் செய்தார். அதன் நன்மை தமிழ்ச் சமூகத்துக்குப் பேருதவியாக அமைந்து இன்று பயன் தருகின்றது. இதனைக் கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகமும் தமிழ்ச் சமூகமும் என்றும் மறந்துவிடக் கூடாது.

இவற்றை நான் இங்கு குறிப்பிடுவது டாக்டரைப் போற்ற வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமல்ல. நன்றியுள்ள சமூகமாக நாமிருக்கவேண்டும், டாக்டர் போன்ற சமூக விருத்தி மையச் சிந்தனைகொண்டு நாம் வாழ முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற நோக்க அடிப்படையிலே என்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

நன்றி மறவாமை

டாக்டர் எமது கல்வியியற் கல்லூரிக்காக ஆற்றிய பணிகளை நன்றியுடன் கௌரவிக்கும் பொருட்டு கல்லூரிச் சமூகம் அவருக்குப் பாராட்டு விழா ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்தது. கல்லூரிக்காக அவர் எவ்வளவோ செய்தாலும் ஒருநாளும் தான் அதைச் செய்து கொடுத்தேன் இதைச் செய்து கொடுத்தேன் என்று யாருக்கும் சொல்வதில்லை. இதை நான் தானே செய்தேன் என்று இறுமர்ந்து எங்கும் முன்னுக்கு வந்து நிற்பதில்லை. நாங்கள் அழைத்தால் மட்டும் வருவார். எமது அழைப்பை ஒருநாளும் உதாசீனம் செய்வதில்லை. எப்படியான பெரிய மனசு அவருக்கு. அவரைப் பாராட்டி விழா நடத்தவேண்டும் என்பது எங்களது விருப்பம். ஆயத்தமானோம்.

இதை அறிந்த யாழ்ப்பாணம் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினரும், யாழ்ப்பாணம் அரிமாக் கழகத்தினரும் எம்முடன் இணைந்தனர். விழா கோலாகலமாக நடைபெற்றது. கல்லூரிச் சமூகம் டாக்டருக்கு “கருமத்திருதி” எனும் சிறப்புப் பட்டத்தை வழங்கி மகிழ்ந்தது. கருமத்திருதி என்றால் “செய்யும் கருமங்களில் உறுதியாகத் தொழிற்படுபவர்” என்று பொருள். மிகப் பொருத்தமான பட்டம் அவருக்கு என்று எல்லோரும் பாராட்டினர்.

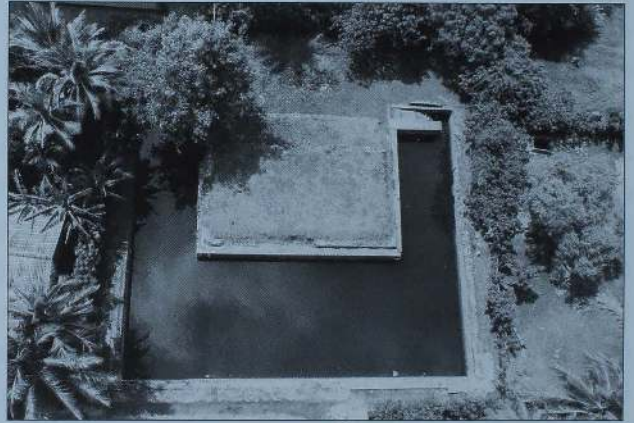
பட்டமளித்துப் பாராட்டு விழா நடத்தினால் மட்டும் போதாது. இவ்வகைச் சேவையாளரின் நாமம் நிலையாகக் கல்லூரியில் நிலைத்திருக்கச் செய்வதுதான் சரியான கைம்மாறு என்று கல்வியாளர் சிலர் கருதினர். யாழ்ப்பாண மக்கள் நன்றி மறவாத பண்பினர் என்பதை உணரவைக்க வேண்டும், எம் மாணவர்க்கும் அவ்வுணர்வை ஊட்டவேண்டும் என்றனர். எல்லோரும் சிந்தித்துக் கலந்துரையாடி டாக்டர், கல்விக்கும், யாழ்.கல்வியியற் கல்லூரிக்கும், எமது சமூகத்துக்கும் செய்த சேவையினை என்றும் மதிக்குமுகமாக கல்லூரி நூல் நிலையத்துக்கு அவரது பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டோம். கருமத்திருதி. டாக்டர்.லயன் வை.தியாகராசா படிப்பகம் என்று அது அழைக்கப்படுகின்றது.தான் வாழும் சமூகத்துக்கும், தாய் மொழிக்கும், தாய் மண்ணுக்கும் சேவை செய்தவர்களை மறவாதிருப்பதோடு, அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளித்தால் சமூகத்தின் இருப்பு உறுதியாகும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

கருமத்திருதி. ஆளுநர்.டாக்டர்.லயன்.வை.தியாகராசா அவர்களின் சமூகநலப் பணிகளைப் பதிந்து வைத்திருத்தல் வேண்டும், அது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குப் பேருதவியாக அமையலாம், அத்துடன் சமகாலச் சந்ததியினருக்கும் நல்ல செய்திகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனையின் வெளிப்பாடே இப்பனுவல். ஆதரவு தந்த நல்லுள்ளங்களுக்கு எமது நன்றிகள். தரமான ஆக்கங்களைச் சமகாலத் தேவையுடன் ஆக்கியளித்து பனுவலைப் பெறுமதியுறச் செய்த அனைவருக்கும் உளம் நிறைந்த நன்றிகள். இப்பனுவலின் ஆக்கத்திற்கு ஆலோசகராக வழிகாட்டிய என் மதிப்புயர் ஆசான் பேராசிரியர்.சபா.ஜெயராசா அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

கருமத்திருதி. ஆளுநர்.டாக்டர்.லயன். வை.தியாகராசா அவர்கள் ஆரோக்கியமான வாழ்வுடன் நீண்ட ஆயுள் பெற்று வாழ்ந்திட எல்லாம்வல்ல எம்பெருமான் நல்லூர் முருகப்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உசாத்துணை

1. கல்லூரி பிறந்த கதை
2. கல்லூரி வளர்ந்த கதை
3. காலத்தை வென்ற கமலம்
4. கருமத்திருதி கௌரவிப்பு மலர்
5. கலாசுரபி 2000 - 2006

யமுனா ஏரி

சொன்னார்கள்.....

டாக்டர், வை.தி. கை தொட்டால் வருத்தம் மாறும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே நோயாளிகள் சென்று காட்டிச் சுகமடைவர். இதனால் வை.தி. கைராசிக்காரன் என்பது மக்கள் நம்பிக்கை.

திரு.க.இ.குமாரசாமி (கோவைக்கிழார்)
இளைப்பாறிய ஆசிரியர்.

தோன்றாத்துணை

திரு. ஆ. ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி

டொக்டர் தியாகர் என எல்லோரும் வாய்நிறைய உள்ளத்தால் உச்சரித்து திருப்தியடைவதோடு, “அந்தப் புண்ணியவானின் உதவியால் உயிரோடு இருக்கின்றேன்” என்கின்ற வார்த்தையை நன்கு முற்றிப் பழுத்த முதியவர் நிதமும் நிறைவாகச் சொல்கின்றனர். ஒருமுறை தியாகரிடம்போய் வந்தால் எல்லாம் சுகம். அந்த மனுசன் மருந்திற்கும் காசெடுக்கமாட்டார். என்ற வறுமையை அறிந்து பத்தியத்திற்காக இதை வைச்சிருங்கோ என மருந்தோடு பணமும் தரும் தருமவான் என உரத்துக் கூறுவோரையும் கண்டிருக்கின்றோம். ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணும் பேறுபெற்றவர் தியாகர். கைநாடி பிடிப்பதில் கைதேர்ந்தவர். கடவுள் துணை கைவரப்பெற்றதால் அவரிடம் வைத்தியத்திற்கு வருபவர்கள் வைத்தியநாதருக்கும் தியாகருக்கும் சரணாகதியடைவர்.

‘கோப்பாய், நீர்வேலி நிறைசெல்வம்’ எனப் போற்றப்பட்ட கோவையம்பதியில் இருபாலைக் கிராமத்தில் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்த தியாகரை பண்புடையவராகவும் ஒழுக்கசீலராகவும் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி வளர்த்தெடுத்தது. கல்வி உலகில் பல விற்பன்னர்களை உருவாக்கிய சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் உயர் கல்வியைப் பெற்ற இவர் அங்கு நடமாடும் தெய்வங்களாக விளங்கிய அதிபர், ஆசிரியர்களிடம் மானுடம் தழுவிய அனுபவக் கல்வியையும் பெற்றமையால் இயல்பான அழகும், கல்வியழகும் இவரை அலங்கரித்தன. R/AMP பட்டம் பெற்று மருத்துவரான தியாகர் இலங்கா புரியை அழகாபுரியாக்கும் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு உடல் நோயையும் உளநோயையும் தீர்க்கும் பணியை உவப்புடன் மேற்கொண்டார். அந்த அப்பாவித் தொழிலாளர்களின் கண்கண்ட தெய்வமாக டொக்டர் விளங்கினார் என்றால் மிகையாகாது. நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையால் டொக்டர் தனது பிறந்த கிராமத்திற்கு மீண்டும் வருகைதந்து தன் ஊரவர்களுக்குப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். நல்லூர் முதல் புத்தூர், ஆவரங்கால் வரை உள்ள மக்களின் மாண்புறு வைத்தியராக சேவை நீண்டது. “ஒரு தடவை மருந்து எடுத்தால் போதும்” என்ற மக்களின் மனத்திருப்திக்கு ஏற்ப தன் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

வைத்திய சேவையோடு நிற்காது மக்கள் சேவைக்காகவும் தன்னை அர்ப்பணித்தார். அவரிடம் பல உதவிகளை நாடிச் சமூகம் நாளும் படையெடுத்தது. வலதுகை கொடுப்பது இடது கைக்குத் தெரியாது என்ற உயர் சிந்தனையுடன் தன் சமூக சேவையை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். அவரது கொடையை பட்டியல்படுத்தி எல்லைப்படுத்தமுடியாது. “இறைவன் தருவதைக் கொடுப்பது என் கடன்” என்ற சிந்தனையுடன் செயற்படுகின்றார். கல்விச்சாலைகள் பல அவரது சேவையால் உயர்ந்து நிற்கின்றன. கொடிய இன அழிப்புப் போராட்ட நிலையிலும் அல்லல் களைந்த அன்பனாய் விளங்கினார். கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில்நான்குமையாற்றியபோது அவருடன்நன்கு பழகும்வாய்ப்புக் கிட்டியது. எம் கல்லூரிக்குத் தோன்றாத் துணையாக விளங்கினார். 500 இற்கும் மேற்பட்ட ஆசிரிய மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த அவ்வேளை அவர்களுக்கு இலவச மருத்துவ சேவை வழங்கியதுடன், எம் கல்லூரி நிகழ்வுகள் யாவற்றிலும் கலந்துகொண்டு ஒவ்வொரு தடவையும் நிதி உதவியும் வழங்கினார்.

இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் கல்விக் கல்லூரிகள் ஆரம்பித்து ஏறக்குறைய 15 வருடங்களின் பின் 2000ஆம் ஆண்டில் வடக்கில் கல்வியியற் கல்லூரி ஆரம்பிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியது. அனுமதிக்கடிதத்தைப் பெற்ற கலாநிதி தி. கமலநாதன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருவரை மட்டும் நம்பிய வண்ணம் களத்தில் இறங்கத் துணிந்தார். இருவரில் முதலில் நல்லூர்க் கந்தன் துணையை நாடினார். இரண்டாவதாகத் தியாகரின் துணையை நாடினார். இவர்களின் அயரா உழைப்பின் பயனாக இன்று முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வி. தர்மலிங்கம் அவர்களின் மகன் உயர்திரு. சித்தார்த்தன் அவர்கள் வழங்கிய ஏறக்குறைய 200 பரப்புக் காணியில் தலைநிமிர்ந்த கல்லூரியாக கல்வியியற் கல்லூரி விளங்குகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் கல்வியியற் கல்லூரி வரலாறு என்றும் டாக்டர் வை.தியாகராசா என்ற நாமத்தை உச்சரிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பணிகள் பலபுரிவதற்காக பல கழகங்கள் தியாகரை தம்முடன் இணைத்தன, பயனும் பெற்றன. லயன்ஸ் கழகம் முன்பு நகர்ப்புற உயர் வர்க்கத்தினரின் பொழுதுபோக்குக் கழகமாக விளங்கியது. அவர்களின் சேவை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே நிகழ்ந்தது. தற்போது கழகத்தில் அங்கம் வகிப்போர் அனைவரும் அர்ப்பணிப்பான பணியை ஆற்றுகின்றனர். நகர்ப்புறச் சேவையைத் தாண்டி கிராமங்கள் தோறும் பணியின் பயனைக் காணமுடிகின்றது. மேலைத்தேயப் பணியில் இயங்கிய கழகம் இன்று தமிழ்ப் பாரம்பரிய முறையில் தாய்மொழி உரையுடன் நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தி, சேவைகளை வழங்குகின்றது. இன்று இன, மொழி, மதம் கடந்து லயன்ஸ் கழக ஆளுநர் என்ற உயர்பதவி உயரிய சேவையாளன் டாக்டர் வை.தியாகராசாவுக்குக் கிடைத்துள்ளது. இது சேவையாளனுக்குக் கிடைத்த பெரும் வெற்றி யாகும். இது எம் எல்லோருக்கும் நல்ல பாடமாக உள்ளது. பயன்கருதாது பணி செய்யும் பண்பாளன் இறைவனால் என்றும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான். அவரது லயன்ஸ் கழகப் பணி சொல்லில் கூறி அடக்கிவிட முடியாது. அவரது தன்னலமற்ற பணிகள் தாங்கள் யாவரும் அறிந்ததும் உணர்ந்ததுமாகும்.

நிறைவாக டாக்டர் தியாகர்

கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்

தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்

தடைகள் வாராத கொடையும்

என்றும் உடையவராக வாழ இறைவன் அருளை வேண்டி நிறைவு செய்கின்றேன்.

நன்றி.

சொன்னார்கள்.....

டாக்டர்.வை.தியாகராசா அவர்கள் நலிந்த மக்களுக்கான பல திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயற்படுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. சுனாமி அனர்த்தத்தின்போதும் அதன் மின்னரும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காகத் தனது முழு ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்திச் சேவையாற்றியுள்ளார்.

திரு.தி.உதயசூரியன் J.P.

கௌரவ செயலாளர்,

இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கம், யாழ். கிளை.

“தனக்கென வாழாத் தகைமையாளரின்” வள்ளல் தன்மையும், சமூகப்பணியும்

திரு. S.K .யோகநாதன்

‘நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு
எல்லோர்க்கும் பெய்யும் மழை’

என்ற முதுமொழிக்கு இணங்க ‘நல்லார்’ என்ற பதத்திற்கு முன்னுதாரணமாக மக்கள் சேவையாளராக வாழ்ந்து வருபவர் ஆளுநர் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை. தியாகராசா ஆவார். இவரது இனிமையான பேச்சு, எடுத்த விடயங்களைச் செவ்வனே செய்யும் திறன், அனைவரிடமும் இனிமையாகப் பழகும் சுபாவம், எந்நேரமும் புன்னகை ததும்பும் முகம், எடுத்த கருமத்தை நேரம் காலம் பாராது செய்யும் ஆற்றல், ஆளுமையும் அழகும் நிறைந்த உருவம், மக்கள் சேவை செய்வதில் ஆனந்தம், விருந்தோம்பும் பண்பு, கல்விக்காக சமூகத்திற்குப் பணியாற்றுவதில் ஆர்வம் என பல்வேறு மிக உயர்ந்த மனிதத்துவப் பண்புகளைக் கொண்ட பெருமனிதராகத் திகழ்கின்றார்.

‘தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக - அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று’

என்பது வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கு. இந்த மண்ணிலே தோன்றுகின்ற ஒருசிலர் மட்டுமே புகழடைகின்றனர். இந்த வரிசையில் ஆளுநர் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை. தியாகராசா அவர்களும் ஒருவராகின்றார்.

பலரது பெயர்கள் அவர்களது செயலுக்கும் பெயருக்கும் தொடர்புபட்டிருப்பதில்லை. ஆனால் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே பெயரும் பெயருக்கேற்ற குணமும் ஒருங்கே அமைந்து விடுகின்றது. இந்த வரிசையில் லயன் ஆளுநர் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை. தியாகராசா அவர்களின் பெயருக்கேற்ப தியாக சிந்தனையும், தியாகத்திற்கு ராஜாவாகவும் விளங்குவார் என்பதனால்தானோ என்னவோ பெற்றோர் இவருக்கு தியாகராசா என நாமம் சூட்டினர் போலும்.

நான் 2005 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் கடமையைப் பொறுப்பேற்ற காலத்திலிருந்து அவருடன் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. நான் என் வாழ்நாளில் பழகிய மனிதர்களில் மறக்கமுடியாத பெருமனிதராக என் மனதில் லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் பதிந்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி அவர் செய்த உதவிகளுக்காகவும், மக்களுக்கு மேற்கொள்ளும் தன்னலமற்ற சேவைகளுக்காகவும் 2005 யூன் மாதம் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில், கல்லூரியால் ‘கருமத்திருதி’ என்னும் பட்டமளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டார். அவரின் சேவையைப் பெரியோர்கள், அறிஞர்கள் இன்னும் பலராலும் பல்வேறு கோணங்களிலும் பாராட்டி, மலர்மாலை, பரிசுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

கல்லூரியின் பீடாதிபதியாக நான் 2006 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் பதவி ஏற்றதனைத் தொடர்ந்து வடக்கில் பெரும் யுத்தம் ஆரம்பமாகியது. வடக்கிற்கான போக்குவரத்துப் பாதைகள் யாவும் மூடப்பட்டன. இதனால் உணவுப்பொருட்கள், எரிபொருட்கள் யாவற்றிற்கும் பெருந்தட்டுப்பாடு நிலவியது. மிகப்பெரும் யுத்த அவலம்; கல்வி நிலையங்கள் எதுவும் இயங்கவில்லை. இக்காலகட்டத்தில் யாழ் தேசிய கல்லூரியில் முதலாம் இரண்டாம் வருட ஆசிரிய பயிலுநர்கள் சுமார் 500 பேர் தங்கியிருந்தனர். அவர்களில் அதிக மாணவர்கள் வெளிமாவட்ட மாணவர்கள். கல்லூரியை மூடி இவர்களை வெளியே அனுப்ப முடியாத நிலை.

உணவுப்பொருட்கள் தட்டுப்பாடு, மின்சாரம் இல்லை. இதனால் மாணவர்களுக்குத் தேவையான நீர் விநியோகிக்க முடியவில்லை. சமைப்பதற்கு எரிவாயு இல்லை. உணவைத் தயார் செய்யமுடியாத நிலை. பெரும் இக்கட்டான நிலை. இக்காலத்தில் எனக்குத் தோன்றாத துணையாக தமக்கென வாழாத தகைமையாளர் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் பேருதவி புரிந்தார். பல்வேறு பொது நிறுவனங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள், அரச நிறுவனங்களில் இருந்து உணவுப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவிபுரிந்தார்.

இக்கட்டான நேரத்தில் பலவகையான உணவுப் பொருட்களைத் தானே வாங்கித் தந்தார்.

பெரும்பாலான மாணவர்கள் வெளிமாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அதிலும் பெண்களே அதிகம். இவர்கள் தமது பெற்றோர்களுக்கு என்ன நடந்தது? தமது குடும்பத்தவர்கள் இடம்பெயர்ந்தவர்களா? உயிரோடு உள்ளார்களா? என்ற பல்வேறு மன உளைச்சல்களுடன் எந்நேரமும் அழுதுகொண்டே இருந்தனர். அந்நேரத்தில் லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் உதவியைப் பெற்றுக்கொடுத்து பெற்றோருடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இக்காலத்தில் பெண்பிள்ளைகள் மன உளைச்சல் காரணமாக நோய்வாய்ப்பட்டனர். அவர்களுக்கான வைத்திய உதவிகளை அவர் மேற்கொண்டார். உளவியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அதற்கான சிகிச்சைகளை இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினுடாகப் பெற்றுத்தந்தார்.

2009 ஆம் ஆண்டு 'நிஷா' பெரும்புயல் வடமாகாணத்தைத் தாக்கி பெரும் அழிவை மேற்கொண்டது. இப்புயலில் எமது கல்லூரி பெரும் சேதத்திற்குள்ளாகியது. கூரை ஓடுகள் எடுத்து வீசப்பட்டன. பெரும்மரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்தன. பெரும் சத்தத்துடன் வீசிய புயல் விடுதிகளின் ஓடுகளையும் எடுத்து வீசியதால் விடுதிகளுக்குள் வெள்ளம் பெருகி ஓடியது. மாணவர்கள் குறிப்பாக பெரும் அச்சத்துடன் இருந்தனர். இக்காலப்பகுதியில் நான் மட்டுமே விடுதியில் மாணவர்களுடன் இருந்தேன். இந்த அவல நிலையின் போது உடன் கல்லூரிக்கு வந்து எனக்கும் மாணவர்களுக்கும் உதவிபுரிந்தவர் லயன் வை. தியாகராசா அவர்களேயாகும். பிறர் துன்பத்தில் இருக்கும்போது அதை உணர்ந்து உயர் சேவையை உடன் வழங்கும் பெருமனம் கொண்ட சேவையாளர் ஆவார். இவருடைய ஒவ்வொரு சிந்தனையும் மக்கள் சேவைகளையும் கல்விச்சேவையையும் மையமாகக் கொண்டதாகவே இருக்கும். யாழ். மாவட்டத்தில் உள்ள அநேகமான பாடசாலைகள், கல்வி நிறுவனங்கள் இவரது உதவியைப் பெறாதவை இல்லை என்றே கூறலாம். மிகப்பெரும் ஈகையாளராக தமிழர் தம் பண்பாட்டின் பெரு விருட்சமாக நல்ல மனிதராக நடமாடும் தெய்வமாகத் தன்னைநிலைநிறுத்திக் கொண்டவர் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை. தியாகராசா ஆவார்.

யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஆரம்பித்து 17 வருடங்கள் ஆன நிலையிலும் கல்லூரி காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு பீடாதிபதிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. எல்லா பீடாதிபதிகளுடன் லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் சுமுகமாக உறவைப் பேணிவருகின்றார். கல்லூரியைத் தனது சொந்த நிறுவனம் போன்று

கல்லூரிக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் செய்து வருகின்றார். அதனால்தான் வைத்திய கலாநிதிலயன் வை. தியாகராசாவை கல்லூரியின் வாழ்நாள் சிரேஷ்ட ஆலோசனைச் சபை உறுப்பினராக இப்பெருந்தகை நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

நான் கல்லூரியின் பீடாதிபதியாகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் வைத்திய கலாநிதிலயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் கல்லூரியில் நடைபெறும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு விருந்தினராக வருகைதந்து மாணவர்களையும் விரிவுரையாளர்களையும் உற்சாகப்படுத்துவார். எமது கல்லூரியில் தமிழ்மொழி மூல கல்விப்பட்டப்படிப்புக்கள் பாடநெறி தேசிய கல்வி நிறுவனம் ஆரம்பித்தபோது அதன் ஆரம்பவைபவத்தில் கலந்து சிறப்புரையாற்றும்போது கல்லூரியில் இப்பாட நெறியை ஆங்கிலமொழி மூலம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என தேசிய கல்வி நிறுவன பணிப்பாளர் நாயகத்திடம் மற்றும் உயர் அதிகாரிகளிடம் விநயமாக வேண்டினார். இதனால் 2009 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலமொழி மூலம் இப்பாடநெறி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இதனால் ஆங்கில ஆசிரியர்கள் பெரிதும் பயன் அடைந்தனர்.

தேசிய கல்வி நிறுவனத்தால் கொழும்பில் நடாத்தப்படும் முதுமாணி பட்ட நெறியைக் கற்பதற்காக ஏராளமான ஆசிரியர்கள் போக்குவரத்து கஷ்டம், அதிகரித்த போக்குவரத்துச் செலவு, தங்குமிட வசதியின்மை போன்ற பெரும் கஷ்டப்பட்டு தொடர்ந்தனர். இந்த உயர்கல்வி பாடநெறி கொழும்புக்கு வெளியே NIE நடாத்துவதில்லை. நாம் ஆசிரியர்களின் கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் தேசிய கல்வி நிறுவன பணிப்பாளர்களிடமும் உயர் அதிகாரிகளிடமும் எடுத்துக்கூறி யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமோள் விடுத்தோம். இவ் விடயம் சம்பந்தமாக வைத்திய கலாநிதி அவர்கள் இங்கு வந்த உயர் அதிகாரிகளை தமது வீட்டிற்கு அழைத்து விருந்தளித்து அவர்களுடன் கலந்துரையாடி அப்பாட நெறியினை இங்கு கொண்டுவர பெரும் உதவிபுரிந்தார். இதனால் கல்வி முதுமாணி பாடநெறி 2010 ஆம் ஆண்டு கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் பயனடைந்து வருகின்றனர்.

கல்வியே அரசியல், சமூக, கலாசார, பண்பாடுகளின் விடுதலைக்கான கருவியாகும். இதை உணர்ந்து ஏழை பாடசாலை மாணவர்கள் கல்வியியற் கல்லூரியில் உள்ள ஆசிரிய மாணவர்கள், யுத்தத்தால் பெற்றோர்களை இழந்த மாணவர்கள், யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மாற்றுத்திறனாளிகள் போன்றவர்களுக்கு லயன்ஸ் கழகத்தினூடாக மட்டுமல்ல தனது சொந்தப் பணத்திலும் செலவிடும் கருணை உள்ளம் படைத்தவர்.

“அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
அன்னயாவிலும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்”

என்ற பாரதியின் கருத்துக்களுக்கு அமைவாக ஏழைப் பிள்ளைகளிற்குக் கல்வி அறிவு வழங்க பெரும் சேவையாற்றி வருகின்றார். யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் பயிலும் பல மாணவர்களுக்கு கல்வி வைத்திய வசதிகளை அளித்துவரும் பெருந்தகையாகத் திகழ்கின்றார்.

2007 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மாணவ ஆசிரியர்கள் உள்ளகப் பயிற்சிக் காலத்தில் அவர்களின் ஆக்கத்திறன், நல்நடத்தை, கல்லூரிக்கான அர்ப்பணிப்பு, கல்வியில் முன்னேற்றம், விரிவுரையாளர்களைக் கனம் செய்து நடத்தல், சூழலைப் பேணுதல், விளையாட்டு, தலைமைத்துவம் போன்ற துறைகளில் திறம்பட விளங்கியவர்களைத் தெரிவுசெய்து அவர்களைக் கௌரவித்து கேடயங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதற்கான உபசரணையை லயன் வை. தியாகராசா அவர்களே ஆண்டுதோறும் வழங்கி வந்தார்.

மேலும் மாணவர்களின் பல்வேறு ஆக்கத்திறன்களைக் கௌரவித்து அவர்களின் நூல் வெளியீடு, இறுவட்டு வெளியீடு, உருவச்சிலைகள் போன்றவற்றிற்கு அன்பளிப்புக்களை ஆண்டுதோறும் வழங்கி அவர்களை ஊக்குவித்து வந்துள்ளார். 2010 ஆம் ஆண்டு சித்திரப் பிரிவு மாணவ ஆசிரியர் சோபன்ராஜ் அவர்களினால் வடிவமைக்கப்பட்ட 'கல்லூரி நங்கை' எனும் சிலையைக் கல்லூரி வாயிலில் நிறுவி, சிறப்பாகத் திறந்து வைத்து அவரைக் கௌரவித்தமை கல்லூரி வரலாற்றில் மறக்கமுடியாத நிகழ்வாகும்.

யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியை நிறுவுவதற்காக சுமார் 25 ஏக்கர் காணியை வழங்கிய முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் அவர்களின் நினைவுச் சிலையைக் கல்லூரியில் நிறுவவேண்டுமென்ற எண்ணம் எமக்கும் அவருக்கும் நீண்ட நாட்களாகவே இருந்தது. ஆனால் அதற்கான நிதியைத் தீரட்டுவதில் பெரும் சிரமம் ஏற்பட்டது. வைத்திய கலாநிதி லயன் வை.தியாகராசா அவர்கள் தர்மலிங்கத்தின் புதல்வரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமாகிய தர்மலிங்கம் சித்தார்த்தனிடம் அணுகி அவர் மூலமாகச் சிலைக்கான அனுசரணையைப் பெற்றுக் கல்லூரியில் அச்சிலையை அமைத்த பெருமைக் குரியவர்.

இவ்வாறாக யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் அபிவிருத்திக்கு தனக்கென வாழாத்தகைமையாளராக தன்னையே சமர்ப்பித்து சேவையாற்றிய பெருமனிதராக ஆளுநர் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை.தியாகராசா அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார். கல்விச்சேவைகளின் நாயகனாக இருந்து கல்வி மூலமே ஏழ்மையை விரட்டி அபிவிருத்தியைக் காணமுடியும் என மிக உறுதியாகச் சேவையாற்றி வருகின்றார். கல்விப்பணிகளிலும் சரி, சமூகப்பணிகளிலும் சரி தன் குடும்பத்தவர்களையும் இப்பணிகளில் ஈடுபடுத்திச் செயலாற்றி வருகின்றார். யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் அனைத்து அபிவிருத்திகளிலும் இப்பெரியார் இன்றும் சரி, அன்றும் சரி என்றும் எமக்குப் பக்கபலமாகவும், துணையாகவுமிருந்து பேருதவி புரிந்து வருகின்றார்.

தான் சிறந்த கல்வியைப் பெற்றதுடன், தான் வாழும் சமூகமும் சிறந்த கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்பதில் மிக உறுதியாகச் செயற்பட்டு வருகின்றார். கல்வியின் அடிப்படை நோக்கமானது பௌதிக அறிவியல், சுயஉணர்வு அறிவியல் என்பன ஒருங்கிணைந்த பூரண மனிதனைத் தோற்றுவித்தல் என்பதாகவுள்ளது. மேலும் இது ஒருவரைத் தன்னிலை தகைமை அறிவு உள்ளவராக மிளிரச் செய்கின்றது. இதன் விளைவாக ஒருவர் தன்னிலை அறிவுத் தகைமை உடையவராக விருத்தியடைந்து தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமுதாயத்திற்கும் அதன் அங்கத்தவராக இருந்து உதவிபுரிய வைக்கின்றது. தனது பணிகளை மற்றவர் களுக்காக ஆற்றுவதில் செயற்றிறன், மெய்யுணர்வு, பலம் பொருந்திய குண இயல்புகள் ஆகியவற்றை உடையவராக்குவதுடன் சமூக சேவையில் உளத்திருப்தியையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்வாறான கல்வியின் அடிப்படை நோக்கத்திற்கமைய செயற்றிறன் கொண்ட பெருந்தகைமையாளராக லயன் வை. தியாகராசா திகழ்கின்றார்.

“சொற்களை விடச் செயல்களே உரத்த குரலில் பேசும்”

என்பதற்கமைய பேசுவதைவிடச் செயலிலே பலவற்றைச் செய்து சாதனை படைத்துக் காட்டுவார். அவரது வாழ்வு அர்த்தம் பொதிந்தது. தொடர்ந்தும் சமூகத்திற்கு நற்பணியாற்றி குடும்பத்தினருடன் அவர் நல்வாழ்வு வாழ இறையருள் துணை நிற்பதாக.

கல்விப்பணி - சமூகப்பணி

“கருமத்திருத் லயன் Dr. வை. தியாகராசா”

திருமதி அ.வேதநாயகம்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்தந்து உயர்ந்தோர் சிலராவர். அவர்களுள் ஒருவராகவே Dr. லயன் வை. தியாகராசா அவர்களை நான் காண்கின்றேன். தனது நற்பண்புகளாலும் விடாமுயற்சியினாலும் வைத்திய சேவையிலே தனக்கென ஓரிடத்தைப் பிடித்து உயர்ந்த இவர் சமுதாயத்தின் மீதுகொண்ட பற்றினால் சமுதாயத்தின் அறிவுக் கண்ணைத் திறக்க அர்ப்பணிப்போடு பணி செய்பவர்களுடன் இணைந்து சேவையாற்ற முன்வந்தமை பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

“உள்ளத்தில் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்தில் எல்லாம் உள்ள”

எனும்பொய்யாமொழிப்புலவர் வள்ளுவன் வாக்கிற்கமைய உண்மையாய் வாழ்ந்து சமூகத்தவர் எல்லோர் உள்ளத்திலும் இடம்பிடித்தவர் Dr. லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள்.

“நூறு ஆண்டுகள் பழகினும் மூக்கர் கேண்மை
நீர்க்குள் பாசிபோல வேர்கொள்ளாதே
ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
இருநிலம் பிளக்க வேர் வீழ்குமே”

என்பதற்கிணங்க இற்றைக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் கல்விப்பணி சார்ந்து பழகிய உறவு இன்றுவரை நிலையான இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை எம்முடன் இணைந்து லயன் Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள் ஆற்றிய கல்விப்பணிகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட முனைகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியத்தில் கணித பாட உதவி கல்விப் பணிப்பாளராக நான் பணியாற்றிய காலத்தில் யா/கோப்பாய் ம. வி. இல் கணித மூலவள நிலையம் ஒன்றை அமைத்தேன். மாலை வேளையிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியமெங்கும் இருந்து பிரபல்ய பாடசாலைகள் உட்பட பல பாடசாலைகள் தமது மாணவர்களை அழைத்துவந்து செயல்முறை ரீதியாகவும் விளையாட்டு மூலமாகவும் மகிழ்வோடு கற்றுப் பயன்பெற்று வந்தனர். லயன் Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள் அடிக்கடி எம்மைச் சந்தித்து நல்ல காரியம் செய்கின்றீர்கள். எமது மாணவர்களுக்கு அத்தியாவசியம் செய்ய வேண்டிய விடயம் இது. கணித பாடத்தில் தெளிவும் விருப்பமும் ஏற்பட பொருத்தமான செயற்றிட்டம் என எம்மை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்கமளித்து நாம் சோர்வின்றிப் பணிசெய்ய வழி செய்வார். தூர இடங்களிலிருந்து படிக்கவரும் மாணவர்களுக்கு குளிர்பானம் வழங்க தான் உதவி செய்வதாகவும் கூறுவார்.

யாழ் கல்வி வலயம் II இல் நான் பணியாற்றிய காலத்தில் எமது வலயத்திற்குட்பட்ட ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் மாணவர் கல்வி அடைவினை ஆய்வுசெய்து மிகப் பின்தங்கிய பாடமும் வகுப்பும் தெரிவுசெய்யப்பட்டு அவற்றுக்கான பரிகார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வடமராட்சி கிழக்குப்

பிரதேசத்தில் தரம் 5 மாணவர் மொழியிலே பின்னடைவாக இருப்பது இனங்காணப்பட்டு பிரச்சினைகளைக் கண்டறிந்து பரிகார நடவடிக்கையாக தமிழ்மொழி செயல்நூல் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது. கோப்பாய் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தலைவர் Dr. வை. தியாகராசா அவர்களிடம் சென்று நிலைமையை விளக்கி எல்லா தரம் 5 மாணவர்களுக்கும் வழங்கி விசேட கவனமெடுத்து செயல்நூலைச் செய்விக்க உள்ளோம். இந்நூலை அச்சிடுவதற்கான அனுசரணையை தாங்கள் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டபோது பல வினாக்களைக் கேட்டு இது பெறுமதி வாய்ந்த செயல்திட்டம் எனத் தெரிந்ததும் தான் அனுசரணை வழங்குவதாக முழுமனதோடு ஏற்றுக்கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணக் கல்வி வலயத்தில் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றிய காலப்பகுதியில் எனது செயற்பாடுகளை அவதானித்து Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள் பாராட்டி ஊக்குவிப்பது வழக்கம். பெருந்தொகையான கல்விச்சமூகம் என்னோடு இணைந்து உற்சாகமாகப் பணிசெய்ய முன்வந்தபோதும் ஒரு சிலர் முரண்பாடுடையவர்களாக பிரச்சினைகளைக் கொடுத்தபோது லயன் Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள் கூறுவார். “இவர்கள் உங்களைச் செயற்படவிடாது குழப்ப நினைக்கின்றார்கள். நீங்கள் சோர்வடையாது உற்சாகமாகச் செயற்படுங்கள். நாங்கள் உங்களின் பணிக்குப் பக்கபலமாக இருப்போம்” என்று கூறுவார்கள்.

யாழ் கல்வி வலயத்தில் க.பொ.த (சா.த) இல் ஆங்கிலத்தில் பெறுபேறு மிகக்குறைவாக உள்ளதை லயன் Dr. தியாகராசா அவர்களிடம் சுட்டிக்காட்டி வலய மட்டத்தில் விசேட செயற்றிட்டம் ஒன்றுசெய்ய திட்டமிட்டுள்ளோம். அதற்கு அனுசரணை வழங்குமாறு கேட்டபோது மிகவும் மனவிருப்பத்தோடு சம்மதித்து எமது திட்டமில், கலந்துரையாடல், செயலமர்வு என்பவற்றில் தானும் பங்கேற்று ஆலோசனைகளை வழங்கி, அச்செயற்றிட்டம் சிறப்பாக நடைபெற்று வெற்றியளிக்க ஒத்துழைப்பு வழங்கியமை சிறப்பான விடயமாகும்.

எமது வலயத்தின் கீழ் உள்ள மூன்று கோட்டக்கல்வி அலுவலகங்களில் கோப்பாய் கோட்டம் மிகவும் பின்தங்கியிருப்பதைப் புள்ளிவிபரரீதியாக எடுத்துக் காட்டியபோது “நீங்கள் முன்னெடுக்கும் அபிவிருத்தித்திட்டத்தில் ஒரு பகுதிக்கான அனுசரணையை நான் வழங்குகின்றேன்” என்கூறி பிரச்சினைகளை இனங்காணும்முதற்கட்ட பயிற்சிப்பட்டறையா / அத்தியார் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபர்களுக்கு நடைபெற்ற போது முழுநேரமும் தானும் பங்குபற்றி தான் அனுசரணை வழங்கக்கூடிய விடயங்களைப் பொறுப்பேற்றதுடன், மீளாய்வுக் கூட்டங்களிலும் பங்கேற்று எம்மை ஊக்குவித்தமை லயன் Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள். இது எமது மாணவர்களின் கல்வி அபிவிருத்தியில் அவர் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டுகின்றது.

வலய மட்டத்தில் நாம் முன்னெடுக்கும் முன்பள்ளிச் செயற்பாடுகளை மிகவும் பாராட்டுவார். பல முன்பள்ளிகளின் செயற்பாடுகளுக்கு உதவி செய்ததோடு, எங்கள் அழைப்பின் பேரில் வலய மட்டத்திலான கண்காட்சிகள், கலைவிழா, விளையாட்டுவிழா என்பவற்றிலும் பங்கேற்று ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை முன்வைப்பார். யா / செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற வலயமட்ட முன்பள்ளி கண்காட்சியினைப் பார்வையிட்ட லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் “இத்தகைய நேரத்தியான முழுமையான ஒரு முன்பள்ளிக் கண்காட்சியை நான் எங்குமே பார்த்ததில்லை, பெருந்திரளான பெற்றோர்களும் முன்பள்ளி மாணவர்களும் கண்காட்சியைப் பார்த்துப் பயன்பெறுகின்றார்கள்” என வியந்து பாராட்டி எம்மை ஊக்குவித்தார்.

எமது முன்பள்ளிச் செயற்பாடுகளை எப்போதும் புகழ்ந்து பாராட்டுகின்ற லயன் Dr. வை. தியாகராசா அவர்களை அணுகி “நாங்கள் “நாற்று” என்றபெயரில் முன்பள்ளி செய்திமடல் ஒன்றை வெளியிட விரும்புகின்றோம்” எனக் கூறியபோது மிகவும் சந்தோஷமாகக் கலந்துரையாடி சிறப்பாகச் செய்யுங்கள் அதற்கான அனுசரணையை நான் வழங்குகின்றேன். உங்கள் மேலான செயற்பாடுகளை ஆவணப்படுத்துவதோடு ஏனையவர்களும் உங்கள் செயற்பாடுகளைப் பின்பற்றி செயற்படக்கூடியதாக இருக்கும் என பலமடங்கு ஊக்குவித்தமையை எம்மால் மறக்கவேமுடியாது.

சேவை செய்யும் போதே நல்ல செயற்பாடுகளைப் பாராட்டுவதால் இன்னும் பல மடங்கு அவர்களைப் பணி செய்யத் தூண்டலாம் என்ற உண்மையினை லயன் Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள் நன்கு தெரிந்திருந்தமையால் நல்ல செயற்பாடுகளை அந்த இடத்திலேயே பாராட்டி ஊக்குவிப்பது அவரது வழக்கமாக இருந்தது. கல்விக்கு நல்ல பணி செய்தவர்களை லயன்ஸ் கழகத்தினுடாகப் பாராட்டிக் கௌரவித்து விருது வழங்குவதற்கு Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள் தவறுவதில்லை.

இவ்வாறு நல்ல மனதோடு Dr. வை. தியாகராசா அவர்கள் கல்விக்கு ஆற்றிவரும் பணிகளை கல்விச் சமூகத்தினர் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள்.

‘வஞ்சனை இல்லாதவர்க்கு நல்ல

செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகள்

பெயரும் கீர்த்தியும் சிறந்த வாழ்வையும்

வளர்கின்ற செல்வத்தையும் நீண்ட

ஆயுளையும் எந்நாளும் தந்து அருளுவாள்’

என்ற ஓளவையார் கூற்றுக்கிணங்க நல்மனதோடு தாங்கள் ஆற்றிவரும் சேவைக்கு தங்கள் வாழ்வு சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் “கருமத்திருதி” அவர்களின் பணிகளும் பயன்களும்

திரு. ச. அமிர்தலிங்கம்

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தரிசனம் மிக்க ஆரம்பம், வளர்ச்சி, சாதனைகளுக்குப் பலர் பலவிதமாகத் தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளார்கள். அவர்களுடைய இரவு, பகல் பாராத உழைப்பினாலும் கடமையுணர்வினாலும் மண் பற்றினாலும் இக்கல்லூரி இன்று இலங்கையில் மிக உயர்ந்த ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியாக மிளர்கின்றது. இங்கு பயின்ற பல ஆயிரம் மாணவர்கள் சிறந்த அதிபர்களாக, ஆசிரியர்களாக, கல்விப்பணிப்பாளர்களாக, கல்வியியலாளர்களாக உயர்ந்துநிற்கின்றார்கள். இக்கல்லூரியின் பீடாதிபதிகள், உபபீடாதிபதிகள், கல்வியியலாளர், கல்விசாரா ஊழியர்கள் மிகச்சிறந்த ஆளுமையுள்ளவர்களாகத் தம் சேவையை ஆற்றி வந்துள்ளனர். இதனால் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி என்றால் ஒரு தனி மதிப்பு உயர்வாக நிலவி வருகின்றது. இவ்வாறு உயர்ந்து நிற்கும் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குத் தோன்றாத துணையாக தனது பணம், பொருள், உழைப்பு அனைத்தையும் ஈந்து உதவி நிற்கும் பெருமனிதர் “கருமத்திருதி” லயன் டாக்டர். வை. தியாகராசா அவர்கள் திகழ்கின்றார். தனது அறிவுடமை உதவி செய்யும் மனப்பாங்கு, எதிர்கால நோக்கு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டு வருகின்றார். அவருடைய தன்னலமற்ற உயர்ந்த சேவை கல்லூரி வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

கல்வி தொடர்பான ஈடுபாடு

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியின் அச்சாணி கல்வியே ஆகும் என்பதை உணர்ந்தவர் கருமத்திருதி லயன் டாக்டர் வை. தியாகராசா ஆவார். எனவேதான் இரவு பகலாக உழைத்த பணத்தில் வறிய ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கும் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கும் வழங்கி உதவினார். எமது கல்லூரியிலுள்ள வறிய மாணவர்களுக்குப் பல உதவிகளை அளித்துள்ளார். குறிப்பாக விடுதிகளில் நோயினால் அவதியுறும் எமது கல்லூரி மாணவ - மாணவிகளுக்கு இலவச மருத்துவ வசதிகளை அளித்துள்ளார். தனது வைத்தியசாலையிலும் எமது மாணவர்கள் செல்லும்போது இலவசமாக வைத்தியம் பார்த்து மருந்தும் வழங்கி உயர்ந்த அர்ப்பணிப்பை வெளிக்காட்டி வருபவர்.

எமது கல்லூரியில் நடைபெறும் கல்விசார் நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் பங்குபற்றும் உயர் மனிதராகவும் இவர் திகழ்ந்து வருகின்றார். கல்வித்துறையில் தமிழர்கள் விருத்தியடைய ஆசிரியர் கல்வியே முதன்மையானது. தரமான ஆசிரியர் கல்வி மூலமாகவே தரமான கல்வியை மாணவர்களுக்கு வழங்க முடியும் என்ற நோக்குடன் பல கல்விச் சேவைகளை எமது கல்லூரிக்குத் தொடர்ச்சியாக வழங்கி வருகின்றார். எந்தவொரு சேவையை எடுத்தாலும் அதனைச் சரியாகத் திட்டமிட்டு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றும் கல்வியாற்றல் அவரிடமுண்டு. கல்வியின்பால் அவருடைய ஈடுபாடு இதற்குக் காரணம் எனலாம். எமது கல்லூரியின் விளையாட்டு விழாவின்போதும், ஓட்ட நிகழ்விலும் எமது மாணவர்களுக்கு சரியான மருத்துவ சேவையைத் தொடர்ச்சியாக வழங்கி வருகின்றார். மாணவர்களுக்கான ஊட்டம் நிறைந்த போஷாக்

குணவுகளையும் வழங்கி வந்துள்ளார். முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் உள்வாங்குதல்; அவர்களுடைய ஒழுக்கக்கோவை பெற்றோர்களுக்கான கருத்துரை வழங்குதல் சமூக விழிப்புணர்வு சமூக சேவை நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் மிக ஈடுபாட்டுடன் பங்குபற்றி தனது கல்விசார்ந்த கருத்துரைகளை மிக ஆழமாக வெளிப்படுத்தி வருபவர்.

அவருடைய கல்வியியல் கருத்துரைகள்

1. கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஒழுக்கம் மிகவும் அவசியம்.
2. ஆசிரியர்கள் மிகவும் ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.
3. கல்வியியற் கல்லூரி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் மிகக் கடுமையாக ஒழுக்கத்தைப் பேணி உயர் நிலையை அடையவேண்டும்.
4. ஆசிரியர் அனைவருமே தொடர்ந்து கற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
5. கல்விப்பணிகள் சமூகம் நோக்கியும், பாடசாலைகள் நோக்கியும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும்.
6. யுத்தப்பாதிப்பு, வறுமை, இயலாமை காரணமாகக் கல்வியில் பின்தங்குவோருக்கு உடனடியாக உதவிக்கரம் நீட்ட வேண்டும்.
7. கல்வியே சமூக - நாட்டு விடுதலைக்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஆதாரம்.

இவ்வாறான பொருள் பொதிந்த கருத்துக்களை எம் அனைவருக்கும் வெளிப்படுத்தி கல்வி அபிவிருத்தி மூலமாகத் தமிழர்கள் தலைநிமிர முடியும் என்பதனை வலியுறுத்தி வருபவர் கருமத்திருதி. சமூகமும் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியும் ஒன்றுடன் ஒன்று இடைவினை கொள்வதோடு ஒன்றிலிருந்து ஒன்று கற்கவும் வேண்டும். ஏனெனில் அது மாணவர்களுக்கு சுயமாக நின்றல், தொழில் பெருமிதம், முழுமையாக ஆளுமை வளர்ச்சி ஆகியவற்றை வளர்த்தெடுப்பதோடு தமது சொந்தக் கலாசாரத்தை வளர்க்கவும் முடியும் என்ற கருத்தியல்களை இயம்பி வந்தார்.

நூலக அபிவிருத்தியின் அர்ப்பணிப்பாளர்

எந்தவகையான கல்விக்கும் நூலகமே ஆதாரமாகும். எமது யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் நூலகம் ஏனைய எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் வேறுபட்டு தனித்துவமாக “கருமத்திருதி” லயன் டாக்டர் - வை. தியாகராசா நூலகம் என்ற பெயருடன் இயங்கி வருகின்றது. இந்நூலகத்தை ஆரம்பத்தில் உருவாக்க சமூக உதவிகள் பெறப்பட்டன. வீடு வீடாக நூல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. அப்போது இந்நூலகத்தைக் கட்டி எழுப்ப கருமத்திருதி லயன் டாக்டர் தியாகராசா பெருமளவு நிதிப்பங்களிப்பைச் செய்தார். தொடர்ந்து நூலகத்தில் நூலகர் இல்லா நிலையில் ஒரு நூலகரை நியமித்து அவருக்கான சம்பளத்தை வழங்கி வந்தார். தொடர்ச்சியாக நூலகத்தின் அபிவிருத்திக்கும் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்யவும் பெரும் உதவிகள் புரிந்தார். ஆசிரியர் முன்சேவை வதிவிடப் பயிற்சியில் நூலகங்கள் மிக முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. அவ்வகையில் எமது கல்லூரி நூலகம் மிகச் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களுக்குப் பின்வரும் பயன்களை அள்ளித்தருகின்றது.

- ▲ துரித ஆசிரிய வாண்மை விருத்திக்கு வாசிப்பு உதவுகின்றது. தொலைக்காட்சி, கணினி போலன்றி நூல் வாசிப்பு மூளையை அறிவார்ந்த ரீதியில் செயலாக்கம் செய்கின்றது.
- ▲ நூலக வாசிப்பால் ஆசிரியத்துவ சுயமதிப்பு கட்டி எழுப்பப்படுகின்றது. ஒருவர் தன் துறையில் சுயகற்றல் மூலம் நிபுணத்துவ அறிவைப் பெறக்கூடியதாகவுள்ளது.

- ▲ ஞாபகசக்தி மேலிடுகின்றது. சுயகட்டுப்பாட்டை வாசிப்பு வளர்க்கின்றது. மனதை ஒருநிலைப் படுத்தவும் உதவுகின்றது.
- ▲ ஆக்கத்திறன் விருத்தியாக தாமும்புதிய கட்டுரைகளை, இலக்கிய ஆக்கங்களை, நூல்களை எழுத முடிகின்றது.
- ▲ மனஅழுத்தங்களைக் குறைத்து. ஆசிரியத்துவ வாழ்க்கையையே சிறப்பாக மாற்றியமைத்து சிறந்த நல்லாசிரியர்களை உருவாக்கும் மிகச்சிறந்த சாதனம் நூலகமாகும்.

இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் எமது கல்லூரியின் கருமத்திருதி லயன் டாக்டர் வை. தியாகராசா நூலகம் பல ஆயிரம் நல்லாசிரியர்களை உருவாக்க பேருதவி புரிந்துள்ளது. தமது பரீட்சைகளில் அதிஉயர் விருதுகளைப்பெற வழிகாட்டியுள்ளது. முகிழ்நிலை ஆசிரியர்கள் தமது ஆளுமைகளை வளர்க்க இந்நூலகம் களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது. மேலும் நூலக வாரம், உலக நூலக தினம் தொடர்பாக பல்வேறு வகையான போட்டிகள், கலந்துரையாடல்கள், விவாதங்கள், நூல்கள், காட்சிகள், பொது அறிவுப் போட்டிகள் என்பனவும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இவற்றிற்கான அனுசரணை களைக் கருமத்திருதி லயன் டாக்டர் வை. தியாகராசா வழங்கி வருகின்றார்.

நூலகம் சார்ந்த விடயங்களுடன் கல்லூரியில் நடைபெறும் முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களினதும் கல்வி யாளர்களினதும் ஏனைய அறிஞர்களினதும் நூல் வெளியீடுகளில் பெருமளவு பணத்தை நூலின் முதற்பிரதியைப் பெற்று வழங்கும் கொடைவள்ளலாகவும் பெரும் சேவையாளராகவும் கருமத்திருதி அவர்கள் செயலாற்றி வருகின்றார். கல்லூரியின் “கலாசுரபி” மலர் வெளியீட்டிலும் ‘படி’ ஆசிரியர்தின வெளியீட்டிலும் ஒவ்வொரு வருடமும் தவறாது கலந்துகொண்டு பிரதிகளைப் பெற்றுவரும் பெருமனிதராகச் செயலாற்றிவரும் அவரது உயர்ந்த மனிதத்துவப் பண்புகள் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகவுள்ளது.

நன்மாணாக்கர் விருது

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களில் சிறந்த ஒழுக்க விழுமியங்களைப் பின்பற்றுதல், கல்லூரிக்கு விசுவாசமாக நடத்தல், கல்லூரியின் உயர் சேவையை தேசிய - சர்வதேச அளவில் உயர்த்துதல், பாடசாலைகளில் சிறந்த கற்பித்தலில் ஈடுபடல், சிறந்த கற்பித்தல் சாதனங் களை உருவாக்கல், மன்றங்களினூடான அர்ப்பண சேவை என்றவகையில் மிகச்சிறந்த பண்புடைய வர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டு கேடயங்கள் வழங்கி வருதல் கல்லூரியின் பாரம்பரியமாகத் தொடர்கின்றது. இப்பாரம்பரியத்தொடரக்காரணமாக இருந்தவரும் கருமத்திருதிலயன்வைத்தியகலாநிதிவை. தியாகராசா ஆவார். இவ்விருதுக்கான கேடயங்களை மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தவையாகச் செய்து தனது செலவி லேயே ஒவ்வொரு வருடமும் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் சிறந்த நன்மாணாக்கர் களுக்கு விருது வழங்கி வருகின்றார். அவருடைய கொடையளிக்கும் மனப்பாங்கு நல்லாசிரியர்களாக எதிர்காலத்தில் திகழ இம்மாணவர்கள் முன்மாதிரியாளர்களாகத் திகழவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றார். ஓர் இனம் அல்லது நாடு அபிவிருத்தியடைய வழிசெய்பவை பாடசாலைகளே ஆகும். அதுவும் நல்லாசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்பு செயலாற்றுகை காரணமாகவே நாட்டின் கல்வியினூடாக பொருளாதார - சமூக - கலாசார மேம்பாடு நிகழும். இதைக் கருதியே இவ்விருது வருடா வருடம் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் வழங்கி வரப்படுகின்றது.

நல்லாசிரியர்கள் எனப்படுபவர்கள் பிறக்கும் போதே அவ் இயல்புகளைப் பெறுகின்றனர் அல்லது பயிற்சி யின் போது அவ் இயல்புகளைப் பெறுகின்றனர். தரமான கல்விக்குத் தரமான ஆசிரியர் தேவை. தரமான ஆசிரியர் நல்லாசிரியப் பண்புகளை வெளிக்காட்டுபவர். நல்லாசிரியராக வருவதற்கான ஊக்குவிப்பு

மிக அவசியமானது. ஆரம்ப முன்சேவைப் பயிற்சியில் நல்லாசிரியருக்கான ஊக்குவிப்பாக யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் நன்மாணாக்கர் களுக்கான விருது வழங்கப்படுகின்றது. ஒரு நல்லாசிரியர் வாழ்நாள் பூராகவும் ஒழுக்கமுடையவராகவும் தொடர்ந்து கற்பவராகவும் திகழ்வார். தமது தொழில் வாண்மையில் உயர்ந்து செல்வார். தான் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் மாணவர்கள் மீது மதிப்பும் அன்பும் ஆதரவும் காட்டி பக்கச் சார்பின்றி செயலாற்றுவார். மாணவர்களின் தாய் தந்தையுடன் பொருத்தமான தொடர்புகளைப் பேணுவார். சமூகம்மீதும் நாட்டின்மீதும் அளவுகடந்த பற்று வைத்திருப்பார். கல்விக் கலைத்திட்டம் சார்ந்த பரந்த அறிவைப் பிரயோகிப்பவராக, சிறந்த மதிப்பீட்டாளராகக் காணப்படுவார். மிகச்சிறந்த ஆக்கத்திறன் கொண்டவராகத் தனது ஆக்கங்களை வெளியிடுவார். இவ்வாறான ஆசிரியர்களின் நல்லாசிரியப் பண்புகள் இன்று குறைந்து வருகின்றன. இதனை நிவர்த்தி செய்யும் ஓர் உபாயமாக முன்மாதிரிச் செயலாற்றுகையாக யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி நன்மாணாக்கர் விருது செயன்முறை அமைந்துள்ளது.

நிர்வாகத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கும் பண்பு

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி 2000ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்ததில் இருந்து இன்றுவரை இக்கல்லூரியின் சிரேஷ்ட ஆலோசனைச்சபை உறுப்பினராக இருந்து மிகப்பெரும் சேவையைக் கல்லூரிக்கு ஆற்றியுள்ளார். கல்லூரியில் இடம்பெறும் நிர்வாகம், முகாமைத்துவம், கல்விசார் பிரச்சினைகள் எதுவானாலும் நிர்வாகத்தினர் அணுகும்போது மிகச் சாதாரணமாகத் தீர்த்து வைக்கும் தந்திரோபாய ஆற்றலும், தூய்மையான, நேர்மையான பண்புகளும் அவரிடம் காணப்பட்டன. முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களின் வளம் சார்ந்த பிரச்சினைகள், இடப் பிரச்சினைகள், கல்லூரி கல்வியியலாளர்களின் சிக்கல்கள், கல்விசாரா ஊழியர்களின் இடர்கள் என அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் உரிய, சரியான ஆலோசனை வழங்குதல், உரிய தரப்பினருடன் உடனடியாக மனநீர் திறந்து கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்ளல், வெற்றி - வெற்றி முகாமைத்துவ அணுகுமுறையைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி முரண்பாடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கும் செயற்பாடுகளில் உடனடியாக ஈடுபடல் அவருடைய ஆற்றலின் வெளிப்பாடாகும்.

கருமத்திருதி வைத்திய கலாநிதி லயன். வை. தியாகராசா அவர்கள் சமூகத்தில் பல சேவை நிறுவனங்களில் அங்கத்தவராக, பதவிநிலை உத்தியோகத்தராக, சேவையாளராகக் கடமையாற்றி வருபவர் என அவருக்கு சமூகத்திலுள்ள அனைவரும் உயர் மரியாதை கொடுப்பார்கள். அவர் எது கூறினாலும் எவரும் ஏற்றுநடப்பர். எந்தப் பெரிய அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள், பெரியவர்கள் ஆனாலும் அவர்களைச் சரியாக அணுகி உரிய பிரச்சினைகளுக்குப் பொருத்தமான தீர்வைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆற்றல் இவருக்கே உரிய உயர்பண்பாகும். எந்தப் பிரச்சினையானாலும் உணர்ச்சிவசப்படாமல் அறிவியல் ரீதியிலும் மனிதத்துவ ரீதியிலும் சிந்தித்து மேற்கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர். இது மிகக் கடினமான பணியாகும். தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் என்பது ஒரு தலைவனுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய சொத்தாகக் கருமத்திருதி லயன். வை. தியாகராசா காணப்படுகின்றார். இவரது பரிமாணங்களும் வகிபாகங்களுமான,

- ▲ மனிதத்துவ பண்பாளர்
- ▲ சிறந்த ஆலோசகர்
- ▲ பொருத்தமான வழிகாட்டுநர்
- ▲ பிரச்சினை தீர்க்கும் ஆற்றலுடையோர்
- ▲ சிறந்த தலைமைத்துவ நடைமுறையாளர்

- ▲ பொருத்தமான முகாமையாளர்
- ▲ தந்திரோபாயத் தேர்ச்சியுடையவர்
- ▲ சமூக சேவகர், சமூகப்பற்றாளர்
- ▲ சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற தீர்மானம் எடுப்பவர்
- ▲ எதிர்காலம் நோக்கிச் சிந்திப்பவர்
- ▲ முரண்பாடுகளைக் களைப்பவர்
- ▲ சிறந்த குடும்பத் தலைவர்

இவ்வாறான உயர் வகிபாகங்களை யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் சிரேஷ்ட ஆலோசனைச்சபை உறுப்பினராக இருந்து கல்லூரி நிர்வாகம் சிறப்பாக இயங்க தோள் கொடுத்த பெருமகனாவார். இதுபோல பல பாடசாலைகள், சமூக நிறுவனங்கள் என்பவற்றைச் சமூகமாக நடத்த உதவி வருபவர். சர்வதேச லயன்ஸ் கழக ஆளுநராக இருந்து மிகப்பல அர்ப்பணிப்பான மக்கள் நலன் காக்கும் செயற்றிட்டங்களை நிறைவேற்றி வருபவர். ஒரு குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் நாம் எமது கல்லூரிக்கு அவர் செய்த சேவை தொடர்பாக நோக்கினாலும் எமது சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் அளப்பரிய சேவையைத் தொடர்ந்தும் ஆற்றி வருகின்றார். தனது தனிப்பட்ட கஷ்டமாக இரவு - பகல் பாராது உழைத்த பணத்தை மக்கள் நலனுக்காக, மாணவர்களின் கல்விக்காக, சமூக வளர்ச்சிக்காகச் செலவு செய்துவரும் பெருமகனாவார். அவருடைய உயர்ந்த பண்புகளும் சேவைகளும் எம்மால் மிக உயர்வாக மதிக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகம் என்றும் அவரை நேசிக்கும்; அவரது பணிகளை நினைவு கூரும், தனது நன்றியறிதல்களை வெளிக்காட்டும். அவரது அர்ப்பண சேவையால் உயர்ந்த நாடும் எமது கல்லூரி முகிழ்நிலை ஆசிரியரும் அவரது சேவையை என்றும் பறைசாற்றி நிற்கும் இறைபணியான அவரது மக்கள் பணி தொடர இறையருள் என்றும் துணைநிற்கும்.

சொன்னார்கள்.....

லயன்.வைத்திய கலாநிதி.வை.தியாகராசா அவர்கள் ஓர் “சான்றோன்” எனக் கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகத்தினரால் கௌரவிக்கப்படுவதை அறிந்து வரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இவர் ஒருபோதும் பதவியை நாடிச் செல்பவரல்லர். பதவி இவரை நாடி வந்ததென்றால் அது மிகையாகாது. “இல்லை” என்று இவரின் உதவியை நாடியவருக்கு “இல்லை” என்று பதிலளிக்காத பெருந்தகை. எவ்வித புகழையும் விரும்பாத ஓர் தாராள மனப்பாங்கு படைத்த பரோபகாரச் செம்மல்.

திரு.வீ.சோமசுந்தரம்
இளைப்பாறிய உப அதிபர்,
கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி.

வைத்தியர் தியாகரும் ஆசிரிய கலாசாலையும்

திரு.வே.கா. கணபதிப்பிள்ளை

ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்கள் பல உள்ளன. இவற்றுள் இன்று தொன்மைமிக்க நிறுவனமாக விளங்குவது எமது கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை ஆகும். 1923 ஆம் ஆண்டில் சேர் பொன். இராமநாதன் வழங்கிய நிலத்தில் தொடங்கப்பட்ட பெருமை இந்த நிறுவனத்திற்கு உண்டு. தற்போது இலங்கையில் ஏழு ஆசிரிய கலாசாலைகள் இயங்கு நிலையில் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றாகிய கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை வைத்தியர் தியாகரின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட இருபாலைக் கிராமத்தில் அமைந்திருக்கின்றது.

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையின் வளர்ச்சியிலும் அதன் சீரிய செயற்பாடுகளிலும் வைத்தியர் தியாகராசா வின் பங்கும் பணியும் அளப்பரியது என்றால் மிகையில்லை. அவற்றுள் சிலவற்றை கலாசாலையின் ஓய்வுநிலை அதிபர் என்ற நிலையிலும் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இக்கலாசாலையின் விரிவுரையாளர், பிரதி அதிபர், அதிபர் என்ற பணித்தளங்களில் இயங்கியவன் என்றவகையிலும் இங்கு பதிவுசெய்யக் கிடைத்தமையையெண்ணி அகமகிழ்வடைகின்றேன்.

பொதுநல உதவிகள்

கலாசாலையின் ஆசிரிய பயிலுநர்கள் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் இருந்து வருகைதந்து பயில்வது வழமையாகும். இவர்கள் யாவரும் ஆசிரியருக்குரிய வசதியோடு இருப்பதில்லை. இவர்களது தேவையை அறிந்து தக்கவர்களுக்கு இலவச வைத்திய சேவையை உரிய நேரங்களில் வழங்கிய பண்பாளராக வைத்தியர் தியாகர் விளங்குகின்றார்.

1990 களில் குடாநாட்டிற்கும் வன்னிக்குமான பயணப்போக்குவரத்து கடல் வழியை நம்பியே கை கூடியது. கப்பலுக்குப் பயணச்சீட்டு எடுப்பது என்பது முயற்செொம்புக்கு ஒப்பான காரியம். எங்கள் வைத்தியர் எங்கள் ஆசிரிய பயிலுநர்களின் வசதிகருதி அவ்வப்போது கப்பல் பயணத்திற்கான அனுமதியைப் பெறுவதில் தனது பங்களிப்பை நல்கினார்.

வைத்தியர் தியாகர் இலங்கைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் ஊடாகவும் எமது கலாசாலையின் ஆசிரிய பயிலுநர்களுக்கு அளப்பரிய உதவிகளை வழங்கினார். சுகாதார விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகளாகவும் கலாசாலை நிகழ்வுகளின்போது அணி சேர்க்கின்ற உதவிச் சேவைகளாகவும் அவை அமைந்தன. கலாசாலை ஆசிரிய பயிலுநர்களின் வீதியோட்ட நிகழ்வு வருடத்திற்கு ஒரு முறை முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் ஒழுங்கமைப்பென்பது இலகுவான காரியமல்ல. ஆனால் இதனை இலகுவாக்குவதிலும் வைத்தியர் தியாகர் எம்முடன் நின்றார்.

வீதியோட்டத்திற்கான உடற்றகைமைப் பரிசோதனைகளை மேற்கொள்வதில் இருந்து வீதியோட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தல், முதலுதவி வழங்குதல், நோயாளர் காவுவண்டி சேவை நல்குதல் (அம்புலன்ஸ்) என அவரது சேவைகள் பன்முகப்பட்டு விரிந்தன.

வடபுலத்தில் காகிதாதிகளுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் எமது நிலையை உணர்ந்து காகிதாதிகளை வழங்கி எமது தேவையை நிறைவேற்றியவராகவும் வைத்தியர் விளங்குகின்றார்.

இவ்வாறு இன்னோரன்ன வழிகளில் எமது கலாசாலையின் ஆசிரிய பயிலுநர்கள், விரிவுரையாளர்கள், நிர்வாகத்தினர் என அனைவரும் பயன்பெறும் வகையில் உதவிகளை வழங்கி கலாசாலை இயந்திரம் சுமுகமாகச் செயற்படப் பொதுநல நோக்கோடு தனது பங்களிப்பை நல்கிய பெருமையாளராக நான் அவரைக் காண்கின்றேன்.

குருதிக் கொடை

தானத்தில் சிறந்தது எது என்பதற்குப் பலரும் பலவிதமாக விடைபகர்வர். குருதிக் கொடையே சிறந்த தானம் என்பது பலரது அபிப்பிராயம் ஆகும். யாழ்ப்பாணம் போதனா மருத்துவமனையின் இரத்த வங்கியில் குருதிக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் வைத்தியர் அந்தப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதில் முன்னின்று உழைப்பார். குருதியைத் தானமாக வழங்கி உதவிசெய்யும் சந்தர்ப்பத்தை எமது கலாசாலைச் சமூகத்தினருக்கும் வழங்கினார்.

என் நினைவை அடிப்படையாகக் கொண்டு நான்கு தடவைகளுக்கும் மேலாக இத்தகைய குருதிக் கொடை நிகழ்வு இடம்பெற்றிருக்கின்றமையை என்னால் நினைவு கூரமுடியும். கோப்பாய் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் ஊடாக இச்செயற்பாட்டை முன்னெடுத்த போதிலும் அதில் பெரும்பங்கை நல்கிய வகையில் எமது கலாசாலை ஆசிரிய பயிலுநர்கள் பெருமையுற்றனர்.

குருதிக்கொடை வழங்கியோருக்கு நெஸ்டமோல்ட், ஹோரலிக்ஸ் போன்ற பானப் பேணிகளை வழங்கிய வைத்தியரின் கொடையுள்ளத்தையும் நான் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

கலாசாலை நிகழ்வுகள் மாண்புற உதவிகள்

கலாசாலையில் நடைபெற்ற பொது நிகழ்வுகளில் வைத்தியரின் பங்கு நிச்சயம் இருக்கும். அவை பரிசுப் பொருள்களாகவோ சிற்றுண்டி உபசரணையாகவோ விழா அலங்கார வசதியாகவோ அமையும்.

கலாசாலை நிகழ்வுகளுக்குப் போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் தனது தொண்டுள்ளத்தால் அதற்கான பொறுப்பையும் வைத்தியர் ஏற்று உதவி செய்துள்ளார்.

அரிமாக்கழகத்தின் ஊடாக உதவிகள்

அரிமாக்கழகத்தின் மீது வைத்தியர் கொண்ட ஈடுபாட்டால் எமது கலாசாலை பல நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொண்டது. அரிமாக்கழகம் முன்னெடுக்கின்ற உதவிகள் எமது கலாசாலையில் பயின்ற தேவை கொண்ட ஆசிரிய மாணவர்களுக்கும் கிட்டியது.

விழிப்புணர்வு சார்ந்து அரிமாக்கழகம் முன்னெடுத்த செயலமர்வுகள் எமது கலாசாலையின் இடம்பெற்றன.

நிர்வாகச் செயற்பாட்டிற்கான உதவி

வைத்தியர் தியாகர் மும்மொழிப் பாண்டித்தியம் மிக்கவர். அனைவரையும் வசீகரிக்கும் தோற்றமும் பேச்சாற்றலும் மிக்கவர். இதனால் எமது கலாசாலையின் பௌதிகவளத் தேவைகளை பல்வேறு தரப்பினரிடமும் முற்கொண்டு செல்லும் செயற்பாட்டை அவர் தடங்கலின்றி முன்னெடுத்தார். குறிப்பாக இசுருபாய கல்வி அமைச்சின் அதிகாரிகள் இவரைத் தெரிந்து வைத்திருக்கும் அளவிற்கு எமது

கலாசாலைக்கும் கல்வி அமைச்சுக்கும் நட்பு ரீதியிலான உதவி வழங்குநராக வைத்தியர் தியாகர் செயற்பட்டார்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல்”

என்ற வள்ளுவம் வைத்தியர் தியாகருடன் பொருத்திப் பார்க்கத்தக்கது. தனது நேரிய வழியில் தனக்குப் பின்னால் பலரை இணைத்தவராக அவரது வெற்றிப் பயணம் தொடர்கின்றது. இவ்வெற்றிகளுக்கெல்லாம் காரணம் மேற்கண்ட குறட்பாவே என என்மனம் அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டு.

தனக்கென முயலாப் பண்பாளன்

இவ்வுலகம் ஏன் நிலைபெற்று வாழ்கின்றது என இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புறநானூற்றுப் புலவன் ஒருவன் ஆராய்ந்தான். அங்கு அவன் கண்டறிந்து சாற்றிய உண்மைகள் இன்றும் பொருந்துவனவாக உள்ளன.

“உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் எனப் பாடியவன்

“தமக்கென முயலா நோன்தான் பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே” எனக் குறித்தான்.

அதாவது தனக்கென வாழாத பிறர்க்கென வாழ்கின்ற பெருந்தகைகளாலேதான் இவ்வுலகம் வாழ்கின்றது எனக் குறிப்பிட்டான். அத்தகைய பெருமையுள் ஒருவராகவே நான் வைத்தியர் தியாகரைக் காண்கின்றேன்.

கலாசாலைக்கும் அவருக்குமான பிணைப்பு இன்னும் நிலைபெற்று இருவழி நன்மைகளை வழங்க இறையாசீர்வாதத்திற்காகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சொன்னார்கள்.....

லயன். தியாகராசா பெயருக்கேற்றயடி தியாக உள்ளம் உடையவர். செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்டக் கிளையின் தலைவராகவிருந்து ஆற்றிய சேவைகள் நாம் மறக்கமுடியாதவை. லயன்ஸ் கழகத்தின் நீண்டகால உறுப்பினராகவிருந்து பல பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார். யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி இங்கு அமைக்கப்படுகின்ற காலத்தில் அக்கல்லூரிச் சமூகத்தினர் மிகுந்த இடர்பட்டனர். இவ்வேளையில் அவர்களுக்குத் தந்தை யோலவும் நண்பன் யோலவும் இருந்து காலத்தினால் செய்யக் கூடிய சேவைகளையெல்லாம் லயன்.தியாகராசா செய்து வந்துள்ளார். கல்லூரிச் சமூகம் அவரை ஒருபோதும் மறந்துவிடமுடியாது.

பேராசிரியர்.அ.சண்முகதாஸ்,
இயக்குநர்,
ஊடக வளம் மற்றும் பயிற்சி மையம்.

கருமத்திருதியின் சமூகப் பணிகள்

திருமதி புவனேஸ்வரி வேல்நிதி

மனிதப் பிறவி மாண்புமிக்கது. அரிதாகக் கிடைப்பது. அப்பிறவி தன்னல உணர்வோடு இணைந்திடுமானால் எப்பயனும் இருக்காது. அது பொதுநலவுணர்வுடன் பொருந்தி நிற்கும்போது பெருமையடைகின்றது. இப் பெருமைக்குரியவர்களாகச் சிலரையே நாம் காணமுடிகின்றது. அத்தகையவர்களின் வரிசையில் பெருந்தகையாளன் வைத்தியகலாநிதி லயன் வை.தியாகராசா அவர்களும் போற்றப்பட வேண்டியவர்.

இவர் அமைதியான தோற்றமும் சாந்தமும் பொறுமையும் குடி கொண்ட முகம், கருத்துடன் தன் கடமையை நிறைவேற்றும் பண்பு, இத்தனையும் கொண்ட பண்பாளர் - பணியாளர் - பணிவாளர் - கொடையாளர் தான் வைத்தியகலாநிதி லயன் வை.தியாகராசா அவர்கள் ஆவார்.

அந்தவகையில் இக்கட்டுரையின் நோக்கம் எனது கருத்துக்கள் மட்டுமன்றி, சமூகத்தில் உள்ள பல தரப்பினர்களிடையே லயன் வை.தியாகராசா அவர்கள் எவ்வாறு நோக்கப்படுகின்றார் என்பதாகும். அந்தவகையில் சர்வதேச அரிமாக்கழகங்களின்மாவட்ட ஆளுநர்மதிப்பார்ந்தலயன்டாக்டர் வை.தியாகராசா அவர்கள் ஒரு வைத்திய கலாநிதியாக வைத்தியத்துறைக்கும் சமூகத்திற்கும் ஆற்றிவருகின்ற பங்களிப்பு மகத்தானது. சமூகத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பாராது கடவுள் பணியாகிய வைத்திய சேவையினை அலங்கரித்து வருவது சமூகத்திற்குக் கிடைத்த பேறாகவே கருதுகின்றேன். இதனாலே தான் கருமத்திருதி, கோவைக்குரிசில், தேசமானி, தேசபந்து முதலான நாமங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இந்நிலையிலே நீண்டதொரு பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையின் கல்வி வளர்ச்சியிலே கலாசாலைச் சமூகத்தவர்களின் உடற்கூற்று நிலைகளில் அளப்பெரும் சேவையை ஆற்றிவருவதோடு, பல்வேறு பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் ஆசிரிய மாணவர்களின் உடற் சுகாதாரத்தைப் பேணும் நடவடிக்கையில் தமது இலவச சேவையை ஆற்றி வருகின்றார். இவரது பணி வாழ்வில் கலாசாலையின் சமூகப்பணிக்காக முகம்கொடுத்த சவால்களும் அப்பணிக்காகக் கொடுத்த விலைகளும் அதிகமாகும். ஆயினும் அவரது சேவை மனப்பான்மையும் சோர்ந்து போகாத உறுதியான மனமும் அவரை இன்று உறுதியுடன் நிமிர்ந்து நிற்க வைத்துள்ளமை அவரின் வெற்றிக்கு நல்ல அடையாளங்களாகும்.

மற்றும் கலாசாலையின் விளையாட்டு விழாக்கள், சிரமதான நிகழ்வுகள், வீதியோட்ட நிகழ்வுகள், இரத்ததான முகாம்கள், அம்புலன்ஸ் சேவை என்ற இன்னோரன்ன முறைமைகளினூடாக நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அரும் பணியாற்றி வருவது என்றும் நினைவுகூரப்பட வேண்டியவை. இரத்ததானம் வழங்குகின்ற பயிலுநர்களுக்கு மருத்துவ பரிசோதனைகளை இலவசமாக மேற்கொண்டு குருதிக்கொடை வழங்கி, உயிர்காக்க எடுக்கப்படுகின்ற இந்த நடவடிக்கைகளுக்கும் அவர் ஆற்றுகின்ற பணி மகத்தானது.

மேலும், ஆசிரிய கலாசாலையின் தேவைகளை இனங்காணுகின்றபோது அதற்காகக் குரல் கொடுத்து நிலைமைகளைச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து நிறைவேற்றி வைப்பதில் மிகுந்த அக்கறையோடு செயற்பட்டு

வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க சேவையாகும். ஒட்டுமொத்தமாகக் கலாசாலை வாழ்வில் ஒரு குடும்ப அங்கத்தவராக இணைந்து ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டுதல்களையும் இன்றும் ஆற்றி வருவதனால் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் ஆழமாக மனங்களிலே பதியப்பட்ட மகானாகப் போற்றப்படுகின்றார். நல்லதொரு ஆரோக்கியமான ஆசிரிய சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதற்காக மென்மேலும் இப்பணிகளை ஆற்ற எல்லாம்வல்ல இறைவன் நல் ஆரோக்கியத்தையும், சுகத்தையும், நீண்டநாள் ஆயுளையும் வழங்கவேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்து நிற்கின்றேன் என்ற ஆசிரியர் கலாசாலை அதிபரின் கருத்திலிருந்து லயன் தியாகராசா அவர்களின் உன்னதமான சமூகப்பணியை அறியமுடிகின்றது.

அடுத்து யா/ கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிக்கு ஆற்றிய பணிகளை அதிபர், உபஅதிபர், ஆசிரியர் களுடனான கலந்துரையாடல் மூலம் பெற்ற தகவல்கள் மட்டுமன்று ஆவணங்களும் தொகுத்து நோக்கப்பட்டது.

யாழ்/கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி அன்னையின் மடியில் தவழ்ந்து அந்த அன்னையின் புகழ்பரப்பி நிற்கும் அவளது அருந்தவப் புதல்வர்களில் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை. தியாகராசாவும் ஒருவராவார். வைத்திய கலாநிதி அவர்கள் புகழ்மிக்க சமூக சேவையாளராக இனங் காணப்பட்டவர். அவரது சேவைவைத்தியம், சமூகம், கல்வி எனப் பலபரிணாமமாக விரிவடைந்து செல்கின்றது. எமது கல்லூரிக்கு அவர் செய்த பணிகள் எண்ணிலடங்காதவை எனலாம் என்று கூறினார் கல்லூரி அதிபர். அவர் மேலும், இக்கல்லூரிக்கு ஆற்றிய சேவைகள் பற்றி முன்னாள் அதிபர் திரு.த.முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் “ஏழை மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவி வழங்குவதுடன், கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ந்து உதவி வழங்கி வருகின்றார்.” என 24.12.1996 இல் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்வில் குறிப்பிட்டிருந்தார். இக்கூற்றுக்கு ஏற்ப இன்றுவரை எமது கல்லூரியுடன் நெருக்கமாக இருந்து உதவிசெய்து வரும் பெருமகனாக விளங்குகின்றார் என்றும் கூறினார்.

மற்றும் 14.02.1997 இல் நடைபெற்ற கல்லூரியின் நூலக வாரத்தில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டதுடன் நூலக அபிவிருத்திக்கு உதவிகளையும் தகுந்த ஆலோசனைகளையும் வழங்கி உதவி புரிந்துள்ளார். சிறப்பாக 24.04.1999 இல் எமது கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதான விஸ்தரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டபோது நிதியுதவி வழங்கியமையும் குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்கது.

மேலும் 2001 ஆம் ஆண்டளவில் அமைக்கப்பட்ட கூடைப்பந்தாட்ட வேலைத் திட்டத்திற்கு நிதியுதவி வழங்கி மேற்படி திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமையும் அவருக்கேயுரியது.

வருடந்தோறும் நடைபெறும் இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டியை முன்னிட்டு நடாத்தப்படும் மரதனோட்டம், சைக்கிளோட்டப் போட்டிகள் சிறப்பாக நடைபெறச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலமாக வாகன உதவிகள், மருத்துவ உதவிகள் வழங்கி நிகழ்வு சிறக்கப் பல உதவிகளைச் செய்து வருகின்றார்.

கல்லூரியில் உள்ள பாண்ட் (Band) வாத்தியக்கருவிகளில் பழுதடைந்த கருவிகளுக்குப் பதிலாகப் புதிய கருவிகளையும் வாங்கித் தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கக் காப்பாளராக இருந்து கல்லூரிக்குப் பலவழிகளிலும் உதவிபுரிந்து வருகின்றார். ஒட்டுமொத்தமாக திரு.வை.தியாகராசா என்ற தனி மனிதர் எங்கள் கல்லூரிக்கு, கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு, வறிய மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணிகள் என்றும் மறக்கப்பட முடியாதவை என்றால் மிகையாகாது. அவர் ஆற்றிய பணிகளில் எமக்கு நினைவுக்கு எட்டியவற்றை மையமாகக் கொண்டு மேற்கூறப்பட்ட விடயங்கள் அமைந்தபோதிலும் எமது தேடலுக்கு எட்டாத பணிகள் பற்றிய

தகவல்களும் இருக்கலாம். எனவே எமது கல்லூரி பெற்றெடுத்த அருந்தவப் புதல்வன் வைத்திய கலாநிதி லயன் வை.தியாகராசாவின் அரும் பணிகள் நன்கு தொடர இறையருளை வேண்டி நிற்கின்றோம் என்று தமது கருத்தை வழங்கியது யா/ கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிச் சமூகம்.

யா/ கோப்பாய் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலயத்திற்கு ஆற்றிய பணிகளில் சில பாடசாலை ஆவணங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களை நோக்கின் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிட முடிகின்றது. 1994 ஆம் ஆண்டு இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டிக்கான செலவைப் பெற்றுத்தந்துள்ளார். 2002 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் மாணவர்களுக்கும் பரிசில்கள் வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

2005 ஆம் ஆண்டு மதில் கட்டுவதற்கு லயன்ஸ் கழகத்தின் அனுசரணையுடன் இணைந்து மதில் கட்டித் தந்துள்ளார். 2006 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2012 ஆம் ஆண்டுவரை தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவர்களுக்கு கேடயம் வழங்கிக் கௌரவிப்பு விழாவை லயன்ஸ் கழகத்தின் உதவியுடன் செயற்படுத்தியுள்ளார்.

2010ஆம் ஆண்டு ஊவா வடக்கு நட்புரிமை மண்டபத்திற்கான திறப்பு விழாவிற்கு உபசரணைச் செலவுக் காக பெரும் தொகைப்பணத்தினை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார். 2014ஆம் ஆண்டு மாணவர்களுக்குத் தேவையான காலணிகளை வழங்கியுள்ளார். 2015 ஆம் ஆண்டு செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலம் வீதிப்போக்கு வரத்து உபகரணங்களைப் பெற்றுத்தந்தார். மற்றும் 2016ஆம் ஆண்டு துவச்சக்கரவண்டியினையும் மாணவர்களுக்குப் பெற்றுத்தந்துள்ளார். இவ்வாறாக நாவலர் வித்தியாலயத்திற்கு லயன் வை. தியாகராசா அவர்கள் அரும் பணிகளை ஆற்றியுள்ளார் என்பது ஆவணங்களைப் பகுப்பாய்ந்து பெறப்பட்டது. அந்தவகையில் அடுத்து யா/ கோப்பாய் தெற்கு கந்தவேள் த.க. பாடசாலைக்கு ஆற்றிய பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடசாலையின் முகப்பு வாசலில் பெயர்வளைவு அமைப்பதற்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். மற்றும் மாணவர்களுக்கான கற்றல் உபகரணங்களை வழங்கியுள்ளார். பாடசாலையின் வருடாந்த இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டிகளின்போது பரிசுப் பொருட்கள் வழங்கியுள்ளார். செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மற்றும் லயன்ஸ் கழகத்தின் மூலம் வறிய மாணவர்களுக்குப் புத்தகப்பைகள், காலணிகள் பெற்றுத்தந்துள்ளார். 2016 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் நடைபெற்ற மாவட்ட ஆளுநர் பதவியேற்பு விழாவின் போது அவரைக் கௌரவித்து அவரின் சிபார்சின் பேரில் யாஸல லயன்ஸ் கழகத்தின் நன்கொடையாக கணினியும் கணினி உபகரணங்களும் பெற்றுத்தந்துள்ளார். மற்றும் 2016ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டியின் போது டாக்டர் வை.தியாகராசா அவர்கள் பரிசுப் பொருட்களாகக் கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டமை; இவ்வாறான பணிகளை மேற்படி வித்தியாலயத்திற்கு லயன் வை.தியாகராசா அவர்கள் ஆற்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யா/ கோப்பாய் தெற்கு நோ.க.த.க பாடசாலைக்கு ஆற்றிய பணிகளில் சில 2013ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டிக்கு ஒரு தொகைப் பணத்தினை வழங்கியுள்ளார். மற்றும் 13.11.2014 இல் கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் அறக்கொடை நிதியத்தில் இருந்தும் தனது பங்களிப்புடனும் மாணவர்களுக்கு கற்றல் உபகரணங்களை வழங்கி உதவியுள்ளார். இதே தினத்திலேயே மாணவர்களுக்கு காலணியினையும் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

லயன் தியாகராசா சமூகப்பணிக்காக வாழ்பவர். அவர் விரும்புவது சமூகப்பணி என்பதைப் பறைசாற்றுவதாக பத்திரிகையில் வெளிவரும் செய்திகள் பல. அவற்றுள் வலம்புரிப் பத்திரிகையின் 09.08.2016 திகதியில் பக்கம் 9 இல் வந்த தகவல் ஒன்றினை எடுத்துக்காட்டாக நோக்குகின்றபோது, வடமாகாண

லயன்ஸ் கழகங்களால் நடாத்தப்பட்ட சர்வதேச லயன்ஸ் கழகங்களின் இலங்கை 306 B1 மாவட்டத்தின் புதிய ஆளுநராகப் பதவியேற்ற டாக்டர் வை.தியாகராசாவைக் கௌரவிக்கும் நிகழ்வு யாழ். சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

மாவட்ட பிரதி செயலாளர் லயன் ஸ்ரீபிரகாஸ் தலைமையில் நடைபெற்ற இந் நிகழ்வில் ஆளுநரைக் கௌரவப்படுத்தும் முகமாகவும் லயன்ஸ் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நூறு வருடங்கள் கடக்கும் நிலையில் நூற்றாண்டு காணும் தமிழ் ஆளுநர் ஒருவர் பதவியேற்றதையிடும் 306 B1 மாவட்டத்தில் காணப்படும் கழகங்கள் இணைந்து 3 மில்லியன் ரூபா பெறுமதியான சமூக நலத்திட்டங்களை வறுமைக் கோட்டிற்குட்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கி வைத்தனர். இப்பத்திரிகைச் செய்தி சுட்டி நிற்பது வறிய மக்களின் வறுமையைப் போக்க சமூக நலத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது இச்செயற்பாடானது லயன் வை.தியாகராசா விரும்பும் சமூகப்பணியைக் கௌரவிப்பதாகும்.

யா/ தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்கும், கல்லூரிச் சமூகத்திற்கும் கருமத்திருதி ஆற்றிய பணிகள் எண்ணில் அடங்காதவை. அவர் பணிகள் பற்றி யா/ தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி பீடாதிபதிகள் மூவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளில் விரிவாக உள்ளன. எனினும் யா/ தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகத்தின் ருடனும் கலந்துரையாடல் மூலம் பெற்ற அவரது சமூகப் பணிகளைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்து நோக்குகையில் -

நாம் ஆசிரியர் சேவை; அதிபர் சேவை, கல்வியியலாளர் சேவை என உயர்ந்த போதெல்லாம் இவரது சேவை மனப்பான்மையைக் கண்டு கொண்டோம். கடையனுக்கும் கடைத்தோற்றம் அளித்திடும் கல்விக்கு அயராது கொடுத்த கொடை வள்ளலாக இவரைப் பார்க்கின்றோம். நான் சார்ந்த யா/ கோப்பாய் பாடசாலைகள் மட்டுமன்றி வறிய மாணவர்கள் கல்வி கற்கும் கிராமப்புறப் பாடசாலைகளுக்கும் வருடாந்தம் நிதி உதவி அளித்து வந்ததையும் வறிய மாணவர்களுக்கு கல்வி உபகரணங்களை வழங்கி வருகின்றமையையும் நாம் இன்னும் பார்க்கின்றோம்.

பெரும்பாலான வறிய பிள்ளைகள் கற்கும் பாடசாலைகள் எல்லாம் இவருதவியைப் பெறத் தவறிய தில்லை. இவரது கௌரவத்தைத் தமக்குக் கிடைத்த கௌரவமாகக் கருதிய சங்கிலியன் மன்றம் 15.09.2016 அன்று இவரைக் கௌரவித்து விழா ஒன்றினை எடுத்து நினைவுப் பரிசில் வழங்கியதும் பெருமைக்குரியதே. எவரும் பணியும் தியாக சிந்தனையும், அளப்பரிய சேவையும் ஆற்ற கிடைத்த ஒரு வரலாற்றுச் சந்தர்ப்பமாகவே நாம் இவருக்குக் கிடைத்த ஆளுநர் கௌரவத்தைப் பார்க்கின்றோம். பிறப்பு ஒரு சம்பவமாக இருப்பினும் வாழ்வு ஒரு சரித்திரமாக இருக்க இவருக்கு இச் சந்தர்ப்பத்தை இறைவன் வழங்கியுள்ளான் என்றே கருதலாம். "பாதங்கள் நடக்கத் தயாராக இருந்தால் பாதைகள் என்றுமே மறுப்புச் சொல்லப் போவதில்லை." என்ற கவிஞருடைய வரிக்கேற்ப இவரது பணிதொடரவும் சிறக்கவும் வாழ்த்துகின்றோம்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் ஒரு பண்பாளனின் உயர்வுகண்டு உவப்புற்றவர்களில் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிச் சமூகம் குறிப்பிடத்தக்கது. எம்மவன் 306 B1 மாவட்ட ஆளுநராகப் பதவி பெற்றமையால் அப்பதவி பெருமைபெற்றது என்றே கூறலாம். ஏனெனில் சேவைக்காகவே இரவு பகல் பாராது உழைத்திடும் உத்தமனுக்கு இக் கௌரவம் கிடைத்துள்ளது. அதனிலும் சிறப்பு சர்வதேச லயன்ஸ் கழகமானது தனது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் இலங்கை லயன்ஸ் கழகத் தலைவராக எம்மவன் உலகெலாம் கலந்து கொள்வது தமிழினத்திற்கே பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

குடும்ப வைத்தியராக..... “கருமத்திருதி”

திருமதி. புஸ்பா மகாலிங்கம்

“மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு” என தனது வாழ்வின் காலம் முழுவதும் மக்களுக்குச் சேவை செய்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருபவர் “கருமத்திருதி” மாவட்ட ஆளுநர் வைத்திய கலாநிதி - டாக்டர்- லயன் வைத்திலிங்கம் தியாகராசா அவர்கள். “செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” என தமது வைத்தியத் தொழிலை மிகவும் அர்ப்பணிப்புடனும் சேவை மனப்பாங்குடனும் ஆற்றி மக்கள் மத்தியில் நடமாடும் தெய்வமாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். தன்னால் முடிந்தளவு ஏழை மக்களுக்கு உதவும் சமூக சேவகனாய் வாழ்ந்து தனது வாழ்விற்கு ஓர் அர்த்தம் உண்டு என்பதை உணர்த்துமுகமாக ஏனைய வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றார். “வாழுகின்ற மக்களுக்கு வாழ்ந்தவர்கள் பாடமடி” என்ற பாடலடிக்கு உயிர் கொடுக்கு முகமாக வாழும் சந்ததிக்கும் வாழப்போகும் சந்ததிக்கும் ஒரு நல்ல முன்னோடியாக வாழ்வது மட்டுமன்றி, கல்வித்துறைக்கும் தம்மால் முடிந்தளவு பங்களிப்பை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி உருவாகக் காரணமாய் அமைந்து, அதன் வளர்ச்சிக்குத் தம்மால் முடிந்தளவு பங்களிப்பை நல்குவதுடன் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் ஆலோசனைச் சபையின் சிரேஷ்ட ஆலோசகராகவும் கடமையாற்றுகின்றார். கற்றோர் மற்றோர் எனும் பேதமின்றி அனைவருக்கும் வழிகாட்டி ஒளியேற்றி கலங்கரை விளக்காக எம் மத்தியில் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வைத்திய கலாநிதி டாக்டர் - லயன் - வை. தியாகராசா அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இடையிலான உறவு நீண்டது; நெடியது.

வைத்தியத் தொழிலானது காத்தல் தொழிலுக்கு இணையானது. எனவே இத்தொழிலை மிகுந்த பொறுமையுடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் இன்முகத்துடனும் செய்துவருதல் என்பது சுலபமான காரியமன்று. பணத்திற்காகப் பறந்தடித்துப் பணியாற்றி தமது வைத்தியத் தொழிலைப் புனிதமாகக் கருதாது வியாபாரமாகக் கருதி வாழும் வைத்தியர்கள் முன் எமது குடும்ப வைத்தியர் “ கற்றவர்க்கமுகு கற்றபடி ஒழுகல்” என்பதற்கிணங்க தமது வைத்தியத் தொழிலின் புனிதத்தையும் மகத்துவத்தையும் புரிந்துகொண்டு சேவையையே நோக்கமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார் என்பதுதான் வெளிப்படை உண்மை. இவர் இருபாலையில் வைத்திலிங்கம் தம்பதியினருக்கு இரண்டாவது புதல்வனாய் அவதரித்து தனது ஆரம்பக்கல்வியை கொழும்பில் தெமட்டகொட அரசினர் பாடசாலையிலும், சென் மத்தியூஸ் கல்லூரியிலும் இடைநிலைக் கல்வியை பொரளை வெஸ்லிக் கல்லூரியிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியிலும் உயர் கல்வியை சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் கற்று 1964 ஆம் ஆண்டு மருத்துவத்துறைக்குத் தெரிவாகி, பல்கலைக்கழகம் சென்று 1967 ஆம் ஆண்டு நுவரெலியா மாவட்டத்தில் தமது வைத்தியத்தொழிலை ஆரம்பித்துப் பின் கண்டி மாவட்டத்தில் சேவையாற்றி வரும்போது 1983 ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக தனது அரச பணியைத் துறந்து தனது பிறந்த மண்ணிற்கே வந்து தமது சேவையைத் தம் மக்களுக்கே ஆற்றிவரும் எமது குடும்ப வைத்தியரை நான், அவரின் இளவயதில் எனது தம்பி மூலம் அறிந்து கொண்டேன். எனது தம்பி ஒரு

வைத்தியராக இருந்தும் கூட அவரிடம் நான் எந்த மருத்துவ சேவையையும் பெறுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. எனக்குத் தம்பி செய்யாத அத்தனை சேவையையும் எனக்குத் தம்பி போன்று இருந்து வழங்கிவரும் என் உடன்பிறவாத என் குடும்ப வைத்தியர் என்றும் என் இதயத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். அப்படிப்பட்ட எம் குடும்ப வைத்தியரிடம் நான் 1988 ஆம் ஆண்டு நோயுற்ற நிலையில் இருபாலையில் ஒரு வைத்தியர் இருக்கின்றார் என்று அங்கு மருந்திற்குச் சென்றபோது தான் மீண்டும் எமக்கு அறிமுகமாகி அன்றுமுதல் இன்றுவரை எனக்கும் எனது பிள்ளைகளுக்கும் எனது பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் குடும்ப வைத்தியராக எம் மத்தியில் இடம்பிடித்தது மட்டுமன்றி, எம் குடும்பத்தில் இவரும் ஒருவராக இடம்பிடித்துவிட்டார். எம் மத்தியில் நிகழும் இன்பமோ துன்பமோ எந்த நிகழ்வானாலும் இவரும் எங்களில் ஒருவர் ஆகிவிட்டார்.

1989 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் எனது மூத்த மகளின் மகன் அதாவது எனது பேரன் காய்ச்சல், சளி பிரச்சினை காரணமாக “நிமோனியா” எனக்கூறி யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள பிரபல தனியார் வைத்தியசாலையில் வைத்திருந்தோம். அவ்வேளையில் அவருக்கு வென்றொலின் பாணி மருந்து வழங்கப்பட்டது. பின்னர் சிகிச்சை பெற்றுத் திரும்பி வரும்போதும் கூட அப் பாணி மருந்து போத்தலுடன் வழங்கப்பட்டது. அப்பாணி மருந்தைப் பார்வையிட்ட எமது வைத்தியரோ அவற்றை வாங்கி ஒரு புறம் வைத்துவிட்டு, சாதாரணமாக இருமல், தடிமன், சளிக்கு யாவரும் பாவிக்கும் பிரிற்றோன் பாணி (Piriton Syrub) மருந்தை வழங்கி எனது பேரனின் சளிப் பிரச்சினையைக் குணமடையச் செய்தது மட்டுமன்றி, எந்தக் காரணமும் இன்றி வென்றொலின் பாணி மருந்து பாவிக்கக்கூடாது. இது இப்பகூடவே பாவித்துப் பழகிக்கொண்டால் பின்னர் பலனளிக்காது. பிள்ளைக்கும் இது இப்பகூடவே கூடாது என எமக்கு அறிவுரை கூறி எங்கள் மனங்களில் மேலும் ஒரு படி உயர்வாக இடம்பிடித்துக் கொண்டார். இந்நிலையானது எமது குடும்ப வைத்தியரின் அனுபவத்தினையும் ஆளுமையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி 1991 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 15 ஆம் திகதி எனது மூன்றாவது மகள் உயர்கலைக் கல்லூரிக்குச் சென்று வீடு திரும்பிவரும் வேளையில் இருபாலைச் சந்தியில் இடம்பெற்ற விமானக் குண்டு வீச்சில் காயமுற்றார். அப்போதைய சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் மருந்துகள் அரசாங்கத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதனால் ஊசி மருந்துகள், மருந்துகள், பஞ்சுகள் போன்ற யாவற்றிற்கும் தட்டுப்பாடு நிலவிய காலப்பகுதியிலும் கூட எனது மகளிற்குச் சிகிச்சையளித்து அவரைக் குணமடையச் செய்தார்.

இவ்வாறு பல சிகிச்சைகள் இவரிடம் அடிக்கடி பெறுவது எமது வாழ்க்கையில் வழமையாகிவிட்டது. எனது சிறிய பேரன் காய்ச்சல், தடிமல், இருமல், சத்தி என அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவதுண்டு. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் இவரிடம் சென்று ஒரு முறை மருந்துகள் பெற்று அதனை ஒரு தடவை குடித்தவுடன் எனது பேரன் குணமடைந்துவிடுவான். அத்தகைய கைராசியான அனுபவம்மிக்க எமது வைத்தியர் இவர். 1995 ஆம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் ஏற்பட்ட இராணுவ முன்னோக்கிப் பாய்ச்சல் காரணமாக இருபாலையை விட்டு தென்மராட்சிப் பகுதியில் - சாவகச்சேரியில் வசித்துவந்த வேளையிலும் கூட நாம் இவரிடமே எமது அனைத்து மருத்துவ வசதிகளையும் பெற்றோம். பின்பு 1996 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் மீண்டும் எமது இருப்பிடங்களுக்கு மீளக் குடியேறியபோதும் நாம் இவரிடமே மருத்துவ வசதியைப் பெற்றோம். இவரிடம் செல்வதற்கு முன்னர் இராணுவக் காவலரண்களைத் தாண்டிச் சென்று சேவை பெறவேண்டி இருந்தும் கூட இவரின் சேவை எமது தேவையாதலால் இவரிடமே சென்று மருத்துவ சேவைகளைப் பெற்றுவந்தோம். அவ்வேளையில் எனது அக்கா 1998 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 27 ஆம் திகதி காலை யில் வீட்டில் விழுந்து, நடக்கமுடியாத நிலையில் காலை 7.00 மணியளவில் இவரை அழைத்திருந்தோம்.

வந்து பார்த்துவிட்டு “காலிற்குள்தான் பிரச்சினை யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலைக்குத்தான் கொண்டு செல்லவேண்டும்” ஏனெனில் அப்போதைய சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மருத்துவசேவைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட காலம் X-RAY இயந்திரம் அங்குதான் உண்டு. எனவே எப்படிக் கொண்டு செல்லப் போகின்றீர்கள்? இன்று எந்த வாகனப் போக்குவரத்தும் இடம்பெறாது. இன்றைய நாளில் யாரும் வாகனம்விடப் பயப்படுவார்கள் எனக்கூறி, எல்லாம் ஒழுங்கு பண்ணி வைத்தியசாலை செல்ல ஆயத்தமாக இருங்கள். நான் போய்த் திரும்பிவாறன் என்று கூறிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். பின்னர் திரும்பி வரும்போது இலங்கைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் அம்புலன்ஸ் வண்டியுடன் வந்து எனது அக்காவை வைத்தியசாலைக்கு அனுமதிக்கப் பெரிதும் உதவினார். அப்போது இலங்கைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தலைவராக எமது குடும்ப வைத்தியரே இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனது அக்கா வைத்தியசாலையில் 58 நாட்கள் சிகிச்சை பெற்றும் மீண்டும் நடக்கமுடியாத நிலையில் 14 வருடங்கள் படுக்கையில் இருந்தார். அந்த 14 வருடங்களும் அவரை வந்து பார்த்து மருந்துகள் வழங்கிச் செல்வார். அந்நிலையில் 2010 ஆம் ஆண்டு அக்காவிற்கு கடுமையான சுகவீனமாக இருந்தபோது தனது அனுபவத் தினாலும் ஆளுமையினாலும் அவர் உயிர்பிரியும் நிலையில் இருந்தும் கூடக் காப்பாற்றினார். அதன் பின்பும் அவர் இரு வருடங்கள் உயிர் வாழ்ந்து 2012 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 23 ஆம் திகதி தான் இவ்வுலக வாழ்வை விட்டு நீத்தார்.

எனது அக்கா இறந்து 47 ஆம் நாள் எனது கணவர் வீதியில் துவிச்சக்கரவண்டியில் பயணம் செய்யும் போது விழுந்து காலில் எலும்பு முறிந்து நடக்கமுடியாத நிலையில் எமது குடும்ப வைத்தியரிடம் கொண்டு சென்றேன். அப்போது எனது கணவரைப் பார்த்தவுடனேயே “யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு போங்கள்” என எம்மை அனுப்பி வைத்துவிட்டு அங்கு பணிபுரியும் தனது மகனிற்குத் தகவலை வழங்கி அனுமதி நடவடிக்கைகளுக்குப் பெரிதும் உதவினார். பின்னர் எனது கணவர் கால் சுகமடைந்து ஆறு மாதங்கள் நடந்து திரிந்தார். எனினும் திடீரென ஒரு நாள் 2013 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் 15 ஆம் திகதி நள்ளிரவு வேளையில் ஒரு பக்க கை, கால் இயங்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அதேநேரத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல தனியார் வைத்தியசாலையில் அனுமதித்தோம். அங்கு 18 நாட்கள் வைத்திருந்து நோய் குணமாகாத நிலையில் மீண்டும் 2013 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 4 ஆம் திகதி விட்டிற்குக் கொண்டு வந்தோம். அன்று முதல் 2014 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 20 ஆம் திகதி அவர் இறக்கும் வரையும் காலையோ மாலையோ தனது கடமைகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அடிக்கடி அவரை வந்து பார்த்துப் பரிசோதித்து சிகிச்சையளித்துக் கண்ணும் கருத்துமாய்ப் பார்த்து வந்தார். தனது அனுபவத்தின் மூலம் எனது கணவரை சுகவீனமுற்ற நிலையிலும் சுகதேகியாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் மருந்துகள் சகலவற்றையும் வழங்கி அவ்வப்போது தேவைப்படும் போது சேலையும் ஏற்றி அவரை நன்றாக வைத்திருந்தார். இப்படியாக அவரைக் காத்துவந்த வேளையில் 2014 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 20 ஆம் திகதி எனது கணவர் எம்மிடம் இருந்து விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டார். அவர் எம்மை விட்டுப்பிரியப் போகும் அந்த நாளில் கூட காலையில் அவரை வந்து பார்த்து அவரின் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு எம்மை ஆறுதல்படுத்தவும் அவர் பிரிவை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவும் எமக்கு “அவர் நல்லாய்க் கஷ்டப்பட்டிட்டார்” இனியும் அவர் இருந்து கஷ்டப்படக்கூடாது, பாவம் எல்லோர் அவர்” எனக்கூறி அவர் பிரிவை நாம் ஏற்கத்தான் வேண்டும் என்று சொல்லாமல் சொல்லி உளவியல் ரீதியாக எமது மனங்களுக்கு ஆறுதல் கூறினார். இந்தவகையில் எமது மனங்களைத் தனது ஆளுமையினால் புரிந்துகொண்டு உடல்நோய்க்கு சிகிச்சை மட்டுமன்றி, உளநோய்க்கும் ஆறுதலும் கூறிநல்ல உளமருத்துவராகவும் விளங்குகின்றார். எமது மனங்களில் ஏற்படும் காயங்களுக்கு தனது இனிமையான, எளிமையான மொழிகளில் ஆலோசனையும் ஆறுதலும் கூறி எமது மனங்களில் என்றும் வாழ்கின்றார். இதுமட்டுமன்றி எனது கணவர் இறந்த நேரம் அரிமாக் கழகத்தின் நிகழ்வு

மானிப்பாயில் இடம்பெற்றது. அதில் எமது வைத்தியர் கலந்து சிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அந்நிலையிலும்கூட இறந்த செய்தியைத் தொலைபேசியினூடாகக் கேள்வியுற்றதும் எமது வீட்டிற்கு வந்து எங்கள் துக்கத்தில் தானும் ஒருவராகக் கலந்து கொண்டார் என்றால் அவர் நோயாளிகளின் மனங்களில் எவ்வாறு குடிகொண்டுள்ளார் என்பதை எல்லோராலும் இயல்பாகவே புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

இதமட்டுமன்றி நான் நோயுறும் வேளையில் எல்லாம் என்னால் முடிந்தால் போய்ச் சிகிச்சை பெறுவதும் என்னால் முடியாத வேளையில் எல்லாம் காலையோ, மாலையோ, காலை மாலை இரு வேளையிலுமோ என்னை வந்து பார்த்துப் பரிசோதித்து தேவைப்பட்டால் “சேலையின்” ஏற்றி மருந்துகளும் தந்து சிகிச்சை யளிப்பது மட்டுமன்றி, எனது முள்ளந்தண்டு சத்திரசிகிச்சைக்குப் பின் கூட நான் நன்றாக இயங்குவதற்கு வேண்டிய மருந்துகளைத் தந்துதவவதுடன், நான் ஓய்வூதியத்திற்குச் சென்றுவரும் ஒவ்வொரு வேளையிலும் எனக்கு நீரிழிவுப் பரிசோதனை (Sugar Test) குருதி அழுக்கப் பரிசோதனை (Blood Pressure Test) செய்து எனது உடல் நன்றாக இயங்குவதற்கு தன்னால் முடிந்தளவு அறிவுரைகளையும் மருந்துகளையும் இலவசமாகவே தந்துதவுகின்றார். இவ்வாறு எனக்கு மட்டுமன்றி, எனது குடும்பத்திற்கே இலவச மருத்துவ சேவையையே வழங்கி வருகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த நோக்கமும் தர்ம சிந்தனையும் உடைய எமது வைத்தியர் எமது குடும்ப வைத்தியர் மட்டுமன்றி எமது குடும்ப உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவும் எமது குடும்ப ஆலோசகராகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்து எம்மைக் காத்துவருகின்றார் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

1988 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகின்ற குடும்ப வைத்தியர் எனும் உறவானது அவரது சேலையின் விளைவு அவரது நோயாளிகளின் மீதான கருணைக்கான ஆதாரம், இலாபநோக்கற்ற அவரது வைத்திய சேவைக்கான எடுத்துக்காட்டு. இவ்வாறு தன்னலமற்ற சேவையால் உயர்ந்து பலராலும் போற்றப்படும் எமது குடும்ப வைத்தியர் அவர்கள் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து எமக்கும் எமது மக்களுக்கும் சேவை புரிய எல்லாம்வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக.....

பசுந்தமிழ்போல் வாழிய நீர் பன்நூறாண்டே

கவிஞர் இராசையா குகதாசன்

“சீர்மருவு மிருபாலை சிறக்கத் தோன்றி

செய்பணியா லுயருகப்பர் வைத்தி லிங்கம்

பேர்மருவ வாழ்விலிணை வள்ளிப் பிள்ளை

பெருமையுறவே அமையு தியாக ராசா

பார்மருவ வருகப்பிர் மணியன் இளவல்

பலபணிகள் மக்களுக்காய் பரிவோ டணைத்தே

தார்மருவ ஆற்றிவரு தகைசா லறிஞன்

தண்டமிழா யென்நாளும் தழைத்தே வாழி.

அரசினரால் தெமட்டகொடை அமைசா லையிலும்

அருகிலுயர் சென்மத்தியூஸ் அருஞ்சா லையிலும்

பிரபலமார் பொரளைவெஸ்லிக் கல்லூ ரியிலும்

பிறகோப்பாய்க் கிறிஸ்தவக் கல்லூ ரியிலும்

உரமுறவே ஸ்கந்தவரோ தயாவி னோடு

உயர் கொழும்பு மருத்துவபீ டமதும் இணைந்தே

வரமெனவே பெரும்பணிசெய் வைத்ய னாகி

வாழவழி ஏழைகட்கும் வைத்தோய் வாழி.

நீதியளி மன்றத்தின் செயல ராயே

நெடும்பணியை மலேசியா நிகழ்த்தி வாழ்ந்த

தாதையவன் குமாரசாமி தரைவாழ் வதுசேர்

தாரமவள் இராசம்மா தகைசால் மகளாய்

கோதையென வேபிறந்து கேம்பிறிஜ் விருதை

குவலயத்திற் பெறுஇரஞ்சித மலர்ப்பெண் ணாளாம்

சீதையினை மணந்துபெரும் சிறப்பும் பெற்றாய்

செகம்புகழ் நிறைவாழ்விந் செழித்தே வாழி.

ஆடிதொறும் ஆடிவரும் ஆட்டம் கண்டாய்
 அம்மத்தரட்ட அவதியிலும் அவனி மீண்டாய்
 மாடிமனை சொத்துசுகம் மறந்தே யாழில்
 மக்களது சேவையெலாம் மகேசற் கென்றே
 வாடிவரு மேதிலரும் வளமே காணும்
 வகைபலவார் சேவையினை வழங்கி வந்தாய்
 நாடிவரு வறியவர்க்கும் நலமே செய்தாய்
 நற்கல்வி அபிவிருத்தி நயந்தாய் வாழி.

ரதிவதனி றிஸ்வியுட னிணைபிர சாந்தன்
 இவர்களையும் மழலைகளாய் இகமுற் றொளிந்தீர்
 அதிமதார ஜெயரூப னொடுகுண தாசன்
 அவனிமரு மகன்களென அமையப் பெற்றீர்
 மதிபெரிய வைத்தியராம் காயத் திரியை
 மருமகளா யடைந்துபெரும் மதிப்பும் உற்றீர்
 பதியுதவ சரான்அர்சா டில்சான்இ சானி
 பேர்களாய்ப் பெற்றுயர்ந்த பெரியோய் வாழி.

கடவுளையே துணையாகக் கருதி வாழ்வோர்
 கைவிடவே படமாட்டார் திண்ணம் என்றே
 திடமுடனே யாழ்த்தேசிய கல்விக் கல்லூரி
 திகழவைத்தோர் சாதனையைத் திறமாய்ச் செய்தீர்
 கடமையதே உணர்ந்துதரு கருமத் திருதி
 கவினழகார் விருதினையும் கவன்று கொண்மீர்
 கொடையெனவே சேவைபெறு கோப்பா யீந்த
 கோவைக்குரி சில்எனவாழ் கோமான் வாழி.

வைத்தியத்தில் பொன்விழாவை வாழ்வீர் கண்டாய்
 வளர்சர்வ தேசலயன் கழகக் கோப்பாய்
 அயற்சியறு பிரிவதனங் கத்த ராகி
 அயராத உழைப்பதனா லகில முயர்ந்தே
 முயற்சியதில் நூற்றாண்டை முகரும் வேளை
 மாவட்ட ஆளுநராய் மிளிரும் பேறாம்
 உயர்ச்சிபெறு பெருமையது முலகிற் பெற்றீர்
 உத்தமனே உலகமெல்லாம் உவப்ப வாழி.

தேசியகல் வியற்சாலை திகழச் செய்தீர்
 சிரேட்டஆ லோசகராம் சிறப்பும் பெற்றீர்
 போசியெம போதனா வைத்ய சாலை
 புதுக்கஅமை சபையதிலும் பணிக ளீந்தீர்
 ஆசிதரு செஞ்சிலுவைச் சங்கத் தோடு
 அரசு ராஅமைப்பு மிணைந்தே கோப்பாய்
 நேசிகல்வி அபிவிருத்திச் சபையும் நேரில்
 நெடுங்கலையும் வளரஉழை நிறைவே வாழி.

சுமையகல சுற்றுலா பலவும் செய்தீர்
 சொரிபணியா லவனியமை சபைகட் கெல்லாம்
 சமயமறிந் துதவுபோ ஷகரு மானீர்
 சமாதானம் நல்லெண்ணம் சகத்திற் தோன்ற
 அமைபெரிய குழுவினுப தலைவர் ஆனீர்
 அகமுறையு காந்தியும்வி வேகா நந்தர்
 இமயமெனும் யோகரொடு சத்ய சாயி
 இவருளம்நின் றாசிதர இனிதே வாழி.

எழுபதுஆண் டடைந்துமகிழ் இனிதார் வேளை
 இகமுனது பணிபெறுவா ரியற்றும் வாழ்த்தும்
 தொழுதுவரு மிறைகளளி தூய வாழ்த்தும்
 தொகைவகையில் சபையினர்கள் தொடுக்கும் வாழ்த்தும்
 விழுத தென நின்றபுவி வியந்தே காக்க
 விரைதரும தேவதையன் விரிசே வைக்காய்
 பழுதெதுவு மிலவாழ்வை பாரிற் சேர்க்க
 பசுந்தமிழ்போல் வாழியநீர் பன்நூ றாண்டே.

சொன்னார்கள்.....

கருமமொன்றைத் தொடங்கிவிட்டால் கண்ணுறங்கமாட்டார் டாக்டர். லயன். வை. தியாகராஜா. ஆதலால் அவர் கருமத்திருதி ஆனார். செய் கருமத்தைச் செவ்வனே ஆற்றல், ஈடுபாட்டுடன் ஆற்றல், தூரநோக்குடன் தொழிற்படல் -- டாக்டரின் இயல்பான பண்புகள் அவை.

டாக்டர். திருநாவுகரசு கமலநாதன்,
 ரீடாதிபதி,
 யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

பக்கத் துணையிருந்து பலமளித்த பண்பாளர்

“மயிலைக்கவி”

வயற்கரையோர வசந்த மாளிகையின் எஜமான்,
திருநாவுக்கரசு புதல்வன் மூலம் நான் கண்ட பெரியோன்,
திசை நாலும் சிதறிக் கிடக்கும் சேவைகளின் நாயகன்,
இவர் கை பிடித்தால் கலைந்தோடும் நோய்கள்,
கண்ணியம் நிறைந்த ராஜா - ,அவர் “கருமத்திருதி” தியாகராசா
வைத்தியர் ஐயாவை வாழ்த்த,
வரிசைகொள்கின்றன வார்த்தைகள்.

ஆயினும் புரியவில்லை எனக்கு,
ஆரம்பிப்பது எங்கிருந்தென்று.....
நான் கண்ட இடத்திலிருந்தே,
தொடங்குகின்றேன் இக் கவியை,

கல்விச் சமூகத்தில் சாயாச் சரித்திரம்,
யாழ்.தேசியக் கல்வியியற் கல்லூரி. - அது
பிறந்து வளர்ந்த கதையின்,
சாயாத பெரு விருட்சம் கலாநிதி, - அந்தக்
கலாநிதி கமலநாதனின் அவையினிலே,
ஒரு கர்ம வீரன்,

அன்று தொட்டு, இன்று வரை,
அசையாத ஆசனம்,

ஈரெட்டுத் தலைமுறையை அருகிருந்து,
அரசவை காத்த வீரன், - அது,
தியாகராசாவெனும் செந்தமிழன்.

அமைதியான சபாவம், மிருதுவான தோற்றம்,
உயரம் சற்றுக் குறைந்தாலும் - அவர்,
இருக்குமிடமெங்கும் உச்சம்,

சிரிப்பிற்கு சிறிது பஞ்சமிருப்பினும் -அவரை
நாடியவரை சிரித்து வாழ வியக்கும் சித்தர்.
அழகு வதனம், எங்கள் ஆளுநர் ஐயா,
சிவந்த மேனி கொண்ட சிகர சேவையாளர்,
மக்கள் சேவையின் மனம் மகிழும் மாண்பினர்.

எண்பதுகளில் இலங்கைக்குக் கிடைத்தது அமிர்தமொன்று, - அது,
கிடைக்காது திணறியது யாழ்ப்பாணம் அன்று.
இருபதாண்டு கழித்து அமிர்தத்துடன் வந்தார்,
கமலத்துள் உறை நாதன்,
பலமேதுமின்றி பத்திரத்துடன் மட்டும் நின்ற நாதனுக்கு,
பக்கத்துணை நின்று பலமளித்த பீஷ்மரிவர்.
கல்லூரி கட்டக் காணி தேடியலைந்த போதும்,
கட்டடங்கள் கட்டக் கஷ்டங்கள் பல கண்டபோதும்,
காணிக்கு உரிமை கோரி,
பச்சைத் தமிழன் ஒருவன்,
நீதிமன்றம் ஏறியவேளை,
தர்மமே வென்று சரித்திரம் படித்தபோதும்,
பார்த்தனுக்குப் பக்கத்துணை நின்று,
பால் வார்த்த பகவான் இவர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அமைதியில்லை,
யுத்தம் நடக்கிறது,
காசு தர முடியாது கட்டடம் கட்ட,;
வெள்ளைக்காரப் பெண் வந்து,
சொல்லி முடிக்குமுன்பே,
பாயும் புலியாகி,
கொழும்பில் குண்டு வெடிக்கிறது,
கட்டுநாயக்காவில் விமானங்கள் தகர்கின்றன,
என்ன பாதுகாப்புண்டு அங்கே என்று கர்ச்சித்து,
கல்லூரிக்குக் கட்டடம் பெற்றிடும் கருமத்தை,
வென்று தந்த கருமத்திருதி இவர்.
கடின யாத்திரை சென்ற போதெல்லாம்,
கமலநாதம் கைப்பிடித்தது இந்தக் குருசாமியை,
எத்தனை சாதனைகள் சிதறிக் கிடக்கின்றன,

அத்தனையும் கூறிவிட,
 இந்த ஒற்றைப் பக்கம் போதாது,
 வானுயர வளர்ந்த கல்லூரி
 சாதனைகள் செய்த சேதி யறிந்த - கல்வி
 அமைச்சு உட்பட அனைத்து இலங்கையும்
 தூயவர் உறங்கும் ஆலய முன்றலைத்,
 தேடி வந்த பொழுதுகளில்,
 கருமத்திருதியும் கமலத்துள் கலந்திருப்பார்.
 வந்துபோன பிரபலங்கள் தங்கி - வாய்க்கு ருசியாக
 உண்டு களித்துப் போனதும் - நின்
 வயற்கரை வசந்தமாளிகையில் தானே.
 கடமை என்று வந்தால் கண்ணுறங்கா ஞானி,
 கனிவான வார்த்தைகளால்
 எமைக் களவாடிய சாது,
 கல்லூரி விளையாட்டுக்களில்
 களமிட்டிருந்து களைப்பாற்றிய மருந்து,
 வீதி ஓட்டங்களில் வீரர்கள்
 ஓடுவதற்கு உற்சாகமும்
 விழுந்தவர்கள் எழுந்திட - வைத்தியமும்
 பார்த்திட்ட பரியாரி,
 காய்ச்சலுக்கு மருந்து கேட்டுப் போனால், - எம்
 கல்லூரிப் பிள்ளையர்க்கு காசு வாங்காத சேவை,
 தன்னிடம் இல்லா மருந்தை,
 வெளியில் வாங்கிச் சாப்பிட,
 பணம் கொடுத்து அனுப்பும் வள்ளல்,

ஐயாவுக்கு ஒரு விழா எடுத்தோம்,
 கல்லூரிக் குடும்பமே கூடி நின்றது,
 கமலக் கலை அரங்கு நிரம்பி வழிந்தது,
 மாணவர் - நாம்
 சூட்டிய மாலைகளுள் - மூழ்கியது,
 வைத்தியர் வதனம்.
 மானியூரார் சிந்தனையுடன் - கல்லூரி

சூட்டியது “கருமத்திருதி”

எனும் நாமம்.

இருபாலைப் பெருமானுக்கு

படிப்பகம் கட்டி அபிஷேகித்தனர் கல்லூரியினர்.

நன்றி மறவா நற்செயலுக்கு

நற் துணையாய் நின்றார் நாயன்மார்கட்டு நாதன்,

அத் திருப்பணியில் அடியேன்,

தலைமையாச்சாரியாய் நின்று பணி செய்தேன்,

மகிழ்ச்சி.

பிறந்த மண்ணிற்கு முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும்

என்ற வெறி கொண்ட தொண்டன்,

என்றும் முடிவிலா தேசபக்தன்,

புகழுக்காக ஆசனம் தேடும் உலகில்

சேவைக்காக சிம்மாசனம் பெற்ற ராஜா,

இல்லை என்று வந்தவர்க்கு ,

இல்லை என்று சொல்லாத கர்ணன்,

இடி விழுந்த எம்மினம் சிறப்புடன் செழித்தோங்க;

முடிந்ததைச் செய்து தூக்கிவிடுங்கள்,

ஏழை, எளியதுகள் இல்லாது போக,

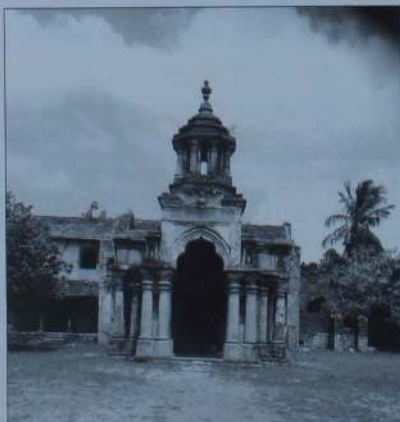
ஏற்றது செய்து ஏற்றவழி காட்டிடுங்கள்,

விடியட்டும் தமிழினம்,

விடியலுக்கான சூரியனாய்,

பரவட்டும் நின் புகழ்,

வாழ்க, வளர்க, புகழ் பெறுக.

மயிலைக்கவி: சண். கஜேந்திரன்
(கஜந்தப்பா)

பாசமிகு ஆருயிர் நண்பர் “கருமத்திருதி”

திரு.இ. ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ணன்

“என்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு”

மற்றவர்களிடத்தில் எளிமையாகவும், இனிமையாகவும், இளகிய மனத்துடனும் நடந்துகொள்வதும், மற்றவர் தம்மிடம் எளிதில் பழகக்கூடிய இயல்புடனும் வாழ்வதே பண்புடையாரின் செயலாகும். அத்தகைய பண்புமிக்க வாழ்க்கை வாழும் ஒருவர், அன்புக்கு இலக்கணமான ஒருவர், ஈகையின் உண்மை நிலையுணர்ந்து இன்முகங்காட்டி சதஸ்புரியும் ஒருவர், உலகம் போற்றும் அரிமாக் கழகத்தின் ஆளுமைக்குப் பேர் பெற்ற ஒருவர், என் நட்புக்கு உரியவரானது நான் பெற்ற பெரும் பேறேயாகும்.

மனித வாழ்வில் பிறப்பு, இறப்பு என்பது இயற்கையே, இவ்விரு இடைவெளிகளுக்கும் நடுவில் பிறந்த பிறப்பினை எல்லோராலும் அர்த்தமுள்ளதாக, ஆரோக்கியம் நிறைந்ததாக, சாதனைக்களம் மிக்கதாக, மற்றவர்களும் பயன்பெறக்கூடியதாக வாழ்வமைத்தோர் ஒரு சிலரேயாவர்.

வாழ்க்கையைத் தானும் தன் குடும்பமும் என்று வாழ்ந்து போகலாம், அதனால் கிடைக்கப்போகும் பயன் என்ன? இருக்கும் காலத்தில் மற்றோருக்கும் உதவுகின்ற மனப்பாங்கினரே “மனிதரில் மாணிக்கம்” எனப்படுகின்றனர்.

“பத்தேழு உலகத்தும் ஈண்டும் பெறல் அரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற”

என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கு இன்றும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிவரும் உத்தமரே என் அன்புக்குரிய நண்பர் வைத்தியகலாநிதி லயன் வை.தியாகராசா அவர்கள்.

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்றான் பழந்தமிழ் முதாட்டி ஓளவை, அத்தகைய மானிடப் பிறவியைப் பெற்று, பகுத்துணர்ந்து செயற்பட்டுவரும் எனது பாசமிகு நண்பர் என்னோடு எங்கே? எப்படிப் பழக ஆரம்பித்தார் என்பது மிக அலாதியானது.

நாயன்மார்கட்டில் வெளிநாட்டு முகவராக வாழ்ந்து மறைந்த வே.முத்துராசா அவர்களின் மூலமாக எனக்கும் டாக்டருக்குமான அறிமுகம் ஆரம்பமானது. இவ்வேளையில் நான் “ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சகம்” எனும் நிறுவனத்தை நடத்தி வந்தேன். இவ்வேளையில் அச்சகப் பணிக்காக அறிமுகமானவர்களே நாம் இருவரும்.

இவருடன் 1984ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்த நட்பு, இற்றைவரை நீடித்து நிற்பதற்கு காரணம் அவருடன் புரிந்துணர்வுடன் நான் நடந்துகொள்வதனாலேயே. ஒரு செயலைச் செய்யவேண்டுமென்றால் காலதாமத மின்றியும், செம்மையாகவும் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்.

இல்லையேல் இவரது கோபத்துக்கு உள்ளாக நேரிடும். இதனை ஆரம்பம் முதல் நான் புரிந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் நடந்துகொள்வதால் அவருக்கும் எனக்கும் இடையேயான நட்பு இற்றைவரை நீடித்து நிலைத்து நிற்கின்றது. சில சமயங்களில் கோபப்பட்டாலும் ஒரு சில மணித்தியாலங்களில் அக்கோபம் தணிந்து, உடனே என்னை வரும்படி அழைப்பார்.

நாயன்மார்காட்டில் சிறிய வைத்தியசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவரது நிறுவனம் இன்று நல்லூரி லேயே சிறந்த வைத்திய நிறுவனமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. நோயாளர்களுடன் அன்புடனும், ஆதரவுடனும் பேசி, அவர்களது குடும்ப நலன்களை விசாரித்து சிகிச்சை அளிப்பதனால் பல வாடிக்கையாளர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதுடன், வைத்திய நிபுணர்களின் சேவையும் தகுந்த ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகின்றார். இதனால் இவரிடம் சிகிச்சை பெறுவதையே பல நோயாளர்கள் பாக்கியமாகக் கருதி இவரை நாடி வருகின்றனர்.

“பிறப்பு ஒரு சம்பவமாக இருப்பினும், வாழ்வு ஒரு சரித்திரமாகட்டும்” எனும் அப்துல்கலாமின் வார்த்தையை இவரது பிறப்பும் மெய்ப்பித்துக் காண்பிக்கின்றது. கோப்பாயில் சீர்பெற வாழ்ந்து அமரர்களான வைத்திலிங்கம் - வள்ளிப்பிள்ளை தம்பதியினரின் கனிஷ்ட புத்திரரே டாக்டர் அவர்கள். இவரது உடன்பிறப்பு மின்சாரசபை அத்தியட்சகராகக் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றவை. கப்பிரமணியம் அவர்கள்.

தலைநகரில் பெயர்பெற்ற கல்லூரிகளில் கல்வியைப் பெற்று, வைத்திய சேவையில் இணைந்த ஆரம்ப காலத்தில் பெருந்தோட்ட வைத்தியசாலைகளில் பணியாற்றியமையால் வாழ்வாதாரத்தில் பின்தங்கிய மக்களுக்கு மனிதநேயத்துடன் சேவையாற்றக் கிடைத்த சந்தர்ப்பமே இவரை இன்றைய மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவரும் படிக்கல்லாக அமைந்துள்ளது. இடைக்கிடையே ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களிலும் அகப்பட்டு, அங்கு நடைபெற்ற துயரச் சம்பவங்களை நேரில் சந்தித்த காரணத்தால் மக்களுக்கு தன்னாலான சேவையை வழங்கவேண்டுமென்ற ஆவலால் உந்தப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் வருகைதந்து பொது நிறுவனங்களுடன் தன்னை இணைத்து மக்களுக்குச் சமூக சேவையாற்ற முன்வந்தார்.

முதலில் இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்க கோப்பாய் பிரிவில் இணைந்து கோப்பாய் மக்களுக்கும், யாழ்ப்பாண மக்களுக்கும் அளப்பரிய சேவையை வழங்கி வந்தார். பின்னர் கோப்பாய் லயன்ஸ் கழகத்தில் ஒரு அங்கத்தவராக இணைந்துகொண்டவர் படிப்படியாக பல உயர் பதவிகளை அலங்கரித்த நிலையில், மாவட்டம் 306BIஇன் இரண்டாவது உப ஆளுநராகப் போட்டியிட்டவேளை மூன்று வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி வாய்ப்பை இழந்த நிலையிலும், அடுத்த ஆண்டு அப்பதவிக்கு சளைக்காமல் போட்டியிட்டு ஐப்பத்தாறு வாக்குகள் மேலதிகமாகப் பெற்று பதவியைக் கைப்பற்றி நூற்றாண்டுக்கான ஆளுநராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இச்செயல் இவரது இடையறா விடாமுயற்சியைப் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது.

இவ்வாண்டில் சர்வதேச லயன்ஸ் கழகம் நடாத்திய நூற்றாண்டு விழாவிற்கான மாவட்ட 306BIஇன் ஆளுநராகப் பதவியை அலங்கரித்து, யாழ்ப்பாணத்தின் சரித்திரத்தில் பிரமாண்டமான ஒரு விழாவை நடாத்தி முடித்த பெருமைக்குரியவராக ஒரு தமிழ் மகன் திகழ்வது எம்மினத்திற்கு ஓர் பெருமையே. சமூக சேவையின் நிமிர்த்தம் பல வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தாலும், அண்மையில் ரூபாய், அகமதபாத், கொரியா, ஜப்பான், சிக்காக்கோ - அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இடம்பெற்ற சர்வதேச லயன்ஸ் கழக மாநாடுகள் பலவற்றில் பங்குகொண்டு கௌரவப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

வறிய மக்களுக்கு பல வழிகளிலும் சேவை செய்யும் மனப்பாங்கு கொண்ட இவர் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் வாழும் பல ஏழை மாணவர்களின் கல்விச் செயற்பாட்டிற்கு வேண்டிய பண உதவிகளை மாதாந்தம்

வழங்கி வருகின்றமை என்னைப்போன்று நெருங்கிப் பழகும் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே தெரிந்த உண்மை. “வலதுகை கொடுப்பதை இடதுகை அறியாது” வாரி வழங்குவதுடன், லயன்ஸ் கழகத்தினூடாக மூக்குக் கண்ணாடி, ஊன்றுகோல், செவிப்புலன் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான கருவிகள் மற்றும் வாழ்வா தாரத்திற்கு வேண்டிய ஏனைய உதவிகளையும் வழங்கி வருகின்றமை எல்லோர்க்கும் தெரிந்த விடயமே.

பலதொண்டு நிறுவனங்கள் இவரது சேவையைப் பெறுவதற்காக தமது நிறுவனங்களில் இவரை இணைத்துப் பயன்பெறுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி உருவாக்கத்திற்கு காரணகர்த்தாவாகச் செயற்பட்டவரும், கல்லூரியின் முதற் பீடாதிபதியுமான கலாநிதி தி. கமலநாதன் அவர்களுடன் இணைந்து யுத்தச் சூழ்நிலையில் கோப்பாயில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி அமைய அரும்பாடுபட்டு பணியாற்றியவர். அதன் பணியைப் பாராட்டிக் கல்லூரிச் சமூகம் எடுத்த பாராட்டு விழாவில் “கருமத்திருதி” என்னும் பட்டம் வழங்கியும் கல்லூரியில் இவரது பெயரில் “கருமத்திருதி தியாகராசா படிப்பகம்” எனும் ஓர் படிப்பகத்தையும் நிறுவியும் இவரைப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளது.

வெளிநாட்டில் வாழும் புலம்பெயர்ந்த அன்பர்கள் தாயக மக்களுக்கு தங்களால் இயன்ற உதவிகளை வழங்க முன்வரும் வேளையில், இவரையே அணுகி அவ்வுதவிகள் உரியவர்களுக்கு முறைப்படி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இவரிடமே அப்பொறுப்புக்களை ஒப்படைக்கின்றனர். கடந்த பல ஆண்டுகளாக அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் ஓர் அன்பர் இவர் மூலமாக வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் மாணவர்களுக்கு கல்விச் செயற்பாட்டிற்கான உதவிகளை வழங்கி வருகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தியே.

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் ஆங்கே

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

என்ற குறளுக்கு அமைய எந்தெந்த இடங்களில் உதவி வழங்கவேண்டுமோ அதை அறிந்து நண்பர்களுக்கும், ஏனையவர்களுக்கும் தானாகவே முன்வந்து உதவி வழங்குவதில் பின்நிற்பதில்லை.

மேலும் எனது நட்பின் மூலமாக அறிமுகமாகிய எனது மைத்துனர் அமரர் செ. மெற்றாஸ்மயில் அவர்களுடனும் மிக அன்னியோன்னியமாகப் பழகியவர். இதனால் அவர் இயக்கிய “பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின்” வாழ்நாள் தலைவராக டாக்டர் அவர்களையே பணிக்கமர்த்திப் பெருமைப்படுத்தினார். இவர் தலைமையில் பலகலை விழாக்கள், மூத்த கலைஞர் கௌரவிப்பு விழாக்கள், நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், கூத்துக்கள் என்பன நடைபெற்றமை இன்றும் கலைஞர்களால் மறக்காமல் நினைவு கூரப்படுகின்றது.

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் மாவட்டம் 306BIஇன் இரண்டாவது மாவட்ட ஆளுநராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவேளை கோப்பாய் வாழ் மக்களால் இவருக்கு அளிக்கப்பட்ட பாராட்டு விழாவில் “கோவைக் குரிசில்” எனும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவ்விழா கோப்பாயில் நடைபெற்ற ஒரு பெருவிழா. இவரது பதவியைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இவர் இணைந்து பதவி வகிக்கும் நிறுவனங்களும், கழகங்களும், மன்றங்களும் பாராட்டு விழாக்களை நடாத்திப் பெருமைப்படுத்தின.

இவரது நிறுவனத்தின் நாளாந்தப் பணிகளிலும் நான் பங்காற்றி வருவதனால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவையேனும் நாம் இருவரும் சந்தித்து எமது நட்புறவை மேம்படுத்தி வருகின்றோம். இவரது ஆலோசனைகளும், வழிநடத்தல்களும் என் வாழ்விற்குப் பலவழிகளிலும் உறுதுணைபுரிகின்றது. அவருடன் இணைந்து லயன்ஸ் கழகங்களில் பல விழாக்களில் நானும் கலந்துகொள்வதால் பல பிரமுகர்களின் அறிமுகமும், நட்பும் எனக்குக் கிடைத்துள்ளது என்பதையும் இவ்வேளையில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

இவரது குண இயல்பைப் பொறுத்து இறைவன் கொடுத்த திருவருளாக அன்பான வாழ்க்கைத் துணைவி, பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் என அனைவரும் சிறந்த கல்வியியலாளராகவும், ஆங்கிலப் புலமை வாழ்ந்தவர்களாகவும் கிடைக்கப்பெற்று சீரும், சிறப்புடனும் வாழ்ந்து வருகின்றார். இது இறைவன் இவருக்குக் கொடுத்த வரம். இவரது குடும்பத்தினர் அனைவரும் பழகுவதற்கும், பேசுவதற்கும் இனிய பண்பாளர்கள், என்னையும் தங்கள் குடும்பத்தின் ஒரு அங்கத்தவராகப் பேணி மதிப்பளித்து வருபவர்கள்.

“மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” என்னும் குறிக்கோளுடன் வாழ்வதினால் என்றும், எங்கும், எதிலும் வெற்றி வாய்ப்பைப் பெற்று பதினாறு வகைச் சீருடனும் வாழ்கின்றார். மேலும் இவரிலும் நான் வயதில் இளையவன் எனினும், இவர் பல்லாண்டு சுகதேகியாக வாழ்ந்து நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் சிறந்த தொண்டாற்ற இறைவனை வேண்டிக்கொள்வதுடன், இம்மலர் ஊடாக எனக்கும் டாக்டருக்குமான நட்புறவை எணையவர்களுக்கும் பகிர்ந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினர்க்கும் எனது நிறைவான நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெறுகின்றேன்.

“வாழ்க பல்லாண்டு”

“வளர்க அவர்தம் பொதுத்தொண்டு”

ஆளுமைமிக்க குடும்பத் தலைவராக எங்கள் அப்பா “கருமத்திருதி”

திருமதி. நிஸ்வி குணதாசன்

கோப்பாய் - இருபாலையில், வைத்திலிங்கம் - வள்ளிப்பிள்ளை தம்பதியினரின் இரண்டாவது தவப் புதல்வனாகப் பிறந்த எங்கள் அப்பா சிறுவயது முதல் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினார். அப்பா தனது ஆரம்பக்கல்வியை தனது அண்ணாவுடன் சேர்ந்து கொழும்பில் கற்றார், எனினும் தனது இடைநிலைக் கல்வி, உயர்கல்வி என்பவற்றை யாழ்ப்பாணத்திலேயே கற்று கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தெரிவானார். அங்கும் தனது மருத்துவக் கல்வியைத் திறமையாக முடித்து பெருந்தோட்டப் பகுதியில் வைத்தியராக தனது சேவையை ஆரம்பித்தார். பின்பு தனியார் மருத்துவ சிகிச்சை நிலையத்தை ஆரம்பித்து அன்று முதல் இன்று வரை மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் வைத்தியசேவை வழங்கி வருவதுடன், பற்பல சமூக சேவைகளையும் செய்து சிறந்த சமூக சேவகனாகவும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

“மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல்எனுஞ் சொல்”

என்ற தெய்வப்புலவர் அடிகளுக்கிணங்க எங்கள் அப்பா இன்றுவரை தனது பெற்றோராகிய அப்பம்மா அப்பப்பாவிற்கு பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

எங்கள் அப்பா சேர் கந்தையா வைத்தியநாதனின் வழிகாட்டலில் கொழும்பில் வளர்ந்து செனட்சபை அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்த எங்கள் அப்பப்பாவின் நெறிப்படுத்தலில் உருவாக்கப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே அப்பாவிடம் இயல்பாகவே உயரிய நற்பண்புகள் உண்டு என்பது வெளிப்படை உண்மையாகும்.

“இல்லறம் அல்லது நல்அறம் அன்று”

என்ற ஓளவைப்பாட்டியின் அருளுரைக்கிணங்க அப்பா மலேசியாவில் பிறந்து வளர்ந்த இரஞ்சித மலராகிய அம்மாவைக் கரம்பற்றி இனிதே இல்லறத்தில் ஈடுபட்டு அதன் பயனாக “ரதிவதனி” ஆகிய அக்காவையும் “நிஸ்வி” ஆகிய என்னையும் “பிரசாந்தன்” எனும் அருமைத் தம்பியையும் பிள்ளைகளாகப் பெற்று மூன்று பிள்ளைகளையும் இன்முகத்துடனும், கடமையுணர்வுடனும், இறைசிந்தனையுடனும், எங்கள் துன்பத்திலும், இன்பத்திலும், எங்கள் வளர்ச்சியிலும், வீழ்ச்சியிலும், நாம் நோயுற்ற போதினிலும் எங்களுடன் கூட இருந்து எமக்கு நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் ஊட்டி இரவு பகல் பாராது விழித்திருந்து “கண்ணை இமை காப்பது போல” எங்களைக் காத்து எங்களுக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் எந்தக் குறையுமின்றி நிறைவாகவே வழங்கி அன்பு, காப்பு, கணிப்புத் தேவைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்து எங்கள் மூவரையும் தனது முக்கண்களாகக் கருதி வளர்த்து வந்தார். பள்ளிப்பருவ வயது வந்ததும் எங்கள் மூவரையும் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த தனியார் கல்லூரிகளில் சேர்த்து எங்களுக்கு நல்லொழுக்கம், கடமை, கண்ணியம் கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய கல்வியறிவுட்டியதுடன் உயரிய நற்பண்புகளுடனும் எங்களை வளர்த்து சான்றோராக்கிய பெருமை எங்கள் அப்பாவையே சாரும்.

“தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் முன்பானாலிற்கிணங்க மூன்று பிள்ளைகளையும் கற்றவர் சபைகளிலே முன்வரிசையில் அமர்ந்து சிறப்பிக்கக் கூடியளவிற்கு கல்வி அறிவையும் ஆளுமைப் பண்புகளையும் எம்முள்ளே வளர்த்து எங்களை நிறைகுடங்களாக்கியதுடன் மட்டுமன்றி எங்கள் தகுதிக்கேற்ப உற்ற வாழ்க்கைத் துணைகளையும் தேடித்தந்து அவர்களையும் வாழ்வில் உயர வைத்து, எங்கள் முன்னே வாழும் தெய்வமாகக் காட்சியளிக்கின்றார் எங்கள் அப்பா.

பிள்ளைகளுக்குச் சிறந்த அப்பாவாக மட்டுமன்றி தான் கரம்பற்றியதன் இல்லாளிற்கு வேண்டிய அனைத்தையும் முகம்கோணாது இன்முகத்துடனும் அன்புடனும் வழங்கி சிறந்த கணவனாக, குடும்பத் தலைவனாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார் எங்கள் அப்பா. அதுமட்டுமன்றி தனது பேரக்குழந்தைகளைக் கண்ணும் கருத்துமாய் மிகுந்த பாசத்துடன் வளர்த்து அன்பான பேரனாகவும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

“குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்”

என்பதற்கிணங்க அப்பாவுக்கு அம்மா உற்றதுணையாய் இருந்து அவரது வளர்ச்சிக்கும் அவரது ஒவ்வொரு செயலிற்கும் உற்சாகமூட்டி, ஊக்கப்படுத்தி உதவிக்கரம் கொடுத்தவர் எங்கள் அம்மா. இருவரும் இணைபிரியாது “அன்றில் பறவை போலவும்”, “நகமும் சதையும் போலவும்” வாழ்ந்து குடும்பத்தை உயர்த்தியது மட்டுமன்றி சுற்றும், அயலவர், ஏழைகள், உதவியற்றோர் எல்லோரையும் அணைத்து

“இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றில் நின்ற துணை”

என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்க ஒரு குடும்பத்தலைவன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார் எங்கள் அப்பா - வள்ளுவனின் இயல்புடைய மூவர் என்றவகையில் குடும்பம் மட்டுமன்றி சுற்றத்தவர்கள் ஏழைகள் உதவியற்றவர்கள் ஆகியோரிற்கு வேண்டிய உதவிகளை முழுமனத்துடனும் இன்முகத்துடனும் வழங்கி வருகின்றார்.

சுற்றத்தார் என்றவகையில் அவரது இன்ப, துன்ப நிகழ்வுகளிலும் கலந்துகொண்டு அவர்களின் வாழ்விற்கு வேண்டிய வழிகாட்டல்களையும் உதவிகளையும் வழங்கி தன் குடும்பத்தோடு ஒட்டி உறவாட வழிசெய்கின்றார்.

ஏழைகள் என்ற வகையில் தன் தொழில்துறை சார்ந்த வைத்திய சேவைக்காக வருபவர்களிடம் பணத்திற்காக மட்டுமன்றி, பணமின்றி அவர்களின் நோய்நிலை மாறவேண்டும் என்ற நோக்குடன் தனது சேவையை மனங்கோணாது வழங்குகின்றார். அதுமட்டுமன்றி அரிமாக்கழகத்தின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து படிப்படியாக உயர்வுபெற்று ஆளுநராகப் பதவி வகிக்கும் எங்கள் அப்பா மாணவர்களுக்கு கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற வாழ்க்கை வசதிகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

உதவியற்றோர் என்றவகையில் வயோதிபர், தனித்திருப்போருக்கான உதவிகளையும் வழங்கி வருகின்றார்.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது”

என்பதற்கிணங்க எங்கள் அப்பா மிகுந்த அன்பு பாசத்துடன் கூடிய தர்மச் செயல்களால் தன் பெயரை மிளிர்ச்செய்து கொண்டிருக்கின்றார்.

அப்பா தான் தனித்திருந்த தனது இளமைக்காலங்களில் தொழில்புரியும் வேளையில் அவிற்கேற்பட்ட சில கசப்பான அனுபவங்கள் தான் அவரைத் தனிப்பட்ட வைத்திய சேவையையும் சமூக சேவையையும்

நாடச் செய்தது. நாட்டில் ஏற்பட்ட துயரச் சம்பவங்களே அவரை மாற்றியது எனலாம். தான் பட்ட, மக்கள் பட்ட அவலங்களினால் மனவேதனையும் விர்க்கதியுமடைந்த எங்கள் அப்பா மக்களுக்குத் தன்னாலான உதவிகள் செய்யவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடன் தான் தனித்துநின்றும், அரிமாக் கழகத்தினூடாகவும் “மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” என்பதை மனதிற்கொண்டு சேவையாற்றி வருகின்றார்.

“அடினும் ஆவின் பால் தன் சுவை குன்றாது”

என்பதற்கிணங்க தான் எந்தத் துன்பம் அடைந்தாலும் தன் வைத்திய சேவையையும் சமூக சேவையையும் அன்று முதல் இன்றுவரை மிகவும் கண்ணியத்துடன் செய்து வருகின்றார்.

அன்பும் அறனும் உடைய இல்வாழ்க்கையில் மேம்பட்ட நிலையை அடைவதற்கு ஒருவருடைய ஆன்மீக நம்பிக்கையே வழிகாட்டியாக அமைகின்றது. அந்தவகையில் எங்கள் அப்பா மிகுந்த சமய நம்பிக்கையுடையவர். இறை நம்பிக்கையுடனேயே எந்தக் காரியங்களையும் செய்யத் தொடங்குவார். சுவாமி விவேகானந்தர், மகாத்மாகாந்தி, பகவான் ஸ்ரீ சத்யசாயிபாபா, யோகர் சுவாமிகள் போன்ற ஆன்மீக வாதிகளது ஆன்மீகக் கொள்கையில் மிகுந்த விருப்புடன் அக்கொள்கைகளைத் தமது வாழ்விலும் கடைப்பிடித்து

“கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்” என்ற கூற்றிற்கமைய வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

“ஒரு நாட்டில் ஒரு பாடசாலையைத் திறத்தலானது ஆயிரம் சிறைச்சாலைகளை மூடுவதற்குச் சமமானது” என்ற கல்வியியலாளரது கருத்துப்படி யாழ்ப்பாணத்தில் தான் பிறந்த ஊரில் உயர் கல்வி நிறுவனமாகிய தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி அமைவதற்கு அரும்பாடுபட்டு உழைத்தவர்களுள் எங்கள் அப்பாவும் ஒருவராவார். எமது பிள்ளைகள் பிறமாவட்டங்கள் சென்று பல்வேறு இடையூறுகளை எதிர்நோக்காது எமது நாட்டிலேயே கல்வி பயில வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையுடனேயே இதனைச் செய்தார். அதுமட்டுமன்றி தேசிய கல்வியியல் கல்லூரியின் ஆலோசனைச் சபையில் ஆலோசகராக இருந்து அதன் மேம்பாட்டிற்கு தம்மாலான உதவிகளையும் ஆலோசனைகளையும் இன்றுவரை வழங்கி வருகின்றார்.

“பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்” என்பது போல் எங்கள் அப்பா சமூகத்திற்குச் செய்யும் சேவைகள் பணிகள் எல்லாம் பிள்ளைகளாகிய எங்களது வாழ்க்கைக்கு உரமூட்டுகின்றது. அப்படிப்பட்ட எங்கள் அப்பாவைப் பிள்ளைகளாகிய நாங்கள் தந்தையாகப் பெறுவதற்கு மாதவம் செய்திருக்க வேண்டும் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. மீண்டும் பிறப்புண்டேல் நாங்கள் எங்கள் அப்பாவிற்கே பிள்ளைகளாகப் பிறக்கவேண்டும் என எண்ணும் அளவிற்கு நாங்கள் அப்பாவால் பெருமையடைகின்றோம் எனக் கூறுவதில் ஐயமில்லை. அதுமட்டுமன்றி இப்படிப்பட்ட அப்பாவை எங்களுக்குத் தந்த எங்கள் அப்பப்பா, அப்பம்மாவிற்கும் இறைவனிற்கும் இந்நேரத்தில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

“ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக் கடனே

சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே”

என்ற பூங்குன்றனாரின் பாடலடிக்கமைய தனது கடமைகள் அனைத்தையும் குடும்பத்திற்குச் செவ்வனே ஆற்றி எங்களைப் பார் புகழ் வாழவைத்த எங்கள் அப்பா இன்னும் பற்பல ஆண்டுகள் எங்கள் குடும்பத்திற்கு ஆளுமைமிக்க தலைவராக எங்களுடன் வாழவேண்டும் என்று எங்கள் குடும்பம் சார்பாக எமது குலதெய்வமாகிய இருபாலையூர் ஞானவைரவப் பெருமானை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

எண்ணெய் வர்ண யுக்தி முறையில் க.ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி அவர்களால்
கன்வஸ் துணியில் ஆக்கம்பெற்ற பிரதிமை ஓவியம்

Felicitation to Honorable and Loveable Governor Dr. Lion Vythylingam Thiyagarajah

Mr. S.Paramanathan

I am pleased to write this message of goodwill and felicitation on the life of the indefatigable Governor Dr. Lion V.Thiyagarajah. He is a popular personality among the elite and the common man. They hold him in high esteem and gratitude for his valuable services towards **Social Justice and Social Democracy**. His untiring efforts for the emancipation of the down trodden is note worthy. In short we can sum up that his aspiration and motto is “**Service to Mankind is Service to God**”.

My association with the Lion Governor is for more than two decades. I was one time, patron of the Sri Lanka Red Cross Society (S.L.R.C.S) Jaffna Branch, and at that time, Dr.V.Thiyagar was the President of the S.L.R.C.S, Jaffna Branch. We jointly prepared plans and worked out details to provide emergency relief to the internally displaced people (I.D.Ps), during the conflict period. We strictly adopted the seven fundamental principles of the Red Cross and Red Crescent movement. They are **(i) Humanity (ii) Impartiality (iii) Neutrality (iv) Independence (v) Voluntary Service, (vi) Unity and (vii) Universality**. During this conflict period the enthusiastic and co-operative support of the branch executive committee, staff and volunteers were in good stead to overcome hurdles.

At the Non Governmental Organization (NGO) level we were members of the Consortium of the Council of NGOs, Jaffna. I was the President of the Consortium in the year 1995, during the mass exodus of the Jaffna people to Vanni. The Council assisted the Government Agent, Jaffna District to provide meals to the displaced. The Consortium Office too was temporarily shifted to Varany. Subsequently **Dr. Lion V.Thiyagarajah** also functioned as President of the Consortium. We had a close liaison to furnish reports to the relevant authorities.

The people faced several confronting problems during the return of their families from Vanni and Kilinochchi areas in the year 1996, after the full mass exodus from the Jaffna District in the year 1995. The severe problem was the 'Chemmani Massacre' of the young at the time of return. The Citizens organization was defunct

and the aggrieved persons looked upon the religious leaders to obtain redress. They approached the Bishop of Jaffna and Nallai Aadheenam for protection. As a result the 'People's Council for Peace & Goodwill' (P.C.P.G) was established in the year 1996. The religious leaders are patrons and are in the working committee to layout plans. The working committee comprises of matured elite persons from the various walks of life. I am happy to mention that Governor Dr. Lion V.Thiyagarajah is one of the Vice-President and I am a Joint Secretary. We were able to have regular dialogues with the Security Forces and other relevant authorities to contain the killings. Amnesty International was on the spot in this area for investigation.

The P.C.P.G is an independent body and work as a non political welfare organization towards the amelioration of the suffering people; To develop and faster better understanding and goodwill among all sections of the people and authorities; To project the Social Security and other day to day problems of the people, to the relevant authorities and obtain rectifications. As a result of our hard work, foreign diplomats and U.N. Organizations who visit Jaffna, make it an opportunity to have a dialogue with our organization to assess the ground situation. The World Bank allocated a big grant for the construction of a permanent building for the 'College of Education', Jaffna at Kopay in a most spacious land donated by a philanthropist of Kopay. As the conflict situation did not subside, the new construction did not take off the ground. As a result the World Bank was considering to suspend the grant. When Dr.V.Thiyagarajah a leading personality from Kopay got the information that the World Bank team during their visit to Jaffna, has reserved a time, to meet the P.C.P.G., he seized this opportunity to have a dialogue with the Chairman, World Bank. Dr.Thirunavukarasu Kamalanathan who was President of the College of Education at that time and Dr.V.Thiyagarajah discussed this subject with the members of the P.C.P.G. An alternate feasible plan was prepared for the immediate construction of the required buildings. The P.C.P.G handed over the appeal to the Chairman, World Bank, at the time of dialogue, emphasizing that the people of Jaffna give top priority to build education in human values. She too agreed that a sound education is the permanent wealth of a country. The World Bank team visited the site. The aim and objective of Dr.V.Thiyagarajah ended with a positive result.

Dr.V.Thiyagarajah and I are old students of Skandavarodaya College, Chunnakarn. Skanda is one of the leading schools in the Island and have produced eminent men in the various walks of life. We are happy and proud to be 'called' 'Skandavarodayan'.

When we reminisces his success in life, we cannot forget his partner in life Mrs. Ranjithamalar Thiyagarajah and his family. They give full support and encouragement in his endeavor to serve the people. The people of Jaffna have honored him with a title ‘Karumaththiruthi’ for his valuable services to the people. We are also happy that Govenor Dr. Lion V.Thiyagarajah — J.P, has been elected as one of the Governor, Lion Clubs international during its centenary year. This is a fitting tribute to a person who adopts the Lion motto ‘We Serve’.

While congratulating him for his success in life, we wish him a long healthy life, to serve the people.

**“If you love and accept yourself you
Would do the same to others”**

Shri Bhagavan — On.eness University

Lion Dr. V. THIYAGARAJAH PMJF, MAF, JP Centennial District Governor – 2016/2017 Lions Clubs International District 306B1

Prof. V.K.GANESHALINGAM J.P

1. INTRODUCTION

“Give credit to those to
whom the credit is due”

According to the above norm, we appreciated those who do what is useful. If all do their services to others, all will live happily in this world. There are people who devote their health, wealth and energy to the welfare of other people, such an underprivileged, handicapped and destitute.

The best example for the above good features is Lion. Dr. V. Thiyagarajah – Centennial District Governor – Lions Clubs International - District 306B1 – Srilanka. His life is illustrative, illuminating and exemplary to all who follow his ethics. Dr. Thiyagarajah has provided an excellent leadership and a miraculous pathfinder in implementing welfare programmes and policies for amelioration of those who are unable to find ways to live.

Therefore, a detailed description of work and service for human welfare and development and the contributions made for the betterment of this world. To make the description clear, they are very systematically and vividly given below, under separate sub-headings

2. EDUCATIONAL ENHANCEMENTS

His education was the most powerful tool to direct him in the right direction to undergo discipline and development of his brain, habits and attitudes. Although his main education was in the medical services, he became an ideal encroacher in heritage, culture, engineering, Computer and Information technology. Apart from this basic education, he studies democracy, justice, gender equity, friendliness, resolving conflict and settlement with no violence and Police custody. His further education helped him to promote humanity, justice and neutrality, spirituality, morality and ethical attitude. He used and developed his brain nerves and neurons to be a better person in the confused and confronting world.

In short, his basic and higher education made him the most powerful force to pave a smooth way for the medically handicapped and literally handicapped for a peaceful life. He continued this trend in his whole career and life in spite of his fight against injustice and inhumanity.

The credit for this goes to his educated parents, unassuming relatives and untiresome tutors.

Dr. Thiyagarajah illustrates how he was prepared as a useful tool from an educated “factory” without conflict and confusion which takes lot of youths out of our sight and mind with misfortune and ideology during the period of disaster.

3. SERVICE IN THE LIONS CLUBS INTERNATIONAL

Lion Dr. Thiyagarajah entered the Lions Clubs International for utilizing his talents to serve the people. He did this at the time when people wanted leadership and friendship to understand them and their

needs. Dr.Thiyagarajah filled up this and fitted himself properly . Therefore, he becomes the President, Region Chairperson, District Chairperson and ultimately the Governorship – a suitable and sturdy position as the Head of District 306B1 of the Lions movement in Sri Lanka.

America based Lions Clubs International establishing its branches in Sri Lanka and subsequently brought it and extended to all the capital cities. Initially, Lions Club of Jaffna was only formed by few people and subsequently many Lions Clubs formed in North and became popular. Dr. Thiyagarajah is the Charter member of the Lions Club of Kopay . After Dr. Thiyagarajah has joined Lionism, people thought that “Lions Club means- Dr. Thiyagarajah”- the leader in Lions’ service.

- a) **Sight First Projects:** The main activity of Lions Clubs is to help the underprivileged and the project is called “Sight First Program”. They do the screening for “cataract”, perform cataract surgery , if needed, provide spectacles free of charge . Lions Clubs under the leadership of Lion Dr. Thiyagarajah were active in “Sight First Program” , especially for the underprivileged whenever needed. Even foreign Doctors performed the surgeries under the supervision of Lion Dr. Thiyagarajah
- b) **Medical care:** Medical care for elders, eye care for students, prescribing suitable spectacles, rendering service to patients if they are serious, consultation with specialists, transportation to Colombo for further treatment, looking after patients in the hospital or sending them abroad for further treatment were all carried out by Lions clubs, headed by Lion Dr. Thiyagarajah
- c) **Relief & Rehabilitation:** Lions clubs are active specially during disaster periods, namely drought, flood, storm, thunderstorm, and landslide. In addition Lions clubs are concerned with those people found difficulties in running their families, finding suitable employment for youth and education for younger generation. Lion Dr. Thiyagarajah does it all.
- d) **Elders’ problem:** This becomes an important problem for their children, doctors and others. Dr. Thiyagarajah was the centre of attraction for the normal health of elders. The elders suffer from mental disorders, vascular problems, renal problems, digestive problems, food problems and toilet problems. Their needs are varied. Dr. Thiyagarajah with his enormous power and prosperity is able to give suitable assistance to the elders.
- e) **Welfare of Deaf and Blind:** Dr. Thiyagarajah looks after the deaf and blind to lead an independent life. In fact , Dr. Thiyagarajah has made every step for those blind and deaf to walk straight “into” any Government or non-Governmental Organization to win over their requests. Dr. Thiyagarajah is the organizer of all matters concerning the Blind and Deaf of Jaffna Peninsula
- f) **Medical care for Elders:** Medical care for elders is a problem, handled by Dr. Thiyagarajah. He takes care of most of the disabled old people all the time. The people who have problem in lungs, heart, kidneys, skin, brain come to Dr. Thiyagarajah to solve them too often. He makes all the patients to live independently to look after their own life. In most of the cases, he was successful in his efforts. His monetary contributions to welfare organizations are enormous and immeasurable. In fact, one can be sure that many elders are living today in spite of their medical problems due to the good efforts of Dr. Thiyagarajah.
- g) **Educational projects:** Education takes his prime importance. He has helped several students to continue their studies. He has donated enough resources for the development of their educational pursuits. He has presented educational materials to the underprivileged students on the recommendation of the Principals and teachers concerned. His efforts on the development of Jaffna National College of Education, particularly students’ welfare and academic progress is enormous.

As a Lion member, Dr. Thiyagarajah was fully recognized as a leading promoter of education in this institute. He was honoured by naming a building by his name.

- h) **Sports promoter:** There is no sports meet session without the concurrence of Dr. Thiyagarajah. He is the main tower of strength on any sports activities in his area. He is much concerned about schools in the remote areas. It is true that there are many other sponsors for the urban schools but very few look after the rural institutions. Dr. Thiyagarajah is concerned with the schools of rural area.
- i) **Medical service during the war period :** During the war period, the medical support from the State hospitals became reduced. This made the medical support for the public was abruptly suspended due to fear of life. At this time, Dr. Thiyagarajah (who was the Chairman of the Red Cross) took up the challenge to conduct service including "First Aid Service" "Primary Health Care" "prevention of diseases". He was successful in performing the case. If the disease is beyond the reach of the Doctor, the patient is transferred to a hospital or higher authorities to Colombo hospital.
- j) **Medical service during disaster period:** Patients affected by disaster, such as "Tsunami", "Nisha" became admitted in the displaced camps. Dr. Thiyagarajah visits such patients to find out the present situation of the patients. During the period of disaster, all the medical requirements are produced by the good service of Dr. Thiyagarajah. Dr. Thiyagarajah's work and duties are always appreciated and appraised by the patients, relatives and friends.
- k) **Medical assistance during sudden accidents:** Several accidents occur quite often, specially including children, adults and elder people. If the victims are serious, a citizen's duty is to transport the victim to the hospital without delay. Under such circumstances, Dr. Thiyagarajah is contacted immediately, as a result proper attention will be made to live normally by Dr. Thiyagarajah

4. CONCLUSION

The duty of a respectable citizen is enormous, noble and productive. Those people are more respected if they are involved in glamorous social service to the underprivileged. They are more respected if they are engaged in medical, educational, donations and looking after those victims affected by disasters. Those who come forward to assist those who suffer in their life and profession.

Dr. Thiyagarajah comes from an educated and luxurious family has studied in leading institutions including the Medical College of the University of Srilanka. His medical care of people, rich and poor were appreciated and approved by the people and the media very often.

Having satisfied with his profession and family matters, he switched on to his support to orphans, poor, deaf and blind and destitute, displaced and victims of disasters,. Every step he took became golden success and appreciated by the Public. This had made him to achieve a "top most" place among the good people. We respect him fully for his future good life. He is a legend of successful social worker.

A GREAT LION THIYAGS

P.I.D. Lion. Sunil Watawala P.M. JF, MAF

INTRODUCTION

It is a worthy exercise in bringing out a short compilation of the deeds and accomplishments of a well-deserved Personality in the caliber of Centennial District Governor Lion Dr. V. Thiyagarajah, initiated and brought out by his close associates in the Lionistic Movement, as a token of Appreciation for the immense contributions, sacrifices made by him as the Centennial District Governor of District 306 B1 (Sri Lanka) in the Centennial Year 2016/2017.

THIYAGARAJAH'S PARENTS

Lion Dr. Thiyagarajah was born to a Blessed Hindu Parents who were par above the commonly referred to in today's context the 'Middle Class'. The Family's livelihood was based in the Northern Region of Sri Lanka, the Jaffna Peninsula. Lion Dr. Thiyagarajah was brought up in an atmosphere of Traditional Hindu Culture with an incarnation of living with and respecting the Multi Religious sentiments. His Parents wisely advocated the importance of Education and put same into practice when it came to their son Thiyagarajah.

SCHOOLS / UNIVERSITIES

Little Thiyagarajah having had the Montessori and the Early Education in Jaffna, was lucky enough that his Parents wealth of experience and far thought exposed him to an education in the Southern part of the Country and that too in the Capital City of Colombo. Coming from a devoted Hindu Family, his Parents chose a Christian Cultural Education for their Son. Thus as a Child Thiyagarajah gained admission at St. Mathews College, Dematagoda (Colombo -09) and thereafter at Wesley College, Colombo – 10.

As a School going Youngster with little or no knowledge of the diverse Political Feelings in the South and that of the North, he was bubbling with enthusiasm to be a Successful Personality and be a Man who could extend his hands and Serve those who were in Need.

While walking in that path, he faced the 1st trauma in his life when owing to ethnical uproar in 1958, his education in Colombo took a turn when he was displaced back to Jaffna. With the encouragement of his Parents and Family and with his determination he continued his education, undisturbed. He gained admission to Kopay Christian College and thereafter continued at Skandavarodaya College Jaffna.

Thiyagarajah as a Student cleared his 1st hurdle when he was selected in the year 1964 to the Colombo Medical Faculty from where he passed out as an Assistant Medical Practitioner.

MEDICAL PRACTITIONER

In the year 1983, owing to the then disturbances in the Country, he faced his 2nd trauma been displaced once again to Jaffna. Now being a Youth with a Cap on his head as a Medical Practitioner, he took up the challenge bravely and independently and carved his life, the success of which is now evident.

He took the 1st step as a Medical Practitioner in Jaffna by practicing in Private Hospitals but with a goal to have his own Medical Empire. With the ever increasing confidence in him and with support of those coming to him for treatments, his challenge to set up his own Medical Clinic was only an arm's length. Within the span of 03 years of having set his foot as a Medical Practitioner in Jaffna he established his own Medical Clinic in Nallur in the year 1986. Having his mind set on 'Service' to others as a Youth and now as a Medical Practitioner, the attitude to SERVE Others imbedded in his Mind was really put in practice, which brought him success in his Profession and Life. Presently Dr. Thiagarajah has a very lucrative Medical Practice in Jaffna with many Consultants channeling their practices through his Clinic.

FAMILY

Having a Good Family Background the young Thiagarajah with a Smart Appearance and a Medical Qualification inheriting a blooming Medical Practice in the Home Town of Jaffna, Dr. Thiagarajah succeeded in getting the nod from gracious Lady Ranjithamalar, a 'MALAR' from Malaysia who became the life partner of Dr. Thiagarajah. They got married in the year 1972. Lady Ranjithamalar, who is known as RANJI, became the Partner of Dr. Thiagarajah in every step he took thereafter, which as we are told that 'In every Man's success there is a Woman', this proved well in the life of Dr. Thiagarajah.

They are blessed with Two (02) Daughters and a Son. Having educated parents the Children were lucky that they too followed the Parents and are well groomed and mannered, having received a sound Education. The 02 Daughters took up to the Noble Profession and are graduate English Teachers and the Son followed the Father and today he is a Medical Doctor in the Government Sector with a Post Graduate Degree in Surgery. His wife is also a Medical Doctor. The Eldest Daughter is married to a Civil Engineer with a MSc Degree in International Construction and are presently settled down in Singapore and are blessed with 2 Children. The Youngest Daughter married to a Medical Doctor, a Family Physician, presently working in the Teaching Hospital in Jaffna. They are blessed with 1 Child.

Dr. Thiagarajah and Lady Ranji are blessed with a Happy United Family.

DR. THIYAGARAJAH IN LIONISM

Dr. Thiagarajah born with a desire to 'SERVE' those in Need selected a Profession which 'SERVE' the People. Being blessed with all that he wished for, Dr. Thiagarajah came across another avenue to 'SERVE' the Needy, in the Lions Movement. Having spotted the desire and capabilities of Dr. Thiagarajah, he was invited by the 'Lions Club of Kopay' to its membership. Dr. Thiagarajah became Members of the Lions Club of Kopay in the year 1987. Now he has reached the magical year of 30 years in Lionism. At Club level he had been successful, having held all important Position. Having had a good Club exposure, he was called to take up District Portfolios in subsequent District Cabinets by the District Governors in Office.

Having won the hearts of the Northern Lions, his inroads in the South became a reality with his contributions towards Lionism serving in important positions in the District Cabinets. He has held the Office of Zone Chairperson, Region Chairperson, Deputy Cabinet Secretary and many other prestigious Positions in the District Cabinets.

With the climate in Northern Region of the Country reverting back to normal, Lion Dr. Thiagarajah with good intention concentrated in climbing up the Lionism Ladder with a view of leading the District.

In the year 2014/2015 he succeeded in being elected as the 2nd Vice District Governor and in 2015/2016 as 1st Vice District Governor and in 2016/2017 as the District Governor of District 306 B1 (Sri Lanka). Incidentally, the year being the 100th Year of Lionism in the World, his position as District Governor was graced with the title "**CENTENNIAL DISTRICT GOVERNOR OF DISTRICT 306 B1**".

As the Centennial District Governor he had many a challenge before him and the expectations from him both by the District and the International were un-precedential. Lion Dr. Thiyagarajah having had the experience of meeting many challenges as a Medical Practitioner from his Patients, he bravely faced the challenges as the Centennial District Governor.

Lion Dr. Thiyagarajah is 'Born lucky, Married Lucky, Family Life Lucky, Profession Lucky and then in Lionism Lucky. He is a man of wisdom and luck. With all the luck in him, he leads a simple life, respecting others values whereby in return he being admired and respected by all with whom he acquaints with.

Coming from the Northern part of Sri Lanka and having had the base office of the Lions District in Colombo, he brought in a good understanding between the Northern and the Southern Lions. Under his leadership the cordial relationship between the Northern and the Southern People reached new heights.

The 1st task, on his assuming duties as the Centennial District Governor on 01st July 2016, was to select his Cabinet. With his experience, his choice of selection was impeccable.

LIONS DISTRICT SECRETARIAT

District Secretariat was well administrated. This proved his capabilities as a good Administrator.

COMPARISM OF DISTRICT COMPOSITION

- **CLUBS & MEMBERSHIP** - District 306 B1 commenced the lionistic year with 77 Clubs and 2182 Members. As at close of Lion Dr. Thiyagarajah's term of Office the Number of Clubs had increased to 83 and Membership had increased to 2,356, a Net Increase of 174.

ANNUAL MJF NITE COMMEMORATION

Annual MJF Nite Commemoration for the year was held on 07th January 2017 at Ramrich Hotel, Ekala, JaEla. Korean Lions from District 354 B, as in the past, too were present in good numbers. The Commemoration was a landmark event with the Lions reaching the 100th year.

KOREAN LIONS

Korean Lions consisting of a large number amounting to 17 from District 354 B visited Sri Lanka and participated at the District MJF Nite Commemoration. They were well received and welcomed. Their stay in Sri Lanka was from 17th January 2017 to 23rd January 2017. In return Lion Dr. Thiyagarajah led a team of 19 Members from our District to their (Korean 354 B) Convention in Korea.

Other than their usual visit to the Korean Village, for the 1st time they visited Jaffna by Air at the invitation of Lion Dr. Thiyagarajah. In Jaffna they visited the Kopay Hospital where they pledged a donation of USD 10,300/- as assistance to the TB Ward of the Kopay Hospital. Their donation now been received and TB Ward refurbished.

AS THE LEADER OF THE DISTRICT, LION DR. THIYAGARAJAH ADHERED TO ALL THE REQUIREMENTS OF THE DISTRICT CABINET

MONITORING COMMITTEE MEETINGS

All 05 Monitoring Committee Meetings were held at the Lions Secretariat 120/20, Vidya Mawatha, Colombo -07 with a good participation of the Monitoring Committee Members.

FINANCE COMMITTEE MEETING

The all-important Finance Committee regularly met prior to each Cabinet Meeting and the Receipts and Payments in addition to any other relevant matters pertaining to Accounts was discussed and

corrective measures taken. The 5th and the Final Finance Committee Meeting was held on 11 June 2017.

CABINET MEETINGS

All 05 Cabinet Meetings were held on time with good participation.

CHARTERS AND DISTRICT GOVERNOR'S OFFICIAL VISITS TO CLUBS & ZONE SOCIALS

Lion Dr. Thiyagarajah as District Governor along with the Cabinet Secretary and Cabinet Treasurer were kept busy attending to Clubs Charters, District Governor's Official Visits, Region/Zone Socials, Service Projects, District Events and so forth. Lion Dr. Thiyagarajah had not missed any of the activities of the Clubs and District.

LION LADIES

Under Lion Dr. Thiyagarajah, the Lion Ladies were a force to be reckoned. Lion Ladies Fund Raiser "Rhythm for Relief" held on 22nd October 2016 was a great success. The collected Funds were utilized to establish a Palliative Care Unit at National Cancer Hospital, Maharagama. The Palliative Care Unit was ceremonially declared opened by Lion Dr. Thiyagarajah at a large gathering of Hospital Staff, Dignitaries, Patients and Lions on 31st May 2017. This was unique; as this being the 1st of such a Palliative Care Unit to have been established in a Government Hospital in Sri Lanka.

CENTENNIAL CELEBRATION BY ALL DISTRICTS IN THE MULTIPLE 306

The Multiple Council 306 organized fitting Centennial Celebrations with the participations of Lions from all 06 Districts in Sri Lanka. The Chief Guest on these occasions was the International 1st Vice President Lion Naresh Aggarwal, the International President for the year 2017/2018. The celebrations were marked under 03 categories :-

- **MOTOR PARADE**
- **WALK**
- **MEETING CUM DINNER**

District 306 B1 under the Governorship of Lion Dr. Thiyagarajah had the highest number of registration, totaling 99. Lion Dr. Thiyagarajah was well recognized at the Multiple Convention.

FAMILY OUTING

Lion Dr. Thiyagarajah's far thought in appreciating the Lions and Lion Ladies of the District for their whole hearted contributions towards Lionism during the year under his Leadership a much fitting District Family Outing for the entire Lions Family Members took place on 18th and 19th March 2017 at Trincomalee. It was well patronized and was a great success. The Outing was organized for the 1st time by the Northern Lions ably supported by the Lions from the South. 03 Bus loads of Lions and Family Members converged to Trincomalee from the South and North. The great enjoyment and fellowship at the Family Outing was appreciated and added to each and every participant's memory lane.

DISTRICT CRICKET TOURNAMENT

Lion Dr. Thiyagarajah is a Sportsman. In Cricket he had been excelling in his youth. The year's Sports Day was a well-organized Cricket Tournament at Colombo Royal College Grounds on Sunday 26th February 2017. This was an exceptional Tournament with many Lions and Lion Ladies together with Leos taking part. Clubs from the Northern region too participated. A Great Day of Sports.

LCIF GRANT FOR VADAMARADCHY HOSPITAL PROJECT

Lion Dr. Thiyagarajah's from the day he took over the reins of the District Governor had a goal to improve the Vadamaradchy Base Hospital. Towards this he initiated steps to get LCIF Grant from the International. Under his guidance the District submitted a Proposal to LCIF and was successful in getting the approval from International for a LCIF Grant of US\$ 51,250/- (Approximately SLRs. 8 Million), which records the highest amount to have been ever received from Lions Clubs International.

DISTRICT ANNUAL CONVENTION

The Centennial Annual District Convention on 06th and 07th May 2017, the 1st District Convention in Jaffna, created History in lionism, not only in our District but the entire Multiple District in Sri Lanka. All arrangements were well planned and organized. The hands that joined together from the North and South, demonstrated the Unity spelled out in Lionism.

An un-precedential number of Lions, their Spouses and Leos showed their solidarity at the Convention. Registration exceeded the target.

Number of Registration at the Convention - 1,167

Number of Registration for the Convention Banquet - 340

A well organized and successful Convention taken into consideration of its importance and the hard work put on by all concerned under the Governorship of Lion Dr. Thiyagarajah.

DISTRICT NEWSLETTERS - “Pride”

District Newsletters under Lion Dr. Thiyagarajah supervision lived up to the District's expectation. It showed the Journalist talents that Lion Dr. Thiyagarajah possess. The 12 Monthly Newsletter were released on time. Newsletters were very informative and attractive. Pictures selected and produced in the Newsletters had even the commendation of Sri Lanka's Pride in Lionism Lion Mahendra Amarasuriya International President 2007 / 2008.

CONCLUSION

During the lionistic year it was very encouraging to note that Lions from the South together with the Lions from North worked hand in hand for the success of the Centennial Lionistic Year 2016 / 2017 under the Leadership of Lion Dr. Thiyagarajah.

The District had a very successful Year. The Lions in the District was successful to have worked as a Team under the dynamic Leadership of Lion Dr. Thiyagarajah and to have 'Climbed New Mountains' (the theme of International President), firmly adhering to District Governor Lion Dr. Thiyagarajh's theme :

“Humanity, Integrity and Sincerity in Service and serve with **“PRIDE”**.

தலைசிறந்த “லயன்ஸ்” சேவையாளர்

லயன் கே.எம். பத்மநாதன்

இருபாலையைப் பிறப்பிடமாகவும், சுப்பர் வைத்திலிங்கம் - வள்ளிப்பிள்ளையின் மகனுமான Dr. லயன் வை. தியாகராசா MJF, MAF, J.P. அவர்களின் தியாகம் நிறைந்த வாழ்க்கையை வெளியீடு செய்வதற்கு எனக்கு ஓர் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு மிகவும் பெருமையடைகின்றேன்.

‘இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இல்லை இயல்பாகச்

செப்பமும் நானும் ஒருங்கு’

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை தெமட்டக் கொடை அரசினர் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை பொரளை வெஸ்லி கல்லூரியிலும், கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரியிலும், உயர் கல்வியை சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும், தொழில் கல்வியைத் கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரியிலும், படித்து வைத்தியராகி தனது கடமைகளை முறையே அரசினர் பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம், ஜனதா பெருந்தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை, பின்னர் அரசு சேவையில் இருந்து ஓய்வுபெற்று நல்லூரானின் பெரும் கருணையைப் பெற்று, நல்லூரில் தனது தனியார் வைத்தியசாலை முதன்மை வைத்தியராகவும், முகாமைத்துவப் பணிப்பாளராகவும், தொடர்ந்தும் இன்றுவரை நடாத்தி வருகின்றார். யாழ் மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளிலிருந்தும் இவரின் வைத்திய சேவையைப்பெற நோயாளிகள் அலைமோதுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவரின் சேவையைப் பெற்ற நோயாளிகள் பூரண குணமடைந்த காரணத்தினால் இவர் கைராசி வைத்தியராகப் புகழ்பெற்று விளங்குகின்றார். அதிகமான சேவைகள், அவர் நோயாளியின் வசதிக்கேற்ப இலவசமாகவே மருந்து உட்பட வழங்கப்படுகின்றது. இவரின் வைத்திய சேவையை விபரிப்பதாயின் நீண்ட கட்டுரையாக அது மாறிவிடும்.

இவர் பல சேவைக் கழகங்களில் தனது சேவையை மிகவும் கனகச்சிதமாக செய்து இதில் பல உயர் பதவிகளையும் பெற்றுள்ளார். அவையாவன சர்வதேச லயன்ஸ் கழகம், யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி சிரேஷ்ட ஆலோசகர் சபை உறுப்பினர், யாழ். போதனா வைத்தியசாலை அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினர், இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கம், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒன்றியம், கோப்பாய் கல்வி அபிவிருத்திச் சபை, பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக் கழகம், சமாதானத்திற்கும் நல்லெண்ணத்துக்கு மான மக்கள் குழு, பல சமூக சேவை நிலையங்களில் போசகராகக் கடமையாற்றுகின்றார். அவையாவன, பழைய மாணவர் சங்கம், கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரி, கோப்பாய் மகா வித்தியாலம், கோப்பாய் அபிவிருத்திச் சபை, நல்லூர் பாரதி கலாமன்றம், இருபாலை வன்னியசிங்கம் சனசமூக நிலையம் என்பனவாகும்.

தியாகச்சுடர் அவர்கள் கோப்பாய் சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தில் சாதாரண அங்கத்தவராக இணைந்து படிப்படியாக பல உயர் பதவிகளைப் பெற்று இன்று சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் 100 ஆண்டு மாவட்ட ஆளுநராக வளர்ச்சியடைந்துள்ளார்.

இவ் ஆளுநர் பதவி புற்றி இவ்விடத்தில் நான் சில முக்கிய விடயங்களை இங்கு கூறியே ஆகவேண்டும். இரண்டாம் உப ஆளுநர் பதவி என்பது தங்கத்தட்டில் வைத்துக் கொடுக்கப்படும் பதவியல்ல. லயனிசத்தில் மிகவும் சேவை செய்துவரும் மாவட்ட லயன்களுக்கு முற்றாகத் தெரிந்த, நன்மதிப்பான மூன்று மொழியில் சாதாரணமாகப் பேசக்கூடிய ஒருவர்தான் இப்பதவிக்குப் போட்டியிட முடியும். எமது மாவட்டத்தில் (306 B1) 82 கழகங்கள் உள்ளன. இதில் வடபகுதியில் 24 கழகங்கள் (2013/2014) உள்ளன. மிகுதி 58 கழகங்கள்

பெரும்பான்மையினத்தைச் சார்ந்தவர்களின் கழகங்களாகத் தென்பகுதியில் உள்ளன. ஆகவே, நாம் ஓர் உப ஆளுநராக வருவது “கல்லில் நார் உரிப்பது போலானது”

2012/2013ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் லயன் S. S. தங்கராசாவின் வெற்றிக்கு உழைத்தவர். எமது தியாகத்திலகம் அவர்கள் தேர்தல் பிரசாரக் குழுவின் தலைவராகச் செயற்பட்டு, அப்போட்டியாளருக்கு மிகப்பெரிய வெற்றி வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமை எமது வைத்திய திலகத்தையே சாரும்.

2013/2014ஆம் ஆண்டு 2ஆம் உப ஆளுநராக கோப்பாய் லயன்ஸ் கழகம் வேப்பு மனுத்தாக்கல் செய்தது. எமது திலகத்தை வெற்றிபெற வைக்கும் முகமாக தேர்தல் பிரசாரக்குழு ஒன்று தெரிவுசெய்யப்பட்டது. அதற்குத் தலைவராக எனது நண்பன் லயன் V. சிறிபிரகாசம், செயலாளராக நானும், பொருளாளராக K. பிரதீபன் அவர்களும், உபதலைவராக லயன் T. உதயகுரியனும் மற்றும் ஏனைய நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களைக் கொண்டு சகல கழகங்களுக்கும் தூறாவளிச் சுற்றுப்பயணம் செய்து எமது பிரசாரத்தை வெற்றியாக முடித்தோம். மிகவும் அறுதிப் பெரும்பான்மையுடன் வெற்றி பெறுவர் என எண்ணியிருந்தோம். ஆனால் தேர்தலில் மூன்று வாக்குகளால் தோல்வியுற்றோம். அத் தோல்விக்கு நாம் யாரை ஆளுநராக பிரசாரம் செய்து வெற்றிபெறச்செய்தோமோ அதே ஆளுநரும், அவரின் அடிவருடிகளும் சேர்ந்து எம்மைத் தோற்கடித்தனர்.

அவ்வேளையில் நானும் எனது நண்பன் பிரகாசம் தாங்கமுடியாத நிலையில் கண்ணீர் வடித்து நின்றோம். ஆனால் எமது ஆளுநர் திலகம் எம்மைச் சாந்தப்படுத்தி தழுவிக்கொண்டு ஆறுதல் வார்த்தை கூறியதுடன் முகத்தில் எந்தவிதமான கவலையையும் தெரியப்படுத்தாது, இயல்பாக அனைத்து லயன்களுக்கும் கைலாக்கு கொடுத்து நன்றி தெரிவித்தார். இத்தோல்வி திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட சதிச் செயல்தான் காரணம். சர்வதேச லயன்ஸ் கழக யாப்பு விதியின்படி எந்தக் கழகம் தனது சந்தாவை முழுமையாகச் செலுத்தியதோ அந்தக் கழகம்தான் தேர்தலில் வாக்களிக்க முடியும். ஆனால் ஆளுநர் அவர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன் சந்தா செலுத்தாக கழகங்கள் தமது வாக்குகளைச் செலுத்தி, எமது ஆளுநரைத் தோல்வியடையச் செய்து, இதை சர்வதேசத்துக்கு அறிவித்து இத்தேர்தல் செல்லாது என எம்மால் செய்திருக்க முடியும். ஆனால் எமது ஆளுநர் திலகம் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

“சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரோடு

பேராண்மை வேண்டு பவர்”

மீண்டும் இரண்டாம் ஆளுநருக்கான 2014/2015ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் போட்டியிட்டார். மீண்டும் 2013/2014ஆம் ஆண்டு தெரிவுசெய்த தேர்தல் பிரசாரக் குழு கலத்தில் இறங்கி மிகக் கடுமையாக வேலை செய்தது. பெரும் உதவிகள் புரிந்தவர், எம்மை எதிர்த்த எம்முடன் கூடவே நின்று எமக்கு பெரும் உதவிகள் புரிந்தவர். எம்மை எதிர்த்து எம்முடன் போட்டி போட தனது வேட்பு மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். இதனால் வடபகுதி லயன்கள் சிலர் எம்மைவிட்டு, அவருடன் சேர்ந்து பிரசாரத்தை மேற்கொண்டனர். இது இன்று நேற்று அல்ல எமது சமூகத்தில் தொடர்ந்தும் எட்டப்பர்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள்.

எம்முடன் ஒன்றாக இருந்து எம்மை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவருக்கு பாடம் புகட்ட வேண்டும் என நாம் மும்முரமாக வேலை செய்தோம். ஆனால் எமது ஆளுநர் அவர்களின் முகத்திலோ, உள்ளத்திலோ நடை உடை பாவனையிலோ எந்தவித மாற்றமுமில்லாது எப்போதும் இருக்கும் அத் தெய்வீகமுகம் காட்சி அளித்தது. எமது உழைப்புக்கு மிகப்பெரிய பலன் கிடைத்தது. எம்முடன் போட்டியிட்டவரை விட அமோக வாக்குகளால் வெற்றியீட்டியிருக்கின்றோம். அத்துடன் எமது ஆளுநர் அவர்கள் 100ஆவது ஆண்டு ஆளுநராக 2016/2017இல் பதவி ஏற்றார். ஆகவே, எம்மை முன்னர் மிகவும் கேவலமாகச் சூழ்ச்சி செய்து வென்றது ஒரு விதத்தில் நன்மையே என நாம் பின்னர்தான் உணர்ந்தோம். நாம் எப்படித்தான் பாடுபட்டாலும் அதன் பலனைத் தருபவர் இறைவன்தான். சூழ்ச்சி செய்து வென்றவர்கள் நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தோல்வி தான். எமக்கு அவை வெற்றிதான் எனத் தெரியப்படுத்துகின்றது. அடுத்த ஆண்டு இரண்டு மிகப்பெரிய வெற்றியைத் தந்தது எமது ஆளுநரின் உயர்ந்த பண்புகள்தான்.

‘ஒன்றா உலகத்து உயர்த்த புகழல்லால்

பொன்றாது நிற்பதொன்று இல்’

2016/2017ஆம் ஆண்டு மாவட்ட மாநாடு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மண்டபத்தில் வைத்து எமது ஆளுநர் தனது மாவட்ட மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவதாக உறுதியாகத் தெரிவித்தார். அப்போது அவர் கூறியதை பலர் விமர்சனம் செய்ததை நான் கேட்கக்கூடியதாக இருந்தது. எமது ஆளுநர் இதை ஓர் சவாலாக ஏற்று யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள மிகவும் புகழ்பெற்ற தெல்லிப்பளையில் தனது மாவட்ட மாநாட்டினை மிகவும் நேர்த்தியாகவும், அழகாகவும், சிறப்பாகவும், கலராகவும் நிகழ்த்தி எம்மாலும் ஓர் மாநாட்டை கொழும்புக்கு நிகராக நடத்தமுடியும் என்பதை உலகுக்குப் பறைசாற்றினார்.

எமது மாநாட்டிற்கு ஓர் உதாரணம் சொல்லியே ஆகவேண்டும். எமது 100வது சர்வதேச லயன்ஸ் மாநாடு சிக்காக்கோ நகரில் மிகவும் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. அதை, பார்வையிட்ட எமது நாட்டின் பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த லயன் ஒருவர் “இது என்ன மாநாடு, நாம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தியதா தல்லவோ மாநாடு” என உள்ளம் பூரிக்கத் தெரிவித்தார்.

இவரின் வெற்றிக்கு இவரின் துணைவியார் லயன். இரஞ்சிதமலர், மகள் ரதிவதனி ஜெயருபன், றிஸ்வி குணதாசன், மகன் Dr. T. பிரசாந்தன், மருமக்கள் சு. ஜெயருபன், லயன் Dr. சி. குணதாசன், Dr.P.காயத்திரி ஆகியோர் துணை நின்றனர்.

இவரின் 2016/2017ஆம் ஆண்டு இவர் ஆளுநராக இருந்தபோது எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைத்தது. அத்துடன் இடைவிடாத செயற்பாடுகளின் நிமித்தம் இவருக்கு பல விருதுகளும் பாராட்டுக்களும் கிடைத்தது.

ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கும், பின்னர் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத் துக்கும் மாறி மாறிச் சேவையாற்றினார். இறைவன் இவருக்கு மூப்புக்குப் பதிலாக என்றென்றும் இளமையைக் கொடுத்துள்ளார். இவர் எம் மக்களுக்கு என்றென்றும் சேவையாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான்.

யாழ்ப்பாண தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி ஆரம்பிக்க இடம் கிடைக்காது தவிர்த்து நின்றோம். அதை ஆரம்பிப்பதற்கு கலாநிதி கமலநாதன் அவர்களுடன் பல இடங்களுக்குச் சென்று காணியும், அவ்விடத்தில் கட்டடம் கட்டுவதற்கான நிதியைச் சேகரித்துக் கொடுத்த பெருமையும் எமது ஆளுநர் தலைகத்துக்கே சாரும். இதன் காரணமாக அங்கு ஓர் நூல் நிலையத்துக்கு எமது சேவைத் தலைகம் Dr. லயன் V. தியாகராஜாவின் பெயரைச் சூட்டியுள்ளனர். அத்துடன் நிற்காமல் அவரின் சேவையை ஏற்றக்கொண்டு அவருக்கு உயர் விருதான ‘கருமத்திருதி’ என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது.

இவர் ஆளுநராகப் பதவி ஏற்றதும் கொழும்பில் அவருக்கு ஓர் சிறந்த வரவேற்பும் வாழ்த்துக்களும் நடந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து வடபகுதி லயன்ஸ் ஒன்று சேர்ந்து வரவேற்பும், வாழ்த்தும் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இதைவிட கோப்பாய் பிரதேச மக்கள் இவருக்கு ஒரு பாராட்டு விழாவை மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடினர். அதில் “கோவைக் குரிசில்” எனப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இவரின் பிடித்த கொள்கை “மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” இவரைக் கவர்ந்த பெரியோர்கள் சுவாமி விவேகானந்தன், மகாத்மா காந்தி, யோகர் சுவாமிகள், சத்திய சாயிபாபா.

இவர் சென்ற வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் லயன்ஸ் கழக மாநாடுகள் ஜப்பான், சிக்காக்கோ, இசாமிபோரம், டுபாய், அகமதாபாத், கொரியா லயன்ஸ் மாநாடு, பிரதம விருந்தினர். எமது ஆளுநர் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சுற்றுலாவாக சிங்கப்பூர் சென்றுள்ளார். லயன் கழகத்தில் இவர் பெற்ற பட்டங்கள் CWTIEL EMERGING LEADERS, ALLI, ELLI, GUIDING LION, INTERNATIONAL APPRECIATION AWARD.

இவர் மெல்வின் ஜோன்ஸ் விருதும் (PMJF), அமரதூரியா (MAF) விருதும், அகில இலங்கை சமாதான நீதிபதியும் (J. P.) ஆவார்.

இவரது சேவை நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் தொடர்ந்து தேவைப்படுவதால் இவர் பல்லாண்டு வாழ இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

“தோன்றின் புகழோடு தோன்றாக அஃதில்லார்

தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

இயல்-02
கல்வியியல்
Education

சமகாலக் கல்வியில் நுண்ணரசியலும், பெருநிலை அரசியலும்

பேராசிரியர் சபா-ஜெயராசா

கல்வி என்பது சமூக இயல்பின் குறிகாட்டி, ஒடுக்குமுறைச் சமூகத்திலே கல்வியும் ஒடுக்குமுறைக்குரிய வடிவமாகவே கட்டியெழுப்பப்பட்டிருக்கும் இன்னும் விரிவாகச் சொல்லப்போனால், சமூக பொருளாதார அடிக்கட்டுமானத்தின் இயல்புக்கு ஏற்றமுறையில் மேலமைந்த வடிவமாகக் கல்வி ஏற்பாடுகள் அமைந்திருக்கும்.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் மீள மீள உருவாக்கப்படுவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட செயல் வடிவமாக அரசால் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் வடிவமே கல்வி. அரசு என்பது அதிகாரத்தின் ஏகபோக உரிமையைக் கொண்ட வடிவம், அதிகாரத்தின் நுண்மையான அலகுகள் கல்விச் செயற்பாட்டின் நுண்ணிய அலகுகள் வாயிலாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

கல்விச் செயல்முறையில் தனியார் முதலீடுகளையும் பங்குபற்றலையும் ஏற்படுத்துதல் அரசின் அதிகாரத் தனியுரிமையைக் கட்டுப்படுத்திவிடும் என்று கூறுதல் தவறானது. ஆட்சி செய்வோரும் தனியார் நிறுவன உரிமையாளர்களும் வர்க்க நிலையில் ஒரே பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு உடந்தையாக வரன்முறைப்பட்ட மத நிறுவனங்களும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

சமூக நியதியை மாற்றியமைக்காது, ஏற்றத் தாழ்வுகளைத் தொடர்ந்து பராமரித்துக் கொள்வதை வரன்முறைப்பட்ட சமய நிறுவனங்கள் இயக்கிய வண்ணமுள்ளன.

தேசிய முதலாளியம், உலக முதலாளியம், இனத்துவ மேலாதிக்கம், வன்முறை ஆகியவற்றின் கூட்டான இணைப்பின் அழுத்தங்களை எதிர்கொண்டது தமிழர்களின் கல்வி.

தாய்மொழி வழிக்கல்வியின் அறிமுகம் சிங்களம், தமிழ்மொழிக்கல்வி பயில்வோருக்கு அனுகூலங்களை விளைவித்தது. கிராமப்புற வறியவர்களிடத்தே நிலைக்குத்தான சமூக அசைவிய ஏற்றத்தை அது வருவித்தது. ஆயின் அதன் அனுகூலங்களைச் சிங்கள சகோதரர்கள் பெற்ற அளவுக்குத் தமிழ் மாணவர்களால் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமற்போனமை துன்பத்தை விளைவித்தது.

முதலாளியம், இனத்துவ மேலாதிக்கம் தமிழர் என்ற அடையாளத்துக்கு எதிரான வன்முறை ஆகியவற்றின் கூட்டிணைப்பு “புலச்சிதறல்” (Diaspora) என்ற அவலத்தைத் தோற்றுவித்தது. கல்வியிலும் பார்க்க உயிர்ப் பாதுகாப்பே முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. எங்கே செல்கின்றோம் என்ற நிலையறியாது தஞ்சமளித்த நாடுகளுக்குள் இளைஞர் புகுந்து கொண்டனர்.

புலச்சிதறல் உலகில் இரண்டு வகையாக நிகழ்ந்துள்ளது. ஒன்று உயிர்ப் பாதுகாப்பை நோக்கி மேற்கொள்ளப்பட்ட நகர்ச்சி. மற்றையது தொழில் தேடிய பொருண்மிய முதன்மையைக் கொண்ட நகர்ச்சி. முப்பது ஆண்டுக்காலப் போரில் முதலாவது வகை நகர்ச்சியே பெருமளவில் நிகழ்ந்தது.

தமிழ் இளைஞரின் கல்வியை அது நேரடியாகப் பாதித்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக கல்வி பற்றிய முன்னைய உளநோக்கு (ATTITUDE) மாற்றமடையலாயிற்று. அதாவது ஊன்றிய கற்றல் ஈடுபாடும் கற்றலால் இந்நாட்டிலேயே உயர் பதவிகளைப் பெறலாம் என்ற உள நோக்கிலே தகர்ப்பு ஏற்பட்டது.

வெளிநாடுகளுக்குப் புலம் சிதறிச் சென்றால் உயிர்ப் பாதுகாப்பும் தொழிற் பாதுகாப்பும் கிடைக்கும் என்ற புதிய உளநோக்கு கல்வி மீதான அக்கறையைக் குறைக்கச் செய்தது. மரபு வழியான கல்வி நோக்கங் களும் பிரித்தானியர் காலத்தில் முகிழ்த்த புதிய கல்வி நோக்கங்களும் தளம்பல் நிலைகளை அடைந்தன.

கல்வி வழி ஈட்டல்கள் முக்கியமானவையன்று. வெளிநாடு செல்வதே உயர்ந்த குறிக்கோள் என்ற நிலை தோற்றம் பெற்றது. உயிர்ப் பாதுகாப்போடு இணைந்த அந்த இலக்கில் தவறு உண்டென்று கூறமுடியாது. இனமோதல்கள் உக்கிரமடைந்த காலத்தில் மாணவர் மட்டுமன்றி, பெற்றோரும் அதனையே விரும்பினர். பிள்ளைகளைப் பிரிந்திருந்தாலும் பரவாயில்லை அவர்கள் எந்த நாட்டிலாவது பாதுகாப்பாக இருந்தால் போதும் என்றநிலையில் பெற்றோர் வாழ்ந்தனர்.

அந்நிலையில் கல்வி பற்றிய மரபுவழி விழுமியங்களும், பிரித்தானியர் காலத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற உயர்கல்வி மற்றும் கல்வி வழித்தொழில்களும் சார்ந்த விழுமியங்களும் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கின.

அரசு துறைகளில் தமிழரின் விகிதாசார அளவுக்கேனும் தொழில் வழங்கப்படா நிலையும், முன்னதாக பல்கலைக்கழக நுழைவில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட தரப்படுத்தல் திட்டமும் தமிழ் மாணவரிடத்து விரக்தி யைத் தூண்டின. அதன் தொடர்ச்சி நீண்டுகொண்டே சென்றது.

மாகாண சபை முறை எதிர்பார்த்த இலக்குகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வண்ணம் அமையவில்லை. கலைத் திட்ட ஆக்கமும், பாட ஏற்பாடுகளும், பொதுப் பரீட்சைகளும் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றன. அரசின் உரிய கையேடுகளும், வழிகாட்டிகளும் தமிழ்மொழியில் உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. அதுவும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் கல்விப் பின்னடைவுக்கு ஒரு காரணியாயிற்று.

தமிழில் உடனடியாக அவற்றைத் தயாரித்து வழங்குவதற்குப் போதிய அலுவலகர்கள் இல்லை என்று விடை சொல்லப்படுகின்றது. அதற்கும் அரசே பொறுப்புக்கூற வேண்டியுள்ளது.

மேலும் உயர் கல்வி மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளமையால் மாகாண சபைகள் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளன. அந்த இறுக்கமும் தமிழ் மாணவரிடத்து விரக்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தமிழ்ப் பாடநூல்களிலே வழக்கங் காணப்படுதலும், மாணவரின் கற்றல் பற்றிய புலக்காட்சியிலே தாக்கங் களை விளைவிப்பதுடன் அதன் தாக்கம் ஒழுக்கப் பிறழ்விலும் நீட்சி கொள்கின்றது. தமிழ் பாடம் பற்றிய குறைவிழுந்த காட்சி மாணவரிடத்தில் தோற்றம் பெறுகின்றது. தமிழ்மொழி தொடர்பான நம்பிக்கையற்ற காட்சி தோற்றுவிக்கப்படுகின்றது.

மேலும் ஆங்கிலமொழிமூலக் கல்வியின் அறிமுகம் தமிழ் மற்றும் சிங்கள மாணவரிடத்தே தாழ்வுச் சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்றது. தேசிய மொழிகள் தாழ்வானவை என்ற மறைமுகமான கருத்தேற்றம் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது. தேசிய மொழிகளைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் மனவுழைச்சலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். அரசியல் ஏமாற்றங்களுடன் புதிய நுகர்ச்சிக்கோலச் சிக்கல்கள் இணைந்து கொள்கின்றன.

மாறிவரும் எதிர்மறையான சூழலில் ஆசிரியரிடத்தும் மாணவரிடத்தும் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள் ஆங்காங்கே எழத் தொடங்கியுள்ளன. அத்தகைய பின்புலத்தில் "பள்ளிக்கூடங்களின் செயலிழப்பு" என்ற செயற்பாடும் இடம்பெறத் தொடங்கியது. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்த செயலிழப்புக்கு தனியார் கல்வி நிலையங் களும் பொறுப்பாகின்றன. பள்ளிக்கூடங்களில் கற்காமல் தனியார் கல்வி நிலையங்களிலே கற்றுப் பொதுப் பரீட்சைகளிலே சித்தி எய்தலாம் என்ற "மாயைத் தோற்றம்" தமிழ்ச் சூழலிலே உருவாக்கப்பட்டது.

தென் - இலங்கையிலே அத்தகைய அவலமான நிலை தோற்றம் பெறவில்லை. அங்கு மாணவர் பள்ளிக்கூடத்திலே முழுமையாகப் பங்கேற்றனர். கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளிலே முழுமையாக ஈடுபடுகின்றனர். பள்ளிக்கூடம் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களில் மட்டும் தனியார் கல்வி நிலையங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஆனால் தமிழ்க் கல்விப் பின்புலத்தில் மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தைப் புறக்கணித்து விட்டுத் தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்குச் செல்லும் நிலை காணப்படுகின்றது. க.பொ.த உயர் வகுப்புகளில் இச்செயற்பாடு பெருமளவிலே இடம்பெறுகின்றது.

தனியார் கல்வி நிலையங்களிலே கற்றல் என்பது ஒரு தலைப்பட்டசமான பித்து (MANIA) என்ற நிலையை எட்டியுள்ளது. பள்ளிக்கூடங்கள் அந்த அறைகூவலுக்கு உறுதியாக முகங்கொடுக்க முடியாத நிலையில் நலிவடைந்துள்ளன.

கற்றல் - கற்பித்தலை முன்னெடுக்க வேண்டிய பள்ளிக்கூடங்கள் அரச திணைக்களத்தின் சாயலை நிகர்த்த வகையில் இயங்கத் தொடங்கியுள்ளன.

மாணவர் ஒவ்வொருவரையும் வினையாற்றலுடன் ஈடுபடுத்தக்கூடிய வளமான கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகள் ஒழுங்கமைக்கப்படாமையினால் அவர்கள் விரக்தி நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். மாணவரும் ஆசிரியரும் ஓர் அரச பணிமனைக்குச் சென்று வருவது போல் பள்ளிக்கூடம் சென்று வருகின்றனர். அத்தகைய சூழலில் வினைத்திறனுடன் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களும் விரக்திக்கு உள்ளாகின்றனர்.

ஆசிரியத்துவத்தை ஒரு தொழிலாக அன்றி வாண்மை நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சரிவில் முடிவடைந்துவிட்டன. வெறுமனே குறிப்புக்களுடன் உறவாடிச் சான்றிதழும் பட்டமும் பெறலாம் என்ற நிலை இலங்கையில் உருவாகிவிட்டது. வாண்மையை மேம்படுத்துவதற்கான களப்பயிற்சிகள் உரியமுறையில் ஒழுங்கமைக்கப்படவில்லை.

வாண்மைக்கல்வி பரீட்சைக்காக அன்றி நடைமுறைக்கு அல்ல என்ற கண்ணோட்டமும் மேற்கிளம்பியுள்ளது. வாண்மை நிலையை எய்துவதற்கு வேண்டப்படும் நடைமுறைப் பிரச்சனைகளை எவ்வாறு கையாள்வது என்ற பயிற்சியும் ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படுதல் இல்லை. மருத்துவம், பொறியியல் முதலாம் வாண்மைக்கல்வியில் நடைமுறைப் பிரச்சனைகளையும் சவால்களையும் எவ்வாறு கையாள்வது என்பவை தொடர்பானவற்றுக்குக் கூடுதலான களப் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுதலை இங்கு ஒப்புநோக்க வேண்டியுள்ளது.

ஆசிரிய வாண்மைக்குரிய உளச்சார்பும் ஊன்றிய விருப்பமும் அற்றவர்கள் ஆரியத்தில் கூடுதலாக உள்ளீர்க்கப்பட்டமையும் வாண்மைத்துவத்தின் சரிவுக்கு அடிகோலியுள்ளது.

“தொழிலுக்காக வந்தோம்” என்ற நிலையிலே பலர் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருத்தலும் நடப்புநிலை வெளிப்பாடாகவுள்ளது.

இத்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து (2005) பின்வரும் காட்சிகள் வெளிப்படுகின்றன.

- 1) பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் கற்றல்-கற்பித்தலை விட்டு நீங்கி கல்வி நிர்வாக சேவையிலும் அதிபர் சேவையிலும் இணைந்து கொள்ளும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாக இருத்தல்.
- 2) தனியார் கல்வி நிலையங்களில் இணைந்து பொருளீட்டும் விருப்புடையோராய் இருத்தல் நவீன போட்டிப் பொருளாதாரத்தில் இது தவிர்க்கமுடியாதது என்று அவர்களே குறிப்பிடுகின்றனர்.
- 3) ஆசிரியத் தொழிலுடன் வேறு ஒரு தொழிலையும் செய்யும் ஆர்வமுடையோராய் இருத்தல். இதற்கும் மேற்கூறிய காரணமே எடுத்தியம்பப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய எதிர்விசைகளினூடே கற்றலையும் கற்பித்தலையும் மேம்படுத்தப்படக்கூடிய “எட்டும் இடைவெளிகள்” உண்டு.

“எட்டும் இடைவெளி” என்பது ஆசிரியரது முயற்சியாலும், ஆசிரியருக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊக்குவிப்பு முயற்சிகளாலும், அடையப்படக்கூடிய விருத்தி வலயம் (DEVELOPMENT ZONE) ஆகும்.

எட்டும் இடைவெளியை ஆசிரியர்கள் எட்ட முடியாமலிருப்பதற்குரிய முக்கிய காரணிகளுள் ஒன்று அவர்களிடத்தே காணப்படும் வாசிப்புப் பண்பாட்டின் வீழ்ச்சியாகும். வாசிப்பும் அதன் பிரயோகமும் கற்றல்-கற்பித்தலில் நேரடியான எழுச்சியை ஏற்படுத்தவல்லவை. வாசிப்பில் ஈடுபட முடியாதிருப்பதற்குரிய முக்கிய காரணம் “நேரம் கிடைப்பதில்லை” என்பதாகும் (2016). அந்நிலையில் ஆசிரியர்களிடத்து நேர முகாமைத்துவ ஆற்றலும் குன்றிய நிலையில் இருத்தலும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

வாசிப்புக் குன்றிய நிலையில் இருக்கும் பொழுது கல்வி உள்ளடக்க கையளிப்பும் குன்றிய நிலையில் இருக்கும் என்பது வெளிப்படை.

கல்வி தொடர்பான எழுத்தாக்கங்களில் ஆசிரியர்களை ஈடுபடச் செய்தால் வாசிப்பு ஆற்றல் இயல்பாகவே அவர்களிடத்து மேலுயரமுடியும். பல்கலைக்கழகங்கள் ஆசிரியர்களின் எழுத்தாக்கங்களுக்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை பள்ளிக்கூட நிர்வாகமும் மாகாண மற்றும் மத்திய கல்விமைச்சுக்கள் கொடுப்பதில்லை.

பள்ளிக்கூட நிர்வாகமும் கச்சேரி நிர்வாகத்தின் நீட்சியாகவே அமைந்து வருகின்றது. அரசு பள்ளிக்கூடங்களை உடமையாக்கிய காலத்திலிருந்து பள்ளிக்கூடத்தின் சுயாதீன இழப்புத் தொடர்ந்து வருகின்றது. பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வலுவூட்டல், பள்ளிக்கூட மட்ட முகாமைத்துவம் ஆகியவை கச்சேரி நிர்வாகத்தின் நீட்சிகளாக இருக்கின்றனவேயன்றி கற்றல்-கற்பித்தல் மேம்பாட்டிலும் ஆசிரிய வாண்மை உயர்ச்சியிலும், கலைத்திறன் இயக்கவினைப்பாட்டிலும் ஈட்டிய பெறுகைகள் தாழ்நிலையிலே தான் உள்ளன.

நவீன உலகமயமாக்கற் சூழலும் வெளிநாட்டுப் பணவரவின் பாய்ச்சலும் பள்ளிக்கூடக் கல்விநிலையிலும் பாரிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. வசதி படைத்தோருக்கும் வசதி குன்றியோருக்குமிடையேயுள்ள இடைவெளி மேலும் அகற்சியுறத் தொடங்கியுள்ளது.

அந்த இடைவெளி வசதி படைத்தோரிடத்து ஒருவிதமான பிறழ்வு நடத்தைகளையும், வசதியற்றோரிடத்து இன்னொரு விதமான பிறழ்வு நடத்தைகளையும் உருவாக்கி வருகின்றது. பணமுடைய மாணவரின் பிறழ்வு நடத்தை அந்தஸ்துச் சின்னங்களுடன் (STATUS SYMBOLS) மேலெழுகை உளச்சிக்கலுடனும் (SUPERIORITY COMPLEX) தொடர்புடையவை. பாலியல் நெறிப் பிறழ்வு அவர்களிடத்து ஒப்பீட்டளவிற்கு நுதலாகக் காணப்பட்டாலும் அவை வெளித்தோன்றாத தணிப்புக்குப் பெருமளவில் உள்ளாக்கப் படுகின்றன.

தாழ் வருமானம் கொண்ட மாணவரின் பிறழ்வு நடத்தை பொருண்மிய அனுகூலங்களை எட்டமுடியாத மனமுறிவிலிருந்து மேலெழுகின்றது. தொழில் வாய்ப்புக்களை எட்டும் “செல்வாக்கு” அற்றவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கின்றனர்.

மாணவரிடத்தே காணப்படும் விழுமியப் பிறழ்வுகளையும் பிறழ்வு நடத்தைகளையும் பொருளாதார அடுக்கமைவுடன் (HIERARCHY) தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தல் முக்கியமானது.

போருக்குப் பின்னரான சூழலும் இனத்துவ மேலாதிக்கத்தின் நீள்கரங்களும், தாம் இழந்த கிராமங்களுக்கும் வீடுகளுக்கும் மீளச் செல்லமுடியாத அவலங்களும், மாணவரின் நடத்தைகளிலே தாக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்துதலை நிராகரிக்க முடியாதுள்ளது.

காணாமற்போன உறவுகளைக் கண்டறிய முடியா ஏக்கம் தொடர்கின்றது. போரின் உடல், உளப்பொருள் இழப்புக்களையும் உறவினர் இழப்புக்களையும் தாங்கிக்கொள்ளமுடியாத சீராக் கல் பிறழ்வுகளுடன் கற்றல்-கற்பித்தலை வினைத்திறனுடன் முன்னெடுத்தல் கடினமான பணி என்பதற்குப் பதிலீடு இல்லை.

உரிய தீர்வுகள் கிடைக்குமோ என்ற எதிர்பார்ப்புத் தகர்த்துள்ளது. சமூக உறவை நிலைகுலையச் செய்யும் பேரினவாதத்தின் மீள் எழுச்சி பற்றி மாணவர் அறிந்துகொள்ளும் விரிவடைந்த தகவற் சூழலும் மனநிலையைப் பாதிப்படையச் செய்கின்றது.

மேற்கூறியவற்றின் எழு புலத்திலே தான் சமகாலத்து ஒரு சில மாணவரினதும் ஓரிரு ஆசிரியரதும் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகளைக் கூர்ந்து நோக்க வேண்டியுள்ளது. எதிர் நடத்தைகளை ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் நோக்கித் தீர்வுகளைக் கண்டறியமுடியாது.

கூறப்பட்டவற்றைத் தொகுத்தும், கூர்ந்தும் நோக்கும்பொழுது மாணவரதும் ஆசிரியரதும் ஒழுக்க வீழ்ச்சியிலே பன்முகக் காரணிகள் ஊடறுத்து நுழைந்து செல்வாக்கு விளைவிப்பதைக் காணலாம்.

பொருண்மியம், சமூகம், அரசியல், பண்பாடு, நிர்வாகம் ஆகிய துறைகளில் நேர் மாற்றங்களை அல்லது அடிப்படை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாது, புத்தி சொல்லல்லாலும், சீர்மியத்தாலும், வழிகாட்டலாலும் மாணவரை மீட்டெடுக்கமுடியும் என்று கருதுதல் கற்பனாவாதத்தின் உச்ச நிலையாகவே இருக்கும்.

அத்தகைய பின்புலத்தில் அறவொழுக்கங்களைக் கற்பித்தலைக் கைவிட்டுவிட முடியாது. நடத்தை மேம்பாடுகளை உருவாக்குதலையும் புறக்கணித்துவிடமுடியாது.

நடைமுறைகளில் இருந்து கோட்பாட்டு ஆக்கத்தை நோக்கி நகர்ந்து செல்லல் அடுத்து முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பிரச்சனைகளில் இருந்து மேலெழும் கருத்தாக்கமாக “மீட்புக்குரிய கல்விக் கோட்பாடு” (THEORY OF EDUCATIONAL RECOVERY) முன்வைக்கப்படுகின்றது.

மேலாதிக்கம், அரசு அதிகாரம், கல்விச் செயற்பாடுகள் ஆகியவை ஒன்றிணைந்துள்ள நிலையில் ஆட்சி மாற்றங்கள் கல்வியிலும் சமூகத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்று கருதுதல் தவறு. ஏனெனில் ஆளுவோர் மாறுகின்றனர். ஆளும் வர்க்கம் நிலைத்த வண்ணமேயுள்ளது.

அந்நிலையில் மீட்புக்குரிய கல்வியை ஒடுக்கப்பட்டோர், விளிம்புநிலையினர், சீர்மிகு ஆசிரியர்கள் கருத்தியல் தெளிவுள்ள மக்கள் ஆகியோர் மற்றும் நிறுவனங்கள் ஒன்றிணைந்து முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது. அந்த நடவடிக்கை “கல்வி மட்டும்” என்ற ஒற்றைப் பரிமாணத்தை மட்டும் கொண்டிராது. பொருளாதாரம், அரசியல், பண்பாடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பெரும் வினைப்பாட்டுடன் இணைந்த முன்னெடுப்பாக இருத்தல் வேண்டும். அதனை வலியுறுத்துவதே மீட்புக்குரிய கல்விக் கோட்பாடு.

நோக்கியவை:

1. Faculty of Education (2000), Development in Education, Colombo, University of Colombo.
2. Law and Society Trust ,(2001) , Sri Lanka; State of Human Rights Colombo.
3. Sinnathamby.k (2005) Being A Tamil and Sri Lankan, Colombo, Aivagam.
4. Udagama.P (1999) Rhetoric and Reality : Education In Sri Lanka, After Independence, Colombo, Amal Publishing Company.
5. ஜெயராசா.சபா (2010), கல்விக் கோட்பாடுகளும் மாற்றுச் சிந்தனைகளும், கொழும்பு சேமமடு பதிப்பகம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி

— சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர். கலாநிதி. எஸ். சிவலிங்கராஜா,

ஈழத்தின் தமிழ்க் கல்விப் பரம்பலுக்கும் செல்வாக்குக்கும் நிலைக்களமாக விளங்கிய பகுதிகளுள் யாழ்ப்பாணப் பகுதியும் ஒன்றாகும். ஈழத்துக்குக் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் வருவதற்கு முன்பிருந்தே நீண்டகாலமாக ஒரு தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் நிலவிவந்துள்ளது. இக்கல்விப் பாரம்பரியத்தின் உச்சநிலையை யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திலிருந்தே தரிசிக்கமுடிகின்றது.

அறாத் தொடர்ச்சியுடன் யாழ்ப்பாணத்திலே நிலவிய மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியும், மிஷனரிமாரினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிறுவன ரீதியிலான கல்வியும் சங்கமித்து ஓர் அற்புதமான தமிழ் அறிஞர் பரம்பரையை உருவாக்கிய காலப்பகுதியாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைக் கொள்ளலாம். இதனாலே தான் தமிழகத்து ஆய்வாளர்கள் “தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலங்கைக்கு உரியது” எனக் கூறிப்போந்தனர். இக்காலப் பகுதியின் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்க் கல்வியை மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி, நிறுவன வழிவரும் தமிழ்க்கல்வி என இருவகையாகப் பகுத்து நோக்கலாம். மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி பற்றிய தேடல் இன்று அத்தியாவசியமாகின்றது. மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியின் முக்கியமான சில கூறுகளை இக்கட்டுரை கோடிட்டுக் காட்டும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே மிக நீண்டகாலமாக மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி நிலவி வந்துள்ளது என்பதை இலகுவாக மறந்துவிட முடியாது. ஐரோப்பியர் ஈழத்திற்கு வருவதற்கு முன்னரே யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்தில் தமிழ்க்கல்வி இங்கு விருத்தியடைந்திருந்தது என்பதற்கு அக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் சான்றுபகர்கின்றன. தமிழ்க்கல்வியுடன் அத்தியந்த உறவுடன் வடமொழிப் பயிற்சியும் இருந்திருக்கின்றது என்பதையே யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்தில் தோன்றிய இரகுவமிச மொழிபெயர்ப்பு காட்டி நிற்கின்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் சரஸ்வதி பண்டாரம் (மகால்) என்னும் நூல்நிலையம் முதலியன யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் நிறுவப்பட்டிருந்தன என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பலபகுதிகளிலும் அறிவாற்றல் நிரம்பிய மரபுவழித் தமிழாசிரியர்கள் பலர் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களின் பரம்பரையின் அறாத்தொடர்ச்சியாகவே நிறுவன ரீதியான தமிழ்க் கல்வி மரபும் வளம் பெற்று உயர்ந்தது என்று துணிந்து கூறலாம். மரபுவழிக் கல்வி, பராம்பரியக் கல்வி, திண்ணைப்பள்ளி, குருசிஷ்யக் கல்வி, குருகுலக்கல்வி முதலிய பல பெயர்களாலே இக்கல்வி மரபு அழைக்கப்படுகின்றது. தமிழ்மொழிக் கல்விக்கு மாத்திரமன்றி பல்வேறு தொழில்சார் கல்விகளும் மரபுவழியாகவே போதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. சிற்பக்கலை, இசைக்கலை முதலியனவும் பரம்பரியமாகவே யாழ்ப்பாணத்தின் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன. மிக ஆரம்பத்தில் தமிழ்க் கல்வியும் ஒருவகையின் “குலவித்தை” யாகவே கருதப்பட்டது. “கல்லாமற் பாதி குலவித்தை” என்று தமிழிலே ஒரு பழமொழிகூட உண்டு. தமிழ், தமிழ்க்கல்வி, தமிழ்ப்புலமை கூட முச்சொத்து, கொடை, பரம்பரை என்றெல்லாம் கருதிய ஒரு காலகட்டமும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே இருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் மரபுவழிக் கல்விப் பாரம்பரியத்தினை நுணுகி ஆராயும்போது அது பண்டைக் காலத்தில் இருந்து நிலவிவந்த தமிழர்களின் கல்வி மரபுடனே இயைபுபட்டுச் செல்லுகின்றமையையும் அவதானிக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி முறைமை போலவே தமிழ்நாட்டு மரபுவழிக் கல்வியும் நிலவி வந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

19ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்க்கல்வி பரம்பரைச் சொத்தாகவே கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழ்ப் புலமையிற் சிறப்புற்று விளங்கிய பலரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஆராயும்பொழுது இவ்வுண்மை தெரிய வருகின்றது. வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ளவர்களுக்கே பெரும்பாலும் மரபுவழிக் கல்வி கிடைக்கப் பெற்றது எனலாம். யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக அமைப்பின் சில தன்மைகளும் இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

19ஆம் நூற்றாண்டிலேயும் புலமைமரபு ஒருவகைப் பரம்பரைச் சொத்தாகவே கருதப்பட்டது. இதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது மரபுவழிக் கல்வி முறையேயென்று கருதுவதும் தவறானது. அக்காலத் திற் கல்வியைத் தகப்பனிடமோ அல்லது தாய்மாமனிடமோ அல்லது பெரிய தந்தையிடமோதான் பெரும்பாலும் பெறுவர். இந்த மூவர் இல்லாதவிடத்து தாய் தந்தையரது நண்பர்களை அல்லது நண்பர்களின் நண்பர்களை அணுகித் தம் பிள்ளைகளைப் படிக்க அனுப்புவர். இதனாலே ஓரளவுக்குத் தமிழ்க்கல்வி அபிவிருத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்தினுள் நிற்கவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகியது.

ஈழத்துப் புகழ்பெற்ற தமிழ் அறிஞர்கள் என்று கருதப்பட்ட சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவர், வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை, வித்துவ சிரோமணி சி.கணேசையர் உள்ளிட்ட பலரும் முறையே தமது ஆரம்பத் தமிழ்க் கல்வியைத் தகப்பனிடமும், பெரிய தகப்பனிடமும், மாமனிடமுமே பெற்றுப் பேரறிஞர்களாக விளங்கியுள்ளனர். வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையை நாவலரின் “மருகரும் மாணாக்கரும்” என்று அழைக்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. அ.குமாரசுவாமிப்புலவர் தமிழைத் தகப்பனிடமும், பின்னர் உறவினரான நாகநாத பண்டிதரிடமும் வடமொழியையும் கற்றார். இவ்வாறே வித்துவ சிரோமணி சி.கணேசையரும் முதலில் தகப்பன் சின்னையரிடமும், பின்னர் பெரிய தந்தையார் கதீர்காமையரிடமும் தமது ஆரம்பத் தமிழ்க்கல்வியைப் பெற்றார்.

இலங்கையிலும் சரி, தமிழ் நாட்டிலும் சரி புகழ்பெற்ற அறிஞர்களாக, புதுப்பாதை வகுத்தவர்களாகக் கருதப்படும் அறிஞர்கள் பலர் நிறுவன வழிவரும் கல்வியைப் பெறுவதற்கு முன்னர் மரபுவழிக் கல்வியைப் பெற்றவர்களே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆறுமுகநாவலர், வி.வை.தா, பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, தி.சதாசிவையர் முதலான பல அறிஞர்களை வகை மாதிரியாகச் சுட்டிக் காட்டலாம். இவ்வாறே கவிதைத் துறையில் புதுநெறி காட்டிய பாரதியும் நிறுவன வழிவரும் கல்வியைப் பெறுவதன்முன் பாரம்பரிய தமிழ்க் கல்வியைப் பெற்றவர் என்பதை அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றினூடு அறியமுடிகின்றது.

19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கல்வி ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்தினுள் ஓரளவுக்கு உறவுமுறை, சொந்தம் என்ற வரம்புக்குள்ளிருந்தே முகிழ்த்தது என்பதையே பெரும்பாலான புலவர் வரலாறுகள் காட்டி நிற்கின்றன. மரபுவழிக் கல்வியின் அல்லது திண்ணைப்பள்ளியின் பலமாகவும் பலவீனமாகவும் இக்கருத்தே பின்னர் கணிப்பிடப்பட்டது. மரபுவழிக் கல்வியின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஏடு தொடக்கல் என்ற சடங்கும் ஒன்றாகும். இம்மரபு குருகுலக்கல்வி மரபின் தொடர்ச்சியையும் வளர்ச்சியையும் காட்டி நிற்கின்றது என்று கருதலாம். படிக்கத் தொடங்கும் ஒரு மாணவனுக்கு முறைப்படி ஏடு தொடக்கல் என்னும் சடங்கு நிகழும். ஏடு தொடக்கல் என்னும் சடங்காசாரம் இன்றும் வழங்கி வருகின்றது. எனினும் அதன் முக்கியத்துவம் 19ஆம் நூற்றாண்டிலே ஈழத்தில் நன்கு விளங்கி அனுட்டிக்கப்பட்டது என்றே கருதவேண்டும். இன்று பாலர் பாடசாலைகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பிய பின்னரே ஏடு தொடக்குகின்ற வழக்கமும் உண்டு.

ஏடு தொடக்கல் என்னும் கல்விப் பிரவேசச் சடங்கு பெரும்பாலும் ஐந்து வயதளவிலேயே நடைபெறும். ஒரு நல்ல நாளில் விசேடமாக வளர்பிறையை அண்டிய நாளிலோ அல்லது விஜயதசமியிலோ அல்லது தைப்பூசத் திருநாளிலோ தான் ஏடு தொடக்கல் நடைபெறும். கோவில் பூசகர் அல்லது தகப்பன் அல்லது படித்த நிறைவான ஓர் உறவினர்தான் ஏடு தொடக்கத் தகுதியுள்ளவராகக் கருதப்பட்டார். ஏடு தொடக்கமுன் பூரணகம்பம் வைத்து விளக்கேற்றி, ஒரு தட்டிலே பச்சை அரிசியைப் பரப்பி விநாயகரையும் சரஸ்வதியையும் வணங்குவர். பின்னர் தேனைத் தொட்டுப் பிள்ளையின் நாவினில் தடவிப் பிள்ளைக்கு அ.ஆ வென்னா என்று சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். பின்னர் வலது கைச் சுட்டு விரலைப் பிடித்து பரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்த அரிசியின் மேலே எழுதப் பழக்கப்படும். மங்கலகரமாக நிகழும் ஏடு தொடக்கல் (சடங்கு) முடிந்த பின்னர் மாணவர் தகப்பனிடமோ, தாய் மாமனிடமோ, உறவினரிடமோ கல்வி கற்கத் தொடங்குவார்.

19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கல்வியிலே பரம்பரை செலுத்திய செல்வாக்கினைப் புரிந்து கொள்ளப் பாவலர் சரித்திர தீபகம் சிறந்த சான்றாக விளங்குகின்றது. பரம்பரை பரம்பரையாகத் தமிழ் படித்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறிப்பிடும் பொழுது தமிழ்க் கல்வியில் பரம்பரை அல்லது குடும்பச் செல்வாக்கு நிலவியவற்றையும் சதாசிவம்பிள்ளை குறிப்பிடத் தவறவில்லை. சண்முகச் சட்டம்பியாரின் வரலாற்றைக் குறிப்பிடும் பொழுது சதாசிவம்பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“இவர் வாழையடி வாழையாகப் பிதா, பாட்டன், அப்பாட்டன் என மூன்று நான்கு தலைமுறைகளாக வித்துவான்களின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரது பிதாவிடத்தில் இராமாயணப்பொருள் கேட்டதற்குக் கைமாறாகவே சேனாதிராய முதலியார் அதி கரிசனையோடு இவருக்குக் கல்வியமுதாட்டினார்” (பாவலர் சரித்திர தீபகம்) வித்துவான்களின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது பரம்பரை பரம்பரையான தமிழ்க் கல்வி அறிவுடையவர் என்பதைக் குறிப்பிடவே எனலாம். மரபுவழிக் கல்வியின் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் அம்சம் கற்ற குடும்பப் பிள்ளைகள் கல்வியில் ஈடுபடுவதாகும்.

மரபுவழிக் கல்வியில் உபகாரம், நன்றிக்கடன், கைமாறு முதலிய சொற்கள் பிரயோகிக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம். ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் பொழுது ஏதோ ஒரு வகையான ‘உறவு’ இருக்கின்றது என்று கருத முடிகின்றது. மரபுவழிக் கல்வியில் ஓர் உபகாரப் பண்டமாகவே கருதப்பட்டது. மரபுவழிக் கல்விப் பாரம்பரியத்தினூடு சிறப்புற்று விளங்கிய கல்விமான்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது இவர் இன்னாரிடம் கல்வி ‘உபகாரம்’ பெற்றவர் என்ற தொடர் அடிக்கடி இடம்பெறுவதை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

ஆசிரியர் வேதனம் பெறும் பழக்கம் மிக ஆரம்ப காலத்தில் ஈழத்து மரபு வழிக்கல்வியில் இருக்கவில்லை. இப்பழக்கம் இந்தியக்கல்வி மரபுக்கும் பொருந்தக்கூடியது. எனினும் ஆசிரியருக்கு மாணாக்கர் ‘உற்றுழி உதவியும் ஊறுபொருள் கொடுத்தும்’ கல்விச் செல்வத்தைப் பெற்றனர். கூட்டுப் பொருளாதார அடிப்படையிலே ஆசிரியரின் வயல், தோட்ட வேலைகளை மாணாக்கர்களும், மாணாக்கர்களின் பெற்றோரும் செய்து கொடுப்பர். கைமாறு கருதாத கல்விப் போதனையாக அமைந்திருந்தாலும் மாணாக்கர்கள் நன்றிக் கடன் உடையவர்களாய் ஆசிரியருக்கு வேண்டிய தொண்டுகளைச் செய்து வந்துள்ளனர். ஆசிரியரின் வயல், தோட்ட நடவடிக்கைகளில் அதிக கவனத்தை மாணாக்கர்களும், மாணாக்கர்களின் பெற்றோரும் கவனித்து வந்தமையினால் ஆசிரியருக்குப் பொருளாதாரப் பிரச்சினை இருக்கவில்லை. அத்தோடு தமக்கு வருகின்ற வருவாய்களில் ஒரு பகுதியை மாணவர்கள் குருவுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்துள்ளனர். அரிசி, நெல்லு, குரக்கன் முதலிய தானிய வகைகள், ஓடியல், தேங்காய், காய்கறி வகைகள் முதலியன மாணவர்களினால் ஆசிரியருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. அத்துடன் ஆசிரியருக்குச் சொந்தமான ஆடு, மாடுகளையும் பராமரித்து வருவது மாணவர்களின் கடமையாகும்.

தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்திலே காணிக்கை மரபு காலத்திற்குக் காலம் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளது. தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்திலே காணிக்கை மரபு என்பது தனித்து நோக்கப்பட வேண்டியது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே மாடுகளுக்குப் பணை ஓலையைக் கிழித்து உணவாகக் கொடுப்பது வழக்கம். இரவில் நிலவிலே ஆசிரியரும் மாணாக்கர்களும் அவர்களது பெற்றோரும் 'வட்டமாக இருந்து' ஓலை கிழிப்பது வழக்கம். ஓலை கிழிக்கும் பொழுது புராண இதிகாசம் பற்றிய உரையாடல்களே பெரும்பாலும் நடைபெறும். மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியின் மிக முக்கியமான ஓர் அம்சமாக இது காணப்படுகின்றது. இம்மரபு இராப்பள்ளி, நிலாப்பள்ளி என வழங்கிய முதியோர் கல்வியின் ஒரு பகுதியாகவும் கருதக் கூடியது. "கேள்விச் செல்வம்" என்று தமிழிற் கூறப்படுகின்ற ஒருவகைக் கற்றல், கற்பித்தல் முறையின் அம்சமாக இந் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம்.

மரபு வழிக் கல்வியில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருந்தது என்று திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. இரண்டு, மூன்று கிராமங்களை உள்ளடக்கிய பகுதிகளுக்கு ஒரு திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் விளங்கியதுண்டு. பெரும்பாலும் ஆரம்பக் கல்வியைக் குடும்பச் சூழலில் பெற்றபின்னர் மாணாக்கர் நடந்து சென்று பாடம் கேட்பர். நடந்து செல்லக்கூடியளவு தூரத்திலேயே திண்ணைப்பள்ளிகள் நிலவின. நடந்து செல்லக்கூடிய தூரம் என்பது ஏறத்தாழ மூன்று நான்கு மைல்களாக இருக்கும்.

பெரும்பாலும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களாக ஆசிரியரின் இல்லமே அமையும். சற்றுப் பின்னர் ஊரில் உள்ள பெரியவர்களின் வீடுகளும் திண்ணைப் பள்ளிகளாக விளங்கியதும் உண்டு. வீட்டின் தலைவாசலில் அல்லது கூடத்தில் நான்கு பக்கமும் திண்ணைகள் (மண்) உயரமாக இருக்கும். நன்கு மெழுகிக் காய்ந்த அத்திண்ணையின் ஒரு பகுதியில் பெரும்பாலும் வடக்குமுகமாகவேனும் கிழக்கு முகமாகவேனும் மான் தோலில் அல்லது பலகையில் அல்லது பாயில் ஆசிரியர் அமர்ந்திருப்பார். மாணவர்கள் பெரும்பாலும் திண்ணையில் (பாய் போடப்படுவதும் உண்டு) இருப்பார்கள். ஆசிரியர் பாடம் நடத்துவார். பெரும்பாலும், சிறுவர்களுக்கு, ஆரம்பவகுப்பு மாணவர்களுக்கு காலையிலேயே பாடம் நடக்கும். நிலத்திலே வெண் மணலைப் பரப்பிக் கையாலேயே எழுதுவார்கள். "புத்தகம்", "சிலேற்", "பென்சில்" முதலியன ஆரம்ப காலத்தில் கிடைக்காது. வளர்ந்த மாணவர்கள் ஏதும் எழுத்தாணியும் பயன்படுத்துவர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின் பகுதியையொட்டிப் புத்தகம், கொப்பி, பென்சில், பேனை முதலியன நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டன.

காலப்போக்கில் திண்ணைப்பள்ளி மரபிலே மாணவர் தொகை அதிகரிக்க அதிகரிக்க, நேர மாற்றங்களும் நிகழத் தொடங்கின. காலைப்பள்ளி, மாலைப்பள்ளி, இராப்பள்ளி, நிலாப்பள்ளி என பலவகையாக இக்கல்வி மரபு வளரத் தொடங்கியது. வயது வந்தவர்களுக்கும், குடும்பத்தினருக்குமே பெரும்பாலும் இராப்பள்ளிநடக்கும். வாய்மொழி மரபாகக் கல்வி போதிக்கப்பட்டமையால் இராப்பள்ளிக்கு பெருமளவு வெளிச்சம் வேண்டியதாய் இருக்கவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்க் கல்வி மரபிலே இராப்பள்ளியிலேதான் பெரும்பாலானோர் புராணபடனத்தைப் பயின்றனர். 'புராணபடனம் பழகுதல்' என்ற ஒரு சொற்றொடர் 19ஆம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்திலே நிலவியது. இப்புராணப் பயிற்சி பெற்ற பலரை மிக அண்மைக்காலம்வரை யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதிலுமே காணக்கூடியதாக இருந்தது. இப்புராண படனக்காரர்கள் உரை கூறும்போது அரும்பதப் பொருள், ஒத்தசொல், ஒப்பீட்டுச் செய்யுள்கள், இலக்கண முடிவுகள் முதலியவற்றை அறிந்தமையால் மரபுவழிக் கல்வியின் ஒரு கூறான புராணபடனப் பயிற்சியும் தமிழ்க்கல்விப் பயிற்சியாகவே அமைந்தது எனக் கருதலாம்.

வயது வேறுபாடின்றி (தராதரத்தின்) அறிவுத்தரத்தை அடிப்படையாக வைத்தே மரபுவழிக்கல்வி போதிக்கப்பட்டது. சில பாடங்கள் படிப்பிக்கும் பொழுது ஏறத்தாழ பத்துப் பன்னிரண்டு வயது வித்தியாசம் உள்ளவர்களையும் ஒன்றாக வைத்தே தமிழ்க் கல்வி புகட்டப்பட்டது என்று அறியமுடிகின்றது. திண்ணைப்பள்ளிகளிலே மாணவர்களின் தொகைக்கு ஏற்ப வகுப்புக்கள் நடத்தப்படுவதில்லை. மாணவர்களின் அறிவுத்தரம் (திறமைக்கேற்பவே) வகுப்புக்கள் பிரிக்கப்படும். உயர்ந்த (மேல்) வகுப்பில் கற்கும் சில மாணாக்கர்கள், கீழ் வகுப்பில் படிக்கும் மாணாக்கர்களுக்கு ஆசிரியராக அமைவதும் உண்டு. இவர்களை 'மாணாக்க உபாத்தியாயர்' என்றும், 'சட்டாம்பிள்ளை' என்றும் அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தது என்று அறியமுடிகின்றது.

மாணாக்க உபாத்தியாயருக்கு அல்லது சட்டாம்பிள்ளைக்கு ஆசிரியர்(குரு) வேறு ஒரு நேரத்தில் 'பெரும்பாலும் இரவில்' பாடஞ் சொல்லிக் கொடுப்பர். பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்தல் என்ற பதமே மரபுவழிக் கல்வியின் தன்மைகளைப் புலப்படுத்தப்போதுமானது. செவிவழியாகக் கேட்டுணர்ந்து படித்தல் என்ற பொருளையே 'பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்தல்' என்ற பதம் விளக்குகின்றது.

திண்ணைப்பள்ளி மரபிலே பெரும்பாலான மாணவர்கள் - உயர்தரக் கல்வியைப் பெறுபவர்கள் - ஆசிரியருடன் உடனுறைந்து படிப்பதும் உண்டு. பழைய புராண இதிகாசங்களிற் காணப்படும் குருகுல வாசத்திற்கு ஓரளவு ஒத்ததாகவே இது காணப்பட்டது. மாணவனின் அறிவு, ஒழுக்கம், தோற்றம், பணிவு முதலிய அம்சங்களை மனங்கொண்டே திண்ணைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாணவனுக்கு அனுமதி கொடுப்பார்கள். வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் திண்ணைப்பள்ளியில் தாம் அனுமதி பெற்ற வரலாற்றை கணேசையர் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நீதி போதனைகளை அறிந்து, படித்து நல்ல வாழ்க்கையை வாழவேண்டும் என்பதே மரபுக் கல்வியின் பிரதானநோக்கமாக இருந்தது. அத்துடன், வைத்தியசோதிட ஏடுகளைப் படிக்கவும் விளங்கிக் கொள்ளவும் புராணபடனம் செய்யவும் செய்யுள் இயற்றவும் தமிழ்க் கல்வி பயன்பட வேண்டுமென்பதும் மரபு வழிக்கல்வியின் இலக்குகளாக இருந்தன. இந்தவகையிலேதான் மரபுவழிக்கல்வியில் பாடத்திட்டங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வி மாணாக்கர்களை ஒழுக்க சீலர்களாக உருவாக்குவதற்கான பயிற்சியையும் கொடுத்தது. இக்காலச் சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் மரபுவழிக்கல்வியில் உத்தியோகம் என்பது எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. 'ஏதோ நாலுபேர்' மதிக்கக்கூடியதாக அறிவாளியாக வளரவேண்டும் என்பதே முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. புராண இதிகாசங்களைப் பதம் பிரித்து வாசிக்கவும் பொருள் விளங்கி உரை சொல்லக்கூடிய பயிற்சியும் தமிழ்க் கல்வியின் முக்கியமான அம்சங்கள் எனக் குறிப்பிடலாம்.

19ஆம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே தமிழ்க் கல்வி பெற்ற அறிஞர்கள் சமூக நன்மதிப்பைப் பெற்றவராகவும், சமூகப் பயன்பாடுடையவராகவும் திகழ்ந்தார்கள். நாள், நட்சத்திரம் பார்த்தல், கணித்தல், பஞ்சாங்கம் பார்த்தல், சாதகம் எழுதுதல் (குறிப்பு) முதலிய பணிகளையும் செய்யக்கூடியதாகவே தமிழ்க் கல்விப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. தமிழ்க் கல்வியாளர் என்று கருதப்பட்டவர் செய்யுள் இயற்றும் திறனுடையவர்களாகவும் இருக்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

19ஆம் நூற்றாண்டிலே ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் தங்கள் தங்கள் ஊரிலே உள்ள கோயில்கள் மீது பதிகம், ஊஞ்சல், அந்தாதி, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமாலை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஆக்கியுள்ளார்கள். இத்தகைய இலக்கிய ஆக்கத்துக்கு அவர்கள் பெற்ற தமிழ்க் கல்வியே உந்து சக்தியாக அமைந்தது என்று கருதலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கல்வியின் முக்கிய கூறாக

விளங்கிய மரபுவழிக் கல்வி குடாநாடு முழுவதும் பரவிக் காணப்பட்டுள்ளது. எனினும் சிறப்பாகத் தமிழில் உயர் கல்விப் பாரம்பரியம் ஒன்று குறிப்பிடத்தக்க பகுதிகளிலே சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளது. நல்லூர் , தெல்லிப்பழை, வட்டுக்கோட்டை, அராலி, வடமராட்சி முதலிய இடங்கள் தமிழ்க் கல்வியின் உயர்தள மையமாக விளங்கியுள்ளன என அறிய முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்துப் புகழ்பூத்த தமிழ் அறிஞர்களின் பிறப்பிடம், வாழ்விடம், கல்வி கற்ற இடம் என்பவற்றைப் பற்றி ஆராயும் பொழுது இந்த உண்மை புலப்படும்.

ஈழத்துக்குச் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேத்திற்கு வலுவானதோர் மரபுவழித் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் இருந்துள்ளது. இப்பாரம்பரியம் சைவமும் தமிழும் என்ற இரு தளங்களை உடையதாய் விளங்கியது. 19ஆம் நூற்றாண்டிலே சைவமும் தமிழும் என்ற இரு கருத்து நிலை ஆழமாக வேரூன்ற மரபுவழி தமிழ்க் கல்வியே பெருமளவுக்கு ஊற்றுக்காலாக இருந்தது என்று துணிந்து கூறலாம்.

21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான வகுப்பறைப் பிரயோகம் பற்றிய போதனாத்துவ - தலைவர்களின் பங்களிப்பு மட்டம்

திரு. சுப்பிரமணியம் பரமானந்தன்

முகவுரை

எந்த ஒரு கல்வி அமைப்பிலும் ஆசிரியர்கள் பிரதான பங்காளர்கள் ஆவர். வகுப்பறைக் கற்றல், கற்பித்தல் சிறப்பாக நடைபெறுவது ஆசிரியர்களின் வாண்மைத்துவத்தில் தங்கியுள்ளது. அத்துடன் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப ஆசிரியர் கல்விநிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வரவேண்டிய தேவையும் விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. (தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு அறிக்கை 2009) குறிப்பாக கல்வியியற் கல்லூரியின் கட்டுறுப் பயிற்சி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின்போது பாடசாலைகளில் இணைக்கப்படும் கட்டுறுப் பயிலுநர்களின் கற்பித்தல் பயிற்சியின்போது அவர்களின் நலன்களைப் பேணி வழிகாட்டி முகாமைத்துவம் செய்வதற்காக தொழில்வழிப்படுத்துநர்கள் ஆசிரிய கல்வியியலாளர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். எனவே இவர்களின் போதனாத்துவ செயற்பாடுகள் கட்டுறுப் பயிலுநர்களின் செயல்திறனுக்கு அடிப்படையாக அமைவதால் அது தொடர்பாக ஆராய்ந்து தகவல்களை முன்வைப்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகின்றது.

சமகால கல்விப் புலத்தில் 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான போதனாத்துவ தலைவர்களின் செயலாற்றுகைகள் பற்றியும் அவர்களின் முகாமைத்துவப் பாங்குகள் பற்றியும் அதிகம் குறிப்பிடப்பட்டு வருகின்றது. அவர்களுக்கான நியமங்களை உருவாக்கி அதற்கேற்ற வகையில் பயிற்சிப்படுத்த வேண்டிய தேவையுள்ளது. ஆசிரியர்கள் பன்முகத் திறனுள்ளவர்களாக உருவாக்கவேண்டிய தேவையும் அதற்கேற்ற வகையில் மாணவர்களை 21ஆம் நூற்றாண்டு வேலையுலகிற்கு ஏற்றவாறு மாற்றவேண்டிய தேவையும் உள்ளது. (Greenstein, 2012) சேவை முன்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி நெறியின்போது ஆசிரியப் பயிலுநர்கள் பாடசாலைகளில் கற்பித்தல் பயிற்சிக்காக குறித்த காலத்திற்கு இணைக்கப்பட்டு பயிற்சிபெறுவது முக்கியமானதாகும். இப்பயிற்சியின் காரணமாக ஆசிரியப் பயிலுநர்கள் 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான திறன்களைக் கொண்ட ஆசிரியர்களாக நிலைமாற்றம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. தொழில்வழிப்படுத்துநர்களின் வகிபாகம் ஆசிரியப் பயிலுநர்களை தொழில்வாண்மை ரீதியாக வலுப்படுத்துவதில் மிகவும் முக்கியமான காரணியாக அமைந்துள்ளது. இச்செயல்முறையானது தொழில்வழிப்படுத்துநர்கள் உரியவாறு தமக்கு இணைப்புச் செய்யப்பட்ட ஆசிரியப் பயிலுநர்களை முகாமை செய்து உதவுவதையே குறிப்பிடுகின்றது. எனவே கல்வியியற் கல்லூரி கட்டுறுப் பயிலுநர்களின் கட்டுறுப் பயிற்சிக் காலத்தில் அவர்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான வகுப்பறை நோக்கிய போதனாத்துவ தலைவர்களின் (அதிபர், தொழில்வழிப்படுத்துநர்கள், விரிவுரையாளர்கள்) எத்தகைய முகாமைத்துவப் பங்களிப்பை வழங்குகின்றனர் என்பது பற்றி ஆய்விடுகின்றார்களாக வேண்டியுள்ளது. (Internship Manual for NCoEE (2000))

ஆசிரியர் கல்வியானது இன்று பல்வேறு வகையிலும் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளிலும் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளிலும் பேசு பொருளாக உள்ளது. உலகமயமாக்கம், அறிவுசார் பொருளாதாரம்

மற்றும் தகவல், கல்வித்துறைகளின் விரிவாக்கம் என்பவற்றால் ஆசிரியர்களின் வகிபாகம் பெரிதும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி வருகின்றது. இம்மாற்றத்தை எதிர்கொள்ளும் வகையில் ஆசிரியர்களுக்கு வாண்மை விருத்திக் கல்வி என்றவகையில் ஆசிரியர் கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான வழிவகை களை பல்வேறு கல்வி அமைப்புக்களும் மேற்கொண்டுள்ளன. இலங்கையில் ஆசிரியர் முன்சேவைக் கல்வியானது பிரதானமாக பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளால் வழங்கப் படுகின்றது. சேவைக்காலக் கல்வியானது பல்கலைக்கழகங்கள், திறந்த பல்கலைக்கழகம், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் மற்றும் தேசிய கல்வி நிறுவகம் என்பவற்றால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. (Five Year Plan for Primary Education 2000).

ஆய்வின் பின்னணி

ஆசிரியர் கல்வியில் மாற்றங்களின் தேவை உணரப்பட்டுள்ள நிலையில், ஆசிரியர் பயிற்சியில் பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்கள் தமது பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. இந்நிலையில் இலங்கையில் ஆசிரியர் தொழில் வாண்மையை மேம்படுத்த வேண்டி பல்வேறு சீர்திருத்தங்கள் கற்றல் - கற்பித்தல் மற்றும் கலைத்திட்ட அமுலாக்கற் செயற்பாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற நிலையில், ஆசிரியர் பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்களில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன. ஆசிரிய கல்வியியலாளர் சேவையில் பட்டப்பிள் முகாமைத்துவ கற்கைநெறியை மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர், 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான கலைத்திட்ட போதனாத்துவ தலைவர்களுக்கான திறன்களை சர்வதேச நியமங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து கல்வித் திட்டமீட்களுக்கும், கலைத்திட்ட அமுலாக்கத்தில் பங்கு கொள்வோருக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் இவ்வாய்வு மேற்கொள் ளப்பட்டது.

ஆய்வின் குறிக்கோள்

எந்த ஒரு கல்வி அமைப்பிலும் ஆசிரியர்கள் பிரதான பங்காளர்கள் ஆவர். வகுப்பறைக் கற்றல் - கற்பித்தல் சிறப்பாக நடைபெறுவது ஆசிரியர்களின் வாண்மைத்துவத்தில் தங்கியுள்ளது. ஆசிரியர்களின் வாண்மைத்துவ மேம்பாட்டிற்கு ஆசிரியர் கல்வி உதவுகின்றது. ஆசிரியர் கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் ஆசிரியப் பயிலுநர்கள் தமது கற்றல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதுடன், வகுப்பறைக் கற்பித்தல் பயிற்சி யிலும் ஈடுபடுகின்றனர். குறிப்பாகக் கல்வியியற் கல்லூரியின் கட்டுறுப் பயிற்சி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் போது பாடசாலைகளில் இணைக்கப்படும் கட்டுறுப் பயிலுநர்களின் கற்பித்தல் பயிற்சியின்போது அவர்களின் நலன்களைப்பேணி வழிகாட்டி முகாமைத்துவம் செய்வதற்காக தொழில்வழிப்படுத்துநர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். எனவே தொழில்வழிப்படுத்துநர்களின் முகாமைத்துவ செயற்பாடுகள் கட்டுறுப் பயிலுநர்களின் செயல்திறனுக்கு அடிப்படையாக அமைவதால் அது தொடர்பாக ஆய்ந்து தகவல்களை முன்வைப்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகின்றது. இந்த ஆய்வின் மூலம் கிடைக்கும் தகவல்கள் கல்வியியற் கல்லூரி நிர்வாகம், தொழில்வழிப்படுத்துநர்கள், ஆசிரியப் பயிற்றுநர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் கல்வி முகாமையாளர்களுக்குப் பயன்மிக்க ஆலோசனைகளையும், விதந்துரைப்புக்களையும் வழங்குவதாக அமையலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

ஆய்வாளரினால் அளவு ரீதியான விவரண ஆய்வாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படவுள்ளது. கலைத் திட்ட அமுலாக்கலில் போதனாத்துவ செயற்பாடுகளை இனங்காண்பதற்காக பாடசாலை அதிபர்கள், தொழில் வழிப்படுத்துநர்கள், ஆசிரிய கல்வியியலாளர்கள் மற்றும் பயனாளிகளான மாணவ ஆசிரியர் களிடம் இருந்து தகவல்கள் பெறப்படும். ஆய்வாளரினால் கற்றாய்வு வினாக்கொத்துக்களின் (Survey

Questainnaire) மூலமும் (Mc Millan,2000) அமைப்பாக்கப்பட்ட நேர்காணல் (Structured Interview) மூலமும் தகவல்கள் பெறப்பட்டன.

கலைத்திட்டத்தில் சமகாலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் பற்றியும், 21ஆம் நூற்றாண்டு மாணவர், வகுப்பறை மற்றும் போதனாத்துவ முறைகள் பற்றியும் (அதற்காக) International Society for Technology in Education's (ISTE) National Educational Technology Standards (NETS), Teachers, Principals and Mentors பயன்படுத்தப்படுகின்றது.) அடுத்த பகுதியில் அறிவிற்கும் - பிரயோகத்திற்குமிடையிலான இடைவெளியை எவ்வாறு குறைக்கலாம் என்பது பற்றியும் மீளாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. (ISTE (2013a) from <https://www.iste.org/about-iste>)

21ஆம் நூற்றாண்டின் மாணவர் தேர்ச்சிகளைப் பற்றி பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழக Tony Wagner என்பவரது Global Achievement Gap என்னும் நூலில் மாணவர்களிடம் விருத்தி செய்ய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கும் தேர்ச்சிகளில் பின்வரும் 7 விடயங்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

1. ஆழ்ந்த சிந்தனையும் பிரச்சினை தீர்த்தலும் : Critical Thinking and Problem Solving
2. கூட்டாகச் செயற்படுதல் - (Collaboration)
3. சுறுசுறுப்பான இயங்காற்றலும் தன்னை இசைவாக்கிக் கொள்ளலும்
4. தன்முனைப்பும் முயற்சியாண்மையும் (Initiative and Entrepreneurialism)
5. விளைதினம்மிக்க தொடர்பாடல் (Effective Communication)
6. தகவல்களைத் தேடிப்பெறலும் அவற்றைப் பகுப்பாய்தலும். (Accessing and Analyssing Information)
7. கண்டறி ஆர்வமும் கற்பனை வளமும் பிரதிபலிப்பும் (Curiosity and Imagination) இவ்வாறான அறிவை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் கல்விப்புலத்திலுள்ளோர் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

தற்கால மாணவர்கள் எண்ம கதேசிகள் என ஓர் ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றார். அவரது கருத்துப்படி தாம் வாழும் சூழல் காரணமாக மாணவர்கள் இயல்பாகவே புதிய தொழில்நுட்பவியல்களை உள்வாங்குகின்றார்கள். அவர்களால் ஒரே நேரத்தில் பல வேலைகளைச் செய்யமுடியும். மாணவர்கள் பின்வரும் இயல்புகளைக் கொண்டிருப்பதாக ஆய்வுகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. (தனராஜ் தை.2015)

1. எண்மிய எழுத்தறிவு - Digitally Literacy
2. வலையமைப்பில் சேர்ந்திருத்தல் - Networked
3. பல் பணி செய்தல் - Multi Tasking
4. இடைவினை கொள்வதில் ஆர்வம் - Interactivity
5. இணையத்துடன் இணைந்திருத்தல் - Tethered to the Internet
6. புதிய விடயங்களைத் தானே தேடியறிதல் - Exploring New Knowledge இன்றைய எண்ம சூழல் காரணமாக இயல்பாகவே மேற்படி திறன்களைக் கொண்டவர்களாக மாணவர்கள் காணப்படுவதனால் தொழில்வழிப்படுத்துநர்களும் எதிர்காலத் தேவைகளுக்கு ஏற்ற ஆசிரியர்களை உருவாக்க வேண்டிய தேவை காணப்படுகின்றது. 21ஆம் நூற்றாண்டுத் தேர்ச்சிகளை மாணவர்கள் பெறவேண்டுமாயின் அவற்றை ஆசிரியர்களினூடாகவே வழங்கமுடியும். எனவே ஆசிரியர்களின் வாண்மைத் துவத்தைமேம்படுத்துவதுடன், புதிய அறிவுத்தேடல்களையும் தேர்ச்சிகளையும் உள்வாங்க வேண்டிய தேவை தொழில் வழிப்படுத்துநர்களிடம் காணப்பட வேண்டும்.

பாடசாலைச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தற்போது கலைத்திட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் சரியாகப் பாடசாலைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றதா என்ற வினாவும் எழுகின்றது. அதேவேளை மரபுரீதியான கற்பித்தல் முறைகள் மாணவர்களிடத்திலும் சமூகத்திலும் பலவிதமான பின்னடைவுகளை ஏற்படுத்தி வருவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கல்வி மற்றும் தொடர்பாடல் நுட்பவியல்குழுவினரின் (Association of Educationl and Communication Technology) அறிக்கையில் "தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம்" மாணவர்களின் ஆராய்தல், பிரச்சினை தீர்த்தல், தேடுதல், முன்வைத்தல், சுயகற்றல் போன்ற திறன்களை மாணவர்களிடத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு ஓர் ஊக்கியாகத் தொழிற்படுவதாகக் குறிப்பிடப்படும் அதேவேளை பாடசாலைக் கல்வியில் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப உபகரணங்களின் பாவனை, தகவல் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான கல்வி வழங்குவது எதிர்கால சவால்களை முறியடிக்கக்கூடிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கும் உதவும் செயன்முறையாகும்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

கல்வித் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான வரைவிலக்கணங்களின் அடிப்படையில் விளைதிறனுள்ள கற்றல் - கற்பித்தலுக்கான முறையியல்களையும் நுட்பங்களையும் விருத்தி செய்வதிலும் கற்றல் நோக்கங்களையும் வினைத்திறனுள்ள வகையில் மாற்றிடு செய்வதற்கு வேண்டிய கற்றல் சூழலை ஒழுங்கமைப்பதற்கும், கற்றல் விளைவுகளை அளவிடுவதற்கும், அவ்வாறு அளவிடுவதற்கு வேண்டிய கருவிகளை வடிவமைப்பதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளையும், தொடர்பாடலுக்கான முக்கிய மொழி மூலமாகவும் தகவல் தொடர்பாடல், நவீன கற்பித்தல் (வன்பொருள் மென்பொருள்) சாதனங்கள் விளங்குகின்றன. கற்றல் செயல்முறையினை (Style) இருவேறு வகைக்குள்ளே கொண்டுவர முடியுமென கொல்ப் என்பார் கற்றல் நடைமுறை இருப்பியம் பற்றி விளக்கும்போது குறிப்பிட்டுள்ளார். (Kolb (1976) Learning Style Inventory)

தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி இன்னும் சக்திமிக்க தொடர்பாடல் சாதனமாகக் கல்வித்துறையில் விளங்கி சக்திமிக்க கற்றல் - கற்பித்தல் சாதனமாகக் கற்பித்தலில் நவீன அணுகுமுறைகளைப் புகுத்தியுள்ளது. மாணவர் கல்வியைப் பொறுத்தளவில் மாணவர்களுக்கான அறிவியல், பாடங்கள் சம்பந்தமான தகவல்கள், விளையாட்டுக்கள், பொழுதுபோக்குகள், பொது அறிவு சம்பந்தமான விடயங்கள் 'அரசியல்' ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தளவில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள், புத்தகங்கள், கல்வியியல் தொடர்பான விடயங்கள், கற்றல் - கற்பித்தல் முறையியல்கள் என பலவிதமான தகவல்களைப் பல்லாடக வடிவில் பெறக்கூடியதாகவுள்ளது. இணையத்தளங்களில் பல்வேறு நிறுவனங்கள் தேடலகங்களை உருவாக்கி தேவையான விடயங்களை இலகுவில் பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளது.

கணினி மென்பொருள்கள் மாணவரின் முன்வைக்குமாற்றலை விருத்தி செய்வதற்கும். பல்லாடகப் பாவனைக்கும் உதவியாக அமைகின்றது. உதாரணமாக எழுத்துரு, ஒலி, ஒளி, படங்கள், அசையும் படங்கள், வரைபுகள், அட்டவணைகள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் முன்வைப்புச் செய்வதற்கான வசதிகள் கணினியில் காணப்படுகின்றன. இதற்கென Word, Excel, Powerpoint, Flash, Photoshop, Paint மற்றும் WINDOW MEDIA PLAYER JET AUDIO winamp போன்ற மென்பொருள் வசதிகள் இலகுவில் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் உள்ளன. கணினித் தொழில்நுட்பம் தொடர்பாடலுக்கான சந்தர்ப்பங்களை அதிகரித்துள்ளதுடன், மாணவர்களுக்கான தொடர்பாடலுக்கான சந்தர்ப்பங்கள் பரவலாக்கப்படும் காணப்படுகின்றது.

Perkins (1991) என்பவர் மாணவர் பெருமளவு தகவல்களை மிக இலகுவாகவும், விரைவாகவும் கணினியில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ள முடியுமெனவும், வழிப்படுத்தப்பட்ட மாணவர் மையச் செயற்பாடுகள்

மூலம் கற்றலில் உயர்வலுவைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமெனவும் குறிப்பிடுகின்றார். மனனம் செய்து கற்பதைவிட, அவதானித்துச் சிந்தித்து, விளங்கிக் கற்பதன் மூலம் கற்றல் செயன்முறைகளை வினைத்திறனுள்ளதாக்கிக் கொள்வதற்குப் பல்லுடகப் (Multi Media) பயன்பாடு உறுதுணையாக அமைகின்றது.

Mayer's கட்டுருவாத போதனாத்துவ மாதிரி கட்டுருவாத அணுகுமுறையானது தர உள்ளீடுகளினூடாக இடைவினைகள் மூலம் அனுபவம் பெறுவதை வலியுறுத்துகின்றது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் கணினி மூலம் இவ்வாறு செய்வதற்கு முடியாமல் இருக்கும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மேயரின் மாதிரி மாற்றீடு செய்யக்கூடியதாக அமையும். இம்மாதிரி நேரடியான போதனையையும், வழிகாட்டலையும், எழுத்துவடிவ பாடக்குறிப்புக்களையும் விரிவுரையையும் கொண்ட பல்லுடகக் கற்றல் சூழலை ஏற்படுத்தும் என Reigeluth, (1999) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கண்டுபிடிப்புக்களும் முன்வைப்புக்களும்

கட்டுறுப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள கட்டுறுப் பயிலுநர்களின் செயற்பாடுகளை முகாமை செய்வது தொடர்பாக தொழில்வழிப்படுத்துநர் ஈடுபடும் முகாமைத்துவப் படிமுறைகள் பற்றிய தகவல்கள் கட்டுறுப்பயிலுநர்களிடமிருந்தும், தொழில்வழிப்படுத்தும் செயன்முறையின்போது தொழில்வழிப்படுத்துநர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றிய தகவல்கள் தொழில்வழிப்படுத்துநர்களிடமிருந்து கட்டுறுப் பயிற்சிக் காலத்தில்தொழில் வழிப்படுத்துநரின் முகாமைத்துவப் படிமுறைச் செயற்பாடுகள் பற்றிய தகவல்கள் உப பீடாதிபதியிடமிருந்தும் பெறப்பட்டு முன்வைக்கப்பட்ட பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அது தொடர்பாகப் பின்வரும் விடயங்கள் பெறப்பட்டன.

கட்டுறுப்பயிலுநர்களுக்கு வகுப்பறைக் கற்பித்தலுக்கான பாடக்குறிப்பு தயாரிப்பு தொடர்பாக தொழில்வழிப்படுத்துநரின் முகாமைத்துவப் படிமுறை பற்றிய விடயங்களில் அனைத்துப் பாடசாலைகளிலும் தொழில்வழிப்படுத்துநர்கள், திட்டமிடல் மற்றும் பின்னூட்டல் வழங்கும் செயற்பாடுகளில் முழுமையாக ஈடுபட்டுள்ளனர். பொதுவாக நோக்குமிடத்தில் தொழில்வழிப்படுத்துநர்களின் முகாமைத்துவப் படிமுறைகள் தொடர்பாகக் கட்டுறுப்பயிலுநர்களின் கருத்துக்கள் திருப்திகரமற்றதாகவே காணப்படுகின்றன.

அதேவேளை, கட்டுறுப்பயிலுநர்களுக்கு வகுப்பறைக் கற்பித்தலுக்கான கற்பித்தல் உபகரணப் பயன்பாடு மற்றும் கற்றல் கற்பித்தல் முறைகள் தொடர்பான வழிப்படுத்தல்கள் மிகத் திருப்தியற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றன. கணிப்பீட்டுக் கருவிகள் தொடர்பான பயன்பாடு பாரம்பரிய எழுத்துப் பரீட்சையையே பிரதானமாகக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

முடிவுரை

தொழில்வழிப்படுத்துநர்களுக்கு கட்டுறுப்பயிற்சி தொடர்பான போதிய தொடர் பயிற்சிகள் வழங்கப்படாமை அதிபர்கள் தொழில்வழிப்படுத்துநர்களுக்குப் போதியளவு நேர ஒதுக்கீடு வழங்காமை. பாடக்குறிப்பு எழுதுவது தொடர்பாக கல்வியியற் கல்லூரி மற்றும் பாடசாலைகளுக்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடு. தொழில்வழிப்படுத்துநர்களின் சேவைக்காக எதுவித ஊக்குவிப்பும் வழங்கப்படாமை. தொழில்வழிப்படுத்துநர்களின் வேலைப்பழு, நேரம் தொடர்பான மனப்பாங்கு உரிய தகுதி வாய்ந்த வர்கள் நியமிக்கப்படாமை, கல்விக் கல்லூரி தேசிய கல்வி நிறுவகம், வலயக் கல்வி பணிமனை என்பவற்றுக்கிடையேயான ஒருங்கிணைப்பின்மை போன்ற காரணங்கள் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும் கற்றல் - கற்பித்தலில் 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான திறன்கள் தொடர்பில் போதிய விழிப்புணர்வு மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள், தேசிய கல்வி நிறுவகம், வலயக் கல்விப் பணிமனை என்பன இணைந்து தொழில் வழிப்படுத்துவதற்கான பயிற்சிகளை வழங்கி அவர்களுக்கான அந்தஸ்தை ஏற்படுத்தல், ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான நியமங்களை ஏற்படுத்துதல், அதில் 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான திறன்களை உள்ளடக்குதல் பிரதானமானதாகும்.

21 ஆம் நூற்றாண்டு மாணவர் வகுப்பறைக்கற்றல் மற்றும் ஆசிரியர்களின் போதனாத்துவ முறைகள் பற்றியும் சர்வதேச நாடுகளில் உள்ளது போன்ற (International Society for Technology in Education's (ISTE) National Educational Technology Standards (NETS) Teachers, Principals and Mentors) நியமங்களை ஆசிரியர் கல்வியிலும் உட்புகுத்தி ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் அதிபர்களுக்கும் மற்றும் தொழில் வழிப்படுத்துநர்களும் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். அதனை மதிப்பீடு செய்து சான்றிதழ் வழங்க நடவடிக்கைகளை கல்விப்புலம் சார்ந்தோர் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஆசிரியர் பயிற்சியில் இவற்றை உட்புகுத்துவதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் இலங்கை ஆசிரியர் கல்வியில் தொழில்நுட்ப நியமங்களை மதிப்பிட்டு சான்றிதழ் வழங்கி அவர்களில் இருந்து தொழில் வழிப்படுத்துநர்களைத் தெரிந்தெடுத்து, பதவி அணியினரை உருவாக்கி தேசிய ரீதியில் அங்கீகாரம் வழங்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம். இதன்மூலம் 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான தொழில்நுட்ப அறிவுடன் கூடிய ஆசிரிய மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்கிக்கொள்ளமுடியும்.

References

1. Angelai (2007) The Interconnectedness of the Roles of Mentors and Mentees in Pre. service Teacher Education Mentoring Relationships Australian Journal of Teacher Education, Vol 35, 6, October 2010.
2. Bray, L & Nettleton, P. (2006) Assessor or mentor? Role confusion in Professional education Nurse Education Today 27, 848-855.
3. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17293009>, Retrieved on 20.10.2016.
4. Internship 2nd Workshop. Training HandBook, (2002) GTZ.
5. Lai, E. (2005) Mentoring for in-service teachers in a distance teacher education programme; views of mentors, mentees and university teachers. Paper presented at the Australian Association for Research in Education International Education Research Conference, Parramatta.
6. Monaghan J. and Lunt, N. (1997) "Mentoring : person process practice and problems in British Journal of Education Studies. 40pp 248- 263 <http://www.jstor.org/pss/3120893>. Retrieved on 16.10.2016
7. Oteh (2001) The Impact of Mentoring on teacher Professional Development , juranl pendidikan Tiggenf 2000/2001 Institut Perguruan Bahasa – Bahasa Antarabangsa Lembah Pantai Kuala Lumpur.
8. Intenship 2nd Workshop, Trainning Hand Book, (2002) GTZ.
9. Peter H & Sue H (2010) mentor educators understandings of Menrtoring service primary teachers <http://www.learning – journal.com/>. Retrieved on 20.10.2016.

கட்டிளமைப் பருவத்தினரைச் சுயகற்றலின்பால் ஈடுபடுத்துவதற்குக் கையாளத்தக்க உத்திகள்

திரு.ச.லலீசன்

அறிமுகம்

உலகமயமாதலின் விளைவாக அறிவுப் பொருளாதாரம் இன்று முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இன்று இதன் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு அறிவுசார் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான முன் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எழுத்தறிவில் ஏறத்தாழ 98 வீதத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் வேலையில்லாப் பிரச்சினை எம்மவர்களிடம் தலை தூக்கியுள்ளது. இதேவேளை நுட்பமான வேலைகளைப் புரிவதற்கு வெளிநாட்டு நிபுணர்களில் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலைமையும் காணப்படுகின்றது. தற்போது எம்மால் அமுல்படுத்தப்படும் கல்வி முறைமைக்கூடாகப் பயணித்த பிள்ளைகள் பரீட்சைகளை மையப்படுத்திய கற்றலுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். நாம் அமுல்படுத்தும் கல்வி முறைமையால் கண்டுபிடிப்பாளர்களை உருவாக்க முடியவில்லை. ஆனால் வெளிநாடுகளில் கல்வியைப் பெற்ற எம்மவர்கள் கண்டுபிடிப்பாளர்களாகத் தங்களை அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். இந்நிலையில் எம்பிள்ளைகள் சுயகற்றலின் பால் ஆர்வம் செலுத்தாமையே இந்நிலைமைக்கான பிரதான காரணம் எனக் கல்வியாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். தேடலை விரிவுபடுத்திச் சுயகற்றலில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் பரந்த அறிவைப் பெறும் வாய்ப்பிற்கு உள்ளாகின்றனர். (இந்நிலையில் ஆசிரியர் கற்றுக்கொடுத்ததை மீளத் தானாகவே கற்றல்தான் சுயகற்றல் என அர்த்தங் கொள்ளக்கூடாது.) கட்டிளமைப் பருவப் பிள்ளைகளைச் சுயகற்றலின்பால் ஈடுபடுத்துவதற்குக் கையாளத்தக்க உத்திகள் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

கட்டிளமைப்பருவம்

பிள்ளைப்பருவத்திற்கும் முதிர்ச்சிக்கும் இடைப்பட்ட பருவமே கட்டிளமைப் பருவம் (Adolescence) எனப்படும். இப்பருவத்தில் ஒருவன் பிள்ளையுமல்ல. முதிர்ந்தவனுமல்ல. இது அவனுடைய பருவம் மாறும் ஒரு நீண்டகாலப் பகுதியாகும். இப்பருவம் ஆண் பெண் இருபாலாருக்கும் ஏறக்குறைய 11 இற்கும் 14 இற்கும் இடைப்பட்ட வயதுகளில் ஆரம்பித்து 18 இற்கும் 21 இற்கும் இடைப்பட்ட வயதுகளில் முடிவடையும்.

கட்டிளமைப் பருவத்தினர் பெற்றோரின் அல்லது மூத்தோரின் கட்டுப்பாட்டை விரும்பமாட்டார்கள். தாமே தமது உணர்ச்சிகள், எண்ணங்கள், முடிவுகள் ஆகியவற்றிற்குப் பொறுப்பேற்க விரும்புவர். எனினும் மூத்தோருக்கு விரோதமாக நடக்காது அவர்களின் அறிவுரைகளையும் கேட்க விரும்புவர். இந்நிலைமையில் சுயகற்றலின் முக்கியத்துவத்தை மாணவர்களுக்கு உணர்த்துவதும் அதனைப் பின்பற்றுவதற்கான உபாயங்களை வகுத்துக் கொடுப்பதும் ஆசிரியருக்குரிய கடமைகளாகின்றன.

சுயகற்றல்

இலங்கைக் கல்வியில் தற்போதுள்ள அடிப்படைத் தேர்ச்சிகள் ஏழினுள் ஒன்று 'கற்பதற்காகக் கற்றல்' என்பதாகும். இத்தேர்ச்சி சுயகற்றலுக்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தும்.

மேலைப்புல நாடுகளில் கட்டிளமைப்பருவ மாணவர்கள் வருடம் ஒன்றிற்குச் சுயகற்றலை மையப்படுத்திய வகையில் 7 செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றனர் எனவும் 500 மணித்தியாலங்களை இதற்காகச் செலவிடுகின்றனர் எனவும் இணையத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆய்வு முடிவு ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது.

“மாணவர்கள் தமது அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்பனவற்றைத் தாமே சுயமாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். காலமாற்றத்திற்கும் தேவைக்கும் ஏற்றவகையில் சுயமாகப் புதிய விடயங்களைத் தேடிக்கற்கின்ற சுயகற்றலுக்கான ஆற்றல்மிக்கவர்களாக மாணவர்கள் உருவாக்கப்படாவிடின் நவீன உலகின் சவால் களுக்கு முகங்கொடுக்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிடுவர் என கலாநிதி சசிகலா குகமூர்த்தி சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

சுயகற்றல் என்பதனால் ஆசிரியர் கற்பித்ததை மாணவர் மீளவும் தாமாகக் கற்றல் என அர்த்தப்படுத்தக் கூடாது. மாணவர்களது சுயகற்றல் செயன்முறை (Self Learning) சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றலுடன் (Self Directed Learning) தொடர்புடையது.

சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் பற்றிக் குறிப்பிடும் சசிகலா குகமூர்த்தி, இது ஒருவரிடம் இடம்பெறுகின்ற உள்ளார்ந்த செயன்முறையாகும் என்கின்றார். சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் செயன்முறையில் மாணவர்கள் குறித்த ஒரு தகவலை அறிவதற்காக அல்லது குறித்தவொரு திறனை அடைவதற்காக தங்களது நடவடிக்கைகளை அல்லது செயன்முறைகளை தாமே சுயமாக நெறிப்படுத்திச் செயற்படுவர். எனவே மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்பதற்கு சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்கும் திறன்கள் அவசியமானவை.

“நாம் கற்பிப்பதற்கான உயர்வினைப்பாடுள்ள உத்திகள் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற அளவுக்கு கற்றலின் பால் உயர் விளைவை ஏற்படுத்தக்கூடிய உத்திகள் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை” என ஜோன் கரோலஸ் (John Carolus) குறிப்பிடுகின்றார்.

சுயகற்றல் இடம்பெறவேண்டுமாயின் கற்றலின்பால் சுயஊக்கல் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் செயன்முறையிலே மாணவர்கள் தாங்களே தங்கள் கற்றலைச் சுதந்திரமான முறையில் திட்டமிடுதல், மேற்பார்வை செய்தல், சுயமாகக் கணிப்பீடு செய்தல் என்பன இடம்பெறவேண்டும். ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைக் கற்றல் - கற்பித்தல் செயன்முறையின் போது இதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வழங்கமுடியும்.

சுயகற்றல் செயன்முறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் 5௩ (5E) கற்பித்தல் முறைமை வாய்ப்புக்களை வழங்குகின்றது. கண்டறிதல் (Exploration) இதற்கான வாய்ப்பினை வழங்கும் கட்டமாகும். 5௩ முறையில் கூடுதலான நேரம் இதற்கே வழங்கப்படுகின்றது.

5௩ மாதிரியை நடைமுறைப்படுத்துவதில் எதிர்கொள்ளப்பட்ட சமைகள் மற்றும் அசௌகரியங்கள் காரணமாக தற்போது அது வலுவிழந்து காணப்படுகின்றது. ஆயினும் ஆசிரியத்துவத்தின் மதிப்பீட்டிற்கான மாதிரியாக இன்றும் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்கான கற்பித்தல் பயிற்சிகள், ஆசிரிய கலாசாலைகளுக்கான கற்பித்தல் பயிற்சிகள், பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமாக் கற்பித்தல் பயிற்சிகள் முதலியவற்றில் இக்கற்பித்தல் மாதிரி முன்னெடுக்கப்படுகிறது. மாணவர் தமது ஆசிரியரின் வழிகாட்டலுடன் சுயகற்றலில் ஈடுபடுவதற்கு இது சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது. கற்கவேண்டிய பாடம் தொடர்பாக அர்த்தபுஷ்டியான விடயங்கள் பலவற்றைத் தேடிக்கொள்வதற்கும் இது வாய்ப்பினை வழங்குகின்றது.

கணிப்பீட்டுக் கலாசாரம் வலுப்பெற்றிருந்த நிலையில் சுயகற்றலுக்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய செயற்பாடுகளாக செயலடைவுக் கோவைகளை உருவாக்கல், பிரதிபலிப்புக் குறிப்புக்கள் எழுதுதல், செயற்றிட்டம் எழுதுதல் முதலியன முக்கியத்துவம் கொடுத்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றை பின்வரும் கட்டங்களைக் கொண்டதாகக் காணப்படும்.

1. சுயமுகாமைத்துவம்
2. செயலாற்றுகையும் மேற்பார்வையும்
3. தேவையான மாற்றங்களை உள்வாங்கல்

சுயமுகாமைத்துவம்

இக்கட்டத்தில் முகாமைத்துத்தின் முக்கிய கூறாகிய திட்டமிடல் இடம்பெறும். மாணவர்கள் கற்கவேண்டிய விடயங்களைத் தாமே தேடி ஆராய்ந்து கற்றலை முழுமைப்படுத்தும் வகையில் தம்மை நகர்த்துவதற்குத் தேவையான குறிப்பான கற்றல் இலக்குகளை அமைத்துக் கொள்வர். இக்கட்டத்தில் குறித்த கற்றலுக்குரிய இலக்கு எது என்பதை மாணவர் அறிவதற்கு ஆசிரியர் வழிகாட்ட வேண்டும்.

செயலாற்றுகையும் மேற்பார்வையும்

இக்கட்டத்தில் சுயகற்றல் செயன்முறைக்குத் தேவையான உத்திகளை உருவாக்குவதும் இந்தக் கற்றல் உத்திகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் சிறந்த கற்றல் அடைவுகளைப் பெறமுடிகின்றதா என்பதைக் கவனித்துக் கொள்வதும் இடம்பெறும். இந்தக் கட்டத்தில் மாணவர்கள் தாங்கள் அமைத்துக் கொண்ட கற்றல் இலக்குகளை அடையும் வரை தொடர்ச்சியானதொரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும்வகையில் தங்களை ஊக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பழக்கமான கற்றல் உத்தி பயன் தரத்தக்கது. மாணவர் கையாள வேண்டிய உத்திகள் விளைத்திறன் மிக்கதாக உள்ளதா? என்பது குறித்து ஆசிரியர் மேற்பார்வை செய்வதும் விளக்கமளிப்பதும் அவசியமாகின்றது.

சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் செயன்முறையை விருத்தி செய்வதற்காக ஆசிரியர்களால் அறிமுகப் படுத்தப்படும் சில சுயகற்றல் உத்திகள் தெளிவற்ற முறையில் அமைவதற்கான வாய்ப்புக்களும் உள்ளன. இவை மாணவரிடையே சுயகற்றலின்பால் விரக்தியை ஏற்படுத்திவிடலாம்.

தேவையான மாற்றங்களை உள்வாங்கல்

மூன்றாவது கட்டமாகிய மாற்றங்களை உள்வாங்கும் கட்டம் சுயபிரதிபலிப்பின் அடிப்படையிலானது. ஒவ்வொரு தனியாளும் தான் கற்றலுக்காகப் பயன்படுத்திய உத்தி வினைத்திறன் மிக்கதா? என்பது தொடர்பாகச் சுயமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் மாணவர்கள் தாங்கள் பின்பற்றிய கற்றல் உத்திகளைத் தாமே முகாமை செய்யக்கூடிய வகையில் மனவெழுச்சிகளை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதன்மூலம் தேவையான மாற்றங்களை உள்வாங்கி கற்றல் செயன்முறையை மீள அமைத்துக்கொள்ளமுடியும்.

சுயகற்றலில் ஊக்கலின் செல்வாக்கு

ஊக்கல் என்றால் ஒரு தேவையை நிறைவேற்றும் வரை அல்லது ஓர் இலக்கை அடையும் வரை நடைபெறும் ஓர் உடல் உளத் தொழிற்பாடு ஆகும். சுயகற்றலைப் பொறுத்தவரையில் இது அதனை முன்னெடுத்துச் செல்லும் சக்தியாக அமையும். நேர் ஊக்கலே வலுவான சுயகற்றலுக்கு வாய்ப்பானது.

ஊக்கலின்றி சுயநெறிக் கற்றலை வளர்த்தெடுக்கமுடியாது என்பது கல்வியாளர்களின் கருத்து ஆகும்.

சுயகற்றலின்பால் மாணவரின் ஊக்கலைக் குறைக்கும் பொதுவான காரணிகள் பாடசாலை சார்ந்தவை

- பரீட்சை மையக்கல்வி மேலோங்கியிருத்தல்.
- ஆசிரியர்களிடமுள்ள பாதகமான மனப்பாங்குகள்.

- ▲ நெகிழ்ச்சியற்ற நேரஞ்சிகை.
- ▲ பொருத்தமற்ற தண்டனைகள் வழங்குதல்.
- ▲ மாணவரின் விருத்தி மட்டத்திற்கு பொருத்தமான முறையில் கற்றல் செயற்பாடுகள் அமையாமை.
- ▲ பயன்படுத்தும் கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகள் பொருத்தமற்றிருத்தல்.
- ▲ நெகிழ்ச்சியற்ற ஒழுக்க நெறிச் சட்டங்கள் காணப்படல்.
- ▲ பாடசாலையில் மாணவர் நேயச் சூழல் காணப்படாமை.

வீடு சார்ந்தவை

- ▲ பெற்றோரின் தாழ்வான பொருளாதார மட்டம்.
- ▲ பெற்றோரின் தாழ்வான கல்வி மட்டம்.
- ▲ கல்வி வளங்களின் பற்றாக்குறை.
- ▲ பிள்ளை வளரப்பில் காணப்படும் பொருத்தமற்ற நுட்பமுறைகள்.
- ▲ பிள்ளைகள் எதிர்பார்க்கும் அன்பு, பாதுகாப்புப் போன்றவை கிடைக்காமை.
- ▲ பிள்ளைகளுக்குக் கணிப்பு வழங்காமை.

சுயகற்றலால் ஏற்படக்கூடிய சுயசிந்தனை விரிகைக்கான தடைக்கற்கள்.

அ. பரீட்சை மையக்கல்வி முறைமை

கட்டிளமைப் பருவத்தினர் பிரதானமாக இரண்டு பொதுப் பரீட்சைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.

1. க.பொ.த. சாதாரணதரத் தேர்வு
2. க.பொ.த. உயர்தரத் தேர்வு

மேற்படி இரு தேர்வுகளும் மாணவரின் அறிவுசார் விருத்திக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றன என்பதற்கு அப்பால் கற்றல் முறைமையின் போட்டித் தன்மையின் கூர்மைக்கே இடங்கொடுக்கின்றன.

பாடசாலைகளின் அடைவு மட்டத்தை அளப்பதற்குப் பல்வேறு காரணிகள் இருப்பினும் சமூகத்தினர் பரீட்சைப் பெறுபேற்றையே அடைவு மட்டத்திற்கான குறிகாட்டியாகக் கொள்கின்றனர். மாணவரதும் பாடசாலையினதும் அடைவை வெளிப்படுத்தும் குறிகாட்டியாக இப்பொதுப் பரீட்சைகள் விளங்குவதால் பரீட்சையை மையப்படுத்திய கல்வியை வழங்குகின்ற தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. இதன் பெருக்கத்தைத் தடுப்பதற்குப் பாடசாலைகள் எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்காத நிலைமையும் மறைமுகமாக ஆதரிக்கும் போக்கும் பொதுப் பரீட்சையை மையப்படுத்திய பின்புலம் சார்ந்ததே.

எமது பிரதேசத்தில் கல்வி மீதான நம்பிக்கை உயர்வானது. ஆனால் இதற்கான நம்பிக்கையை வென்றெடுத்த நிறுவனமாகப் பாடசாலைகளைவிடத் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் காணப்படுகின்றமையே துரதிஷ்டவசமானது. இது மாணவருக்கான சுயகற்றல் வாய்ப்பை வேரோடு சாய்க்கும் நிலைமையாகும்.

மாணவரின் சுயகற்றல், சுயசிந்தனை என்பவற்றை முக்கியத்துவப்படுத்தி எதிர்கால வேலையுலகிற்கு வாய்ப்பளிக்கக் கூடியவகையில் 2013 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அரசினால் உயர்கல்வித் துறையில் ஐந்தாவதுபாடமாக தொழில்நுட்பப்பாடம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இப்பாடத்திற்கெனகோடிக்கணக்கான மூலதனத்துடன் ஆய்வுகூட வசதி பாடசாலைகளில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய ஆய்வு கூடங்களை

அமைக்கமுடியாத சூழ்நிலையினால் பல பாடசாலைகளுக்கு இப்பாடநெறியை அமுல்படுத்தும் விருப்பிருந்தும் முன்னணிப் பாடசாலைகள் சிலவற்றிற்கு மாத்திரம் இக்கற்கையை முன்னெடுப்பதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் துரதிஷ்டம் என்னவென்றால் இத்துறைக்கும் எவ்வித ஆய்வுகூட வசதிகளோ பயிற்சிகளோ இன்றித் தனியார் கல்வி நிறுவனக் கற்கை இடம்பெறுகிறது என்பதும் அதை நாடிப் பல மாணவர்கள் படையெடுக்கின்றனர் என்பதும் தான்.

மாணவருக்கான கற்றலில் பெரும்பங்கு நேரம் ஆசிரியருடனேயே கழிகின்றது. பரீட்சை மையக்கல்வியின் செல்வாக்கினாலும் கால அவகாசத் தாக்கங்களாலும் ஆசிரியர்கள் சுயகற்றலைத் தூண்டும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதைத் தவிர்க்கின்றமையைக் காணமுடிகின்றது.

கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரிகளும் பொதுப்பரீட்சைப் பெறுபேறுகளுக்கே அதிக முதன்மையை வழங்குகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் மாகாணங்கள்கூட கல்வியில் தரப்படுத்தப்படுகின்றன. (Rank) இதனால் பாடசாலை முறைமையிலும் வினாவிடைப் பயிற்சித் திட்டத்தின் மீதான வலுவான நம்பிக்கை மேலோங்கியுள்ளது.

ஆ. சமூக நம்பிக்கையால் ஏற்படும் பின்னடைவு

சமூகத்தவரின் அக்கறையும் நம்பிக்கையும் பரீட்சையின் மீதும் பட்டங்களின் மீதுமே காணப்படுகின்றது. சுயநெறிப்பட்ட கற்றலில் ஈடுபட்டு அறிவுப் புலத்தில் சிறப்புப் பெற்றவர்களுக்கு எங்கள் சமூகம் எத்தகைய முதன்மையை வழங்கியது என்பதை ஒரு கணம் பரிசீலிப்பது நன்று. எங்கள் கல்விப்புலம் சுயகற்றலால் மேம்பாடடைந்த அறிவாளிகளை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றது?

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பேராசிரியர் அமரர் நந்தி குறிப்பிட்டமையை இங்கு சுட்டிக் காட்டுதல் பொருத்தம். “சுவாமி விபுலானந்தர் இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்தால் விரிவுரையாளராக நியமனம் கொடுப்பார்களோ தெரியாது” என விகடமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். எங்கள் கண்முன் விரிகின்ற மூதறிஞர் அமரர் சொக்கன், கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் போன்றோரை இவ்வகுதிக்குள் அடையாளப்படுத்தலாம்.

இ. இணையத்தேடலும் தடையாகலாம்

இன்று எடுத்ததற்கெல்லாம் இணைய வலையில் தேடற்பொறிகளில் தேடி அறியமுடிகின்றது. இது நேரச் சுருக்கத்தை தேடற்தன்மையில் விரைவை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் அறிவின் விரிகையை மட்டுப்படுத்திவிட்டதென்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

முற்காலத்தில் நூல்களின் வாயிலாகத் தேடல் மேற்கொண்டவர்கள் குறித்த விடயம் பற்றி அறிவதற்குப் பல நூல்களைக் கற்றனர். அதனால் பல்துறை அறிவைப் பெற்றனர். ஆனால் இன்று குறித்த சொல் எங்கெங்கெல்லாம் இடம்பெறுகின்றது என தேடற்பொறிகாட்டிக் கொடுப்பதால் அந்த இடத்தை மாத்திரம் தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்தும் நிலை காணப்படுகின்றது. சுயகற்றலுக்கான சாதகக் காரணியாக இணையம் அமைந்தாலும் அதனைக் கையாளும் முறைமையில் உள்ள இலகுத்தன்மை குறுகிய எல்லைத் தேடலாக அமைந்துவிடக் காரணமாகின்றது.

சுயநெறிப்பட்ட கற்பவரின் இயல்புகள்

சுயநெறிப்பட்ட கற்றலில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் கூடுதலான நேரத்தைக் கற்றலின்பால் செலவு செய்பவர்களாகவே இருப்பர். இத்தகைய மாணவர்கள் சுயமாக வகுப்பறைகளில் முன்பக்க இருக்கைகளில் இருந்து கற்க விரும்புகின்றனர். வினாவுக்கும் வினாக்களுக்குத் தாமே பதிலிடுக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவும் இருப்பர்.

பாட அறிவு தொடர்பான உயர்வான சிறந்ததொரு உள்ளடக்கத்தைத் தெளிவாகப் பெற்றுக்கொள்பவர்களாக இவர்கள் காணப்படுவர். மேலும் கற்றலுக்கான தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் கற்றலுக்கான சூழலைத் தாமே முன்வந்து அமைத்துக் கொள்பவர்களாகவும் காணப்படுவர்.

சுயகற்றலில் ஈடுபாடுடைய மாணவர்கள் கொண்டிருக்கும் பண்புக்கூறுகள்

1. கற்றலுக்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை புலமைச் சிறப்புமிக்க பலரிடமிருந்து பெறுவதற்கு முனைதல்.
2. பலவகையான தகவல்களைப் பலகோணங்களிலும் பெறுவதற்கு முனைதல்.
3. கற்றலுக்குச் சாதகமான சூழலைத் தாமே தேடிக்கொள்ள முனைதல்.
4. சுயநெறிப்பட்ட கற்றல் செயற்றிறன்களைப் பெற்றிராத சகபாடிகளுடனான தொடர்புகளை இயல்பாகவே குறைத்தல்.
5. அடைவுப் பரீட்சைகளில் உயர்ந்த புள்ளிகளைப் பெறுதல்.
6. சுயகற்றலில் உயர்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருத்தல்.

சுயகற்றலை வளர்த்தெடுப்பதற்கான சூழலை ஏற்படுத்தல்

மிகவும் அனுபவம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குக்கூட சுயகற்றலை வளர்த்தெடுக்கக்கூடிய சூழலை ஏற்படுத்துவது என்பது சவால் நிறைந்த விடயமாகிவிடலாம். சுயகற்றலுக்கான சூழலை உருவாக்கும்போது பல விடயங்களைக் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். வேறுபட்ட சூழல்கள் பற்றியும் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக மாணவர்களின் தன்மைக்கேற்ப பொருத்தமான மாறுபட்ட அளவுகளில் சுயநெறிப்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குதல், வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய திறமைகளையும் தலைமைத்துவ குணவியல்புகளையும் தீர்மானித்தல் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் சூழலை ஏற்படுத்துவதில் பின்வரும் உத்திகள் பங்களிப்பு நல்கலாம்.

- ▲ புத்தாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோருக்கு ஊக்குவிப்புப் பரிசுகள் வழங்குதல்.
இத்தகைய ஊக்குவிப்புக்களையாழ்ப்பாண விஞ்ஞானச் சங்கம் முன்னெடுப்பதைக் காணமுடிகின்றது. ஆயினும் இது பற்றிய விழிப்புணர்வு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.
- ▲ ஆங்கில மொழியறிவு, கணினி மற்றும் இணையவழிக் கற்கை பற்றிய அறிவை வலுப்படுத்தல்.
இன்று ஆசிரியரின் உதவியின்றி அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளக்கூடிய இணைய வழிகல்வி முறைமை காணப்படுகின்றது. ஆனால் இத்தகைய தேடலை மேற்கொள்வதற்கு ஆங்கில அறிவு மிகக்கூடிய வாய்ப்புக்களை வழங்கும்.
- ▲ ஊடகங்களின் போதிய பங்களிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளல் (தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள்)
- ▲ புத்தாக்கக் கண்காட்சிகளை வகுப்பறை மட்டங்களிலும் பாடசாலை மட்டங்களிலும் ஏற்பாடு செய்தல்
- ▲ களப்பயணங்கள் மேற்கொள்ளல்
- ▲ சமூக இணைப்பு - பாடசாலைகளுக்கிடையே இணைப்பு ஏற்படுத்தல். அறிவுசார் இணைப்பு ஏற்படுவதனால் அனுபவம், ஆளுமை ஆகிய கூறுகள் வளர்ச்சியடைவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும்.
- ▲ வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கான உத்திகளைக் கையாளல் - இதற்காகப் போட்டிகளை ஏற்பாடு செய்து நடத்துதல்.
- ▲ சுயகற்றல் ஆர்வத்தை வளர்த்தெடுக்கக்கூடிய வகையில் வெகுமதிகள் வழங்குதல்.

- ▲ பொதுப்பரீட்சைகளில் எழுத்துத் தேர்வுக்கான முக்கியத்துவத்தைக் கணிசமாகக் குறைத்து சுயதேடலுக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கக்கூடிய செயற்றிட்டங்கள், ஒப்படைகள் முதலியவற்றிற்கு கணிசமான முக்கியத்துவத்தை வழங்குதல்.
- ▲ நூலகங்களை நவீன மயப்படுத்துதல். பெரும்பாலான பாடசாலை நூலகங்கள் வெறுமனே பயிற்சி, வினாவிடைப் புத்தகங்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கும் நிலைமை காணப்படுகின்றது. இதனைத் தவிர்த்து துறை சார்ந்த பரந்த வாசிப்புக்கான நூல்களை நூலகம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றலை நடைமுறைப்படுத்தலில் எதிர்கொள்ளப்படும் சவால்கள்

சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் சூழலை வகுப்பறைகளில் ஏற்படுத்துவது இலகுவான காரியம் அல்ல. கற்க வேண்டிய பாடங்களில் மாணவர்கள் சுயமாக ஈடுபடும் வகையில் செயற்பாடுகளைத் திட்டமிட வேண்டியிருப்பதுடன், செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றபோது அவற்றைப் பகுதி பகுதியாக நடைமுறைப்படுத்துவதும் இவற்றிற்கான உதவிகளை வழங்குவதும் முக்கியமானதாகும்.

மாணவர்களைச் சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றலில் ஈடுபடுத்துகின்றபோது எதிர்கொள்ளப்படும் முக்கிய சவாலாக இருப்பது நேரப்பிரச்சினை ஆகும். குறிக்கப்பட்ட நேரத்தினுள் மாணவர்களைச் சுயமாகக் கற்றலில் ஈடுபடுத்தத்தக்க வகையில் அவர்களது வெவ்வேறுபட்ட இயலுமைகளை இனங்காண்பதற்கும், இதற்கேற்ற வகையில் சுயகற்றலுக்கான உத்திகளைத் திட்டமிடுவதற்கும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் அதிக நேரம் தேவைப்படுகின்றது எனக் கல்வியாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

பாரம்பரிய முறையிலே அமைக்கப்பட்ட வகுப்பறைகள், கற்பித்தல் முறைகள், வளங்களின் பற்றாக்குறை என்பனவும் சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்குத் தடையாக அமையலாம். மிக முக்கிய சவாலாக அமைவது சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் செயன்முறைகளுக்கேற்ற கலைத்திட்டம் இல்லாமை ஆகும். எனவே ஆசிரியர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட காரணிகள் பல சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றலை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சவால்களாக விளங்குகின்றன. எனினும் ஆசிரியர்கள் சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் செயன்முறைக்காகக் கற்றல் இலக்குகளைத் திட்டமிடல், செயற்படுத்துதல், மேற்பார்வை செய்தல், மதிப்பீடு செய்தல் போன்ற ஆற்றல்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நிறைவுரை

உலகமயமாதலின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கும் அறிவுப் பொருளாதாரம் சார்ந்து சிறந்த தேர்ச்சிமிக்க சமூகம் ஒன்றைக் கட்டிவளர்ப்பதற்கும் பாடசாலைகளில் சுயநெறிப்படுத்தப்பட்ட கற்றல் செயற்பாடுகளுக்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

உசாவியன

1. முத்துலிங்கம், ச., கல்வியும் உளவியலும் - பகுதி 1, லங்கா புத்தகசாலை, கொழும்பு, 2002.
2. கினிகே, ஐ.எல்., தேர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலைத்திட்டமும் செயற்பாட்டுத் திட்டங்களும், கல்வி வாண்மைத் தேர்ச்சி விருத்தி மைய வெளியீடு, 2008.
3. சசிகலா குகமுர்த்தி, சுயகற்றலின்பால் மாணவர்களைச் சுயநெறிப்படுத்தல், அகவிழி யூன் 2013
4. <http://www.slideshare.net/nvarga/self-directed-learning-theory-presentation-3>

நீர் வர்ண யுக்திமுறையில் எஸ். சிவதாசன் அவர்களால் ஆக்கம்பெற்ற பிரதிமை ஓவியம்

வடக்கு மாகாண தமிழ்மொழி மூலப் பாடசாலைகளில் ஆரம்பக்கல்வி

- ஒரு கண்ணோட்டம்

திரு.சிவானந்தன் நவகாந்தன்

ஆரம்பக்கல்வி என்பதன் எண்ணக்கரு விளக்கம்

ஆரம்பக்கல்வி என்னும் பதம் குறிப்பது, ஐந்து வயது பூர்த்தியடைந்த பிள்ளைகளுள் தரம் ஒன்று தொடக்கம் தரம் ஐந்து வரை (05 தொடக்கம் 10 வருடங்கள்) பாடசாலையில் பெற்றுக்கொள்கின்ற முறைசார்ந்த, முறைசாரா, முறையில் கல்வியாகும். குழந்தையின் மனதில் கல்வி பற்றிய பதிவு ஆரம்பக்கல்வி வகுப்புக்களிலேயே ஊட்டப்படுகின்றது. “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்று ஔவைப்பிராட்டியார் வலியுறுத்தியுள்ளார். குழந்தையின் மனதில் இளமையில் கற்கின்ற விடயங்கள் நன்கு ஆழமாக வேருன்றி விடுகின்றன. “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்” என்பதற்கிணங்க ஆரம்பக்கல்வி அமைதல் வேண்டும். ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களின் இரு கண்களாக எண்ணும் எழுத்தும் உள்ளன. ஆகவே இவற்றில் திறனும் ஆற்றலும் விருத்தியுற ஆரம்பக்கல்வி அவசியமானதொன்றாகும்.

குழந்தையின் சூழல் நிலைமைகளும் அதனோடு இணைந்து பெற்றுக்கொள்கின்ற அனுபவங்களும், உடல்வளர்ச்சி, மனப்பாங்கு வளர்ச்சி, சமூகத்திறன் வளர்ச்சி, சமூகப் பொருத்தப்பாடு என்பனவும் ஆரம்பக் கல்வி விருத்தியில் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டிய விடயங்களாகும். இந்தவகையில் குழந்தையின் பெற்றோர்களாலும், பாதுகாவலர்களாலும் முக்கியத்துவம் மிக்க காலமாகக் காணப்படும் ஆரம்பக்கல்விப் பருவம் என்பது அதற்குப் பொருத்தமான கல்வி நிறுவனங்களின் மூலம் ஊட்டப்படுதல் வேண்டும். தாய், தந்தையர் தமது குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முதன்மையான சொத்து என்பது ஆரம்பக்கல்வியை ஒழுங்குற ஊட்டும் நல்லாசிரியர்களிடம் பிள்ளைகளை ஒப்படைத்து விளை திறனான கற்றல் அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வழிசமைத்தல் ஆகும்.

பிள்ளைகளின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதும், அவர்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுதலும் அவசியமாகின்றது. ஆரம்பக்கல்வியானது அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசமாக வழங்கப் படுதலோடு ஆரம்பக்கல்வி பெற்றுக் கொள்வதில் சமவாய்ப்பு, சமசந்தர்ப்பம் மாணவர்களிடையே உறுதிப் படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்விடயங்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சிறுவர்களுக்கான உரிமைகள் தொடர்பான சமவாயத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்பக்கல்விக் கலைத்திட்டம் ஒன்றில் ஆரம்பக்கல்வியின் குறிக்கோள்களும் அதன்வழி பெறப்படும் தேர்ச்சிகளும் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பிள்ளைகள் அனைவரும் அடைய வேண்டும் என ஆரம்பக்கல்விக் கலைத்திட்டம் வலியுறுத்துகின்றது. இதனடிப்படையிலேயே ஆரம்பக்கல்விப் பாடசாலைகளில் தேர்ச்சி மையக்கலைத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆரம்பக்கல்வி போதிக்கப்படுகின்றது.

ஆரம்பக்கல்வியில் அனைத்து மாணவர்களிடமும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய தேர்ச்சிகள்.

- ▲ சுயமொழியில் சிந்திக்கும் ஆற்றலை வளர்த்தல்.
- ▲ நன்மை, தீமைகளைப் பிரித்தறியும் உளச்சார்பு நிலைகளை விருத்தி செய்தல்.
- ▲ சுய ஆக்கத்திறனை விருத்தி செய்தல்.
- ▲ சமூகப் பொருத்தப்பாடுடைய வழிப்படுத்தல்.
- ▲ நாட்டின் ஏனைய சமூகங்களின் பண்பாடு, பாரம்பரியங்களை மதிக்கும் மனப்பான்மையை ஏற்படுத்துதல்.
- ▲ தேசிய ஒற்றுமையைப் பேணுவதற்கான ஆற்றலை விருத்தி செய்தல்.
- ▲ தொழில் கல்வி பெற்று வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல்.
- ▲ ஒழுக்க விழுமியங்களைப் பின்பற்றுதல்.
- ▲ முன்னோர்களின் வரலாறுகளை அறிந்து அவற்றை மதிப்பதற்கும் பேணுவதற்கும் பயிலுதல்.
- ▲ செயன்முறைக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல்.

மேற்படி நோக்கங்களுடன் வளர்ந்துவரும் சமூக, விஞ்ஞான விருத்திக்கு ஏற்ப இயைபாக்கம் பெற்று உலகைக் கட்டியெழுப்பும் பணிக்கு நம்மை ஆர்ப்பணிக்கும் சிறந்த உளச்சார்பைக் கொண்ட மாணவர் சமூகத்தை ஆரம்பக்கல்வியில் உருவாக்குதல் வேண்டும்.

ஆரம்பக்கல்வியில் ஆசிரியர் நியமனம், பயிற்சி சார்பான எழுவினாக்கள்.

ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர் நியமனம் பெறும் தகுதிகாண், தொண்டர் ஆசிரியர்கள் பலர் தமது கற்பித்தல் உத்திகளை ஆரம்பக்கல்வி கற்கும் சிறுவர்களுக்குப் பொருத்தமாக மாற்றிக்கொள்ளும் திறனற்றோராக தம்மைத் தாமே மதிப்பீடு செய்வதனாலும் மேலும் ஆரம்பக்கல்வி போதிப்பது தொடர்பான தாழ்வுணர்ச்சி யாலும் இவர்கள் தாம் பெறவேண்டிய ஆரம்பக்கல்விக்கான பயிற்சியை விடுத்து விவசாயம், தமிழ், சமயம், வர்த்தகம், மனையியல், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், கணிதம் போன்ற பாடங்களுக்கான விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களாகத் தம்மை மாற்றிக்கொள்வதிலேயே அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களாக நியமனம்பெறும் பட்டதாரி (கலைப்பட்டதாரி) ஆசிரியர்கள் கல்வி முதுமாணிப் பட்டத்தை முடித்தவுடன் இடைநிலை, உயர்நிலைக்குரிய பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்குரிய நியமனத்தைப் பெற்றுவிடுகின்ற நிலைமையைக் காணலாம்.

ஆரம்பக்கல்வியை வழங்கும் ஆரம்பப் பாடசலைகள் பெரும்பாலானவை கிராமங்களிலேயே உள்ளன. இவை இடைநிலைப் பாடசலைகளுக்கான ஊட்டப் பாடசலைகளாக விளங்குகின்றன. இவை கிராம அபிவிருத்திக்கும் அதனோடு இணைந்த தேசிய அபிவிருத்திக்கும் வழிகாட்டியாக அமைகின்ற போதிலும் கிராமிய ஆரம்பப் பாடசலைகளுக்கான ஆசிரியர்களைப் பகிர்வதிலோ அல்லது அவர்களை நியமனம் செய்வதிலோ அரசு தோல்வி கண்டுள்ளது. மேலும் பௌதிக வளப்பங்கீடு, ஆண்பிப்பங்கீடு என்பது ஆரம்பக் கல்வியில் சனநாயகத்துவம், சமவாய்ப்பு, சமசந்தர்ப்பம் வழங்குவதில் பெரும்பாலும் தோல்வி கண்டுள்ளது என்பதைக் காணமுடிகின்றது. மேலும் கஷ்ட, அதிகஷ்ட பிரதேசங்களில் கல்வி கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான பௌதிக, கலாசார அம்சங்கள் உவப்பற்றதாக இருப்பதாலும் அப்பிரதேசப் பாடசலைகள் பெரும்பாலும் ஆசிரியர்களின் விருப்புக்குரிய பாடசலைக் கலாசாரத்துக்கு முரணாகக் காணப்படுவதாலும், அங்கு சென்று கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் அப்பாடசலைகளை விரும்பத்தகாத பாடசலைகளாகக் கருதுவதாலும் ஆசிரியர்களின் ஆர்ப்பணிப்புடன் கூடிய முழுமையான சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் உள்ளமையை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

இன்று ஆரம்பக்கல்வியைப் போதிக்கும் ஆசிரியர் பணியில் பெரும்பான்மையானோர் பெண்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். ஆரம்பக்கல்விப் போதனைக்கு பெண்கள் பொருத்தமானவர்களாகக் காணப்பட்டாலும் அதாவது பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, இரங்கும் உள்ளம், அர்ப்பணிப்பு என்பன பெண்களில் காணப்பட்டாலும் நடைமுறையில் இவர்களது சேவையை முழுமையாகப் பெறமுடியாத அவலநிலை தொடர்கின்றமை யதார்த்தமானது. பெண் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை நியமனம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து திருமண வாழ்க்கைக்கு உட்படுகின்றனர். இதனை அடுத்து தமது குழந்தைப்பேறு, குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கான விசேட விடுமுறையைப் பெற்றுச்சென்று விடுகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி தூரப் பிரதேசங்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தமது வதிவிடத்திற்கு அண்மையில் இடமாற்றம் கோரி குறித்த பாடசாலையினின்றும் வெளியேறி விடுகின்றனர். இத்தகைய நிலையில் இவ்வகையினரான பெண் ஆசிரியர்கள் ஆசிரிய வாண்மைவிருத்தி அடைவதில் தவறிவிடுகின்றனர். இதன் காரணமாக ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை தொடர்ந்தும் நிலவி வருவதுடன் கல்வியில் சமவாய்ப்பு என்பது ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களுக்குப் பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் எட்டாக்கனியாக உள்ளது.

ஆரம்பக்கல்வியின் இறுதி நிலையாகிய முதன்மைநிலை மூன்றில் நடைபெறுகின்ற புலமைப்பரிசில் பரீட்சை இன்று பாடசாலைகள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் பெற்று வருவதனால் அவ்வகுப்பில் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் மொழிக்கல்வியிலும் கணிதத்திலும் கூடிய கவனம் செலுத்தவேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். இந்நிலையில் இவ்வகுப்பில் கல்வி கற்பிக்கப்போதுமான ஆசிரியர்கள் நாடு பூராகவும் சமமாகக் காணப்படுவதில்லை. பயிற்சிபெற்ற திறமையான ஆசிரியர்களை ஐந்தாம் தரத்தில் மட்டும் கல்வி கற்பிப்பதற்கு அனுமதிக்கும்போது அந்த வகுப்பில் அதற்குரிய போதிய கல்வி வளர்ச்சி அடையாத மாணவர்கள் பலர் இருக்கின்றமை கண்கூடு.

எனவே பயிற்சி பெற்ற திறமையான ஆசிரியரால் தரம் ஒன்று தொடக்கம் கல்வியை வழங்காத நிலைமைகள், மாணவர்கள் கல்வி பெறுவதில் சமவாய்ப்பு அல்லது சமசந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் கலைத்திட்ட அமுலாக்கம்

இலங்கையில் உள்ள நடைமுறையின் பிரகாரம் கலைத்திட்டம் மையநிலையில் தயாரித்தே கையளிக்கப் படுகின்றது. இத்திட்டத்தைப் பாடசாலையின் குழலுக்கேற்ப கற்பிப்பதே ஆசிரியர் செய்யவேண்டிய செயற்பாடு. ஆனால் கூடுதலான ஆசிரியர்கள் கலைத்திட்டத்தை பாடசாலை வளங்களிற்கேற்ப மாற்றியமைக்காது அப்படியே கற்பித்து வருகின்றனர். இத்தகைய நிலை மாணவர்களை குழலில் ஈடுபடுத்தி கற்கவைக்க மறுக்கின்றது. மாணவனது குழலில் அவனுக்குக் கவர்ச்சிகரமான முறையில் செயற்பாட்டுடன் இணைத்து இக்கலைத்திட்டம் போதிக்கப்பட வேண்டும்.

இக்கலைத்திட்டத்தை முழுமையாக அந்தந்த ஆண்டு காலப்பகுதியில் பூர்த்தியாக்க வேண்டும் என பாடசாலை மேற்பார்வைப் பணியில் ஈடுபடுவோர் எதிர்பார்ப்பதால் ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு அப்பாடத்திட்டம் சம்பந்தமான விடயம் விளங்கியதோ, கிரகிக்கக்கூடியதாக இருந்ததோ என்பதைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தாமல் நிர்வாகப் பொறிமுறைக்கு உட்பட்டு, குறித்த காலப்பகுதியில் பாடத்திட்டத்தை முடித்து விடுகின்றனர். இதனால் மாணவர்கள் தேர்ச்சி தொடர்பான விடய அடைவில் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றனர்.

இக்கலைத்திட்டத்திற்கு அமைய ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கான கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை உரிய விதத்தில் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்வதில் கஷ்ட, அதிகஷ்ட பிரதேச ஆசிரியர்கள் பெரும் சிரமங்களை

எதிர்நோக்குகின்றனர். ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, பௌதிகவளப் பற்றாக்குறை காரணமாக இப்பிரதேசங்களில் ஆசிரியர் ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வகுப்புக்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டியநிலை ஏற்படுகின்றது. உரியகாலத்தில் பாடத்தைப் பூரணப்படுத்துவது பெரும்பாலான வேளைகளில் கடினமானதாக அமைகின்றது. நிர்வாகத்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளினால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள நேரகுசிக்கு அமைய கருமங்கள் எவ்வாறானதாக ஆற்றப்படவேண்டும்? என்பது தொடர்பான அறிவுறுத்தல்கள் ஆசிரியர்களுக்கோ, பாடசாலைக்கோ கிடைப்பது அரிதாகவுள்ளது.

ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் வேலைகள் தனித்தனியே நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனினும் இது ஒருபோதும் நடைபெறுவது இல்லை. பாடத்திட்டச் செயற்பாடு ஒரு பொறிமுறைக்குட்பட்ட செயற்பாடாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிலையில் பௌதிகவளம், ஆளணிவளம், பாடசாலைச்சூழல், அகவய, புறவயக் காரணிகள், கற்பித்தல்செயற்பாட்டின் விளைவுகள், பொருத்தப்பாடு ஆகியன கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. இது கலைத்திட்ட உருவாக்கம், நடைமுறைப்படுத்தல் சார்பாக பெரும் எழு வினாவாகவுள்ளது.

மேலும் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை தொடர்பாக கணிதம், தமிழ், சுற்றாடல் ஆகிய பாடங்களே முக்கியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஏனைய பாடங்களான அழகியல், ஆக்கம், சமயம், விளையாட்டு மற்றும் புறக்கிருத்தியச் செயற்பாடுகளான சாரணப் படையணி கழகங்கள், மன்றங்கள் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை. அத்துடன் அவர்களுக்குப் போதிய நேரம் கிடைப்பதும் இல்லை.

எந்த ஒரு கலைத்திட்ட அமுலாக்கத்திற்கும் பெற்றோர்களின் ஆதரவு அவசியம். அவர்களுக்குப் பின்னூட்டல், தொடர் நடவடிக்கை என்பன வேண்டியனவாக உள்ளன. எனினும் முழுமையாக எல்லா மாணவர்களுக்கும் கிடைப்பது என்பது கேள்விக்குரியதொன்றாகக் காணப்படுகின்றன.

நகரத்தில் வடிவமைக்கப்படுகின்ற கலைத்திட்டத்தை இலங்கைத்தீவு முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்தல் (நாடு முழுவதற்கும் பொதுமைப்படுத்தல்) என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகும். கிராமங்களில் கிராம விஞ்ஞானம், கிராம விவசாயம், கிராமியக் கைத்தொழில் தொடர்பான கலைத்திட்டமே செயற்படுத்தப்பட வேண்டும். கிராம மூலப்பொருட்கள் அடங்கிய கிராம விஞ்ஞான கலைத்திட்டம் அவசியம். கிராமத்தை மையமாகக் கொண்ட கலைத்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் அவை இடம்பெறாமையே கிராமத்தை ஒட்டிய கல்விப் பிரச்சினைக்கு மூலகாரணமாகும். கிராம அபிவிருத்தியில் கிராம சமூகத்தை கிராம பொருளாதாரத்தை, கிராம மூலவளத்தை மையப்பொருளாகக்கொள்ளாத நிலையில் கலைத்திட்ட அமுலாக்கம் என்பது கிராமியம்சார் ஆரம்பக் கல்விப் பிரச்சனைகளுக்கு முக்கிய காரணம் என்பது வெளிப்படை உண்மையாகும்.

அண்மைக்காலமாக புலமைப்பரிசில் பரீட்சையின் நம்பகம், தகுதி பற்றி பல்வேறு தரப்பினராலும் வினா எழுப்பப்பட்டு வருகின்றது. இப்பரீட்சை மாணவர்களின் முழுத்திறமையையும் மதிப்பிடுகின்றதா? என்பது எழு வினாவாகக் காணப்படுகின்றது. இப்பரீட்சைக்கு மாணவர், பெற்றோர், அதிபர், ஆசிரியர்கள், கல்வித் திணைக்களங்கள், தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் வழங்கும் அதீத முக்கியத்துவத்தால் அவர்கள் பல்வேறு உளவியல் தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். தேசிய நிலையில் முன்னிலையான இடங்களைப் பெறும் மாணவர்களுக்கான ஜப்பான் நாட்டிற்கான கல்விச்சுற்றுலா வாய்ப்பு பல்வேறு நிதி நிறுவனங்களின் பணப்பரிசில்கள், ஊக்குவிப்புப் பரிசில்கள் என்பனவும் இப்பரீட்சையின் மீதுள்ள கவனத்தை அதிகரித்துள்ளது.

புலமைப்பரிசில் பரீட்சை தொடர்பான விமர்சனமாக இப்பரீட்சையானது வறுமைக்கோட்டிற்கு உட்பட்ட மாணவர்களின் கல்வியில் சமசந்தர்ப்பத்தையும் உயர்கல்விப் பேறையும் திறக்கும் வாயில்களாக இப்பரீட்சை உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு தன்னுடைய நோக்க நிலையினின்றும் மாறுபட்டு மாணவர்களுக்கு உள்நெருக்கீடுகளை ஏற்படுத்தும் பரீட்சையாக மாறியுள்ளது.

இப்பரீட்சையானது மாணவர்களின் ஆற்றலைச் சரியாக மதிப்பீடு செய்யவில்லை என மதிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. மாணவர்கள் மத்தியில் இப்பரீட்சை பதற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாகவே காணப்படுகின்றது. இது எமது பிரதேசத்தில் போட்டித்தன்மையை உருவாக்கியுள்ளது. இன்று அது ஆரம்பித்த நோக்கத்திற்கு மாறாக, மாணவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களிற்கு மாறாக முழுநேரக் கல்வியாகிவிட்டது. இதனால் ஆரம்பக் கல்வி மாணவர்களின் உடல், உள வளர்ச்சி, நடையுடை பாவனை, உடல் ஆரோக்கியம் மற்றும் அவ் வயதில் பெறவேண்டிய உடல் தகுதிகள் என்பன பாதிப்படைகின்றன. இது பற்றிப் பெற்றோர்களும் கல்விச் சமூகமும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

ஆரம்பக்கல்வியில் மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு சமூகமளிக்காமை

கஷ்ட, அதிகஷ்ட, பின்தங்கிய பிரதேசப் பாடசாலைகள் எதிர்நோக்கும் மற்றுமோர் பிரச்சினை மாணவர்கள் தொடர்ச்சியாகப் பாடசாலைக்கு சமூகமளிக்கமுடியாமையாகும். இதற்குப் பல்வேறு புறக் காரணிகள் காரணமாக அமைகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக பொருளாதாரக் காரணியே அமைகின்றது.

அவர்களது பெற்றோர் கல்விப் பெறுமானத்தை உணராத தமது வறுமையினால் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பத்தவறி விடுகின்றனர். தாங்கள் தொழிலுக்குச் செல்லும்போது தம்முடன் வளர்ந்த பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சென்றுவிடுவதால் இங்கு இளைய பிள்ளைகளை சிறிய குழந்தைகளைப் பராமரிக்க வீட்டில் விட்டுச் செல்வர். இதன் காரணமாக பாடசாலை வரவு ஒழுங்கீனம் கிராமிய ஆரம்பக்கல்வியில் பாடசாலையில் பிரச்சினையாகவுள்ளது.

பாடசாலையில் மாணவர்களது உளத்தேவையையும், உளநிலையையும் அறியாது ஊட்டப்படும் கல்வி அவர்களுக்குப் பாடசாலையின் மீது வெறுப்படையச் செய்கின்றது. “பிரசினங்களுடன் கூடிய பாடங்களின் மீது மாணவரின் விருப்பம் ஆர்வமும் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது”. அவர்களுக்கு அப்பாடத்தில் படிப்படியாக வெறுப்பு ஏற்படும். பாடத்தில் வெறுப்பேற்படின் பாடசாலைக்கு சமூகமளிப்பதில் ஆர்வம் குறைவடையும். இது இறுதியாக பிள்ளை பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகுவதற்குக் காரணமாகின்றது.

மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு விரும்பி வரக்கூடிய உவப்பான குழலை ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பாடசாலைச் சமூகம் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு மாணவர்களது நிலையை நன்கறிந்து அவர்களை ஊக்குவிக்கக்கூடிய கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும்.

கிராமப்புற அல்லது போக்குவரத்து வலைப்பின்னல் குறைவான இடங்களில் மாணவர்கள் வரவின்மைக்கு போக்குவரத்துப் பிரச்சினையும் ஒரு காரணமாகின்றது பின்தங்கிய பகுதிகளில் ஐந்து அல்லது ஆறு கிலோமீற்றருக்குக் கூடுதலான தூரத்தை போக்குவரத்து வசதியின்மையால் மாணவர்கள் தினமும் நடந்து சென்றே பாடசாலையை அடைய வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் பருவ மழைக்காலங்களிலோ அல்லது வெய்யில் காலங்களிலோ உவப்பற்ற காலநிலை காரணமாக மாணவர்களின் வரவு குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறான நிலைமைகள் ஆரம்பக்கல்வியில் மாணவர்கள் உரிய காலத்தில் பெறவேண்டிய தேர்ச்சியைப் பெறமுடியாது போகின்றது. இதன் காரணமாக மாணவர்கள் இடைநிலைப்பிரிவுக்குத் தகுதியற்ற

நிலைமை காணப்படுகின்றது. இந்நிலைமை காரணமாக ஆரம்பக்கல்வியில் மாணவர் இடைவிலகல் ஏற்படுகின்றது.

ஆரம்பக்கல்விப் பாடசாலைகளில் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பான எழு வினாக்கள்

ஆரம்பக்கல்வியில் கொண்டு வரப்பட்ட புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் பங்குதாரர்களில் முக்கியமானவர்களாக ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களே காணப்படுகின்றனர்.

ஆரம்பப் பிரிவைக் கொண்டுள்ள பாடசாலைகளில் சீர்திருத்த நடைமுறைகள் தொடர்பாக எடுத்து நோக்கின் கலைத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் பாடசாலைக்கு உரிய வேளைக்கு வருகை தருகின்றார்கள். இது மட்டுமன்றி பாடசாலைக் கடமை நேரத்தை உரிய முறையில் நிறைவேற்றுகின்றார்கள். மாணவர்களுக்கான செயற்பாடுகளை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துகின்றவர்கள் வகுப்பாசிரியர் என்றவகையில் மாணவர்களின் நலனுக்கும், பாதுகாப்பிற்கும் பாடசாலையில் பொறுப்பானவர் என்றவகையிலும் ஆங்கிலம், அழகியல் போன்ற ஒரு சில பாடங்களைத் தவிர ஏனைய பாடங்கள் யாவற்றையும் கற்பிப்பவர் என்றவகையில் ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியர்களினது பெரும்பாலான நேரம் வகுப்பறையில் மாணவர்களுடனேயே செலவாகின்றது.

இந்தவகையில் ஆரம்பக்கல்விக் கலைத்திட்ட கருமங்களை ஆசிரியர்கள் இயன்றளவு செயற்படுத்திய போதும் மாணவர்களில் சிலர் அத்தியாவசியக் கற்றல் தேர்ச்சியை அடையமுடியாத நிலையில் உள்ளனர். இவற்றிற்குப் பிரதான காரணமாக அமைவது ஆரம்பக்கல்விக் கலைத்திட்டம் தொடர்பான செயற்கருமங்களில் ஆசிரியர்களுக்குப் போதியளவு தேர்ச்சியின்மை என்பது அவதானிக்கமுடிகின்றது. இது தொடர்பாக ஆசிரியர்கள் சார்பில் பின்வரும் அவதானங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

- ▲ ஆரம்பக்கல்விக் கலைத்திட்டம் தொடர்பான விளக்கமும் விழிப்புணர்வும் போதாமை.
- ▲ தமது மாணவர்கள் தேர்ச்சியடையாமைக்குத் தமது செயற்பாடுகள் தான் காரணமென ஆசிரியர்கள் சிந்திக்க முற்படாமை ஆகும்.

ஆரம்பக்கல்விக் கலைத்திட்டத்தைச் சீராக விளங்கிக்கொண்டு கற்றல், கற்பித்தல் கருமங்களை படிமுறை ரீதியாக மேற்கொள்ளும்போது மாணவர்களை உரிய தேர்ச்சி மட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்லமுடியும்.

வேலைத்திட்டம் தயார்ப்படுத்தும் கருமங்களில் ஆசிரியர்களின் இணைந்த செயற்பாடு

வகுப்பறைக் கருமங்களைத் தயார்ப்படுத்தும் வேலைத்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டபோதும் இச்செயற் கருமங்களில் ஆசிரியர் இணைந்த செயற்பாடு வினைத்திறனாக இல்லை. மேற்படி ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைக் கருமங்களை இணைந்து செயற்படுத்தும் நிலைமை போதாமையாக உள்ளமை ஆரம்பப் பாடசாலை கலைத்திட்ட நடைமுறைப்படுத்தலில் தாக்கம் செலுத்துவதை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

ஆரம்பக்கல்விக் கலைத்திட்ட நடைமுறையில் முதன்மைபெறும் இணைந்த செயற்பாடு பாடசாலைசார் காரணிகளை விட ஆசிரியர்களது மனப்பாங்கு அவ்விடயத்தில் அதிகம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இணைந்த செயற்பாடுகளிற்கான வசதி வாய்ப்புக்கள் பாடசாலையில் காணப்பட்ட போதிலும் பாடசாலைக் கேற்ப கற்றல் - கற்பித்தல் கருமங்களை மாற்றி அமைக்கும் தன்மை போதாமையாக உள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக தரவட்டம் கூடுதல், ஆசிரியர் கூட்டங்கள் என்பன நிர்வாக பொறிமுறை ரீதியாகக் காணப்பட்ட போதிலும் இணைந்து செயற்படுத்தல் கருமங்கள் வினைத்திறனுடையதாகக் காணப்படவில்லை.

இதனால் கலைத்திட்ட நடைமுறைசார்ந்த விளைதிறனும் போதாமையாக உள்ளமை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இவ்வாறான நிலைமைகளில் பாடசாலை அதிபர்கள் இணைந்த செயற்பாடு சார்ந்த கருமங்களின் விளைத்திறனை உணர்ந்து பாடசாலை ஆளணியினரிடையே சிறந்த இடைவினையுறவுகளை மேம்படுத்துவதற்கான உளவியல் சூழலை உருவாக்குவதோடு ஊக்கமளிக்கவும் வேண்டும்.

மாணவர்களின் தனியாள் வேறுபாடுகளை உணர்ந்து அவற்றிற்கேற்ப வகுப்பறைக் கருமங்களைத் திட்டமிடும் தன்மை ஆசிரியர்களிடையே போதாமையாக இருப்பதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. இதன் காரணமாக மெல்லக் கற்கும் மாணவர்கள் மட்டுமன்றி மீத்திறன் உடைய மாணவர்களும் பாதிக்கப் படுகின்றமை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

மற்றும் தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கு அமைய பிள்ளைகளின் கற்றல் தேர்ச்சிகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் பிள்ளைகளுக்குத் தனித்தனியாக வழங்கவேண்டிய கவனத்தில் போதிய அளவு அழுத்தம் ஆசிரியர்கள் கொடுப்பதில்லை என்பது வகுப்பறையில் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இந்தவகையில் பாடசாலை நிர்வாகம் ஆசிரியர்களுக்கு பின்வரும் வகையில் உதவவேண்டும் அல்லது அதற்காக பாடசாலை மட்ட ஆசிரியர் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளை (SBTD) ஒழுங்கமைத்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இச்செயற்பாடு பின்வரும் விடயங்கள் சார்பாக இருத்தல் சிறந்தது.

- ▲ கற்றல் தேர்ச்சிகளைப் பொருத்தமாக ஒழுங்கமைத்தல்.
- ▲ தேர்ச்சிகளுக்குப் பொருத்தமான கற்றல் செயற்பாடுகளை உருவாக்கல், வினைத்திறனான கற்றல் உத்திகளைத் தெரிவு செய்தல்.
- ▲ சிறந்த கற்றல் அனுபவங்களை வழங்கக்கூடிய சாதனங்களை முன்கூட்டியே ஆயத்தம் செய்தல்.
- ▲ தேர்ச்சிகள் அடையப்பட்டமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நியதிகளைத் தீர்மானித்தல்.

போன்ற விடயங்களில் பாடசாலை மட்ட ஆசிரியர் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளைப் பாடசாலையில் ஒழுங்கமைப்பதன் மூலம் விருத்தி செய்துகொள்ளமுடியும். ஆரம்பக்கல்வி கலைத்திட்டம் செயன்முறை ரீதியான கற்றல் - கற்பித்தலை வலியுறுத்தியபோதும் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் மரபு ரீதியான கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

மாணவர்களின் சுயசிந்தனை விருத்திக்கும், மாணவர் குழுவாக இணைந்து கற்றல் அனுபவங்கள் ஊடாக அறிவைக் கட்டியெழுப்புவதற்குமான (கட்டுருவாக்கம்) கற்றல் அனுபவங்களை அளிக்கக்கூடிய கற்பித்தல் முறையியல்களை ஆரம்பக்கல்விச் சீர்திருத்தம் வலியுறுத்திய போதிலும் இவற்றை ஆசிரியர்கள் பின்பற்றுதல் ஒப்பீட்டளவில் போதாமையாக உள்ளது.

ஆரம்பக்கல்வி கலைத்திட்டம் வலியுறுத்துகின்ற செய்முறை ரீதியான கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகள், அதுசார்ந்த திறன்கள் சில ஆசிரியர்களிடம் திருப்திகரமற்றுக் காணப்படுகின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. மற்றும் நவீன உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தும் திறன் பெரும்பாலும் வயதான ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களிடம் போதாமையாகவுள்ளது. முதன்மைநிலை இரண்டு, முதன்மை நிலை மூன்றுகளில் ஆசிரியர்கள் தகவல்களை வழங்குவோராகவும் மாணவர் அவற்றைப் பெறுகின்றவர்களாகவும் உள்ளமை அவதானிக்கமுடிகின்றது. இது ஆரம்பக்கல்வி கலைத்திட்ட நடைமுறைகளுக்கு எதிர்க்கணியமாகவுள்ளது.

எனவே ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களது சுயசிந்தனை விருத்திக்கும், ஆக்கத்திறன் விருத்திக்கும் மாணவர்கள் குழுவாக இணைந்து நேரடி கற்றல் அனுபவங்களைப் பெறுவதனுடாக அறிவைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான சகபாடி கற்றல், கூட்டாகக் கற்றல், பிரச்சினைகளை விடுவித்தல் ஆகிய கற்பித்தல் முறையியல்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பிரயோகத்திறன் விருத்திக்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவற்றின் ஊடாக சுயசிந்தனைத் திறன் விருத்திக்கும், கண்டுபிடிக்கும் ஆற்றல் மிக்க சமுதாய உருவாக்கத்திற்குமான அடிப்படையை மாணவர்களிடையே உருவாக்கிவிட முடியும்.

ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களிடையே சமூகத்திறன்களை விருத்தி செய்தல்

பிள்ளையொன்று சமுதாய உறுப்பினர்களிடம் ஒத்திசைந்து வாழ்வதற்கான அடிப்படைத் தகைமைகள் ஆரம்பக்கல்வியில் விருத்தி செய்யப்படவேண்டும். ஆசிரியர்கள் தமது பிரதான பொறுப்பு கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடு மட்டும் எனக் கருதுகின்றர் அல்லது கற்றல் அடைவைக் கருதுகின்றனர். ஆனால் ஆரம்பக்கல்வி கலைத்திட்டம் வலியுறுத்தும் ஒவ்வோர் பிள்ளையையும் ஒரு நல்ல சமுதாய உறுப்பினராகத் தயார் செய்தல் ஆசிரியர்கள் செயற்பாடு தோல்விகண்டுள்ளது.

ஆசிரியர்கள் தமது பிள்ளைகளின் நடத்தைப் பண்புகளைத் துல்லியமாக இனங்கண்டு பின்வரும் செயற்பாடுகளின் ஊடாக சமூக விருத்தியை மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்தமுடியும்.

- ▲ ஒவ்வொரு பாட வேளையும் குழுத்தலைவராக வெவ்வேறு மாணவர்களைத் தெரிவு செய்தல்.
- ▲ இணைபாடச் செயற்பாடுகளை வினைத்திறனுடன் ஒழுங்கமைத்துச் செயற்படுத்தல். மாணவரின் முழுமையான பங்குபற்றல் இடம்பெறுவதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்.
- ▲ குழுவின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் பாடம் சார்ந்த விடயங்களைச் சமர்ப்பிப்பதில் பங்கேற்க சந்தர்ப்பங்களை வழங்கல்.
- ▲ குழுவில் தனியாகவும் கூட்டாகவும் செயற்படுவதற்கு ஏற்ப கற்பித்தல் முறையியல்களை ஒழுங்கமைத்தல்.

போன்ற விடயங்களில் ஆசிரியர்கள் கூடிய கவனம் எடுப்பதன் ஊடாக சமூகத்திறன் விருத்தியை மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்தமுடியும்.

ஆரம்பக்கல்விப் பாடசாலைகளில் பௌதிக வளப்பங்கீடு

ஆரம்பக்கல்வியில் கற்றல் - கற்பித்தல் கருமங்களில் தாக்கம் செலுத்தும் முக்கிய காரணிகளில் பாடசாலைப் பௌதிக வளங்கள் முக்கியமானவை. ஆனால் பாடசாலைகளுக்கிடையேயான வளப் பகிர்வில் சமமற்ற தன்மையும் இயல்பளவில் போதாமையும் காணப்படுகின்றது.

ஆரம்பக்கல்வி கலைத்திட்ட எதிர்பார்ப்புக்களுக்கமைய விளையாட்டு முற்றம், சிறுவர் பூங்கா, சிறுவர் நூல்நிலையம், செயற்பாட்டறை போன்றவை கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்கருமங்களை மேற்கொள்வதற்கும்தேவைகளின்போது துணைக்கட்டு அமைப்பதற்கான பௌதிக வளங்கள் பாடசாலைகளிடையே சமமற்ற தன்மையாகக் காணப்படுகின்றது. நகர, நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளில் இவற்றிற்குரிய இடவசதி போதாமையாக உள்ளது.

மேலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்குப் பொருத்தமான வகுப்பறை, வகுப்பறை மூலைகளை அமைக்கும் இடவசதிகள் மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் நகர, நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளில் இவ்வாறான நிலைமைகள் எதிர்க்கணியமாகவே உள்ளது. இதற்குக் காரணம் மாணவர் தொகை

அதிகரிப்பாகும். இதனைக் கருத்திற்கொண்டு பாடசாலை நிர்வாகம் மாணவர் தொகையை பொருத்தமாகத் தீர்மானிப்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

மேலும் ஆசிரியர்கள், பௌதிக வளங்களை சமமாகப் பகிர்ந்தளிப்பதனுடாக கிராமப்புறப் பாடசாலைகளின் மதிப்பை மேம்படுத்தமுடியும். இவ்வாறு சகல பாடசாலைகளிலும் கணிப்பு உயர்த்தப்படும்போது நகர், நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளின் இடநெருக்கடிக்கு தீர்வை ஏற்படுத்தமுடியும். இதனுடாக கிராமப்புற பாடசாலைகள் தரம் மிக்கதாக மாற்றி அமைக்க முடிவதோடு, ஆரம்பக்கல்வியில் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் சமசந்தர்ப்பம், சமவாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியுமென்பது ஆரம்பக் கல்வித்துறையில் பணிபுரிவோரது எதிர்பார்ப்பாகவுள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. ஜெயராசா.சு, 2000, கல்வியில் புதிய சீர்திருத்தங்கள், கொழும்பு: அகவிழி வெளியீடு.
2. பொதுக்கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், பொதுக் கல்விக்குரிய ஜனாதிபதியின் துரித செயற்குழு வெளியீடு, கொழும்பு, 1997.
3. புதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், யாழ்ப்பாண விஞ்ஞான சங்கம், சமூக விஞ்ஞானப் பிரிவு, யாழ்ப்பாணம், மு.ப 1999
4. கமலா, பீரிஸ் (2008) ஆரம்பக்கல்வி: நாம்நாடும் பல்லொளி பரப்பும் இரத்தினம். (இன் அஞ்சலா டபிளிங் லிற்றிங் ED, இலங்கை ஆரம்பக்கல்விச் சீர்திருத்தம், பத்தரமுல்லை: கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு.
5. கினிகே, ஐ.எல் (2008) தேர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலைத்திட்டச் செயற்பாட்டுத் திட்டங்கள், பாதுக்கை: கல்வி வாண்மைத் தேர்ச்சி விருத்தி மையம்.
6. கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு (2000) ஆரம்பக்கல்விக்கான ஐந்து வருடத்திட்டம்: 2004-2008, பத்தரமுல்லை.
7. வடக்குக் கிழக்கு மாகாண கல்வித் திணைக்கள கல்வி அபிவிருத்திப் பிரிவு, 2005 மாகாணக் கல்வி அபிவிருத்தியில் கல்வி அபிவிருத்தி அலுவலர்களின் பணியாற்றிய மதிப்பீடு, திருகோணமலை, (செயற்றிட்ட ஆய்வறிக்கை)
8. சின்னத்தம்பி.மா. (2009) பாடசாலைகளை முகாமை செய்தல் - சமகால அணுகு முறை, கொழும்பு: சேமமடு பதிப்பகம்.
9. <http://www.edulanka.lk/components/tag/srilanka-primary-education>.

ஈழத் தமிழ் மாணவர்கள் இடைநிலையில் கணிதபாடம் கற்றலில் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும் தீர்வுகளுக்கான முன்மொழிவுகளும்

- ஒரு கண்ணோட்டம்

திரு.விநாயகமூர்த்தி குகநாதன்

திரு.வரதராஜன் பாலமுரளி

அறிமுகம்

உலகில் எழுத்தறிவு வீதம் மிக உயர்வாகக் காணப்படும் நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாகும். இந்தப் பெருமைக்குக் காரணமாக முன்பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரையிலான இலவசக் கல்வி, தாய்மொழிக் கல்வி என்பனவற்றை ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். (அஞ்சலா லிட்டில், 1999). “பொருளாதார அபிவிருத்தியானது விஞ்ஞானத்திலும் தொழில்நுட்பத்திலும் தங்கியுள்ளது. கணிதமானது, விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக்

கொண்டு இயங்கும் ஒரு மூலோபாயமான பாடமாகும். எனவே விஞ்ஞானத்தையும் தொழில்நுட்பத்தையும் வெற்றிகரமாகக் கற்க வேண்டுமாயின் கணிதத்தில் நிறைவான ஆற்றல் பெறுவது அவசியம்”. (Husen, 1967).

ஈழத்தமிழ் மாணவர்களின் கல்விப் பெறுபேற்றினைப் பொறுத்தவரையில் வடமாகாணத்தின் கல்விப் பெறுபேறுகள் கணிசமான பங்களிப்பினை வழங்குகின்றன. அந்தவகையிலே வடமாகாண தமிழ் மாணவர் களின் க.பொ.த (சா/த) கணிதபாட பெறுபேறுகள் திருப்திகரமானவையாக இல்லையென்ப தனை வடமாகாணப் புள்ளிவிபரங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அத்துடன் வடமாகாணம் ஏனைய மாகாணங் களுடன் ஒப்பிடுகையிலும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றும் மொத்தத் தொகையில் அரைப்பங்கினரே கணித பாடத்தில் சித்தியடைவது பாரதூரமான பிரச்சினை யாகவுள்ளது. க.பொ.த (சா/த) பரீட்சையில் கணித பாடத்தில் சித்தியடையாதோருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கள் பல துறை களிலும் மறுக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையானது பல இளைஞர்களை விரக்தி நிலைக்கு இட்டுச் சென்று கிளர்ச்சிகளுக்கு வித்திடக்கூடிய அபாயத்தைத் தோற்றுவிப்பதாக பல சாராரும் கருதுகின்றனர்.

2009 ஆம் ஆண்டு யுத்தம் நிறைவடைந்ததன் பின்னர் யாழ். மாவட்டத்தில் பல தீய செயற்பாடுகள் உருப்பெறத்தொடங்கின. இதில் பாடசாலை மாணவரிடையேயான போதைப் பொருட்பாவனை பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அத்துடன் இளம் சமூகத்தினரிடையே மதுப்பாவனை அதிகரித்தது. இவற்றின் விளைவாகவே வாள்வெட்டுக் கலாசாரம் அதிகரிக்கப்பட்டு மிக மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. பாடசாலை மாணவர்களும் இந்தத் தீயசெயல்களில் ஈடுபட்டமை அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டது. இனிமேல் யாழ் மண்ணின் பெருமைக்குரிய கல்விக் கலாசாரம் முற்றாகச் சீரழிந்து போய்விடுமோ என்ற அச்சம் இங்கு பலரிடமும் நிலவியது. யாழ் மண் கடந்த காலங்களில் சந்தித்திராத அவலங்கள் இல்லை யென்றே கூறமுடியும். எனவே கொடிய யுத்தத்தினால் நீண்டகாலமாகப் பாதிக்கப்பட்டுவந்த தமிழர்

பிரதேசத்தில் இடைநிலைக் கல்வியில் கணிதம் கற்றலில் எதிர்கொள்ளப்படுகின்ற சவால்கள் பெரும்பாலும் யுத்தத்தின் விளைவுகளாகவே நோக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அவற்றிலிருந்து மீண்டெழக்கூடிய மனோதிடமும் ஆத்ம பலமும் இந்த மண்ணிடம் நிறையவே உள்ளன. எது எவ்வாறாக இருப்பினும் கணிதம் கற்றலில் எதிர்கொள்ளப்படுகின்ற சவால்கள் இனங்காணப்பட்டு அவற்றுக்கான தீர்வுகள் முன்வைக்கப்படவேண்டியது கல்விப்புலத்தின் தேவையாக உள்ளது. அத்தகைய சவால்களையும் தீர்வுகள் சிலவற்றையும் நோக்குவோம்.

ஆரம்பக் கல்வியை நிறைவுசெய்து இடைநிலைக் கல்வியினுள் நுழைகின்ற பிள்ளையானது அடிப்படைக் கணித எண்ணக்கருக்களில் போதியளவு முன்னேற்ற நிலையை எட்டியிராமை

இந்த நிலையானது பெரும்பாலும் கஷ்ட, அதிகஷ்ட பிரதேச பாடசாலை மாணவர்களிடையே காணப்படுகின்றது. எனினும் நகர்ப்புற மீத்திறன் மாணவர்கள் போதியளவான முன்னேற்ற நிலையை எட்டியிருப்பதுபோலத் தோன்றினாலும் அவர்களில் பலர் அடிப்படைக் கணித எண்ணக்கருக்களில் தெளிவற்ற நிலையில் நெட்டுருமுறையிலான பயிற்சியின் விளைவாகவே சிக்கலான கணித ரீதியிலான பிரசினங்களைத் தீர்க்கும் திறன் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இந்தத் திருப்தியற்ற நிலையானது கணிதபாடத்தினை விளங்கிக் கற்கவேண்டிய இடைநிலையில் இவர்களது கற்கும் திறனுக்குச் சவாலானதாக மாறிவிடுவதில் ஆச்சரியப்பட ஏதுமில்லை.

ஆரம்பக் கல்வியில் மாணவர்கள் அடிப்படைக் கணித எண்ணக்கருக்களில் போதியளவு முன்னேற்ற நிலையை எட்டியிருப்பின் மட்டுமே இடைநிலைக் கல்வியில் அவர்களால் கணிதபாடத்தினை சிரமமின்றிக் கற்கமுடியும். ஆரம்பக் கல்விப் பருவத்தினைப் பூர்த்திசெய்து இடைநிலைப்பிரிவினுள் நுழைகின்ற மாணவர்கள் கணிதபாடத்தில் அடைந்திருக்கவேண்டிய தேர்ச்சிகளாகப் பின்வருவன அமைகின்றன.

- ▲ 100,000 வரையில் எண்குறிகளை வாசித்தல், எழுதுதல், வரிசைப்படுத்துதல்.
- ▲ நியம முறைக்கேற்ப 1000 இலும் பெரிய எண்குறிகளை எழுதுதல்.
- ▲ பொது வித்தியாசம் எட்டு வரையிலான எண்கோலத்தை அமைத்தல்.
- ▲ 2 முதல் 5 வரையிலான பெருக்கங்கள் கொண்ட எண்கோலங்களை அமைத்தல்.
- ▲ இரண்டின் பங்கு, நான்கின் பங்கு, பத்தின் பங்குகளைப் பின்னங்கள் என அறிந்து கொள்ளுதல்.
- ▲ பத்தின் பங்குகளாகத் தசம எண்களை அறிந்துகொண்டு பயன்படுத்துதல்.
- ▲ I இலிருந்து xx வரையிலான உரோமன் எண்களைப் பயன்படுத்துதல்.
- ▲ நான்கு இலக்கங்கள் கொண்ட மூன்று எண்களைக் கூட்டுதல்.
- ▲ மூன்று இலக்கங்கள் கொண்ட ஐந்து எண்களைக் கூட்டுதல்.
- ▲ 9999 இற்கு மேற்படாத எண்ணொன்றிலிருந்து இன்னொர் எண்ணைக் கழித்தல்.
- ▲ ஈரிலக்க எண்ணொன்றை 2 முதல் 10 வரையிலான எண்களால் பெருக்குதல்.
- ▲ மூவிலக்கங்களுக்கு மேற்படாத எண்ணொன்றை 2 முதல் 9 வரையிலான எண்களால் வகுத்தல்.
- ▲ மீற்றர் அல்லது சென்ரிமீற்றர்களில் நீளத்தை அனுமானித்தல், அளந்து பதிந்து கொள்ளுதல்.

- ▲ கிலோமீற்றருக்கும் மீற்றருக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பை இனங்கண்டு பிரசினத்தீர்த்தல்.
- ▲ கிலோகிராமில் நிறையை அனுமானம் செய்தல், அளந்து பதிந்து கொள்ளுதல்.
- ▲ கிலோகிராம், கிராம் தொடர்பான கணக்குகளைச் செய்தல்.
- ▲ லீற்றர், மில்லிலீற்றர்களில் திரவங்களின் அளவை அனுமானித்தல், அளந்து பதிந்து கொள்ளுதல்.
- ▲ லீற்றர், மில்லிலீற்றர் தொடர்பான கணக்குகளைச் செய்தல்.
- ▲ 24 மணித்தியாலக் கழகாரத்தில் நேரங்களைக் கூறுதல்.
- ▲ மணித்தியாலம், நிமிடங்கள் கொண்ட காலம் பற்றிய கணக்குகளைச் செய்தல்.
- ▲ சதுர சென்ரிமீற்றரில் கட்டடங்களின் பரப்பளவை அளந்து கூறுதல்.
- ▲ ரூபாய் 1000 வரையில் பணக் கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் கணிதச் செய்கைகளையும் செய்தல்.
- ▲ நிலைக்குத்து, கிடைத்தளங்களைப் பிரித்தறிதல்.
- ▲ இரு பரிமாண தளவடிவங்களைக் (வலையுருக்களை) கொண்டு முப்பரிமாண ஆக்கங்களைச் செய்தல்.
- ▲ செங்கோணம் வரைதல், செங்கோணத்தைவிடச் சிறியதும், பெரியதுமான கோணங்களை இனங் காணுதல்.
- ▲ செய்முறைச் செயற்பாட்டின் எட்டுத் திசைகளையும் தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்துதல்.
- ▲ எளிய பரிமாணம் கொண்ட உருவங்கள் வரைதல், சமச்சீர் உருவங்களை அமைத்தல்.
- ▲ கட்டபுலசாதனங்கள் பற்றிய அனுபவத்தைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்துதல்.
- ▲ தகவல்களைச் சேகரித்து நிரல் வரைபில் வகைக்குறித்தல்.
- ▲ நேரகுசிகளையும் வரைபுகளையும் வாசித்தல்.

ஆரம்பக் கல்வியைப் பூர்த்திசெய்து இடைநிலைப்பிரிவினுள் நுழைகின்ற மாணவர்கள் கணிதபாடத்தில் மேலே கூறப்பட்ட தேர்ச்சிகளை அடைந்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றபோதிலும் பல்வேறு வகையான திருப்தியினங்களைக் கொண்டுள்ளதாக இடைநிலைப்பிரிவு ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். அவற்றுள் சில பின்வருமாறு.

எண்களைக் கூட்டும்போது முதலில் ஓராமிடத்து இலக்கங்களைக் கூட்டி வரும் விடையை நேரேயே எழுதிவிட்டு (மீதியைக் கொண்டு செல்லாது) தொடர்ந்து பத்தாமிடத்து இலக்கங்களைக் கூட்டுகின்றனர். எண்களைக் கழிக்கின்ற போதிலும் கடனெடுக்காமல் நேரேயே கழிக்க முயல்கின்றனர்.

$$\begin{array}{r} 35 \\ + 76 \\ \hline 1011 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 759 \\ + 426 \\ \hline 11715 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 96 \\ - 85 \\ \hline 11 \end{array}$$

தமது பிள்ளைகளின் ஆரம்பக் கல்வியில் கவனமெடுத்த பெற்றோரின் கவனம் இடைநிலைக் கல்வியில் குறைவடைதல்

தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் தமது பிள்ளைகளைச் சித்திபெறச் செய்வதற்காக அவர்களின் தரம் 4, தரம் 5 கற்றல் செயற்பாடுகளில் அதிக கவனமெடுத்த பெற்றோர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தமது பிள்ளைகள் இடைநிலைக் கல்வியினுள் நுழைகின்றபோது தமது கவனத்தைச் சிறிது தளர்த்தும் நிலை காணப்படுகின்றது. சில பெற்றோருக்குத் தமது பிள்ளைகள் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து

அவர்களுக்கு பிரபல பாடசாலைகளில் அனுமதி கிடைத்தமையினால் ஏற்படுகின்ற திருப்தியும் வேறு சில பெற்றோருக்கு தாம் அதிக கவனமெடுத்தும் கூட தமது பிள்ளைகள் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்திபெறவில்லையே என்கின்ற ஆதங்கமும் கூட பெற்றோரின் ஊக்கக் குறைவுக்குக் காரணமாகின்றது. நீண்ட காலமாகக் கிடைத்துவந்த பெற்றோர், ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களின் அதீத அக்கறை, ஊக்குவிப்பு என்பன திடீரென நிறுத்தப்படுகின்ற அல்லது குறைவடைகின்றபோது அப்பிள்ளையினது இயங்குநிலையில் சிறிது தளம்பல் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையானது காலப்போக்கில் பிள்ளையை இலக்கற்று பயணிக்கும் நிலைக்கு இட்டுச்செல்கின்றது.

எனவே ஆரம்பக் கல்விப் பருவத்தில் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளில் காட்டுகின்ற அக்கறையை சடுதியாகக் குறைவடைய விடாது தொடர்ந்தும் அவர்களின் கற்றலின்பால் கவனம் செலுத்தி படிப்படியாக சுய ஊக்கவலுக்கு அப்பிள்ளைகளைப் பழக்கப்படவைத்தல் வேண்டும். சுய ஊக்கலால் உந்தப்பட்ட பிள்ளையானது தனது நடவடிக்கைகளை முன்னேற்றகரமான பாதையை நோக்கி படிப்படியாக நகர்த்திச் செல்வதனை அவதானிக்க முடியும். இத்தகைய பிள்ளையே இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்து உயர்தரக் கல்வியிலும் அதற்கு அப்பாலும் சிறந்து விளங்குவதனை அவதானிக்கமுடியும்.

கணிதபாடத்தில் இடைநிலைப் பிரிவு மட்டத்தில் அனைத்து மாணவர்களையும் அத்தியாவசியமான அடிப்படை எண்ணக்கருக்களைப் பெறச் செய்வதில் இடர்பாடுகள் எதிர்நோக்கப்படுகின்றமை

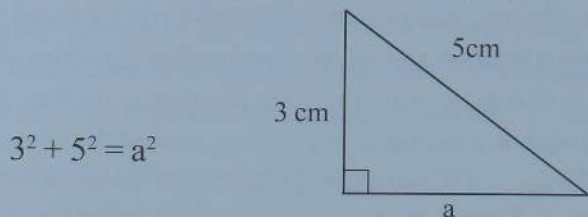
இந்நிலைக்கான பல்வேறு காரணிகளுள் பிரதானமானவையாக வளப்பற்றாக்குறை, ஆசிரியரின் போதனா நடவடிக்கைகள் தொடர்பான இடர்பாடுகள், மாணவர்களிடையே காணப்படுகின்ற கற்றலுக்கான தடைகள் போன்றன அமைகின்றன.

மாணவர்களிடையே காணப்படுகின்ற அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள் தொடர்பான குறைபாடுகள் சில பின்வருமாறு.

- ▲ தவறான இடப்பெறுமானங்களுடனான கூட்டல், கழித்தல்களை மேற்கொள்ளுதல்.

$$\begin{array}{r} 135 + 25 = 135 \\ + 25 \\ \hline 385 \end{array} \quad \begin{array}{r} 258 - 13 = 258 \\ - 13 \\ \hline 12 \end{array}$$

- ▲ பின்வளை கோணங்களின் பருமன்களை அளக்கும்போது அவற்றைக் கூர்ங்கோணங்கள் போலக் கருதி அளக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது.
- ▲ பைதகரஸ் தேற்றத்தில் செம்பக்கத்திற்குப் பதிலாக செங்கோணத்தை ஆக்கும் பக்கங்களி லொன்றைப் பாவிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது.

- ▲ ரூபாவினைக் குறிப்பதற்குப் பதிலாக .00 அல்லது / = என்னும் குறியீடுகளைப் பாவிக்கின்றனர்.

- ▲ எண்கோடு, ஆள்கூற்றுத்தளம் என்பவற்றைச் சரியான முறையில் வரைய முடியாதுள்ளனர்.
- ▲ ஆள்கூற்றுத் தளத்தில் சரியான முறைப்படி புள்ளிகளைக் குறிக்க முடியாதுள்ளனர்.
- ▲ ஆள்கூற்றுத் தளத்தில் குறிக்கப்பட்ட புள்ளிகளின் ஆள்கூறுகளை சரியான முறைப்படி எழுதுவதில் சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர்.
- ▲ வலு வடிவில் எழுதியவற்றை விரித்தெழுதிப் பெறுமானம் காணமுடியாதுள்ளனர்.
- ▲ உதாரணமாக 4^3 என்பதன் பெறுமானத்தை $4 \times 3 = 12$ என்றவாறு எழுதுகின்றனர்.
- ▲ எளிய சமன்பாடுகளைத் தீர்க்கின்றபோது தெரியாக் கணியத்துடன் கூட்டப்பட்ட, தெரியாக் கணியத்தி லிருந்து கழிக்கப்பட்ட, தெரியாக் கணியத்துடன் பெருக்கப்பட்ட, தெரியாக் கணியத்தினை வகுக்கின்ற கணியங்களை சமன்பாட்டின் மறுபக்கத்திற்குக் கொண்டுசெல்லும்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிதச் செய்கைகளுக்கு எதிரான கணிதச் செய்கைகள் இடம்பெறும் என்பது தொடர்பான சரியான விளக்கம் இல்லாதிருக்கின்றனர்.
- ▲ கணித்தல்களை மேற்கொள்வதற்கான சூத்திரங்களைப் பொருத்தமான இடங்களில் பொருத்த மானவாறு உபயோகிக்கத் தெரியாது குழப்பமடைகின்றனர்.
- ▲ உதாரணமாக வட்டத்தின் பரப்பளவு $= \pi r^2$, வட்டத்தின் சுற்றளவு $= 2\pi r$, திண்மக் கோளத்தின் மேற்பரப்பின் பரப்பளவு $= 4\pi r^2$, திண்ம அரைக் கோளத்தின் மேற்பரப்பின் பரப்பளவு $= 3\pi r^2$ போன்ற ஏறத்தாள ஒத்த அமைப்பை உடைய சூத்திரங்களை பொருத்தமான இடங்களில் சரியாக உபயோகிப்பதில் இடர்ப்படுகின்றனர்.
- ▲ திசை கொண்ட எண்களை உபயோகித்து கணிதச் செய்கைகளை மேற்கொள்வதில் அதிக இடர்ப்பாடுகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.
- ▲ ஓயிலரின் தொடர்பை எத்தகைய திண்மங்களுக்கு உபயோகிப்பது என்பதனைத் தெரியாமல் வளைந்த மேற்பரப்புக்களை உடைய திண்மங்களுக்கும் உபயோகிக்க விளைகின்றனர்.
- ▲ உதாரணமாக உருளை போன்ற திண்மங்களுக்கும் உச்சிகளின் எண்ணிக்கை + முகங்களின் எண்ணிக்கை = விளிம்புகளின் எண்ணிக்கை + 2 என்னும் சூத்திரத்தினை உபயோகிக்க முனைகின்றனர்.

ஏறத்தாழ 35 தொடக்கம் 40 வரையிலான மாணவர் எண்ணிக்கையைக் கொண்ட வகுப்பறையைத் தனியொரு ஆசிரியராக நிர்வகித்து, முகாமை செய்து, அவர்களைக் கற்றல் செயற்பாடுகளுக்குத் தயார்ப்படுத்தி, அவர்களைக் கற்றல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தி, அவர்களின் இயலுமைகள், இயலாமைகளைத் தொடர்ந்தும் அவதானித்து பொருத்தமான வகையில் நிர்வகித்து, தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் பொருத்தமான ஊக்கல்களை வழங்கி, அவர்களின் கற்றல் அடைவுகளை இயன்றவரை செம்மையாக மதிப்பீடு செய்து, தேவையான பின்னூட்டல்களை வழங்கி வழிநடத்திச் செல்வதென்பது எளிமையானதொரு காரியமல்ல. மேலைத்தேய நாடுகளில் ஆசிரியர்களுக்கான ஆசிரிய உதவியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பர். அவ்வாசிரிய உதவியாளர்கள் ஆசிரியரின் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளுக்கு

உதவி செய்பவர்களாகவும், மாணவர்களின் கற்றல் செயற்பாடுகளுக்குத் தேவையான வளங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொடுப்பவர்களாகவும் தொழிற்படுவர். இதன் காரணமாக ஆசிரியரின் பெரும்பாலான கவனம் மாணவர் சார்பாகவும் கற்றல் - கற்பித்தல் சார்பாகவும் பேணப்படும்.

ஆனால், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் ஆசிரியரின் பெரும்பாலான கவனம் மாணவர் சார்பாக இருப்பதென்பது மிகக் கடினமான காரியமாகவே உள்ளது. இந்நிலைக்கு வளப்பற்றாக்குறை மட்டுமன்றி யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு பெற்றோர், உறவுகளை, வாழ்விடங்களை இழந்த மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை மட்டுமன்றி உளரீதியான ஒத்துணர்வு வழங்குபவர்களாகவும் தொழிற்படவேண்டியுள்ளது. இத்தகைய பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதற்கும் விசேடமாகக் கவனிப்பதற்குமென நட்புறவு உதவியாளர்கள் (Be friender) ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக கணித பாட கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளுக்கு ஆசிரிய உதவியாளரின் பணி இன்றியமையாததாகின்றது. இத்தகைய வளத்தேவைகள் நிவர்த்தி செய்யப் படுகின்ற போதிலேயே அடிப்படை எண்ணக்கருக்களில் முன்னேற்றத்தினை எதிர்பார்க்கமுடியும்.

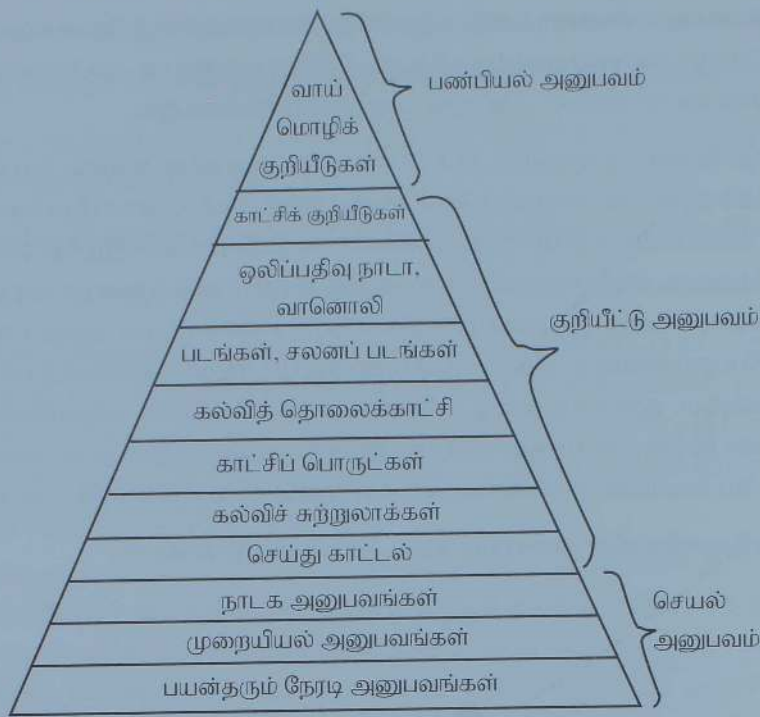
கணிதபாட வினாத்தாள்களின் அமைப்பு தொடர்பான குறைபாடுகள்

கணிதபாட வினாத்தாள்களில் குறித்த எண்ணிக்கையான வினாக்களை மட்டும் தெரிவுசெய்து விடையளிப்பதனுடாக பரீட்சையில் திருப்தியான புள்ளிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்கின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. இந்த நிலை காரணமாக பெரும்பாலான மாணவர்கள் குறித்த வகையான அலகுகளை மட்டும் தெரிவுசெய்து பரீட்சை நோக்கில் கற்கின்றனர். இந்த நிலைமையானது கணிதபாட அடைவு தொடர்பாக உறுதியற்ற ஒரு நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இத்தகைய நுட்பத்தினைப் பின்பற்றி பரீட்சையில் சித்திபெறுகின்ற மாணவர்களுக்கு கணிதபாடத்தில் பரந்தளவான அறிவோ அல்லது திறனோ இல்லாதிருப்பது மட்டுமன்றி வேறு மாணவர்களுக்கு கணிதபாடத்தில் ஏற்படுகின்ற சந்தேகங்களைத் திருப்தியான மட்டத்தில் தீர்க்கமுடியாத நிலையும் காணப்படும். எனவே கணிதபாட வினாத்தாள்கள் அனைத்துப் பாடப்பரப்புக்களையும் உள்ளடக்கியவையாக அமைதல் வேண்டும்.

அனுபவ வழிக் கல்விக்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாக இருத்தல்

“கணிதக் கருத்துக்களை விளங்கிக் கொள்ளுதல் என்பது அடிப்படையில் ஒரு செயன்முறையாகும். தமது சொந்த அனுபவங்களிலிருந்து பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொள்கின்ற விளக்கங்களுடன் ஆரம்பிக்கின்ற ஒரு செயன்முறையினுடாகவே கணிதத்தில் மேலும் விளக்கங்களை அவர்கள் விருத்தி செய்து கொள்கின்றார்களென ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.” (ஆசிரியம், டிசம்பர்-2011) கணிதபாடத்தைப்பொறுத்த வரையில் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்ததான கற்றல் நடவடிக்கை இடம்பெறுவதே உரிய தேர்ச்சியை அடைவதற்கு வழிசமைக்கும். எனினும் நடைமுறையில் நெட்டுரு முறையிலான கற்றலுக்கே மாணவர்கள் பெரும்பாலும் வழிப்படுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கு இடவசதி போதாமை, பொருத்தமான உபகரணங்கள் குறைவாக இருத்தல், ஆசிரியர்களின் மனப்பாங்கு, கணிதபாட வினாத்தாள்கள் பயிற்சியை மையப்படுத்தி யவையாக அமைதல், விஞ்ஞான பாடத்தில் பரிசோதனைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் கணிதபாடத்தில் செயற்பாடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படாமை போன்றன காரணங்களாக அமைகின்றன.

மாணவர்கள் பல்வேறு வகையான ஊடகங்களைப் பயன்படுத்திப் பெறுகின்ற அனுபவங்களின் அளவிற்கேற்ப கற்றலின் திறமை வேறுபடும் என்பதனை டேல் என்பவரின் அனுபவக் கூம்பை உபயோகித்து விளக்கலாம்.

கூம்பின் கீழே தரப்பட்டுள்ளவை உண்மை உலகில் பெறப்படுகின்ற அனுபவங்களாகும். கூம்பின் வழியே மேலே செல்லச் செல்ல பண்பியல் அனுபவங்கள் பெறப்படுகின்றன. உண்மை அனுபவங்கள் எமது ஐம்பொறிகள் மூலம் பெறப்படுகின்ற உணர்ச்சிகளாக இருப்பதனாலே நினைவில் நிலைத்திருக்கும் இயல்பு அதிகமாகவும், வாய்மொழி அல்லது காட்சிக் குறியீடுகள் மூலம் பெறப்படும் அனுபவங்கள் நினைவில் நிலைத்திருக்கும் இயல்பு குறைவாகவும் இருக்குமென்பதனை இக்கூம்பிலிருந்து உணரமுடியும்.

எனவே மாணவர்களின் கணிதபாட கற்றல் சந்தர்ப்பங்களில் ஐம்புலன்களின் மூலமாக அனுபவங்களைப் பெறுவதற்கு ஆசிரியர்கள் வழியேற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

கணிதபாடத்தில் அதிசிறந்த பெறுபேற்றைப் பெறச்செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகூடியளவான மாணவர்களைச் சித்தியடையச் செய்வதனையே பிரதான நோக்கமாகக் கொள்ளுதல்

பல்வேறு புறஅழுத்தங்கள் காரணமாக மாணவர்களின் கணிதபாட சித்தி வீதத்தினை அதிகரிக்கும் நோக்கில் கணிதபாட ஆசிரியர்களில் பலர், மாணவர்கள் சிறந்த பெறுபேறு பெறுவதனைக் காட்டிலும் கூடியளவான எண்ணிக்கையானவர்கள் கணிதபாடத்தில் சித்தியடைவதனையே நோக்காகக் கொள்ளுகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது.

இந்த மனோநிலையில் தொடர்புடைய அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் மாற்றம் ஏற்படுகின்றபோதே திருப்தியான கணிதபாடக் கற்பித்தலை முன்னெடுக்கமுடியும்.

ஆசிரியர் நியமனங்களில் காணப்படுகின்ற பொருத்தப்பாடினமையும் பொருத்தமற்ற ஆசிரியர் இடமாற்றங்களும்

உயர்கல்வியில் கணிதபாடத்தினைப் பிரதானமான பாடமாகக் கற்காத ஆசிரியர்கள், சில பாடசாலைகளில் இடைநிலை வகுப்புக்களில் கணிதபாட கற்பித்தலில் ஈடுபடுகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது.

இந்நிலைக்கு ஆசிரியர்களைப் பொருத்தமான பாடசாலைகளுக்கு நியமிப்பதிலே காணப்படுகின்ற குறைபாடுகளும் காரணமானவையாகின்றன. பொருத்தமான பாடசாலைகளுக்குப் பொருத்தமான ஆசிரியர்களை நியமிப்பது மட்டுமன்றி, குறித்த காலக்கிரமத்தில் அவர்களைத் திடமான ஒரு நடைமுறைக் கமைவாகப் பொருத்தங்கருதி இடமாற்றம் செய்யப்படுவதும் பிரதானமானதாகும். எனவே இந்த விடயங்களில் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் அதிக கரிசனை எடுத்தல் வேண்டும்.

கணிதபாட ஆசிரியர்கள் தமது பிரதான பணியினை ஆற்றுவதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தல் வேண்டும்.

பாடசாலைகளில் கணிதபாட ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நிர்வாகப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தப் படுகின்றமை அதிகமாக உள்ளது. ஏனைய ஆசிரியர்களுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது கணிதபாட ஆசிரியர்கள் அதிகப்படியான பணிகளை நேர்த்தியாக நிறைவேற்றுகின்ற வல்லமை படைத்தவர்களாக உள்ளனரென்பது பாடசாலை அதிபர்கள் பலரது கருத்தாகும். இத்தகைய புறப்பணிகளின் காரணமாக கணிதபாட ஆசிரியர்கள் சில தருணங்களில் தமது பிரதான பணியாகிய கணிதபாட கற்பித்தலினை திருப்தியான முறையிலே ஆற்றுவதில் இடர்ப்படவேண்டிய நிலை காணப்படுவதாகப் பலரும் கருதுகின்றனர்.

இந்த விரும்பத்தகாத நிலையானது மாணவர்களின் கணிதபாட கற்றல் திறனை வெகுவாகப் பாதிக்குமாகையால் கணிதபாட ஆசிரியர்கள் தமது பிரதான பணியினை ஆற்றுவதற்கு தொடர்புடைய அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒத்துழைப்பு வழங்குதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் தமது வாண்மைத்துவத்தினை விருத்திசெய்தல் வேண்டும்.

கணிதபாட ஆசிரியர்களில் பலர் ஏனைய ஆசிரியர்களுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது தமது வாண்மைத்துவ விருத்தியில் அக்கறை குறைந்தவர்களாகக் காணப்படுவதாக கல்வியியல் ஆய்வாளர்கள் பலரும் கருதுகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. இந்நிலைக்கான பிரதான காரணமாக இவர்களது கணிதபாடத்தின் போதனா மற்றும் அதிகரித்த தொடர் மதிப்பீட்டு வேலைப் பழுக்கள் அமைவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

கற்பித்தலில் தேசிய டிப்ளோமா, பட்டமேற்கல்வி டிப்ளோமா, கல்விமாணி, முதுகல்விமாணி போன்ற பயிற்சிநெறிகளைப் பூர்த்தி செய்த ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் நுட்பமுறைகளானவை இவை போன்ற கற்கை நெறிகளைப் பின்பற்றாத ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் நுட்பமுறைகளைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவையாக உணரப்படுவதாகக் கல்வியியல் ஆய்வாளர்கள் பலரும் தமது ஆய்வுகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

எனவே தமது வாண்மைத்துவ விருத்தியில் அனைத்து ஆசிரியர்களும் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். குறிப்பாக கணிதபாட ஆசிரியர்களும், மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் இவ்விடயத்தில் கூடியளவான அக்கறை செலுத்துதல் வேண்டும்.

வியாபார மயமாகின்ற கல்வி

தமிழர் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் முன்னைய காலங்களில் கல்வியானது பல்வேறு நிறுவனங்களாலும் இலவசமாகவே வழங்கப்பட்டு வந்தது. தற்காலத்தில் கல்வித்துறையில் தனியார் மயத்தின் தாக்கம் அதிகரித்ததனைத் தொடர்ந்து பலருக்கும் இலவசக்கல்வி மீதான ஈடுபாடு குறைவடைந்ததுடன் இலவசக்கல்வியை வழங்குகின்ற பாடசாலைகளிலும் ஆசிரியர்களிடையே தம்மீதான பொறுப்பின் அளவு குறைவடைந்துவிட்டதான மனோநிலையின் காரணமாக தமது அர்ப்பணிப்பின் அளவிலே சிறிது தளர்வுநிலையைக் காட்டுவதாகவும் பாடசாலைகளில் தமது கடமைகளில் காட்டுகின்ற கரிசனையைக்

காட்டிலும் தனியார்கல்வி நிலையங்களில் உற்சாகமாகக் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதாக பல சாராரும் குறைகூறுகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது.

முடிவுரை

யுத்தத்தினால் அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர் பிரதேசத்து கல்வி நிலை தொடர்பாக பொருத்தமான அளவீட்டு முறைகளினூடாக ஆராய்ந்து கல்வி வாய்ப்பினைப் பெறுவதிலே இன்று பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகள், சீர்குலைந்த குடும்பங்களிலுள்ள பிள்ளைகள், வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களிலுள்ள பிள்ளைகள், அங்கவீனமான பிள்ளைகள் கல்வி பெறுவது தொடர்பில் காத்திரமான நடவடிக்கைகளை விரைந்து எடுத்தல் வேண்டும். இத்தகைய மாணவர்கள் கல்வியில் சமவாய்ப்புக்களைப் பெறத்தக்கவகையில் முறைசார் கல்வி மட்டுமன்றி முறைசாராக் கல்வி வாய்ப்புக்களையும் பொருத்தமாக நடைமுறைப்படுத்துதல் வேண்டும். உட்படுத்தல் கல்வி பாடசாலைகளில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றதாயினும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பொருத்தமான உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். யுத்தம் நிறைவடைந்து ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேல் கழிந்துவிட்ட நிலையில் கணிதபாட அடைவுமட்ட வீழ்ச்சி நிலைக்கு தொடர்ந்தும் யுத்தத்தின் தாக்கங்களைக் காரணமாக்குவதைக் குறைத்துக்கொண்டு தொடர்புடைய அனைத்துத் தரப்பினரும் அக்கறையுடனும் புரிந்துணர்வுடனும் செயற்பட்டால் தமிழ் மாணவர்களில் கணிதபாட அடைவு மட்டத்தினை உயர்த்தமுடியும்.

உசாத்துணைகள்

1. சதாசிவமூர்த்தி, கு. (2003). கல்வி உளவியல். யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீசுப்பிரமணிய புத்தகசாலை.
2. ஆறுமுகம், வ. (1994). கல்விப் பாரம்பரியங்கள். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்: கல்விக்கழகம்.
3. கோணேசபிள்ளை. (2014). கணிதம் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாட்டை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம்? 110 அகவிழி, 11, 7-11.
4. கலாமணி, த. (2011). கேத்திரகணிதம் கற்பித்தல்: சில சிந்தனைகள், ஆசிரியம், 005 , 18-20.
5. தேசிய கல்வி நிறுவகம். (1989). கணிதம் கற்பித்தல் முறைகள் பகுதி II.
6. [6] Harlen W. (1998). Education Evaluation and the Teachers Role, Macmillan.

சொன்னார்கள்.....

டாக்டர்.லயன்.வி.தியாகராசா அவர்கள் சிறந்த வைத்தியராகத் திகழுகின்ற அதேவேளையில் அல்லலுறும் மக்களின் அழப்படைத் தேவைகளை இனங்கண்டு அவர் ஆற்றும் பணி மிகப் பெரியது. அவரது வலது கை கொடுப்பது அவரது இடது கைக்கே தெரியாது. தனித்தும் சமூக நிறுவனங்களுடன் இணைந்தும் அவர் ஆற்றும் பணி காலங்கடந்தும் பேசப்படும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

பேராசிரியர்.எஸ்.மோகனதாஸ்,
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

ஈழத்தமிழ் மாணவர்களின் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளும் தீர்வுக்கான சில முன்மொழிவுகளும்

— விஞ்ஞானப்பாடச் சிந்தனை ஊடான ஒரு பார்வை

திரு.பரமசிவம் சிவசுதன்

அறிமுகம்

ஈமகாலத்தில் விஞ்ஞானம் என்ற சொல் ஒரு நாள் ஒரு பொழுதேனும் எம்முடைய காதில் விழாமல் இருப்பதில்லை. விஞ்ஞானத்தை வளர்த்தாலின்றி விமோசனமில்லை என்று அறிவியலாளர்கள் கூறி வருகின்றார்கள். நாள்தோறும் புதுப்புது விஞ்ஞான அற்புதங்கள் தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. நாம் காலையில் எழுவது முதல் இரவில் உறங்குவது, ஏன் உறங்கும்போது கூட எத்தனையோ வகையான விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் கருவிகளை உபயோகித்து வருகின்றோம். உயிரும் உடலும் ஒன்றாக இருக்கும் போதுதான் முழுமை பெறும். அதுபோன்று நவீன யுகத்தில் உயிர், உடல், விஞ்ஞானம் மூன்றும் ஒன்றாக உள்ள போதுதான் உலகின் சவால்களை வென்று மனிதன் பூரணத்துவத்தை அடையமுடியும். இன்றைய கல்வி உலகு இதைச் சரிவர உணர்ந்துள்ளதா? என்ற ஐயப்பாடு என் மனதைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. எமது கல்வியும் அதன் உயர்வும் எழுச்சியும் - அதில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள தளம்பலும் என்னை இவ்வாறு சிந்திக்க வைத்துள்ளது. இந்தச் சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே இக்கட்டுரையை ஆக்கியுள்ளேன். இது தொடர்பாக எனது சிந்தனையின் வீச்சு எல்லையற்றது. கட்டுப்பாடுகள் கருதி சுருக்கமாகத் தந்துள்ளேன். மேலும் கட்டுரையை என்னுறை நின்று சிந்தித்ததால் விஞ்ஞானக் கல்வி தொடர்பான செய்திகள் ஆங்காங்கே தரப்பட்டுள்ளன. இங்கு கூறப்பட்டவை ஓரளவுக்கேனும் கல்வி உலகின் சிந்தனையைக் கிளறுமாயின் மகிழ்வேன்.

எமது கல்வியின் உயர்வு

எம்மண்ணில் பண்டைய காலந்தொட்டே கல்வி எங்கும் தழைத்தோங்கியிருந்தது. அதற்கு அறிஞர்களின் வரலாறு சான்று பகர்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி அன்றைய காலத்தில் சகோதர இன சிங்கள மாணவர்கள் கூட யாழில் கல்விகற்று இலங்கையின் பிரதான அமைச்சர்களாக இருந்துள்ளார்கள். இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானியான, முன்னாள் ஜனாதிபதியாக இருந்த அப்துல் கலாம் கூட யாழ் மண் பெற்றெடுத்த ஆசிரியரின் வழிகாட்டலிலே வளர்ந்தவர். இவை யாவுமே எமது கல்வியின் உயர்வைப் பறைசாற்றுகின்றன. அதனை விட உலகில் தலைசிறந்த நாடுகளின் தலைமைத்துவ பொறுப்புகளிலும் அறிவியல் விஞ்ஞானத்துறையிலும் எமது மாணவர்கள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றனர். மூன்று தசாப்த கால யுத்தத்தில் கூட கல்வி இஞ்சியளவும் குறையவில்லை என்றே சொல்லமுடியும். ஆனாலும் தற்போது சற்று தளர்வேற்பட்டுள்ளது போலத் தோன்றுகின்றது.

விஞ்ஞானக் கல்வியின் சிறப்பு

விஞ்ஞான பாடத்தின் பிரதான நோக்கமானது மாணவனது தனிப்பட்ட விருத்தியை, அறிவியல் ரீதியான வாழ்க்கை முறையின் ஊடாக ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தேசிய விருத்தியை ஏற்படுத்தி, தனித்துவமான,

வளமான, அதிசயமான உலக சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் வகையிலான நற்பிரஜையை உருவாக்குவதாகும்.

இந்த நோக்கை அடைவதற்கான ஓர் அத்திபாரமாக விஞ்ஞான பாடத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானதொரு தொடர்ச்சியான குறிக்கோள்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இலக்கை அடைவதற்கு, மாணவன், விஞ்ஞான பாடத்தை முயற்சியுடனும் ஊக்கத்துடனும் ஐயம் திரிபறக் கற்கவேண்டும்.

நவீன கல்வியியல்

இன்றைய நவீன கல்வியியல் முறையானது மாணவர்களுக்கு விசேட செயற்றிட்டங்கள் நோக்கியதான கற்றல் - கற்பித்தல் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இன்றைய நிலையில் பன்திறன் கொண்ட மாணவர் சமுதாயம் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதில் வெளிப்பாடுகள் பல சான்றுபகர்கின்றன. பெறுபேறுகள் அடைவுமட்டச் சான்றிதழ்கள் பரிசில்கள் போன்றன இதனை வெளிக்காட்டுகின்றன.

ஆயினும் மாணவர்கள் இன்றைய நிலையில் உள்ள நெருக்கீட்டிற்கும் சுமைகளுக்கும் ஆளாகக் கூடியவர்களாகவே காணப்பட்டு வருகின்றனர். மகிழ்ச்சிகரமான கற்றல், விரும்பக்கற்றல் என்பன குறைந்த நிலையிலேயே உள்ளன. இதற்கு அதிகூடிய காரணம் பெற்றோர்களினாலும், ஆசிரியர்களினாலும் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளாகும் என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது.

தமிழ் மாணவர்கள் கற்றலில் எதிர்கொள்ளும் இடர்ப்பாடுகள் சில.

- 1) மாணவர்கள் கேட்பதையெல்லாம் பெற்றோர்கள் வாங்கிக் கொடுத்தல். உதாரணமாகக் கைத் தொலைபேசி, கணினி.
- 2) மாணவர்களை மற்றக் குழந்தைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுதல்.
- 3) மாணவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கள், ஆடைகள் போன்றவற்றை வாங்குவதில் அவர்களின் விருப்பத்துக்கேற்ப விடுதல்.
- 4) பெற்றோர்கள் தொலைக்காட்சி பார்ப்பது, முகநூல் படிப்பது போன்றவற்றில் ஈடுபட்டு பிள்ளைகளைக் கற்பதற்குத் தனி அறையில் விடுதல்.
- 5) பிள்ளையின் சிறிய தவறைப் பெரிதுபடுத்திப் பேசுதல்.
- 6) நாம் கஷ்டப்பட்டாலும் குழந்தை நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று கருதிச் சக்திக்கு மீறி வேலை செய்து குழந்தைகளைக் கவனிக்காது விடல்.
- 7) குழந்தைகள் தங்கள் பிரச்சனைகளை, தேவைகளைக் கூறும்போது காது கொடுத்து அமைதியாகக் கேட்காது விடல்.
- 8) பெற்றோர்கள் இருவரிடையே (தாய் - தந்தை) உள்ள மன வேற்றுமைகளைக் குழந்தை முன் காட்டுதல்.
- 9) பிள்ளைக்குத் தேவைக்கு அதிகமான சுதந்திரம் கொடுத்து அவர்களைக் கண்காணிக்காது இருத்தல்.
- 10) பெற்றோர்கள் தமது பதற்றம், பரபரப்பு, கோபம், ஏமாற்றம் போன்ற உணர்ச்சிகளைக் குழந்தை மீது காட்டுதல்.
- 11) குழந்தையைப் பாராட்டும் நேரத்தில் பாராட்டி, கண்டிக்கும் நேரத்தில் கண்டிக்காது இருத்தல்.
- 12) குழந்தைகளிடம் அன்பு, கண்டிப்பு, பாசம் காட்டிப் பழக நேரமில்லாமை.

13) குழந்தை 51-க்குப் பதிலாக 15 என்று எழுதிவிட்டால், "மக்கு, படிப்பிலே கவனமே இல்லை" - எப்பவும் டிவி பார்த்துக் கொண்டு, கார்ட்டுன் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தால் எப்படிக்கவனம் இருக்கும் என்று பலர் திட்டித் தீர்க்கின்றோம். சிலர் கோபத்தில் அடித்து, உதைத்து அக்குழந்தைக்கு படிப்பு என்றாலே வெறுப்பு ஏற்படும் அளவுக்கு நடந்துகொள்ளுதல்.

14) "படிப்பில் அதிக கவனம் செலுத்துவதே இல்லை, படித்த அனைத்தையும் உடனே மறந்து விடுகின்றான். அதிக எழுத்துப்பிழைகள், கல்வியில் சரிவரத்தேர்ச்சி அடைய முடிவதில்லை, படிப்பைத் தவிர மற்றவற்றில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றான்" எனப் பெரும்பாலான பெற்றோர் தினமும் புலம்புதல். எடுத்துக்காட்டாக "தரம் 5" புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் தனது பிள்ளை சித்தி எய்த வேண்டும் என்ப தற்காக தரம் - 3 லிருந்து விசேட பாடத்திட்டம் என்றும் மாணவர்களைப் பெற்றோர்கள் விரட்டி யடிப்பதினை எம் மத்தியில் இன்று காணக்கூடியதாக உள்ளது. உதாரணம் காட்டி அவர்களின் பிள்ளை சித்தி பெற்றிருக்கின்றது கட்டாயம் என்னுடைய பிள்ளையும் சித்தி எய்தவேண்டும் அப்படி என்றால்தான் தனக்குப் பெருமை என்று எண்ணிச் செயற்பட்டுவரும் பெற்றோர்கள் அதிகரித்துள்ளனர். இதே அக்கறை தரம் - 6 இற்குப் பின்பு காணப்படுவதில் மட்டுப்பாடு உள்ளது.

15) பெற்றோர்களின் வறுமை.

16) போரின் தாக்கத்திலிருந்து இன்னும் மீளாமை.

பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளின் கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர் என்பது மகிழ்ச்சிகரமானதாக அமையும் நிலையிலும்கூட, அவர்களின் வயதிற்கேற்ற கல்வியின் வளர்ச்சியினைப் பெறுவதற்கும் அவர்களின் உளவிருத்தியினை மேற்கொள்வதற்கும் ஒவ்வொரு பெற்றோரும் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டிய தேவையுடையவர்களாக இன்றைய மாணவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

உளவிருத்தியினை ஏற்படுத்தும் ஆன்மீகக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் இன்று பெற்றோர்களால் இரண்டாம் தரமாகவே நோக்கப்படுகின்றது. மாணவர்களின் சிந்தனை விருத்தி நினைவாற்றலினை அதிகரிக்கும் ஓர் முக்கிய நற்பயன் ஆன்மீகக் கல்விக்கு உண்டு என்பதையும் அது உள அமைதியினை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதனையும் பெற்றோர்கள் சிந்திக்கத் தவறுகின்றனர். இவ்வாறு ஓய்வின்றி பிள்ளையின் மனதினைக் கனமாக்கும் பெற்றோர்கள் குழந்தையின் உளவிருத்தி என்பது குழந்தையின் சிறுபராயம் முதலே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற உண்மையை உணராமலேயே உள்ளனர்.

போரின் தாக்கம்

நடைபெற்ற போரினால் குடும்ப அங்கத்தவர் இழப்பு, சொத்து இழப்பு, சொந்த இடம் இழப்பு மற்றும் பிள்ளையின் குடும்பச் சூழலும் உளநெருக்கீடாக அமைவதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதாவது மூன்று தசாப்த காலப் போரின் பின் இன்றைய நிலையில் மாணவர்கள் பாரிய உளநெருக்கீட்டுக்கு உள்ளாகியுள்ளார்கள். இதனால் பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகள் உறவினர்களின் புத்திமதிகளைக் கேட்டுநடப்பதோடு, அவற்றைச் சுலபமாக பின்பற்றக் கூடியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அத்துடன் தாய் தந்தையர்களுக்கிடையிலான பழக்கவழக்கங்கள் பிள்ளையில் பாரிய தாக்கத்தினைச் செலுத்து கின்றது. தீய நடத்தைகளும் அமைதியும் அற்ற குடும்பத்தில் இருந்து வரும் பிள்ளைகள் உளநெருக் கீட்டிற்கு உட்பட்டவர்களாகக் காணப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. மேலும் பெற்றோர் பிள்ளை யின் மீது திணிக்கும் செயற் பண்பும் அவர்களின் உள நெருக்கடியினைத் தூண்டுவதாகவும் உள்ளது. அத்தோடு மாணவர்கள் சகபாடிகள், சம வயதுக்குழுக்கள், விளையாட்டுக் குழுக்கள் போன்றவற்றி னூடாகவும் உள நெருக்கீட்டிற்கு உள்ளாக்கப்படுவதனை இன்று காணக்கூடியதாக உள்ளது. எனினும்

நாம் போரினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோம் என்று மீண்டும், மீண்டும் கூறிக்கொண்டு எதுவித முன்னேற்றமும் அடையாது இருக்கின்றோம். இங்கு ஒரு விடயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தினால் ஜப்பான் அணுகுண்டுத் தாக்குதலுக்குள்ளாகி பல அழிவுகளை எதிர்கொண்டு பாரிய பாதிப்புக்குள்ளாகியிருந்தமை யாவரும் அறிந்ததே. அந்நாட்டு மக்கள் அதனைச் சவாலாக ஏற்று, ஜப்பான் இன்று தொழில்நுட்பத்தில் உலகின் முன்னணி நாடாக மிளர்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாது சுனாமி தாக்கத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டு அதிலிருந்தும் ஜப்பான் மீண்டு ஏனைய நாடுகளுடன் போட்டி போட்டு முன்னணியில் உள்ளது. இதனை உதாரணமாகக் கொண்டு நாமும் தொடர்ந்து யுத்தம் யுத்தம், யுத்தத்தின் பாதிப்பு எனச் சாட்டுக் கூறி இருக்காது, அதிலிருந்து மீண்டு புதிய பரிணாமத்தில் வளர்ச்சி யடைய உழைப்பதே சிறந்த செயற்பாடு ஆகும்.

ஆசிரியர்களது தாக்கம்

பெற்றோர்கள், சமவயதுக்குழுக்கள், சூழல் போன்றவற்றினால் உள நெருக்கீட்டிற்குள்ளாகும் மாணவர்களுக்கு, ஆசிரியச் சமூகத்தினாலும் சிலவேளைகளில் உள நெருக்கீடு ஏற்படுகின்றது என்பது ஜீரணிக்க முடியாத உண்மையாகவுள்ளது. இதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்களைக் காட்டமுடியும். இங்கே கஷ்ட, அதிகஷ்ட பிரதேச மற்றும் எல்லைப்புறங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் ஆசிரியரின் கவனயீனமும், ஒரு வித அசட்டை மனப்பாங்கும் அப்பாடசாலை மாணவர்களின் உள்ளங்களில் விருத்தியினைப் பெறமுடியாத நிலையில் உள்ளது. அதாவது அதிக லீவு பெறல் மற்றும் நேரத்திற்குத் தொழில் புரியாமை, குறைந்த நேரக் கற்பித்தல் போன்றனவும் மாணவர்களில் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாகவே உள்ளது. மேலும் தொடர் விடுமுறையையடுத்து பரீட்சைக் காலங்களில் அதீத கற்பித்தலை மேற்கொள்ளும் வேளையில் மாணவரினால் அனைத்தையும் நினைவில் வைத்துக் கொள்வதில் சிரமம் போன்றனவும் காணப்படக்கூடியதாகவே உள்ளது. அதாவது ஒரு நிருவாகத்துறையில் பணிபுரியும் ஊழியர் ஒரு நாள் விடுமுறை என்றால் அவர் தனது பணியினை அடுத்தநாள் தொடரக்கூடியதாகவிருக்கும். ஆனால் ஒரு கற்றல்நாள் என்பது அவ்வாறான நிலையில் அல்ல என்பது மனதில் கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

ஒரு சில ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுடன் தகாத செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதும் ஆங்காங்கே நடந்த வண்ணமும் உள்ளன. இது ஆசிரியத்துவத்தையே கேள்விக் குறியாக்கியுள்ளது என்பதை பெரும் மனச் சுமையுடன் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன்.

இன்றைய சூழலில் புதிய புதிய சீர்திருத்தங்கள் மாணவர்களுக்காக அறிமுகம் பெறும் வேளையிலும் அவை அனைத்தும் சகலரினாலும் ஏற்கப்பட்டு பன்விருத்தி வகிப்பங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு, உள வளர்ச்சி மேன்மை பெறுவது கட்டாயமானது. இதற்கு மாணவர்கள் விருப்புடன் கற்பதற்கு மாணவர்கள் - ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் - பெற்றோர்கள், பெற்றோர்கள் - ஆசிரியர்கள் ஆகியோரிடையே காணப்படும் உறவு விரிசல் நிலையில் காணப்படுவதும் இம்முறைக்குத் தடையாக உள்ளது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மது, போதைவஸ்தின் தாக்கம்

மது, போதைவஸ்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் தமிழ் மாணவர்களை நாசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யுத்த காலத்தில் அல்லது அதற்கு முன்னரான காலத்தில் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் காணப்படவில்லை, எனினும் தற்போது இலங்கையில் அற்ககோல் அதிகம் நுகரப்படும் இடமாக யாழ்ப்பாணம் காணப்படுவதாக பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இது சிந்திக்கவேண்டிய விடயம். தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சிறிது சிறிதாக அரிக்கும் புற்றுநோய் என்றே இதனைக் கூறலாம். இன்று ஏராளம் இளம் பரம்பரையினர் மது, போதைவஸ்துப் பாவனைக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றனர். ஆண்கள் மாத்திர மன்றிப் பெண்களும் இதில் அடங்குவர். போதைவஸ்துப் பழக்கத்துக்கு உள்ளாகியவர்களால் அதைக்

கைவிட முடியாது. அவர்கள் உட்கொள்ளும் போதைவஸ்து படிப்படியாக விரைவாக அவர்களை மரணத்தின் வாசலுக்குக் கொண்டு சென்று விடும். நாட்டின் எதிர்கால சந்ததியின் ஒரு பகுதி நாட்டுக்கும் பிரயோசனமின்றித் தங்களுக்கும் பிரயோசனமின்றிச் சீரழிவதற்குப் போதைவஸ்து காரணமாகின்றது. போதைவஸ்துப் பாவனையாளர்கள் தங்களை அழித்துக்கொள்வது மாத்திரமன்றிச் சமுதாயத்துக்கும் பிரச்சினையானவர்கள் ஆகின்றனர். போதைவஸ்து வாங்குவதற்குப் பணம் இல்லாதபோது சிறுசிறு திருட்டுகளில் ஈடுபட்டுப் பின்னர் பெரிய திருடர்களாக மாறுகின்றனர்.

அதுமட்டுமன்றி பாடசாலை மாணவர்கள் வாள்களுடனும், கோடரிகளுடனும் குழுக்களாக நவீன கைத்தொலைபேசிகளுடனும், நவீன ரக மோட்டார் சைக்கிள்களிலும், வழிப்பறிக் கொள்ளைகளிலும், வன்புணர்ச்சி, கொலை போன்ற பல குற்றச் செயல்களுக்கும் போதைவஸ்துப் பாவனை காரணமாக இருப்பதை ஈழத்துப் பத்திரிகைகள், நீதிமன்றச் செய்திகள் ஊடாக அறியமுடிகின்றது.

போதைவஸ்து வர்த்தகத்துக்கு எதிரான யுத்தம் இலகுவானதாக இருக்காது. இந்த வர்த்தகர்கள் சாதாரண மாணவர்களல்லர். இவர்களுக்குப் பல்வேறு மட்டங்களில் வலுவான தொடர்புகள் உண்டு. பாதாள உலகத்துடனும் நெருக்கமான தொடர்புகள் உண்டு. அரசியல் மட்டத்திலும் தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். குற்றச் செயல்களுக்கும் வேறு சட்டவிரோதச் செயல்களுக்கும் இவர்கள் பின்நிற்காதவர்கள். சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் போதைவஸ்து வர்த்தகர்கள் ஒரு “மஃபியா” கூட்டம் எனலாம். இவர்களின் செயல்களினால் குறிப்பிட்ட சமூகக் குழுவினர் அழிவதை நியாயப்படுத்தவோ ஏற்றுக்கொள்ளவோ முடியாது.

முறைசார்ந்த கல்விப் புலமான பாடசாலைக்கு வருகின்றமையினால் அவர்களின் உளரீதியான ஆற்றல் களை எதிர்காலக் கல்விச் செயன்முறைக்கு வித்திடவும், இதுபோன்றவற்றுடன், பிள்ளையை அறிந்து கொள்ளவும், பெற்றோருக்கு மாணவர் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியாகப் பாடசாலைக்கு வரவும், சக வகுப்பு மாணவர்களுடன் பங்கெடுத்து விளையாடவும், பாடசாலை நடை முறைகளை ஓரளவாவது கற்றுக்கொள்ளவும், மாணவர்களிடம் எந்தவிதமான முரண்பாடுகளும் அற்றநிலையில் மகிழ்ச்சியான சூழலில், ஜனநாயகப் பண்புகளின் அடிப்படையில் சிநேகபூர்வமான முறையில் கல்வியைத் தொடரக்கூடியவாறான நிலையிலும்; தரமான கல்விச் சூழலை ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கத் தவறுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டும் இன்று பரவலாக முன்வைக்கப்படுகின்றது.

விஞ்ஞான பாடத்தைப் பொறுத்தவரை, அங்கு கற்பதனை சூழலுக்கேற்றவிதமாக மாற்றியமைக்கின்ற சுதந்திரத் தன்மையும் ஆசிரியருக்கு உண்டு. எனவே இவ்வகை வேலைத்திட்டத்தைப் பிள்ளைகளிடம் திணிக்காது, ஒரு பரீட்சையாக மேற்கொள்ளாது செயற்பட வேண்டிய பொறுப்பும் ஆசிரியரிடம் காணப்படுதல் வேண்டும். இருப்பினும் அனைத்துப் பிள்ளைகளும் இவ்வாறு இயங்காமலும் விடலாம். ஆதலாலேதான் குறைபாடுகளை அல்லது விசேட தேவையுள்ளவர்களை இனங்காணவும் இச்சந்தர்ப்பங்கள் உதவுகின்றன எனக் கூறமுடியும். இதனையும் கருத்திற்கொண்டு குறிப்பிடப்பட்ட குறிக்கோள்களை அடைந்து கொள்வதன் ஊடாக பாடசாலையைப் பிள்ளைகள் விரும்புகின்ற ஓர் இடமாக மாற்றி, வெற்றிகரமான கற்றல் - கற்பித்தல் செயல்முறையை உருவாக்குவதற்கு இதுபோன்ற வேலைத் திட்டங்கள் துணையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன எனலாம்.

அதனாலேதான் காலரோஜஸ் என்கிற அறிஞர் - ஆசிரியர் சிறப்பான உறவை வளர்த்து, கூடுதலான அனுபவத்தின் மூலம் கற்றலை மேற்கொள்ள மாணவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். இதனை மாணவர்கள்

விரும்பி ஏற்பார்கள். இங்கு மாணவர்களுக்கு எல்லாச் சுதந்திரங்களும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையில் மிக நெருங்கிய சுமுகமான தொடர்பை விருத்தி செய்ய இதுபோன்ற விஞ்ஞானம் கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகள் பயனுடையதாக அமையும்" என்று கூறியுள்ளார்.

பிள்ளைநேயக் கல்வி

அந்தவகையில் பார்க்கின்றபோது தற்காலத்தில் பிள்ளைநேயப் பாடசாலைகள் என்றபெயரில் இங்கு வலயத்திற்கு வலயம் பல பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. அங்கெல்லாம் பிள்ளைகளை நேயமுடன் கவனிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதற்காக பிள்ளைகளின் அறிவுத்தாகம் ஈடுசெய்வதற்காக அரசினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு பாடசாலைகள் அபிவிருத்தியை நோக்கி நடைபயின்று வருகின்றன. ஆனால் இவ்வாறான பாடசாலைகளிலும் சரி, பிள்ளைநேயப் பாடசாலை அல்லாத பாடசாலையானாலும் சரி பிள்ளை நேயங்கள் சரியானமுறையில் பின்பற்றப்படுகின்றதா? என்பது ஒருபுறம் இருக்க, பாடசாலை களுடன் சேர்ந்து விடுகளிலும் மகிழ்ச்சிகரமான துழுவில் கற்கின்ற பிள்ளைநேயப் பண்புகளைக் கொண்டதாக மாற்றம் பெறவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்ற விஞ்ஞானக் கல்வியை மாணவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கமுடியும். எனினும் அது நடைமுறையில் காணப்படவில்லை என ஆதங்கம் கொள்வாரும் உள்.

இன்று மனித நேயமோ? பிள்ளைநேயமோ? பற்றிச் சிந்திக்கவும், சுதந்திரமான கல்வியைப் பெறவும், பிள்ளைகள் விளையாடவும் முடியாதவாறு அனைத்து தரத்தினரும் பிள்ளையை எவ்வேளையிலும் படி, படி என்று கல்வியைத் திணிக்கின்ற ஒரு நிலையில் முன்பள்ளியிலேயே தொடங்குகின்றது தனியார் கல்வி. தனியார் கல்வி நிலையங்களில் பல்லாயிரம் ரூபாய்களைச் செலவு செய்து மாணவர்களை பெரும் சுமைக்குள் தள்ளுகின்றார்கள்.

எனவே எதிர்காலச் சிற்பிகளை உருவாக்க விளையும் பாடசாலைகள் அங்கு உலாவரும் பிள்ளைச் செல்வங்களைக் கல்வியோடு இயைந்ததாகக் காணப்படுவதற்கு ஏற்ற சூழலை பாடசாலையின் பொறுப்பு பாளர்களான அதிபர்களும், ஆசிரியர்களும் வழங்கும் அதேவேளையில் ஆசிரியர்கள் தமது மாணவர் மையக் கற்றலுக்குகந்தவாறு அதனை மாற்றியமைத்து செயற்படுத்த வேண்டிய பாரிய பொறுப்பும் கொண்டுள்ளனர் என்கிற விடயத்தையும் கவனத்திற் கொண்டு பிள்ளைகளை இனங்கண்டு, இடர்ப்பாடுகளை விளக்கி, பிள்ளையிடம் குறைபாடுகளை விடுத்து திறமைகளை வெளிப்படுத்தி, வகுப்பறையானது அனைத்துப் பிள்ளைகளும் கற்பதற்கான இடமாக மாற்றம் பெற ஆசிரியர் வழிகாட்டாது பழைமையைப் பேணும் ஆசிரிய மையக்கல்வியின் Chalk and Talk முறையையே பயன்படுத்துவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக - விஞ்ஞானம் கற்பதற்குப் பல கட்புல சாதனங்களைப் பயன்படுத்தமுடியும்.

வெவ்வேறு பொருள்கள், தாவர மற்றும் விலங்குத் தற்கூறுகள், பிராணிகளின் இறந்த உடல்கள், உலர்த்தப்பட்ட பகுதிகள் போன்ற உண்மைப் பொருட்களைக் காண்பிக்கும் போது மாணவனுக்குக் கற்பிக்கும் விடயம் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். உண்மைப் பொருட்கள் இல்லாதுவிடின் மாதிரியுருக்களை அமைத்து விஞ்ஞான எண்ணக் கருக்களை இலகுவாக மாணவர் மத்தியில் உருவாக்க முடியும். குருதிச்சுற்றோட்டத் தொகுதியின் மாதிரியை அமைத்து காட்சிப்படுத்தல் அல்லது பல்ஊடக எறியி மூலம் இணையத்தில் உள்ள அசையும் படங்கள் (Movie) மூலம் காட்சிப்படுத்தல்.

இலத்திரனோட்டம் காரணமாக மின்னோட்டம் ஏற்படுகின்றது என்பதனை நாம் விளக்குவதைவிட கற்றல் சாதனமாகக் கணினியைப் பயன்படுத்தி அதன்மூலம் மாணவர்களுக்கு இலத்திரன்பாய்ச்சல், மின்னோட்டம் ஆகிய விடயங்கள் யாவற்றையும் இலகுவாக அறிந்து கொள்ளச் செய்யமுடியும்.

ஏனைய பாடங்களோடு ஒப்பிடுகையில், விஞ்ஞானம் கற்கையில் வகுப்பறைச் சூழ்நிலையிலிருந்து அப்பாற்பட்ட வகையில் கற்றல் பணிகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும். விஞ்ஞானச் செயற்றிடங்கள் (Projects), களப்பிரயாணங்கள், விஞ்ஞான அங்காடி (Science fair) விஞ்ஞான தினம் போன்றவற்றின் மூலம் மாணவர் பெறும் அனுபவங்கள் பாடவிடயங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்குப் பெரிதும் உதவும்.

விஞ்ஞானம் கற்பிக்கையில் இயலுமான எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நேரடி அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள சந்தர்ப்பத்தை வழங்குதல். உதாரணமாக கதியைக் காண்பதற்கு மாணவர் குழுக்களை நேரடியாக மைதானத்தில் 100m தூரத்தினை ஓடவைத்து அதற்கு எடுத்த நேரத்தைக் கண்டு அதன்மூலம் கதியை விளக்கலாம். ஆய்வுகூடத்தினை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தி விஞ்ஞானம் கற்க சந்தர்ப்பத்தை வழங்கல் வேண்டும்.

2015 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள விஞ்ஞான பாடநூல் சகலதேர்ச்சி, தேர்ச்சி மட்டங்களுக்கும் செயற்பாடு முறையில் கற்றல் மேற்கொள்ள ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. சிறிய செயற்பாடு எனினும் மாணவர்களுக்கு அதனைச் செய்து காட்டுதல் அல்லது அவர்களாகவே செய்ய வழிகாட்டுவதன் மூலம் விஞ்ஞானத்தை இலகுவாகக் கற்பிக்க முடியும்.

ஆங்கிலக் கல்வியின் தாக்கம்

உளவியல் அறிஞர்களும், கல்வியாளர்களும் தாய்மொழிக் கல்வியை வலியுறுத்தியபோதும் இன்று ஈழத்திலுள்ள பெற்றோர்களின் ஆங்கில மோகத்தால், ஒன்றும் அறியாத மழலையர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியில் மூழ்கி எழுகின்றார்கள். தெளிவான புரிதலுக்கும் நுட்பமான செயற்பாடுகளுக்கும் தாய்மொழிக் கல்வியே சிறந்தது என்ற கருத்துருக்கள் மாறிக் கொண்டிருப்பதும் கல்வியில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. தற்போது சர்வதேச பாடசாலைகள் அதிகளவில் உருவாக்கப்பட்டு அதன்மூலம் ஆங்கிலக்கல்வி மூலமாக சகல பாடங்களையும் தரம் -1 தொடக்கம் தரம் - 13 வரை கற்பிக்கின்றார்கள். இப்பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் அனைத்து விடயங்களையும் மனனம் செய்தே ஒப்புவிக்கின்றார்கள். இது மாணவரின் ஆளுமையையும் உள்ளார்ந்த திறன்களையும் வெளிக்கொணர சந்தர்ப்பம் கொடுக்காது விடுகின்றது. இது ஆங்கில மோகத்தால் ஏற்பட்ட பாரிய பிரச்சினை ஆகும்.

பாலியல் கல்வியின் அவசியம்

ஆரம்ப காலங்களில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இறுக்கமான சமூகக் கட்டமைப்பு காணப்பட்டது. இன்று சகலவிதமான இறுக்கமும் தளர்த்தப்பட்டு சுதந்திரமாக மாணவர்கள் விடப்பட்டுள்ளார்கள். அதாவது நெருக்கப்பட்ட சுருள் வில் ஒன்றைத் தளர்த்தும்போது எவ்வாறு அது சக்தியை வெளிவிடுகின்றதோ அதுபோல் மாணவர்கள் இறுக்கத்திலிருந்து விடுபட்டதன் விளைவாக பாரிய பாலியல், சமூக ரீதியான குற்றங்களை மேற்கொள்கின்றார்கள்.

விஞ்ஞானபாடத்தினூடாக பாலியல் கல்வி (Sex Education) மேலைத்தேயநாடுகளில் வழங்கப்படுகின்றது. இதனால் பாலியல் தொடர்பான பிரச்சினைகள் குறைவு. ஏனெனில் அவர்கள் சிறுவயதில் இருந்தே அதனைக் கற்று வருகின்றார்கள். எனினும் இங்கு அவ்வாறான கல்வி காணப்படாமையும் மாணவர்கள் தவறான பாதையில் செல்வதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. அதே சமயத்தில் பாலியல் கல்வி என்ற பதமே தமிழ் மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தகாத சொல்லாகக் காணப்படுவதனால் அதனைக் கற்பிப்பது ஆசிரியர்களுக்கும் சிரமமாக உள்ளது. பாலுறவு பற்றியும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகள்

பற்றியும் தெளிவான அறிவு, தவறான பாலுறவால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்கள், கருத்தடை சாதனங்கள், குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிய சரியான தகவல்கள் சமூகத்தினாலும், உடனிருப்பவர்களாலும் ஏற்படக்கூடிய அழுத்தங்கள் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக இளைஞர்களின் மனதில் பதியுமாறு பலவிதமான முறைகளைக் கையாண்டு பாலியல் கல்வியின் அவசியத்தை உணரச் செய்தல் வேண்டும். இந்தக் கல்வி முறை இளைஞர்களுக்குப் பாலியல் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும். அது சமூகத்தில் ஏற்படக்கூடிய பாலியல் தொடர்பான சிக்கல்களை மட்டுப்படுத்தும் தன்மை கொண்டு அமையலாம்.

விஞ்ஞானக் கல்வியை மாணவர்களுக்கு வழங்கும்போது நினைவுத்திறனை அதிகரிக்கும் வழிகள் எதையும் தாய்மொழியிலேயே சிந்திக்க வேண்டும், நீங்கள் படிப்பது ஆங்கிலமோ, ஹிந்தியோ, பிரெஞ்சோ - உங்கள் தாய்மொழி என்னவோ அதில் சிந்தித்து மனதில் பதியச் செய்ய வேண்டும். புரியாமல் எதையும் கற்கக் கூடாது. ஒரு வரி புரிய ஒரு நாள் ஆனாலும் பரவாயில்லை. முழுக் கவனம் மிக அவசியம். சில விஞ்ஞானப் பகுதிகளைக் குறியீடுகளை வைத்துப் படிப்பது ஒரு கலை. அதை மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும் போது இலகுவாக விஞ்ஞானம் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். உதாரணம்: திசைகளை ஞாபகமூட்டுவதற்கு News – North, East, West, South என்ற விடயத்தை விளக்கி தெரிந்ததிலிருந்து தெரியாதவற்றிற்கு மாணவரை ஆற்றுப்படுத்தலாம்.

படித்தவற்றை எழுதிப் பார்க்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். வீட்டு வேலை (Home Work) என்ற பெயரில் கடமைக்கு எழுதும் சடங்கு பயனில்லை. படங்களுடன் கூடிய தகவல்கள் மனதில் பதியும்படி விளக்கங்களைத் திரும்பத் திரும்ப வரைந்து பார்க்கச் சொல்லவேண்டும்.

நல்ல உறக்கம் அவசியம். குறைந்தது 8 மணிநேர தூக்கம் கண்டிப்பாகத் தேவை. இரவில் சீக்கிரம் தூங்கி அதிகாலை கற்கும்படி கூறவேண்டும். தூங்கப்போகும் முன் அன்று படித்த அனைத்தையும் ஒரு முறை மேலோட்டமாக நினைவுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது நாம் தூங்கினாலும் நம் மூளையின் சில மூலைகள் விழிப்புடன் இருந்து தகவல்களைக் குறுங்கால ஞாபகத்திலிருந்து நீண்ட கால ஞாபகத்திற்குப் பதிவுசெய்து கொண்டு இருக்கும். இது மிக முக்கியமான பயிற்சி ஆகும்.

மாப்பொருள் உள்ள உணவுகள் மந்த நிலையை ஏற்படுத்தும், எனவே புரதம் நிறைந்த எளிதில் சமிபாடு அடையும் உணவைச் சேர்த்துக்கொள்வது நல்லது. மாணவர்களின் திறமையை எப்படிக்க கண்டுபிடிப்பது? என் குழந்தை படிப்பில் சுட்டி, விளையாட்டிலும் படுசுட்டி என்று பெற்றோர்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களிடம் கூறிப் பெருமைப்படுவது உண்டு. தன் குழந்தையிடம் என்ன திறமையிருக்கிறது என்று தெரியாமலே புலம்பி, குழம்புகின்றவர்களும் உண்டு. திறமை எல்லோரிடமும் இருக்கின்றது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் இந்தத் திறமை அதிகமாக இருக்கும். அது எந்தத் துறை என்பதை உணர்ந்து தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதன்பின்பு அதை வளர்ப்பதற்கு என்னென்ன வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவது என்று யோசிக்க வேண்டும். அதற்கு நாம் அந்தத் துறையைப் பற்றிய தகவல்களை விரல்நுனியில் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர்கள் உயர்தரத்தில் விரும்பிய துறையில் ஜெயிக்கமுடியும்.

ஆசிரியத் தொழிலைச் சரியாக உணராதவரையில் ஓர் ஆசானால் சிறந்த பண்பாடுமிக்க மாணவர்களை உருவாக்க முடியாது என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளுதல் சாலச்சிறந்தது. இந்த உலகில் ஒருவர் பெறுகிற அறிவு, அனுபவம், ஆற்றல் ஆகியவற்றின் தொகுப்பே கல்வி எனப்படும். ஒருவர் பெறுகின்ற கல்வி அவரது ஆளுமைக்கும், ஆற்றலுக்கும் அடித்தளமாக இருந்து அவரின் ஒவ்வொரு செயலையும் சிறப்பாகச் செய்ய வழி அமைக்க வேண்டும்.

ஆசான் கற்பிப்பவன் மட்டுமல்ல, கற்பவரும் கூட. ஒரு ஆசான் தனது நடத்தையில் அல்லது கற்பித்தலில் விடும் ஒரு நிமிடத் தவறு ஒரு நூற்றாண்டையும் தாண்டிய தலை முறையைக் கருகச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனாலும் ஆசிரியசேவையின் வினைத்திறன் மிகு சேவை உளவியலாளர்களாலும், சிந்தனையாளர்களாலும் உணரப்பட்ட அளவில் அரைவாசி வீதம் கூட ஆசிரியர்களால் உணரப்பட வில்லை என்பதும் கசப்பான உண்மைதான்.

“எனவே ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் சமனும் எதிருமான மறுதாக்கம் உண்டு” என்ற நியூட்டனின் விதி இன்று மாணவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு ஆசிரியர் சமூகமும் பெற்றோர்களும் தாக்கத்தின் மறுதாக்கமாக அமைகின்றது என்பது உண்மையான ஒன்றேயாகும்.

விரும்பிக் கற்பதற்கான சில முன்மொழிவுகள்

மாணவர்களும் - ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் - பெற்றோர்களும், பெற்றோர்களும் - ஆசிரியர்களும் என்ற நிலையில் காணப்படும் இன்றைய கல்வியியல் முறையானது

- 1) மாணவர்களின் தலைமைதாங்கும் பண்பு
- 2) ஒத்துழைப்பு
- 3) நேரிய கற்றல்
- 4) விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கு
- 5) கீழ்ப்படிதல்
- 6) கட்டளைகளை ஏற்று நடத்தல்
- 7) சமநிலைத் தன்மை பேணல்
- 8) தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளல்
- 9) ஒழுக்க விழுமியங்களில் ஈடுபடல்
- 10) இலக்குகளுக்கு வளப்படல்
- 11) ஊக்கமளிக்கப்பட்டிருத்தல்

போன்ற பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களும் மாணவர் சமுதாயத்தில் விருத்தி செய்யப்படவேண்டும். இந்தவகையில் அறியாமை எனும் இருளை நீக்கி அறிவு எனும் ஒளியைப் பரப்புவது ஆசிரியரின் பிரதான கடமையாகின்றது. இவ்வாறு பல்வேறு கடமைகளைக் கொண்ட ஆசிரியர் சமுதாயம் பல்வேறு அறிவுப் பிரவாகத்தைக் கொண்டவர்களாக விளங்கப்படவேண்டும். சமகாலச் சூழ்நிலைக்கேற்ப பல்வேறு திறன்களையும் சுயநம்பிக்கையினையும் சுயமதிப்பீட்டினையும் பெற்றுக்கொள்ள தம்மைத் தாமே வளப்படுத்த வேண்டிய காலத்தின் தேவையுடையதாக ஆசிரியத்துவம் காணப்படுகின்றது.

இதனால் மாணவர் அறிவுத்திறன், மனப்பாங்கு போன்றன மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டு வளப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு கற்றல் - கற்பித்தலில் அக்கறை கொண்டவர்களாகக் காணப்படும் ஆசிரியர்களுக்கு மற்றுமொரு பாரிய பொறுப்பும் கடப்பாடும் இருக்கின்றது. இன்றைய கல்வியியல் நிலையில் மாணவர்களின் நடத்தைச் சீராக்கம் என்பது முக்கியம் பெறும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இன்றைய நிலையில் ஒழுக்கவிழுமியங்கள்கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவருகின்றனவா என்பதுபெரும் குறையாகவே உள்ளது. இதற்குக் காரணம் இன்றைய கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் மற்றும் மாணவன் சமூகமயமாக்கப்பட்ட

விதம், குடும்பத்தின் சிக்கல் நிலை போன்றனவாக இருக்கமுடியும் என அறியப்படுகின்றது. ஆயினும் இந்நடத்தைச் சீராக்கம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா என்ற பழமொழி இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. என்னதான் கல்வியில் சிறப்பிடம் பெற்ற ஒருவராகவோ அல்லது ஆளுமையுடையவராகவோ இருப்பினும் ஒழுக்க விழுமியம் கொண்ட ஒருவராலேயே வெற்றி கொள்ளப்படுகின்றது என்பது நிதர்சனமானது. இதனாலேயே அவரின் சுயகௌரவம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இந்தவகையில் நடத்தைச் சீராக்கம், ஒழுக்க விழுமியம் பேணல் போன்றன வகுப்பறையில் இருந்தே பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பும் ஆசிரியத்துவத்திற்கு உண்டு.

பாடங்களில் மட்டும் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் சிறந்த ஆசிரியர்களாகக் கொள்ளப்படமாட்டார்கள். மாறாகப் பின்வரும் அனைத்துப் பண்புகளையும் இணைத்திருக்கும் வகையிலேயே இங்கு சிறந்த ஆசானாக மாறும் வகிபாகத்தினையும் பெறமுடியும்.

- 1) பரந்த அறிவு
- 2) ஆக்க முயற்சிகளை ஆரம்பிக்கும் திறன்
- 3) முகமலர்ச்சி
- 4) கவர்ச்சிகரமான குரல்
- 5) நல்லபிமானம்
- 6) நடுநிலைமை
- 7) சமூக இசைவு
- 8) தன்னம்பிக்கை
- 9) பல்துறை நிபுணத்துவம்
- 10) சுறுசுறுப்பு
- 11) நேரத்திற்கு தொழில் புரிதல்
- 12) சரியான முடிவெடுத்தல்
- 13) வசீகரிக்கும் தன்மை
- 14) நலன் விரும்பும் மனப்பான்மை
- 15) தன்னலமற்ற சேவை
- 16) ஒத்துழைப்பு
- 17) மனத்தேரியம்
- 18) தலைமைத்துவம்

ஆகிய பண்புகள் காணப்படும் போது கற்றல் - கற்பித்தல் இலகுவாக அமைகின்றது.

கல்வி மேம்பாட்டில் பெற்றோர்களின் பங்கு

- 1) தங்கள் குழந்தைகளின் இயல்பான விருப்பத்தைக் கண்டுபிடித்து நீங்கள் விரும்புவதைத்தான் அவர்களும் விரும்ப வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தாமல் சுதந்திரமாக முடிவெடுத்துச் செயல்பட உதவுதல்.
- 2) நல்லொழுக்கம், நற்பழக்கங்கள், சுயகட்டுப்பாடு, நேர்மையாக நடந்து கொள்ளுதல், பிறரிடம் அன்பு பாராட்டுதல் ஆகிய குணங்களைக் குழந்தைகளுக்கு சிறுவயதிலேயே கற்றுக்கொடுத்துத் தல்.

- 3) உங்கள் குழந்தைக்கென்று ஒரு தனித்தன்மை இருக்கும். உருவத்தில் உங்களை ஒத்திருக்கலாம். ஆனால் சிந்தனை, செயற்பாடுகளில் வித்தியாசப்படலாம். உங்கள் குழந்தைகள் அவர்களது இயல்பான திறமையை வெளிப்படுத்தி அவர்களால் அவர்களது திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள ஊக்கப்படுத்துதல்.
- 4) வேலை செய்வது என்பது திறமையையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பம் என்று உங்கள் குழந்தைகளுக்கு உணர்த்துங்கள். சிறிய அளவில் அவ்வப்போது பொறுப்புக்களைக் கொடுத்து குழந்தைகள் அவரவரின் சிறப்புத் திறன்களை வெளிப்படுத்த ஊக்கப்படுத்துதல்.
- 5) குழந்தைகள் குழந்தைகள்தான். அந்தந்த வயதில் அவர்களுக்கு உடல் வளர்ச்சி, மனவளர்ச்சி என்பது மாறிக்கொண்டே இருக்கும். உங்களுடைய எதிர்பார்ப்பு யதார்த்தமாக இருக்கவேண்டும். பெரியவர்கள் சிந்திப்பதுபோல் இளம் வயதிலேயே உங்கள் குழந்தைகளும் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கருதுவதை நிறுத்துதல்.
- 6) உங்கள் குழந்தைகள் எத்தகைய பொழுதுபோக்கை விரும்புகின்றார்கள்? அவர்களது விருப்பம், திறமை ஆகியவற்றை இயல்பாகக் கவனித்து அவற்றை வளர்த்துக்கொள்ள ஊக்கப்படுத்துதல்.
- 7) வேலை உலகத்தை அறிமுகப்படுத்துதல். பல்வேறு பணிச்சூழல்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பை குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் விசாலப் பார்வையுடன் பலவற்றைத் தெரிந்து கொண்டு பின்னர் பொருத்தமான முடிவைப் பெறுவர்.
- 8) வீட்டில் ஏதாவது ஒரு வேலையைக் கொடுத்து சரியாகச் செய்வதற்கு மாணவர்களுக்கு இடமளித்தலின் மூலம் உங்கள் குழந்தைகள் அனுபவம் சார்ந்த அறிவைப் பெறமுடியும். சில நேரங்களில் அவர்கள் விரும்பாத, கடினமான பணியை மேற்கொள்ளவேண்டிய வாய்ப்பும் ஏற்படலாம். அனுபவ அறிவைப் பெறும்போதுதான் எவ்வாறு இடர்களை எதிர்கொண்டு வெற்றிபெற முடியும் என்று அறியும் வாய்ப்புக் கிட்டும்.
- 9) ஒரு குறிப்பிட்ட வயதைக் கடக்கும்போது உங்கள் குழந்தைகள் உங்களைச் சார்ந்திருப்பதைத் தவிர்த்து தாங்களாகவே செயற்படவேண்டும் என்று எண்ணுவது இயல்பே. அத்தகைய சூழலில் எதையும் வலியுறுத்திக் கூறாமல் அவர்களாகவே அறிந்துகொண்டு செயற்படும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.
- 10) பல வாய்ப்புக்களை அறிமுகப்படுத்தி பின்னர் அவற்றில் எந்த வாய்ப்பை உங்கள் மகன் அல்லது மகள் பெரிதும் விரும்புகின்றார் என்பதை அறிந்து அந்தத் துறையில் சிறப்புப் பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அப்போதுதான் அவர்கள் தேர்வு செய்த துறையின் நுணுக்கங்களை அறிந்து மேம்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும்.
- 11) கல்வி மற்றும் பயிற்சி மேற்கொள்வதற்கான திட்டத்தை உங்களது பிள்ளையே உருவாக்க உதவுங்கள். படிப்புக்கு ஆகும் செலவு, அதை எவ்வாறு ஏற்பாடு செய்யப் போகின்றீர்கள் என்பதை உங்களது குழந்தைகள் அறிந்து இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு முயற்சியும் அடைய வேண்டிய இலக்கை நோக்கிச் செல்கின்றதா என்பதைக் குழந்தைகள் அறிந்துகொள்ளப் பழக்கவேண்டும்.
- 12) உங்களுடைய குழந்தையின் எதிர்காலத்துக்கு நீங்கள் முழுமையாகப் பொறுப்பேற்க முடியாது. உங்கள் பிள்ளை தனது எதிர்கால வாழ்க்கைக்குத் தானே பொறுப்பேற்கப் பழக்கவேண்டும். இந்தவிதத்தில்தான் உங்கள் குழந்தையின் தனித்தன்மையை நீங்கள் அங்கீகரிக்கமுடியும்.

வாழ்க்கை ஓர் இனிய அனுபவம் உலக உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளும் அறிவு. மனிதனை மகத்தானவனாக ஆக்கும் முயற்சி தான் வாழ்க்கை! என்பதனை உங்கள் பிள்ளைகளிடத்தே வளர்ப்பதன் மூலம் கல்வியை மேம்படுத்தலாம்.

மனித வாழ்வில் ஏராளமான பிரச்சினைகள் அவர்களைத் தினந்தோறும் மோதுகின்றன. நம் வாழ்வில் எமக்கு நிகழும் சோதனைகளையும், எம் வாழ்வில் ஏற்படும் சம்பவங்களையும் யோசித்துப் பார்த்தோமானால், பலசமயம் நமக்குத் தோல்வியும், ஏமாற்றமும், துன்பங்களும் தான் வருகின்றன. வாழ்வில் ஏற்படும் தோல்விகளுக்கும், கஷ்டங்களுக்கும் காரணம் நாம் எடுத்த முடிவுதான் என்பது புரியவரும்.

பயம், கோபம், பொறாமை, குற்ற உணர்வு, கவலை, தன்னிழிவு மனப்பாங்கு இவற்றை தாழ்த்தும் உணர்வுகள் என்று கூறுகின்றனர். இந்தக் கீழ் உணர்வுகள் மனிதனது சிந்திக்கும் திறனை, சிந்திக்கும் அமைப்பை முடக்கி விடுகின்றது என்று கூறுகின்றனர் மனநலசிகிச்சை மருத்துவர்கள். முடக்கப்பட்ட மனம் செயலற்றுப் போகின்றது. முடக்கப்படுவது மட்டுமல்ல நமக்கு நல்ல யோசனைகளையும், நம்பிக்கையையும் தந்து உதவக்கூடிய நமது மனதின் வாயிற்கதவை இவை மூடிவிடுகின்றன. இது கற்பதற்குத் தடையாக அமையலாம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு காரணத்திற்காகச் சில திறமைகளுடன் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். நமது திறமைகளைத் தெரிந்து கொள்வோம். இந்த உலகம் முன்புபோல் இல்லை. வெகுவேகமாக மாறி வருகின்றது. அதை உணர்ந்து அதற்கு ஈடுகொடுக்க நாம் கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் உலக சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கத் தவறி பல இன்னல்களுக்குட்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால், மாறுபட்ட மனோபாவம் கொண்டவர்களாலே தான் உலகம் முன்னேறியிருக்கின்றது. உலக முன்னேற்றமே சமுதாயத்தையும், நிகழ் உலகத்தையும் எதிர்த்துப் போராடியவர்களாலேயே உருவாகி இருக்கின்றது. ஏற்றுக் கொண்டவர்களால் அல்ல. இருக்கிறதை இருக்கிறபடி ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் ஆட்டு மந்தைக் கூட்டம். சாய்கிற பக்கமே சாயும் செம்மறியாடுகள். எதிர்ப்பவர்களும், அதனோடு இயைந்து புது வழி கண்டுபிடிப்பவர்களுமே முன்னோடிகள்.

கட்டுப்பாடு இல்லாத, நெறியில்லாத, நிதானமில்லாத வாழ்க்கை, தறிகெட்டு ஓடும் கொம்புக் காளைக்குச் சமம். அது பிறரைப் புண்படுத்துவதுடன் தன் வாழ்வுக்கும் ஊறு விளைவித்துக் கொள்கின்றது. விஞ்ஞான பாடத்தில் இடைநிலைத் தேர்வுகளில் தோல்வி வந்ததென்றால் கலங்காதீர்கள். நீங்கள் சரியான பாதையில் தான் செல்கின்றீர்கள் ஆனால், தோல்விகளைத் தாண்டித்தான் போகவேண்டும். தோல்வி ஏற்பட்டிருந்தால் ஒரு நிதானம் இருந்திருக்கும். ஒரு பயம் - ஒரு கவனம் இருந்திருக்கும். ஓர் அடக்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். அடக்கம், கவனம், நிதானம் - இவற்றை எல்லாம் தோல்விதான் தருகின்றது. எனவேதான், தோல்வி ஒரு பாடம் என்று சொல்கின்றனர். தோல்வி நமக்குப் பாடம் புகட்டுகின்றது. மாறாக, வெற்றியில் நாம் எதையும் கற்றுக் கொள்வதில்லை - சரியான பாதையில் சென்றிருக்கின்றோம் என்பதைத் தவிர அந்த உண்மைகூட வெற்றி பற்றி சிந்திக்கும்போதுதான் புலப்படுகின்றது. ஆகவே தோல்வியைக் கண்டு மனம் தளராது தொடர்ந்து முயற்சித்து வெற்றி காணுங்கள்.

கல்வி மேம்பாட்டில் ஆசிரியர்களின் பங்கு

முதலில் ஆசிரியர் தனது நிலையை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்றைய ஆசிரிய உலகில் பண்பு ஆசிரியர், பழக்க ஆசிரியர், பதவி ஆசிரியர்கள் சேவையிலுள்ளனர். இவர்களை அசல், நகல், போலி எனும் பிரிவுகளில் அடக்கலாம். பின்வரும் பண்புத் தொகுதிகளுள் சுமார் 15 பண்புகளை எத்தொகுதியில் ஆசிரியர் பெறுகின்றாரோ அவர் அவ்வகை ஆசிரியர் ஆவார். ஒவ்வொருவரும் மனச்சாட்சிப்படி அடையாளமிட்டு நம்மை வளர்த்துக் கொள்ளவும் திருத்திக் கொள்ளவும் இக்கட்டளை உதவக்கூடியது. இது சகல ஆசிரியருக்கும் பொருத்தமாக அமையும்.

	அசல் ஆசிரியர்	நகல் ஆசிரியர்	போலி ஆசிரியர்
1	தொழில் பற்று	தொழில் விரக்தி	தொழில் வெறுப்பு
2	முகம் மலர்ச்சி	முகம் சலிப்பு	முகம் கடுப்பு
3	நேர்த்திய ஆடை	பொருத்தமற்ற ஆடை	கவர்ச்சியான ஆடை
4	நேரிய பார்வை	இலக்கற்ற பார்வை	தவறான பார்வை
5	அளந்த பேச்சு	குறைந்த பேச்சு	வள வள பேச்சு
6	வளமான குரல்	அலறல் குரல்	தெளிவற்ற குரல்
7	இருபால் உறவாடல்	தன்பால் உறவாடல்	எதிர்ப்பால் உறவாடல்
8	சொல் வளம்	சொல் மயக்கம்	சொல் பஞ்சம்
9	தொடர்ந்து கற்றல்	கற்றல் தேக்கம்	கற்றல் மறுத்தல்
10	சிந்தனைத் தெளிவு	சிந்தனைச் சலனம்	சிந்தனை இன்மை
11	தேவைக்கு லீவு	கணித்த லீவு	மேலதிக லீவு
12	நிறை காணல்	குறை நிறை காணல்	குறையே காணல்
13	பிழையை ஏற்றல்	பிழையை மறுத்தல்	பிழையைச் சரியெனல்
14	உலாவிக் கற்பித்தல்	நின்று கற்பித்தல்	இருந்து கற்பித்தல்
15	வகுப்பு ஆளுமை	வகுப்பில் கவனமின்மை	வகுப்பு அமைதியின்மை
16	பணிப்புரை ஏற்றல்	பணிப்புரை நழுவல்	பணிப்புரை மறுத்தல்
17	நடுநிலைச் சார்பு	பக்கச் சார்பு	சுயநலச் சார்பு
18	சுயமான இயக்கம்	பிறரால் இயக்கம்	இயக்கமின்மை
19	சேவை நோக்கம்	வருமான நோக்கம்	ஓய்வு நோக்கம்
20	ஒத்துப் போதல்	ஒத்துழையாது தவிர்த்தல்	எதிர்ப்புக் குழு அமைத்தல்
21	முந்தி வந்து பிந்திப் போதல்	நேரத்திற்கு வந்து போதல்	பிந்தி வந்து முந்திப் போதல்
22	கருப்பொருள் அறிந்து கற்பித்தல்	கருப்பொருள் அறியாது கற்பித்தல்	கருப்பொருள் மாறிக் கற்பித்தல்
23	அறியாததை அறிந்து கற்பித்தல்	அறியாததைத் தவிர்த்தல்	அறியாததையும் கற்பித்தல்
24	பிரச்சினைகளை உரையாடித் தீர்த்தல்	வகுப்பறையில் விமர்சித்தல்	வெளியாரிடம் விமர்சித்தல்
25	கற்பித்தலும் பொதுச் சேவைகளும்	கற்பித்தல் மட்டும்	சுய வேலைகள் மட்டும் செய்தல்
26	நிர்வாகத்திற்கு உதவுதல்	நிர்வாகத்தை விமர்சித்தல்	நிர்வாகத்தைக் குழப்புதல்
27	பாடவேளைக்கு உரிய நேரத்திற்கு வருதல்.	பிந்தி வருதல்	பாடவேளைத் தவிர்ப்பு
28	மாணவரில் சம கவனிப்பு	ஒரு சிலரில் கவனிப்பு	வேண்டியவரில் கவனிப்பு
29	அறியாதது அதிகம் என நினைத்தல்	அறியாதது குறைவு என நினைத்தல்	எல்லாம் தெரியும் என நினைத்தல்
30	தேடிக் கற்பித்தல்	இருப்பதைக் கற்பித்தல்	இருப்பதையும் கற்பிக்காமை

“கற்றலைக் கற்போர்க்கு கரும்பாக்க வல்ல கற்றல் வழி தேர்ந்தவனே ஆசான்” ஆசிரியர்களும் இதனை உள்வாங்கிக் கற்றல் - கற்பித்தலை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இன்று தரம் - 6 முதல் தரம் 11 வரையான விஞ்ஞான பாட நூல், மாணவர்கள் விரும்பும் செயற்பாடு ரீதியான கற்றலையே தாங்கி நிற்கின்றது. இதனை செயற்பாடுகள் மூலம் செய்தாலே மாணவர்கள் விஞ்ஞானக் கல்வியை இனிதாகக் கற்பார்கள். இது ஓர் அனுபவக் கற்றலை வழங்குகின்றது. எனவே அது மாணவர்கள் வாழ்வுக்கு உதவக்கூடிய அனுபவமாக அமையும் என்று நம்பிக்கை கொள்ளலாம்.

மேலும் சில முறைகள்

- 1) மாணவர் மையமானதும், செயற்பாட்டு ரீதியிலானதுமான கற்பித்தல் முறைகளை மேற்கொள்ளல்.
- 2) விஞ்ஞானம் என்ற பாடத்தில் பௌதிகவியல், இரசாயனவியல், உயிரியல் அனைத்தையுமே ஆய்வுகூட உபகரணங்களையோ, தருணத்திற்கு ஏற்ற உபகரணங்களையோ, மாதிரிகளையோ அல்லது உண்மைப் பொருட்களையோ காட்சிப்படுத்துவதன் மூலம் மாணவர்களிடையே விஞ்ஞானக் கல்வியினை இலகுவாகப் பயிற்ற முடியும்.
- 3) பல் நவீன துணைச்சாதனங்கள் பாவனைக்கு வந்துள்ளன. இவற்றைக் காட்சிப் பொருட்களாக வைக்காது திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.
- 4) கூடுமானவரை மாணவர்களுக்கு நேரடி அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் நன்று.
- 5) விஞ்ஞானமும் கணிதமும் பின்னிப் பிணைந்துள்ள பாடங்கள். கணித அறிவை வளர்ப்பதன் மூலம் விஞ்ஞானக்கல்வியையும் விஞ்ஞானக் கல்வியை வளர்ப்பதன் மூலம் கணித அறிவையும் தூண்ட முடியும்.
- 6) மாணவர்கள் விரும்பும் கவர்ச்சிகரமான கற்பித்தல் முறைகளைப் பயன்படுத்தி விஞ்ஞானத்தைக் கற்பித்தல்.
- 7) விஞ்ஞான உபகரணங்களை எளிய அமைப்பில் மாணவர்கள் உருவாக்கத் தூண்டல்.
- 8) விஞ்ஞானத்தில் நேற்று சரியாக உள்ள விடயம் இன்று தவறாக அமையலாம். அதேபோன்று இன்று சரியாக உள்ள விடயம் நாளை தவறாக அமையலாம். இவற்றை எல்லாம் ஆசிரியர் அறிந்து மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞானத்தைக் கற்பித்தல்.
- 9) தற்கால மாணவர்கள் ஆசிரியர்களை விட அதிக விடயங்களை அறிந்தும் கருவிகளைக் கையாளும் திறனும் உள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். எனவே அதற்கு ஏற்றாற்போல ஆசிரியரும் பாடம் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் அறிந்து மாணவனை வழிகாட்டி நின்றால் மாணவன் நிச்சயம் வெற்றியிட்டுவான்.
- 10) மாணவரின் ஆக்கத்திறன்களைப் புத்துயிர்க்க ஆசிரியர்கள் ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழல்.

இவை யாவற்றையும் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் சிறப்பாக விஞ்ஞானக் கல்வியை ஈழத்து சிறார்கள் மீது இனிமையாகப் புகட்டுவதன் மூலம் எதிர்கால விஞ்ஞானிகள், பொது வைத்தியர்கள், சிறப்பு வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், தலைசிறந்த கணினி விற்பன்னர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் போன்ற பல்வேறு தொழில்களில் உலகம் முழுவதிலும் எம்மால் பிரகாசிக்கமுடியும்.

விஞ்ஞானம் எங்கு இருக்கின்றது? என்ற வினாவிற்கு அது எங்கும் இருக்கின்றது என்று தான் பதில் கூறவேண்டும். அதன் பரந்துபட்ட தன்மையை மனதிலே இருத்தி விஞ்ஞானம் என்ற பதத்தின் முழு அர்த்தத்தையும் விளங்கிக் கொள்வோமேயானால் ஈழத்தில் நாம் அனைவரும் விஞ்ஞானம் என்ற உலகில் நுழைந்து விடுவோம். எம்மவரின் ஆற்றலும் எண்ணங்களும் விரிந்த வண்ணமே இருக்கும்; வாழ்வு சிறக்கும். ஈழத்து மாணவர்கள் அறிவியல் உலகையே ஆளுவார்கள்.

உசாவிய நூல்கள்

- 1) கல்வித்தொழில்நுட்பம் - விசேட முறைகள் விஞ்ஞானம் கற்பித்தல், இலங்கை திறந்த பல்கலைக் கழகம், 2015.
- 2) பெற்றோர்களே பிள்ளைகளே - கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் -
- 3) சமகால கல்வி செல்நெறிகள் - பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் - அகவிழி வெளியீடு, மார்ச் 2016.
- 4) விஞ்ஞான கற்பித்தல் முறைகள், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம் - 2015
- 5) Science Education - John H.Falk -
- 6) கற்பிக்கும் கலை புதிய பிரவேசங்கள் - பாலசுப்பிரமணியம் தனபாலன் - யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி - 2003
- 7) பார்வை , இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம் - 2014
- 8) ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள கற்போர் - பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா - குமரன் புத்தக இல்லம், 2008

பாடசாலைக் கல்வியை தமிழ்ச் சமூகத்திற்கான கல்வியாக வென்றெடுக்கத் தவறுகின்றோமா?

- வடபுல தமிழ் மனோநிலை.....

திரு. தர்ஷன் அருளானந்தன்

“தனிமனிதனின் தொழில்முறை பாகுபாடுகள் சமூகத்தில் கொண்டிருக்கும் போலியான பெருமித கற்பிதங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படும் குற்றங்களின் போர்வையால் இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட அறுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. வரட்டுச் சிந்தனைகளின் மக்களாகவும்- தம்மைப் புனிதராகக் காட்டிக்கொண்டு ஏனையவர்களின் தனிமனித மனப்பிறழ்வுகளை சிலாதித்துக்கொண்டிருக்கும் எமது சமூகப்பதர்கள் புண்ணுக்கு மருந்திட்டுக் குணப்படுத்துவதற்குத் தயாராக இல்லை. அப்புண்ணை நோண்டி நோண்டி சீழ்பிடிக்கவைத்து ஒட்டுமொத்த அவர் சார் மனித இருப்பையும் கேள்விக்கு உட்படுத்தி விடுகின்றனர்.”

- இன்றைய வடபுல கல்விப்பரப்பில் பேசுபொருளாகவும், பரபரப்புச் செய்திகளாகவும் உள்ள பிரச்சினைகளை முன்வைத்து மேற்குறிப்பிட்ட கருத்து ஒருவரால் முன்வைக்கப்பட்டது.

சமூகம் என்கின்ற பெரும்பரப்புக்குள் தான் யார்? அந்தப் பெரும் பரப்பு தனக்குள் எவ்வாறு வினையாற்றுகின்றது? சகமனிதரோடு தனக்கிருக்கும் உறவுசமத்துவமானதா? மேல் கீழ் படிநிலைகளைக் கொண்டதா? அசமத்துவம் நிலவுகின்றது என்றால் அதற்கான அடிப்படைகள் என்ன? அந்த அசமத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்ள அல்லது நிராகரிக்கவும் எதிர்க்கவும் உள்ள நியாயங்கள் என்னென்ன என்று மனித மனம் ஓயாமல் தனக்குள் ஓர் உள்முகத் தேடலை நடாத்திக்கொண்டே இருக்கின்றது.

பாலியல் வன்புணர்வுகள் - பலாத்காரங்கள் - போதைப்பொருள் பாவனை போன்ற பிறழ்வுகளுக்கு மூலகாரணங்களாக உள்ள அடிப்படைகள் என்ன? பிறழ்வு உள்ளவர்களை உருவாக்கியவர்கள் யார்? இவர்கள் மதங்கள் கூறும் கர்மவினைகளுக்கான உதாரணங்களாகப் படைக்கப்பட்டவர்களா? இவர்கள் பெரும்பான்மையான ஜனநாயக விருப்பவாக்குகளுடன் வன் உடல் - உள தண்டனைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவர்களா? சட்டம் என்கின்ற இயந்திர மனிதனின் பார்வையில் இவர்கள் தொடர் குற்றவாளிகளா? குற்றத்தின் பின் அல்லது தண்டனையின்பின்னர் சமூகத்தில் அவர்களுக்கான பெறுமதி என்ன? சகமனிதனின் பார்வையில் இவர்கள் யார்?

தீட்டு - புனிதம், நல்லது - கெட்டது, உயர்வு - தாழ்வு, என்பதற்கான விளக்கங்கள் மாறிக்கொண்டே வந்தாலும் ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஏதோ ஒன்று புனிதமாக - நல்லதாக - உயர்வாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்ற நிலையில் மாற்றமேதுமில்லை. ஆகமொத்தத்தில் சட்டத்தின் பார்வையில் குற்றவாளிகளாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை இந்தச் சமூகம் ஒரு சமயத்தில் ஏற்றுக் கொண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் விட்டுவிடுகின்றது. பிறழ்வுகளுக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் ஆராயப்படுவதில்லை. அதற்கான ஆற்றுப்படுத்தல்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு சட்ட - அதிகார இயந்திரம் முனைப்புக்காட்டுவதும் இல்லை எனலாம்.

குடும்பம், பாடசாலை ஆகிய அடிப்படை சமூக கட்டமைப்புக்களில் ஒரு குழந்தையாக வளரும்போது ஏற்படுகின்ற உள ரீதியான முரண்பாடுகள் ஆழ்மனதில் ஆறாவடுக்களாக உட்பதிந்து இருத்தலே இன்றைய சமூகம்சார் தனிமனித பிறழ்வுகளுக்குக் காரணம் ஆகின்றது. சிலர் வெளிப்படையாகத் தோற்றமளிக்கும் குற்றவாளிகளாகவும், பலர் வெளித்தெரியாத குற்றவாளிகளாகவும் இருப்பதற்கான மூலமாக பாடசாலை என்னும் அலகில் காணப்படும் வன்முறை - பாரபட்சம் என்பவற்றைக் கொள்ளலாம். உடனடித் தீர்வைப் பெற்றுக்கொள்வதும் காலத்தின் சுழற்சியில் மறக்கப்படுதலையும் சாதகமான முறையாகக் கொள்ளாது எமது சமூகத்தின் ஒவ்வொரு தனிமனிதரிலும் காணப்படுகின்ற உளவடுக்களைக் களைவதற்கான உளவியற் செயற்பாடுகளுக்கு அடிப்படைக் கட்டமைப்புக்களில் ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்றிட்டங்கள் காத்திரமாகவும் வினைத்திறனாகவும் முன்னெடுக்காதவரை இன்று யார் வீட்டு வாசலிலே நடைபெறும் சந்தர்ப்ப நிலைசார் - திட்டமிட்ட குற்றங்கள் எமது வீட்டுவாசலிலும் நடைபெறும் சாத்தியங்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் மனநிலை கடந்த சில காலங்களாக ஒடுங்குகின்ற அல்லது ஒடுக்கப்படுகின்ற நிலைக்குத்தான் பழக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சகமனிதனை சமமாகக் கருதுகின்ற மேன்மையான குணம் அதற்குத் தெரியாத ஒன்றாகவே இசைவாக்கம் அடைந்துவருகின்றது. சமத்துவ உணர்வை ஒருபோதும் அறியமுயலாத அந்த மனம் - அதனாலேயே சுதந்திரவுணர்வையும் பெற்றுக்கொள்ளாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு இருக்கின்றது. தத்தமது இருப்பைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு ஒவ்வொரு தனிமனிதனது பொறுப்புக்களிலும் தலையாயதாய் நிறுவப்பட்டு இருப்பதால் எப்போதும் ஒரு தற்காப்பு மனநிலையிலேயே வாழவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். சற்று அயர்ந்தாலும் மோசம் போய்விடுவோம் என்ற பீதியில் உறைந்துகிடக்கும் ஒருவரது மனநிலை அழுத்தம் தாளாது நிலைபிறழ்ந்து தன்னைச் சுற்றிப் பாது காப்பு அரண்களை நிறுவிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றன.

எனவே தமிழ்ச் சமூகத்தின் மனம் பாரபட்சங்களையும், புறக்கணிப்பையும் அநீதியாகப் பார்ப்பதற்குத் துணிவதில்லை. அம்மாதிரியான அநீதிகளை இயல்பானதாக ஏற்றுக்கொள்வதும் அதனை சகமனிதர்கள் மீது நிகழ்த்திப் பார்க்கத் துணிவதாயுமே இருக்கின்றது. அசமத்துவத்தை, ஒடுக்குமுறையை இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்கின்ற இந்த மனநிலைதான் இன்றும் எம்மை சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகின்ற- அரசியல் - பொருளாதார - பண்பாட்டுத் தளங்களிலும் கீழ்நிலைப்படுத்தும் வீரியமான பெரும்பான்மை அதிகாரத்தை எதிர்க்க வக்கில்லாமல் செய்துவிட்டிருக்கின்றது.

கற்பிக்கும் மையங்களின் பரிணாமவளர்ச்சி

எல்லாவற்றையும் கற்றுக்கொள்ளும் வகையிலான பரிணாமத்துடன் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் இதற்கான ஆதாரம் உண்டு. பாடசாலையில் நுழைவதற்கு முன் தாய்மொழியை அவர்கள் கற்று விடுகின்றனர்.

அப்போது, பாடசாலை என்பது எந்தச் சூழலில் அமையவேண்டும்?

குழந்தைகளிடையே இயற்கையாக அமைந்துள்ள கற்கும் திறனை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அமைய வேண்டும் அல்லவா?

குழந்தைகளை மையமாகக் கொண்ட கற்கும் சூழலை, 1907இல் முதன் முதலாக ஏற்படுத்தியவர் இத்தாலியைச் சேர்ந்த மரியா மாண்டிசொரி.

“கற்பது என்பது, மனிதன் தன்னிச்சையாக மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கை. வார்த்தைகளைக் கொண்டு மட்டும் கல்வியை அடையமுடியாது. அனுபவத்தால் அறிந்து கொள்வது தான் கல்வி.

என்று அவர் நம்பினார்.

எது கல்வி....?

கற்பதற்கு ஒரு மனநிலை வேண்டியிருக்கின்றது.

அந்த மனநிலையை இப்படிப் பிரிக்கலாம்.

1. கற்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை.
2. கற்பதற்கான ஆர்வம்
3. கற்பதற்கான ஆர்வத்தைச் செயற்படுத்துவது
4. கற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே சோர்ந்து போகாமல் இருப்பது.
5. கசடற அதாவது தெள்ளத் தெளிவாகக் கற்பது

இதில் முதலாவதாக வரும் கற்கமுடியுமென்ற நம்பிக்கை முக்கியமானது. வகுப்பில் மிகமிகச் சில மாணவர்கள் இப்படி இருப்பார்கள். அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொள்ளமுடியும் என்ற நம்பிக்கையே இருக்காது. நம்பிக்கையே இல்லாதபோது கற்றலின் முறைமைகளான பள்ளி வருவது, வகுப்பைக் கவனிப்பது போன்ற விடயங்களைத் தவிர்ப்பார்கள்.

இரண்டாவது வரும் கற்பதற்கான ஆர்வம் என்பது நம்பிக்கை இருக்கும், ஆனால் ஆர்வமாக இருக்காது. "படிச்சிருவேன் படிச்சிருவேன் இறங்கிப் படிச்சா முடிச்சிருவேன். ஆனால் ஆர்வம் இல்லை" என்ற ரகத்தினர்.

மூன்றாவதாகக் கற்பதற்கான நம்பிக்கை இருக்கும், ஆர்வம் இருக்கும். அதை ஒழுங்காகச் செயற்படுத்த மாட்டார்கள். ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ள ஆர்வமாக வருவார்கள். அதை எப்படிச் செயற்படுத்திப் படிப்பது? என்று தெரியாது.

நான்காவதாக செயற்படுத்திப் படித்தாலும் நடுவில் சோர்ந்து போவார்கள். அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

ஐந்தாவதாகச் செயற்படுத்திச் சோர்ந்து போகாமல் படித்தாலும் தெள்ளத்தெளிவுறப் படித்திருக்க மாட்டார்கள். விட்ட குறை தொட்ட குறை இருக்கும்.

முதல் இரண்டில் வரும் நம்பிக்கையின்மை மற்றும் ஆர்வமின்மை என்ற விடயங்களைக் கொண்ட மாணவர்களை ஓர் ஆசிரியர் தொடர்ச்சியாக அன்பாகவே நடத்த வேண்டும் (நடைமுறைச் சாத்தியம் தெரியவில்லை. நேரத் தட்டுப்பாடு போன்ற பல பிரச்சினைகள் இருக்கிறதுதான்). அவர்களிடம் தொடர்ச்சியாகப் பேசிப் பேசிச் சரிசெய்ய வேண்டும். நம்பிக்கையுட்படும்படி சிறிய பாடங்களைக் கொடுத்துப் படிக்கச் செய்து ஆஹோ ஓஹோ என்று பாராட்டி வைக்க வேண்டும். முதலிரண்டை இத்தோடு விட்டுவிடலாம்.

மூன்றாவது நான்காவது ஐந்தாவதுக்கு வரலாம். என்ன பார்த்தோம் கற்பதற்கான ஆர்வத்தைச் செயற்படுத்துவது, நடுவில் சோர்ந்து போகாமல் இருப்பது, தெளிவுறப் படிப்பது.

"நல்ல மதிப்பெண் எடுக்கும் மாணவர்களை உருவாக்குவது மட்டும் அல்ல ஒரு பள்ளியின் கடமை. விளையாட்டு வீரனை, நல்ல படைப்பாளியை, நல்ல பேச்சாளனை, நல்ல கவிஞனை, நல்ல நடிகனை, நல்ல சமூகப் போராளியை, நல்ல தலைவனை உருவாக்கித் தரவேண்டியதும் பள்ளியின் கடமைதான்." இந்த மாற்றத்தை, கல்விப் புரட்சி என்று கூறக்கூடாது.

பாடசாலைக் கல்வியின் பரிணாம வளர்ச்சி என்றே கூறவேண்டும்! செயல்வழிக் கற்றல், கற்பித்தலில் தொடங்கி கற்றல்வரை பல முக்கிய படிகளைத் தாண்டி வந்துள்ளது. பாரம்பரிய வகுப்புகள் கற்பிக்கும் சூழ்நிலையில் அமைந்திருக்கும்.

ஓர் ஆசிரியர் அதிகாரத்துடன் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருப்பார். அவர் நடத்தும் பாடத்தை, மாணவர்கள், பயத்துடன், சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்யமுடியாத வகையில் கேட்டுக் கொண்டிருப்பர்.

செயல்வழிக் கல்வித்திட்ட வகுப்பு, கற்றலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் சூழ்நிலையில் அமைந்துள்ளது. இங்கு, மாணவன் தான் ஹீரோ. தன் சொந்த முயற்சியில் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள அவனுக்கு முழு அதிகாரம் உண்டு. கற்கும் முறையில் அவனுக்கு உதவுவது மட்டுமே ஆசிரியர் பணி. இது, மிகவும் நுட்பமான ஆனால்,

குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம். இந்த மாற்றம் எப்படி நிகழ்ந்தது?

ஓரே நாளில் நிகழ்ந்ததா? இதற்கு யார் யாரெல்லாம் பொறுப்பு?

இது குறித்து வரலாற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, இது புரட்சியல்ல நூறு ஆண்டுகளாக முயன்று அடித்தளம் போட்டு, அதன் காரணமாக உருவான பரிணாம வளர்ச்சி என்பதை நாம் உணர்வோம்.

வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் மரம், மண்ணுக்கு அடியில் தன் வேரைப் பரப்பி, பலமான அடித்தளம் அமைக்கும். பலமான வேர் அமையும்போது தான் மரமும் செழிக்கும். நம் கண்முன் தெரிவது, மண்ணுக்கு மேல் உள்ள மரம் தான்; பலமாக அமைந்துள்ள வேரை அரித்துக் கொண்டிருக்கும் பல அதிகார மையங்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகளை யாரும் காண்பதில்லை.

கல்வி என்பது ஒரு வாழ்க்கை. அதைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு வயது வரம்பு என்பது கிடையாது. அதைப் போல் மாணவர்களிடமிருந்தும் ஆசிரியர்கள் கற்றுக் கொள்வதற்கு நிறைய இருக்கின்றன. எனவே அந்தவகையில் ஆசிரியர் மட்டுமல்ல மாணவர்களும் பல விடயங்களை ஆசிரியர்களுக்குக் கற்பிப்பவர்களே.

மாணவர்களுக்கு நாம் சரியாகச் சொல்லித் தரவில்லையானால் அது தேசத் துரோகத்துக்கு ஒப்பானது. ஆசிரியர்களின் மனசாட்சியைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டால் வகுப்பறை வசந்தமாகும்.

தொழிற்சாலைகளில் உள்ள ரோபோக்கள் போல, குழந்தைகள் எழுந்து நின்று, “குட்மார்னிங் சேர்” சொல்வதில்லை.

மாறாக, தங்கள் செயற்பாடுகளில் உன்னிப்பாக ஈடுபடுகின்றனர். இது, வகுப்பறைகளில் இரண்டு பெரிய, நல்ல மாற்றங்களை உணர்த்துகின்றன. கற்கும் முறையில் குழந்தைகள் ஆழமாக ஈடுபடுகின்றனர் என்பதும், பழைய முறையிலான அடிபணியும் கலாசாரத்திலிருந்து பள்ளிகள் மாறிவிட்டன என்பதும்!

மாணவர்களுக்கு ஈடுபாட்டுடன் கற்பித்து அவர்களின் ஈடுபாட்டையும் கொண்டு வருவதாகக் கல்வி இருக்க வேண்டும். நமது வீட்டில் நம் பிள்ளைகளுக்குத் தேவை என்ன என்பதை அறிந்து அதற்குகந்த வகையில் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் விரும்புவதை வழங்கி அவர்களைப் பராமரிப்பது போல தங்களிடம் பயிலும் மாணவர்களின் தேவை மற்றும் போதாமைகளை உணர்ந்து அதற்குகந்த வகையில் கற்பிப்பவர்களாக ஆசிரியர்கள் இருக்கவேண்டும்.

பெற்றோர்கள் வெறுமனே அன்பு, பாசத்தை மட்டும் செலுத்தினால் போதாது. எல்லாப் பெற்றோர்களுக்கும் ஆசிரியர் பயிற்சி தர வேண்டும். ஏன், எதற்கு? என்ற கேள்விகளுடன் வரும் குழந்தைகள், பாடசாலையில் சேர்ந்த பிறகு, பல்கலைக்கழகப் படிப்பு முடியும் வரை அவ்வாறு கேட்பதை மறந்துவிடுகின்றன. இந்த மௌன கலாசாரத்தை உடைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கற்றல் விசாலப்படும்.

ஆனால் இங்கு குழந்தைகள் மையக் கல்வி என்பது அதிகாரத்தை மையப் படுத்திய கல்வி முறையாகவே காணப்படுகின்றது. கல்வி அமைச்சர்கள் கூறுவதைச் செயலாளர்கள் செய்கின்றார்கள், செயலாளர்கள் கூறுவதைக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் செய்கின்றனர். கல்விப் பணிப்பாளர் கூறுகின்றதை அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் செய்கின்றார்கள். யதார்த்தத்தில் ஆசிரியர்கள் சொல்வதைத்தான் மாணவர்கள் கேட்க வேண்டும்.

பாவம் அப்பாவிகள் குழந்தைகள் கூறுவதைத்தான் இங்கு கேட்பதற்கு யாருமே இல்லை...? (சிறுவர் உரிமைகள் ஆணைக்குழுவும், பொலீஸ், நீதிபதிகள் இருக்கின்றார்கள்...? அது வேறு கதை)

போட்டிப்பரீட்சையின் சித்தி வீதத்தில் தான் குறிக்கோள் கொள்கின்றனர். இம்முறை “சித்தி வீதம்” அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவுக்கு அமைய குழந்தைகள் சித்திரவதை செய்யப்படுகின்றனர். (மனநிலை விவகாரங்கள் கொண்டவர்களாக எதிர்காலத்தில் உருவாக்கப்படுகின்றனர்.) இதனைவிட ஓர் உரிமைமீறல் மனித குலத்தில் நடைபெற்றுவிட முடியுமா...?

மொத்தத்தில் இங்கு இயக்கப்படும் கல்விமுறைகள் எத்தனை சீர்திருத்தம், கற்பித்தல் உத்திமுறைகள், நுட்பங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும் குழந்தைகளை மையப்படுத்தி இயக்கப்படவில்லை. அது ஆசிரியரையும் மையப்படுத்தவில்லை. மாறாக அதிகாரத்தையும், அதிகாரங்களையும் மையப்படுத்தி இயங்கும் கல்வி முறைமை. முரட்டுத்தனமாய் யாரையோ திருப்திப்படுத்துவதற்காக பரீட்சை சித்தி வீதங்களைக் குழந்தைகள் மீது ஆசிரியரைக் கொண்டு திணிக்கப்படும் முறைமை. இச்செயற்பாடே ஒருவரை ஒருவர் (ஆசிரியர் - மாணவர்) எதிர்நிலை கொள்ளச் செய்கின்றது. ஆசிரியர் மீதான மனோநிலை குறிப்பிட்ட பாடத்தின் மீதான வெறுப்பானது ஆசிரியர் மீதான குழந்தையின் ஆத்திரமாகவும் மாறிவிடுகின்றது.

இந்தக் கல்விமுறை சமூக அணுகுமுறையில் ஏற்படுத்திய கோளாறு, முற்றிலும் வணிக மயமாகிப்போன கல்வியின் அவலம், முழுக்க முழுக்கப் பயிற்சி மட்டுமே தரப்படுகின்றபோது வாழ்க்கையின் பிரச்சினைகள் குறித்து உரையாடுவதற்கு இக் கல்வியில் இடமில்லை.

அநீதிகளுக்கு எதிராக ரௌத்திரம் பழகச் செய்வதாகத்தான் கல்விமுறை இருக்கவேண்டும். சமூக மாற்றத்தை இந்தக் கல்விமுறை சொல்லித் தரவேண்டும். அவ்வாறு இருக்கின்றதா? என்றால், பாடத்திட்ட முறையில் ஓட்டை இருக்கின்றது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

சாதி தேவை, மதம் தேவை, பேதங்கள் தேவை என்று இந்தச் சமூகத்தை அப்படியே வைத்திருக்கும் மனோபாவத்தை அரசு கொண்டிருக்கின்றது. அதனால், அரசு தனக்கேற்ற கல்வி முறையை மட்டும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. சமூக மாற்றத்துக்கான கூறுகள் பாடத்திட்டத்தில் இல்லை. அது வந்துவிடாமலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. வடமாகாண கல்வியின் முன்னேற்றம் என்பது கிராமங்களை மையப்படுத்தியே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. வெறுமனே பிரபல்யமான பாடசாலைகளின் பெறுபேறுகளில் வரட்டுக் கௌரவம் கொள்ளும் மனநிலை மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்.

கிராமியபாடசாலைகள் மேம்பாடு என்பது எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் அவசியமானதா?

எப்படியான யதார்த்தப் போக்குடைய கிராமப் பாடசாலைகளின் மேம்பாட்டுத் தன்மை உணரப்பட வேண்டும்? என்ற வினாக்களின் பின்னணியில் கிராமங்களை நான்கு பிரிவுக்குள் உள்வாங்கி அதற்கு விடை காணமுடியும்.

1. வளர்ந்த கிராமங்கள் - இது நகரப்போக்குடையது.
2. வளர்ந்துவரும் கிராமங்கள்.
3. குடியேற்றக் கிராமங்கள்.
4. வளர்க்கப்படவேண்டிய கிராமங்கள்.

மேற்குறிப்பிட்ட கிராமங்களின் வகைப்படுத்தலில் இறுதியான மூன்றுவகைக் கிராமங்களிலும் முழுமையான உருமாற்றத்தைப் பெறமுடியாமல் செல்லரித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சினைகளாக வறுமை, தேக்க நிலைகளைக் குறிப்பிடலாம். இக்கிராமிய மக்களின் மேம்பாட்டிற்குத் தடையாக உள்ள சமூகப் பிரச்சனைகள் 'தனிமனித - வறுமை' என்ற ஒற்றைச் சொல்லாடலில், தேக்க நிலையை அடைந்தாலும் அதுபல சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குத் தேசிய ரீதியில் தூண்டுதலாக அமைந்து ஒரு சமூகச் சிக்கலாக மாறி மொத்தக் கிராமத்தினதும் எதிர்கால இளைய சந்ததியினரின் கல்வி, நடத்தை முன்னேற்றங்களுக்குப் பெரும் தடையாக அமைந்துவிடுகின்றது. இப்பிரதேச மாணவர்களின் கற்றல் இடர்ப்பாட்டிற்குக் காரணமாகும் இடர்களை யதார்த்த பூர்வமாக அணுகத் தலைப்படாமல் இருக்கும் திட்டமிடலாளர்களும், அரசியல்வாதிகளும் தாம் சார்ந்த பணிகளைப் பிரக்கஞ் பூர்வமான மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தவேண்டிய அவசியம் பரவலாகத் தற்போதைய கல்விப் பின்னடைவுகளின் பின்னர் உணரப்பட வேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது.

இன்புலகிராமியமேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்வறுமைநிலையைஒழித்தல்என்பதற்குமேலாக கிராமங்களில் நகரமயமாக்கத்தையும், நவீனமயமாக்கத்தையும் கட்டியெழுப்பும் தூரநோக்கத்தைக் கொண்டு நகரப்புறங்களுக்குப் பொருத்தமான கல்வி முறையையும், சமூக முன்னேற்ற செயற்றிட்டங்களையும் நேரடியாகக் கிராமப்புறங்களில் பிரயோகிக்க முற்பட்டதன் விளைவாக இன்று இப் பிரதேசங்கள் சார்ந்த பெரும்பாலான மாணவர்களின் எதிர்காலம் கேள்விக் குறியாக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக கிராமியப் பாடசாலை மாணவர்கள் கல்வி, நடத்தைசார் முன்னேற்றங்களுக்கு சவால்விடும் காரணிகளாக பின்வருவனவற்றைக் கொள்ளமுடியும்.

1. பிரதேச புவியியல் அமைவும், சமூக அசைவியக்கமும், சனத்தொகைச் செறிவின்மையும்
2. மீள்குடியேற்றமும், உயர் வளர்ச்சிக்கான உள்ளார்ந்த வளப்பயன்பாடின்மையும்
3. கற்றலுக்கான வீட்டுச் சூழலின்மையும் அடைவுமட்டப் பின்னடைவுகளும்
4. வாழ்க்கைத்தர வீழ்ச்சியும், புதிய வாய்ப்புக்களுக்கான வழிகளின்மையும்
5. எழுத்தறிவு வீதமும், மக்களின் மனோபாவமும்
6. போர், இடப்பெயர்வு தந்த சமூகப் பின்னடைவுகள்
7. பொருளாதாரமும் கல்வியும்
8. பாடசாலைச் சமூக உறவில் விரிசல்
9. நகர் உருவாக்கங்களின்மை
10. சுகாதார, வைத்திய சேவைகளின் போதாமை

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் காணப்படுகின்ற இயங்கியல் யதார்த்த, சமூகப் பிரச்சினைகளை ஒருபோதும் வேறு ஒரு பிரதேச மக்களோடு ஒப்பீடு செய்து தீர்வுகளை நேரிடையாகப் பிரயோகிக்கமுடியாது. உலக உணவுத் திட்டத்தால் வழங்கப்படும் மதிய உணவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவே பாடசாலைக்கு வருகைதரும் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களை இன்று இப்பிரதேசத்தில் சர்வசாதாரணமாகக் காண முடியும் என்பது இந்த உணவைக் குப்பைத் தொட்டியில் வீசும் நகர் சார்ந்த கிராமப்புற மாணவர்களோ, ஆசிரியர்களோ, அதிபர்களோ, நிர்வாக அதிகாரிகளோ, பெற்றோர்களோ அறிந்திருக்கவில்லை என்பதே இங்கு வேதனைதரும் விடயமாக உள்ளது. அடிப்படையில் உண்மையான வறுமை நிலையை வெளித் தெரியாமல் இருட்டடிப்புச் செய்து கொண்டிருக்கும் பல்நிலை ஊடகங்கள் வெறும் சதைகளையும், அரசியல் கொந்தளிப்புக்களையும் மூன்றாம் தர வாசகர்களைக் குறிவைத்து விற்பனையைப் பெருக்கி சமூக அக்கறை இன்றிச் செயற்படுவதும் வெள்ளிடைமலை.

இன்று கல்வி பற்றிய எமது ஈழச்சமூகத்தின் பார்வை ஆதிக்கம் உள்ளதாகவும் ஒரு குழுமத்தின் இருத்தலுக்கான போராட்டமாகவும் போட்டியை மையப்படுத்திய பணம் சிந்தும் வேடிக்கை மையங்களாகவும் மாற்றம்பெற்று வருகின்றமை பல் அவதானங்களுடாகப் பெறமுடியும். பாடசாலைகள் இலகுவில் சாமானியர்களது அன்றாட வாழ்க்கையை அச்சுறுத்துவனவாகவும் உள்ளன. இன்றைய அடையாளங்கள் கடந்த காலத்தின் மீது செலுத்தும் நியாயம் அற்ற கரிசனை வரலாற்றுப் பூர்வமான ஆதிக்கத்தை மாற்றி இருந்தாலும் இவ்வடிவங்கள் ஏன் மாற்றப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன? இங்கு வடிவங்களாகக் கொள்ளப்படும் ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் இடங்களாகப் பின்வரும் காரணிகளைக் கொள்ளமுடியும்...

1. ஆசிரியர்களுக்குக் கலையார்வம் இல்லாதிருத்தல்
2. வசதிப்படுத்தல் சார்ந்த மேற்பார்வை இன்மை
3. ஆசிரியர்களுக்கான புறக்கற்றலுக்கான சந்தர்ப்பமின்மை
4. ஆசிரியர்களின் மனப்பாங்கு
5. வதிவிட வசதிகளை ஏற்படுத்தாமை/போக்குவரத்து
6. போதிய வருமானம் இன்மை - மேற்படிப்புக்களுக்கான தேவை
7. அதிகாரத்தைத் திணிக்கும் - பரந்துபட்ட நோக்கமும் - வசதிப்படுத்தும் செயன்முறையும் அற்ற உள்ளக - வலய - மாகாண மேற்பார்வைகள்
8. மாணவர் சார் உளவியலை விளங்கிக் கொள்ளல் தொடர்பான சேவை முன் பயிற்சிகள் இன்மை.
9. தீர்மான இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடுகளும் மாணவர் தொகையும்.
10. பரந்துபட்ட வாசிப்பு ஆசிரியர்கள் மத்தியில் இன்மை / மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளத் தயங்குதல்.

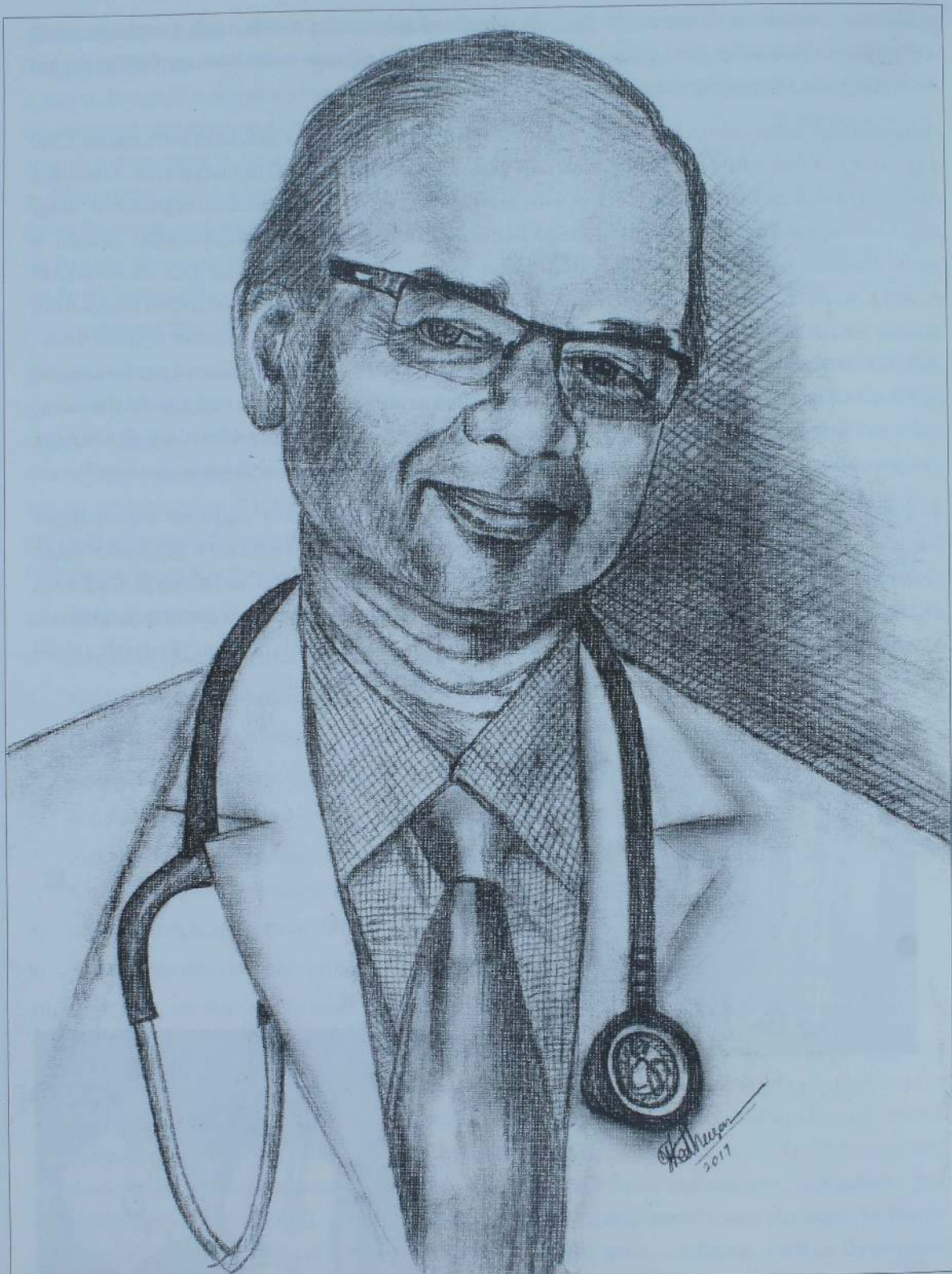
அடிப்படைச் சுகாதார வசதிகளைக்கூடப் பெற்றுக்கொள்ளத் தவறிய முப்பது மாணவர்களின் குடும்பப் பின்னணியில் காணப்படுகின்ற முரண்நிலைகளை வெறும் 40 நிமிடம் பாடம் எடுக்கும் ஆசிரியரால் பூர்த்திசெய்து தீர்வு காணப்பட்டு, கட்டுருவாக்கம் செய்துவிட முடியும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்ட கல்வி முறைமை இன்றைய புலத்தின் கேள்விக்குறியே! மொத்தத்தில் இவ்வாறான சமூக அழுத்தங்களுக்கு முகம்கொடுத்து தனியே மாணவர்களது கல்வி, ஒழுக்க வளர்ச்சியில் அக்கறைகாட்டும் தன்மை இப்பிரதேசங்களில் பணிபுரியும் அதிபர், ஆசிரியர்களுக்கு மேலதிகமான ஒரு பணிச்சுமையே! தொடர்ச்சியான அழுத்தநிலை இவர்களை இயக்கம் அற்றவர்களாக்கி வெறும் கஷ்ட, அதிகஷ்ட பிரதேச சேவையை முடித்தால் என்ற வரையறைக்குள் தள்ளிவிட்டு விடுகின்றது.

எனவே வட மாகாண கல்வி அமைச்சர், திட்டமிடல் அதிகாரிகள், வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், கல்வி சார்ந்த பேராசிரியர்களின் நடைமுறையதார்த்தம் சார்ந்த பணிக்கூறுகள் என்ன? என்பது மீண்டும் பெரும் கேள்விக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது.

பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியிலே பாடசாலை, பெற்றோர், சமூகம் என்பன அக்கறைகாட்டாது விட்டால் சமூக வளர்ச்சி பின்தள்ளப்படும். இதற்கான வழிமுறைகளாக "பிரதேச பெற்றோர்களைப் பாடசாலைக்கு அழைத்து கல்வி அபிவிருத்தி தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள், ஆலோசனைகளை வழங்கலாம்" என்று விதப்புரை கூறுபவர்களைத் தளத்தில் தொடர்ச்சியான பணியாற்றலுக்கு உட்படுத்தவேண்டும். அன்றாடங் காய்ச்சிகளான அவர்களை அழைக்கும்போதுள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் திட்டமிடலாளர்கள் உணரத் தயாராக இல்லை. உணர்ந்தாலும் கடமை முடிந்தது போலச் செய்வர். சாதாரண படித்த மக்க ளுள்ள நகரப்புறங்களிலேயே பெரும் சாத்தியங்களைக் கண்டிராத திட்டங்களை நேரிடையாக , குறிக்கோள் கிராமத்திற்குப் பிரயோகித்தலைத் தவிர்த்து, அப் பிரதேசம் சார்ந்து தொடர்ந்து செயற்படும் முற்போக்கான, வினைத்திறனான ஒரு குழுவை அமைத்து களப்பணியாற்றல் குறித்து சிந்திக்கப்பட்டுள்ளதா? வெறுமனே கண்காட்சி ஆற்றுகைகளை நம்பிய ஆசிரியர் மாநாட்டிற்குக் கொட்டித் தீர்க்கப்படும் பணத்தைக் கொண்டு ஒரு கிராம மாதிரிப் பாடசாலையை உருவாக்கிக் காட்டி இருக்கமுடியாதா?

மேற்குறித்த பணிகளை நிறைவேற்றுவது என்பது அறிவு, நுட்பத்திறன்கள், ஆழமான சமூகப்பற்றுக் கொண்ட மனிதவளத்தை உருவாக்கக்கூடிய கல்வி முறையினாலேயே சாத்தியமாக இருந்தபோதிலும் இன்றைய நிலையில் கிராமப்புறங்களில் பாடசாலை மாணவர்களிடையே அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் முன்னேற்றங்களைப் பெறமுடியாதவாறு, சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாசார, உளவியல், உடலியல் ரீதியான பெருந் தடைகள் பல நடைமுறையில் உள்ளமையையும் நாம் "மேம்பாடு" பற்றிச் சிந்திக்கும் போது கடந்து செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றோம்.

பென்சில் ரேகைகளால் கேதீசன் யோகநாதன் அவர்களால் ஆக்கம்பெற்ற பிரதிமை ஓவியம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இயல்-03
பொது ஆய்வு
General Research

ஈழத்தமிழரின் மொழியும் வாழ்வும்

— சில தனித்துவங்கள்

பேராசிரியர் முனைவர் அ. சண்முகதாஸ்

முன்னுரை

வையக நாடுகளுள் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டவற்றில் ஏறக்குறைய 77 மில்லியன் தமிழர்கள் வாழுகின்றனர். இவர்களுள் ஈழத்தமிழர் என்றொரு பிரிவினர் உளர். இவர்கள் ஈழம் எனப்படும் இலங்கை நாட்டிலே வாழுகின்றனர். 1980க்குப் பின்னர் பெருந்தொகையாக ஐரோப்பா, பெரிய பிரித்தானியா, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, தென்னாபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு ஈழத்தமிழர் குடிபெயர்ந்து வாழுகின்றனர். இந்நாடுகளில் வாழும் பலர் அவரவர் நாட்டு வாழிடக் குடியரிமையைப் பெற்றபோதிலும் அவர்கள் பிறப்பு ஈழம் எனும் இலங்கை என்பதால் அவர்களையும் “ஈழத்தமிழர்” என்னும் பிரிவினுள் இக்கட்டுரையிலே கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் எல்லோரும் ஈழத்தமிழ் பேசுகின்றனர். ஈழத்தமிழ் வாழ்வுக்கூறுகள் சிலவற்றை இன்னும் பின்பற்றுவவர்கள். ஈழத்தமிழர்களின் மொழியும் வாழ்வும் சில தனித்துவங்களை உடையன. அவற்றை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மொழித் தனித்துவங்கள்

மொழியறிஞர் கூற்றுக்கள்

ஹோணல் என்னும் மேலைத்தேய அறிஞர் (1918: 23, குயிப்பர் இச்செய்தியினைத் தன் கட்டுரையிலே (1962) குறிப்பிட்டுள்ளார்) ஈழத்தமிழ் பற்றியும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பற்றியும் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“நீண்டகாலமாக வடக்கிலங்கையிலே தனித்து வாழ்ந்துவரும் தமிழர் தம்முடைய தமிழகச் சகோதரர்கள் நீண்டகாலமாக மறந்த பல தமிழ் வழக்கங்களைத் தக்கவைத்துள்ளனர். அதனுடன், செந்தமிழை நிகர்த்த மொழியினைப் பேச்சு வழக்கிலே பயன்படுத்துகின்றனர்”

சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி (1934: 54) என்பவர் பொதுவாக இலங்கைத் தமிழ் பற்றியும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பற்றியும் கருத்துக் கூறும்போது, “பல வகைகளில், சொற்கள் எழுதப்படுவது போலவே அவர்களால் உச்சரிக்கப்படுகின்றன.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஈழத்து யாழ்ப்பாணத் தமிழும் (Kanapathi Pillai, K., 1958) மட்டக்களப்புத் தமிழும் (கமில் சுவெலெபில் 1966, சுசீந்திரராஜா 1973, சண்முகதாஸ் 1971, 1983) சில தனித்துவமான பண்புகளை உடையன என்பது பற்றிப் பல அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இப் பின்னணியிலே ஈழத்தமிழின் தனித்துவங்களை நோக்கலாம்.

சங்கத் தமிழைக் கொண்டுள்ளமை

ஈழத் தமிழில் சிறப்பாக வடமாகாணத் தமிழில் சங்கப் பாடல்களிலே பயின்று வந்த சொற்களும் சொற்றொடர்களும் இன்றும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது தொடர்பாக ஏற்கெனவே யாம் ஒரு கட்டுரை

எழுதியுள்ளோம். அது வருமாறு “யாழ்ப்பாணத் தமிழில் சங்கத் தமிழ்” (யாழ்ப்பாணம்: மொழியும் வாழ்வும், 2006). அக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட சில சான்றுகளை இங்கு மீளத் தருகின்றோம்.

குறுந்தொகைப் பாடல்களிற் பல இடங்களில், இன்று யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கிலே பயன்படுத்தப்படும் வாக்கிய அமைப்புகள் இடம்பெறுகின்றன.

01. “நீ கண்டனையோ கண்டார்க் கேட்டனையோ?” (75 : 1)
02. “உள்ள பாணர் எல்லாம் கள்வர் போல்வர்” (127 : 5-6)
03. “உது எம் ஊரே” (179 : 3)
04. “மழை இன்னும் பெய்யும் முழங்கி மின்னும்” (216 : 6-7)
05. “கெட்ட இடத்து உவந்த உதவி...மறந்த மன்னன்போல” (225:3-4)
06. “நோய்க்கு மருந்து ஆகா” (263 : 3)
07. “படப்பை வேங்கைக்கு மறந்தனர் கொல்லோ” (266 : 3)
08. “மெல்ல மெல்ல இல்லாகுதுமே” (290 : 6)
09. “தங்கினிர் ஆயின் தவறோ” (345 : 1)
10. “சொல்லவும் ஆகாது அஃகியோனே” (346: 2)

மேற்காட்டிய வாக்கியங்களும் இலக்கிய நடையுடையன. ஆயினும் அவற்றுள் பெரும்பாலானவை அவ்வாறே யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழிலே பயின்றுவருகின்றன.

- ▲ முதலாவது வாக்கியம் “நீ கண்டனையே கண்ட ஆக்களைக் கேட்டனையே?” என யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழிலே அமைகின்றது.
- ▲ இரண்டாவது வாக்கியம், “உள்ள ஆக்கள் எல்லாம் கள்ளரைப்போல இருக்கு” என யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழிலே அமைகின்றது.
- ▲ “உது எங்கட ஊர்”
- ▲ “(எங்கட வீட்டில) தங்கினிர் என்றால் தவறே?”
- ▲ “மெல்ல மெல்ல இல்லாமல் போகும்”
- ▲ “(தன்) சாப்பாட்டுக்கு மறந்திட்டாரோ?”
- ▲ “இது நோய்க்கு மருந்து ஆகாது”
- ▲ “நாங்கள் கெட்ட இடத்தில (நேரத்தில) செய்த உதவியை மறக்கக்கூடாது.”
- ▲ “சொல்லவும் முடியாமல் போயிட்டான்”

இவை போன்ற சான்றுகள் பலவற்றை முன்வைக்கமுடியும். இவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்க காலத்திலே பேசப்பட்ட தமிழ்மொழியே வட இலங்கையிலும் பேசப்படுகின்றது எனக் கூறமுடியுமா என்பது ஆராயற்பாலது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியரும் தலைவருமாயிருந்த பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை (1958:219-20) இது தொடர்பாகப் பின்வரும் கருத்தினை முன்வைத்துள்ளார்:

“கிறிஸ்துவ ஊழிக்குச் சற்று முன்னர் இலங்கையின் பழங்குடி மக்களாகிய நாகர்களுடன் இணைந்து தமிழ்க்குடிகள் வாழ்ந்தன. இக்காலகட்டத்தில் மதுரையில் அமைந்திருந்த தமிழ்ச் சங்கத்தில் இந்நாட்டுப் புலவர்களும் மதிப்புப் பெற்றனர். சங்கத்தமிழ்ப் பாடல்தொகுதியில் ஈழத்துப் பூதந்தேவனாருடைய

பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தொடக்க காலத்தில் இலங்கை ஈழம் என்றே அழைக்கப்பட்டது
அச்சங்க காலத்தில் பேசப்பட்ட மொழி வழக்கின் தொடர்ச்சியே இன்றும் வடஇலங்கையில் பயின்றுவரும்
பேச்சுவழக்கு என்று கூறுவது முற்றிலும் பிழையாகாது."

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் கூற்று ஒரு வகையில் பொருத்தமானது என்பதற்குக் குறுந்தொகை
யிலிருந்து காட்டப்பட்ட பாடல்களும் அவற்றுக்கு நிகராக நாம் இன்று வழங்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்
எடுத்துக்காட்டுகளும் சான்றுகளாகின்றன. இத்தகைய சங்ககால மொழி வழக்கு ஏன் வட இலங்கையில்
மட்டும் தொடர்ந்து வழக்கிலுள்ளது? மட்டக்களப்பில் அது ஏன் முழுமையாக இடம்பெறவில்லை என்னும்
வினா தொக்கி நிற்கின்றது. மட்டக்களப்புத் தமிழ் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழைவிட சில தனித்துவமான
பண்புகளையுடையது. (கமில் சுவெலெபில் 1966, சுசீந்திரராஜா 1973, சண்முகதாஸ் 1971, 1983) என்று நாம்
அறிவோம். தொடக்க காலத்தில் அதுவும் சங்கத்தமிழ் வழக்குடையதாகவே அமைந்திருக்க வேண்டும்.
ஆனால் பிற்காலத்தில் பிற செல்வாக்குகளினால் மாற்றமடைந்திருக்கவேண்டும் என்று கருத இடமுண்டு.

‘உ’ என்னும் சுட்டு

‘உது’ என்னும் அண்மைச் சுட்டுப்பெயர் தமிழ் இலக்கணங்கள் குறிப்பிடும் மூன்று சுட்டுகளுள் ஒன்றாகும்.
தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட இச்சுட்டு தமிழ்நாட்டுப் பேச்சு வழக்கிலே முற்றாக வழக்கிழந்துவிட்டது.
ஈழத்திலும் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வன்னி ஆகிய பிரதேசங்கள் அடங்கிய வட ஈழத்திலேயே இச்சுட்டு
வழக்கிலுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் உது
பயன்படுத்தப்படுகின்றது. “உது எம் ஊரே” (179:3) என்னும் குறுந்தொகைப் பாடலடி ‘உது’ என்னும்
சுட்டுப்பெயர் பண்டைக்காலத்தில் பயன்பட்டதற்குச் சான்றாக அமைகின்றது.

‘இது, உது, அது’ என மூன்று சுட்டுப் பெயர்கள் தமிழிலே பயன்பட்டு வந்துள்ளன. அவற்றுள் ‘உது’ பல
தமிழர்களுடைய வாயிலிருந்தும் எழுத்திலிருந்தும் போய்விட்டது ஆனால் ஈழத்தமிழரிடையே இன்னும்
வழக்கிலுள்ளது. குறிப்பாக வடபுலத்திலே தமிழர்கள் இந்த ‘உ’ கரத்தைப் பயன்படுத்தும்போது அதில்
ஒரு ‘நக்கல்’ அல்லது ஒரு ‘கண்டிப்பு’ தென்படும்.

“உவர் உதால எங்க போறார்?”

“உந்தக் குடும்பத்தில் நான் பெண் எடுக்கமாட்டன்”

“உங்க என்ன செய்யிறியள்?”

“உந்தக் கதை என்னோடை கதைக்கவேணாம்.”

மேற்காட்டிய பேச்சுத் தமிழ் வாக்கியங்களில் ‘உ’ சுட்டு என்ன பொருளிலே பயன்படுகின்றது என்பதை
அவற்றைப் படிப்பவர்கள் எளிதில் விளங்கிக்கொள்வர். இத்தகைய சுட்டுப் பெயரினை ஈழத்தமிழர் மட்டுமே
பயன்படுத்துகின்றனர்.

‘ஓம்’ என்னும் மறுமொழி

வினாவுக்கு விடை அல்லது ஒப்புதல் வழங்கும்போது ‘ஆம்’ அல்லது ‘ஓம்’ எனக் கூறும் வழக்கு தமிழரிடையே
உண்டு. இவ்விரண்டினுள் ‘ஓம்’ என்பதை யாராவது பயன்படுத்தினால் அவர் ஈழத்தமிழராகவே இருப்பார்.
ஏதாவது ஒன்றுக்கு ஒப்புதல் வழங்கிவிட்டார்கள் என்றால் அதனை “ஓம் சொல்லிப்போட்டார்கள்” என்று
ஈழத் தமிழிலே கூறுவர். இவ்வழக்கு தமிழ்நாட்டிலோ இந்தியவழித் தமிழர்களிடையிலோ காணமுடியாது.
அவர்கள் எல்லோருமே ‘ஆம்’ என்றுதான் கூறுவர்.

ஈழத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சொற்கள்

ஈழத்தமிழரிடையே சில தனித்துவமான பண்பாட்டுக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுடன் தொடர்பான மொழிக்கூறுகளும் தனித்துவமாயுள்ளன. ஈழத்துத் தமிழ் உறவுமுறைச் சொற்கள் பெரும்பாலானவை தமிழகச் சொற்களுடன் ஒற்றுமையுடையன. ஆனால் சில சொற்கள் ஈழத்துக்கே தனித்துவமானவை.

அம்மாவின் உடன்பிறந்த ஆண் 'மாமா' எனவே பொதுவாக வழங்கப்படும். ஆனால் ஈழத்தில் மட்டக்களப்புத் தமிழில் 'அம்மாச்சி' எனவும் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் 'அம்மான்' எனவும் வழங்குகின்றது. வழக்கமான உறவுப்பெயர்களான அப்பா, அம்மா, அக்கா, அண்ணன், அம்மான் என்பன உன் என்னும் முன்னிலைச் சொல்லுடன் சேர்ந்து 'கொப்பா, கொம்மா, கொக்கா, கொண்ணன், கொம்மான்' என யாழ்ப்பாணத் தமிழிலும் 'கொப்பா, கொம்மை, கொக்கை, கொண்ணன், கொம்மாச்சி' என மட்டக்களப்புத் தமிழிலும் வழங்குகின்றது.

வயலுக்கு உரிமை உடையவரை மட்டக்களப்பில் 'போடியார்' என்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் 'கமக்காரன்' எனவும் அழைப்பர். 'அரிவி வெட்டு' (அறுவடை செய்தல்), 'தம்பலடித்தல்' (நாற்றுநடுதல் முன்னர் வயலைச் சேறாக்கிப் பதப்படுத்தல்) என்னும் சொற்களும் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

பனைப்பண்பாடு ஈழத்தில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் மேலோங்கியுள்ளது. அது தொடர்பான பல சொற்கள் இந்தியத் தமிழிலே காணப்படவில்லை. அவை வருமாறு

- அடவியன் - பனங்குருத்தால் செய்யப்பட்ட விளக்குமாறு
- கொக்காரை - பனங்காயைத் தாங்கியிருக்கும் பகுதி
- பனங்கொட்டு - பனைமரத்தின் நுனிப்பகுதி
- பனாட்டு - பனம்பழச் சாற்றில் செய்யப்படும் ஓர் உணவு.

இவை போல பல சொற்களும் சொற்றொடர்களும் வழக்கிலுள்ளன.

ஈழத்துத் தமிழின் உணவுப்பண்பாடு சிறிது வேறுபட்டது. அது தொடர்பாகப் பல சொற்கள் வழக்கிலுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகள் வருமாறு:

- சம்பல் - இந்தியச் 'சட்னி'க்கு நிகரானது. தேங்காய், மிளகாய், புளி முதலியவற்றைச் சேர்த்து அரைத்த துவையல்.
- அச்சாறு - கரட், மாங்காய், அவரை, வெங்காயம், மிளகாய் போன்றவற்றை ஊறவைத்துச் செய்யப்படும் ஊறுகாய் போன்ற ஒரு தொடுகறி.
- அப்பத்தட்டி - அப்பம் சுட்டு விற்கும் இடம்.
- அடிக்கையில் - தேங்காயின் இரு பகுதிகளுள் அடிப்பகுதி.
- அரியதரம் - அரிசிமாவிலே செய்யப்பட்ட ஒரு பலகாரம்.
- அம்பலவி - மாம்பழத்தில் ஒரு வகை.

கறுத்தக்கொழும்பான் யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு சிறப்பான மாங்கனி வகை. உணவு தொடர்பாகப் பெருந் தொகையான சொற்கள் இருக்கின்றன. மேற்காட்டியவை சில எடுத்துக்காட்டுக்களே.

கலை தொடர்பான சில சொற்களையும் இங்கு தருகின்றோம். 'அண்ணாவி' என்னும் சொல் நம்முடைய நாட்டுக் கூத்துகளைப் பழக்கி மேடையேற்றுதற்குப் பொறுப்பானவர். கூத்தினைப் பழக்கி மேடையேற்றுதற்கு முன்னர் ஒத்திகை பார்ப்பதை மட்டக்களப்பில் 'அடுக்குப்பார்த்தல்' என்பர். பொதுவாக ஏதாவது நிகழ்வை அல்லது செயற்பாட்டினை ஒழுங்குபண்ணுதலை ஈழத் தமிழர் 'அடுக்குப்பண்ணல்' என்பர். ஈழநாட்டுத்

தமிழ்மொழியின் தனித்துவங்கள் இன்னும் பல இருக்கின்றன. இளைய ஆய்வாளர்கள் இது தொடர்பான விரிவான ஆய்வனை மேற்கொள்ளலாம்.

வாழ்வுநிலைத் தனித்துவங்கள்

உணவு

ஈழத்தமிழரின் உணவுப் பழக்கத்தில் சில தனித்துவங்கள் காணப்படுகின்றன. சோற்றுடன் உண்ணும் கறிவகைகளுள் 'ஆணம்', 'சொதி' என்பன குறிப்பிடப்பட வேண்டியன. ஆணம் என்பது குழம்பினைக் குறிக்கும். "கோழியைக் கேட்டோ ஆணம் காய்ச்சிறது" என்றொரு பழமொழி இம்மக்களிடையே வழக்கிலுண்டு. குழம்பு' என்பது பொதுச் சொல்லாக அமைய 'ஆணம்' என்பது சிறப்பாகப் புலால் குழம்பினைக் குறிக்கும். 'சொதி' என்பது கறி-சோற்றுச் சாப்பாட்டில் நிறைவாக உண்ணப்படுவது. விருந்திலேசோற்றுக்கு சொதிஊற்றினால் விருந்துநிறைவு அடைகின்றது என்பதை உணர்த்தும். இதனால் சொதியை 'ஆள் எழுப்பி' என்றும் கூறுவர்.

இன்று ஈழத்தமிழர் காலை உணவாகப் பெரும்பாலும் 'பாண்' எனப்படும் கோதுமை ரொட்டியினையே உண்கின்றனர். முன்னர் அவர்கள் காலையில் அப்பம், பிட்டு, தோசை, இடியப்பம் ஆகியனவற்றையே உண்டனர்.

பனம்பழக் களியிலே செய்யப்படும் ஒரு வகைப் பலகாரம் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சிறப்பானது. இதேபோல் 'ஒடியற்கூழ்', 'பதநீர்' ஆகியனவும் பனைமரப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையன.

மட்டக்களப்பு மரமுந்திரிகைக்குப் பேர்போனது. முந்திரிகைப் பழம் மட்டுமன்றி முந்திரிகை விதையும் உண்பதற்குச் சுவையாக இருக்கும்.

உடை

இன்று ஈழத்தமிழர் பலர் வீட்டிலே 'சாரம்' (லுங்கி) கட்டுவர். அரசு, தனியார் நிறுவனங்களில் தொழில் செய்வோர் மேலைநாட்டு ஆடைகளையே அணிகின்றனர். சிலர் வேட்டி உடுக்கின்றனர். விழாக்கள், திருமணம் முதலியவற்றிலே பங்கு பற்றும்போது பட்டு வேட்டியும் 'நஷனல்' எனப்படும் மேற்சட்டையும் சால்வையும் அணிவர். இந்த உடையில் யாரையும் கண்டால் அவர் ஈழத்தமிழர் எனத் துணிந்து சொல்லலாம். அப்படிச் சிலரைத்தான் காணமுடிகின்றது. ஈழநாட்டுப் பெண்கள் பெரும்பாலானோர் சேலை அணிந்தே வந்தனர். ஆனால் இன்று, பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது ஆசிரியைகள் சேலை அணிகின்றனர். விழாக்களுக்குப் பெரும்பாலும் சேலை அணிந்து சென்றார்கள். அவர்களில் பலர் இன்று 'சுரிதார்' என்னும் வடநாட்டு உடையணிந்து செல்கின்றனர்.

வீடு

ஈழத்தமிழர்களுக்கு 'வீடு' என்றால் வெறுங் கட்டடம் மட்டுமல்ல. அக்கட்டடத்தைச் சுற்றியுள்ள காணி நிலம், அதற்குள்ளேயுள்ள கிணறு, தோட்டம், தென்னை அல்லது பனந்தோப்பு என்பனவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கியதையே 'வீடு' என்று கருதினர். அந்நிலை இன்றும் தொடர்கின்றது. மேலைத்தேய செல்வாக்கும் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது.

சமயம்

சமயம் தொடர்பான சில சிறப்புச் செயற்பாடுகள் திருக்கோயில்களிலே இடம்பெறுகின்றன. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இரண்டு பெரிய வைணவத் திருக்கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவை பெருமாள் கோயிலும் வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயிலும் ஆகும். பெருமாள் கோயிலில் திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் பாடப்படுகின்றன. ஆனால் வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயிலில் பஞ்சபுராணம் பாடும் மரபு இன்றுவரை உண்டு. இங்கே ஆழ்வார் சிவனுடைய மைத்துனர், பார்வதியின் அண்ணன், கணபதிக்கும் முருகனுக்கும் மாமன் என்ற அடிப்படையிலே நோக்கப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பில் நடைபெறும் கண்ணகி வழிபாட்டு நிலைகள் ஈழத்தமிழர் சமயத் தனித்துவங்களுக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அங்குள்ள திருக்கோயில்களிலுள்ள வணக்க முறைமை வேறு எங்கும் நாம் காணாததொன்று.

ஆறுமுகநாவலருக்குப் பின்னர், சைவத் திருக்கோயில்களிலே மார்கழி மாதம் முழுவதும் தேவாரங்கள் பாடப்படுவதில்லை. திருவாசகம் மட்டுமே பாடப்படும் வழக்கம் இன்றும் நிலவுகின்றது. புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களும் தத்தம் நாட்டுத் திருக்கோயில்களிலே இவ்வழக்கத்தினைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

சாவீட்டு நிகழ்வு

சாவீட்டுக் கிரியைகளில் 'திருப்பொற்சண்ணம்' இடிக்கும் நிகழ்வு நடைபெறுவதுண்டு. திருக்கோயில்களில் திருமேனிகளின் குடமுழுக்குக்காக பொற்சண்ணம் இடிப்பது வழக்கம். இவ்வாறு பொற்சண்ணம் இடிக்கும்போது பாடுவதற்காக மணிவாசகப்பெருமான் பாடியதே திருப்பொற்சண்ணம் பதிகமாகும். இது எப்படி நம்முடைய நாட்டு சாவீட்டுக் கிரியையில் வந்து சேர்ந்தது? சுவத்தைச் சிவமாக்கிய பின்னரே இத்திருப்பொற்சண்ணப் பாடல்கள் பாடப்படும். அவை பாடப்படும்பொழுது ஒருவரும் அழக்கூடாது என்ற கடுமையான வேண்டுகையும் இறந்தவரைச் சிவமாக்கி விண்ணுக்கு அனுப்பும் முயற்சி எனக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

நிறைவுரை

ஈழத்தமிழரின் மொழி, வாழ்வு தொடர்பான தனித்துவங்கள் எல்லாவற்றையும் இக் கட்டுரையிலே விரிவாகக்கூறமுடியாதுள்ளது. எனினும் சிலவற்றையாவது இங்கு கூறுதற்கு ஒரு வாய்ப்பினைத் தந்துள்ளார் வைத்திய கலாநிதி லயன் ஆளுநர். வை. தியாகராசா அவர்கள். அவருடைய சிறப்பான சேவைகளையும் சமூகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாயுள்ள நிலைப்பாடுகளையும் பாராட்டி வாழ்த்துதற்கும் நினைவேந்தலுக்குமாக வெளியிடப்படவிருக்கும் மலருக்காக இக் கட்டுரையினை எழுதுவதில் மகிழ்வடைகின்றேன். லயன். தியாகராசாவுக்கு என் வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் இவ்விடத் திலே பதிவுசெய்து மகிழ்கின்றேன்.

உசாத்துணை

1. சண்முகம்பிள்ளை, மு. (1967) இக்காலத் தமிழ், தமிழ்நாடு சியோன் பிரிண்டர்ஸ், மதுரை.
2. சிவலிங்கராஜா, எஸ்., யாழ்ப்பாணப் பண்பாடு மறந்தவையும் மறைந்தவையும், குமரன் புத்தக நிலையம், கொழும்பு, 2014.
3. Kanapathi Pillai, K. (1958) "The Jaffna Dialect: A Phonological Study". Indian Linguistics 10, Turn Jubilee Volume, 1958: 219-27.
4. Kuiper, F.B.J., (1962) "Note on Old Tamil and Jaffna Tamil", Indo-Iranian Journal 5:1, pp.52-64.
5. Raghavan, M.D., Tamil Culture in Ceylon, Ceylon Printers Ltd., Colombo, 1974
6. Sanmugadas, A. (1979) "Some Aspects of the Tamil Spoken in Sri Lanka", Proceedings of the 4th International Conference / Seminar of Tamil Studies (Ed. Vithiyananthan S.), Thirumakal Press, Chunnakam, Jaffna.
7. Sanmugadas, A. (1983) "Separation of Sri Lanka Tamil from the Continental Tamil", Tamil Civilization, Vol.1 No.2, Tamil University, Tanjavur, pp. 75-82.
8. Subramanya Sastri, P.S.(1934) A History of Grammatical Theories in Tamil, Madras.
9. Suseendrarajah, S., (1973) "A Study of Pronouns in Batticaloa Tamil", Anthropological Linguistics 15.
10. Zvelebil, K. (1966) "Some Features of Ceylon Tamil", Indo- Iranian Journal 9:2, pp. 113-38.

வாழ்வினதும் அன்பினதும் சரணாலயமான குடும்பம் - சமகாலச் சவால்களும் எதிர்கால மேம்பாடும்

பேராசிரியர் கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்

எங்கள் பண்பாட்டுப் பரப்பிலே நிலைபேறான மரபுவழி கிராமங்களே இம்மண்ணின் நிலைபேறான தன்மையின் அடிப்படைகள். காலாகாலமாக தொடர்ந்த இந்த பண்பாட்டு வாழ்வு என்பது மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள பிரிக்கமுடியாத உறவின் வழியது. எங்கள் பாரம்பரியம் என்று கொண்டுவதற்கான வாழ்வியலைக் காத்து நின்ற இந்த மண் இன்று மண்ணிலிருந்து வேரோடு பிரிக்கப்பட்டும் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டும் போன இம்மண்ணின் வாழ்வியல் எழுதும் உயிர்வலி கனமானது. மீள்நடுதல், மீளினக்கம் என்ற மந்திரச் சொற்களோடு விளையாடுகின்ற இந்நாளில் இம்மண்ணில் முன்னை வாழ்வியல் மேன்மைகளை அறிதலின், பகிர்தலின் இன்றியமையாமை பெரிதும் உணரப்படும். அதேவேளை வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட வாழ்வின் அவலங்களும், அதனை மீள நடுதலின்போது எதிர்கொள்ளப்படும் சவால்களும் எம் கவனத்திற்குரியவைகளாகும். வாழ்வின் அனைத்து முகங்களிலும் நிகழும் இவ்வாறான அசைவியக்கத்தினை சமூகத்தின் அடிப்படை நிறுவனமான குடும்பத்தினை மையமாகக் கொண்டு விளங்கும், விளக்கும் ஒரு தேடலாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

வாழ்வியலின் தனித்துவத்துக்கு உரைகல்லாகக் குடும்ப நிறுவனம் அமைந்தது. கிராமங்களின் அடிப்படை அலகாக, பாரம்பரிய விழுமியங்களை அவை காத்து நிற்கின்றன. இதனால் கீழை மரபின் குடும்பங்கள் மானுடவியல், சமூகவியல் ஆய்வுகளின் ஆர்வத்துக்குரிய களங்களாகவும் விளங்குகின்றன.

இயற்கையோடு இசைந்த, இயற்கையோடு நட்புறவுபூண்ட வாழ்வின் மிகப்பலமான அடிப்படையாக கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு உணரப்பட்டது. கூடவே கூட்டுக்குடும்பங்களுக்கிடையிலான கூட்டுறவாய் அமைந்த சமுதாயவாழ்வு இவ்வாழ்வியலுக்கு மேலும் உரச்சேர்த்தது. தங்கள் நிலத்திலான சுய உழைப்பை மட்டுமே அளவிடின்ற குடும்பங்களின் சுய கௌரவம் ஏனையோரிடமிருந்து அவர்களை வேறுபடுத்திடும் தனித்துவமானது.

வட்டவடிவமான குடிசை, கூம்பு வடிவிலான கூரை. வேயப்பட்ட இக்கூரைகள் நடுவிலுள்ள தூணில் தங்கியுள்ளன. வீட்டைச் சுற்றி நாஸ்துக்கு மேற்படாத உயரம் கொண்ட சுவர்கள், வீட்டின் முன்புறம் சுவர்களோடு சேர்ந்தவாறு அமைக்கப்பட்ட திண்ணைகள். இக்குடிசைக்கு முன்புறத்தே திறந்த வடிவிலான மால்; குடும்பத்தவரும் அயலவரும் கூடிக்களிப்பதற்கான களமாக அமையும்.

காலனித்துவம் தந்த கல் வீடுகளில்கூட நாற்சார் வீடுகளை பண்பாட்டிற்குக் கூட்டுக்குடும்ப அரணாகக் கண்டது எங்கள் புலம். 'இளையவரும் முதியவரும் கிளையுடன்' கூடி மகிழ்ந்திருப்பதாக பெரும் பாணாற்றுப்படை சித்தரிக்கும் காட்சிகள் இம்மண்ணின் இயல்பான வாழ்க்கைக் கோலங்களாகின. இவ்வாறான மாற்றங்களின் போதும் 'தாய்மனை', 'பரவணி வீடு' என்ற மதிப்புடன் பாரம்பரிய இல்லங்கள் பேணப்பட்டன. முத்தோரின் சுய கௌரவ நிலைப்பாடும், இளையோரின் பாரம்பரியம் மீதான மதிப்பும் இத்தாய் மனைகளின் பிழைப்பின் அடிப்படைகளாகும்.

இவ்வாறான பண்பாட்டின் பாரம்பரிய தொடர்ச்சியானது வாழ்வியலின் பன்முகங்களிலும் வெளிப்பட்டது. தமிழர் வாழ்வியலில் மூதாதையரை நினைவிற் கொள்ளவும் அவரது ஆவிகளின் காவலையும் ஆற்றலையும் பெற்றுக்கொள்ளவும் என பிள்ளைகளுக்கு மூதாதையர் பெயர்களைக் காட்டும் வழக்கம் நிலைபெற்றிருந்தது. தந்தையரில் கணிசமானவர்கள் 'எந்தைப் பெயரன்களாக', 'சிறந்தோர் பெயரன்களாக' இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கிராமிய வாழ்வு சமுதாய கூட்டு விழுமியங்களுக்குகந்த முறையில் அமையப் பெற்றிருந்தது. விவசாயப் புலங்களில் தனியுடமையான தோட்டங்களின் நீர்ப் பாசனத்தின்போதும் கூட துலா மிதித்தலில் கூட்டுவாழ்வு துலங்கியது. வன்னி போன்ற விவசாயப் புலங்களில் பரத்தைப் போடுதல் என்ற மேலான கூட்டு வாழ்வை இன்னமும் கூட ஆங்காங்கே காணமுடியும். (சண்முகலிங்கன் என்., 2002) பரத்தை போடுதல் என்பது விவசாயிகள் ஒன்றுகூடி விதைப்பது/ அரிவிவெட்டுதலைக் குறித்து நிற்கின்றது. இவ்வாறே மீனவர் வாழ்வில் கூடிக்கரை வலை இழுத்தல். வாழ்வியலின் பிறர்க்கென முயலும் சான்றாண்மைக்கு சான்றாக இவ்வழக்குகள் பெருமை சேர்ப்பன.

பெரும்பாலான திருமணங்கள் பெற்றோர்களினால் பேசிச் செய்யப்படுபவை. காதல் திருமணங்களும் ஆங்காங்கே நிகழ்வதுண்டு. வீட்டின் மால் திருமண மண்டபமாகி களைகட்டும். சடங்கின்போது பிள்ளைகளுக்கான காணிநிலங்கள், குல விருதுகளுடனான கால்நடைகளும் வழங்கப்பட்டன. நகையும், பணமும் சீதனமாகிய வழக்கம் காலத்தால் பெரிதும் பிந்தியது. திருமண வாழ்விலும் பிரிவு என்பதோ, விவாகரத்து என்பதோ அறியப்படாத பதிவுபெறாத ஒன்றாக இருந்தது. மிக அரிதாகவே இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் வெளிப்பட்டன. உறவிலே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டபோதும் பிரிதல் இழிவானது என்ற பண்பாட்டு உணர்வின் வழி குடும்ப வாழ்வின் கடமைகளை நிறைவேற்றும் பாங்கும் வாழ்வியலின் கவனத்துக்குரிய கூறாகும்.

காலவெளியில் கல்வி வழியான தொழில் வாய்ப்புக்கள், ஏனைய பண்பாடுகளுடனான இடைவினைகளின் வழி சமூக அசைவும் மாற்றங்களும் விளைந்தபோதும் குடும்பக் கட்டமைப்பில் பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்ததில்லை. பின்னாளில் போரில் இணைந்த பிள்ளைகளால் குடும்ப நிறுவனம் அதிர்ச்சியானதொரு நிலையை எதிர்கொண்டது; ஆயினும் சமுதாய உணர்நிலையில் தவிர்க்கமுடியாமல் அதனைத் தன்வயப் படுத்திக்கொண்டது.

இக்காலப் பகுதியில் சூழமைவின் நெருக்கடிகளில் தப்பிக்கொள்வதற்கும், வாழ்வாதார - வாழ்வியலில் மேம்பாட்டைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்குமான புலம்பெயர்வுகளும் நிகழ்ந்தன.

காலங்காலமாய் தலைமுறை தலைமுறையாய் கூடி வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் புதிய நிலைமைகள் சாதகமானதும் பாதகமான விளைவுகளை எழுதின. இக்காலத்து பொருளாதாரத் தடை மற்றும் வாழ்வியல் நெருக்கடிகளைச் சமாளிப்பதற்கான பொருள்சார் வல்லமையை இவை வசப்படுத்தின. எனினும் அன்றாட குடும்ப பாத்திர செயற்பாடுகளில் அம்மா - அப்பா - அண்ணை - தங்கைச்சி என இசைந்திருந்த வாழ்வினை ஈடுசெய்யக்கூடியதாக புதிய நிலைமைகள் அமைந்தன என்று சொல்லமுடியாது.

இந்நிலையில்தான் குருகேஷ்த்திரமான நிலப்பரப்பில் மீளமுடியாத அதிர்ச்சியான பன்முகத் தாக்கங்களைக் குடும்ப நிறுவனம் எதிர்கொண்டது. சொந்த நிலத்திலேயே இடம்பெயர் அகதிகளாகப் பிடுங்கி எறியப்பட்ட மக்களின் இருப்பில் வாழ்வாதாரம் முதல் பாதுகாப்பு வரை கேள்விக்குறியானது. சுதந்திர நடமாட்டம் முதல் சுயகௌரவம் வரை மறுக்கப்பட்டது. காலங்காலமாகப் பேணப்பட்ட கூட்டு வாழ்வின் மேன்மைகளும் குடும்ப நிறுவனத்தின் ஆழ்ந்த பொருண்மைகளும் சிதறடிக்கப்பட்டன.

இவற்றுக்கு அப்பால் உறவுகளின் இழப்பு, உடைமைகளின் இழப்பு என்ற பெருந்துயரங்களின் உளநெருக்கீடுகளைச் சுமந்திடும் பேரவலம்.

இப்பொழுது எல்லாம் முடிந்ததான மீள்குடியேற்றப் படலம்.

பிடுங்கி எறியப்பட்ட மக்களுக்கான மீள் நடுகையென்பது சாதாரணமானதொரு புள்ளிவிபரக் கணக்கெடுப்பல்ல.

மீள்வாழ்வு எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் சாதாரணமானவை அல்ல. வாழ்வின் அனைத்து முகங்களிலும் இச்சவால்களின் தீச்சவால்கள்.

- ▲ வாழ்வாதாரம் - வறுமைசார் பிரச்சினைகள்
- ▲ பாதுகாப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகள்
- ▲ உள - சமூக நெருக்கீடுகள்
- ▲ சுய கௌரவத்துக்கான தடைகள்
- ▲ சுயம் மறக்கும் அவலங்கள்

என நீளும் இச்சவால்கள் பற்றிய ஆழமான புரிதல் இல்லாமல் மீள் வாழ்வு அர்த்தம் பெறமுடியாது.

இவ்வாறே தாய்த் தலைமைக் குடும்பங்கள் என்ற வகைப்பாடும் ஆயிரக் கணக்கான பெண்களைத் தன் அங்கத்தவராக்கி கவனத்துக்குரிய விடயப் பொருளாகியுள்ளது. காலாகாலமாய், தலைமுறை தலைமுறையாய் ஆழ வேர் விட்டிருந்த சமூக வலையமைப்பு உடைந்துபோன நிலையில், கிராமங்கள் தம் சுயத்தைத் தொலைத்துள்ள நிலையில், இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக பாதுகாப்பு என்ற விடயம் மேலெழுந்துள்ளது. இடம்பெயர்ந்த, பெயர்க்கப்பட்ட மக்கள் தம் குடிமனைகளுக்குப் பாதுகாப்புடனும் கௌரவத்துடனும் மீள்குடியேறுதலின் அவசியத்தை எழுதும் மானுட பாதுகாப்பு தொடர்பான உலக நியமங்கள் கவனம் பெறாத நிலையில் பொருளாதார - சமூக - பண்பாட்டு பாதுகாப்புப் புலங்கள் அனைத்திலும் சவால்களை இக்குடும்பங்கள் எதிர்கொள்கின்றன.

இவை அனைத்திற்கும் மேலாக பண்பாட்டின் பெயரிலான நெருக்கீடுகளையும் இவர்கள் தாங்கிக் கொள்ளவேண்டிய பேரவலம். குறிப்பாகக் காணாமல்போனவர்களின் குடும்பங்களில் இத்தாக்கத் தினை அதிக அளவில் அவதானிக்கமுடியும். 'பொட்டு வைக்கலாமா? பூ வைக்கலாமா?' என்பது போன்ற பண்பாட்டின் வழியான உளநெருக்கீட்டுக்கான தீர்வு என்பது வெறும் உளவளத்துணை கருத்தரங்குகள், பயிலரங்குகளால் சாத்தியமாகாது.

வறுமையின் கொடுமை பற்றிய எங்கள் ஆய்வுப்பதிவுகள் தரும்சேதிகள் நெஞ்சைப் பிழிவன. எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக இளமையில் வறுமை என்பது சமூகத்தின் எதிர்காலத்தையே இல்லாமல் செய்வது.

'பிள்ளைத் தலைமைக் குடும்பங்கள்' (Child Headed Families) என்றொரு புதிய கலைச்சொல்லை இப்பொழுது எங்கள் அகராதியில் சேர்த்திருக்கின்றோம்.

தந்தையை இழந்த அல்லது தொலைத்த அல்லது உயிரோடு ஊனமுற்றுப் போன நிலைமைகளில், தந்தையாய் குடும்பப் பொறுப்பினைச் சுமக்கின்ற பிள்ளைகள் இன்றைய எங்கள் சமூக ஆய்வுகளின் விடய கலைப் பொருளாகியுள்ளனர். (கௌரீஸ்வரி, 2013)

வகை மாதிரியாக இங்கே தேர்ந்து தரப்படுகின்ற விடய கலைப் பதிவுகள், சிதைந்துபோன குடும்பங்களின் சிறுவர் கல்வியின் சிதைவுகளை வெளிப்படுத்துவன.

1. வயது 14, ஆண் - தந்தையை போரில் பறிகொடுத்த இந்தப் பிள்ளை தனது இரண்டு தங்கைகளின் கல்வி உதவிக்காக சிறுவர் தொழிலாளியாகியுள்ளான். தாயும் நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் இவன் வேலைக்குப் போவது கட்டாயமானது.
2. வயது 13, பெண் - தந்தை இருந்தும் அவர் மதுவுக்கு அடிமையான நிலையில் உழைப்பின் பெரும்பகுதியை அவர் மதுவிற்குச் செலவு செய்ய, குடும்பப் பொறுப்பைத் தாயுடன் சேர்ந்து சுமக்க வேண்டிய நிலையில் புடவைக்கடைப் பணிப்பெண்ணாகச் சேர நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவள்.
3. வயது 15, ஆண் - இடம்பெயர் ஓட்டங்களில் இன்னொரு பெண்ணுடன் சென்றுவிட்ட தந்தையின் பொறுப்பற்ற செயலால்தன் பள்ளிக்கூடக் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டுக் கூலிவேலை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவன்.
4. வயது 15, ஆண் - தந்தை இருந்தும் அவருக்கு இருதய நோய், தாய்க்கு மனநோய். இரண்டு மூத்த சகோதரர்கள் இறந்துபோனார்கள். ஓர் இளைய சகோதரி. 'என்னால் படிக்கமுடியாமல் போனாலும் என்னுடைய தங்கச்சியை எப்படியும் படிக்க வைப்பேன்' என்கிறான் தந்தையான மைந்தன்.

வறுமைக் கோட்டின் கீழுள்ள குடும்பங்களைச் சேர்ந்த இந்தப் பிள்ளைகளை மீளவும் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்த்துவிடுவதற்கான பகீரதப்பிரயத்தனங்களை இன்று அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனச் செயற்பாடுகளாய்க் காணமுடியும். ஆயினும் இச்செயற்பாடுகள் எந்த அளவிற்கு வெற்றி தந்துள்ளன என்பது பற்றி ஆழ்நோக்க வேண்டியுள்ளது.

போரின் விளைவான இந்த வறுமை நிலைமைகளுக்கு அப்பால் போருக்குப் பிந்திய காலத்து வசதி வாய்ப்புக்களும் கூட பிள்ளைகளின் கல்வி ஈடுபாட்டிற்கும் குடும்ப நிறுவனத்தின் ஒன்றுபட்ட மகிழ்ச்சியான வாழ்விற்கும் குந்தகமாகின்ற நிலைமைகள் துயரம் தருபவை. புலம்பெயர் தேசத்து குடும்ப உறவுகளின் வழி கிடைக்கின்ற உதவிகள் வெறும் ஆடம்பர நுகர்வுப் பொருட்களுக்காய் பயன்படுத்தப்படும் நிலைமை ஆபத்தானது. இன்றைய மத்திய தர வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பலரின் கல்வி ஈடுபாடினமை பற்றிய அவதானங்களில் இந்தப் புதுவரவுகளின் தாக்கம் அடிக்கோடிடக் காணலாம். உலகாக்கும் நவீன கைபேசிகள், 'குதிரை' மோட்டார் சைக்கிள்கள் தரும் சுக மயக்கங்களில் இழக்கப்படும் பெறுமதிகள் பல.

போதாக்குறைக்கு மேம்பாட்டுக்கான நிதியுதவி, மீள்வாழ்வுக்கான கைகொடுப்பு என்ற அத்தீத விளம்பரங்களுடன் எங்கள் புலங்களில் படையெடுத்துள்ள எண்ணற்ற நிதி உபயோகர்களான 'லீசிங் கம்பனி'களின் குடும்பத் தாக்கம் பற்றி இப்பொழுது தனியான ஆய்வுகளைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம் (Gunasekera, 2016). ஏ9 பாதை திறந்த கையோடு இன்றைய நுகர்வுப்பண்டங்கள் யாவும் இங்கு குவிக்கப்பட்டுள்ளன. போருக்குப் பிந்திய 'மெகா அபிவிருத்தி' என்றவாறான அகன்ற கம்பளி வீதியின் வழியாக தினமும் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. 0% வட்டி என்ற விளம்பர கவர்ச்சிகளுக்குள் விட்டில் பூச்சிகளாகி விடுபவர் நிலை மீளமுடியாதது. குடிசையைக் கல்வீடாக்க கடன் வாங்கிய அம்மாவிடம் 'காசு கட்டாவிட்டால் பரவாயில்லை உன் மகளைக் கட்டித்தா' எனக் கேட்கின்ற அளவுக்கு விபரீதமான நிலைமைகளினைக் காணமுடியும். கட்டமுடியாதவர்களின் தலைமறைவு, தற்கொலை, குடும்ப உடைவு என பல விடயக்கலைப் பதிவுகள் இன்று எங்கள் ஆய்வேடுகளில் போரின் முடிவு சமாதானமல்ல, அதுபோலவே வன்முறைகளின் முடிவும் அல்ல.

சமூக இன்மைப்படுத்தல் (Social Deprivation), சமூக புறமொதுக்கல் (Social Exclusion) சார்ந்து இம்மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், துரித வேகவீதி அகலிப்புக்களாலோ ஏனைய சூழமைவுக்கு ஒவ்வாத கட்டுமான அலங்காரங்களான மேம்பாட்டுத் திட்டங்களாலோ தீர்க்கப்படுவன அல்ல.

இம்மக்களின் வலியை உணர்ந்த, பண்பாட்டு உணர்திறனுடன் கூடிய மீள்குடியேற்றச் செயன்முறைகளே வேண்டப்படுவன. இந்தப் பணியை ஒரு சமூகக் கடமையாக மேற்கொள்வதற்கான அர்ப்பணிப்பு முதல் தேவையாகும். உரிய அறிவும் பொருள் பலமும் பண்பாட்டு திறனும் கொண்ட மீள்வாழ்வுக்கான ஒரு பெரும் இயக்கம் தோற்றம் பெறவேண்டும். இந்த இயக்கத்தின் ஆணிவேர்களாக அனைவரும் ஒருமுகமாய் செயற்படவேண்டும்.

வாழ்வினதும் அன்பினதும் சரணாலயங்களான குடும்ப நிறுவனத்தினைக் காத்து மேம்படுத்தும் பேரிலக்குடன் இன்றைய தளர்நிலைக்கான அடிப்படைகள் புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டும். வாழ்வியலை மீட்கும் முயற்சிகள் தனியே எங்கள் பண்பாட்டு நினைவுகளைப் பேணுகின்ற வரையறைக்குள் முடிவடைவல்ல. காலனித்துவத்துக்குள் வேர்விட்ட மேம்பாடு புற்றிய சிந்தனைகளினதும் மேலை மயமாக்க, உலகமயமாக்க சித்தாந்தங்களினதும் வன்முறைக்குள் சுய பண்பாட்டின் மேன்மைகளைப் புறந்தள்ளிய காலத்தைக் கடந்து, பிராந்திய - பண்பாடு மையங்களை நோக்கிய நகர்வுக்காய் அழைக்கும் இன்றைய புதிய சிந்தனைத் தடத்தில் (Escobar, 2010) எங்களது குடும்ப மேம்பாடு புற்றிய உரையாடல்கள் செழுமை பெறவேண்டும்.

உசாத்துணைகள்

1. கௌரீஸ்வரி, கிருஷ்ணமூர்த்தி (2013) - போருக்குப் பிந்திய பாடசாலை இடைவிலகலும் சிறுவர் தொழிலாளரும், பிரசுரமாகாத சமூகவியல் சிறப்புக் கலை ஆய்வேடு.
2. சண்முகலிங்கன்.என். (2002) - மரபுவழி முல்லை மண்ணில் முதுமைப்பருவம், பண்பாட்டின் சமூகவியல், நாகலிங்கம் நூலாலயம், யாழ்ப்பாணம்.
3. Escobar, Arturo & Walter Dignolo (2010) Globalization and Decolonial Option, London: Routledge
4. Gunasekera, V et al., (2016) - Life and Debt: Assessing the Impacts of Participatory Housing Reconstruction in Post conflict Sri Lanka, Stability: International Journal of Security and Development, 5(1), p.10, DOI: <http://doi.org/10.5334/sta.434>.

போருக்குப் பின்னர் வடபுலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சில பண்பாட்டுப் பிறழ்வுகளும் தீர்வு முன்மொழிவுகளும்

கலாநிதி ஆறு திருமுருகன்

பாரம்பரிய பண்பாட்டு மரபினைக் கொண்ட வடபுலத்தின் பெருமைக்குரிய மரபுகள் பல நூறு வருடங்களாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன. 1505ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்தவேளை முதல் ஏறத்தாழ 450 ஆண்டுகள் அந்நியர் ஆட்சி தொடர்ந்தது. இக்கால கட்டங்களில் கூட எமது மூதாதையர்கள் தமது பாரம்பரிய பண்பாட்டு மரபுகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து நின்றனர். ஆனால் எமது மண்ணில் கடந்த 30 ஆண்டுகள் இடம்பெற்ற போருக்குப் பின்னர் எமது சூழல் என்றும்மில்லாதவாறு பாரிய மாற்றங்களையும் பின்னடைவுகளையும் சந்தித்து வருகின்றது. பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டுவந்த மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற வழிபாட்டுப் பண்பு முதல் உணவு, உடை, உறவு பேணும் முறை அனைத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

குடும்ப நெறிமுறைப் பண்பாடு

பெற்ற தாய் தந்தையரைப் பேணுகின்ற பண்பு குறைந்து வருகின்றது. தாய் தந்தையரை அவர்களது பிற்காலத்தில் பிள்ளைகள் கவனமெடுத்துப் பராமரிக்கும் முறை அருகி வருகின்றது. கணவன், மனைவி இருவரும் வேலைக்குச் செல்வதும் தத்தம் குடும்பங்களை மட்டும் நேசிப்பதும் ஒரு வழக்கமாகி வருகின்றது. சிலர் தமது தாய், தந்தையரைக் கவனமாக நேசித்தாலும் பலர் முதுமைக் காலத்தில் மிக மனவிரக்தியுடன் தங்கள் வாழ்வைக் கழிப்பதைக் காணமுடிகின்றது. முதியோர் இல்லங்களின் தேவை தற்போது வடபுலத்தில் மிக அவசியமானதாகத் தேவைப்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. வறுமையில் முதியோர் இல்லம் செல்லும் நிலைக்கப்பால் வாழ்வதற்கு உதவிகளின்றி அவ்வில்லங்களில் தஞ்சமடையும் நிலையே அதிகரித்து வருகின்றது. நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலையால் எம்மவர் பலர் பிற நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்துள்ளனர். புலம்பெயர்ந்து வாழும் பிள்ளைகளின் பெற்றோர் சிலர் தனித்துவிடப்படுகின்றனர். இவர்களால் தோன்றும் பிரச்சினைகள் வித்தியாசமானவை. பிள்ளைகள் வாழும் நாடுகளுக்குச் செல்லவும் முடியவில்லை. பெற்றோர்களுக்காகப் பிள்ளைகளாலும் தாய் நாட்டுக்கு வந்துசேர முடியவில்லை. இதனால் எம்மிடையே ஏற்பட்டுள்ள மூத்தோர் பிரச்சினை தொடர் கதையாக உள்ளது. கடைசி வரை பெற்ற பிள்ளைகளைக் கண்ணால் காணாது தமது வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தினைச் சந்திக்கும் மூத்தோர் எண்ணிக்கை எம்மண்ணில் அதிகரித்து வருகின்றது.

இந்நிலை ஏற்றத் தாழ்வின்றி சகல மட்டங்களிலும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. வைத்திய சாலைகளிலும் பல முதியவர்கள் துணையின்றி இறுதிவரை அவலப்படுவதைக் காணலாம். முன்பு உற்றார், உறவினர்கள் - மூத்தோரை உரிமையுடன் பேணும் பண்பு இருந்தது. ஒரு மூத்தோருக்கு சுகவீனம் என்றால் அவரது வீட்டில் உறவினர் பலர் உரிமையோடு வந்து விழித்திருந்து பணிவிடை செய்து காத்த வரலாறு முற்றுப் பெற்றுவிட்டது என்பதைக் கவலையுடன் கூறவேண்டியுள்ளது.

எமது பண்பாட்டில் இது பெரிய மாற்றம் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

ஆசிரியர்களை மதிக்கும் பண்பாடு

தாய், தந்தைக்கு நிகராக தமக்கு அறிவு தந்த குருவை மதிக்கும் தமிழர் பண்பாடு வடபுலத்தில் பல நூறு வருடங்களாகப் பேணப்பட்டு வந்தது. தன் தந்தையின் பெயரைக் கூறுவது போல் தன் குருவின் பெயரைச் சொல்லிப் பெருமை கொள்ளும் பண்பாடு எமது மத்தியிலிருந்தது. கல்வியில் வடபுலமக்கள் உச்சநிலையை அடைவதற்கு இப்பண்பாட்டுச் சிறப்பும் முக்கிய காரணியாக அமைந்தது எனலாம். போருக்குப் பின் ஆசிரிய, மாணவ உறவு நிலையிலும் பல மாற்றங்களும் பின்னடைவுகளும் ஏற்பட்டு விட்டன. இதனால் ஏற்பட்ட பாரிய விளைவுகளை எம்மால் இன்று உணரமுடிகின்றது.

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல” என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் ஆசிரியத்துவத்துக்குரிய ஆளுமைப் பண்புகளை ஆசிரியர்கள் கைவிட முடியாது - கைவிடக்கூடாது. மாணவர்கள் தமக்குரிய பணிவுப் பக்குவத்தைக் கைவிடுவார்களானால் பல சவால்களைச் சந்திக்க நேரிடும். அன்று ஆசிரியர்கள் கல்வி புகட்டும் கடமை மட்டுமன்றி சமூகத்தின் நீதிபதிகளாகவும் செயற்பட்டனர். ஆசிரியர்களின் கருத்துக்களுக்கு மாணவர்கள் மட்டுமன்றி சமூகமும் மதித்து மதிப்பு வழங்கியது.

ஏழை மாணவர்களின் ஏணியாக ஆசிரியர்கள் விளங்கினர். கனவிலும் நனவிலும் தனது ஆசிரியரின் வழிகாட்டலைப் பின்பற்றுகின்ற சமூகமாக எமது சமூகப்பண்பாடு இருந்தது. இன்று இப்பண்பாட்டில் பாரிய மட்டுப்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதனை நாம் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

காசுக்கு விற்கப்படும் பண்டமாக இன்று எமது கல்வி மாற்றம் பெற்று வருகின்றது. ஆசிரியர்களில் வல்லமை உள்ளவர்கள் சிலர் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களை உருவாக்கிப் பணம் சம்பாதிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். இந்நிலையில் ஆசிரியத்துவத்தில் சமநிலைத் தளம்பல் சமூகத்தில் பெருகியுள்ளது. இதைவிட சிலநவீன சட்டதிட்டங்கள் எம் சமூகத்தை வந்தடைந்துள்ளன. மேலைத்தேய பண்பாட்டுக்குரிய சட்டங்கள் போருக்குப் பின்னர் வேகமாக எம் மண்ணில் புகுந்துள்ளன. மாணவர்களைத் தண்டித்தல் போன்றவற்றுக்கான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் அறிவிக்கப்பட்டதனால் ஆசிரியர்கள் தம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் மாணவர்களைச் சீர்செய்ய முடியாது திணற வேண்டியுள்ளது. இந்நிலை வடபுல ஆசிரிய - மாணவ பண்பாட்டில் பல மாற்றங்களையும் எதிர்விளைவுகளையும் கொண்டுவந்து சேர்த்துள்ளது. பாடசாலை மாணவர்கள் பலர் சமூகப் பிறழ்வுகளில் ஈடுபடுவதாகத் தினமும் ஊடகங்களில் செய்திகள் வெளியிடப் படுகின்றன. கடவுளாகக் கருதப்பட்ட ஆசிரியப்பண்பாடும் சில ஆசிரியர்களின் பிழையான செயற்பாடுகளால் விபரீதங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது.

ஆசிரியர்களின் நடை, உடை, பாவனை மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருத்தல் அவசியமாகும். ஆசிரியர்கள் ஒரு காலத்தில் ஆத்மீகத்தில் அக்கறை கொண்டிருந்தனர். பாடசாலைகளுக்கு வெளியேயும் ஆலயங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் போன்ற அனைத்திலும் சமூகத்தை ஆற்றுப் படுத்தும் சக்தியாக ஆசிரியர்கள் விளங்கினர். இன்றைய ஆசிரியர்கள் சமூகப்பணிகளில் ஆர்வம் காட்டுவது குறைவாக உள்ளது. ஊதியம் இல்லாத செயற்பாடுகளில் ஈடுபடத் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். இந்நிலையும் எமது பண்பாட்டில் பாரிய தாக்கங்களை உருவாக்கியுள்ளது. பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்களுக்குள்ள மதிப்பை வளர்க்கவேண்டும் என்ற கருத்தில் இன்று அக்கறை கொள்வது இல்லை. இன்று மாணவர்கள் வன்செயல்களிலும் சமூக ஒழுக்கமின்மையிலும் ஈடுபடுவதற்கு மேற்கூறியவை காரணமாக விளங்குவதை அனைவரும் உணர்ந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

ஆத்மீகத்தை நேசிக்கும் பண்பாடு

எமது பாரம்பரியமான வழிபாட்டு மரபுகள் எம்மவராலேயே இன்று கைவிடப்படுகின்ற நிலையினைக் காணமுடிகின்றது. முன்பு பிள்ளைகளுக்குக் கடவுளின் பெயர்களிலேயே பெயர்கூட்டும் வழக்கம் பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்தது. இன்று கடவுளின் பெயர்களுக்கு அப்பால் இலக்கங்களை மையப்படுத்திப் பொருள் விளங்காது பெயர் சூட்டுவது ஒரு நாகரிகமாக வளர்ந்துள்ளது. தமிழர்கள் தமிழ்ப் பெயர்களைச் சூட்டாது பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தித் தமது பிள்ளைகளுக்குப் பெயர்கூட்டுவது நாகரிகமாகக் கருதும் நிலை தொடர்கின்றது. அந்நியர் ஆட்சியில்கூட அருந்தமிழ்ப் பெயர்களும் ஆத்மீகத்தின் பால் அக்கறை கொண்ட பெயர்களும் எமது பண்பாட்டில் முதன்மை பெற்றிருந்தன. இன்று எமது பிள்ளைகளிடையே தமிழ்ப் பெயர்களுக்குப் பெருந்தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது.

வடபுலத்து மக்களின் பண்பாடு கந்தபுராணக் கலாசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதென இலக்கியக் கலாநிதி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். ஆனால் இன்று வீடுகளிலும் ஆத்மீகச் சூழல் குறைந்து வருகின்றது. மார்கழி மாதத்தில் 31 நாட்களும் வீட்டுமுற்றத்தில் மெழுகிக் கோலமிட்டு பிள்ளையார் பிடித்த இல்லாளின் பண்பாடு இன்று இல்லாமலே செல்கின்றது.

திருவெம்பாவைக் காலத்தில் வீதிவீதியாகக் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்த பண்பாடு மிகவும் அருகிவிட்டது. வீடுகளில் நடைபெற்ற பாரம்பரிய வழிபாட்டு மரபுகளும் குறைந்து வருகின்றன. இன்னும் வீடுகளில் நடைபெற்ற கலாசார நிகழ்வுகள் இலகு கருதி மண்டபங்களை நோக்கி நகர்ந்துள்ளன.

போரினால் அழிந்த ஆலயங்கள் பல புலம்பெயர்ந்தவர்கள் நிதி உதவியினால் புதுப்பொலிவு பெற்று மீள்எழுச்சி பெற்றுள்ளன. எனினும் கிராமப் புறங்களில் நித்திய வழிபாட்டுக்கு வருபவர் தொகை குறைந்துள்ளமையை அவதானிக்கமுடிகின்றது. திருவிழாக் காலங்களில் சுவாமியை வீதிவலம் எடுத்துவர, வடம்பிடிக்க ஆட்பற்றாக்குறையால் பெரும் கஷ்டம் நிலவுகின்றது. பழைய திருவிழாப் பண்பாடும் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. சமயச் சொற்பொழிவு, புராணப்படிப்பு, கூட்டுப் பிரார்த்தனை, பண்ணிசை, வில்லுப்பாட்டு, கரகாட்டம் போன்றன நலிந்து அருகி வருகின்றன.

போருக்குப் பின்னர் சமூகத்தில் ஆத்மீக நாட்டம் குறைவடைவதற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. அதில் முக்கியமாக வீடுகளில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்கு அடிமையாகியமை சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றது. அதிலும் குறிப்பாக தற்போது இந்தியத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைத் தெளிவாக வடபுலத்தில் பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு - தொடர் நாடகங்கள், சினிமா மற்றும் பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் நிறைந்த நிகழ்ச்சிகள் போன்றன மக்களைத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளுக்கு அடிமைகளாக்கியுள்ளன. வீடுகளில் இருந்தவாறே 24 மணிநேரமும் அவற்றைக் காணும் வாய்ப்புப் பெற்றதனால் கடவுள் வழிபாட்டில் அக்கறை செலுத்துதல் மிகவும் குறைவடைந்துள்ளது. இதனால் ஏற்படும் தாக்கம் பாரிய சமூகத் தாக்கமாகப் பாதிப்பைச் செலுத்தி வருகின்றது.

இளைய தலைமுறை வீட்டுச் சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களோடு சமூகத்தைச் சந்திப்பதால் இயல்பாகவே அவர்களிடம் பணிவு, பக்குவம் அற்றுப் போகின்றது.

போருக்குப் பின் மூத்தோரை மதிக்கும் பண்பு மிகவும் குறைவடைந்துள்ளது. வீதிகளில் பொது இடங்களில் வயதில் மூத்தவர்களுக்கு வாழையடி வாழையாக நம்முன்னோர் நேசித்த பண்பு மாற்றங் கண்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

வடபுலத்தில் உணவுப் பண்பாட்டிலும் பாரிய மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது. மாமிச உணவில் நாட்டங் கொண்டோர் தொகை அதிகரித்துள்ளது. மேலைத்தேயப் பாணியில் புதிய வகை மாமிச உணவுகள் விற்கப்படுகின்றன. விருந்தினருக்கு எமது பாரம்பரிய பலகாரங்கள் பரிமாறும் பண்பாடு அருகிவருகின்றது. எமது பண்பாட்டுக்கொவ்வாத தின்பண்டங்களை விருந்துபசாரங்களில் பரிமாறுதல் நாகரிகமெனப் பலர் கருதத் தொடங்கியுள்ளனர். அமெரிக்க நாட்டுணவு, இத்தாலிய நாட்டுணவு, தாய்லாந்து நாட்டுணவு வடபுலத்தில் விருந்தினர் விடுதிகளில் பரிமாறப்படுகின்றன. இவற்றில் இளைய தலைமுறையினர் நாட்டங் காட்டுகின்றனர்.

மதுவுக்கும் போதைவஸ்துக்கும் அடிமையாகும் தலைமுறையினர் வடபுலத்தில் அதிகரித்துள்ளனர். மதுப்பாவனை என்றுமில்லாதவாறு எமது சமூகத்தில் பெருகியுள்ளது. இவற்றால் இளம் வயதிலேயே தீராத நோய்களுக்கு எம் சமூகம் உள்ளாகித் தவிக்கின்றது.

எமது எதிர்காலம் நோக்கிய கேள்விக்குறி பெரிதாகி வருகின்றது. நாம் ஆழமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டிய காலமிது.

தீர்வு முன்மொழிவுகள்

எமது தலைமுறை எம் பண்பாட்டைக் காப்பதற்கு நாம் வழிதேடவேண்டும். வீட்டிலும் சமூக வைபவங்களிலும் பெற்றோர் உயரிய நெறிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். பிள்ளைகள் வாழும் சூழல், பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் என்பது நிதர்சனமானது. நல்ல சூழலை நாம் உருவாக்க வேண்டும். மேலை நாடுகளில் உள்ளதுபோல் பயனுள்ள சங்கங்கள் செயற்பாடுமிக்க குழுக்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இளைய தலைமுறையிடம் சமூகப் பொறுப்புக்கள் சிலவற்றை ஒப்படைத்தால் அவர்கள் பொறுப்புடையோராகச் செயற்படத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

இன்று எம்மிடையே இளையதலைமுறைகளிடம் பொறுப்புக்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் பண்பாடு மிகக் குறைவாகவுள்ளது. ஆலயம், சமூக நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் இளைய தலைமுறையினர்க்கான சந்தர்ப்பம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். அவ்வேளையில் எமது பண்பாட்டு விழுமியங்கள் அவர்களிடம் கைமாறும். எதிர்காலம் ஒளிமயமாகும்.

பாடசாலைகளில் மாணவர்களிடம் கருணையை - இரக்கத்தை வளர்ப்பதற்கான ஆத்மீக மனிதநேய செயற்பாட்டுத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். மாணவர்களைச் சுற்றிலாக்களுக்கு அழைத்துச் செல்வதுபோல் வைத்தியசாலை, முதியோர் இல்லம், ஆதரவற்றோர் நிலையங்கள் போன்றவற்றுக்குத் தவறாது அழைத்துச் செல்லவேண்டும். இத்தகைய செயற்பாடுகள் சிறுபராயத்திலேயே மனித நேயத்தை உருவாக்கும் என்பது உண்மை.

சமயப் பற்றும் மொழிப் பற்றும் தேசப் பற்றும் இல்லாத மனிதர்கள் நாடோடிகளாக மாறிவிடுவார்கள். இப்பற்றை வளர்ப்பதற்கு அனைத்து ரீதியிலும் நாம் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். சிங்கப்பூர், ஜப்பான், கொரியா, சீனா இவற்றின் முன்னேற்றத்துக்கு அடிப்படைக் காரணம் அங்கு சிறுபராயத்திலேயே தேசப் பற்றை ஊட்டுகின்றார்கள். இதனால் வெற்றியும் கண்டுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில் அந்நாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் நல்லவண்ணம் பாதுகாக்கப்படுவதை நாம் அறிவோம். எங்கள் பிரதேசத்தில் சகலரும் இணைந்து இம்முயற்சிகளில் ஒன்றுபட்டு உழைக்கவேண்டும். அனைவரது கூட்டு முயற்சியாலும் எம் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கலாம் என்பது யரிபூரணமான உண்மை.

இன்றைய தமிழ்ப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

வையகத்தில் வாழும் பெண்களில் தமிழ்ப் பெண்கள் தனித்துவமானவர்கள். அவர்களுடைய பண்பு நலன்கள் யாவும் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களிலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பெண்ணின் உயர்ந்த பண்புநலன் தாய்மையாகும். அப்பண்பு எல்லா இனப் பெண்களுக்கும் உரியதொன்றாக இருப்பினும் தமிழ்ப் பெண்கள் தான் சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் இன்று தமிழ்ப் பெண்கள் நிலை மிகச் சிக்கலாக உள்ளது. இக்கட்டுரை அந்தச் சிக்கல்களை எடுத்து விளக்குவதுடன், அந்தச் சிக்கல்களை விடுவிக்கத் தேவையான தீர்வுகளையும் எடுத்துரைக்க உள்ளது.

பெண்கள் அறிமுகம்

பெண் என்ற சொல்லுக்கு சொற்பொருள் விளக்கம் கூறும் பண்டைய நிகண்டுகள் பல சொற்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. அவற்றை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவது பயன்தரும்.

கி. பி 9	கி.பி 16	கி.பி 19	கி.பி 19
திவாகரம்	கூடாமணி	நாமதீபம்	அபிதானமணிமாலை
அங்கனை, அரிவை ஆட்டி, இளம்பிடி, காரிகை, தெரிவை, தையல், நாரி, பரவை, பிணா, பெதும்பை, பேதை, மகடுஉ, மகள், மாங்கை, மடந்தை, மாது, மடவாள், மாயோள், மானினி, வஞ்சனி, வனிதை	அரிவை, அங்கனை, மடந்தை, ஆடவள், ஆட்டி, மாயோள், சுறிகுழல், மகடுஉ, காந்தை, சுந்தரி, வனிதை, மாது, தெரிவை, மானினி, நல்லாள், சிறுமி, தையல், நாரி, பிரியை, காரிகை, அணங்கு, பிணா, பெண்டு, பேதை	பேதை, மகடுஉ, பெதும்பை, பெண்டு, அரிவை, நாரி, நல்லாள், மாது, அணங்கு, காந்தை, பிணா, மானினி, தெரிவை, அங்கனை, மாயாள், வனிதை, ஆட்டி, மடவாள், மடந்தை, மாங்கை, பெண், காரிகை	பெண்மகள், பெண்டு, பிணா, மகள், பூவை, நுண்ணிடை, கொடியிடை, நூலிடை, வஞ்சி, பேதை, தையல், பெதும்பை, வஞ்சனி, கோதை, காந்தை, தாழ்குழல், இளம்பிடி, மின், அரிவை, சுறிகுழல், ஆடவள், ஆட்டி, தெரிவை, சுந்தரி, சிறுமி, மடந்தை, மெல்லியல், மானினி, மின்னிடை, வனிதை, வல்லி, மகடுஉ, மாங்கை, மடவரல், நாரி, துடியிடை, நல்லாள், இளையாள், காரிகை, பாவை, கணங்குழை, அங்கனை, ஆயிழை, மாயோள், அவிரிழை, அணங்கு, சேயிழை, மாது
22	24	22	48

கால மாற்றத்தின்போது பெண் என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு மேலும் வடமொழிச் சொற்களும் இணைந்ததை மேற்காட்டிய அட்டவணை மூலம் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். குறிப்பாகப் பெண்ணின் பருவ வளர்ச்சி நிலைகளுக்கு ஏற்பவும் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நாமதீப நிகண்டு வருமாறு அவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளது.

வன்னமுறும் பேதைவயதும் மைமங்கையே மடந்தை
மின்ன நிலை தெநிலை பேரிளம்வெண் - தன்வயது
முந்தெழுபன் னொன்றுபதின் மூன்று பத்தொன் பானிருபத்
தைந் தொண்ணான் கையெட்டு மாம். (118)

பேதைக்கு வயது 7, பெதும்பைக்கு வயது 11
மங்கைக்கு வயது 13, மடந்தைக்கு வயது 19
அறிவைக்கு வயது 25, தெரிவைக்கு வயது 32
பேரிளம் வெண்ணுக்கு வயது 40.

இவ் வயது நிலை பற்றிய நிறைவான விளக்கம் தரப்படவில்லை. ஆனால் பெண்ணின் பூப்புநிலை இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கலாம். இந்தப் பருவநிலை வளர்ச்சியின்போது பெண் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள் பல. அவை பண்டைய இலக்கியப் பாடல்களிலும் விளக்கப்பட்டு உள்ளன. தமிழ்ப் பெண் மனைவி, தாய், முதுமகள் என்ற மூன்று பருவங்களிலே பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. அவளுடைய அகவாழ்விலும் புறவாழ்விலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பண்டுதொட்டு இன்றுவரை தொடர்கின்றன. அவை பெண்வாழும் வீடு, சமூகம், நாடு என்ற மூன்று தளங்களிலும் நடைபெற்றுள்ளன. எனவே அந்நிலைகளைத் தனித்து நோக்குவது பயனுடைத்து.

வீடு என்னும் தளத்தில்

வீடு என்னும் தளத்தில் பெண் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் சங்கப் பாடல்களிலே மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பெண்ணுடைய அகவாழ்வில் அவள் தாய், செவிலி, தந்தை, தமையன், அயலார் போன்றவர்களால் பல சிக்கல்களை எதிர்கொண்டாள். தான் விரும்பிய ஓர் ஆண்மகனைத் திருமணம் செய்யப் பல தடைகளைத் தாண்ட வேண்டியிருந்தது. அவள் விருப்பை மற்றவர்கள் எதிர்க்கும் போது பிறரறியாமல் தான் விரும்பிய ஆண்மகன் இருக்கும் வீட்டுக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. அவ்வாறு பெண் செல்வதற்கு அவளுடைய தோழியே உதவி செய்வாள். பெண்ணுக்கு ஏற்ற அறிவுரைகளைக் கூறி அவளை வழிநடத்துவாள். விரும்பிய இருவரையும் பிரிக்காமல் சேர்த்து விடுவதே தோழியின் கடமையாக இருந்துள்ளது. பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடல் இதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

“வேரல் வேலி வேர்க் கோட் பலவின்
சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி
யாரஃதறிந்திசி னோரே சாரல்
சிறு கோட்டுப் பெரும் பழுந் தூங்கியாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ வயறிதே” (குறுந்தொகை : 18)

இப்பாடலைப் பாடியவர் கபிலர் என்னும் ஆண்பாற் புலவராவார். பெண்ணின் சிக்கல் ஒன்றைப் பாடலிலே உள்ளுறையாகக் கூறியுள்ளார். ஓர் ஆணும் பெண்ணும் நெருங்கிப் பழகினர். ஆனால் பெண்ணைத் திருமணம் செய்யவேண்டும் என ஆண் எண்ணாமல் களவாக வந்து பெண்ணோடு உறவாடிச் செல்கின்றான். நெருங்கிய நட்பால் நிலைமை எல்லை கடந்துவிட்டது. பெண் கருவுற்றாள். இதையறிந்த தோழி ஆணைக் கண்டு பெண்ணை உடனடியாகத் திருமணம் செய்யவேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றாள். ஆணுக்குப் பெண்ணின் அவலநிலையை மிக நயமாக எடுத்துரைக்கின்றாள். “உனது நாட்டிலே பலாப்பழம் வேரிலே பழுக்கும். மேலும் அந்தப் பலாமரத்தைச் சுற்றித் கொடி மூங்கிலால் பாதுகாப்பான வேலியும் இருக்கும்.

ஆனால் எமது நாட்டிலே பலாமரத்தின் சிறிய கிளையிலே பெரிய பழம் பழுத்துத் தொங்குகின்றது. அது எந்நேரமும் கீழே விழுந்து சிதறக்கூடிய நிலையிலுள்ளது. அது “உன்னை நம்பியிருக்கும் பெண் காமத்தால் பெற்ற கருநிலையால் பெரிதும் வருந்துகின்றாள். அவள் உயிர் ஊசலாடுகின்றது. தன்னிலையைப் பிறரறிந்து விடுவார்களே என அஞ்சுகின்றாள். எனவே நீ அவள் நிலையை நன்குணர்ந்து விரைவிலே வந்து திருமணம் செய்ய வேண்டும்” எனக் கூறுவதாக உள்ளது.

ஓர் ஆணின் தொடர்பால் பெண் அடையும் துன்பநிலை வீடு என்னும் தளத்திலே எவ்வாறு அறியப்படாத ஒன்றாக இருக்கின்றது என்பதை இப்பாடல் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. வீட்டார் இத்தகைய தொடர்புகள் ஏற்படும்போது இருவரையும் பிரித்து விடவும் முயல்வர். பெண்ணின் வெளிப்புற நடமாட்டத்தைத் தடைசெய்து வீட்டிலே சிறைப்படுத்துவர். இதனை “இற்செறிப்பு” என அழைத்தனர். பெற்றோர் பெண்ணின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றாமல் வேறோர் ஆணுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்க முற்படுவர். அப்போது தோழி பெண்ணையும் அவள் விரும்பிய ஆணையும் இரவிலே உடன்போக்கிலே அனுப்பிவிடுவாள். இது பெண்ணின் சிக்கலைத் தீர்க்கத் தோழியின் செயற்பாடாக இருந்ததைப் பல பாடல்கள் பதிவுசெய்து வைத்துள்ளன.

இத்தகைய நிலை இன்றைய தமிழ்ப் பெண்களுக்கும் உள்ளது. பெற்றோர் இளம் உள்ளங்களை இணைத்து வைக்கத் தயங்கும்போது ஆணும் பெண்ணும் தனியாகச் சென்று பதிவுத் திருமணம் செய்யும் வழக்கம் வந்துவிட்டது. “ஊரலர்” என்னும் ஊரவர் பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாகாது ஒழுக்கமாக வாழ இதுவே ஏற்ற வழியாகின்றது. ஆனால் இன்றைய பெற்றோர் தமது தகுதிப்பாடு, குடும்பப் பெருமை, செல்வநிலை என்பவற்றையே முதன்மைப்படுத்தி இளம் உள்ளங்களைப் பிரித்து விடுகின்றனர். “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்ற ஒழுக்க நிலையை அவர்கள் எண்ணுவதில்லை. அதனால் வீடு என்னும் தளத்தில் பெண் அல்லற்பட நேரிடுகின்றது.

வீடு என்னும் தளம் “இல்லம்” எனச் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டது. பெண் அங்கே இல்லத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்று ‘இல்லாள்’ என்னும் சிறப்பான பெயரையும் பெற்றிருந்தாள். அவளே மனைக்குத் தலைவியாக ‘மனைவி’ என்றும் அழைக்கப் பெற்றாள். இல்லாள், மனைவி என்ற இரு சொற்களுக்கும் எதிர்ப்பாற் சொற்கள் வழக்கில் இருக்கவில்லை. வள்ளுவர் தமது குறட்பாவில் ‘இல்வாழ்வான்’ என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே அவன் இல்லத்திலே வாழ்வு நடத்தும் ஒருவனாகவே இருந்தான். வள்ளுவர் “இல்லாளுக்கு” இன்னொரு சிறப்பையும் வழங்கியுள்ளார். ‘வாழ்க்கைத்துணை நலம்’ எனப் பெண்ணின் பெருமையை விளக்கியுள்ளார். ஓர் ஆணுக்கு உறுதுணையாக இருந்து அவனுடைய வாழ்க்கையை நலம்படுத்துபவள் பெண்ணே. ஆணுக்கு முதலிலே தாயாகி அவள் அவனை நல்லவனாக, வல்லவனாக வளர்த்தெடுக்கின்றாள். இன்னொரு பெண் அவனுக்கு மனைவியாக வந்து அவன் வாழ்க்கை முழுவதும் துணையாகி அவன் நலமும் பெருமையும் பேணி வாழ்கின்றாள். இவளே வீடு என்ற தளத்திலே மிகுந்த ஆற்றலுடையவளாக இருக்கின்றாள். இந்நிலையை வள்ளுவர் பின்வரும் குறளிலே தெளிவாக விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

“தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்வு இலாள் யெண்” (குறள் : 56)

தன்னையும் காத்து தன்னை மனைவியாகக் கொண்டவனையும் பாதுகாத்து தகுதிப்பாடு உடைய சொற்களையும் வழுவின்றிக் காத்து சோர்வில்லாமல் செயற்படும் ஆற்றலுடையவளே பெண். வள்ளுவருடைய இந்த விளக்கத்தை எல்லோரும் உணரவேண்டும். அது வீடு என்றநிலையில் பெண் எதிர்

கொள்ளும் பல்வேறு சிக்கல்களும் தீர வழிவகுக்கும். பெண்ணின் தாய்மையையும் ஆழமான அன்பையும் ஆண்கள் வீட்டில் உணர்வதில்லை. தம்மை வீட்டின் தலைவனாக எண்ணிச் செயற்படுகின்ற ஆண்களே பலர் உளர். இல்லத்தை ஆளும் உரிமையுடைய பெண்ணின் தலைமைத்துவ ஆற்றலைப் புறக்கணிக்கின்றனர். கணவன் இறப்புக்குப் பின்னர் இன்று பல பெண்கள் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று வழிநடத்துகின்றனர். ஆண் பொருள், தேட்டம் என்ற செயற்பாட்டை மட்டுமே தனது கடமையாக்கி வாழும் நிலையே இன்றுவரை தொடர்கின்றது. வீட்டின் நிர்வாகப் பொறுப்பை முழுமையாக ஏற்றுப் பணி செய்யும் ஆற்றல் ஆணுக்கில்லை. மனைவி இறந்து விட்டால் வீட்டை நிர்வகிக்க மறுமணம் செய்யும் ஆண் “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்ற வரையறையைப் பேணுகின்ற ஆற்றல் அற்றவனாகவே உள்ளான். இதுவே சமூகம் என்னும் தளத்தில் பெண் மேலும் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வைத்தது.

சமூகம் என்னும் தளத்தில்

சமூகம் என்பது மக்களின் ஒரு கூட்டுவாழ்க்கையாகும். மேலைத்தேயம் ‘சமூகம்’ என்ற அமைப்புக்குச் சில வரையறைகளைச் செய்துள்ளது. ஆனால் தமிழர் பண்பாட்டில் சமூகம் என்ற சொல் தொடக்கத்தில் பயன்பாட்டில் இருக்கவில்லை. பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களிலே ‘குடி’ என்ற சொல்லும் ‘ஊர்’ என்ற சொல்லும் வழக்கிலே இருந்துள்ளன. குடி என்பது ஒரு குழுவினரைக் குறித்தது. ‘ஊர்’ என்பது பல்வேறு இனத்தவர் வாழும் இடத்தைக் குறித்தது. எனவே இப்போது ‘சமூகம்’ என வழங்கப்படும் சொற்பொருள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே ‘ஊர்’ என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டதை அறியமுடிகின்றது. இன்றும் வழக்கிலுள்ள ‘ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்’ என்னும் பழமொழியும் இதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

பெண்ணின் வாழ்வில் அக்கால ஊரவர் மிக அக்கறையாக இருந்துள்ளனர். குறிப்பாக பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி மிகவும் இறுக்கமான வரையறையைக் கொண்டிருந்தனர். அதனால் ஓர் இளம் ஆணும் பெண்ணும் களவாக உறவு கொள்வதைக் கண்டித்தனர். அக்களவு பற்றி எல்லோரும் அறியத் தூற்றிப் பேசினர். இது ‘ஊரலர்’ என அழைக்கப்பட்டது. ஊரலருக்கு எல்லோரும் அஞ்சினர். ஊரலர் பற்றிய பல பாடல்கள் உள்ளன.

குறுங்கை இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
பூநுதல் இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
பூநுதல் இரும்பிடி புலம்பத் தாக்கித்
தாழ்நீர் நனந்தலைப் பெருங்களிறு அடூஉம்
கல்லக வெற்பன் சொல்லின் தேறி
யாம் எம் நலனிழுந் தனமே யாமத்து
அலர்வாய்ப் பெண்டிர் அம்பலொடு ஒன்றிப்
புரைஇல் தீமொழி பயிற்றிய உரையெடுத்து
ஆனாக் களவைத்து ஆகத்
தானென் இழந்தது இவ்வழங்கல் ஊரே (நற்றிணை : 36)

இப்பாடலைப் பாடியவர் சாத்தனார் என்னும் ஆண்பாற் புலவராவார். இப்பாடல் ஊரவர் பற்றிய ஒரு தெளிவான பதிவாக உள்ளது. ஆணும் பெண்ணும் கொண்டிருந்த களவான தொடர்புநிலை பற்றிப் பெண் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. குறுகிய முன்னங் கால்களையுடைய எதையும் கொல்லவல்ல ஆண் புலியானது பொலிவு பெற்ற நெற்றியையுடைய கரிய பெண்யானை தனியாக நின்று புலம்பும்படி நீர்ந்த பரந்த காட்டிலே ஆண் யானையைத் தாக்கிக் கொல்லும் மலைநாட்டைச் சேர்ந்த ஆண், அவன்

ஒரு பெண்ணைக் கண்டு விரும்பியது மட்டுமன்றி 'உன்னை நான் என்றுமே பிரியமாட்டேன்' என்று வாக்குறுதியும் கொடுத்தான். அந்தப் பெண்ணும் அவனுடைய சொல் உண்மையானது என நம்பி தன் நலனை அவனிடத்திலே இழந்துவிட்டாள். அதனால் அவன் வருவானென நினைந்து நள்ளிரவும் துயிலாமல் இருக்கின்றான். அவள் நிலை கண்டு பழிதாற்றும் வாயையுடைய ஊர்ப் பெண்டிர் ஆரவாரம் அவளைப் பெரிதும் வருத்துகின்றது. தீய சொற்களைக் கூறும் பெண்டிர் சமூகநிலையில் அவன் ஒழுக்கம் பற்றி அவதூறாகப் பேசுவது இங்கே பாடலில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பேச்சு இரவு பகலாக நடப்பதையும் பாடல் சுட்டியுள்ளது. பெண் இந்த ஊர்தை இழந்துவிட்டது என ஆதங்கப்படுகின்றாள். மறையாக இருந்த பெண்ணின் காதல் வாழ்வைப் பற்றிய அலர் இன்று வரையும் நிலைத்துள்ளது.

தற்காலத்திலும் ஆணின் நம்பிக்கையற்ற செயற்பாட்டால் துன்புறும் பெண்கள் பலர் உள்ளர். தமிழர் பண்பாடு ஒழுக்கநிலையில் மிகவும் இறுக்கமாக இருந்தாலும் ஆண்களின் பொறுப்பற்ற செயற்பாட்டால் பெண் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆணும் பெண்ணும் இணைவதற்குச் சமூகத்தின் ஒப்புதல் வேண்டப்பட்டது. மேலும் ஆணின் ஒழுக்கமீறலும் பெண்ணைப் பெருஞ்சிக்கலுக்கு உள்ளாக்கியது. ஆண் திருமணம் செய்த பின்னரும் பிற பெண்களோடு தொடர்பு கொள்ளும் ஒழுக்க மீறலைச் சமூகம் கண்டிக்க முற்படவில்லை. ஆணுடைய பரத்தமை ஒழுக்கத்தை அவன் மனைவி பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற மரபு பண்டுதொட்டே பேணப்பட்டு வந்தது. பழைய சங்கப்பாடல்களில் பரத்தமை பற்றிய செய்திகள் நிறைய உள்ளன. ஐங்குறுநாறு என்னும் தொகுப்பு நூலில் பரத்தமை பற்றிய 100 பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆணின் பொருட்பலம் இதற்குத் துணையாக இருந்தது. ஆணின் பொருள் வளத்திற்கேற்பப் பல பரத்தையரை நாடிச் செல்கின்ற வழக்கம் இருந்துள்ளது. பரத்தமை மேற்கொண்ட பெண்களும் ஆணின் மனைவியை எள்ளி நகையாடினர். குழந்தைக்குத் தந்தையான பின்னரும் ஆண் பரத்தமையை மேற்கொண்டான்.

பெண்ணின் களவு ஒழுக்கம் பற்றி அலர் கூறிய ஊரவர் ஆணின் இந்த இழிந்த ஒழுக்கம் பற்றி எதுவுமே பேச முற்படவில்லை. திருக்குறள் 'வரைவில் மகளிர்' என்னும் அதிகாரத்தில் பரத்தையர் பற்றி விரிவாக விளக்கியுள்ளது. இன்னும் ஆணின் ஒழுக்கமீறலைப் 'பிறர் மனை நயவாமை' என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு

அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு (குறள் : 148)

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையவர்க்கு உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குவதையே வள்ளுவர் பேராண்மை என்று கூறுகின்றார். எனினும் ஆண் இன்னமும் தனது பொருட்பலத்தையே ஆண்மையின் ஆற்றலாகக் கருதி வாழ்கின்றான்.

சிலப்பதிகாரம் என்னும் தமிழ்க்காப்பியம் கோவலன் ஒழுக்கம் தவறியமை பற்றிப் பெரிதாகப் பேசவில்லை. மாதவியை அவன் மணந்து மணிமேகலை என்னும் குழந்தையைப் பெற்றதையும் அக்காலச் சமூகம் இழித்துரைக்கவில்லை. அதனால் பிறன் ஒருத்தியின் கணவனோடு வாழ்ந்த மாதவியையும் கற்புடையவள் எனத் தற்காலப் பட்டிமன்றப் பேச்சாளர்கள் வாதிடுகின்றனர். கோவலனின் பரத்தமையால் கண்ணகி எதிர்கொண்ட சிக்கல்களைச் சமூகம் சுட்டிக் காட்டவும் இல்லை. இதனால் இன்று மாதவி போல வாழச் சில பெண்கள் தலைப்பட்டுள்ளனர். மேலைத்தேயப் பண்பாட்டின் வருகையும் செல்வாக்கும் இதற்கு அணையாக உள்ளன. பரத்தமையால் குடும்பம் சிதறுவதை யாரும் எண்ணுவதில்லை. ஆணின் ஒழுக்க மீறல் கண்டிக்கப்படாமையால் இன்றும் தொடர்கின்றது.

இச்சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்குச் சமூகம் ஏற்ற ஒழுக்க வரையறைகளை மீளக் கொணர வேண்டும். ஒழுக்க நிலையில் ஆணும் பெண்ணும் ஒன்று தான் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். பாரதியார் கூறியதுபோலக் குலத்து மாந்தர்க்குக் கற்பியல்பானது. கற்பு நிலையை ஆண், பெண் இருவருக்குமே பொதுவாக ஆக்க வேண்டும். பெண் சமூகநிலையில் பெரிதும் மதிக்கப்பட வேண்டும். பிற பெண்களைத் தாயாக எண்ணிச் செயற்பட எல்லோரையும் நெறிப்படுத்தவேண்டும். ஆண் தான் சமூகத்தில் முதன்மை இடம்பெற வேண்டும் என இன்னமும் பலர் பேசி வருகின்றனர். பெண் ஆணின் நிழலாக இருப்பவள். இந்துசமயம் பெண்மையை ஆணின் சரிபாதியாகவே மேம்படுத்தியுள்ளது. பெண்ணின் ஆற்றல் சமூகத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய காலம் கனிந்துவிட்டது. அதற்காக நாடு என்ற தளத்திலும் அவள் இயக்கம் பரவலாக்கம் பெறவேண்டும்.

நாடு எனலும் தளத்தில்

நாடு எனும் தளத்திலும் பெண் சிறப்பாக இயங்க வேண்டும் என உறுதியாகக் குரல் கொடுத்தவர் பாரதியாவார். பெண்ணைப் புதுமைப் பெண்ணாக்கி நாட்டுப் பணியிலும் இணைய வைத்தவர் அவரே. அவருடைய பாடல் இதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

“உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்
ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவும் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார் நாங்கள் யாரத
தேச மோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம்
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம்” (புதுமைப்பெண் 8)

பெண்ணின் ஆற்றல் உலகையே வழிநடத்தவல்லது என்பதை எல்லோரும் அறியச் செய்தவன் பாரதியே. அவனுடைய வாக்குப் பொய்க்கவில்லை. இன்று தமிழ்ப் பெண்கள் நாடு கடந்தும் பணி செய்யத் தொடங்கிவிட்டனர். எல்லா அறிவியல் துறைகளிலும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளிலும் அவர்களுடைய பங்களிப்புத் தொடர்கின்றது. ஆனால் அப்பணிகளைச் செய்யும்போது ஆண்களால் அவர்களுக்குப் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுவதை எல்லோரும் அறியவேண்டும். பெண்களின் தலைமைத்துவத்தை ஆண்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். பெண்களின் கீழே பணியாற்றுவதையும் தரக்குறைவாக நினைக்கின்றனர். “பால்சமத்துவம்” பேசும் மேலைத்தேய கோட்பாடும் இங்கே வலுவழிந்து நிற்கின்றது. பெண்கள் பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரதி கண்ட கனவு. அது இன்று நனவாக இருந்தபோதும் நடைமுறையில் இது பல சிக்கல்களையும் தோற்றுவித்துள்ளது.

நாடு என்ற நிலையில் தமிழ்ப் பெண்கள் அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் இன்று ஈடுபட்டுள்ளனர். எனினும் ஒரு தமிழ்ப்பெண் குடும்பத் தலைவியாக இருந்தால் மட்டும் போதும் என்ற கருத்தே பரவலாக உள்ளது. குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் தமிழ்ப் பெண் சென்று பணிசெய்வதற்கு ஆண் குடும்பநிலையிலே பொறுப்பேற்க இன்னும் பின்னிற்கின்றான். ஆனால் அத்தகைய வாய்ப்பு தனக்கு ஏற்படும்போது குடும்பப் பொறுப்பு முழுவதையும் மனைவியின் தோள்களிலே சுமத்தி விட்டுப் போய் விடுகின்றான். ஆனால் பெண் சோர்ந்து விடாமல் அப்பணியை ஆற்றுகின்றாள்.

சிக்கல்கள் தீர வழி

பெண் இன்று திசைமாறிச் செல்லும் நிலையும் இன்று சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. பிற பண்பாடுகளின் ஊடுருவலும் தாக்கமும் பல்வேறு விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பல்லினப்பயன்பாடு என்னும் மேலைத்தேயக் கோட்பாடு வேகமாகப் பரவிவரும் இக்காலகட்டத்திலே குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெண் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மேலைத்தேயக் கோட்பாடுகள் என்னும் அளவுகோலைக் கொண்டு தமிழ்ப் பெண்ணின் செயற்பாடுகள் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றன. பெண்ணின் பாதுகாப்பு உறுதியற்றிருக்கின்றது. உலகமயமாதல் என்ற எண்ணக்கருவும் விரைவான விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் அதை வழங்க முடியாதவையாக உள்ளன. நவீன தொடர்பாடல் பொறிகளும் பெண்களுக்கு உளவியல்நிலையில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. எனவே இவற்றைத் தீர்க்கப் பெண்களின் ஆற்றல் போற்றப்பட வேண்டும். அதற்காக உடனடியாகக் கீழ்க்காணும் வழிகளைச் செயற்படுத்த வேண்டும்.

1. பெண்ணின் இருப்புநிலை சகல மட்டங்களிலும் பேணப்பட வேண்டும்.
2. ஆணின் மேலாதிக்க நிலை மாற்றப்பட வேண்டும்.
3. பண்பாட்டுப் பேணலில் பெண்களின் பங்கு முழுமையாக அமைய வேண்டும்.
4. பெண்ணின் தாய்மை நலன் சகல மட்டத்திலும் எல்லோராலும் மதிக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்காட்டிய வழிகளைச் செயற்படுத்துவது மிகவும் எளிது. அதற்கு முதலிலே ஆண்களின் மனம் பக்குவப்பட வேண்டும். இதற்கு மகாகவி பாரதியின் வாக்கை மீளவும் பதிவு செய்வதே சாலவும் சிறந்தது.

“வலிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலடா !

மானம் சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்

கலியழிப்பது பெண்க ளறமடா

கைகள் கோர்த்துக் களித்து நின்றாடுவோம்.”

சொன்னார்கள்.....

தனக்கென வாழா பிறர்க்கென வாழும் ஒரு சிலரில் திரு.வை.தியாகராசா அவர்களின் சேவை மிகவும் சிறப்பிடையது. எல்லோருடனும் இனிமையாகப் பழகும் சுபாவமும், செய்கின்ற செயலை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பமுடையவர்.

முஸ்லிம் சோமசுந்தர

தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்.

இன்றைய சமூகச் சூழலில் யொதுமக்களுக்கான சமூக சேவைப் பணிகளின் தேவை அதிகரித்து வருகின்றது. ஆனாலும் இத்தேவையைச் சேவையாக ஆற்றுவதற்கு பலர் மின் நிற்கின்றனர். இந்நிலையில் சமூக சேவைக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்துவரும் லயன்.வை.தியாகராசா அவர்களின் பணி போற்றதலுக்குரியது.

திரு.கே.கணேஸ்,

யாழ். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்.

இலங்கை இந்து வெண்கலச் சிற்பக்கலை மரபினூடாக அறியப்படும் ஆபரணக் கலை மரபு

பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா

ஆய்விற்கோர் அறிமுகம்

இலங்கையில் இந்துமதச் சூழ்நிலை பின்னணியில் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்த நுண்கலை வரலாறு இன்னும் எழுதப்படாமல் இருப்பது எமது துரதிர்ஷ்டமே. காலத்துக்குக் காலம் இந்திய இலங்கை கலாவிமர்சகர்கள் இலங்கையின் கிடைத்த இந்துப் படிமங்களின் இயல்புகள் பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியபோதிலும் தனித்துவமான வகையில் அவை பற்றி கவனம் செலுத்தவில்லை என்றே குறிப்பிட வேண்டும். கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி, C.E. கொடகும்புர போன்ற இலங்கையைச் சேர்ந்த அறிஞர்களும், C. சிவராமமூர்த்தி, H. சிம்மர் போன்ற இந்திய அறிஞர்களும் இத்தீவினது இந்துப் பண்பாட்டுப் பரப்பில் உருவாகி வளர்ச்சியடைந்திருந்த சிற்பப் படிமங்களைப் பற்றியும், அவற்றின் தனித்துவத்தினைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ள போதிலும், அவை போதியவையாகக் காணப்படவில்லை. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பாகத்தில் இலங்கையில் தொல்லியல் ஆணையாளராக விளங்கிய H.C.P. பெல் என்பவரது அகழ்வின்னையும் - கருத்துக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இற்றைவரைக்கும் இந்துக்கலை மரபு பற்றி குறிப்பிடப்படுவதனைக் காணமுடிகின்றது. எனவே இலங்கையின் இந்துக் கலைமரபு பற்றிய ஆய்வில் புதிய கண்ணோட்டம் இப்பொழுது அவசியமாகின்றது. இலங்கைக்கேயுரிய தனித்துவமான பல இயல்புகளையும் பண்புகளையும் இந்து உலோகப் படிமக்கலை தொடர்பாக காணமுடிவதன் அடிப்படையிலும், தென்னிந்தியச் செல்வாக்கினின்றும் பிரிந்து - தனித்துவமான கலை இயல்பினை அவை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்ற அடிப்படையிலும் ஈழத்துப் படிமக்கலை தொடர்பான புதிய ஆய்வு அணுகுமுறையொன்று அவசியமாகின்றது. அவ்வாறான ஒரு நிலையின் பின்னணியிலேயே இக்கட்டுரையின் கண்கி.பி.10ஆம் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடப்பட்ட இலங்கையின் இந்து வெண்கலச் சிற்பக்கலை மரபினூடாக அறியப்படும் ஆபரணக்கலை மரபு பற்றிய புதிய தேடல் அமைகின்றது.

ஆய்வுப் பரப்பு

இங்கு ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட விடயத்தின் பரப்பானது மிகவும் குறுகலாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கால அடிப்படையிலும், மாதிரிகளின் (Specimen) தெரிவு அடிப்படையிலும் ஆய்வினை இலகுவடுத்தும் பொருட்டு அவ்வாறு குறுக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு முடியவுள்ள காலப்பகுதி வரையான வெண்கலப் படிமங்கள் இந்துமதத்தினைத் தழுவிய வகையில் கிடைத்துள்ளன. அவை அநுராதபுரம், பொலநறுவை, திரியாய், பதவியா, திருகோணமலை, மாதோட்டம், யாழ்ப்பாணம் என்ற மையங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இதனைவிட கலாசார முக்கோணப் பிரதேசத்தினுள் இருந்து எண்ணிக்கையில் அதிகமான இந்து வெண்கலப் படிமங்கள் இப்பொழுது கிடைத்த வண்ணம் உள்ளன. பொலநறுவையிலும், கொழும்பு அரும்பொருளகத்திலும் அவ்வாறு கிடைத்த இந்து வெண்கலப் படிமங்கள் இன்னும் சேமிப்புப் பகுதியிலேயே (Store) வைக்கப்பட்ட வண்ணம் உள்ளன. இதனால் அவற்றை ஆய்வுக்குட்படுத்தமுடியாத நிலை

இன்றும் தொடர்கின்றது. இதன் காரணமாக கொழும்பு - அநுராதபுரம் அரும் பொருளகத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்து வெண்கலப் படிமங்களுள் சிலவற்றை மையப்பொருளாகக் கொண்டே இங்கு இந்து ஆபரணக்கலை தொடர்பான ஆய்வுக் குறிப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஆய்வின் வரையறை (Limitation)

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் 22 பார்வதி வெண்கலப் படிமங்களும், 7 நடராசர் படிமங்களும், 8 சிவனது படிமங்களும், 8 சைவநாயன்மார்களது படிமங்களும் 1960 வரைக்குமுள்ள காலப்பகுதியில் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் ஒரு காளியின் படிமமும், 2 கணபதியின் வெண்கலப் படிமங்களும் உள்ளடங்கும். 1971 இல் அபயகிரிக்கண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வின்போது தனித்துவமான வகையிலான அர்த்தநாரீசுவர் வெண்கலப்படிமம் ஒன்று கிடைத்தது. இதன்பின்னர் கலாசார முக்கோண வலயத்திலிருந்து வணிக கணங்களின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட வகையிலான பார்வதி வெண்கலப் படிமங்கள் பல கிடைத்துள்ளன. இவையெல்லாம் பொலநறுவையிலுள்ள அரும்பொருளகத்திற்குரிய பின்னிருப்பில் (Store) வைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'நானா தேசிகள் சகை' எனத் தமிழில் வாசகம் பொறிக்கப்பட்டு கிடைத்த பார்வதி வெண்கலப் படிமங்களும் இவற்றுள் உள்ளடங்கும். இவையாவற்றையும், ஒன்றிணைத்து நோக்கிய அடிப்படையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தெரிவுசெய்யப்பட்டு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட சோழர் காலத்திற்குரிய ஐந்து வெண்கலப் படிமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே அணிகலன்கள் பற்றிய இவ்வாய்வுக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற இவ் வெண்கலப் படிமங்களுள் சில முடிவுபெறாதவையாகவும் (Unfinished) சிங்களமும் - கிரந்தமும் கலந்த வரிவடிவங்களைச் சாசனமாகக் கொண்டவையாகவும், பிராந்திய வேறுபாட்டினைக் கொண்டிருப்பவையாகவும், காணப்படுவதிலிருந்து அவை சுதேச ரீதியான தோற்றப்பாட்டிற்குரியவை என்ற நிலையைப் பெறுகின்றன. தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட வெண்கலச் சிற்பப் படிமங்களும் இவற்றுள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே இவ் வெண்கலப் படிமங்கள் ஊடான ஆபரணக்கலை மரபுபற்றிய ஆய்வினை இலங்கைத் தமிழர்களின் மரபுக்குரிய ஆய்வுப் பொருளாகக் கொள்ளமுடியும் என்ற வரையறையையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

பார்வதி வெண்கலப் படிமங்களும், ஆபரணங்களின் வடிவமைப்பும்

இலங்கையிற் கிடைத்த 22 பார்வதி வெண்கலப் படிமங்களில் சிலவற்றைத் தவிர ஏனையவை ஆபரணமுறையில் நன்றாகவே அலங்கரிக்கப்பட்டுக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. திருகோணமலையிலிருந்தும் பொலநறுவையிலிருந்தும் கிடைக்கப்பெற்ற தனித்துவமான பார்வதி வெண்கலப் படிமங்கள் ஆபரணச் செதுக்கு முறையின் செம்மையான நிலையினை வெளிப்படுத்தி நிற்பதனைக் காணலாம். பொலநறுவையிலிருந்து கிடைத்த (இல.13-109-287 CMR) நிற்கும் நிலையிலுள்ள பார்வதி சிலையின் ஆபரணக் கலைமரபினை நோக்குவது பொருத்தமாகும்.

திரிபங்க நிலையை அண்மித்த வகையில் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வெண்கலச் சிலையின் தாமரை மொட்டினையுடைய வலது கரம் மணிக்கட்டுடன் முறிந்துவிட்டது. இருந்தும் ஆபரணங்களின் பதிவு மிகவும் ஆழமானதாகவும் - அலங்கார கலைவனப்புமிக்கதாகவும் காணப்படுவது இங்கு ஆராயத்தக்கது. இடுப்பின் கண் செதுக்கப்பட்டுள்ள மேகலையின் தோற்றப்பொலிவு மிகவும்

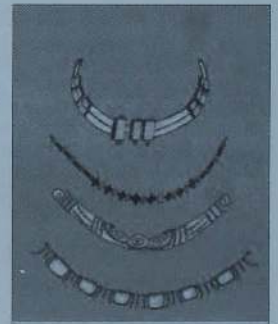
கவர்ச்சிமிக்கதாகவுள்ளது. மிகவும் அகன்று பருத்துள்ள எடுப்பான தோற்றத்துடனான மார்பகத்தின் உருத்தோற்றத்திற் கேற்ற வகையில் மேகலையின் அலங்காரம் அமைந்திருப்பது புராதன திராவிடர் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியினை ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

பார்வதியின் கழுத்தணிகள் சிறப்பான வரைபுகளுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட முறையை அவதானிக்கலாம். அடுக்கடுக்கான ஆபரணங்கள் இப்பார்வதியின் கழுத்தினை நிறைத்திருக்கின்ற முறையும், தன்மையும் அதன் அழகியல் வெளிப்பாட்டினை துலக்கமாகத் தந்தவண்ணமுள்ளன. இப்பார்வதியினுடைய கழுத்தணிகலன்கள் நான்கு வகையாகவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. படம் இலக்கம் ஒன்றில் காட்டியுள்ளபடி அவ்வணிகல வகைகளை அட்டியல் என இனங்காண முடிகின்றது. இப்பார்வதியின் கழுத்தோடு ஒட்டிய வகையில் முத்துமணிகளினால் ஆன அட்டியல் முதலாவதாகவும், அதனையடுத்து மிகவும் தடிப்பான குஜராத்தி வகையைச் சேர்ந்தவொரு அட்டியலும், மூன்றாவது வரியில் தென்னிலை வடிவினைக் கொண்டவொரு அட்டியலும் இறுதியாக செம்பூரான் அட்டியலும் மிகத்துல்லியமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். தற்கால குஜராத்திய மகளிர் அணிகின்ற அணிகலன்களின் இயல்புகள் சில சோழர்கால வெண்கல மரபிலும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொலனறுவையிலிருந்து கிடைத்த மற்றொரு பார்வதி வெண்கலச் சிற்பமானது (CMR No. 13.108.287) தனித்துவமான ஆபரணக் கலைக்கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குவதனைக் காணலாம். இவ்வுலோகச் சிற்பமானது அதன் இடுப்பு, கழுத்தணி கலன்களின் தனித்துவமான அழகியல் வெளிப்பாட்டிற்கு தாரணமாக அமைகின்றது. மேலும் இலங்கையில் தோற்றம்பெற்ற ஒரு கலை வடிவம் என்ற ரீதியிலும் இதன் தனித்துவத்தினையும் நுண்கலை மரபுகளையும் இங்கு எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமாகின்றது. நடராஜருடைய உமையாக, நிற்கின்ற நிலையை வெளிப்படுத்தும் இப்பார்வதியின் கழுத்தணிகலன்களின் வேலைப்பாடுகள் மிகமிக நுண்மையானவையாகக் காணப்படுகின்றன. பார்வதியின் குறுகிய கழுத்தில் அகன்று படர்ந்துள்ள நிலையில் இவ்வாபரணங்களின் நுண்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முதலிலேயே கழுத்தோடு மிகவும் ஒட்டிய வகையிலும் மிடற்றுடன் இணைந்த வகையிலும் தாயத்து அணியப்பட்டுள்ள முறை மிகவும் துல்லியமாக்கப்பட்டுள்ளது.

மெல்லிய நூலிழையில் சிறிய உருளை வடிவமான அத்தாயத்து இணைக்கப்பட்டுள்ள முறையைப் பார்க்கும்போது சிந்துவெளியில் மங்கையர் அணிந்த தாயத்து முறையை ஞாபகப்படுத்துகின்றது எனலாம். மிடற்றுப் பாகத்திற்குக் கீழ் கழுத்தோடு இணைந்த வகையில் அணிவிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாவது அணிகலனின் தோற்றமானது மிகவும் தனித்துவமாகக் காணப்படுகின்றது. மூன்று மூன்று தங்கக்கட்டிகளைத் தனித்தனிக் கூறாக இணைத்தவகையில் மூன்று கூறாக நூல்கொண்டு கோர்க்கப்பட்டதாக

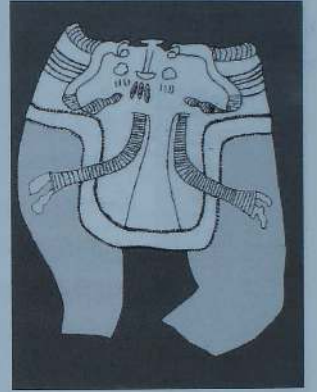

அவ்வாபரணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தங்கக்கட்டிகளின் இனம், கனம், அதன் பரிமாணம் என்பன சிலையில் மிகவும் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தன்மையை நோக்கும்போது அப்படிமத்தின் Finishing கலைதேர்ந்த ஆச்சாரியொருவரினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பது தெளிவாகின்றது.

இப்படிமத்தின் மார்புக்குமேல் அகன்று விரிந்துள்ள நெஞ்சினை நிரப்பிய முறையில் மூன்று வகையான அட்டியல்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது வகையில் உள்ள அட்டியலில் சக குறியீட்டு வடிவிலான தங்க இலட்சினையுடன் நிலைக்குத்தாக அமைந்த அலங்காரப் பொருள் மையப்பகுதியிலும், அவற்றின்

இருமுனைகளில் சய குறியீட்டு வடிவுடனான நிலைக்குத்துத் தகட்டு வடிவமும் இணைக்கப்பட்டிருப்பது தற்காலத் திராவிடப்பெண்கள் அணியும் கழுத்துச் சங்கிலிக்குரிய வடிவத்தினை எமக்கு ஞாபகப் படுத்துகின்றது எனலாம். நான்காவது வரிசையில் காணப்படும் அட்டியலின் மையப்பாகம் இரு மீன்கள் ஒன்றையொன்று எதிர்கொள்வது போன்று வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. மீனாக்கி என்ற பெயர்க்காரணமும் அதனாலே கிடைத்திருக்கக்கூடும். அவ்வகையில் இவ்வாபரண முறையும், அலங்காரக்கூறுகளும் இப்பார்வதி சிற்பத்திற்குரிய தனித்துவமான ஒரு கூறாக விளங்குவதனைக் காணலாம். ஐந்தாவது வரியில் காணப்படும் அட்டியல் வகையின் அலங்காரக்கூறுகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும். குறிப்பிட்ட இடைவெளியை ஒழுங்காகக் கொண்டுள்ள தங்கத் தகட்டின் வடிவம் சற்சதுரமாகவும், சிறிது நீள்சதுரமாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றது. அவற்றினிடையே தங்கமணிகளை இணைத்த வகையில் காணப்படும் மாலைகள் மூன்று மூன்று நிலைக்குத்தான நிலைகளில் தொங்கிக்கொண்டிருப்பது படிமத்தின் கழுத்தலங்காரத்தினை உச்சப்படுத்துகின்ற நிலையாக உள்ளது. இதனைப் படம் இரண்டில் காணலாம்.

இவ்வெண்கலப்படிமத்தின் இடுப்பு அணிகலன்களை நோக்கும்போது தனித்துவமான பல கூறுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். அவற்றுள் மிகவும் சிறப்பாக, துல்லியமாகத் தென்படுவது சிங்கமுக ஒட்டியாணம் ஆகும். பொதுவாக மேகலை அல்லது ஒட்டியாணம் என்ற அணிகலன் பெண்களுக்கேயுரிய தனித்துவமான ஆபரணமாக விளங்கி வருவதனைக் காண்கின்றோம். இப்பார்வதியின் ஒடுங்கிய இடையைத் துல்லியமாகவும் - அடிவயிற்றுப் பாகத்தினுள் நாபியின் துலக்கமான தன்மையினையும் மேலும் மெருகுபடுத்துவதாகவே இச்சிங்கமுக ஒட்டியாணம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பீதாம்பரம் இங்கு நீட்சிக்கப்படாமல் சிங்கமுக ஒட்டியாணத்தினை மெருகுபடுத்துவதற்கேற்ற வகையில் ஒட்டியாணத்தின் இரு முனைகளிலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். இன்றைய பரதக்கலையில் பெண்கள் இத்தகைய ஆபரண ஆடை அலங்காரத்தினைத் தழுவியே ஆற்றுகையை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். சிங்கமுக ஒட்டியாணத்தின் மையப்பகுதியில் காணப்படுகின்ற இரத்தினாரமும் அதனைச் சுற்றி வட்டமாக முத்துக்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையையும் இப்படிமத்தில் காண்கின்றோம். மேலும் சிங்கமுகக் கட்டைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஒட்டியாணத்தின் இரு முனைகளிலும் சிங்கத்தின் செவி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையையும் காண்கின்றோம். இடுப்பில் உள்ள இடைவந்திக்கட்டின்மீதே சிங்கமுக ஒட்டியாணம் அணிவிக்கப்பட்டுள்ள தன்மையை படிமத்தின் இடப்புறத்தே தொங்குகின்ற இடைவந்தியின் தலைப்பு வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம்.

பொலனறுவையிலே கிடைத்த மற்றொரு பார்வதியின் கழுத்தாபரண முறையானது முற்றிலும் தனித்துவமான ஒரு மரபினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. பார்வதி இலக்கம் (13.96.285 CMR) எட்டு அந்நிலைக் குரியதாகின்றது. இருக்கின்ற தோற்றப்பொலிவுடனான இப்படிமம் முற்றிலுமே சிங்கள - பௌத்த கலைஞர்களின் கைவண்ணமாக உருவாக்கப்பட்டது என்பதில் சந்தேகம் எழமுடியாது. தலைமுடியின் அமைப்பும், சிரசு சக்கரத்தின் அமைப்பும் தாலியுடன் இணைந்த கழுத்தாபரண முறையும் பௌத்த மரபினை மிகத் துல்லியமாகவே வெளிப்படுத்துகின்றது.

சகாசன நிலையில் மிகவுயர்ந்த பீடம் ஒன்றின்மீது அமர்ந்திருக்கும் இப்பார்வதியின் படிம ஒழுங்கு சிற்ப சாஸ்திர விதி முறைகளிலிருந்து சற்று விலகியே காணப்படுகின்றது. தாமரை மொட்டினைத் தாங்கிய வலதுகரமானது வலது மார்பக முலைக்காம்பிற்குச் சற்றுமேல் (Nipple) உயர்ந்து காணப்படுவது அம்முரண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான அம்சமாகும். வலது மடிந்த காலின் குதிப்பகுதி பார்வதியின் அல்குல் பரப்பினைத் தொட்டிருக்கவில்லை. இப்பின்னணியிலேயே இப்படிமத்தின் ஆபரணக் கலை மரபுகளும் இடம்பெற்றிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

பார்வதியின் மிடற்றுப்பாகத்தில் காணப்படும் தாயத்து மிகவும் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. ஒடுங்கிய கழுத்தின் மிடற்றுப் பாகத்தில் இத்தாயத்து வடிவமைதியில் மிகச்சிறிய துடுக்கை/உடுக்கை போன்று காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. படம் 4 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி சிங்களக் கலைமரபின் அடியாகத் தோற்றம்பெற்ற ஆபரணக்கலை முறையை இப்படிமத்தில் காண முடிகின்றது. தாலியின் அமைப்பும் மார்பகங்களுக்கிடையே அத்தாலி சிறைப்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் கீழே அகன்று செல்லுகின்ற முறையும் தனித்துவமான உருத்தோற்றத்தினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது எனலாம்.

இப்பார்வதியின் ஒடுங்கிய நீண்ட இடையும், மிகவும் திரண்ட மார்பகங்களுக்கிடையே ஒடுங்கிச் சிறைப் பட்ட தாலியின் அமைவும் இச்சிலையின் அழகியல் வெளிப்பாட்டில் புதிய மெருகினைத் தருவதனைக் காணலாம். அட்டியலும், தொங்குமணிகளாலான சங்கிலி வடமுமே இப்படிமத்தின் பிற கழுத்தாபரணமாக உள்ளமை நோக்கத்தக்கது. படிமத்தின் காதணிகலன்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள முறையை நோக்கும்போது ஏனைய பார்வதி படிமங்களில்லாத ஒரு கூறாக அது அமைவதனையும் காணலாம். கமுகம் பூவின் கொத்து முறையில் காதணிகலன் காதின் பின்புறத்திலிருந்து தொங்கவிடப்பட்டுள்ளவாறு காட்டப்பட்ட தன்மை இங்கு நோக்கத்தக்கது.

நடராஜ வடிவமும் அணிகலன்களும்:

பொலனறுவையிலிருந்து கிடைத்த வெண்கல உலோகச் சிலைகளுள் சிறப்பானவையாகக் காணப் படுபவை சிவ நடராஜப் படிமங்களாகும். இவற்றுள் ஐந்து திருவாசியுடன் கிடைத்திருப்பது இலங்கை இந்து சிற்பங்களின் அலங்காரக்கலை வரலாற்றை அறிய உதவும் சாதனங்கள் எனக் கொள்ள வழிகளமைத்துள்ளது எனலாம். திருவாசியின் அமைப்பு, அவற்றில் இணைக்கப்பட்டுள்ள மகரத்தின் நுண்மையான கலை வேலைப்பாடுகள், முயல்களின் தோற்றப்பொலிவு இவற்றிலே இணைக்கப்பட்டுள்ள தீ நாக்குகளின் கோலங்கள் ஆகியவை இந்துக்களின் அணிகலன்கள் பற்றிய நுண்கலை வரலாற்றில் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றன எனலாம்.

நடராஜர் இலக்கம் ஒன்றின் அலங்கார நிலை, ஆபரணங்களின் தோற்றப்பொலிவு, காதணிகளின் சிறப்பு, கன்னக் குடுமி, காதணிகளுடன் இணைவு பெற்ற வகை, தலையலங்காரமும், மயிற்பீலிச் சிறகின் தலைமுடித் தோற்றமும், நெற்றிப் பட்டத்தில் தொங்குமணி வளைவுகள் முதலியனவும் கருத்தினைக் கவரும் சிறப்பம்சங்களாகின்றன. இவை எல்லாவற்றையும்விட கழுத்திலிருந்து நாபி வரைக்கும்

மிக நீண்ட முத்துமாலையானது (Garland-Elongated) கழுத்தாபரணங்கள் யாவற்றினதும் மேலாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதே மிகவும் கவர்வதாகவுள்ளது. பிற்பட்ட சோழர் கலை மரபின் குறிகாட்டியாகவும் இது அமைந்துள்ளமையும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

நடராஜர் இலக்கம் ஆறு படிமக்கலை மரபில் தென்னிந்தியச் செல்வாக்கினை அள்ளித்தரும் ஒரு சிறப்பு உதாரணமாக இலங்கையிலுள்ள அனுராதபுர அரும் பொருளகத்தில் காணப்படுகின்றது. சிவராமமூர்த்தி என்ற கலைவிமர்சகரை ஒருங்கே ஈர்த்துள்ள இந்நடராஜப் படிமமானது தனித்துவமான அலங்காரக் கலைக்கூறுகளையும் தனித்துவமான திருவாசி அமைப்பு முறையினையும் தன்னகத்தே கொண்டு காணப்படுகின்றது.

திருவாசியானது நீள்சதுரமான ஒரு பீடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள முறைக்கேற்ப ஒழுங்கான ஓர் அரை வட்டவடிவில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருவாசியிலுள்ள தீ நாக்குகள் இரு புறத்திலும் மேல் நோக்கிய சுவாலையை நீட்சித்திருப்பதினால் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைவு பெற்றவையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நடராஜரது தொங்கிய பாதத்தில் உள்ள பாதசரமும், இடுப்பு அணிகலன்களும் தனித்துவம் வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன.

கழுத்தாபரணத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏழு வரைபுகளில் அவை அடுக்கடுக்காகச் செலுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். கொத்துமணிச் சரத்தினைத் தாங்கிய தங்கவடமும் அதனோடு இயைபுபெற்ற கம்பி வடங்களும் அரைவட்ட வடிவில் கழுத்தினை வலம் வருகின்றன. நீண்ட முத்துமாலை ஒன்று மேற்குறிப்பிட்ட ஆபரணங்களின் மேலாக அல்லது இருதோற்பட்டைகளையும் உரசிய வகையில் கீழே நடராஜரது இடை வந்தியை அண்மித்த வகையில் அணியப் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம். இரண்டு காதுகளில் இரு நீண்ட வளையங்களே தொங்குகின்றன.

சதுரப்பட்டை முகத்திற்கேற்ற வகையில் சிரசு முடியின் அமைப்பும் பொருந்தியுள்ள தன்மையைப் பார்க்கும் போது ஆபரணக்கலையுடான அழகியல் அனுபவத்தின் வெளிப்பாட்டினை சிறிப் வெளிப்படுத்தியுள்ளவிதம் ரசனைக் குரியதாகின்றது. நெற்றிப்பட்டத்தில் குஞ்சங்களையுடைய குவித்துவைக்கப்பட்ட முடியின்மேல் கேசமகுடமாக உச்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளதுகபோதத்தின் விளிம்பு தரும் தோற்றத்தினை இம்முடியின் உச்சிப் பாகம் தருவதனைக் காணும்போது அதன் தனித்துவம் வெளிப்படுத்தப்படுவதனை அவதானிக்கலாம். இதற்கும் மேலாக இந்நடராஜர் படிமத்தின் பீடத்து முகப்பிலுள்ள வாத்தியக்காரரின் அலங்கார அசைவு நிலை மிகப் பிரதானமான கலை வெளிப்பாடாக அமைக்கப்பட்டுள்ளமையும் காணலாம். நடராஜருடைய ஆட்டத்தின் அசைவினை அவ்வாத்தியக்காரர் எழுப்பும் ஒலியலைகளினால் மெருகுபடுத்துவதனையே, தாளையப்படுத்துவதனையே அவ்வலங்காரம் வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம்.

முடிவுரை

இலங்கையின் இந்துவெண்கலப் படிமங்களினூடாக ஆராய்வதற்கு எடுக்கப்பட்ட ஆபரணக் கலைமரபு பற்றிய இச்சிறு ஆய்வுக்கட்டுரையின் கண் இவ்வாறு ஓர் ஆய்வுத்துறையை (Research Field) மேற்கொள்ளமுடியும் என்று மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்லிலே செய்யப்பட்டுக் கிடைக்கப்பெற்ற ஏராளமான இந்து சிற்பங்கள் கொழும்பு தேசிய அரும்பொருளகத்திலும்,

அநுராதபுரத்திலுள்ள அரும்பொருளகத்திலும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும் அவை பற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் புத்தாக்கம் பெறவில்லை என்றே குறிப்பிட வேண்டும். மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இச்சிறிய ஆய்வுக்கட்டுரையின் கண் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விபரண ரீதியான ஆபரணங்கள் பற்றிய அறிமுக விளக்கமானது அப்படிமங்களை அவை வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள மையங்களில் நின்று நேரடியாக அவதானித்ததன் பின்னணியிலேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். இருந்தும் அவற்றின் இயல்புகளையும் தோற்றத்தினையும் தென்னிந்திய உதாரணங்களுடன் விளக்குவதற்கு முயற்சி இங்கு மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றைய இந்துத் தெய்வங்களின் படிமக்கலையில் அன்றைய அவ்வடிவங்கள் பின்பற்றப்படுகின்றனவா? அல்லது இல்லையா? எனவும் ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது. எதிர்காலத்தில் அத்துறை தொடர்பான ஆய்வுகளை முன்னெடுத்துச் சென்றாலொழிய இலங்கையின் இந்துமதச் சூழலில் அகப்பட்ட நுண்கலை வரலாற்றை எழுதமுடியாது என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Coomareswamy, A.K. 1994, Bronze From Ceylon Chiefly in The Colombo Museum, Colombo.
2. Krishnarajah, S. 1983, Saiva Bronzes in Sri Lanka, A disertation submitted for the degree of M.A., in the University for Mysore, India. (unpublished)
3. Chandra Wickramagamege 1983, Quarterly of the Cultural Triangle, Unesco – Sri Lanka Project. Vol. 1. Colombo.
4. கிருஷ்ணராசா, செ. 1989 'இலங்கையிற் கிடைத்த பார்வதி வெண்கலச் சிற்பங்கள், வெள்ளிவிழா மலர், பாரதிதாசன் சனசமூக நிலையம், வியாபாரி மூலை, பருத்தித்துறை.
5. Leelananda Prematilleke 1986, Sri Lankan Bronzes, (Buddhist and Hindu), National Archaeological Congress, Colombo.

ஈழத்தமிழரின் அரசியல் கலாசார செல்நெறிகள் - சமகால ஆய்வு

கலாநிதி கே.ரீ.கணேசலிங்கம்

அரசியல் கலாசாரம் என்ற சொற்பதமானது அமெரிக்க ஊடகங்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பின்னர் ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களிலும் கோட்பாட்டு வடிவத்தினைப் பெற்றது. இரண்டாம் உலக யுத்தம் தந்த விளைவுகளில் ஒன்றாக எழுந்த துறைசார் புலமைகளின் (Interdiscipline) இசைவானது அறிவுலகத்தில் பாரிய பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தியது. அதனால் எழுந்த அரசியல், சமூகவியல் என்ற கற்கையின் அங்கமான அரசியல் கலாசாரம் மனித நடத்தையில் பிரதிமை என Almond என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார். அரசியல் அமைப்புக்களின் வெளிப்பாடுகளைப் பற்றிய மக்களின் மனோநிலையே அரசியல் கலாசாரமென அவர் வரையறுக்கின்றார். ஈழத்தமிழரின் அரசியல் கலாசார செல்நெறியானது இலங்கை அரசாங்கத்தின் அரசியலமைப்புச் சார்ந்து எழுந்த ஒன்றாகும். இக்கட்டுரையின் பிரதான கருப்பொருளாக ஈழத்தமிழரின் அரசியல் கலாசாரத்தின் போக்கினை இலங்கை அரசியலமைப்பிலிருந்தும், அதன் பின்பு எழுந்த ஆயுத மரபிலிருந்தும் ஆராய முயலுகின்றது.

சுதந்திர இலங்கையின் வரலாற்றில் 1947ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியரால் முன்வைக்கப்பட்ட சோல்பரி அரசியல் அமைப்பு தெளிவான அரசியல் கலாசாரத்தை ஏற்படுத்த விளைந்தது. ஈழத்தமிழரின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் உறுப்புரைகளைத் தாங்கியதாக அவ் அரசியலமைப்பு பிரித்தானியரால் வரையப்பட்டது. அதனிடம் ஒரு முழுமை இல்லாவிட்டாலும் பகுதியளவான இருப்பு நிலவியது. ஆனால் இலங்கை ஆட்சியாளர்களின் அணுகுமுறைகள் ஈழத்தமிழரின் அரசியல் நடத்தையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்தது. 1953 ஆம் ஆண்டு கல்லோயா மீதான ஆக்கிரமிப்பு 1956 ஆம் ஆண்டு தனிச்சிங்கள மொழிச்சட்ட அமுலாக்கம், பௌத்த மதத்திற்கு அரசியலமைப்பில் முதலிடம் என்பன படிப்படியாக வளர்ந்து 1972 ஆம் ஆண்டு முதலாவது குடியரசு யாப்பிலும் 1978 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது குடியரசு யாப்பிலும் அமையப்பெற்றது.

இத்தகைய அரசியலமைப்புக்களின் நடவடிக்கையால் அதிருப்தியடைந்த ஈழத்தமிழர் சிங்கக்கொடி எரிப்பு, சிங்கள சிறி எதிர்ப்பு எனத் தோன்றி ஆயுதப் போராட்டமாகப் பரிமாணம் எடுத்தது. ஆயுதப் போருக்கு வலுவான காரணம் சிங்களப் பெரும்பான்மை ஆட்சியாளரது ஈழத்தமிழருக்கு எதிரான அடக்குமுறைகளாகும். அடக்கு முறையிலிருந்து மீள்வதற்கு ஆயுதப் போராட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த ஈழத்தமிழர் 2009 இல் அப்போராட்ட வழிமுறையிலும் நெருக்கடியை எதிர்கொண்டனர். இதனால் ஈழத் தமிழர் மீளவும் மிதவாத அரசியல் செல்நெறிக்குள் பிரவேசித்துள்ளனர். ஒற்றையாட்சி முறைமைக்குள் அமைந்துள்ள அரசியலமைப்புக்குள் இயக்க முடியாதென கருதியவர்கள் தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்குப் போராடினர். அதிலும் அதிக நெருக்கடியைச் சந்தித்தால் ஆயுதங்களை மௌனவித்தவர்கள்-மௌனிக்கப் பட்டமையால் மீளவும் ஒற்றையாட்சி எனவும் சமஷ்டியாட்சி எனவும் தமது அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு செயற்படுகின்றனர்.

ஈழத்தமிழர்கள் ஆயுதப் போரிலும் சரி மிதவாத அரசியல் போராட்டங்களிலும் சரி இலங்கை அரசியல் மைப்பினை நிராகரித்து ஒரு சாராரும் இன்னோர் பிரிவினர் இலங்கை ஆட்சித்துறைக்கு விசுவாசமாகவும் செயற்பட்டனர். இத்தகைய இரு பிரிவுகளதும் அரசியல் பயணம் தவிர்க்க முடியாத வரலாற்றுப் பதிவை ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஆளும் தரப்பை திருப்திப்படுத்தும் அரசியலையும், எதிர்க்கும் அரசியலையும் உருவாக்குவதில் ஈழத்தமிழரது வாக்காளர் மனோநிலை பதிவுகளைத் தந்துள்ளது. இத்தகைய நடைமுறையை நோக்கும்போது ஈழத்தமிழர்கள் அரசியல் கலாசார கோட்பாட்டின் பிதாமகன் எனக் கருதப்படும் G.Almond இன் அரசியல் கலாசார வகைகளைப் பிரதிபலிப்பவர்கள் போன்றே உள்ளனர். அதாவது Almond மூன்று பிரிவுகளாக அரசியல் கலாசாரத்தினை வகுக்கின்றார்.

01. குறுகிய நோக்கம் கொண்ட அரசியல் கலாசாரம் (Parochian Political Culture)

02. எதிர்ப்புணர்வற்ற அரசியல் கலாசாரம் (Subject Political Culture)

03. பங்குபற்றல் அரசியல் கலாசாரம் (Participation Political Culture)

மேற்குறித்த மூன்றுக்கும் ஊடாக ஈழத்தமிழர் பயணிக்கின்றார்கள். ஏறக்குறைய சமதளத்தில் மூன்றிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனால் இவர்களது போக்கினை ஒரு சீருக்குக் கொண்டு வரமுடியாதுள்ளது. இன்றைய மிதவாத அரசியலில் பிரவேசித்தபோதும் குறுகிய நோக்கங்களைக் கொண்ட அரசியல் கலாசார மரபை வேண்டி நிற்கின்றனர். அதாவது சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தினை நிகழ்த்தும்போது தமக்குள் சுதந்திரமற்று திணிப்புக்குள்ளும், கட்டாயப்படுத்தலுக்குள்ளும் அகப்பட்டு செயற்பட்டனர். அதனை நோக்கியமனோநிலையும் உணர்வும் அநேக ஈழத்தமிழரிடம் காணமுடிகின்றது. இதனை நோக்கி விரும்பும் அவசியப்பாட்டையும் அவர்கள் ஊடகம் சார்ந்தும் பொதுமேடைகளிலும் வெளிப்படுத்த முயல்கின்றனர்.

இரண்டாவது எதிர்ப்புணர்வற்ற தன்மை அதிகம் நிலவுகின்றது. ஏகாதிபத்திய, நவகாலனித்துவ அணுகு முறைகளைக் கண்டு கொதித்தெழும் மனோநிலை ஈழத்தமிழரிடம் அரிதாகவே உள்ளது. குறிப்பாக உலக மயமாக்கல் தந்திருக்கும் அழிவுகளுக்காகவும், கொடுமைகளுக்காகவும் ஈழத்தமிழர் அணிதிரண்டு போராடியதனைக் காணமுடியாதுள்ளது. சாதியம், மதவாதம், ஜனநாயக மறுப்பு, ஊழலுக்கு எதிராக ஈழத்தமிழரிடம் கூட்டாகப் போராடும் இயல்பு இல்லை என்றே கூறலாம். இது தற்காலத்தில் மிக அதிகமான உத்திகளைக் கொண்டு செயற்படுகின்றது. ஆனால் ஈழத்தமிழர் அதனைக் கண்டுகொள்ளவில்லை எனலாம்.

இது சார்ந்த வெளிப்பாடு புலமையாளர்களிடம் காணப்படாமை பாரிய குறைபாடாக உள்ளது. இதனால் இளைஞர்கள், பொதுமக்கள் அறிவூட்டப்படாமை நிகழும்போது மேற்குலக ஆக்கிரமிப்பு இலகுவாகின்றது. அவ்வாறே பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களது ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக தொடர்ச்சியான போராட்டங்களை அரசியல் தளத்தில் நடத்தத் தயங்குகின்றனர்.

மூன்றாவது பங்குபற்றல் அரசியல் கலாசாரம் ஈழத்தமிழரிடம் காணப்படும் ஓர் அரசியல் பண்பாகவுள்ளது. அரசியலில் இது ஈழத்தமிழரைத் பொறுத்தமட்டில் வாக்களிப்புடன் நிறைவுபெற்றுவிடும். அதன் தொடர்ச்சியுமில்லை, பேணுகையும் வளரவில்லை. ஆனாலும் பங்குபற்றல் நிகழ்கின்றது. பெண்கள் மிக அரிதான பங்கெடுப்பையே செலுத்துகின்றனர். இளைஞர்கள் அதீத ஈடுபாட்டினை தேசிய உணர்வு சார்ந்து செயற்படுகின்றனர். முதியவர்களின் அரசியல் ஈடுபாட்டுக்கு நிகராக ஏனைய பிரிவினரது அரசியல் பங்குபற்றல் இன்மை பெரும் குறைபாடாக உள்ளது.

அரசியல் பங்குபற்றல் என்பது வாக்களிப்பதுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. ஆனால் அதனை முதன்மையான பங்களிப்பாகக் கருடும் கோட்பாளர்கள் கட்சி அரசியலிலும், அதன் உட்கட்சி அமைப்புக்களிலும் ஈடுபாடு காட்டப்படுவது அவசியமானது எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஈழத்தமிழரிடம் காணப்படும் பிரதான

அரசியல் கலாசாரம் ஒரு கட்சியிடம் அல்லது தலைமையிடம் தமது தேசத்தின் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்து விட்டு அதன்மீது எந்தக் கவனமும் கொள்வதில்லை. அதுமட்டுமல்லாது தமது பங்கு எதுவென்பதைக்கூட உணருவதில்லை. மேலும் அத்தகைய தலைமையிடம் பொறுப்புக்களை சுமைகளாக்குவது, சமூகமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய பணிகளைக்கூடச் செய்வதில்லை. தவறு நிகழ முன்பு மக்களும் அதற்கு உடந்தையாக உள்ள புலமையாளர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து திட்டமிட்டு முன்கூட்டியே தடுக்க முயல்வதில்லை. தவறுக்குப் பின்பு அத்தகைய தலைமையையும் கட்சியையும் கேள்வி கேட்பது பொருத்தமற்றதாகிவிடும் அல்லது பயனற்றதாகிவிடும். இவ்வகைப் போக்கு தமிழரின் கட்சிகளின் கொள்கை வகுப்பும், நிறுவனக் கட்டமைப்பும் சரிவர வளராமையே பிரதான காரணமாகும். எனவே வளர்ந்த நாடுகளைப்போன்று சரியான நிறுவனமயப்படுத்தல் அவசியமானது. ஆகவே நபர்களைக் கடந்து நிறுவனமாக ஈழத்தமிழருக்கான அரசியல் கட்சிகள் வளர்ச்சியடைவது அவசியமானது. அதனை ஏற்படுத்துவது உடனடித் தேவையாகும். தனிப்பட்ட குடும்ப செல்வாக்குக்கான பங்குபற்றல் அனைத்து நிறுவனமயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பலவீனமான மிதவாத அரசியல் தலைமைகளாலேயே இளைஞர்களது ஆயுதப்போராட்டம் முளைவிடத் தொடங்கியது. சரியான திட்டமிடலின்மை, உண்மைக்கானதும், சாத்தியப்பாடுடையதுமான உத்திகளை வகுக்காமல் தனிநாட்டுக்கான புறச்சூழல் எவ்வாறுள்ளது எனக் கணிப்பிடுவது உணர்ச்சி வசப்பட்ட அரசியலை வெளிப்படுத்துகின்ற அரசியல் கலாசாரம் ஈழத்தமிழரிடம் காணலாம். 1970களைப் போன்றே 2020களும் ஈழத்தமிழரது அரசியல் கலாசாரம் அமையப் போகின்றது. அன்றைய இளைஞர் கூட்டம் போன்றே இன்று இளைஞர்களது உணர்வுகள் காணப்படுகின்றன. இதனை பிராந்திய, சர்வதேச சக்திகள் தமது நலனுக்காக வழிநடத்தும்போது ஈழத்தமிழர் அன்னிய தேசங்களுக்காகக் கொல்லப்படும் வன்முறை அரசியலில் எழுச்சிபெறும். ஈழத்தமிழரின் ஆயுதப் போராட்டம் பிராந்திய சக்தியால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு அதே பிராந்திய சக்தியின் நலன் நிறைவடையும்போது அழிப்பதற்கு உதவியது. அத்தகைய நிலைமீண்டும் தோற்றுவிக்கப்படாது எனக் கூறிவிட முடியாது. அதற்கான உரையாடலோ, தெளிவோ ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இது மீளவும் 1980களின் புள்ளிக்கு ஈழத்தமிழரை நிறுத்தும்.

புதிய அரசியலமைப்பு ஈழத்தமிழரின் அரசியல் அபிலாசைக்கு சரிவர தீர்வு தராதுவிட்டால் மீண்டும் கொதிநிலை அரசியல் விளிம்புக்குள் தள்ளப்படும் நிலை தவிர்க்க முடியாததாகும். அதனை பிராந்திய சக்திகள் மட்டுமல்ல சர்வதேச சக்திகளே பயன்படுத்திக்கொள்ள முயலும். வடக்கு கிழக்கில் காணப்படும் நிலைமைகளும், தமிழர் கட்சிகளிலும் தலைமைகளிலும் காணப்படும் முரண்பாடுகளும், போலி அரசியல் வார்த்தைகளும் மேற்குறித்த நெருக்கடியைத் தீவிரப்படுத்தும்.

எனவே ஈழத்தமிழரது அரசியல் கலாசார செல்நெறியானது அரசியல் - சமூக - பொருளாதார தளத்தில் என்றுமே தேசிய பிரக்ஞையுடன் செயற்படுகின்றது. அது சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அது சரியாக இசைவுபடுத்தப்பட வேண்டும். தவறான வன்முறையதார்த்தத்தை நோக்கி அசையாமல் சரியான திசையில் பயணிக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். புதிய உலகத்தின் போட்டிக்குள் ஈழத்தமிழரது அரசியல் கலாசார செல்நெறி ஒழுங்குபடுத்தப்படும்போது பாரிய சமூக - பொருளாதார எழுச்சியை எட்ட உதவும். உலகளாவிய சவால்களுக்குள் அழிவுப் பொருளாதாரத்தின் பாய்ச்சலை எட்ட முயலுவதற்குச் சரியான திசைப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் தலைமையும், அரசியல் கலாசார செல்நெறியும் அவசியமானது. அரசியலை பலப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் ஈழத்தமிழரின் எதிர்கால வாழ்வு செழிப்படைய உதவும்.

Reference

1. Hari Hara Das B. C. Choudhury: (1997) Introduction to Political Sociology, Vikas Publishing House Pvt. Ltd, India.
2. Patrick Peebles : Social Change in Nineteenth Century Ceylon. N. Vrang ,New Delhi, 1995.
3. G.Almond &Sidny Verba,(1989) The Civic Culturer, Political Attitudes and Democracy in five Nations, Sage Publication,New Dhlhi.
4. ச. ஹன்டி பேரின்பநாயகம், ஆட்சி இயல், குமரன் புத்தக, இல்லம், கொழும்பு, 2010, (இரண்டாம் பதிப்பு).
5. க. சி. குலரத்தினம், "நோத் முதல் கோபல்லாவரை", சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, 2008, (இரண்டாம் பதிப்பு).
6. கே. ரி. கணேசலிங்கம், தென்னாசியாவின் அரசியல் கலாசாரம், சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, 2008.
7. க. சண்முகலிங்கம், இலங்கையின் இனவியலும், மானிடவியலும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2011.
8. குமாரி ஜெயவர்தனா (மொ.பெ), டாக்டர் மேரி ரட்ணம், சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கம், 2006.

ஒரு முழுமுதற்கடவுளும் பரிவாரத் தெய்வங்களும் - சமத்துவ, சமூக- சோஷல்ச நோக்கு

கலாநிதி ந.இரவீந்திரன்

தமிழர் சமயம் பற்றிய ஒரு தேடல் முயற்சி இது. இன்று பல்வேறு மதங்கள் தமிழ் மக்களிடையே உள்ளன. அவை பற்றியெல்லாம் அலசுவது நோக்கமல்ல. அத்தகைய பன்முகப்பட்ட நம்பிக்கைகளும் கவனிப்புக்குரியனவே என்றாலும் தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் உருப்பெற்று பல்வேறு மாற்றங்களை வளர்ந்து வந்துள்ள பெரும்பான்மையினரான தமிழர்களால் பின்பற்றப்படுவதாக விளங்குகின்ற முழுமுதற் கடவுள் ஒன்றை முன்னிறுத்தியிருக்கும் பல்வேறு சமயப் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதான மதம் குறித்து புரிதல்கொள்ளும் எத்தனமாகவே இக்கட்டுரை அமையும்.

தமிழர் சமயம்

இது பொதுவாகவே இந்துசமயம் எனப்படுகின்றது. இருப்பினும் அப்படியொரு மதமே இல்லை என மறுக்கின்ற ஆய்வாளர்கள்- சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் அநேகர் உள்ளனர். பிரித்தானிய அரசு இந்தியாவைக் குடியேற்ற நாடாக ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்புக்காக சீக்கியம், பௌத்தம், சமணம், பார்சி, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் எனும் மதத்தினர் தவிர்த்து ஏனைய மக்களால் பின்பற்றப்படுவது இந்துமதம் என மதிப்பிட்டது. இவ்வாறு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அடையாளப்படுத்தியிருப்பது பொருத்தப்பாடற்றது எனும் கருத்து உண்டு. அவ்வாறு ஆட்சியாளர் ஒன்றிணைத்த இந்துமதம் என்பதற்குள் பல்வேறு முரண்களை உடைய சைவம், வைணவம், சாக்தம் ஆகிய மதப்பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று மதங்களைச் சேர்ந்த இந்தியாவின் ஆதிக்க சக்திகளும் அவற்றின் உடன்பாட்டு சக்திகளும் தமது மதப் பிரிவுகளை இவ்வாறு இணைத்து ஒரே மதமாக்குவதன் வாயிலாகப் பெரும்பான்மைக் கணக்கெடுப்புக்கு உட்படுத்துவது கல்வி வேலை வாய்ப்பில் ஆதாயம் பெற வழிகோலும் எனக் கண்டு இணக்கம் தெரிவித்தனர். மாறாக, அடிநிலை உழைக்கும் மக்களின் நாட்டார் சமயங்கள் எனப்படும் பல்வேறு சடங்காசாரங்களும் நம்பிக்கைகளும் கொண்ட வழிபாட்டு முறைகள் சைவம் - வைணவம் - சாக்தம் என்பவற்றினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்டன என்றவகையில் அவை இணைக்கப்படுகின்ற இந்து சமயத்தினுள் அடங்கமாட்டாது என்பது மாற்றுக் கருத்தாளர்களது வாதம்.

கடந்த நூற்றாண்டின் என்பதாம் ஆண்டுகளில் பின் நவீனத்துவம் பயன்பாட்டுக்குரியதாகிப் பன்மைத்துவம் பேசுபொருளானபோது இவ்வாறு இந்துசமயம் என ஒன்றில்லை என்ற குரல் ஒங்கி ஒலித்தது. அம்பேத்கரின் நூற்றாண்டையொட்டி தொண்ணூறுகளில் தலித்திய வாதம் மேலோங்கத் தொடங்கிய போது தலித் மக்கள் கிராமிய வழிபாடுகள் என்ற பன்மைத்துவத்துக்குரியவர்களே அல்லாமல், இந்து சமயத்துக்கு உட்பட்டவர்கள் அல்ல என்ற கருத்து மேலும் முனைப்படைந்தது. இந்த மாற்றுக் கதையாடல்களில் பெரியாரும் அம்பேத்கரும் முன்னிலைக்கு வந்தனர்.

பெரியாரும் அம்பேத்கரும் வீறுடன் இயங்கிய இருபதாம் - முப்பதாம் ஆண்டுகளையடுத்த அண்மித்த தசாப்தங்களில் நாட்டார் வழிபாடு இன்றுள்ளது போல சாதக நிலையில் கணிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

பெரியார் அனைத்து வடிவங்களிலுமான மத மூடநம்பிக்கைகளையும் எதிர்த்தார். அப்பேதகர் தலித் மக்கள் கல்வியின்மை- நாகரிகமற்ற நடைமுறைகள் என்பவற்றிலிருந்து விடுபட்டு மீட்சிபெறக் குரல் கொடுத்துவந்த இறுதி நிலையில் பெருமத வடிவிலான பௌத்தத்துக்கு மாற்றத்தை ஆற்றுப்படுத்தியவர். அந்தவகையில் இருவருமே நாட்டார் வழிபாட்டை முற்றாக நிராகரிக்கின்றவர்களாக விளங்கினர். ஆயினும் இந்துமதம் செயலாற்றுவதை கவனத்தில் எடுத்தவர்களாய் இருந்தனர். வேறுபட்டு இயங்கிய சமயங்களை அப்படி ஒரு மதமாக செயற்கையாக இணைப்பது தவறு என விவாதிப்பதை விடவும் அந்த ஒன்றிணைக்கப்பட்ட இந்து மதத்தைத் தகர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் உறுதியும் உடன்பாடும் கொண்டிருந்தனர்.

அதிகாரப் படிநிலையில் சாதகங்களைப் பெற்ற சக்தியின் சந்தர்ப்பவாதக் கூட்டுத்தான் இந்து மதமா? ஏகாதிபத்தியத்தின் கண்டுபிடிப்புக்கு முன்னர் ஒரே சமயம் எனக் கருதத்தக்க அம்சங்கள் எதுவும் அவற்றி டையே இல்லையா? அடிநிலை உழைக்கும் மக்களின் கிராமிய வழிபாடு இந்தப் பெருஞ் சமயத்தினுள் அடங்க இயலாததா? அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் தொடக்கி வைத்த குடியேற்றவாதச் சிந்தனை முறையி லிருந்து விடுபட்டு, தமிழர் சமயம் எதுவாக இருந்தது என்பதைக் கண்டறிய இயலாதா?

வெளித்தொடர்புகளை முற்றாகவே நிராகரித்துக்கொண்டு தனித்துவ அடையாளம் தேடுவது வீண் முயற்சியாகவே முடியும். ஒன்றையொன்று சார்ந்தும் ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றில் தாக்கம் செலுத்தியும் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகுவதாகவே விவகாரங்கள் அனைத்தும் இயங்கியவாறுள்ளன. தனி மனிதராக வாழ இயலாதென்பதால் கூட்டு வாழ்வில் சமூக உருவாக்கம் அவசியமானது. இன மரபுக் குழுக்கள் தத்தமது இரத்த உறவுப் புனிதம் பேண எடுத்த எத்தனங்களையும் மீறித் தாக்குறவுகள் ஏற்படலாயிற்று.

திணை மேலாதிக்கத்துடன் இணையம் உலகமயமாதல்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னர் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என மருதத் திணை மேலாதிக்கம் பெற்று அவர்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட அரசு எல்லைக்குள் ஏனைய திணைகளை வென்றடக்கிய போதே இரத்த உறவுப் புனிதம் பேணுவதிலுள்ள சிரமங்களை இன மரபுக் குழுக்கள் உணர்ந்தன. தமிழக எல்லைக்குள் பல்வேறு இன மரபுக் குழுக்களின் சடங்காசாரங்களின் பின்பற்றலும் - மேலாதிக்கம் பெற்ற சக்தியின் மத உணர்வும் அப்போதே ஒன்றின்மீது மற்றது தாக்குறவு கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தைச் சந்தித்தன. அதுமட்டுமன்றி தமிழரல்லாதவரது சமயங்களது தாக்குறவும் தொடங்கியிருந்தது. தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் அரசருவாக்கத்தைத் தொடங்கிய வீரயுகத்திலேயே வட இந்தியாவின் வணிக சக்திகள் கொண்டுவந்த பௌத்தமும் சமணமும் ஆசீவகமும் தமிழிலக்கியத்தில் தத்தமது பரப்புரையைத் தொடக்கும் கவிதைகளைப் பதிவு செய்துள்ளன. அன்றைய வணிக முயற்சி இவ்வகையில் முதற்கட்ட உலக மயமாதலை சாத்தியமாக்கியிருந்தது. அவர்களையடுத்து வட இந்தியாவில் அவர்களோடு மோதலில் ஈடுபட்ட விவசாயப் பிரிவினருக்கான பிராமண மதப் பிரிவுகளின் பார்ப்பனர்களும் தமிழகத் தினுள் நுழைந்தனர். வீரயுக உச்சகட்டத்தில் அரசருவாக்கத்துடன் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலங்களைக் கையகப்படுத்திய கிழார்கள் மத்தியில் வட இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்த பிராமண மதத்தின் செல்வாக்கு அதிகமாக இருந்தது. தமிழர் சமயம் பிராமண மதத்துடன் இணைப்படையும் முதல் வடிவங்கள் ஏற்பட்டன. கலித்தொகை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை என்பவற்றில் அத்தாக்க வலுவையும் இணைப்பையும் காண்போம். தமிழர் சமயத்தினுள் வடவர் ஊடுருவல் இவ்வகையில் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே நிதர்சனமாகிவிட்ட ஒன்று. அடுத்துள்ள நான்கு நூற்றாண்டு களுக்கு மேலான காலப்பகுதியில் தமிழரின் சமயமாக பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம் என்பனவே இருந்தன. பிராமண மதத்தோடு கலப்புற முனைந்த 'தமிழர் சமயம்' குறைந்தது மூன்று நூற்றாண்டுகள் (கி.பி 3 ஆம்

நூற்றாண்டு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை) முற்றாக வலுவிலிருந்திருந்தது. பின்னர் சைவம்-வைணவமாக மறுவடிவ எழுச்சி பெற்றபோது கூட ஏறத்தாழ நான்கு நூற்றாண்டுகளாக தமிழர் சமயமென வடிவம் பெற்றிருந்த பௌத்தம், சமணம், ஆசீவகம் என்பவற்றின் பல கூறுகளையும் உள்வாங்கியவாறேதான் புதிய சமய வடிவம் சாத்தியமாக முடிந்தது.

மூலதன உருவாக்கம் சாத்தியமாகும் புதிய வரலாற்றுக் கட்டத்தில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை எட்டிய ஐரோப்பிய நாடுகள் உலக நாடுகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைந்த இரண்டாம் கட்ட உலகமயமாதல் சாத்தியமானது. இத்தகைய நவீன யுகத்தில் இந்தியாவினுள் பிரித்தானியா ஏற்படுத்தியுள்ள மாற்றங்கள் கனதியானவையாக உள்ளன. அதன் பாதக அம்சங்களைக் களைந்து மக்கள் விடுதலைக்கான திசை மார்க்கத்தில் முன்னேறுவதற்கான கருத்தியலைக் கண்டடைவதற்குத் தடையாக மூன்றாம் கட்ட உலக மயமாதல் பல்வேறு குழப்பங்களை விளைக்கின்றது. முந்திய கட்டத்தில் பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, இத்தாலி போன்ற மேற்கு ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ சக்திகளில் பலர் பின்னடைந்து ஒரு சில மூலதன உடமையாளர்களே தத்தமது நாட்டுக்குள் பெரு மூலதனங்களை ஒன்றிணைத்து அந்த நாடுகளின் பெரு முதலாளித்துவகும்பல்களாகி ஏகபோக சக்திகளாக வளர்ந்தனர். அவ்வாறு உள்நாட்டில் அராஜகம் புரிந்து உருவான ஏகபோக மூலதனத்தைக் கொண்டு உலக நாடுகளைச் சூறையாடக் கிளம்பிய அந்த நாடுகளிடையே மோதல்களும் போட்டிகளும் அவற்றின் விளைவான இரு உலக மகா யுத்தங்களும் தவிர்க்கவியலாதனவாயிருந்தன.

புதிய உலக மயமாதலுடன் சாதியம்

இன்று ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் மூலதனங்கள் தேச எல்லைகள் கடந்து ஒன்றிணைந்து பல்தேசக் கம்பனிகளை உருவாக்கி உலகனைத்தையும் சூறையாடும் காலம். இந்த வடிவ மாற்றம் பெற்ற உலக மயமாதலின் மூன்றாம் கட்டத்தில் தமக்குள் மோதலைத் தவிர்த்து அவற்றைச் சுரண்டப்படும் நாடுகளிடையேயான பிராந்திய மோதல்களாக மடைமாற்றியுள்ளன ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்க சக்திகள். இதற்கு உதவும் வகையில் இலத்திரனியல் புரட்சி அவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வர்க்க சக்திகளிடையேயான மோதல் எனும் கொந்தளிக்கும் அரசியல் புரட்சிகள் வாயிலாக சமூக மாற்றத்தைச் சந்தித்து வந்த ஐரோப்பிய வரலாற்றுச் செல்நெறியிலிருந்து வேறுபட்ட சமூக முறைமையை இந்தியாவில் கண்ட மேலாதிக்க சக்திகள் அதிலிருந்து பல விடயங்களைக் கற்றுள்ளனர். முதன்மையாக பிராமணியம் இயங்கியவாறினைக் கற்றுக்கொண்டு மூலதன ஆட்சியைத் தகர்த்து சமத்துவ சமூக (சோஷலிஸ) அரசியல் மாற்றம் ஏற்படாதிருக்க எவ்வாறு இயங்குவது என்பதைக் கண்டுகொண்டனர். பொருளுற்பத்தி யுறவில்நிலைவுடமையாளர்களாயிருந்து அடித்தளமாயும், அதேவேளையில் கருத்தியல் உருவாக்கத்தை வழங்குவதோடு, வேண்டியபோது அவற்றில் மாற்றங்களும் ஏற்படுத்துவதில் மேற்கட்டுமானமாகச் செயற்படுகின்ற சக்தியாகப் பிராமணரும் பிராமணியமும் இயங்கியிருந்தன. இன்று பல்வேறு வடிவங்களில் ஊடகச் செயற்பாடுகள் நலபிராமணியமாக இயக்கம் கொள்வதைக் காண்கின்றோம்.

இந்தியாவில் ஆட்சியை நிலைநிறுத்திய ஆரம்பகட்டத்தில் இருந்தே ஏகாதிபத்தியம் இந்தியச் சாதி அமைப்பிடமிருந்தும் பிராமணியத்திடமிருந்தும் தனக்குப் பயனுள்ள இத்தகைய அம்சங்களைக் கற்றுக்கொண்டு செயற்படுத்தத் தொடங்கியிருந்தது. சாதிபேதங்களைக் கையாள்வது முதல் அதனை இயக்கும் மதம் குறித்த ஆய்வுகளையும் தெளிவை எட்ட இடந்தராத வகையில் கையாண்டார்கள். இந்தியப் பொருளுற்பத்தியுறவு எத்தகையது என்பதைக் கண்டறிவதில் ஏகாதிபத்திய ஆய்வாளர்கட்கு இருந்த சிக்கலை விடவும் ஏகாதிபத்திய அரசு ஏற்படுத்தியிருந்த மாற்றங்களால் விளைந்த கேடுகள் பாரதாரமானவையாக இருந்தன. இவ்வாறு குழப்பமான நிலையென ஆக்குவதும், அதிகாரத் தரப்புக்கு

எதிராக உழைப்பாளர் பார்வை திரும்பாமல் தமக்குள்ளேயே சிறுகதையாடல்களின் குழு மோதல்களில் உழைக்கும் மக்கள் மூழ்கிக் கிடக்க வகை செய்வதிலும் இன்றைய உலக மயமாதலின் நலபிராமணியம் இந்தியாவில் கற்றுக்கொண்டு பிரயோகிக்கும் அம்சங்களைத் தனி ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள இயலும். தமது நாடுகளினுள் பெரு மூலதனங்களால் சூறையாடப்பட்டு வலுவிழந்த முதலாளித்துவ சக்திகள் ஏனைய சுரண்டப்படும்- வஞ்சிக்கப்படும் வர்க்கங்களோடு ஐக்கியப்பட்டு சமூக மாற்றப் போராட்டத்துக்குத் தயாராக இடந்தராத நுட்பத்தில் சாதிச் சமூக இயங்காற்றலில் இருந்து கற்றுக்கொண்ட அம்சங்கள் இல்லாமற் போய்விடுமா?

ஆயினும், தாம் அடிமை கொண்ட நாட்டிடம் எதையாவது கற்றுக்கொண்டதெனக் காட்டுவதைவிட அதற்குக் கற்றுத் தந்தது மட்டுமே ஒரு நிதர்சனம் எனக் காட்டுவதில் ஏகாதிபத்திய சக்திகள் கருத்துடன் செயற்பட்டனர். இவ்வாறு நம் மத்தியில் மேலாதிக்கம் செலுத்திய அந்நியர்களிடமிருந்து பெற்றனவற்றை எல்லாம் களைந்து எமக்கான வடிவங்கள் கண்டறியப்படவேண்டும் என்பதான எதிர்நிலைத்தேடல் இன்று வலுப்பெற்று வருகின்றது. பிறரிடமிருந்து பெற்ற அனைத்தையும் புறந்தள்ளிவிட நினைப்பதென்பது வரலாற்றுக் கட்டம் ஒன்றை மறந்துவிட விரும்புகின்ற விடயமாகத்தான் இருக்கும். குறித்த வரலாற்றுக் கட்டத்தில் இங்கிருந்த தேவை யொன்றும் மேலாதிக்க சக்தியின் நலனை முன்னிறுத்திய வடிவில் நிறைவு செய்யப்படுவதனாலேயே அன்றைய புதிய வரவு ஏற்கப்பட்டிருக்குமே அவ்லாமல் முற்றிலும் திணிப்பினாலேயே இங்குவந்து சேர்ந்த கருத்துகளோ, சிந்தனைகளோ, வாழ்முறையோ உள்வாங்கப் பட்டிருக்கவில்லை.

அவ்வாறு ஆங்கில அரசு ஏற்படுத்திய மாற்றத்தில் அதிக பாதகத்தை விளைவித்த அடிப்படையான விடயம் நிலம் சார்ந்த சொத்துடைமையில் கொண்டுவந்த புதிய ஏற்பாடு. அதன் வெளிப்பாடாக சாதிகளிடையேயான உறவில் பதட்டங்களும் மோதல்களும் இன்றுவரை நீடிப்பன. நிலத்தின் பெரும்பகுதி கிராமச் சொத்தாகவும், அடுத்துள்ள ஒரு பகுதி அரசின் உடைமையாகவும், சிறிய பகுதியே மானியமாகப் பெறப்பட்ட தனியுடைமையாகவும் இருப்பதே நமது மரபாகும். ஆங்கில அரசு மிகப் பெரும்பகுதி நிலத்தை ஐரோப்பாவில் நிலவிய நிலப்பிரபுத்துவ முறைபோல் ஐமீன்தார் போன்றோருக்கு நிரந்தரச் சொத்தாக்கியிருந்தது.

இயல்பான மாற்றங்களும் திணிப்புக்களும்

இயல்பாக தமிழர் சமூக உற்பத்தி உறவில் ஏற்கனவே மூன்று நூற்றாண்டுகளாக விஜயநகரப் பேரரசர்களும் நாயக்கர்களும் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். அது இந்தியச் சாதி வாழ்முறைக்கு உட்பட்ட ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. முன்னதாக முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்கள் உருவாக்கிய ஏற்பாடுகளும் இந்திய நிலப் பிரபுத்துவ உறவுமுறைக்கு அனுசரணையாகவே அமைந்திருந்தன. குறிப்பாக நாயக்கர் ஆட்சிவரை பிறர் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் புதிய சாதிகளை உட்புகுத்திய அளவில் - அவற்றிடையேயான ஆதிக்கப்போட்டி, சுரண்டல் பரிமாணங்களிலான சர்ச்சைகள் என்பவற்றிற்கு இடமளித்தனவேயல்லாமல், சாதிய வாழ்முறையில் பெரும் சலனங்களை ஏற்படுத்திவிடவில்லை.

தமிழர் சமூக உருவாக்கம், வளர்ச்சி என்பவற்றில் இயல்பாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்பன எத்தகையன? ஊடுருவிய பிறர் எத்தகையவர், அவர்கள் புகுத்தியனவற்றுள் இயல்பானவையும் மாறாக விலக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்கள் என இன்று விவாதப் பொருளாகியிருப்பனவும் எவை என்பனவே இங்கு நமது அக்கறைக்கு உரியனவாகும். அதன்வழி தமிழர் சமயத்தை இனங்காண முயல்வோம்.

விவசாய மூலதனத் திணை மேலாதிக்கங்கள்

மூலதனம் என்ற புதிய உற்பத்திச் சக்தி ஒன்றைக் கண்டறிந்த ஐரோப்பியத் திணை நம்மீது மேலாதிக்கம் செலுத்தியபோது நமக்கான சாதிய வாழ்முறையிலும் மதத்திலும் சில சலனங்களை ஏற்படுத்தியிருந்ததே

அல்லாமல் முற்றான மாற்றங்களைச் சாத்தியமாக்கிவிடவில்லை. மாறாக, தமது நாடுகளின் வர்க்கங்களிடையேயான போராட்டங்களில் அரசியல் புரட்சிகள் வெடித்தெழ உள்ள வாய்ப்பை மடைமாற்றுவதற்கு சாதிகளிடையேயான உறவின் இந்தியப் பரிமாணத்தை முழு உலகுக்கு முரியதாகப் பிரயோகிப்பதற்கு ஏற்றதாக சாதி வாழ்முறை பற்றிய அவர்களது கற்றல் அமைந்திருப்பது என்பது குறித்து மேலே அலசியிருந்தோம். பிரதான எதிரியுடன் மோதுவதாய்ன்றி அருகேயுள்ள சாதியோடு மோதுதல் சாதிச் சமூகமரபு. இன்று மூன்றாமுலக நாடுகளில் தேசங்களிடையேயும் நாடொன்றினுள் தேசிய இனங்களிடையேயும் மோதலை வளர்த்துக் குளிர்காய்வதில் ஏகாதிபத்திய சக்திகள் கைதேர்ந்தவர்களாக இருப்பதில் சாதிச் சமூக மரபிலிருந்து அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட அம்சங்களும் உள்ளன.

விவசாயத்தினை மேலாதிக்கப் பேறான சாதி

இன்று உலக அளவில் ஒடுக்கும் தேசமாக மேலாதிக்கத்தைப் பெற்றுள்ள திணை, ஒடுக்கப்படும் தேசங்கள் என்பதான திணைகளை வென்றடக்கியதைப் போன்ற மாற்றம் ஒன்று இரண்டாயிரத்து ஐந்தாறு ஆண்டுகளின் முன்னர் தமிழர் சமூக உருவாக்கத்தின்போது இடம்பெற்றது. நவீன யுகத்துக் குரிய இன்றைய நிலை மூலதனத்தைத் திரட்ட வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்த ஐரோப்பியத்திணைக் குரியது. அன்று தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமானது விவசாய வாய்ப்பைப் பெற்ற மருதத்திணை கி.மு.5 முதல் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான வீரயுகப் போர்க்களங்கள் வாயிலாக ஏனைய திணைகளை வென்றடக்கியமையாகும். அவ்வாறு திணை மேலாதிக்கத்தால் பெற்ற அவர்களுக்கான வாய்ப்புக்களை அப்படியே இயல்பானது என வென்றடக்கப்பட்டவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதற்கில்லை. ஒடுக்குமுறையைத் தொடர்ந்து சகித்துக்கொண்டு, அதன்வழி தாம் சுரண்டப் படுவதனை ஏற்பதற்கு வென்றடக்கப்பட்டவர்களை உடன்பட வைத்தாக வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற வலுவான கருத்தியல் ஆயுதம் வெற்றிபெற்ற மருதத்திணைக் கிழார்களுக்குக் கிடைத்தது. வட இந்தியா விலிருந்து வந்திருந்த பிராமணர்களின் வர்ணக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது அக்கருத்தியல். இதன்பொருட்டு தமிழர் சமயம் பிராமண மதத்துடன் முழுமனதோடு கலப்படைந்தது.

இங்கு தமிழர் சமயம் எனக் கலப்படைவது ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களினதுமான வடிவமல்ல என்பதை அறிவோம். வெற்றி பெற்றவர்களே தமக்கு உகந்தவர்கள் எனப் பிராமணர்களை அரவணைத்தனர். ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கடவுளர்கள் தொடர்ந்தும் அந்தந்த மக்களால் வழிபடப்பட்டனர். கிழார்களின் போர்த் தெய்வங்களான கொற்றவையும் அவர் மைந்தன் முருகனும் பிராமண மதக்கடவுளரான உமையுடனும் ஸ்கந்தனுடனும் இணைப்படைந்தனர். ஒரு வகையில் முருகனின் மூர்த்தமாகவும் கருதப்படுகின்ற சிவன் முருகனின் தந்தையாக உருத்திரனுடன் அடையாளம் காணப்பட்டார்.

ஆக, பிராமண மேலாதிக்கம் என்பது இன்றைய உலகுக்கான ஏகாதிபத்தியத்தின் ஊடுருவலைப் போன்றதல்ல. பிரித்தானியராட்சி வேண்டாத விருந்தாளியாக நுழைந்து தனக்கு அனுசரணையான சுரண்டல் வர்க்க வடிவத்தை ஏற்படுத்த முனைந்தது. மாறாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மேலாதிக்கத்தை ஏற்கனவே பெற்ற ஆதிக்கத் தரப்பு நட்பு சக்தியாகக் கைகோர்த்த அணியாகப் பிராமணியம் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தது. அதேவேளை வட இந்தியாவில் பிராமணியம் செயற்பட்ட வடிவில் இங்கு பிரயோகிக்கப்படவில்லை. கிழார்களின் பரிணமிப்பாக வேளாண்மை செய்பவர் என்பதால் வெள்ளாளர் எனும் சாதியாகிவிட்டவர்களைப் புனிதப்படுத்தி அவர்களுக்கான மேலாதிக்கத்தை ஆன்மீகப்படுத்தும் வகையிலேயே பிராமணியம் இங்கே இயங்க முடிந்தது. வடக்கில் சூத்திரர்கள் எனக் கணக்கும் தொழிலுக்குரியவர்கள் இதன்பொருட்டு இங்கே சற்சூத்திரர்களாய்ப் புனிதப்படுத்தப்பட்டனர்.

இது பின்னாலே, சோழப் பேரரசு கங்கை முதல் கடாரம் வரை வென்ற காலத்துக்குரியது. அதற்கு முன்னதாகக் கிழார்களது அதிகாரம் வீழ்த்தப்பட்டு வணிகர் நலன்பேணும் களப்பிரர்களது ஆட்சியும், அவர்களை வீழ்த்திய பல்லவர் - பாண்டியர் ஆட்சிக்காலத்தில் பக்திப் பேரியக்கமும் இடம்பெற்றன. இந்தப் பக்திப் பேரியக்கத்திலேயே வெள்ளாளராகப் பரிணமித்த கிழார்கள் முழுமையான தலைமையை (பிராமணர்களுடன் கைகோர்த்தபடி) தமக்குரியதாக்கினர். முன்னதாக அவர்களது அதிகாரத்தைத் தகர்த்தவர்களான களப்பிரர் ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் பௌத்தமும் சமணமும் மேலோங்கியிருந்து வணிகத்தொழிலே கொல்லாமையைப் பின்பற்றத்தக்க புனிதத்துக்குரியதென்ற கருத்தியலை முன் வைத்து, வணிகச் சாதியினரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்படையதாக்க வகை செய்திருந்தனர். தமிழகத்தில் இந்த மாற்றம் கி.பி.3 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடக்கம் பெற்று, கி.பி. 6 வரை வணிகச் சாதியினர் ஆட்சிநீடிக்க ஏற்ற வலுவான தளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.

பண்பாட்டுப் புரட்சி வாயிலாக வணிகச் சாதி ஆதிக்கம்

முன்னதாக கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் வணிகச் சாதியினரது ஆட்சி ஏற்படும் வகையில் பௌத்தமும் - சமணமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியை நடத்தியிருந்தன. மகாவீரர் முன்னெடுத்த சமண எழுச்சியில் வணிகக் கருத்தியலின் இறுக்கம் இருந்தது. அதற்கு அமைவாக வர்ணக் கோட்பாடு முன்னிறுத்திய கருத்தியலின் பயன்பாட்டையே சாதகமாக்கிக் கொண்டு சைவியரான வணிகரே கொல்லாமையைத் தொழில் அளவிலும் பேணுபவர் என்பதால் வணிகர்களே புனிதர்கள் என வலியுறுத்தினர். (உழவுத் தொழிலில் ஏரிடையில் அகப்பட்டுப் பல உயிர்கள் மாபுமாதலால் விவசாயத்தை மேற்கொள்வோர் பாவம் புரிவர் என்பது அவர்கள் கருத்து). புத்தர் இயங்கியல் கோட்பாட்டில் உறுதியானவர். அன்றைய நிலையில் வணிக எழுச்சிக் கருத்துக்கள் அவசியப்பட்ட அளவில் அதனை முன்வைத்த போதிலும் அதனை இறுக்கமான கருத்துநிலைப்பாடாக்கவில்லை. பிச்சை எடுத்து உண்ணுவதில் சாதாரண மக்கள் (அநேகமாக விவசாயிகள்) வழங்குவது புலாலுணவாக இருப்பினும் ஏற்று உண்ணவேண்டும் என்பது புத்தரின் நிலைப்பாடு. அந்தவகையில் வலிந்த புனிதப்படுத்தல் எதனையும் மேற்கொள்ள அவசியமின்றிப் பிராமணரின் வர்ணக் கோட்பாட்டை முழுமையாகப் புத்தர் நிராகரித்தார். நிதர்சனத்தில் சாதிகள் இருப்பதை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். பிராமணச் சாதியினர் பிறப்பினாலேயே புனிதமான ஆன்மீகத் தொழிலுக்கு உரியவர்கள் என்பதை நிராகரித்து, அனைத்து சாதியினரும் பௌத்த பிக்குகளாகத் தனது சங்கத்தில் இணைந்து ஆன்மீக பரப்புவையை மேற்கொள்ள வகை செய்தார்.

பௌத்தத்திடம் காணப்பட்ட இந்த இயங்கியல் அணுகுமுறையினால் விவசாயச் சாதியினரது எழுச்சிக் கான கருத்தியலையும் பின்னர் உருவான வரலாற்றுக் கட்டத்தில் முன்வைக்க இயலுமாயிற்று. நாகார்ஜுனர் போன்றோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆயினும் சாதிவாழ் முறைக்கும் விவசாயச் சாதிக்கும் கூடுதல் பொருத்தமுடையதாக பிராமணியம் இருந்தமையால், அது ஏனைய இன மரபுக்குழு வழிபாட்டு முறைகளுடன் கலப்புற்று ஏற்படுத்திய இந்துமத உருவாக்கம் மேலாதிக்கத்தைப் பெறமுடிந்தமையால் பௌத்தம் இந்தியாவில் நீடிக்க இயலாத நிலையைத் தோற்றுவித்தது. அதே வேளை பிராமணர் அவசியப்படாத பல்வேறுநாடுகளுக்குமான சாதிவாழ் முறைக்கான மதமாக பௌத்தம் பரவலடைந்து சென்றது. சமணம் வணிகக் கருத்தியலில் இறுக்கமான பிடிமானத்தை வெளிப்படுத்திய வகையில் இந்தியாவிலுள் வணிகச் சாதியினருக்கான மதமாக நீடித்து நிலைத்து வரமுடிந்தது.

வீரயுக இலக்கியத்தில் கிழார்களாயிருந்தவர்கள் பக்திப் பேரியக்க எழுச்சியைத் தொடர்ந்து வெள்ளாளர் எனும் சாதியாக வடிவம் பெறுவது கவனிப்புக்குரியது. இவ்வாறே வீரயுகத்தில் குறிஞ்சியின் ஏலம், கராமுடி, இலவம்பட்டை, நீல மணிக்கல் மற்றும் நெய்தலின் உப்பு, முத்து போன்றனவற்றை

வணிகப் பொருளாக்கிய வணிகக் குழாங்களும் பின்னர் செட்டி முதலிய வணிகச் சாதிகளாக சம காலத்தில் அமைப்பாக்கம் பெற்றனர். சோழப் பேரரசர் காலத்தில் கல்வெட்டுகளிலும் பட்டயங்களிலும் இத்தகைய சாதி வடிவங்களும் அவற்றின் கடமைகள் - உரிமைகள் என்பனவும் பதிவு செய்யப்பட்டன. சோழப் பேரரசர் காலம் நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்திமுறை வெற்றிகரமாக அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தி விட்ட கட்டம் என்றவகையில், அதற்கு அமைவான சாதி உறவுகள் இறுக்கமான முறையில் வலியுறுத் தப்படலாயிற்று. அதற்காக சாதி நிலப்பிரபுத்துவத்துக்குரியது தான் எனக் கருதிவிட இயலாது. முன்னர் இனமரபுக் குழுக்களில் எதுவும் மேலாதிக்கத்துக்குரியதும் அல்ல. எவையும் தொண்டீழியத்துக்கு உரியனவுமல்ல. வேளாண்மை வாய்ப்போடு மருதத் திணைக்கான இன மரபுக் குழுக்கள் வீரயுக யுத்த சன்னதத்தோடு ஏனைய திணைகளுக்கான இன மரபுக் குழுக்களை வென்றடக்கிக் கிழார்கள் தம்மை ஆதிக்க சக்தியாக்கிய போதே அவையனைத்தும் இன மரபுக் குழுக்கள் எனும் பண்பை இழந்து சாதிக் குரிய இயல்புகளை வரிக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

கிழார்கள் அப்போதே வெள்ளாளர் எனப் பெயர் பூணாவிட்டலும், பிராமணியத்துடன் கைகோர்த்துத் தம்மைச் சற்குத்திரர்கள் ஆக்கும் வேலையைத் தொடங்கிவிட்டனர். அதேபோன்றே வென்றடக்கப்பட்ட இன மரபுக் குழுக்களைச் சாதிகளாக்கிப் பரம்பரை பரம்பரையாக தத்தமக்கான சாதித் தொழில்களை மேற்கொள்வதற்கு அடிகோலும் செயற்பாடுகளையும் தொடங்கியிருந்தனர்.

வேளாண்மைச் சாதியின் ஆதிக்கத்தில் நிலப்பிரபுத்துவம்

இது முழு நிறைவைப் பெற்றது சோழப் பேரரசர் காலத்தில், நிலப்பிரபுத்துவம் வலுப்பட்ட நிலை யில்தான், கிழார்கள் தமக்கான சிறிய நிலத்தில் பிறர் உழைப்பையும் ஈடுபடுத்தியிருப்பாராயினும் நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்தியுறவில் பெரிய நிலப்பரப்பில் ஏராளமான பண்ணையடிமைத்தன உழைப் பாளர் பயன்படுத்தப்பட்டனர் என்பது பண்பு ரீதியில் வேறுபட்ட ஒன்றாகும். அவ்வாறே பெருக்கமடைந்த விவசாயத்துக்கான உற்பத்திக் கருவிகளைச் செய்து கொடுக்கும் கைவினைத் தொழிற்றுறைச் சாதியினரும் பெருமளவில் வேண்டப்பட்டனர். வென்றடக்கப்பட்ட இன மரபுக் குழுக்களே பண்ணை யடிமை மற்றும் கைவினைத் தொழிற்றுறைச் சாதிகளாக்கப்பட்டனர். விவசாயச் சாதிகள் வலங்கைப் பிரிவு எனவும், கைவினைத் தொழிற்றுறைச் சாதியினர் இடங்கைப் பிரிவு எனவும் கூறப்படும் மரபு சோழர் காலத்தில் தொடக்கம் பெற்று அவர்களது வீழ்ச்சிக்குப் பின்னரும் நீடித்து வந்தது. வலங்கை - இடங்கை பிரிவுகள் முதலில் படையினர் மட்டத்திலே இருந்து பின்னர் உற்பத்தித்துறையிலும் பேசு பொருளானதாகக் கூறுவர். (சோழ நாட்டிற்குரிய படையினர் வலங்கையினர், வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பிராந்தியங்களிலிருந்து படையில் சேர்க்கப்பட்டவர்கள் இடங்கையினர் என வகுக்கப்பட்டிருந்தனர்.) சோழ மண்டலத்தினுள் வென்றடக்கப்பட்ட மருதத் திணை சாராத ஏனையவர்கள் பெரும்பாலும் நிலத்துடன் பிணைக்கப்பட்ட பண்ணை அடிமைகளாகவும், ஏனைய பிராந்தியத்திலிருந்து வெற்றி கொள்ளப்பட்டவர்களிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் கைவினைத் தொழிற்றுறைச் சாதிகளாகவும் ஆதிக்கப்பட்டதன் பேறாக வலங்கை - இடங்கைப் பிரிவுகள் உற்பத்தியுறவுடன் இணைத்துப் பேசப்படும் நிலைதோன்றியிருக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும், வீரயுகத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் சாதிகள் என்பதாக இனமரபுக் குழுக்கள் பண்பு மாற்றம் பெறும் செயற்பாடு தொடக்கம் பெற்று சோழப் பேரரசர் காலத்தில் முழு வடிவம் பெற்றுவிடுகின்றது என்பதே இங்கு எமது கவனிப்புக்குரியதாகும். வெற்றிபெற்ற வெள்ளாள ஆட்சியாளருடன் இணைந்து பிராமணர்கள் சாதி அமைப்பாக்கத்துக்கான கருத்தியலை வழங்கினர். இவர்களது கடவுளர்களாக சிவன் - விஷ்ணு என்போர் மேலாதிக்கப் பண்புடைய பரம்பொருள் (முழுமுதற் கடவுள்) நிலையில்

வைக்கப்படுகின்றனர். வென்றடக்கப்பட்டவர்களது கடவுளர்கள் பரிவாரத் தெய்வங்களாகக் கருதப் படுவர். சமூக முறைமையின் பிரதிபலிப்புக் கடவுள் கோட்பாட்டிலும் சாதிய வாழ்முறையின் ஏற்றத்தாழ்வு கடவுள் வரிசைப்படுத்தலிலும்.

இந்துமதம் : சாதிகளின் சமயங்களின் சமயம்

ஒவ்வொரு சாதியினரும் தமக்கேயுரிய கடவுளரையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் கொண்டிருந்தனர். ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக அமைப்பாக்கம் உருவாகுமுன்னர் இனமரபுக் குழு வாழ்முறையிலிருந்த இயற்கை வழிபாடு, இறந்த மூத்தோர் வழிபாடு என்பவற்றிலிருந்து இந்தக் கடவுளரும் வழிபாட்டு முறைகளும் தொடர்ந்தன. மேலாதிக்கம் பெற்ற சாதியினரிடமும் முந்திய இன மரபுக்குழு வழிபாட்டு முறையின் தொடர்ச்சிகள் உண்டு. அதேவேளை, தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்திக் காட்டவும், அதனை ஏற்படையதாக்கும் கருத்தியலை வலியுறுத்தவும் ஏற்றதாக மேலாதிக்கக் கடவுள் ஒன்று அவசியமாயிற்று. சிவனும் விஷ்ணுவும் அத்தகையவர்கள்.

இந்தப் பெருந் தெய்வங்களுக்கான பெயர்களும் அடையாளங்களும் முன்னதாக வேத இலக்கியத்தில் உள்ளன. சிந்துவெளிப் பண்பாட்டிலும் அடையாளங் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து வந்த சிவன், விஷ்ணு அல்ல முன்னர் அதே பெயர்கள் - அடையாளங்களுடன் இனங்காணப்படுபவர்கள். அவர்கள் பல தெய்வங்களோடு, பத்தோடு பதினொன்றாக இடம்பெற்றவர்கள். அவர்களது ஆணைக்கு மற்றத் தெய்வங்கள் பணிவதில்லை. இன மரபுக்குழு வாழ்முறை மருதத்திணை மேலாதிக்கத்தால் சாதிகளை உருவாக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ வாழ்முறைக்கு வந்தபோது பேரரசின் ஆணைக்கு சிற்றரசர்கள் கட்டுப்படுவது போல சைவரின் சிவனுக்கும் வைணவரின் விஷ்ணுவுக்கும் பரிவாரத் தெய்வங்கள் கீழ்ப்பட்டவர்களாய்ப் பணிந்தாக வேண்டும்.

பிராமண மதம் கரைந்தழிந்து பெருந்தெய்வக் கோட்பாட்டின் மத உருவாக்கம்

தவிர முன்னதாக பிராமண மதத்தின் பல்வேறு கடவுளர்களில் அடங்கியிருந்த அக்கினி, இந்திரன், வருணன், உமை, உருத்திரன், விஷ்ணு என நீளும் பல நூற்றுக்கணக்கான கடவுளரில் எந்தவொரு கடவுளும் பல்வேறு பிரதேசங்களுக்குமான பொதுக் கடவுளாய் ஆகிவிடவில்லை. நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கான மாற்றத்தை எட்டும் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பிராமண மதம், பௌத்தம், சமணம் என்பன அரசரைத் தம்வசப்படுத்த முயன்றன. அதன்வாயிலாக அந்த அரசைத் தமக்கான தாய்க் கொண்டுள்ள கிழார்கள் - வணிகர் என்ற ஆதிக்கம் பெற்றோரைத் தமது புரவலர்களாகக் எத்தனித்தன. அதிகார நிலை பெறாத சாதிகள் மற்றும் இன மரபுக் குழுக்கள் கிழார்களதும் வணிகர்களதும் கடவுளர்களை ஏற்றாகவேண்டிய சமூக - பொருளாதாரக் காரணிகள் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இருக்கவில்லை. மாறாக நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பில் பண்ணையடிமைகளும் கைவினைத் தொழிற்சாதிகளும் நிலப்பிரபுத்துவச் சாதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்தாக வேண்டிய பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் காரணி ஏற்பட்டுவிட்டது. இதன் பேறாக, நிலப்பிரபுத்துவத்துக்குரிய முழுமுதற் கடவுளாக பட பரிணமித்த சக்தி, சிவன், விஷ்ணு என்போருக்கு ஏனைய சாதியினரது கடவுளர்கள் பணிந்தாக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அத்தகைய ஒரு முழுமுதற் கடவுள் உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுவதற்குரியவராக அனைத்து சாதியினரிடமும் பணிந்து அவரைப் போற்றியாக வேண்டும் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தத்தக்கவராக ஆக்கப் படவேண்டும். பேரரசு எல்லையைக் கடந்தும், ஏனைய பிராந்தியங்களில் அதன் மேலாண்மை நிழல்படியும் மொழிபெயர்தேயங்களிலும் அந்தப் பரம்பொருள் ஏற்படைய ஒரே கடவுளாகப் போற்றப்பட வேண்டும். இதன்

காரணமாக சயாம் (தாய்லாந்து), வியட்னாம், கம்போடியா, இந்தோனேசியா வரை சிவனும் விஷ்ணுவும் ஏற்புடைய பரம்பொருளாகியிருந்தனர். (பின்னர் அந்த நாடுகளில் அத்தகைய முழுமுதற் கடவுளான புத்தர் ஏற்புடையவரானார்).

இவ்வாறு தமிழர் வாழ்வில் சிவன் 'ஏகப் பிரதிநிதியாக்கப்படுவதில் ஏற்படவேண்டிய மாற்றத்துக்கான எத்தனிப்புக்களில் பல சுவாரசியங்கள் இடம்பெற்றன. வட இந்தியாவில் அக்கினி முதல் விஷ்ணு வரை நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு முந்திய பல கடவுளர்களாக விளங்கியது போலத் தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் கொற்றவை, முருகன், திருமால், வருணன், இந்திரன் (வேந்தன்) போன்ற பல கடவுள்கள் - எவரும் மேலாதிக்கம் பெற்றவராய் இல்லாத சமத்துவத்துடன் இருந்தனர். ஆயினும் ஏற்றத்தாழ்வை நிதர்சனமாக்கும் யுத்தத்தின் கடவுளான கொற்றவை எவரைவிடவும் சற்றுத் தூக்கலாக முன்னுரிமை பெறுவது தவிர்க்கவியலாததாக இருந்தது. இன மரபுக் குழுக்களின் தாயுரிமைச் சமூகத் தொடர்ச்சியாக இவ்வகையில் பெண் தெய்வ வழிபாடு தமிழர் வாழ்வில் நீடித்துவந்து ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக முறை உருவாக்கக் கட்டத்திலும் கொற்றவை இவ்வாறு மேலாண்மை பெறும் நிலையில் இருந்தது. ஆயினும் ஏற்றத்தாழ்வு நிதர்சனமாகிய வீரயுக இறுதிக்கட்டத்தில் ஆணாதிக்கமும் வலுப்பெற்றுவிட்ட குழலில் கிழார்களின் பெருந்தெய்வமாக வளரும் வாய்ப்பை கொற்றவை மைந்தன் முருகன் பெறுவதை அந்தத் தாய்த் தெய்வத்தால் தடுக்க இயலவில்லை.

கிழார்களது அதிகாரம் மறுக்கப்பட்டு வணிக மேலாதிக்கம் கோலோச்சிய மூன்று நூற்றாண்டுகள் கடந்து நிலப்பிரபுத்துவமாகக் கிழார்கள் பரிணமிக்கத் தொடங்கும் கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பங் கொள்ளும் எழுச்சி அப்படியே பழையதன் மீட்டுருவாக்கமாக இருக்க இயலாதிருந்தது. பழையதன் வீச்சையும் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். புதிய சக்திகள் பரந்த தளத்தில் ஏற்கத்தக்க மாற்றங்களை யும் புகுத்தியாக வேண்டும். கொற்றவை வழிபாட்டில் யுத்தகளம் வரை சென்று சடங்குகளைப் பேய் மகளிர் என்ற பெண் பூசாரிகளே மேற்கொள்வர். அத்தகைய ஒரு பேய்மகள் இல்லாமல் கொற்றவையின் இடத்தை முழுதாக ஆணாதிக்கத் தெய்வம் ஒன்றுக்கு மட்டும் நிறு இயலவில்லை. அவ்வாறு ஒரு பேய் மகளாக காரைக்கால் அம்மையார் (புனிதவதியார்) அமைந்தார்.

கிழார்களின் முருகன் - ஆண்டுகளின் சிவன்

முருகன் தமிழ்க் கடவுளுக்கான பல சாதகங்களைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் அடிநிலை மக்களும் போற்ற ஏற்றதான வடிவமாக சிவன் அமைவது காலத் தேவையாக இருந்தது. அந்தவகையில் பாசுபதம், காளாமுகம், பைரவம் போன்ற 'சிறுதெய்வ' வழிபாடுகளுக்குரிய பல கடவுளரை இணைத்த, முருகனின் மூர்த்தமாகவும் காட்ட ஏற்றவரான சிவன் முழுமுதற் கடவுளாக முன்னிறுத்தப்பட்டார். இவ்வாறு நிலப்பிரபுத்துவச் சமூகத்துக்கான ஆணாதிக்கக் கடவுளை மேலாதிக்கம் கொள்ளச் செய்த சைவப் பரப்புரையாளர் ஒரு பெண் என்பது மட்டுமன்றி, வணிகச் சாதியொன்றில் இருந்து வந்தவர் என்பதும் கவனிப்புக்குரியது. ஆக, சுடலைப்பொடிபூசி அலையும் ஆண்டி முதல் அன்றைய சமூக உச்சாணிக் கொப்பி லிருந்த வணிகர் வரை தமது சுதந்திரத்தைத் தாரைவார்த்துக் கொடுக்கும் பெண்களையும் உட்படுத்திய தாக அனைத்துத் தரப்பினரும் ஏற்கிற பரம்பொருளாக சிவன் உயர்ந்து வந்தார். ஒரு நூற்றாண்டின் பின்னர் (கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து) அன்றைய காலப் பின்னணியைப் பொறுத்தவரையில் பெரும் இயக்கம் எனக் கூறத்தக்க வகையில் பரிணமித்து வளர்ந்த பக்தி எழுச்சியில் பல்வேறு சாதிகளின் மத்தியிலிருந்தும் வந்த நாயன்மார்கள் பங்கேற்றனர். பக்திப் பேரியக்கத்தைத் தொடக்கி வைத்த வெள்ளாளரின் பிரதிநிதியான நாவுக்கரசரும், பிராமணர்களின் பிரதிநிதியான ஞானசம்பந்தரும் நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கம் பெற்றுக்கொண்ட தத்தமது சாதிகளின் நலன்களை முன்னெடுத்தனர் (பிராமணர்களில் ஒரு பகுதியினரே

வடக்கிலிருந்து வந்தவர்கள். தமிழகத்திற்குரியதான கோத்திரங்களைச் சேர்ந்தவர் கணிசமான தொகையினர் உள்ளனர்.) இவர்களிடம் தமது ஆதிக்கத்தைப் பறிகொடுத்த வணிக சாதியினரின் பிரதிநிதியான அப்பூதியடிகள் முதல், மென்மேலும் கடின வாழ்வுக்குள் மூழ்கடிக்கப்பட்ட பண்ணையடிமைச் சாதியினரான நந்தனார் வரையானோர் பக்தி இயக்கத்தில் பங்கேற்று சிவன் அனைத்துச் சாதியினரும் கொண்டாட வேண்டிய மேலாதிக்கக் கடவுள் என ஆக்கிவைத்தனர். இது ஆதிக்கம் பெற்ற நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தில் அனைத்துச் சாதியினரும் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஊடாட்டத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற அம்சமாகும். பெருநிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளிடம் பல்வேறு சக்திகளையும் பிணைப்புற வைப்பதில் சைவம் பெற்ற வெற்றி போன்றே சிறு நிலவுடமையாளர் மதமான வைணவமும் இயக்கம் கொண்டிருந்தது. வைணவத்திற்கான இந்த மாற்றம் ஏற்கெனவே (சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னதாக) வடக்கில் நடந்தேறியிருந்தது. அங்கு சைவம் சிறு நிலவுடமையாளர்களுக்குரியதாக இருந்தது. வைணவமே பெருநிலப்பிரபுத்துவ சக்திக்குரியதாய் வடிவங் கொண்டது. அதன்பொருட்டு விஷ்ணுவின் பல்வேறு இனமரபுக் குழுவினரது கடவுள்களும் இணைக்கப்பட்டனர். கிருஷ்ணர், வாசுதேவன், பலராமர், நாராயணன் போன்றோர் பல்வேறு இனமரபுக் குழுவினருக்கான கடவுளர். அவர்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு விஷ்ணுவின் பல்வேறு அவதாரங்களுக்குரிய வடிவங்களாக வைணவத்தால் காட்டப்பட்டது.

வங்காளத்தின் பெருந் தெய்வமான சக்தி, சிவன், விஷ்ணு ஆகிய முழுமுதற் கடவுள்களையுடைய சாக்தம், சைவம், வைணவம் ஆகிய மதங்களுக்கிடையே அவ்வப்போது பூசல்கள் ஏற்பட்டதுண்டு. அதைமீறி ஒன்றுபட்டு இயங்கும் தேவைகளும் இருந்தன. பிராமணியம் இந்த மூன்று மதங்களையும் இணைக்கும் சக்தி. பிராமணிய எதிர்ப்புடைய பௌத்தம், சமணம் ஆகிய மதங்களை வீழ்த்தும் பொருட்டு ஒன்றிணைந்த கருத்தியலையும் புராண - இதிகாசங்களையும் படைத்தவர்கள், பின்னாலே வலுவான எதிர்ச் சக்திகளாக நீடித்துவரும் இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம் என்பவற்றுக்கு எதிராகவும் இணைவைப்பேணித் தொடர ஏற்ற சடங்காசாரங்களை வளர்த்தனர். அந்தவகையில் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட வைதீக நெறி எனும் பொதுப்பெயர் இவற்றை இணைத்துக் கொள்ளும் சொல்லாக இருந்தது.

செமிட்டிக் இனம் வடிவப்படுத்திய நிறுவனமயப்பட்ட மதக்கோட்பாடு

ஒரு கடவுள், புனித நூல், நிறுவன வடிவம் என்பன மதம் ஒன்றை அடையாளப்படுத்த அவசியம் என்பது ஐரோப்பியச் சிந்தனை மரபு. யூத - கிறிஸ்தவ - இஸ்லாம் மதங்கள் அத்தகையன. இந்த மதங்களை வழங்கிய செமிட்டிக் இனப் பிரிவினரது வரலாற்றிலிருந்து சில வேறுபாடுகளுடன் இயங்கிய வைதீக நெறி (இந்து சமயம்), ஒருவகையில் செமிட்டிக் மதங்களுடன் பொதுப் பண்பையும் கொண்டுள்ளது. ரிக் வேதப் பிராமணர்களும் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டு பூசுக்களும் இணைந்து உருவாக்கிய பிராமண மதம் (ரிக் வேத சிந்துவெளி மதங்களான இரண்டிலுமிருந்து வேறுபட்டு பரிணமிப்படைந்த புதிய பண்புகளைக் கொண்டது இது). தோற்றம்பெற்ற கி. மு. 1200 ஆம் ஆண்டளவிலேயே யூத மதமும் வடிவம் பெறலாயிற்று. யூத மதமும் பிராமண மதத்தினர் போன்றே தம்மைத் தனித்துவமான இன மரபுக்குழு போல் பிரித்து வைப்பவர்களாய் இருந்தனர். தம்மை மட்டுமே கடவுளின் வடிவமாயோ, ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றவர்களாயோ கருதினர்.

அனைத்து மக்களையும் சகோதரர்களாக அரவணைத்து, யூதரல்லாதோரும் கடவுளின் ஆசீர்வாதத் துக்குரியவர்கள் என்ற இயேசுகிறிஸ்துவின் பெயரால் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஐரோப்பாவுக் கான கிறிஸ்தவம் எழுச்சிபெற்ற அதே சமகாலத்தில் தான் பல்வேறு இன மரபுக்குழுக்களுடன் பிராமண மதம் கலப்புற்று உருவான புதிய மதமான இந்து மதம் பரிணமித்து வரலாற்று அரங்குக்கு வந்தது. ஒரு கடவுள் கோட்பாட்டில் வளர்ச்சியடைந்த வடிவத்தை வெளிப்படுத்திய இஸ்லாம் தோற்றம்பெற்று உறுதிப்படுகின்ற ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் சைவசித்தாந்தத்தின் பதிக் கோட்பாட்டுக்கான முன்

அடையாளங்கள் தேவாரங்களில் கருக்கொண்டு வளர்ந்து வந்தன. இருப்பினும், வர்க்கப் பிளவினையுடைய சமூக முறைகளுக்கான ஒரு கடவுள் என்ற கோட்பாட்டு நிலையிலிருந்து இந்துசமயம் தனித்துவ வேறுபாட்டை இழக்கமுடியாததாக சாதிய வாழ்முறைக்கான தேவை தன்னிகரில்லாத தனிச் சக்தியாகப் பதியை இனங்கண்டாலும் பரிவாரத் தெய்வங்களையும் வலுவிழக்க இடந்தராது நீடித்து வைத்திருக்க வகை செய்தது.

சாதிகள் ஒவ்வொன்றின் சமயங்களும் பரம்பொருளும்

சாதி பேதத்தை ஆன்மீகத் தளத்திலிருந்து நியாயப்படுத்தும் இந்து மதம் நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக முறைக்கு மிகச் சாமத்தியமாகப் பொருந்தியிருந்தது. நிலவுடைமையாளர் என்ற வர்க்க உயர்நிலையை எட்டிய ஆதிக்க சாதிப்பிரிவின் உயர்மட்டத்தினருக்கு உரியதாக கடவுள் கோட்பாட்டில் அதியுயர் வடிவமான பதிகண்டறியப்பட்டு முழு வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது. சோழப் பேரரசு உச்சநிலையில் இருந்த கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டில் ஆகும். இது, அன்றைய சமகால உலகில் சோழப்பேரரசு அதியுயர் வளர்ச்சிகளை எட்டியிருந்ததற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும் கருத்தியல் வெளிப்பாடாகும். பல்வேறு சாதிப்பிரிவினரும் அவ்வப்போது மோதல் நிலையை அடையும் முரண்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த அதேவேளை, இனங்கி இயங்க வகைசெய்யும் ஆட்சிமுறையும் கருத்தியல் வடிவங்களும் செயற்பட்டன. நிலப்பிரபுத்துவச் சாதியினரின் கடவுளான சிவனை நெருங்கமுடியாத தொலைவில் ஒடுக்கப்பட்ட பண்ணையடிமைச் சாதியினர் வைக்கப்பட்டனர். பெருந்தெய்வக் கோயில்களினுள் அவர்கள் செல்லமுடியாத தீண்டாமை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. சற்குத்திரர் எனப்படுகிறதப்படுத்தப்பட்ட வெள்ளாளர்கூடக் கருவறைக்குள் நுழைய இயலாது. கடவுள் சந்திதானமான கருவறையினுள் தம்மால் அழைத்து அமர்த்தப்பட்ட பிராமணரை மட்டும் அனுமதித்து திணை மேலாதிக்கத்தைத் தமது தோள் வலியால் வென்றெடுத்த வெள்ளாளர்கள் கோயிலினுள் தம்மையே தூரப்படுத்துகின்ற போது, வென்றடக்கப்பட்டவர்கள் தீண்டாமைக்கான அதி தூரத்திற்கு விலக்கப்படுவது ஏற்கவேண்டியது தானே!

அவ்வாறு விலக்கப்பட்டதைக் குறித்து அலட்டிக்கொள்ளும் தேவை ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினருக்கு இருக்கவில்லை. அவர்களுக்கான நாட்டார் சமயம் அவர்களுக்கு உண்டு. ஆதிக்க சாதியினரிலும் மிகப்பெரும்பான்மையினர் இனமரபுக்குழு வாழ்முறையின் தொடர்ச்சியான பசுவையும் குரங்கையும் இறந்த மூதாதையரையும் சூரியனையும் வழிபடுகின்றவர்களாகவே இருந்தனர். அத்தகைய நாட்டார் தெய்வங்களுக்கே சக்தி அதிகம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு உண்டு. பெரும் தெய்வங்கள் உடைமை வர்க்கக் குணம்சம் கொண்டிருப்பன. சாதிய வாழ்முறையை அது பேணவேண்டும் என்பதால் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் அவையவைக்கான இடங்களையும் உரிமைகளையும் அந்தக் கடவுள் பிரயோகிப்பதாகக் காட்டுவதன் வாயிலாக ஆதிக்க வர்க்கக் கடவுள் சாதியக்கடவுளாகவும் ஆகின்றார். அதனைப் பணிந்தேற்கும் ஒடுக்கப்படும் மக்கள் தத்தமது தளங்களில் தமக்கான நாட்டார் வழிபாடுகளை மேற்கொள்வதன் வாயிலாக திருப்திப்பட்டுக் கொள்வர்.

ஆதிக்க வர்க்கக் கடவுளும் சாதிக் கடவுளர்களும்

ஆக, சைவசமயத்தினுள் ஆதிக்க சாதியின் உயர்வர்க்கத்தினர்களுக்கான சைவசித்தாந்தமும் ஏனையவர்களுக்கான நாட்டார் சமயமும் உள்ளதைப்போல ஒவ்வொரு சாதிக்கான சமயங்களையும் உட்படுத்திக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக காத்தவராயனைக் காணலாம். ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் வீரனான அவன் கொல்லப்பட்ட பின்னர் அவர்களுக்கான கடவுளாக காத்தவராயன் ஆகினான். அந்த வீரனையும் சிவனின் மகன் எனக் காட்டுவதன் வாயிலாகக் காத்தவராயனை வழிபடுவோரது சமயத்தைத் தனக்குள் ஆட்படுத்திக் கொள்கின்றது சைவம்.

இதேபோன்று சிவன், விஷ்ணு, சக்தி போன்ற தெய்வங்களோடு சாதிச்சமயம் ஒவ்வொன்றின் கடவுளர் ஏதோவொருவகையில் குடும்ப உறவுகொள்ள வைக்கப்படுகின்ற அதேவேளை, அந்தப் பெருந்தெய்வங்கள் தமக்குள் மாமன் - மச்சான், கணவன் - மனைவி உறவுக்குரியன என்கின்றவகையில் இந்துசமயம் ஒரு சமயமாக ஆக்கப்படுவது இலகுவானதாகின்றது. அதேவேளை சாதிகளின் சமயங்களின் சமயமாக அது உள்ளது.

உண்மை வேதங்கள்

நிலவுடைமை அமைப்புக்கு சாதிமுறை பொருத்தமுடையதாக இருந்தபோதிலும் சில நெருக்கடிகளையும் அது சந்திக்க நேர்ந்தது. அது குறித்துப் பின்னாலே பார்ப்போம். முன்னதாக தமிழின் சாதகம் பற்றி, இந்தியாவில் இறுதிய கூர்முனையாக தமிழகம் விளங்கும் அதன் புவியியல் அமைவு காரணமாக, வட இந்தியா சந்தித்த அடுத்தடுத்த அந்நியத் தலையீடுகளைத் தமிழ்ச் சமூகம் அந்தளவுக்கு முகங் கொடுக்க நேர்ந்ததில்லை. அதன் காரணமாகவே 13ஆம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ்ச் சமூக வரலாறு சுயமாக வளர்ந்தது, அவர்கள் ஒப்புதலுடனேயே அந்நியக் கருத்துக்கள் உள்வாங்கப்பட்டன என ஒப்பீட்டு ரீதியில் எழுதிச்செல்ல இயலுமாகின்றது. இதன் காரணமாக இந்தியா முழுவதும் தமிழ் மட்டுமே சமஸ்கிருதம் சாராது தனக்கான இலக்கியத்தை வீரயுகம் தொட்டுப்படைத்து, வளர்த்துவர இயலுமானது. வடக்கில் சாதியம் தோற்றம்பெற்றபோதிலும், அதன் தொடக்கம் எப்படி நேர்ந்தது என இந்தியவியலாளர்களால் தெளிவுற இயலாதிருப்பதற்கு அந்நியத்தலையீடுகள் பிரதான காரணியாகின்றது. அந்தச் சமூகங்களின் வரலாற்றுத் தொடக்கங்களைக் காட்டும் அவற்றுக்கேயுரிய மொழியின் இலக்கியங்கள் இல்லை. தமிழின் வரலாற்றுத் தொடக்கத்துக்கான வாய்மொழிப்பாடல் பண்புகளை உள்வாங்கிய வீரயுகப்பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுவதனாலேயே, திணைமேலாதிக்கத்தால் மருதத்திணைக்குரியதான இனமரபுக் குழு ஏனைய திணைகளுக்கான இன மரபுக்குழுக்களை வென்றடக்கிய பின்னர், அந்த ஏற்றத்தாழ்வு முறை நீடித்துத் தொடரச் சாதியக் கருத்தியலை உள்வாங்கிய மையைக் கண்டுபிடிக்க இயலுமாகின்றது.

இந்த வரலாற்றுச் செல்நெறியை அடிப்படையாக வைத்து வட இந்தியாவில் சாதியம் தோற்றம்பெற்றதனை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கலாம். ஐயாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் சிந்து சமவெளியின் பரந்த விவசாயப் பிரதேசத்தின் மையங்களில் வளர்ச்சியடைந்த பல நகர அரசுகள் இருந்துள்ளன. அதற்கான மதம் இருந்துள்ளது. ஆயினும், விவசாயத்தளங்கள் மீது இந்த மைய அரசுகள் தமது மேலாதிக்கத்தை எவ்வகையில் நிலைநிறுத்திச் சுரண்டலைத் தொடர்ந்து தமக்கான அதியுயர் நாகரிக வாழ்வைப்பெற்றன என்பதற்கான இலக்கியப்பதிவுகள் இல்லை. கிடைப்பது அந்த நாகரிகம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கி அதற்குரியவர்கள் தாங்களாகவே அந்த நகரங்களை விட்டுவிடத் தொடங்கியபின்னர் உட்பிரவேசிக்கும் ஆரியர் எனப்படுகின்ற அந்நிய இனமரபுக் குழுக்களின் வாய்மொழி இலக்கியமாக இருந்து பின்னாலே பதியப்பட்ட ரிக் வேதப் பாடல்கள் தாம்.

பிராமணமதம்: சிந்துவெளிப் பண்பாடு - இருக்கு (ரிக்) வேத இணைவு

சிந்துவெளிப் பண்பாட்டினர் திராவிடர், அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களாய் வந்தவர் வெள்ளை இனத்து ஐரோப்பிய ஆரியர். அவர்களின் ரிக் வேதமே இந்திய வரலாற்றுக்கு ஒளிபாய்ச்சுகிறது என்றவகையில் நவீன இந்தியச் சமூக உருவாக்கத்திற்கு ஐரோப்பா உதவியது போலவே வரலாற்றுத் தொடக்கத்திலும் ஆரியர் வாயிலாக உதவியிருக்கின்றது என்ற ஏகாதிபத்தியவாதப்புணைவுகள் கட்ட விழுத்துவிடப்பட்டன. கூடவே, ஆரிய - திராவிட இனவாத மோதல்களை விதைத்துப் பிரித்தாளும் தந்திரோபாயத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். ஆயினும், தொடர்ந்த ஆய்வுகள் ஆரியர் ஒரே இனமரபுக்குழுவாக ஒன்றடி

மன்றடியாக வந்து புகுந்து இந்தியாவை வெற்றிகொண்டவர்களுமல்ல, சிலநூறு வருடங்களாய்ப் பல்வேறு இனமரபுக் குழுவாக அவர்களுக்குள் வேறுபட்ட வளர்ச்சிகளோடு வந்தவர்களில் எவரும் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் உயர் நாகரிகத் தளத்துக்கான வளர்ச்சியின் ஆரம்பப்படிக்கைக்கூட எட்டாதவர்கள் என்ப தனை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தவிர, ஆரியர் - திராவிடர் என இன வேறுபாடு கொள்ளும் வகையில் மனிதகுலத்தோற்றம் வெவ்வேறு அடிகளிலிருந்து தொடக்கம் பெறவில்லை. ஒரு தாய் மூலத்திலிருந்தே மனித குலம் உருவாகி வளர்ந்து உலகெங்கும் பரவியது. அந்தந்தப் புவியியல் சூழலினால் நிறவேறுபாடு ஏற்பட்ட போதிலும் மனித குலம் ஒன்றேதான் என்பதனை இன்றைய DNA ஆய்வுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அந்தவகையில் ஏகாதிபத்தியத்தின் இனவாத ஆய்வியல் புறந்தள்ளப்பட வேண்டியதுதான். அதேவேளை குழந்தையை நிராட்டிய பின்பு தொட்டியிலிருந்து நீரை வீசும் போது குழந்தையையும் தூர எறிந்துவிட இயலாது. அன்றைய ஆய்வுகளுக்குத் தவறான உள்நோக்கங்கள் இருந்தபோதிலும் அவற்றின் வாயிலாக பல உண்மைகளும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆய்வுகளின் ஏகாதிபத்தியச் சூழ்ச்சிகளை இனங்கண்டு விலக்கி, சரியானவற்றைக் கையேற்று, புதிய ஆதாரங்களைத் தேடிக்கண்டறிந்து எமது வரலாறு குறித்த தெளிவினைப் பெறுவது அவசியமாகும். ரிக் வேத ஆரியர்கள் இந்தியாவினுள் பிரவேசிக்க முன்னர் பல ஒற்றுமைகளையுடைய அலெஸ்தா எனும் வடிவில் ஈரானில் காணப்பட்ட இலக்கியத்தைவிட்டுக்கடந்து வந்தனர். இந்த ஒப்பீடும் ஏனைய ஆதாரங்களும் ஆரியக்குழுக்களில் ஒரு பகுதியினர் ஐரோப்பாவிலிருந்து வருகை தந்தமையைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் சிந்துவெளியில் புல்வெளிகள் போதாமையால் தமது கால்நடைகளுக்கான உணவின் பொருட்டு இந்தியாவின் கிழக்கே கங்கைச் சமவெளியை அடைந்த பின்னர் நிலையாக வாழ ஆரம்பித்து அரசருவாக்கத்தைப் பெற்றனர். தமது வெள்ளை நிறம் - சுதேசிகளின் நிறம் என்பவற்றின் வேறுபாடு தோற்றுவித்த உணர்வின் வெளிப்பாடாக, சமூக வேறுபாட்டினைக் குறிக்கும் வர்ணக்கோட்பாடு ரிக் வேதத்தில் பதிலாக இடம்வைத்துள்ளனர். தமக்குள் சத்திரியர், பிராமணர், வைசியர் என மூன்று வர்ண வேறுபாடாக சமூகத்தை அடையாளம் கண்டவர்கள் சுதேசிகளது உறவுடன் சூத்திரர்கள் என்னும் நான்காவது வர்ணப்பிரிவையும் அடையாளப்படுத்தினர். அவர்களது மூன்று வர்ணப் பிரிவினரிடையே தொழில் வேறுபாடன்றி ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. சில நூறு ஆண்டுகளின் வளர்ச்சியில் தமக்கான ஏற்றத்தாழ்வுப் பேதங்களும், ஏற்கனவே அதனைக்கண்ட சுதேசிகளுடனான கலப்பும் காரணமாக நாலுவர்ணக்கோட்பாடு சாதியக்கருத்தியலாகப் பரிணமித்தது. இந்தக் கருத்தியல் உருவாக்கம் ரிக் வேதப்பிராமணரதும் சுதேசிகளிற் பெரும்பான்மையினரான திராவிடரது பூசகர்களினதும் கலப்பினால் உருவாகிய பிராமண மதம் எனும் புதிய ஒரு சக்திக்கு உரியதாகும்.

திணை வாழ்வும் வழக்காரும்

வடக்கில் இவ்வகையில் அமையும் வரலாற்று இயக்கம் குறித்து வரலாற்றறிஞர்கள் முடிவான தெளிவை வெளிப்படுத்தாத போதிலும் இதை நோக்கி வருவதற்கான இடங்களைத் தமது ஆய்வுகளில் ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளனர். திணை மேலாதிக்கம் பற்றிய தமிழர் வரலாற்றியல் இணைத்துப் பார்க்கப்படும்போது அவர்களால் இதனை முழுமைப்படுத்தித் தரக்கூடியதாக இருக்கும், தமிழகத்தில் குறிஞ்சிக்கு உரியதான ஏலம், கரம்பு, இலவம்பட்டை, நீல மணிக்கல் என்பனவும், நெய்தலுக்குரிய உப்பு, முத்து என்பனவும் வணிகப்பொருட்களாக அமைந்து அந்தத் திணைகள் ஆற்றலுடையனவாக தனி அடையாளம் பெற்றிருந்தன. இந்த வணிக வாய்ப்பு ஏனைய சமூகங்களில் இருந்து வேறுப்பட்ட வகையில் நான்கு திணைகள் வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் தம்மைப் பதிவுசெய்து கொள்ள இடமேற்படுத்தித் தந்தது. இதன்பேராக இலக்கியத்தில் திணைக் கோட்பாடு இடம்பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டமையை சமூகநிலையில் திணை மேலாதிக்கக் கோட்பாட்டைக் கண்டறிய வாய்ப்பை வழங்கியது.

அத்தகைய வணிகப்பொருட்களை வடஇந்தியாவுக்கும் மேலைத்தேசங்களுக்கும் வியாபாரப்படுத்திய வணிகக்குழுக்கள் இந்தத் திணைகளில் இருந்து உருவாக இடமிருந்தும் இவை மேலாதிக்கம் பெற்று அரசுருவாக்கத்தை ஏன் ஏற்படுத்தவில்லை? திருக்குறளும் வலியுறுத்தியுள்ளது போல அரசு ஒன்றை படை நடத்திச் செல்ல 'கூழ்' (உணவு) அவசியமானதாகும். ஆற்றங்கரை நாகரிகத்தைப் பெற்ற மருதத் திணையின் நெல் உற்பத்தியே சேர - சோழ பாண்டியர் அரசுகளை நிதர்சனமாக்கி ஏனைய திணைகளை வென்றடக்குவதற்கு வழிகோலியது. இவற்றில் சோழ அரசு கி.பி.முதலாம் நூற்றாண்டில் காவிரியை மறித்துக் கல்லணையைக் கட்டியதன் பேறாக ஏழு நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் கங்கை முதல் கடாரம் வரை தமது அதிகார நிழலைப் பரப்ப ஏற்றதானது. தமிழகம் 13ஆம் நூற்றாண்டில் உலக நாகரிகத்துக்கு உச்சப் பங்களிப்பை வழங்க ஏதுவானது. இத்தகைய வளர்ச்சியின் பேறாகவே, இதன்பின்னர் அந்தப் பேரரசு சிதைவடைந்தது மட்டுமன்றி தமிழரல்லாதோரின் ஆட்சிக்குள் தமிழகம் ஆட்படவும் நேர்ந்தது. இதன் பிரதான காரணி அந்நியரின் சதிகளுடனான ஊடுருவல் என்பதை விடவும் நிலப்பிரபுத்துவம் உச்சத்தை எட்டிய பின்னர் உள்ளூர்ப் பெறத்தொடங்கிய சிதைவுகளாகும். முன்னதாக சாதி வேறுபாடு களுடன் சமூக உருவாக்கம் ஏற்பட்டு இயங்கியதாயினும் நிலப்பிரபுத்துவம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி நிலைபெறத் தொடங்கிய 6ஆம் நூற்றாண்டில் ஆவிரித்துத் தின்றுமலும் புலையரேனும் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கு அன்பராகில் அவரையும் நட்புணர்வோடு அரவணைத்து ஒரே சக்தியென முன்னேற்றத்தில் குறியாக இருந்தனர். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை கண்டு அரவணைக்கும் அந்தப்பண்பு பேரரசு எல்லையை விஸ்தரிக்க ஏற்ற பலத்தைத் தந்தது.

மேலாதிக்கத் திணையின் முழு நிறைவான சாதி அகம்பாவம்

நிலைபெற்ற அதிகாரத்தில் சாதி அகம்பாவங்கள் மேலோங்கி வேற்றுமைகள் வலுப்பெறத் தொடங்கியபோது அந்நிய ஆட்சியாளர்களால் கைப்பற்றக்கூடிய நிலைக்கு தமிழகம் ஆட்பட்டது. சில பத்தாண்டுகள் முஸ்லிம் ஆட்சிகள் ஏற்பட்ட பின் தென் தமிழ்நாடு பாண்டியர் ஆட்சியைப் பெற முடிந்தாலும் சில நூற்றாண்டுகளின் பின் வலுவிழந்தனர். தமிழகத்தின் பெரும்பகுதி இந்து மத மீட்பு எனும் பெயரால் தெலுங்கருக்கான விஜயநகரப் பேரரசுக்கு உட்பட்டது. அதன் வீழ்ச்சியின் பின்நாயக்கராட்சிகள் முழுத் தமிழகத்தையும் மூன்று கூறுகளாக்கி ஆட்சி புரிந்தன. இவ்வாறு தெலுங்கு சாதியினர் தமிழகத்தில் நுழைந்ததில் முந்திய ஆதிக்க சக்தியான வெள்ளாளர்கள் பெற்ற சிக்கல் சமய - இலக்கிய வெளிப்பாடுகளாக மேற்கிளர்ந்தன. இவர்களது சைவத்தை விடவும் வைணவமே ஆட்சியாளரதும் அவர்களது ஆதரவைப் பெற்ற நாயக்கர், ரெட்டி போன்ற தெலுங்குச் சாதிகளதும் மதமாக இருந்தது. சைவம் பேணும் அவசியத்தை உணரும் வெள்ளாள நிலப்பிரபுக்கள் தமது போட்டியாளர்களான தெலுங்கு நிலப்பிரபுத்துவச் சாதிகளின் வைணவத்தோடு பகை முரணுடன் மோதல் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. முன்னதாக இஸ்லாமிய ஆட்சி ஏற்படுத்திய அச்சம் முஸ்லிம் ஆட்சியாளர் இல்லாமற்போன பின்னரும் நீடித்திருந்தது. மதக்கருத்தியலில் சாதியத்தை இஸ்லாம் நிராகரிப்பதால் தமிழகத்தில் பலரும் இஸ்லாமியத்துக்கு மதம் மாறுவதைத் தடுக்க முடியாதிருந்தது. புதிதாக 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஐரோப்பியர் பிரவேசத்துடன் கரையோரப் பகுதிகளில் சாதியக் கருத்தியலைக் கொண்டிருக்காத கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறுவது தொடக்கம் பெற்றிருந்தது.

அந்தவகையில் வெள்ளாளர்களின் இலக்கிய முயற்சியில் சைவத்தைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியுடன் இந்து சமயத்துக்கான இணைப்புக்களையும் காட்ட வேண்டியிருந்தது. முன்னர் ஆட்சியாளர்களின் பூரண ஆதரவைப் பெற்றிருந்த வெள்ளாளர்களால் நாயக்கர், ரெட்டி சாதிகளை முன்னிலைப்படுத்தும் அரசை ஆதரித்து இலக்கியம் படைக்க இயலவில்லை. தெலுங்கும் சமஸ்கிருதமுமே அரசு ஆதரவு பெற்றிருந்தன.

அந்தவகையில் சோழப் பேரரசர் காலம் வரை மாற்றங்களே நியதி எனப் புதுமை நோக்கி வளர்ச்சிகளைப் பாடி வரவேற்று வந்த மரபுதொலைந்து போய் முன்னெப்பமும் பெருமைகள் பற்றிய பெருமூச்சுப் பாடல்கள் பெருகத் தொடங்கின. பழையோன் முருகன் மீளருவாக்கம் பெற்றார். முருகன் மேற்கிளர்ந்து வருதல் புதிய மத எழுச்சி என்றாகாத வகையில் கந்தபுராணம் சிவனின் மூர்த்தமாக முருகனைச் சித்தரித்துக் காட்டியது. அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் போன்றவர்கள் புதிய பக்திப் பேரியக்கத்தை வளர்த்து முருக வழிபாட்டை இன்னொரு தளத்துக்கு எடுத்துச் சென்றனர். தமது சொந்தச் சாதிப் பிரபுத்துவப் புவலர்களால் போஷிக்கப்பட்ட வெள்ளாளப் புலவர்கள் அரசரைப் போற்றிப் பாடவில்லை என்றாலும், எதிர்த்த கலகக் குரல்களையும் எழுப்பியதில்லை. முருகனை நாடியது சென்றொழிந்த பழைய காலத் தங்களது மேன்மையின் ஏக்கம் என்பதாக அமைவதோடு, வைணவ அரசரின் சீற்றத்துக்கு ஆளாவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கமும் சிவனின் மேலாண்மை அடக்கி வாசிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். தமிழின் பழைய கடவுள்களில் ஒருவரான திருமாலின் மருகராக முருகனைப் பாடிப்பரவுவதில் வைணவ ஆட்சியாளரைப் பகைக்காமையும், எதிர் மதங்களாகக் கருதப்படும் இஸ்லாம், கிறிஸ்தவத்துக்கு மக்கள் மாறிச் செல்வதைத் தடுப்பதற்கு ஒன்றுபட்டு இயங்கும் தந்திரோபாயத்தை வலியுறுத்துவதும் அடிப்படை அம்சங்கள் எனலாம்.

அடிநிலை உழைக்கும் மக்களே ஆரம்பத்தில் மத மாற்றங்களை ஏற்றவர்கள் என்றவகையில் தங்களது பெருந்தெய்வங்களை அவர்களுக்கு முரியவர்களாய்க் காட்டும் தேவை ஆதிக்க சாதியினர்க்கு வலுத்திருந்தது. இதன் காரணமாயும் ஆதிக்க சாதியின் உயர் வர்க்கத்துக்குரியதாக வளர்ந்துவிட்ட சைவ சமய இறுக்கத்தைத் தளர்த்தி இந்து சமய ஒருமைப்பாட்டை உயர்த்திப்பிடிக்க வேண்டி இருந்தது. கூடவே, அடிநிலைச் சாதிக் கதா மாந்தர்களைப் பாடுபொருளாக்கும் பள்ளு, குறவஞ்சி இலக்கிய வடிவங்களும் மேலெழுந்தன. இவற்றின் வாயிலாக ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த அடிநிலை மக்களைக் குறிக்கும் பாத்திரங்கள் சிவன், விஷ்ணு, முருகன் போன்ற கடவுள்களில் ஒருவரை விதந்தோதுவதாய்த் தொடக்கத்தில் காட்டி இறுதியில் அனைத்துக் கடவுள்களையும் போற்றுவதனைப் பெரும்பாலும் காண இயலும்.

இத்தகைய சமரச நெறி இந்துத் தத்துவப் பிரிவுகளிடையேயும் ஏற்படலாயிற்று. வெள்ளாளர்கள் தமது ஆதிக்கத்தை வென்றெடுத்த பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்திலும், நிலைத்த அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்திய சோழப் பேரரசர் காலத்திலும் பிராமணரை வரவேற்று நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரத்தையும் கொடுத்து, கோயில் கருவறையில் தாமே நுழையாத அதிகாரத்தையும் வழங்கியமையால் தம்மிலும் மேலானவர்கள் பிராமணர்கள் எனும் பாத்தியதையை வழங்கி விடக்கூடாது என்பதில் கவனமெடுத்தனர். பிராமணர்கள் தாம் மட்டுமே படிக்கவும் ஓதவும் இயலுமான வேத - வேதாந்த இலக்கியங்களைக் கொண்டே கருத்தியல் மேலாதிக்கத்தினைப் பெற்றிருந்தனர். ஆன்மீகத் தளத்தில் தமக்கும் அதே உயர் பீடத்தை எட்டும் நோக்குடன் வெள்ளாளர்கள் சைவசித்தாந்தத்தை உருவாக்கி விருத்தி செய்தனர். சோழப் பேரரசின் உச்சநிலையில், 13 ஆம் நூற்றாண்டில் முழுவடிவம் பெற்ற சைவசித்தாந்தத்தைப் பேணி வளர்க்கும் நோக்குடன் வெள்ளாளரது ஆதீன மடங்கள் தோன்றிப் பரவலடைந்தன. சைவ சித்தாந்தத்தின் பதி என்ற உயர் இறை அனுபவத்தை குரு காட்டக் காணஇயலும் என்றவகையில் ஆன்மீகத் தளத்தில் பிராமண நீக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன்பேராக வேத - வேதாந்தத்துக்கும் சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் இடையே தீராத முரணும் இருந்து வரலாயிற்று.

ஐனநாயக சமூகத்தில் கடவுளர்களிடையேயான சமத்துவம்

ஆயினும், இந்துசமய ஒருமையை இத்தகைய பன்மைத்துவங்களுக்குள் கண்டு காட்ட வேண்டிய புறநிலைக்காரணிகள் வலுத்த போது இத்தகைய தத்துவத் தளங்களிலும் சமரசத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் அவசியப்பட்டிருந்த இந்த சமரச சன்மார்க்கத்தின் குரலாக தாயுமான சுவாமிகள் வெளிப்பட்டார். இதன் பரிணமிப்பாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சுத்த சமரச சன்மார்க்க நெறியில் வள்ளலார் வெளிப்பட்டு இயங்கி தமிழிலக்கியச் செல்நெறியில் குறிப்பிடத் தக்க தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தினார். இவற்றின் வளர்ச்சியாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதியைக் காண்கின்றோம். விவேகானந்தர் அனைத்து சீவராசிகளையும் அடிநிலை உழைக்கும் மக்களையும் பிரமத்தின்வடிவமாகக் கொண்டு செயல்முறைவேதாந்தத்தை வலியுறுத்தினார். அதைக்கடந்து இயற்கைச் சக்தியனைத்தையும் போற்றுவதான “பச்சை வேதத்துக்கு” செல்லும் அவசியத்தை வலியுறுத்திய பாரதி மீட்டுருவாக்க வாதியாக இருக்கவில்லை. புதிய பண்பாட்டு இயக்கத்துக்கான முன்னோடியாக இருந்தார். ஒரு காலத்துக்கான உண்மை எதுவோ அதுவே வேதம் என்றவர் புதுவேதம் படைத்தார். எந்தப் பெருந்தெய்வங்களையும் பாடிப் பரவாமல், மக்களுடன் ஊடாடிய - மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான போர்க்குணம் மிக்க தெய்வங்களை மட்டுமே பாடிய பாரதியின் இந்துமதம் பற்றிய பாடலையே விபுலாந்த அடிகள் இந்து சமயத்தை விளக்க எடுத்துக்காட்டியிருந்தார் என்பது கவனிப்புக்குரியது.

சமூகத் தளத்தில் ஐனநாயகம், சமத்துவம் என்ற உணர்வுநிலைகள் மேலோங்கி வந்ததன் ஆன்மீகத்தள வெளிப்பாடு இது எனலாம். இனியும் மேலாதிக்கக் கடவுள் பழைய காலத்து ஆதிக்கப் பண்போடு அதிகாரம் செலுத்த இயலாது. ஆதிக்கச் சாதியின் சமூக பொருளாதாரப் பிணைப்புக்குள் தவிர்க்கவியலாமல் கட்டுப்பட்டிருந்த நிலமானிய அமைப்புக்குள், ஒரு பரம்பொருளுக்கு அடிபணிந்தவர்களாய்த் தமது கடவுள்களைப் பரிவாரத் தெய்வங்களாகக் காண வேண்டியிருந்தது. அந்த அவசியம் இனி இல்லை. நாட்டார் சமயங்கள் இந்து சமயத்துக்கு உரியனவல்ல என்ற குரல் வலுப்படுவதற்கு இத்தகைய சமூக மாற்றங்கள் அடிப்படைக் காரணம் எனலாம்.

வர்க்கப் பிளவடைந்த சமூகங்களில் மதம் அனைத்துச் சமூக மட்டங்களையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத் திருக்க வேண்டும். அதன் பொருட்டு அனைவரும் தேவாலயங்களுக்கு, பள்ளிகளுக்கு வருவதனை உத்தரவாதப்படுத்துவது அவசியமாகும். தனிமனிதர்களல்லாது சாதிகளே சமூக அடிப்படை என அமைந்த இந்து வாழ்முறையில், சமயங்களும் கோயில்களும் சாதி ரீதியானவையாய் அமைந்ததோடு அவற்றைக் கருத்தியல் அடிப்படையில் ஒன்றிணைத்து இயங்குவதாக இந்துமதம் அமைந்தது. நமக்கான ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூகமுறைக்குரியதாக சாதிகள் அமைகின்றன என்றவகையில் பூரண பொதுவுடைமை வென்றெடுக்கப்பட்டு ஏற்றத்தாழ்வுகள் முற்றாக ஒழிக்கப்படும்போது மட்டுமே சாதியொழிப்பு இறுதியாகச் சாத்தியமாகும். இன்றைய ஐனநாயக வாழ்முறையில் சட்டத்தின் முன் அனைத்து சாதிகளும் சமம். புனிதமான இழிவான சாதிகள் என எவையும் இல்லை. எவரும் பூசகராவதற்கு உரிமையுண்டு. அதற்குத் தகுதியற்றவர் எனக் கண்டால் நீக்கிவிடும் உரிமை மக்களுக்கு இருக்கவேண்டும். தமது சமய நம்பிக்கை களை மக்களே முடிவுசெய்ய வேண்டும் என்பதால் கருத்தியல் தளத்தில் சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை விட்டொழிக்கும் இந்துமத வடிவம் ஒன்றை நமது வரலாற்றுச் செல் நெறியின் போக்கிலேயே கண்டடைய இயலும் என்பது தெளிவு! அதற்கு அமைவான புதிய பண்பாட்டு இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவோம்!!

விளக்கக் குறிப்புகள்

கிழார் : நிலத்தை உடமையாகப் பெற்றுக்கொண்ட ஒரு சமூகப் பிரிவினர்.

செமிட்டி : திராவிட இனம்போன்று ஒரு மொழிக்கூட்டத்தின்பிரிவு. அங்கு பன்னிரண்டு மொழிகள் இருந்தன. கிறிஸ்துவம், யூதம், இஸ்லாம் போன்ற மதங்கள் செமிட்டியில் இருந்து உருவாகின என்று கூறப்படுகின்றது.

ஆசீவகம்: கி.மு.ஆறாம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் எழுச்சிபெற்ற மதம்; புத்தர் (பௌத்தம்) மகாவீரர் (சமணம்) ஆகியோரின் சமகாலத்தவரும் அவர்கள் இருவரையும் விட மூத்தவரான மக்கலி என்பவரால் தொடங்கப்பட்ட மதப்பிரிவு இது.

வீரயுகம் : சங்ககாலம்

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. இரவீந்திரன்.ந, இந்து தத்துவம், இந்துசமயம், சமூக மாற்றங்கள், சவுத் விஷன் சென்னை - 2003
2. சிவசுப்பிரமணியன்.ஆ, அடித்தள மக்கள் வரலாறு, மக்கள் வெளியீடு, சென்னை - 2002
3. சண்முகலிங்கன்.என், சமூக மாற்றத்தில் பண்பாடு, சவுத் விஷன் சென்னை - 2000
4. இரவீந்திரன் ந. மதமும் மாரக்ஸியமும் (தமிழர் பண்பாட்டுப் பார்வை) சவுத் விஷன் சென்னை - 2006
5. செல்வராசு சிவசம்பு. நா, தொல்தமிழர் சமயம் "காவ்யா" பெங்களூர் - 2001
6. நெடுமாறன்.க, ஆசீவகம் என்னும் தமிழர் அணுவியல், மனிதம் பதிப்பகம், திருச்சி - 2002
7. Jgotirmaya Sharma, Hindutva Exploring the Idea of Hindu Nationalism Penguin – Viking New Delhi - 2003

சிறுவர் அரங்குக்கான நாடக எழுத்துருப் படைப்பாக்கம்

கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்

1. அறிமுகம்

சிறுவர் அரங்கினை எவ்வாறு வரையறை செய்துகொள்வது?

பதினெட்டு வயதிற்குட்பட்டவர் யாவரும் சிறுவர் என ஐக்கிய நாடுகள் சபை வரையறை செய்கின்றது. அதன் அடிப்படையிற் பார்ப்பதானால் முன்பள்ளிச் சிறார்கள் முதல், பாடசாலைகளில் உயர்தர வகுப்புக்களில் கற்கின்ற மாணவர் வரை யாவரும் சிறுவர்கள் எனவே கொள்ளப்பட வேண்டியவராவர். ஆனால், சிறுவர் அரங்கென்றோ, சிறுவருக்கான அரங்கென்றோ கூறுமிடத்து ஆரம்பப் பாடசாலைகளில், அதாவது தரம் ஒன்று முதல் ஐந்து வரையில் கல்வி கற்கும் மாணவருக்கான அரங்கினையே நாம் இங்கு கருத்திற் கொள்கின்றோம்.

முன்பள்ளிக் கல்வியை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்காதுள்ள நிலையில், சிறுவர் அரங்கு என்ற வரையறைக்குள் முன்பள்ளிச் சிறாரை நாம் இணைத்துக் கொள்ளாது விட்டுள்ளோம். இருப்பினும் இவர்களுக்கான அரங்கச் செயற்பாடுகள் பற்றியதானதொரு வரையறையைக் கல்வியியலாளர்களும் அரங்கவியலாளர்களும் அமைத்துக் கொள்வது அவசியமாகின்றது.

ஆரம்பக்கல்வி கற்கும் சிறுவரைக் கருத்திற்கொண்டு சிறுவர் அரங்கினைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் கொள்வது சரியானதாக அமையுமா? என நாம் சிந்திக்கலாம்.

1. முன்பள்ளி மற்றும் தரம் ஒன்று மாணவருக்கான சிறுவர் அரங்கம்.
2. தரம் 2 மற்றும் தரம் 3 மாணவருக்கான சிறுவர் அரங்கம்.
3. தரம் 4 மற்றும் தரம் 5 மாணவருக்கான சிறுவர் அரங்கம்.

மேற்படி சிறுவரின் உடனடித் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, மேலே கூறப்பட்ட மூன்று வகையான சிறுவர் அரங்குகளினதும் செயற்பாடுகளையும் இலக்குகளையும் நாம் வரையறை செய்து கொள்வது அவசியமாகின்றது. சிறுவர் அரங்குக்கான நாடக எழுத்துருக்களைத் திட்டமிடும்போது மேற்கண்ட மூன்று வகைகளையும் கருத்திற்கொண்டு செயலாற்றுவது நல்லது.

சிறுவர் நாடகங்களை யார் எழுதுவது?

சிறுவருக்கான நாடகங்களை வளர்ந்தவர்கள் எழுதலாம். ஒருவர் தனித்து எழுதும் முறைமையும் உள்ளது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கூடிக் கலந்துரையாடிக் கூட்டாக எழுதுவதும் உண்டு. பலர் கூடிக் கலந்துரையாடி எடுத்த முடிவுகளுக்கமைய, அவர்களுள் ஒருவர் எழுதுவதும் உண்டு.

ஆசிரியரும் மாணவரும் இணைந்து எழுத்துருவை உருவாக்கும் முறைமையும் கைக்கொள்ளப்படுவதுண்டு. மாணவரோடு கலந்துரையாடிய பின், ஆசிரியர் தனித்து நாடகத்தை எழுதுவதும் உண்டு. சில

சமயங்களில் ஆசிரியரின் வழிகாட்டலின் பின்னர் மாணவர் தாமாகக் கூடி எழுதிக்கொள்வதும் உண்டு. ஆசிரியரும் மாணவரும் களப்பயிற்சிச் செயற்பாடுகள் மூலம் நாடகத்தை உருவாக்கிக்கொள்வதும் உண்டு. இம்முறையில் எழுத்துருவொன்று உருவாக்கப்படாமலே நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுவிடும். அவ்வாறு உருவாக்கப்படும் நாடகங்களை எழுத்துரு வடிவில் எழுதி வைத்துக் கொள்வதும் நல்லது. அவ்வெழுத்துரு நிரந்தரமானதோர் ஆவணமாக இருக்கும்.

ஆசிரியர் பலர் சேர்ந்தும் களப்பயிற்சி நடவடிக்கைகள் மூலம் நாடக எழுத்துருவொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளமுடியும். எழுத்துரு ஆக்குவதோடு மட்டும் நில்லாது நாடகமொன்றை ஆற்றுகைக்காகத் தயாரித்துக் கொள்ளவும் முடியும். களப்பயிற்சி மூலம் நாடகத்தைத் தயாரிக்கும்போது, கலந்துரையாடல், செய்து பார்த்தல், மீண்டும் கலந்துரையாடுதல், திருத்தங்களோடு செய்து பார்த்தல் என்ற படிமுறை மூலம் ஆற்றுகைக்கான நாடகம் தயாரிக்கப்படும்.

கலைத் திட்டத்தில் நாடகம் முக்கியத்துவம் பெற்றுவருகின்றது.

ஆரம்பக்கல்வியில் அழகியற்பாடம் முக்கியமான ஒன்றாக ஆரம்பகாலம் முதற் கருதப்பட்டு வருகின்றது. அண்மைக் காலமாக அழகியற் பாடத்தைக் கற்பிக்கும் முறைமையில் நாடகம் சார்ந்த பட்டறிவின் அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது.

தரம் ஆறு முதல் ஒன்பது வரையில் உள்ள கலைத்திட்டத்தில் இப்பொழுது நாடகமும் அரங்கியலும் ஓர் அழகியற் பாடமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான பாடவிதானங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தரம் பத்து மற்றும் பதினொன்றில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஓர் அழகியற் பாடமாக ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தர வகுப்புக்களில் நாடகமும் அரங்கியலும் 1977 முதல் கலைப் பாடங்களில் ஒன்றாக இருந்து வருகின்றது. மேலும், கல்வியியற் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் இப்பாடம் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மாணவர் தம் ஆளுமை விருத்தியிலும், கற்றற் செயற்பாடுகளிலும், சமூக மயமாக்கலிலும் நாடகம் சார்ந்த பயிலறிவு முக்கியத்துவம் பெறுவதால், இக்கற்கைநெறி பற்றிய அறிவினை ஆசிரியர் பெற்றிருப்பது அவசியமாகின்றது.

2. சிறுவர் அரங்கிற்கான கதைத் தெரிவு.

சிறுவருக்கான நாடகங்களில் சுவைமிக்க கதையொன்று இருப்பது அவசியம் எனக் கருதப்படுகின்றது. கதையைச் சுவைபடச் சொல்லுதல் என்பது அதைவிட முக்கியமானதாகும். பிள்ளைகளது ஆர்வத்தைத் தூண்டும் கதைகளும் கதை சொல்லல் முறைகளும் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்கான கதைகளைப் பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள முடியும். கற்பனை வளம் மிக்க ஒருவரைப் பொறுத்தவரையில் கதை உருவாக்கம் சிரமமான ஒன்றாக இருக்காது. மனித வரலாறும், பண்பாடும் பாரம்பரியமும், அறிவியலும் சிறுவர்களுக்கான கதைகளின் கருவூலங்களாகவுள்ளன.

பிள்ளைகளது வகுப்பு, வயது முதிர்ச்சிக்கேற்ற கதைகளைத் தெரிவுசெய்வது அவசியம். பிள்ளையின் அறிவுக்கும் உணர்வுக்கும் உரமூட்டும் கதைகள் தெரியப்பட வேண்டும். கவர்ச்சிமிக்கதாகவுள்ள கதைகளையே பிள்ளைகள் விரும்புவர். பிள்ளையின் கற்பனையைத் தூண்டவல்ல கதைகளாக இருக்க வேண்டும். கல்வியில், கற்றலில் ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடிய கதைகள் அவசியம். பிள்ளைக்கு வாழ்வனுபவத்தைத் தரவல்லதாகவும், நட்பு, முயற்சி, அன்பு போன்ற இன்னும் பல விழுமியங்களை

வளர்க்கக் கூடியவையாகவும் கதைகள் அமைய வேண்டும். சக மனிதன், நாடு, மொழி, உலகம்மீது பற்று ஏற்படக்கூடிய கதைகளைத் தெரிவதும் நல்லது. பிள்ளைகளின் கடமைகளோடு, அவர்தம் உரிமைகளையும் எடுத்துக்கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம், மூத்தோர் என இவர்களை மதிக்கின்ற கதைகள் பயன்படும். குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தின் மேன்மையையும் அவசியத்தையும் எடுத்துக்காட்டும் கதைகளைத் தெரிவுசெய்யலாம். தீரச் செயல்களை எடுத்துக் காட்டும் கதைகளையும் சிறுவர் பெரிதும் விரும்புவர். விஞ்ஞான அறிவினை வளர்க்கவும் அதில் ஆர்வத்தைத் தூண்டவும் கூடிய கதைகளைத் தெரிவு செய்வது நல்லது.

பிள்ளைகளை நல்லமுறையில் வளர்த்தெடுக்கக்கூடிய எந்தவொரு கதையையும் தெரிவுசெய்யலாம். கதைகள் பிள்ளைகளிடத்தில் கலை இரசனையைத் தூண்டக்கூடிய முறையிலும் அவர்களுக்கு மனமகிழ்வைத் தரக்கூடிய முறையிலும், நாடகம் மூலம் எடுத்துக் கூறப்படவேண்டும்.

கதைத்தெரிவின்போது எமது வரலாற்றுக் கதைகளையும், பெரியோர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டும் கதைகளையும், இதிகாச புராணக் கதைகளையும், இலக்கியங்களில் வரும் பொருத்தமான கதைகளையும் பிறப்பாடுகள், வரலாறுகள், இலக்கியங்கள் என்பவற்றில் காணப்படும் பொருத்தமான பகுதிகளையும் தெரிவுசெய்து நாடகமாகக் கூறமுடியும். இவை யாவற்றையும் பிள்ளைகளுக்குப் பொருந்தும் வகையில், புரியும்வகையில் அழகாக எடுத்துக்கூறுவது நல்லது.

பஞ்சதந்திரக் கதைகள், முல்லா கதைகள், மரியாதைஇராமன் கதைகள், தெனாலிராமன் கதைகள், ஈசாப்பின் கதைகள் எனப் பலவற்றையும் தெரிவுசெய்து நாடகங்களை உருவாக்கமுடியும். அவற்றில் வேண்டிய இடங்களில் அவசியமான மாற்றங்களையும் செய்து கொள்ளலாம். சில கதைகளில் காணப்படும் குறைபாடுகளை நீக்கிவிட்டு, அவற்றில் மாற்றங்கள் செய்து நாடகமாக்கலாம்.

நாமே புதிய புதிய கதைகளை உருவாக்கமுடியும். விரும்பிய பாத்திரங்களை மட்டும் தெரிவு செய்து விட்டு, விரும்பியவாறு பல கதைகளை உருவாக்கமுடியும். உதாரணம் ஒரு சிறுபிள்ளை, குட்டி நாய் ஒன்று, பூனை ஒன்று, சேவல் ஒன்று எனப் பாத்திரங்களை மட்டும் தெரிவுசெய்து விட்டு ஒரு கதையை உருவாக்கிப் பாடுங்கள். ஒரு கதையல்ல, வகுப்பில் எத்தனை பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்களோ, அத்தனை கதைகள் அங்கு உருவாகும் என்பதை நம்புங்கள்.

பிள்ளைகளது வயதுக்கு ஏற்றவாறு கதையின் நீளமும், சிக்கல் தன்மையும் அமையும். வயது கூடக் கூட இவையும் அதிகரித்துச் செல்லலாம். தேவைக்கதிகமான நீளமோ, சிக்கலோ இருப்பது நல்லதல்ல.

3. சிறுவருக்கான நாடகத்தில் மொழி.

சிறுவருக்கான நாடக எழுத்துருவில் செம்மொழியையே பயன்படுத்தவேண்டும் எனச் சிலர் கூறுவர். பேச்சுமொழிப் பயன்பாடே உகந்தது என்பர் வேறுசிலர். செம்மொழி, பேச்சுமொழி இரண்டையுமே பயன்படுத்தலாம் எனக் கொள்வதே சரி எனக் கூறலாம்.

அரசர் காலத்தைக் குறிக்கும் வரலாற்று நாடகங்கள், செந்நெறி இலக்கியங்கள் சார்ந்த நாடகங்கள், இதிகாச புராணக் கதைகளைக் கூறும் நாடகங்கள் என்பவற்றில் செம்மொழியைப் பயன்படுத்துவது மரபு வழிவந்த முறைமை எனக் கொள்ளலாம். இத்தகைய நாடகங்களில் கடுந்தமிழைத் தவிர்த்து எளிமையான செந்தமிழைப் பயன்படுத்துவதே மிகவும் பொருத்தமான ஒன்று எனலாம்.

சமகாலநிகழ்வுகள், கதைகளைக் கூறும் நாடகங்களில் பேச்சு மொழியைப் பயன்படுத்துவதே யதார்த்தமானதாகவும் நம்பும்படியானதாகவும் இருக்கும். மிருகங்கள், பறவைகள், மரங்கள், ஊர்வன என்பவற்றைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்ட கற்பனைக் கதைகளிலும் பேச்சு மொழிப் பிரயோகமே பொருத்தமானதாக அமையும்.

பேச்சுமொழியினைப் பயன்படுத்தும்போது கொச்சையான சொற்பிரயோகங்களைத் தவிர்ப்பது நல்லது. உயர் எல்லையில் உள்ள பேச்சுமொழியையே பயன்படுத்த வேண்டும். அதாவது கீழ் எல்லையிலுள்ள செம்மொழிக்கும் உயர் எல்லையிலுள்ள பேச்சுமொழிக்குமிடையில் உள்ள இடைவெளி மிக மிகக் குறுகியதாகவே இருக்கும்.

பேச்சுமொழிப் பிரயோகம் பிள்ளைகளது மொழித்திறனைப் பாதித்துவிடும் எனக் கொள்ளவேண்டிய தில்லை. வீட்டிலும் வெளியிலும் பிள்ளை தொடர்பாடலுக்காக, பேச்சுமொழியையே பயன்படுத்து கின்றது. இது எந்தவகையிலும் பிள்ளையின் செம்மொழித் திறனைப் பாதிப்பதில்லை.

எளிமையான சொற்களையும் வாக்கியங்களையுமே பயன்படுத்துவது நல்லது. ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு விடயம் அல்லது கருத்து மட்டுமே இடம்பெற வேண்டும். நீண்ட மற்றும் சிக்கலான வாக்கியங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வது நல்லது. உரைநடையில் அமைந்த வாக்கியங்களாயினும் அவை கவித்துவச் செழுமையோடும் கவிதைச் சிக்கனத்தோடும் சீரொலிச் சந்தத்தோடும் அமைக்கப்படுவது நல்லது. இது செம்மொழிக்கு மட்டுமல்லாது பேச்சுமொழிக்கும் பொருந்தும்.

சிறுவருக்கான நாடகங்களில் இடம்பெறும் பாடல்கள் எளிமையான சந்தம், எளிமையான சொற்பயன் பாடு, ஓசை ஒலிகளுக்கு முதன்மையளித்தல் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு எழுதப்பட வேண்டும். மேலும், அப்பாடல்கள் கதையின் சூழ்நிலைக்குப் பொருந்தி நிற்பனவாகவும், பாத்திரப் பண்பை வெளிப் படுத்துவனவாகவும், இசையம்மிக்கனவாகவும், ஆடல்கள், விளையாட்டுக்கள், செயல்கள், நிகழ்வுகள், கதைகூறல்கள், நிகழ்த்திக் காட்டல்கள் என்பவற்றுக்கு இடமளிப்பனவாகவும் இருக்க வேண்டும். அத்தோடு, நடந்த கதையைக் கூறுவனவாகவும், பிள்ளைகள் இலகுவாகப் பாடக்கூடியனவாகவும் இருப்பது நல்லது.

4. சிறுவருக்கான நாடகங்களின் கதைப்பின்னல்

கதைப்பின்னல் எளிமையான முறையில் வளர்ந்து செல்வதாக இருக்கவேண்டும். அதாவது, கதை நேர்கோட்டில் எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டும். முரண்தலைகள், மோதல்கள், நெருக்கடிகள் என்பனவும் சிக்கலற்ற முறையில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு தீர்வு காணப்படவேண்டும். சிலவற்றை மறைத்து வைத்து எதிர்பார்ப்போடு கூடிய ஆவலைத் தூண்டும் உத்திகள் சிறுவருக்கான நாடகங்களுக்குப் பெரும்பாலும் பொருந்தா.

கதை அமைப்பு வெளிப்படையாகவும் கற்பனையைத் தூண்டுவதாகவும் வினோதப் புனைவுகளுக்கு இட்டுச் செல்வனவாகவும் இருப்பது விரும்பத்தக்கது. இது ஒரு கதை. உண்மைக் கதையானாலும் திரும்ப நடித்துக் காட்டப்படும் கதைதான் என்பதைப் பிள்ளைகளுக்கு உணர்த்தும் வகையில் கதைப்பின்னல் அமையவேண்டும். முடிவு என்பது பெரியவர்களுக்கான நாடகங்களில் உள்ளதுபோல இருக்க வேண்டிய தில்லை. கதையின் முடிவின் பின்னரும் சில நாடக நிகழ்வுகள் இடம்பெறலாம். உதாரணம் பாடல், ஆடல் பார்வையாளரோடு உரையாடுதல் எனப் பலவும் நிகழலாம்.

நாடகத்தில் இடையிடையே முக்கியமான கட்டங்களிலோ, பிரச்சினைகள் எழும்போதோ பார்வையாளராக உள்ள பிள்ளைகளோடு உரையாடி அவர்களது கருத்துக்களையும் கேட்டு நாடகத்தைத் தொடர்வது நல்லது. வாய்ப்பேற்படும்போது சில நிகழ்வுகளில் ஒரு சில பார்வையாளரையும் பங்கு கொள்ள வைப்பதும் நல்லது. இவை யாவற்றிற்கும் இடங்கொடுக்கக் கூடியதாக நாடகத்தின் கதைப் பின்னல் அமைந்திருப்பது அவசியம்.

5. சிறுவர் அரங்கின் பார்வையாளர்

இலக்குப் பார்வையாளரை மனதில் இருத்தியே நாடகமொன்றை எழுதவேண்டும். பார்வையாளர் தம் உள முதிர்ச்சிக்குப் பொருந்துவதாகவே நாடகம் இருக்கவேண்டும். பார்வையாளர் தம் புரிதலுக்காகவே நாடகம் எழுதப்படுகின்றது. எனவே பார்வையாளர் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவாறு நாடகம் இருக்கக் கூடாது. மேலும், மேடையேற்றப்படுவதற்காக அதாவது பார்வையாளர் முன்னிலையில் ஆற்றுகை செய்யப்படுவதற்காகவே நாடகம் எழுதப்படுகின்றது. எனவே பார்ப்பதற்காகவென்றே நாடகம் எழுதப்படுகின்றது. அதனால், பார்வையாளரை மறந்து எவரும் நாடகம் எழுதக்கூடாது.

சிறுவர் அரங்கைப் பொறுத்தவரையில் பார்வையாளரது எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. ஆற்றுவோருக்கும் பார்ப்போருக்குமிடையே மிகவும் செழுமையான நெருக்கமான ஊடாட்டம் இருப்பதற்கு உகந்த அளவில் பார்வையாளரது எண்ணிக்கை மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், பார்வையாளர் இல்லாது நாடக ஆற்றுகை எதுவும் இடம்பெறுவதும் நல்லதல்ல. ஆற்றுகையில் இலக்காக அமைபவர் பார்வையாளர்களே. அவர்கள் இல்லாதவிடத்து ஆற்றுகை இலக்கற்ற ஒன்றாகிவிடும். பார்வையாளரும் இணைந்தே ஆற்றுகை முழுமை பெறுகின்றது. பார்வையாளரது எதிர்வினை இல்லாது ஆற்றுவோர் உற்சாகம் பெறமுடியாது.

சிறுவர் அரங்கைப் பொறுத்தவரையில் பார்வையாளர்களது வெளிப்படையான பங்குபற்றல் என்பது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாக அமைகின்றது. அது நவீன காலத்துக் கலந்துரையாடல் அரங்கின் முன்னோடியாக உள்ளது எனக்கூறுவதும் பொருந்தும். எனவே, பார்வையாளர்களின் செயல்முனைப்போடு கூடிய பங்குபற்றல் சிறுவர் அரங்கின் முக்கியமானதோர் அம்சம் எனக் கொள்ளலாம். எனவே, சிறுவர் அரங்க ஆற்றுகை என்பது அத்தகைய பங்குகொள்ளலுக்கு வாய்ப்பளிப்பதாக இருக்கவேண்டும்.

6. ஆற்றுகையாளர்

சிறுவர் அரங்க ஆற்றுகையாளர்களாக சிறுவர் மட்டும் சிறுவரும் வளர்ந்தவரும் இணைந்து அல்லது வளர்ந்தவர் மட்டும் இருக்கலாம். தமக்காக வளர்ந்தவர் ஆற்றுகை செய்வதைப் பிள்ளைகள் பெரிதும் விரும்புவர். தாம் ஆற்றுகையாளராகப் பங்குபற்றுவதையும் பல பிள்ளைகள் விரும்புவர்.

வளர்ந்தவர் ஆற்றுகையாளராக இருக்கும்போது சிறுவர் தம் மனப்போக்குகள், கற்பனைகள், வினோதங்கள், புனைவுக் கனவுகள், விருப்பு வெறுப்புக்கள் என்பவற்றை நன்கு புரிந்துகொண்டு தமது பாகங்களை ஆற்றுகை செய்யவேண்டும். வளர்ந்தவர் சிறுவராக இருந்தபோது எந்தவாறு இருந்தோம் என்பதை மறந்து விடுகின்றார்கள். அதனால்தான் அவற்றை மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியுள்ளது.

சிறுவர், ஆடல், பாடல், விளையாட்டு என்பவற்றைப் பெரிதும் விரும்புவர். அதனால் சிறுவர் நாடகங்களில் நடிக்க முற்படும் வளர்ந்தவர்கள் ஆடல், பாடல் என்பவற்றில் பரிச்சயமுள்ளவர்களாக இருப்பது அவசியம். மேலும் அவர்கள் உடல், உள தளர்வோடு இருப்பதும் அவசியம். எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாதவர்களாக விட்டுவிடுதலையாக நிற்கவேண்டும்.

வளர்ந்த நடிகர்கள் பிள்ளைகள் மீது மிகுந்த பற்றும் பாசமும் பரிவும் உள்ளவர்களாக இருப்பது நல்லது. நடிகர்களிடம் பொய்யும் போலித்தனமும் இருத்தல் ஆகாது. தமது ஆற்றுகைப்பணியினை உயர்ந்ததொரு சமூகப்பணியாக தாம் விரும்பும் பணியாகக் கருதவேண்டும். ஆற்றுகையாளர்களாகச் சிறுவர் பங்கு பற்றுவதானால் அவர்கள் கூடிக் கருமமாற்றும் பண்புடையவராக வளர்த்தெடுப்பது அவசியம். தன்னம் பிக்கை கொண்டவர்களாகவும், உடல், உளத் தளர்நிலை கொண்டவர்களாகவும் அவர்களை வளர்த்தெடுக்கவேண்டும். மேலும், கலைகளை நயக்கும் பண்பும், ஆக்கத்திறன் உள்ளவர்களாகவும் பிள்ளை நடிகர் இருப்பது அவசியம். சிறுவர் நாடகத் தயாரிப்புக்களில் ஈடுபடும் சிறுவர் ஆளுமைமிக்கவராக வளர்வர், கல்வியில் ஆர்வமுள்ளவர்களாகவும் தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும் இருப்பர்.

முடிவுரை

சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளில் ஆசிரியர்கள் பரிச்சயமுள்ளவர்களாக இருப்பது நல்லது. அதனால் ஆசிரியத் தொழில் சிறப்படைவதோடு வகுப்பில் உள்ள மாணவர்களும் மகிழ்வோடு கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெறுவர். கற்றலும் கற்பித்தலும் மகிழ்வானதொரு நடவடிக்கையாக அமையும். ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் கல்வி என்பது ஒருபோதும் பெரும் சமையாக இருக்காது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வட இலங்கையின் வீடமைப்பு முறைமை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை

— ஒரு கண்ணோட்டம்

திரு. சி.குணசிங்கம் M.Sc. in Architecture, RAIA

கட்டடக் கலைஞர்கள் திரு. ஆர்.மயூரநாதன், காலம்சென்ற திரு. K.சிவபாலன், திரு.N.தனபாலசிங்கம் ஆகியவர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை அடிப்படையாகவும் இலங்கை மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தில், கட்டடக்கலைக் கல்வியின் இரண்டாவது பகுதியை (M.Sc in Architecture) கற்றுக்கொண்டபோது, சமர்ப்பிக்கப்பட்ட எனது சொந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு இவ்வாக்கத்தின் மூலம் என் கண்ணோட்டத்தினை உங்கள் முன் வைக்கின்றேன்.

வீடமைப்பு முறைமை பொதுவாக ஓர் இனத்தினுடைய கலை, கலாசார, சமூக, பொருளாதார நிலைகளின் வெளிப்பாடு எனலாம். வட இலங்கைத் தமிழர்களுடைய வீடமைப்பு முறைமையையும் இதே அடிப்படையில் எனது பார்வையில் இவ்வாக்கத்தில் ஒரு கண்ணோட்டமாகத் தருகின்றேன்.

வட இலங்கைத் தமிழர்களின் கலை, கலாசார, சமூக, பொருளாதாரம் அனைத்துமே அதிகளவில் தென்இந்தியாவின் -குறிப்பாகத் தமிழ்நாடு, கேரளா மாநிலங்களின் வாழ்க்கை முறையோடு பெருமளவில் தொடர்புபட்டதாகவும் அதனுடான தாக்கங்களையும் பாதிப்புக்களையும் கொண்டதாகவும் இருந்தது.

வட இலங்கை தென்இலங்கையைவிட தென் இந்தியாவுக்கு அண்மையாக இருந்ததும், வியாபார ரீதியிலான தொடர்புகளைக் கொண்டு இருந்ததும் அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

வட இலங்கையின் சனத்தொகை அதிகளவில் தமிழ் பேசுபவர்களாகவும் இந்துமத வழிபாட்டைப் பின்பற்றியவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

தமிழ்நாடு, கேரளா மாநிலங்களின் தாக்கத்தினூடாக அவற்றின் சமய, சமூக நம்பிக்கைகளும் வட இலங்கைத் தமிழர்களிடையே அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக சாதி அமைப்பு முறைமை (Cast System), பெண்கள் தனிமைப்படுத்தப்படல் (Seclusion of Woman), சாஸ்திரம் (Astrology) போன்றவை தமிழ் இந்துக்களிடையே பரவிக் காணப்பட்டதும் அதனுடான தாக்கங்களும் வீடமைப்பு முறையில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

குறைந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர் சாதியினர் வீடுகளுக்குள் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுவ தில்லை. அன்றிலிருந்து ஓரளவு அண்மைக்காலம்வரை பெண்கள், குறிப்பாக வயது வந்த இளம் பெண் கள் தன்னிச்சையாக வீடுகளுக்கு வெளியே செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. இளம் பெண்கள் அதிகள வில் அறிமுகமில்லாத ஆண்களுடன் பேசுவோ பழகுவோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. சாஸ்திர நம்பிக்கை கள் பல வடிவங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன.

வட இலங்கை, பாரம்பரிய வீடமைப்பு முறைமை ஏலவே குறிப்பிட்டது போன்று தமிழ்நாடு, கேரளா மாநிலங்களில் அமைந்தவை போன்றே “தனிக் குடிசை” (Single Unit) கட்டடங்களாக ஆரம்பித்து பின்னர்

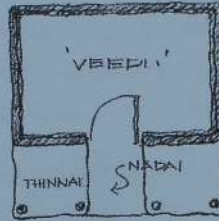
தோன்றிய தேவைகள் வசதிகளின் அடிப்படையில் வளர்ந்து நாளடைவில் “விஸ்தரிக்கப்பட்ட நாற்சார்” (Sophisticated Courtyard) வீடுகளாக விரிவுபடுத்தப்பட்டன.

வீடமைப்பு “தனிக் குடிசை வீடு” “இரட்டைக் குடிசை வீடு” “இரண்டறை இரட்டைக் குடிசை வீடு”, “மூன்றறை இரட்டைக் குடிசை வீடு”, “மூன்று குடிசை வீடு”, நாற்சார் வீடு, இறுதியாக “விஸ்தரிக்கப்பட்ட நாற்சார் வீடு” என வளர்ச்சியடைந்தது.

FIGURE-1: 'SINGLE UNIT HOUSES'

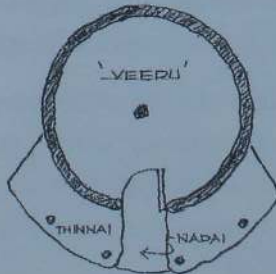
ELEVATION - SINGLE UNIT HOUSE - RECTANGULAR.

PLAN - SINGLE UNIT HOUSE - RECTANGULAR.

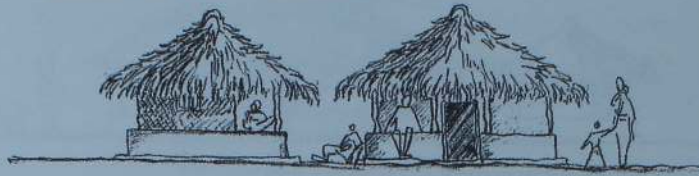

ELEVATION - SINGLE UNIT HOUSE - CIRCULAR.

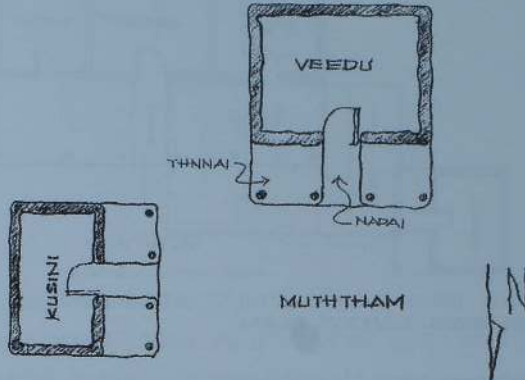

PLAN - SINGLE UNIT HOUSE - CIRCULAR.

FIGURE - 2
DOUBLE UNIT HOUSES.

FRONT ELEVATION

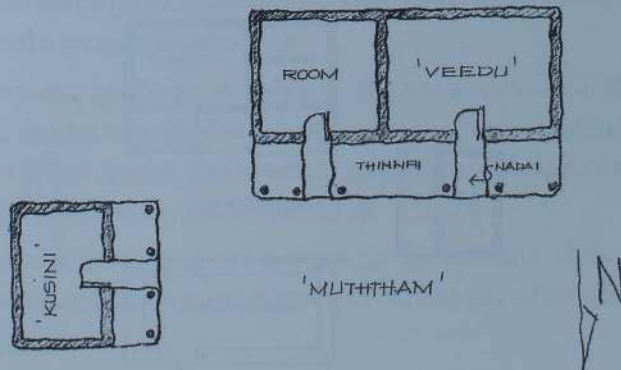

GENERAL LAYOUT PLAN

FIGURE - 3
TWO ROOMED DOUBLE UNIT HOUSES.

FRONT ELEVATION

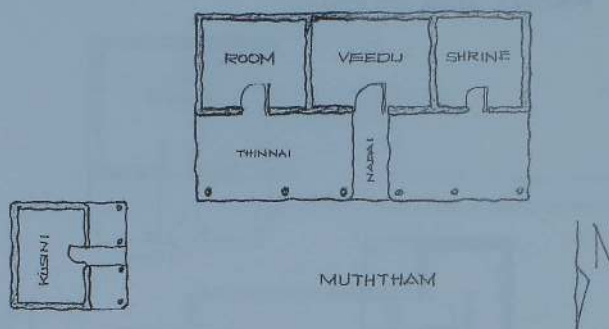
GENERAL LAYOUT PLAN

FIGURE - 4

THREE ROOMED DOUBLE UNIT HOUSES.

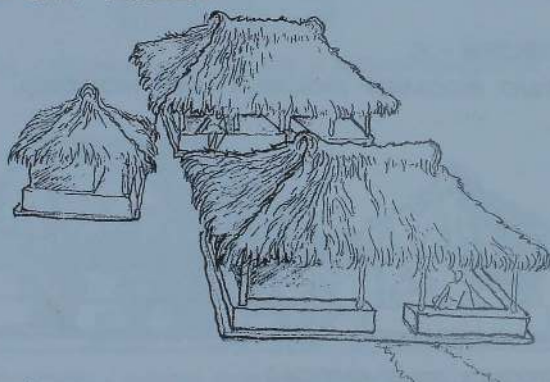
FRONT ELEVATION

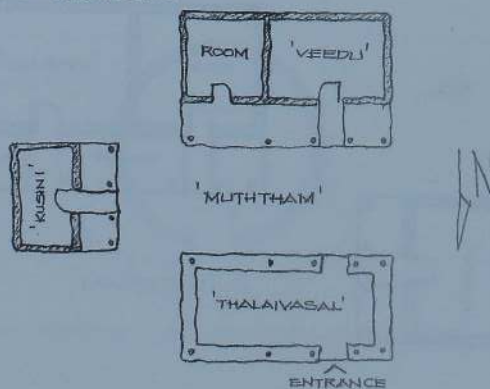
GENERAL LAYOUT PLAN.

FIGURE - 5

TRIPLE UNIT HOUSES.

A BIRD'S EYE VIEW.

GENERAL LAYOUT

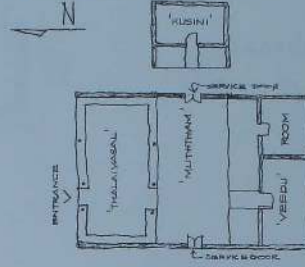
Digitized by Noolaham Foundation.

www.noolaham.org | aavanaham.org

FIGURE - 6
COURTYARD HOUSE.

BIRD'S EYE VIEW.

GENERAL LAYOUT PLAN.

அன்றைய வீடுகளில் இருந்து அண்மைக்கால நாற்சார் வீடுகள் வரை எல்லாவற்றிலுமே “நடை” “திண்ணை”, “முற்றம்” “வீடு” “தலைவாசல்”; “நடைகுடம்”; “குசினி” ஆகியவை முக்கிய இடம்பெற்றன. அண்மைக்கால நாற்சார் வீடுகளின் முற்றத்தில் “துளசி மாடம்” முக்கிய அம்சமாகக் காணப்பட்டது. “துளசி மாடம்” தமிழ் இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறைக்கு மாத்திரமன்றி சுகாதாரக் காரணங்களுக்காகவும் முக்கியம் பெற்றுக்கொண்டது.

“தலைவாசல்” எப்பொழுதுமே சராசரி மனிதனின் உயரத்தை விடக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. “நடை”யினூடாக வீட்டினுள் செல்லும் எவரும் தலைகுனிந்து பணிவுடன் வணக்கத்தோடு வீட்டினுள் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்ற பாரம்பரியம் வீடமைப்பு முறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டமை ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

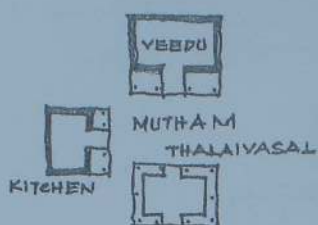
“விளக்கு மாடம்” தலைவாசலில் இரு புறமும் சுவரிலே இராக்காலங்களில் எண்ணெய் விளக்குகளை வைத்து வெளிச்சப்படுத்த அமைக்கப்பட்டன. ஓரளவிற்கு சுவரின் உட்புறமாக (Recessed in Wall) அமைந்த விளக்கு மாடத்தில், எரியும் விளக்குகளை காற்று அணைக்காதவாறு பாதுகாக்கவே இது அமையப்பெற்றது. இதற்கு மேலாக “விளக்கு மாடம்” ஓர் அழகுபடுத்தும் சின்னமாகவும் வெளிப்பாடு பெற்றது. நாற்சார் வீடுகளில் விளக்கு மாடம் வெளிப்புற தலைவாசலில் மட்டுமன்றி உட்புற வாசல்களின் இரு மருங்கிலும் தேவைக்கேற்ப அமைக்கப்பட்டன.

“முற்றம்” வீடமைப்பு முறைமை “தனிக்குடிசை வீடாக” இருந்த காலங்களில் வீட்டின் முன்றலிலும், “இரட்டைக்குடிசை வீடாக” இருந்த காலங்களில் இரண்டு குடிசைகளுக்கும் முன்றலிலும், “மூன்று குடிசை வீடாக”வும் “நாற்சார் வீடாக” வும் இருந்த காலங்களில் அவற்றின் மத்தியிலும் பல்வேறு தேவைகளுக்காகவும் பயன்படும் ஓர் இடமாக (Space) அமைந்திருந்தது.

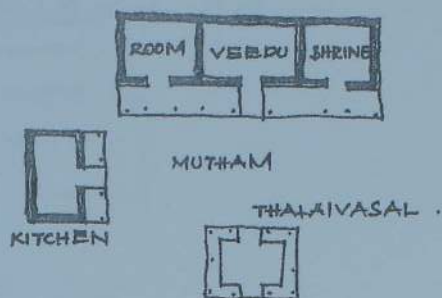
மேலும் “முற்றம்” குறிப்பாக குடும்பத்தவர்கள் ஒன்றுகூடும் இடமாகவும், பிள்ளைகள் விளையாடும் இடமாகவும், முதியவர்களுக்கும் இளையவர்களுக்கும் உணர்வுப் பரிமாற்றம் நிகழும் ஒரு சிறிய மைதானமாகவும் அமைந்தது.

“நாற்சார்” அல்லது “விஸ்தரிக்கப்பட்ட நாற்சார்” வீடுகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள்; கூட்டுக் குடும்பமாக வாழும்போது “முற்றம்” அவர்களை இணைக்கும் ஒரு பாலமாகவும் அமைந்தது.

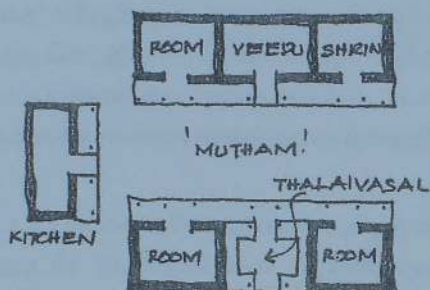
FIGURE - 7
EVOLUTION OF A TRADITIONAL HOUSE
IN JAFFNA.

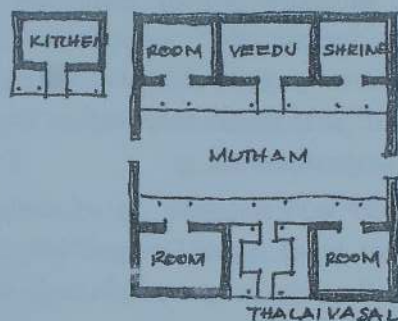
STAGE - 1

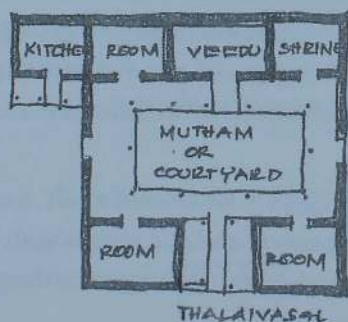
STAGE - 2

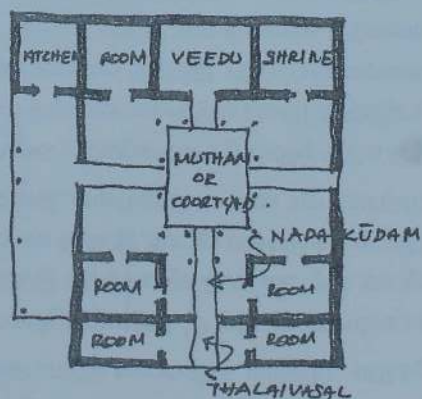
STAGE - 3

STAGE - 4

STAGE - 5

STAGE - 6

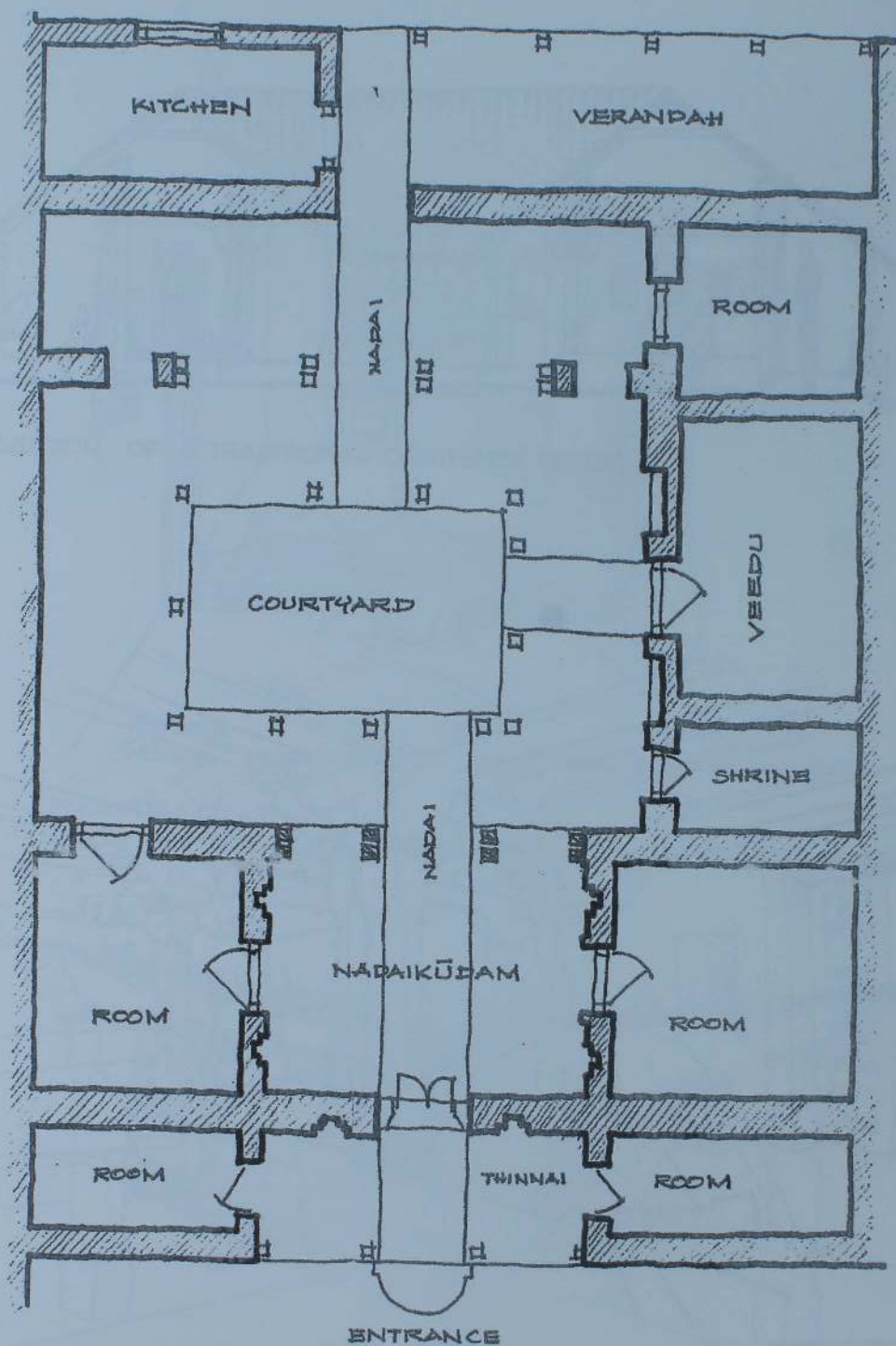
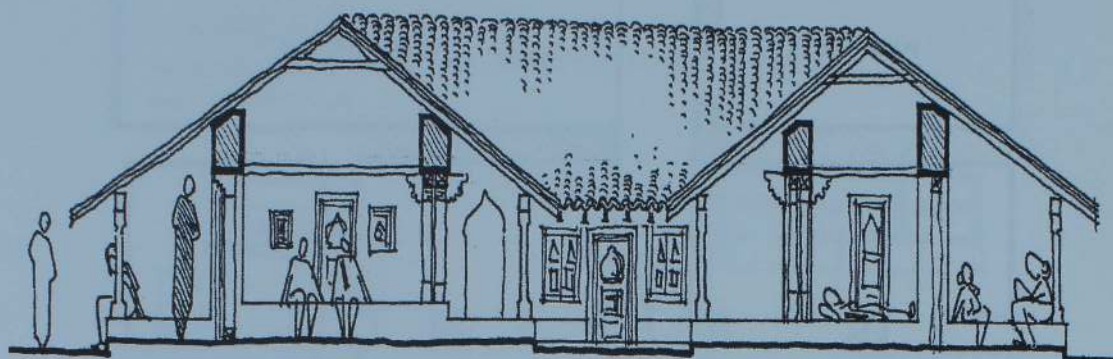

FIGURE - 8
FLOOR PLAN OF A TRADITIONAL HOUSE (COURTYARD)

SECTION OF A TRADITIONAL COURTYARD HOUSE

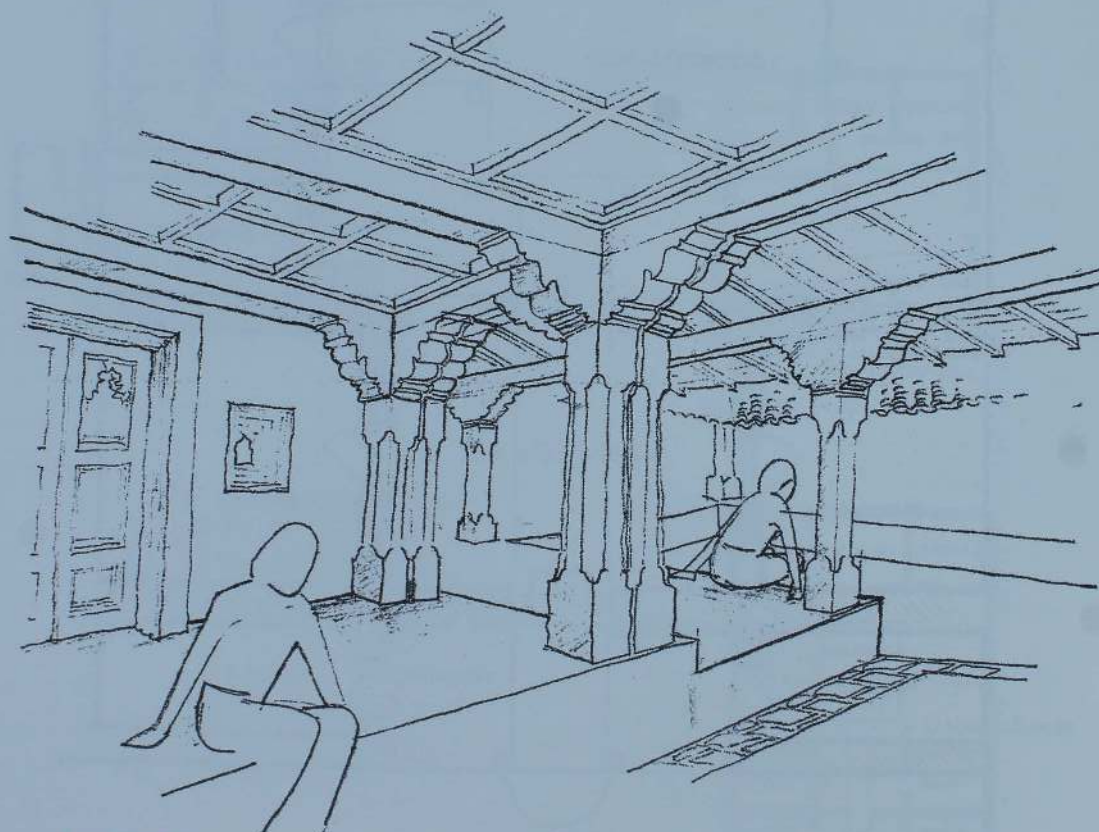

FIGURE - 10
'NADAIKUDAM' - A PERSPECTIVE VIEW.

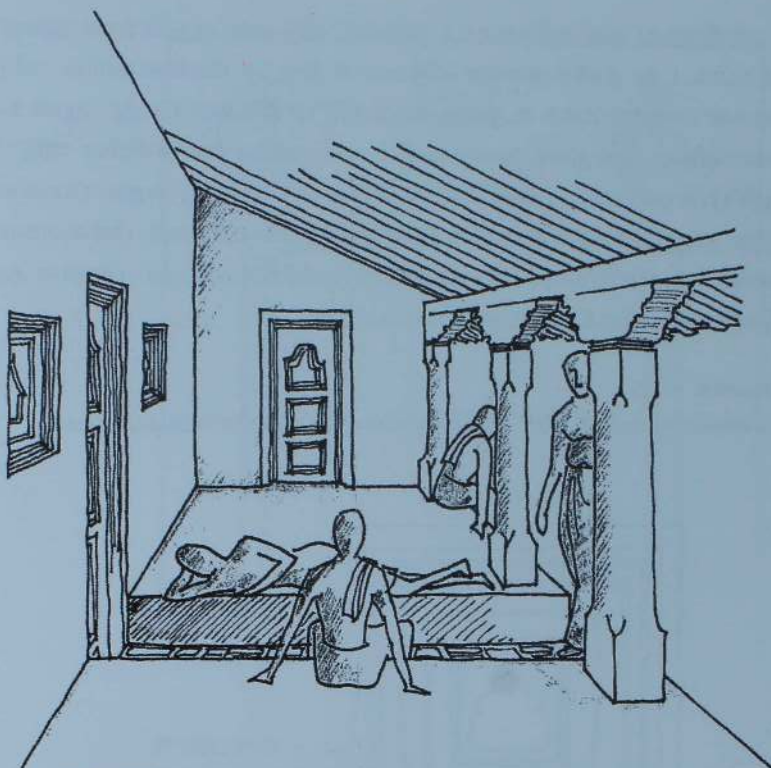
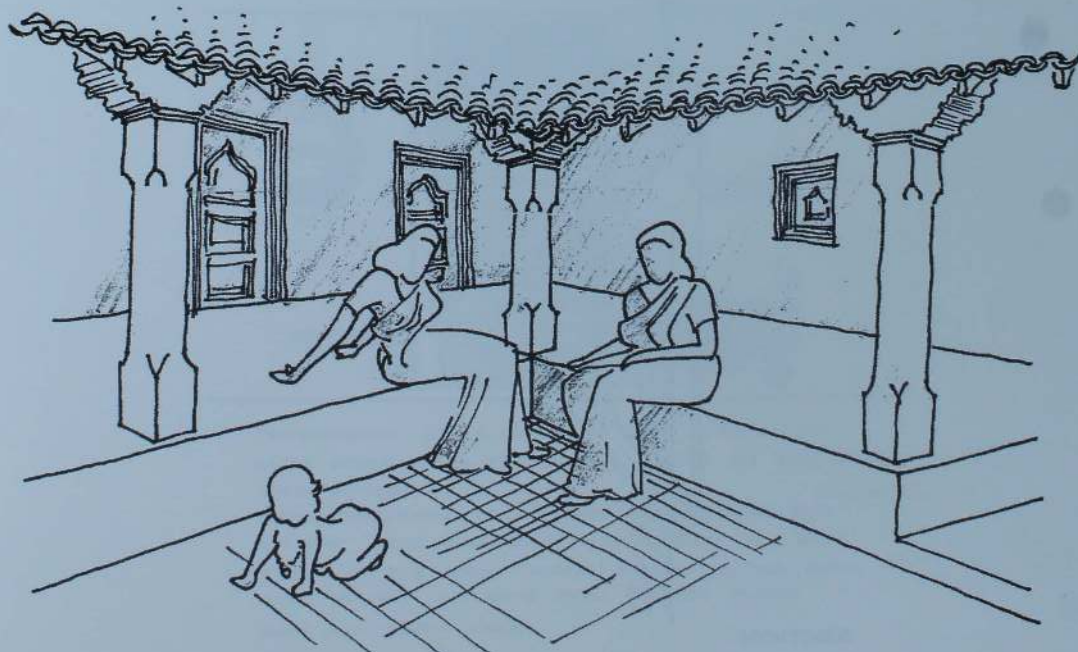

FIGURE - 11
'NADAI' AND 'THINNAI' OF A TRADITIONAL HOUSE

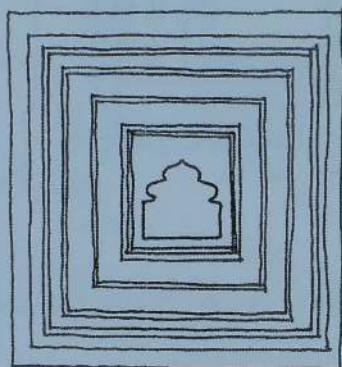
FIGURE - 12
COURTYARD AND VERANDAH OF TRADITIONAL HOUSE.

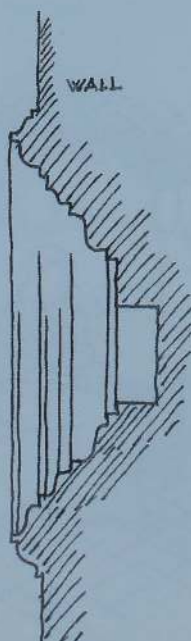
“தனிக் குடிசை” வீட்டில் இருந்து “விஸ்தரிக்கப்பட்ட நாற்சார” வீடு வரை ஒரு பிரதான “அறை” எப்பொழுதும் “வீடு” என அழைக்கப்பட்டது. தனிக் குடிசை வீடுகளாக இருந்த வேளைகளில் “வீடு” குறிப்பாகப் பெண்கள், பிள்ளைகள் பாதுகாப்பாக உறங்குவதற்குப் பாவிக்கப்பட்டது. ஆண்கள் பொதுவாக வெளியில் திண்ணைகளில் உறங்குவர். நாளடைவில் வீடமைப்பு வளர்ச்சியில் “வீடு” பெறுமதிமிக்க பொருட்களைக் குறிப்பாக நகைகள், பண்பெட்டகம் போன்றவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கான இடமாக மாறலாயிற்று. அது பிரதான அறையாக இதர அறைகள் பெண்கள், பிள்ளைகள் பாதுகாப்பாக உறங்குவதற்கும் சுவாமி அறையாகவும் (Shrine Room) பாவிக்கப்பட்டன. பிரதான அறையின் (வீடு) முன்னே “நடை” “திண்ணை” “விளக்கு மாடம்” காணப்பட்டன.

FIGURE - 13

'VILAKKUMĀDAM' OR LAMP NICH OF TRADITIONAL HOUSE

ELEVATION

SECTION

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

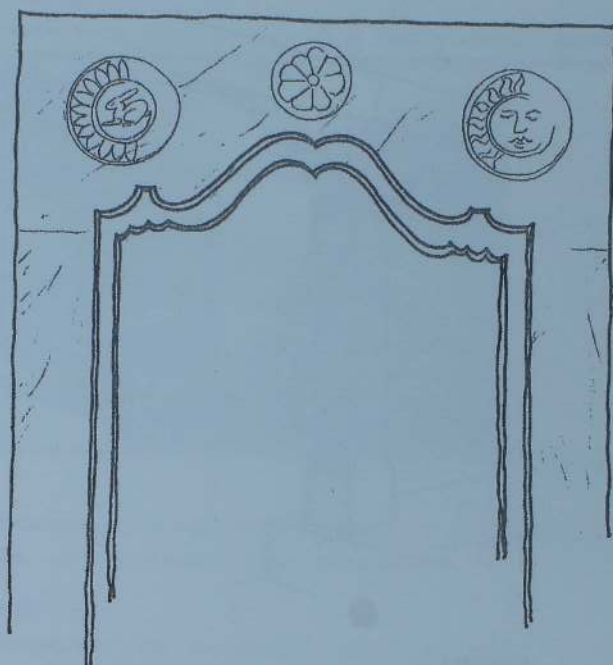

FIGURE - 14
COMBINATION OF MOON, LOTUS AND SUN
AS DECORATIVE MOTIFS ON A TRADITIONAL
DOOR FRAME.

FIGURE - 15
PHOTOGRAPH OF A TRADITIONAL HOUSE IN JAFFNA.

PHOTOGRAPH OF A DOOR OF THE 'VEEDU' OR
MAIN ROOM OF A TRADITIONAL HOUSE AT KKS ROAD,
VANNARPONNAI.
ORNAMENTATION ON 'SEDIPALAKAI', 'KEELPADI'
OF THE DOOR FRAME, 'VILAKUMĀDAM' ON BOTH
SIDES OF THE DOOR, 'NADAI' LEADS TO THE DOOR
AND 'THINNAI' ON BOTH SIDES OF THE NADRI
ARE ALL SEEN HERE.

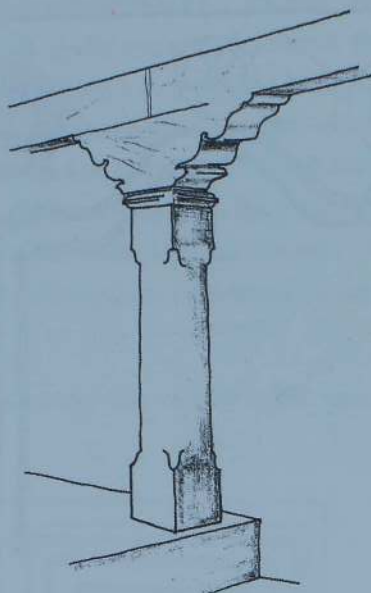

FIGURE - 16
SHORTER COLUMN OF A TRADITIONAL HOUSE.

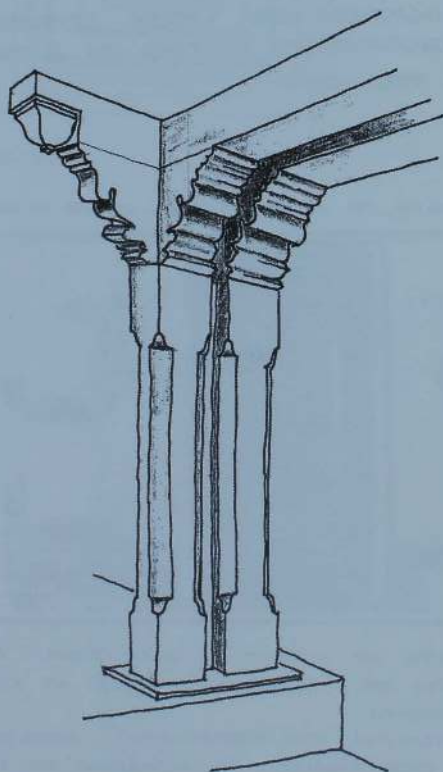
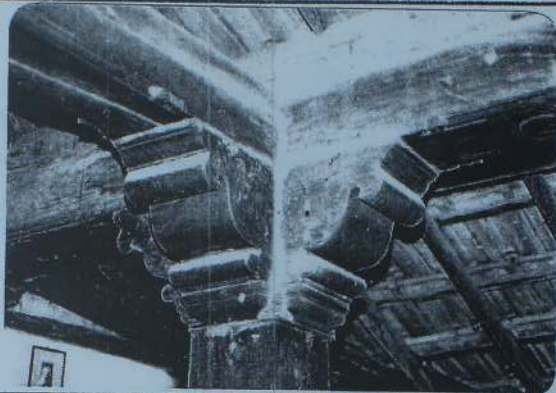

FIGURE - 17
A DOUBLE COLUMN OF A TRADITIONAL HOUSE.

FIGURE-18

PHOTOGRAPH OF COLUMN TOP IN A TRADITIONAL HOUSE.

DECORATED COLUMN TOP - POTHIKAI - IN A TRADITIONAL HOUSE AT VANNARPONNAI, JAFFNA.

FIGURE-19

PHOTOGRAPH OF A TRADITIONAL HOUSE.

PHOTOGRAPH OF THE 'THALAIVASAL' OF A TRADITIONAL HOUSE AT MANIPAY ROAD, JAFFNA.

PRESENTLY USED FOR COMMERCIAL PURPOSE. A DECORATED SHORTER COLUMN WITH 'KUNTHU', AND A 'VILAKUMĀDAM' ON THE WALL ARE SEEN.

FIGURE - 20

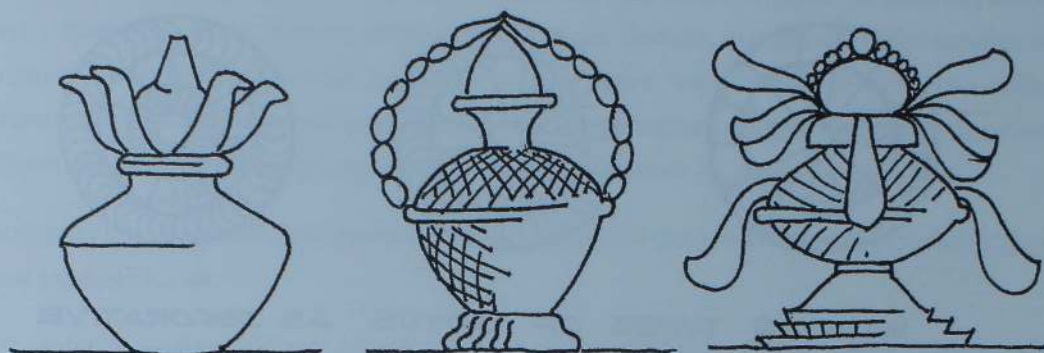
PHOTOGRAPH OF TRADITIONAL COURTYARD HOUSE.

'NADAIKŪDAM' OF A TRADITIONAL COURTYARD HOUSE
AT KKS ROAD, VANNARPONNAI.

'NADAI' FROM THE MAIN ENTRANCE DOOR WITH
THINNAI ON ONE SIDE ARE SEEN
IN THIS FIGURE.

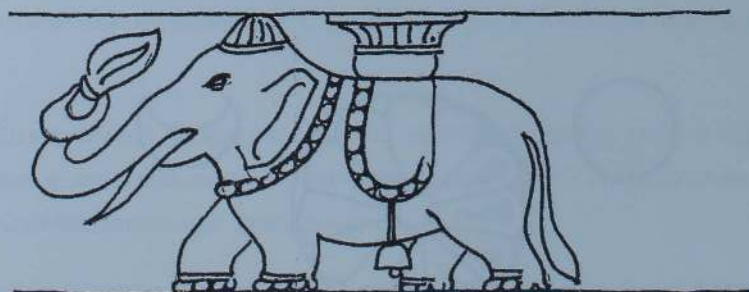
FIGURE - 21

VARIOUS TYPES OF 'KUMBHAM' AS DECORATIVE MOTIFS.

VARIOUS TYPES OF 'ANNAPADCI' AS DECORATIVE MOTIFS.

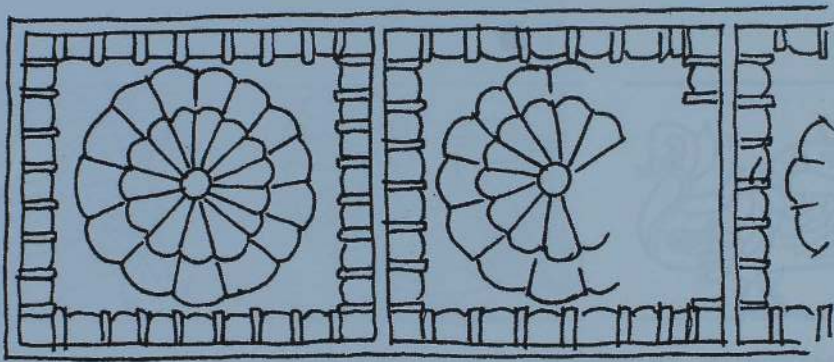

AN ELEPHANT AS DECORATIVE MOTIF

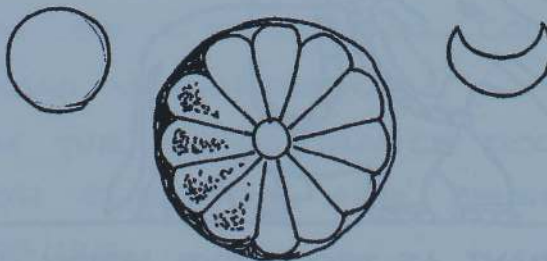
FIGURE - 22

VARIOUS TYPES OF 'LOTUS' AS DECORATIVE MOTIFS.

A PANEL DECORATED WITH 'LOTUS' MOTIF.

COMBINATION OF SUN , LOTUS AND MOON
AS DECORATIVE MOTIF.

Digitized by eGangotri Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வீடமைப்பு முறைமையில் “விஸ்தரிக்கப்பட்ட நாற்சார வீடுகள்” வளர்ந்த நிலையில் அது இன்னும் பல விடயங்களை உள்வாங்கிக் காணப்பட்டது. வட இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் மற்றைய சமூகங்கள் போலவே, தங்கள் தரத்தை சமூக - பொருளாதார அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தும் பிரதான காரணியாக “நாற்சார் , விஸ்தரிக்கப்பட்ட நாற்சார் வீடுகளை அமைத்துக் கொண்டனர். இவ்வீடுகளில் பலவிதமான கலை அம்சங்களை இணைத்தார்கள்.தங்களின் அந்தஸ்த்தை வெளிப்படுத்தும் முகமாக பல்வேறு சிற்ப,சிலை வடிவங்களை அங்கு அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இங்கு வழிபாட்டுத் தெய்வங்களின் வடிவங்கள், குறியீடுகள், இயற்கையோடு ஒன்றிய பூக்கள், கொடிகள், பறவைகள், பட்சிகள் இடம்பெற்றன.

அழகுபடுத்தப்பட்ட தூண்கள், முன் திண்ணை, உள் முற்றம், பின் திண்ணை போன்ற இடங்களில் இவை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

இருசார், முற்சார், நாற்சார் வீடுகள் எதிலுமே முற்றம் - கூரை இல்லாது (Open to Sky) வெளியாகவே அமைந்தது. இது காற்றோட்டத்தை ஊக்குவித்து நல் ஆரோக்கியத்தை வழங்கியது. வட இலங்கையின் வெப்பக் காலநிலைக்கு இது பொருத்தமாகவும் காணப்பட்டது. இருந்தும் அண்மைக்கால “விஸ்தரிக்கப்பட்ட நாற்சார் வீடுகளின்” கூரைகள் பதிவாக இருப்பதும் மண் ஓடுகளால் (Clay Tiles) அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் வட இலங்கையின் வெப்ப சூழலுக்கு ஓரளவு பாதகமாகவே காணப்படுகின்றது.

நாற்சார் வீடுகளின் கூரைகள் முற்றத்தை நோக்கி உட்சரிவோடு அமைக்கப்படுவதால் வெப்பக் காற்று வெளியே செல்லமுடியாமல் கூரையின் உட்புற உயர் இடங்களில் தங்குகின்றது. அத்துடன் பகல் வேளைகளில் முற்றத்தில் சூரிய ஒளி நேரடியாகத் தாக்கம் செலுத்துவதால் வெப்பம் வீட்டினுள் அதிகமாகப் பரவும் வாய்ப்பு அதிகமாகவே உள்ளது.

பொதுவாக வீட்டு யன்னல்கள் சிறிதாகவே இருந்துள்ளன. அதற்குப் பெண்களின் தனிப்படுத்தற்படல் (Seclusion of woman) தற்பாதுகாப்பும் பிரத்தியேகமும் (Security & Privacy) காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

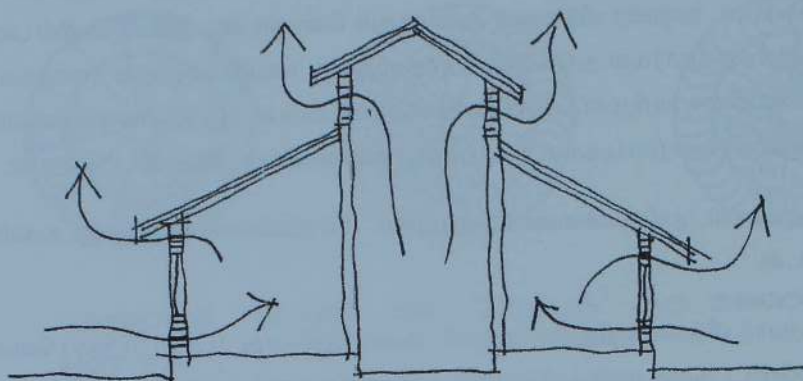
இவை காரணமாக சில சிந்தனைகளை இங்கே முன்வைக்க விரும்புகின்றேன். கூரை அமைப்பு முறை, யன்னல் வடிவங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு முறைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மேலே குறிப்பிட்டது போன்ற அர்த்தமுள்ள பாரம்பரிய வீடுகளை எங்கள் காலநிலைக்கு ஏற்றவையாக மாற்றலாம்.

வீடமைப்பு முறைமை என்பது காலவோட்டத்துக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியவை.

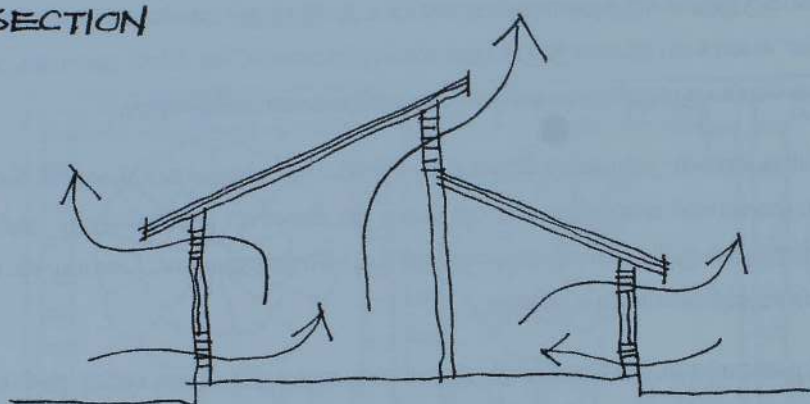
வீடமைப்பின் புதிய வடிவங்கள் இயலுமானவரையில் அண்மைக்காலத்து நாற்சார் வீடுகளில் காணப்படும் நல்ல அம்சங்களை உள்வாங்கியவையாகவும் கூரை, யன்னல்கள் போன்ற அம்சங்களில் தேவையான மாற்றங்களைக் கொண்டனவாகவும் அமைக்கலாம்.

புதிய வடிவங்களில் உயர்ந்த கூரைகளை சூடான காற்று தானாகவே வெளிச் செல்லக்கூடிய வகையிலும் யன்னல்கள் இயற்கையான காற்றை உள்வாங்கி, தானாகவே வெளிச்செல்லும் பாதைகளை வகுப்பனவாகவும், சூழலுக்கேற்ற கட்டடப் பொருட்களைப் (Building Materials) பாவித்தும் அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

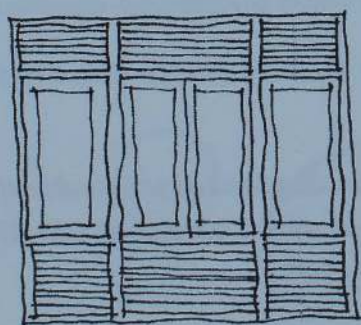
FIGURE-23 VENTILATED ROOF + WINDOW .

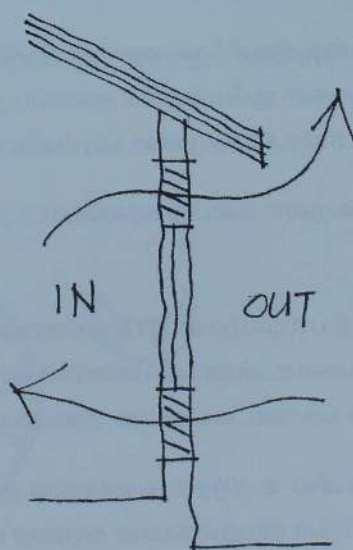
SECTION

SECTION

ELEVATION
WINDOW

SECTION
WINDOW

தற்கால வட இலங்கை வீடமைப்பு இயல்புகளை அவதானிக்கும்போது, நாம் எங்கள் பாரம்பரிய வீடமைப்பு முறைமையில் இருந்த பல நல்ல அம்சங்களை விட்டு விலகி நெடுந்தாரம் போகின்றோமோ என்ற ஐயம் தோன்றுகின்றது.

குறிப்பாக 1960 களிற்கு பின்னதாக இன்றுவரை கட்டப்பட்டு வரும் வீடமைப்பின் பல அம்சங்களை நாம் விளங்கிக் கொள்ளாமலே இணைத்துக் கொண்டோமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

இதற்கு வீடமைப்பு முறைமை சம்பந்தமான தெளிவின்மையும் காலநிலைக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ப கட்டட அமைப்பு முறைமையை மாற்றி அமைக்கும் சிந்தனை மட்டுப்பாடும் சரியான விளக்கமில்லாமல் சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை இறுகப் பற்றித் திண்டாடுவதும் காரணங்களாகலாம்.

வீடமைப்போடு கூடிய அனைவரும் - கட்டடக் கலைஞர்கள், வீட்டுச் சொந்தக்காரர், படம் வரைஞர், பொறியியலாளர், வீடு கட்டுபவர், வீடமைப்பு அனுமதி வழங்குபவர் உட்பட அனைவரும் வட இலங்கை யின் வீடமைப்பு முறைமையில் தேவையான புதிய சிந்தனைகளைக் கொண்டுவரும் பட்சத்தில் மாத்திரமே நாம் எமது அழகிய, அர்த்தமுள்ள பாரம்பரிய வீடமைப்பு வடிவங்களில் இருந்து இன்னும் முன்னே செல்லலாம்.

தமிழர் மெய்யியல் மறுவாசிப்புக்கான சீல குறிப்புகள்

திரு. தி. செல்வமனோகரன்

தமிழர்களுக்குத் தனித்துவமான தொன்ம வரலாறு, அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலை, பண்பாட்டு அம்சங்கள் என்ற கட்டுமானங்கள் உண்டு. அந்த அடிப்படையில் தனித்துவமான மெய்யியல் சிந்தனையும் உள்ளது, அதுவே சைவசித்தாந்தம் என்பர்.

தமிழர்களின் தனித்துவமான மெய்யியலாக - தமிழர்களுக்கே உரித்தான மெய்யியலாக சைவசித்தாந்தத்தை மறைமலையடிகள், சுப்பிரமணிய முதலியார், பேராசிரியர்களான க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி போன்றோர் எடுத்துரைக்கின்றனர். அதிலும் குறிப்பாகப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி சோழப்பேரரசை நிலைநிறுத்த, எழுந்த பெருந்தத்துவமாக சைவசித்தாந்தத்தை எடுத்தாண்டுள்ளார். அனவரதம்பிள்ளை, “திருவுந்தியாரோடு தோத்திரமுறைமை நீங்கிச் சாத்திர முறைமைதோன்றுகின்றது” என்று கூறுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. (பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், 1999, ப.123) கா.சிவத்தம்பியோ “திராவிட இறையுணர்வு, தமிழக வரலாற்றுத் தொன்மையுணர்வு ஆகியன காரணமாக வளர்ந்த அறிவியக்கம் தமிழர்க்கும் பாரம்பரிய இந்து மதத்திற்குமுள்ள உறவினை எடுத்து விளக்க முனைந்தபோது தமிழகத்து இந்து பாரம்பரியம் ஆரிய பிராமண வழிவரும் வைதீக நெறிப்பட்டது அல்லவென்றும் அது தமிழர்க்கே உரித்தான தனிமத நெறியொன்றினைச் சார்ந்தது என்றும் அந்த மத, மதச்சிந்தனை நெறியைச் சைவசித்தாந்தத்திற் காணலாம் என்றும் வற்புறுத்திற்று. தமிழ், தமிழ்நாட்டுத் தனித்துவம் பற்றிய அறிவுவாதத்திற்குச் சைவசித்தாந்தம் மிக முக்கியமான பண்பாட்டு அம்சமாக அமைந்தது. (சிவத்தம்பி. கா. தனித்தமிழியக்கத்தின் அரசியற் பின்னணி ப - 34) வடமொழி சிவஞானபோதத்தின் மொழிபெயர்ப்பே தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் எனும் கூற்றை மறுத்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட காரணங்களைக் கூறித் தமிழின் சாத்திர - தனித்துவமான முதனூல் சிவஞானபோதம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கருக்கொண்டு, பெரியாரின் வருகையோடு உருப்பெற்று அறிஞர் அண்ணாத்துரையூடாகப் பெருவளர்ச்சி கொண்ட சிந்தனை மரபே தற்காலத் திராவிடமொழிக் கொள்கையாகும். தமிழைத் தாய்மொழியாக அல்லது மூலமொழியாகக் கொண்டு எழுந்த மலையாளம், தெலுங்கு உள்ளிட்ட மொழிகள் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவையாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. இதன் வழிதான் சிவத்தம்பி அவர்களின் மேற்படி கூற்றை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தோத்திரங்களை அருளிய பக்தி இயக்கத்தின் வழி சித்தாந்த சிந்தனைகள் முன்மொழியப்படுகின்றன. அவற்றை கி.பி 10ஆம், 11ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான நம்பியாண்டார்நம்பி சைவத்திருமுறைகளாகத் தொகுத்தார். சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் சைவநாயன்மார்களின் வரலாற்றை - அருட்திறத்தை எடுத்துரைக்கின்றது. இப்பன்னிரு திருமுறைகளின் உருவாக்கம் சைவசித்தாந்தத்தின் சாத்திர உருவாக்கத்திற்கு அகக் காரணமாகச் சுட்டப்படுகின்றது. புறக் காரணங்களாகச் சமண, பௌத்த சிந்தனைகளோடு வைணவ, சமய - தத்துவ குழமைவுகள் முக்கியமானவையாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

சைவசித்தாந்த சிந்தனை பிராமணச் சார்பின்மையும் வேளாளச்சார்பு உடையதாகவும் பெரும்பாலான ஆய்வாளர்களால் சுட்டப்படுகின்றது. அத்தோடு திருமந்திரமே தமிழில் சைவசித்தாந்தம் என்ற சொல்லை முதன்முதல் எடுத்தாண்ட நூலாகவும் முப்பொருள், சைவநாற்பாதம் சார்ந்த சைவசித்தாந்தக் கருத்தியலை முன்வைத்த நூலாகவும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. இவ்வடிப்படைகளையெல்லாம் மனங் கொண்டே தமிழர் மெய்யியலாக சைவசித்தாந்தம் சுட்டப்படுகின்றது.

இதற்கு மாறாக, வடமொழியில் தம் மூலத்தைக் காண்பதில் எப்பொழுதும் மகிழ்வு காணும் கூட்டத்தார் சைவசித்தாந்த சிந்தனை வேத உபநிடத வழிவந்தது என்றும் ரௌரவ ஆகம பாவவிமோசனப் படலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு என்றும் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தின் வழி உருவானது என்றும் பலவாறு உரைக்கின்றனர். ரௌரவ ஆகமத்தில் பாவவிமோசனப்படலமே இல்லை என்பது எமக்குத் தெரியவந்துள்ள செய்தியாகும். வடமொழிச் சிவஞானபோதமும் காலவாராய்ச்சியின்படி தமிழ்ச் சிவஞானபோதத்துக்குப்பிற்பட்டதாகவே கூறப்படுகின்றது. ஆக, இவ்வாதங்கள் வலுவிறந்துபோகின்றன. ஆயினும் வேதாகம வழிவந்தது எனும் கருத்து இற்றைவரை நிராகரிக்க முடியாததாகவே உள்ளது. திருமந்திரம் தொட்டு, சித்தியார் வரை தம் பிரமாணநூல்களாக வேதாகமத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றன.

க.கைலாசபதியின் சோழர்காலம் பற்றிய ஆராய்ச்சி, அதன்வழி உருவான மற்றைய தமிழ் ஆய்வாளர்களின் கருத்தியல் என்பன சோழப் பேரரசின் எழுச்சி, வர்க்க உருவாக்கம், வேளாள எழுச்சி, வைணவ, சமய-தத்துவகுழமைவுகளுக்கு நிகரான சைவ எழுச்சியின்தேவைபோன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களே சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டியல் எழுச்சிக்கு வித்திட்டன என்பதை நிறுவியுள்ளன. மேற்படி இரு வாதங்களையும் உள்ளது உள்ளபடி ஆராய்தல் நம்முன்னுள்ள காலத்தின் கடமையாகும்.

பேரரசு ஒன்றை நிறுவிய காலத்திலே பெருந்தத்துவம் ஒன்றும் வடிவம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க உண்மையாகும் எனக் கூறி, சோழப்பேரரசையும் சைவசித்தாந்தத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றார் க.கைலாசபதி. சோழப்பேரரசு வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கிய பின்னரான கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சிவஞானபோதம் தோற்றம் பெற்றது என்பது கவனிக்கத்தக்க உண்மையாகும்.

வேதாகமமே சைவசித்தாந்த பிரமாண நூல்களாகத் திருமூலர் தொட்டு அருணந்தி சிவாச்சாரியார் வரை கூறிப் போந்துள்ளனர். ஆயினும் கா.வை. தகாரே போன்றோர் ஆகமமே சைவத்தின் பிரமாண நூல் என்பர். மூலரும் வேதத்தைப் பொதுநூல் என்றும் ஆகமமே சிறப்புநூல் என்றும் கூறியது மனங் கொள்ளத்தக்கது. அத்தோடு ஆகமத்தின் அந்தமான ஆகமாந்தமே சைவசித்தாந்தம் என்பதும் ஆகம ஞானபாத விளக்கமே சைவசித்தாந்தம் என்றும் சிவாகமங்களின் விளக்கமே சைவம் என்பதும் அதன் வழி உருவானவையே சைவத்திருக்கோயில்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. கிரந்தத்திலேயே ஆகமங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. கிரந்தம் வட்ட எழுத்துக்களின் வழி உருவானது என்றும் வட்ட எழுத்துக்களே தமிழின் தொன்ம வடிவம் என்றும் கூறிக் கிரந்த - தமிழ் உறவைச் சில ஆய்வாளர் எடுத்துரைப்பர். ஆரம்பகாலத்தில் தமிழின் மூல எழுத்தில் எழுந்த ஆகமங்கள் ஆரியரின் அரசியல் அதிகார ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட காலத்தில் வடமொழிக்கு மாற்றப்பட்டதாகவும் திராவிட மூல ஆகமங்கள் இல்லாது அழித்தொழிக்கப்பட்டுவிட்டன என்ற வாதமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் இவ்வாதம் தர்க்க அடிப்படையில் வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை.

ஆகமமரபு வேதமரபின்றும் மாறுபடுவதையும் தனித்துரைக்கப்படுவதையும் அதன் வழியே தமிழர்கள் மெய்கண்ட சாத்திரத்தைப்பற்றிய உரையாடலையும் வளர்த்தெடுக்க முற்பட்டுள்ளனர். திருக்கைலாய

ஞான பரம்பரையினரை அகச்சந்தான குரவர் என்றும் அதன் இறுதிக் குரவரான பரஞ்சோதி மாமுனிவரே மெய்கண்டாருக்கு ஞானவுபதேசம் செய்தார் என்றும் அதன்வழி புறச்சந்தான மரபு உருவானதென்றும் கூறப்படுகின்றது. அப்புறச்சந்தான மரபினர் உருவாக்கியதே மெய்கண்டசாத்திரங்கள் எனப்படுகின்றன. வடமொழிச் சைவசித்தாந்தமும் வேதங்களை முதன்மைப்படுத்தாது ஆகம மரபையே முதன்மைப்படுத்தி அதன் சாரமாகவே தன்னை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இன்னும் நுணுகியுரைக்கின் சைவ தத்துவத் துக்கு பிரமாணமாக ஆகமமே அமைகின்றது என்கின்றார் க.வை. தகாரே. மேலும் சைவசித்தாந்தம் சுட்டும் பிரமாணங்களுள் ஒன்றான ஆப்தவாக்கியத்திற்கு ஆகம அளவை என்றொரு பெயரும் உள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது.

சைவசித்தாந்த வரலாறு எழுதிய அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை திருவுந்தியாரோடு தோத்திரமுறைமை நீங்கி சாத்திரமுறைமை உருவாகிவிட்டதென்பார். இதனை மறுத்து திருவுந்தியார், திருக்களிறுபடியாரை முழுச்சாத்திர நூலாகக் கொள்வதில் சிக்கல் உண்டென்றும் சிவஞானபோதமே சாத்திர நூல் என்றும் கூறுகின்றார் கைலாசபதி. இது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றே. தர்க்கமுறையில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒன்றே சாத்திரமாக - கோட்பாடாக உரைக்கப்படக் கூடியதாகும். அதேவேளை சிவஞானபோதத்திற்கு ஏறத்தாழ 100 வருடங்களுக்கு முன்பே தர்க்க ரீதியான - சாத்திர முறைக்குட்பட்ட சைவசித்தாந்த நூல் தோற்றம் பெற்றுவிட்டது. அது கோளகி சந்தானமடத் துறவியான வாகீசமுனிவரால் ஆக்கப்பட்ட ஞானாமிர்தம் ஆகும். அனுமான, பாரிஷேட அளவைகள் இந்நூலில் முதன்மை பெறுகின்றன. பசு, பாசம், பதி எனும் வைப்புமுறை கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் தர்க்க முறையில் முப்பொருளை நிறுவி முக்தி பற்றிய கருத்தை முன்வைக்கின்றது. அந்தவகையில் மெய்கண்ட சாத்திரத்திற்கும் முற்பட்ட சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல் இது என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

தோத்திர நூல்களின் உருவாக்கத்தின் வழி, அவற்றின் சமூக, சமய தளங்களில் நின்று எழுந்த சாத்திர நூலாக - சைவசித்தாந்த முன்னூலாக சிவஞானபோதம் எடுத்தாளப்படுகின்றது. திருஞானசம்பந்தரின் காலம் - கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டு, மெய்கண்டாரின் காலம் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டு. சிவஞானபோதம் திருமந்திரத்தின் வழி பதி, பசு, பாசம் எனும் கட்டமைப்பை முன்வைக்கின்றது. இடையில் தோன்றிய ஞானாமிர்தம் பசு, பதி, பாசம் எனத் தன் கட்டமைப்பை முன்வைத்துள்ளமை கவனத்திற்குரியது. தோத்திர காலத்தின் பின் ஞானாமிர்த மற்றும் சிவஞானபோத நூல்கள் எழுந்த காலத்துக்கு முன் வடநாட்டில் - காஷ்மீரத்தில் சைவசித்தாந்த நூல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. அவை அஷ்டப்பிரணங்கள் எனப்படுகின்ற எட்டு நூல்களுமாகும்.

இவற்றுள் தத்துவப்பிரகாசிகை, தத்துவசங்கிரகம், தத்துவத்திரயநிர்ணயம், இரத்தினத்திரயம், போககாரிகை, நாதகாரிகை, பரமோட்ச நிராசகாரிகை, மோட்ச காரிகை என்பனவாகும். இவற்றுள் தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவத்திரயநிர்ணயம், போககாரிகை, மோட்சக்காரிகை, பரமோட்சநிராசகாரிகை என்பன சத்தியஜோதி சிவாச்சாரியாரால் உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். இரத்தினத்திரயம் ஸ்ரீகண்டாச்சாரியாராலும் நாதகாரிகை ஸ்ரீபட்டராமகண்டராலும் தத்துவப்பிரகாசிகை போஜதேவராலும் எழுதப்பெற்றவை. சத்தியஜோதி சிவாச்சாரியார், சித்தாந்த சைவ எனும் சொல்லை எடுத்தாண்டுள்ளார். இந்நூல்கள் ஆகமங்களின் வழி உருவானவை, தம் பிரமாண நூல்களாக இவை ஆகமங்களையே சுட்டுகின்றன.

ஆகவே, மெய்கண்ட சாத்திரங்களுக்கு ஏறத்தாழ 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய நூல்கள் இவை என்பது தெளிவாகின்றது. கருத்தியல், உருவவியல் ரீதியில் மெய்கண்ட சாத்திரங்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றன. தமிழில் சைவசித்தாந்த அளவை பற்றிய கருத்தை - தர்க்கரீதியான

கருத்தியலை முன்வைத்த நூலாக ஞானாமீர்தமே காணப்படுகின்றது. அதற்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்பே அஷ்டப்பிரகரணநூல்கள் அளவையிற் கருத்தைத் தர்க்கரீதியாக முன்வைத்துள்ளன. பிறசமயக் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து அதனை நிராகரித்துத் தன் சைவசித்தாந்த கருத்தினை முன்னிருத்தும் “பரபக்க” வடிவத்தை சித்தியார், சங்கற்ப நிராகரணத்திற்கு முன்பே இந்நூல்கள் பயன்படுத்தியுள்ளன.

பேராசிரியர் சுந்தரமூர்த்தி, கலாநிதி கலைவாணி இராமநாதன் முதலானோரின் அஷ்டப்பிரகரண ஆய்வுகள் காலத்தால் முற்பட்ட வடமொழிச் சைவசித்தாந்த மரபின் செழுமையை மெய்ப்பித்து நிற்கின்றன.

சைவசித்தாந்த வளர்ச்சி - செல்நெறியோடு வேளாள மேலாண்மையின் எழுச்சியைப் பெரிதும் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் முன்வைப்பர். ஆனால் வடமொழிச் சைவசித்தாந்த மரபினோடு பிராமண, சத்திரிய மரபுகளே தொடர்புற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதேபோல பக்தியியக்க காலத்தில் சமணம், பௌத்தம் சார் செல்வாக்கை எடுத்துரைப்பர். ஆனால் வடநாட்டு மரபில் பௌத்த செல்வாக்கையும் ஏனைய வைதிக பிரிவினரையும் நிராகரித்து சங்கரர் அத்வைதத்தை முன்வைத்தார். காஷ்மீர் சைவர்கள் ஒருமைவாத சைவத்தை முன்வைத்தனர். காலமாற்றத்தில் பன்மைவாத சைவமாக சித்தாந்த சைவம் முன்வைக்கப்பட்டது.

இந்த அடிப்படையில் சிந்திக்கும்போது முன்னைய ஆய்வாளர்கள் தமிழர் மெய்யியல் சைவசித்தாந்தம் என்பதற்கு முன்வைத்த வாதங்கள் வலிதற்றுப்போகின்றன. அதேவேளை க.வை. தகாளே ஓர் ஒளிப் பொட்டைக் காட்டுகின்றார். மகாராஷ்டிரப் பிராகிருதத்தில் ‘மஹார்த்த மஞ்சரீ’ எனும் நூலை எழுதிய மஹேச்வரானந்தர் இந்நூலுக்குத் தானே எழுதிய பரிமலம் என்ற உரையில் தம் குரு சோழநாட்டவர் என்றும் தம்முடைய நூல் காவிரியின் நீரைப்போலவே இனிமையாக இருப்பதாகவும் கூறியுள்ளார். மேலும் காஷ்மீர் சைவமெய்யியலாளரான அபிநவகுப்தரின் குரு சம்புநாதர் என்பவர் அர்த்தத்தர்யம்பக சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்தவர். சம்புநாதரின் குருவும் பராத்நாடுருவமான சோமநாதரும் சுமதிநாதரும் தென்னாட்டவர்கள் என காஷ்மீர் சைவநூலான தந்திரலோக ஆஹ்நிகம் 1 - இன் உரையில் கூறப் பட்டுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் (வேதாந்தத்தைப் பரப்பிய சங்கரர், இராமானுசர், மத்துவர் ஆகியோரும் திராவிடர்களே என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது) ஆக, காஷ்மீர் சைவ - சைவ தத்துவ வளர்ச்சிக்கு தமிழர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது என்பதையும் அதன்வழி வடமொழி சித்தாந்த சைவமரபிற்கு தமிழ்ச் சைவர்களின் பங்களிப்பு இருந்ததனையும் அறிய முடிகின்றது. மஹேச்வரானந்தர் குறிக்கும் சோழநாட்டார் யார்? என்பதை அறிவதனுடாகவே இவ்வாய்வை மேலும் வளர்த்தெடுக்கமுடியும்.

வடமொழியில் ‘5’ சித்தாந்த சைவநூல்களை எழுதியவரான சத்தியயோதி தாம் ரௌரவ ஆகமத்தை ஆதரிப்பதாக மோட்சகாரிகை எனும் நூலில் கூறியுள்ளார். சிவஞானபோதம் ரௌரவ ஆகமமொழிபெயர்ப்பு எனக் கூறப்படும் கூற்றை - கதையை இதன்வழி சிந்தித்தல் நல்லது. வடமொழி அஷ்டப்பிரகரண சித்தாந்த நூல்களில் ஆறுக்கு உரையும் மிருகேந்திர ஆகமத்திற்கு விருத்தியும் கண்டவர் அகோரசிவாச்சாரியார். இவர் எழுதிய பத்ததியே அகோரசிவாச்சாரியார் பத்ததி. இவரது காலம் கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டு. இவ்வளவு தூரம் வடமொழி சைவசித்தாந்தத்திற்கு அருந்தொண்டாற்றிய இவர் சோழநாட்டுத் தமிழன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் இவர் தமிழில் ஏதும் நூல் இயற்றியதாகத் தெரியவில்லை.

அதேவேளை, முதன்முதல் தமிழில் சைவசித்தாந்தம் பற்றிக் கூறிய திருமூலர், வடநாட்டில் இருந்தே வந்தார் என்றும் அவர் வட நாட்டவராக இருக்கலாம் என்றும் அல்லது வடநாடு சென்று கற்றுவந்த தமிழராக இருக்கலாம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அவரே மஹேச்வரானந்தர் கூறும் சோழநாட்டவராகவும் இருக்கக்கூடும். கால ஆராய்ச்சியின் படி பொதுவில் திருமூலரின் காலம் 6ஆம், 7ஆம் நூற்றாண்டு

சார்ந்ததாகவே எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. ஆகவே சத்தியோயோதிக்கும் முன்பே சைவசித்தாந்தம் என்ற சொல்லை திருமூலர் கூறிவிட்டார் என்றாகின்றது. அதேபோல சத்தியோயோதி வடமொழியில் சைவசித்தாந்த நூல்களை முதன்முதலில் ஆக்கியவராகச் சுட்டப்பட்டாலும் அவரே அத்தத்துவத்தில் மூலவர் என்று எங்கும் கூறப்படவும் இல்லை என்று தகாரே கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக, சைவசித்தாந்தம் தமிழரின் மெய்யியல் என்று கூறுவதில் முன்னைய ஆய்வாளர் கூற்றுக்கள் வலிதற்றுப் போகின்றன. ஆகமம்சார் மொழி ஆராய்ச்சியும் தகாரே கூறும் சோழ நாட்டுத் தமிழர் யார் என்பதற்கான ஆராய்ச்சியும் திருமூலர் பற்றிய கதையாலும் காலவாராய்ச்சியும் இது தமிழர் மெய்யியல் தானா என்பதைக் கட்ட விழக்க வல்லனவாகின்றன. அதேவேளை தமிழில் எழுந்த ஞானாமிர்தம் ஏன் தமிழ்ச் சைவசித்தாந்திகளால் முதன்மைப்படுத்தப்படவில்லை என்ற கேள்வியும் எம் முன்னிற்கின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இராசமாணிக்கனார் மா., 1958, சைவசமய வளர்ச்சி,
2. ஓளவை வெளியீடு, சென்னை.
3. கந்தசாமி. சோ.ந., 2003, இந்தியத் தத்துவக்களஞ்சியம் 2 மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம். தமிழ்நாடு.
4. கந்தையா.மு., 1998, சைவசித்தாந்த நோக்கில் கைலாசபதி, ஸ்மிருதி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
5. சிவசாமி. வி., 1989, சமஸ்கிருத இலக்கியச் சிந்தனைகள், நியூசுரா பப்ளிகேஷன்ஸ் லிமிடெட், யாழ்ப்பாணம்.
6. தகாரே. க. வா., 2001, சைவதத்துவம், அல்லயன்ஸ் கம்பனி, சென்னை.
7. துரைசாமிப்பிள்ளை. ஓளவை, சு., 1954, ஞானாமிர்தம் மூலமும் பழைய உரையும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ்நாடு.
8. Pandit. B.N., 1990, History of Kashmir Saivism, Utpal publi - cations, Kashmir.
9. 1977, Aspects of Kashmir Saivism, Utpal publications, Srinagar.
10. Kantichandra pandy, 1963, Abhinavagupta An Historical And Philosophical Study, Chowkhamba Sanskrit
11. Series Office, Varanasi 1987, An Out of History of Saiva philosophy, Motilal Bararsides, Delhi.

Copyright © Noolaham.org | aavanaham.org

தமிழிசை வளர்ச்சியில் தமிழ்சை இயக்கத்தின் பங்களிப்பு

திருமதி ஜனனி நடேசமூர்த்தி

உலக இசை வரலாற்றில் தமிழிசையானது மிகவும் பழைமையானதாகவும், சிறப்புமிக்கதாகவும் விளங்குவதைப் பல சான்றுகள் மூலம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. “உலகில் மொழி உருப்பெறுவதற்கு முன்னரே இசை பிறந்துவிட்டது என்பது பரிணாம வளர்ச்சித் தத்துவத்தின் அடிப்படையிலானது. மனிதன் முதன்முதலில் தன் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தியது உடல் மொழி (Body Language). அதுவே நாடகக் கலைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. அடுத்துப் பிறந்தது இசை மொழி. அதற்குப் பின்னர்தான் மொழிதோன்றி இயலும், பாடலும் பிறந்தன. இவ்வடிப்படையில் தமிழைவிடத் தமிழிசை மிகவும் தொன்மையானது என்பது வெள்ளிடை மலை. தொல்பழங்காலத்தில் இசைக்கலை சீருடனும் சிறப்புடனும் விளங்கியதற்குத் தொல்காப்பியமே சான்று பகர்கின்றது”. (பத்மநாபன்.சு, 2009, பக்:20) தொல்காப்பியம் ஒரு தமிழ் இலக்கண நூலாக இருந்தாலும் தமிழ் மக்களின் இசைச் சிறப்புப் பற்றிய பல அரிய விடயங்களை விளக்கி நிற்கின்றது. பண்கள், சுரவியல், தாளவியல், இசைக்கருவிகள், இசைக்கலைஞர்கள், இசைப் பாடல்கள் போன்ற பல விடயங்கள் தொல்காப்பியத்தில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் காலத்தில் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்றையும் கற்றவர்களே தமிழறிஞர்கள் எனப்பட்டனர்.

தொல்காப்பியத்தை அடுத்து வந்த சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகிய நூல்களிலும் பண்டைத் தமிழர் வாழ்க்கையில் இசையானது பெற்றிருந்த சிறப்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் என்பனவும், பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநெல்வாடை, முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்பனவும் அடங்குகின்றன. சங்க நூல்களாகிய இவற்றில் இசைக்கலைஞர்கள், இசைக்கருவிகள், இசையியல் நுணுக்கம், பண்கள் எனப் பல்வேறு செய்திகளும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டுக் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் தமிழிசைக்குக் கிடைத்த பொக்கிஷமாகும். “கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சிலப்பதிகாரமும் அதற்குரிய அரும்பதவுரை, அடியார்க்கு நல்லார் உரை ஆகியவையும் தமிழிசை பற்றி அறிவித்துள்ள கருத்துக்கள் அளவுக்கும் இன்றைய அறிவுக்கும் மிஞ்சியதாக அமைந்திருப்பதைக் கண்டு தமிழிசையின் வாழ்வையும், வளர்ச்சியையும் கருதிக் காணலாம். இவற்றுள் விளக்கப்பெற்றுள்ள கருத்துக்கள் உலகில் வேறு எந்த நாட்டிசைக்கும் அமைத்துக் காணப்படாதவை. ஓசையின் அளவு, இசையமைப்பு, பண்ணமைப்பு, பாடலமைப்பு, தாளவகை, தூக்கு, பிண்டி, பிணையல், வரிப்பாட்டு, வண்ணங்கள், யாழிசை, குழலிசை, ஏழிசை, இசை அலகு பெறல், பண்களின் பெயர்கள், இசையின் எண்கள் முதலியவற்றைத் தனித்தனியாக விளக்கிக் காட்டும் அளவுக்கு தமிழிசை ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருத்தமாகவும், விளக்கமாகவும், சிறப்பாகவும் அமைந்திருக்கின்றது”. (பெருமாள்.ஏ.என்.1984, பக் :19)

சங்க காலத்தில் பலவகைப் பாடல்கள் வழக்கிலிருந்துள்ளன. அவை அகவன் மகளிர் பாடல், மறையோர் பாடல், உழிஞைப்பாடல், தமிழிஞ்சிப்பாடல், விறற்களப்பாடல், வெறியாட்டப்பாடல், துணங்கைப்பாடல், ஆடல்மகளிர் பாடல், வேதப்பாடல் எனத் தொழில் சார்ந்தவையாகவும், சடங்கு சார்ந்தவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவரான காரைக்காலம்மையார் பாடல்களில் ஏழு ஸ்வரங்கள், பண்கள் போன்ற இசைச்செய்திகள் அக்காலத் தமிழிசை பற்றி அறிவித்து நிற்கின்றன. “சிலப்பதிகார காலத்திற்குப் பின் பண்டை இசையைப் பயன்படுத்துபவர் இந்த அம்மையார். ஒரு வகையில் இவர் பண்டை இசைக்கும், பின்னால் உருப்பெறுகிற தேவாரப் பண்ணிசைக்கும் ஒரு பாலமாக அமைகின்றார் என்று கொள்வது பிழையாகாது”. (அருணாசலம்.மு, 2009, பக்:98)

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் இருந்து பக்தி இசை இலக்கியங்கள் அதிகப்படியாக வளர்ச்சியுற்றன. இசை மூலம் இறைவனை வழிபடும் மரபு வளர்ச்சியடைந்தது. பௌத்த, சமணமதக் கோட்பாடுகளினால் ஈர்க்கப்பட்ட சைவசமயத்தினரை மீட்டெடுப்பதற்காகத் தமிழையும், இசையையும் பயன்படுத்தி அருளாளர்கள் பக்தி நெறியை வளர்த்தனர். தேவாரமுதலிகள் சைவசமயத்தின் பெருமைகளை உலகிற்கு எடுத்தியம்பும் வகையில் இசைப்பாசரங்களைப் பாடியருளினர். இசையுடன்கூடிய பாசரங்கள் மக்கள் மனதைத் தொட்டன. தேவாரப் பாடல்கள் மூலம் மக்கள் சைவத்தின் மேன்மையை உணர்ந்து சைவத்தை வளர்த்தனர். தேவாரப்பாடல்கள் மூலம் அக்காலத் தமிழர் இசை பற்றி அறியமுடிகின்றது.

இவ்வாறே பன்னிரு ஆழ்வார்களாலும் அருளப்பெற்ற நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தமும் தமிழ்மொழிக்கும் பக்தி இசைக்கும் ஓர் அரிய கருவூலமாகத் திகழ்ந்தது. திவ்விய பிரபந்தத்தில் யாப்பு விகற்பங்களையும், தமிழ் மரபுப்படி அமைந்த பாக்களையும் காணலாம்.

இவற்றைத் தொடர்ந்து எழுந்த பல நூல்களிலும் தமிழிசை பற்றிய செய்திகளை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. பெருங்கதை (8ஆம் நூ.) பாரதவெண்பா (8ஆம் நூ.), திவாரகம் (8ஆம் நூ.), சீவகசிந்தாமணி (9ஆம் நூ.), கல்லாடம் (10ஆம் நூ.), குளாமணி (10ஆம் நூ.), பெரியபுராணம் (12ஆம் நூ.), நளவெண்பா போன்ற நூல்களிலும் இசை, இசைக்கருவிகள், பண்கள் போன்ற பல செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. எனினும் 9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் தமிழ்ப் பெயர்களைத் தவிர்த்து வடமொழிப் பெயர்களைச் சூட்ட ஆரம்பித்தும், பண் எனும் பதத்திற்கு இராகம் என்று பெயரை மாற்றவும் செய்தனர்.

15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அருணகிரியார் திருப்புகழில் இராகங்கள், இசைக்கருவிகள், தாளங்கள் எனப் பல்வேறு இசையம்சங்களையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மேலும் சித்தர்களும் தமது பாடல்களைப் பாமர மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் எளிய மொழிநடையில் சிறந்த இசை நயத்துடன், புதியபுதிய இசை வடிவங்களில் பாடித் தமிழிசையை வளர்த்தனர். சித்தர் பாடல்கள் இன்றும் இசைக்கச்சேரிகளில் விரும்பிப் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழிசை வளர்த்தோர் வரிசையில் சீர்காழி முத்துத்தாண்டவர், திருவாரூர் பாபநாதமுதலியார், சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர், தில்லை விடங்கன் மாரிமுத்தாபிள்ளை போன்ற பலரும் அடங்குவர். இவர்கள் தமிழ்மொழியில் அற்புதமான பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். எனினும் பதினாறாம் நூற்றாண்டு முதல் விஜயநகர வேந்தர்கள் தமிழகத்தை ஆண்டபோது தெலுங்கு மொழி முன்னணிக்கு வந்தது. இசைக்கலைஞர்களும் தமிழில் பாடல்கள் இருந்தும் அவற்றைப் பாடாமல் தெலுங்கிலும், பிறமொழிகளிலும் இருந்த பாடல்களைப் பாட முன்வந்தனர். அத்துடன் தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் தாய்மொழி தெலுங்காயிருந்தமையால், அவர் தமிழ்நாட்டில் வழக்கிலிருந்த

இராகங்களிலே தெலுங்குமொழிப் பாடல்களைப்பாட, அவரைப் பின்பற்றித் தமிழிசைக் கலைஞர்களும் தெலுங்குமொழிப் பாடல்களைப் பாடுவதையே நாகரிகமென நினைத்து கச்சேரிகளைச் செய்தனர். அத்துடன் புரியாத மொழிகளில் பிழையான உச்சரிப்புக்களுடன் மக்களுக்கும் புரியாத பாடல்களைப் பாடித் தமிழிசையைப் பின்னடையச் செய்தனர்.

இவ்வாறு பல நூற்றாண்டு காலமாக தமிழிசைப் பாடல்களை விடுத்து வேற்று மொழிப்பாடல்களே இசையரங்குகளை அலங்கரித்தன. தமிழ்மொழியில் தரமான பாடல்கள் இல்லை என்னும் மாயை நிலை இசைக்கலைஞர்களைப் பீடித்திருந்தது.

இத்தகைய நிலையை மாற்றுவதற்குத் தமிழ் அறிஞர்கள் பலரும் அரும்பாடுபட்டனர். அவர்களுள் கருணாமிர்தசாகரம் என்னும் அரும்பெரும் நூலை எழுதிய ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவர்கள் முக்கிய மானவராக விளங்கினார். இவர் தமிழிசையை வளர்ப்பதற்காக அரும்பணிகளை மேற்கொண்டார். 1901 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 'தமிழறியுஞ்சங்கம்' எனப் பெயர்கொண்ட ஒரு சங்கத்தை நிறுவி இசைவகுப்புக்கள், கட்டுரை வரைதல், நாடகம், சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை நடாத்தினார். அத்துடன் 27.05.1912 இல் தஞ்சையில் 'சங்கீத வித்யா மகாஜனசங்கம்' என்னும் சங்கத்தை நிறுவிப் பல ஆய்வரங்குகளையும் நடத்தினார். 1917 இல் கருணாமிர்தசாகரம் என்னும் நூலை இயற்றினார். இந்நூலில் உலகில் முதன் முதலில் தோன்றிய இசை தமிழிசையே என்றும், உலகின் மற்றைய இசை முறைகள் யாவும் தமிழிசையிலிருந்தே தோன்றியவை எனவும் சரியான ஆதாரங்களுடன் நிறுவினார். தற்காலத்தில் கர்நாடக இசையில் வழக்கிலிருக்கும் இராகங்களின் பெயர்கள் தான் வடமொழியில் மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவை பழந்தமிழ் இசைப் பண்களே என்ற உண்மையையும் நிறுவினார். அத்துடன் தமிழ்ப் பண்களை ஆராய்ந்து இன்றைய கர்நாடக இசை இராகங்களுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டினார். 1945 இல் பி.கோதண்டராமன் அவர்கள் 'தமிழர் இசைக் கருவிகள்' என்னும் அரிய நூலை வெளியிட்டார். அடுத்து தமிழிசைக்கு அரும்பணியாற்றியவராக இசைச்செல்வர் திரு.இலக்குமணப்பிள்ளை அவர்கள் விளங்குகின்றார். காஞ்சிபுரம் நயனாபிள்ளை அவர்கள் முதன்முதலாக இசையரங்குகளில் தமிழ்ப் பாட்டுக்களுக்கு முதன்மையும், மேன்மையும் வழங்கினார். அரிகேசநல்லூர் முத்தையா பாகவதர் அவர்களும் தமது இசையரங்குகளில் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடினார். அத்துடன் தமிழ்ப் பாடல்களும் அரங்குகளில் பாடப்படல் வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார்.

இவ்வாறு தமிழிசையின் வளர்ச்சிக்குப் பலரும் பாடுபட்டவேளையில், அண்ணாமலை அரசர் அவர்களது கடும் முயற்சியாலும், சண்முகம் செட்டியாரின் ஆர்வத்தினாலும் 1943 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் தமிழிசை இயக்கம் நிறுவப்பட்டது. "தமிழிசை இயக்கம் தமிழகத்தின் தற்செயலான நிகழ்ச்சியன்று. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் பண்பாட்டு முனைப்பு தமிழிசை மரபின் வேர்களைத் தேடலாயிற்று. திராவிட இயக்கம் அறிவுத் தளத்தைக் காட்டிலும் உணர்ச்சி நிலையில் தமிழிசை இயக்கத்தை வலியுறுத்தியது. (சபா.ஜெயராசா, 2008, பக்:113,114)

தமிழிசை இயக்கம் தமிழக மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டியது. தமிழிசை இயக்கத்தின் பணியானது தமிழிசை வளர்ச்சியில் மிகவும் அளப்பரியதாகும். "அண்ணாமலையில் தோன்றி, நாளொரு மேனியாய் வளர்ந்து வளம் நல்கி வரும் தமிழிசை இயக்கம் தமிழகத்திற்கு விழிப்புணர்ச்சி ஊட்டியது. அரும்பொருள் ஆற்றியுள்ளது. தமிழிசை இயக்கம் ஒரு பறவை எனலாம். அதற்கு இரு இறக்கைகள். ஓர் இறக்கை கீர்த்தனையாத்தலும் இசையமைத்தலும், மற்றோர் இறக்கை இசை இலக்கணம்" (சுந்தரம்.வீ.ப.கா, 1985, பக்:72). தமிழிசைப் பாடல்களை மாணவர்க்குக் கற்பிப்பதற்காக தமிழிசைச் சங்கத்தின் சார்பில் 23.01.1944 அன்று சென்னையில் மாலைநேரத் தமிழ் இசைக்கல்லூரித் தொடங்கப்பட்டது.

ஈழத்திருநாடு தந்த விபலானந்த அடிகளார் பழந்தமிழ்ப்பண்கள், பண்டைய தமிழ் இசைக் கருவிகள் பற்றி ஆராய்ந்து கி.பி. 1947 ஆம் ஆண்டில் 'யாழ் நூல்' என்னும் இசைத்தமிழ் இலக்கண நூலை வெளியிட்டார். இந்நூலிலும் தமிழிசையைப் பற்றிய உண்மைகளும், அதுதான் இன்றைய கர்நாடக இசையென்பதையும் அறிவியல் ரீதியாக நிலைநாட்டினார்.

ஆபிரகாம் பண்டிதரின் மகளான மரகதவல்லி அம்மையார் கருணாமிர்தசாகரம் இரண்டாம் புத்தகம் என்னும் நூலை எழுதி முடித்தார். தமிழிசையில் புதிய இராகங்களை அமைக்கும் முறைகளும் பல தமிழிசைப் பாடல்களும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இசைமேதை பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை அவர்கள் பண்டைய காலத்தில் நிலவிய பன்னிராயிரம் தமிழ்ப் பண்கள் பிறக்கும் கணிதமுறையை எடுத்துக்காட்டி "பூர்வீக சங்கீத உண்மை" என்னும் நூலை வெளியிட்டார். தொடர்ந்து அப்பாசாமிஓதுவாரின் 'தமிழ்நாட்டின் சங்கீத ரகசியம்' என்னும் நூலும், குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் அவர்களின் "முதல் ஐந்திசைப் பண்கள்" என்னும் நூலும், இராமச்சந்திர ஐயரின் 'கர்நாடக சங்கீத இராகங்கள்' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலும், மு. அருணாசலம் அவர்களின் "கருநாடக சங்கீதம் தமிழிசை, ஆதி மும்மூர்த்திகள்" என்னும் நூலும் தமிழிசையின் சிறப்பை விளக்குவனவாக எழுதப்பட்டிருந்தன.

தமிழிசை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தமிழிசைக் கீர்த்தனங்கள், தமிழிசை நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. பல பழைய பாடல்கள் மீண்டும் தமிழிசைக்கு மெருகூட்டின. இசைக் கலைஞர்கள் தமிழிசைப் பாடல்களைத் தமது இசையரங்குகளில் பாடத் தொடங்கினர். அரியக்குடி இராமானுஜ ஐயங்கார் திருப்பாவைப் பாடல்களுக்கு இசையமைத்து அதனை முழு அரங்கிசை நிகழ்ச்சியாக நடத்தினார்.

தொடர்ந்து எம்.என்.தண்டபாணி தேசிகர், டி.கே.பட்டம்மாள், எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி, எம்.எல்.வசந்தகுமாரி, டி.என்.சேஷகோபாலன், பி.இராஜம்ஐயர் போன்ற பல வித்துவான்களும் தமது கச்சேரிகளில் தமிழிசைப் பாடல்களைப் பாடி வந்தனர். பல தமிழ்ப்பாடல்கள் இசைத்தட்டில் வெளிவந்தன.

மேலும் தமிழிசைச் சங்கங்கள் பல ஊர்களிலும் அமைக்கப்பட்டு தமிழிசை விழாக்கள் நடத்தப்பட்டன. தமிழிசை மாநாடுகள், பண்ணாராய்ச்சி மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் தமிழிசைப் பாடல்களைப் பல தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளது. பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகமும் தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் என்பன தமிழிசைப் பாடல்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழிசை பற்றிய கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பெற்று தமிழிசை பற்றிய பல கருத்துக்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

மேலும் பலர் தமிழிசை பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளனர். செல்வி எல்.ஐசாக் என்பவர் பண்டைத் தமிழ் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து "பழந்தமிழ் இசை" என்னும் ஆய்வு நூலை ஆங்கிலத்தில் 1940 இல் எழுதி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றுள்ளார். டாக்டர் சேலம் எஸ்.ஜெயலட்சுமி அவர்களின் 'தமிழிசை இலக்கண மரபு' என்னும் நூலும், டாக்டர் ஆ.மேரிமனோகரா அவர்களின் 'தமிழிசையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்- ஓர் ஆய்வு' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலும், டாக்டர் வி.உமாபதி அவர்களின் 'சிலம்பிலும் சிந்தாமணியிலும் கலைகள்' என்னும் ஆய்வு நூலும் தமிழிசையின் சிறப்பை விளக்கி நிற்கின்றன. மேலும் மயிலம் வச்சிரவேலனாரின் 'மிடற்றிசை', டாக்டர் வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்களின் 'பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இசையியல்' என்னும் நூலும் தமிழிசையின் தொன்மையையும், சிறப்பையும் விளக்கி நிற்கின்றன.

அத்துடன் சாத்தான்குளம் அ.இராகவன், மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, டாக்டர் ஏ.என்.பெருமாள், புலவர் செந்துறைமுத்து, புலவர் கோ.தங்கவேலு, ஆர்.ஆளவந்தார், சே.ச.செல்லத்துரை முதலியோரும் தமிழிசை பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு அரிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

“இசைத்தமிழைச் சூழ்ந்திருந்த இருளைப்போக்கி, இசைத்தமிழ் வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பெருமை தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சுவாமிநாதையரையே சாரும். 1889 ஆம் ஆண்டில் உ.வே.சா.பதிப்பித்த “பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்” 1892 ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்த “சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்” ஆகிய இரண்டு பதிப்புக்களும் இசைத்தமிழ் குறித்த மாய இருளை அகற்றிக் கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் இசை குறித்த ஆய்வுகளின் போக்கையே மாற்றியமைத்தன. இப்பதிவுகளின் வாயிலாகவே 2500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொன்மை வாய்ந்த தமிழிசை இலக்கணத்தையும் வரலாற்றையும் அறிஞர்கள் உணரத் தொடங்கினர்”. (பத்மநாபன்.சு.2009,பக்:34)

மயிலாடுதுறையைச் சேர்ந்த கோபாலகிருஷ்ணபாரதியார், வேதநாயகம்பிள்ளை, மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை என்னும் மூவர்க்கும், சீர்காழியைச் சேர்ந்த முத்துத்தாண்டவர், அருணாசலக்கவிராயர், மாரிமுத்தாபிள்ளை என்னும் மூவர்க்கும் தமிழக அரசின் கலை பண்பாட்டு இயக்கமானது ஆண்டுதோறும் விழா எடுத்து தமிழிசையை வளர்த்து வருகின்றது. அத்துடன் பொள்ளாச்சி நா.மகாலிங்கம் அவர்களது இராமலிங்கன் பணிமன்றம் பல்வேறு இடங்களில் இசை விழாக்கள், சொற்பொழிவுகள் போன்றவற்றை நடத்தி வருகின்றது.

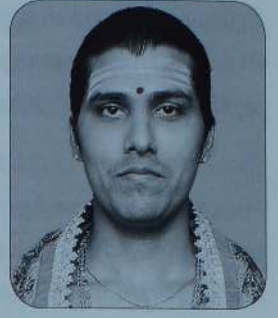
இவ்வாறாகத் தமிழிசை இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்குப் பின்பே தமிழிசை பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளது. தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இசைக்கலைஞர்கள் தமிழ்மொழியைப் புணக்கணித்தும், வேற்று மொழிப் பாடல்களைக் கச்சேரிகளில் பாடியும், தமிழிசையின் தொன்மை, சிறப்பு என்பவற்றை அறியாமல் வேற்று இசை மாயையில் இருந்த காலகட்டத்தில் தமிழிசையை அறியாமல் இன்றும் பாதுகாத்துத் தந்த அரும்பெரும் செயலைச் செய்த இயக்கம் தமிழிசை இயக்கம் என்பதை யாராலும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அருணாசலம்.மு, தமிழ் இசை இலக்கிய வரலாறு, கடவுள் பதிப்பகம், மதுரை, 2009.
2. இளங்குமரன்.இரா, தமிழிசை இயக்கம், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம், 1993.
3. கௌசல்யா.ராம, தமிழிசை ஓராய்வு : அரங்கிசை வடிவங்கள், மீனாம்பிகை பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2000.
4. சுந்தரம்.வீ.ப.கா, தமிழிசைவளம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1985.
5. பத்மநாபன்.சு, தமிழிசையும் இசைத்தமிழும், காவ்யா, சென்னை, 2009.
6. பெருமாள்.ஏ.என், தமிழர் இசை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1984
7. ஜெயராசா.சபா, இசையும் சமூகமும், சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, 2008.

விஞ்ஞானம் விளக்கும் மெய்ஞ்ஞானம்

சைவப்புவவர் சிவஸ்ரீ பால. இந்திரக்குருக்கன் (M.A)

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவனாகிய இறைவனை உலகெல்லாம் பரந்து இருக்கும் அடியவர்கள் உள்ளுணர்வோடு மகிழ்ந்து போற்றி வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். நமது சமயம் அறிவுசார்ந்தது, விஞ்ஞான தத்துவ நிலை கொண்டது. விஞ்ஞானத்தின் நிறைவே மெய்ஞ்ஞானத்தின் தொடக்கம் என்பர் தத்துவவியலாளர்கள்.

மனிதனுக்கும் மனதுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. நினைக்கின்ற ஆற்றல் “mind” எனும் மனதுக்கு இருப்பதாலேயே அவன் மனிதனாகிறான். உலகில் “M” எனும் எழுத்தில் தொடங்கும் மூன்று சொற்கள் நிலையில்லாததைக் குறிக்கும். அவை ‘mind, monkey, money’ இவை எப்போதும் நிலையில்லாத தன்மையைக் கொண்டிருக்கும். மனம் நிலையில்லாததால்தான் பலர் உலகில் மனநோய்வாய்ப்படுகின்றார்கள், மனஅலைச்சலும் மனச்சிதறல்களும் ஏற்படுகின்றன. அவற்றைச் சரிசெய்ய முதலில் எமது முன்னோர்கள் ஆலயத்தை அமைத்தார்கள். அதன்மூலம் மனதை ஒருமுகப்படுத்த முற்பட்டனர். இவற்றின் வளர்ச்சியே தியானம், யோகம் என்பவையாகும்.

ஆலயத்திற்குச் சென்றதும் முதலில் விநாயகரை மனநிறைவோடு வழிபடுகின்றோம். விநாயக வழிபாட்டில் நெற்றியில் ஐந்து தடவை குட்டிக் கும்பிடுகின்றபோது நமது நெற்றிப்பொட்டில் உள்ள மூளையின் முடிச்சப்பகுதி (அமிர்த கலசங்கள்) தூண்டப்படுகிறது. இதனால் நினைவாற்றல் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. அத்தோடு நமது ஐந்து பொறிகளான மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பனவும் முறையாகத் தொழிற்படுவதற்கும் ஏதுவாகின்றது.

வழிபாடுகள் யாவும் ஓர் உடற்பயிற்சியாகவே அமைந்துவிடுகின்றது. ஆண்கள் அஷ்டாங்கமாகவும் அதாவது எட்டு அங்கங்கள் நிலத்தில் படும்படி வழிபடுவது, பெண்கள் பஞ்சாங்கமாகவும் (ஐந்து அங்கங்கள்) வழிபடும் முறை சைவசமயத்தில் உண்டு. அடுத்து தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபடுவது சைவமரபு. இடது காதை வலது கையினாலும் வலது காதை இடது கையினாலும் மாறிப்பிடிப்பது தோப்புக்கரணம். இதிலும் இடதுகை உள்புறமாகவும் வலதுகை வெளிப்புறமாகவும் இருக்கவேண்டும். இதனால் உடலில் உள்ள எல்லா உறுப்புக்களையும் இணைக்கின்றது. ஆதலால் காலில் உள்ள சோலியஸ் எனும் தசை இயங்க ஆரம்பிக்கின்றது. இதை Super Braine Yoga எனும் மேல்நாட்டு விஞ்ஞானிகள் செய்து வருகின்றனர். மேலும் அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் மூளையின் செல்களும் நியூரான்களும் சக்தி பெறுவதாகக் கூறுகின்றனர்.

விஞ்ஞானத்தில் எந்தவொரு நிகழ்வும் ஒலி, ஒளி இல்லாமல் நடைபெறுவது இல்லை. அதுபோல் ஆலய வழிபாடுகளும் ஒலி ஒளியில்லாமல் வழிபடுவது இல்லை. ஒரு குழந்தை பிறந்து 5 - 6 மாதங்களில் சப்த ஒலி கேட்டு அல்லது வெளிச்சம் (ஒளி) பட்டு திரும்பிப்பார்க்கும் சக்தி அதற்கு இயற்கையாகவே ஏற்படுகின்றது. அந்த சத்தத்தின் அல்லது வெளிச்சத்தின் தன்மை பற்றி அக்குழந்தைக்கு ஒன்றுமே தெரிய வில்லையாயினும் அதன் சத்தத்திற்கு மனம் காய்கின்றது. அதுபோல் இறைவனை வழிபடுவதிலும்

நமது புலனுக்கு சில விடயங்கள் புரியவில்லையாயினும் மணியோசை, வேதமந்திர ஒலி, நாத சத்தங்கள் என்பன நமது மனதை ஏதோ ஒரு விதத்தில் மேலோங்கச் செய்கின்றது. இறைவனை “ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே” எனவும் “ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே” எனவும் திருமுறைகள் கூறும். ஆதலால் தான் ஆலயங்களில் தீப வழிபாடு, யாக வழிபாடு மற்றும் வேதநாத கீத சங்கு தாள வாத்ய திருமுறை சப்த இசை ஒலிகளும் வழிபாட்டின் அம்சமாக அமைந்துவிடுகின்றது.

எந்தவொரு இணையத்தளத்திற்கோ அல்லது தொலைத்தொடர்புகளுக்கோ கோபுரம் (Tower) மிக முக்கியம். அதுபோல் ஆலய வழிபாட்டிற்கென அமைக்கப்படும் கோபுரம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. கோபுர தரிசனம் கோடிபண்ணியம் என்பது நமக்கு வரும் புண்ணியம் மட்டுமன்றி, அதன்மூலம் பயன் பெறும் அடியார்களின் எண்ணிக்கையும் எண்ணில் அடங்கா (கோடி) என்பதையும் எமக்கு எடுத்துக்காட்டு கின்றது. இறைசக்தியைச் சேமித்து நமக்குத் தருவதற்கு இக்கோபுரங்கள் வழிவகுக்கின்றன.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இறைவனை எவ்வாறு நாம் ஒரு கலசத்தில் அல்லது குடத்தில் அடக்கி அதன்மூலம் வழிபாடுசெய்கின்றோம் எனப் பலரும் சிந்திப்பார்கள். அன்று மெய்ஞ்ஞானத்தில் செய்த உயர்நிலையைத்தான் இன்று விஞ்ஞானிகள் (USB (UNIVERSAL SERIAL BUS) எனும் பொருள் மூலம் சகல விடயங்களையும் ஏற்றி பின் கணினியில் cpu மூலம் பதிவிடுகின்றார்கள். ஆலயங்களில் இறைதத்துவ நிலைகளை சர்வவேதா ஸ்வரூபமாக உள்ள கும்பத்தில் ஏற்றி பின் திருவருவத்தில் நிலைப்படுகின்றது. இதன்மூலம் ஆலயத்தில் உள்ள அடியார்கள் அனைவரும் திருவருளைப் பெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது. ஆலயங்களில் விபூதி, சந்தனம், குங்குமம் என்பன சைவசமய சின்னங்களாகும்.

மனிதனுடைய உடலில் ஏதோவொரு நோய், ஏதோவொருவிடத்தில் உருவாகியிருந்தால் அநேகமாக முதலில் அறிவுறுத்தும் பகுதி நெற்றியாகும். ஆதலால்தான் பலருக்கு தலையிடி முதலில் வருவது இயற்கை. பசுஞ்சாணம் பல கிருமிகளை அகற்றக்கூடியதன்மை கொண்டது. ஆதலால் அதன்மூலம் உருவாக்கப்பட்ட திருநீறு நமது நெற்றியில் இறைவனை நினைத்து அணிவதால் இறைநினைப்பும் நிறைவாழ்வும் கிடைக்கின்றது. அப்பர்கவாமிகளின் கொடிய வயிற்று வலியை நீக்கியதும் இப்புனிதத் திருநீறு என்பது யாவரும் அறிந்ததே. “திருவாலவாயான் திருநீறே” என எல்லா துன்பத்தையும் அகற்றிய நிலையை அப்பரும், “அவலமறுப்பது நீறு வருத்தந்தணிப்பது நீறு” எனும் ஞானசம்பந்தர் கூறும் சாலப்பொருத்தம். திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடுகையில்,

“கங்காளன் பூசும் கவசத்திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வாரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே”

என்பதால் பொதுவாக திருநீற்றால் உடல்நாற்றம், நோய்க்கிருமிகள், வியாதிகள் ஒழியும், பில்லிகுனியம் விலகும், தீட்டுக்கள் கழியும், பாவங்கள் தீர்க்கும், உடல்சுத்தமாகும், முகவழி உண்டாகும், ஞாபகசக்தி வளரும், ஞானம் உண்டாகும், அறிவு பெருகும், பரமனடி சேர்க்கும்.

நமது நெற்றிப் பகுதியின் நடுப்பகுதி புருவநடு எனப்படும். இதில் உடலில் எல்லா நரம்புகளுக்கும் தொடர்பு உண்டு என விஞ்ஞானிகள் குறிப்பிடுவர். அவ்விடத்தில் ஒருவரைப் பலமாகத் தாக்கினால் கூட உயிராபத்து வருமெனக் கூறுவர்.

“நெற்றிக்கு நேரே புருவத்திடைவெளி உற்றுற்றுப்பார்க்க ஒளிவிடும் மந்திரம் பற்றுக்குப்பற்றாய் பரமனிருந்திடும் சிற்றம்பலமென்று சேர்ந்து கொண்டேனே” என வரும் திருமந்திரம் புருவ நடுவில்

இறைவனுறைவதாகக் கூறுகின்றார். ஆதலால் அப்புருவ நடுவில் சந்தனம் வைக்கின்றபோது எல்லா உடல் பகுதிகளுக்கும் குளிர்ச்சியைத் தந்து மகிழ்வையளிக்கின்றது. அதுபோல் மஞ்சல் கலந்த குங்குமம் சேரும்போது மனஅமைதியையும் தருகின்றது. ஹிப்னாடிசம் எனும் மன மயக்கத்தை உண்டு பண்ணமுடியாத சக்தி சந்தன குங்குமத்திற்கு உண்டு. அத்துடன் சிவசக்தியுடனும் தொடர்புபட்டு மெய்ஞ்ஞான நிலையடைகின்றது.

சைவசமய வழிபாடுகளில் காப்புக்கட்டுதலும் மேலான தத்துவத்தை விளக்குகின்றது. விரதகாலங்களிலும் பிரயாண காலங்களிலும் ஏதாவது பயவுணர்வுகளிலும் உடலையும் உள்ளத்தையும் காப்பதற்காக அடியவர்கள் தங்கள் மணிக்கட்டில் காப்புக்கட்டுவது வழமை. மணிக்கட்டில் நமது நாடி நரம்பு சமநிலைப் படுத்தப்பட்டு இருதயத்துடிப்பு சீராக்கப்படுகின்றது.

வைத்தியர்கள் இருதயத்துடிப்பை மணிக்கட்டில் பார்ப்பது இன்றும் வழமையாகும். இதயத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட அப்பகுதி அதன் மூலமாக உடலெங்கும் செல்லக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த நாடிகள் காணப் படுவதால்தான் அதில் ஊசியை ஏற்றுகின்றார்கள். மேலும் கோயில் உற்சவங்களிலும் கும்பாபிஷேகங் களிலும் சிவாச்சாரியார்கள் தங்கள் கைகளில் காப்புக்கட்டுவார்கள். திருமணச்சடங்கு, உபநயனம், சீமந்தம் போன்ற சடங்கிலும் காப்புக்கட்டுவது முறையாகும். இதனால் அக்கிரியைகளில் வரும் சகல தோஷங்களும் நீக்கப்பட்டு அக்கிரியை செய்வதற்கு உரியவராகவும் கருதப்படுகின்றார்கள்.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் யாகவழிபாடுகளும் பல விஞ்ஞான தத்துவங்கள் நிறைந்த வழிபாடாகும். யாகத்தில் இடப்படும் பொருட்களனைத்தும் நறுமணம் நிறைந்ததும், மருந்துப்பொருட்களும், விஷத்தை முறிக்கும் கொடிகளும், தேவ சமித்துக்களுமாகும். இதனால் எழும் யாகப்புகையானது வானத்தினைச் சுத்தம் செய்து மழைக்கு ஏதுவாகக் கர்ப்ப நீரோட்டத்தை அமைக்கின்றது. மழையினால் தானிய உற்பத்தியும் நிலப்பசுமையும் ஏற்படுகின்றது. ஓசோன் மண்டலம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. யாகப்புகையால் ஓசோன் மண்டலத்தில் உள்ள ஓட்டைகளை அடைக்க இது உதவுகின்றது என நாசா விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். ஹோமத்தில் இருந்து வருகின்ற புகையும் எடுக்கப்பட்ட சாம்பலும் தோல் வியாதிகளை நீக்குகின்றன. பிரான்ஸ் நாட்டில் சில பள்ளிக்குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட காக்காய் வலிப்பு நோய் வேள்விப்புகையால் நிவர்த்தியாயிற்று என 1981ஆம் ஆண்டுச்செய்தி கூறுகின்றது. அதாவது நாயுருவி என்ற செடியின் புகையானது சருமத்தில் உள்ள தீய நீரினை அகற்றுகின்றது. தோல் வியாதிகளைப் போக்குகின்றது. ஆகவே இதை யாகசாலைகளில் முக்கிய சமித்தாகக் கையாளுகின்றனர். மேலும் எலுமிச்சம், நாரத்தம்பழம், முல்லை போன்ற செடிகளுக்கு ஹோமச்சாம்பல் எருவாக இடப்படுவதால் அவை பழங்களையும் பூக்களையும் அதிக அளவில் கொடுப்பதாக தாவரவியல் விஞ்ஞானிகள் கண்ட உண்மையாகும்.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் அத்தனை கிரியைகளுக்கும் தர்ப்பை எனும் ஒரு புல் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. இது உடலில் உள்ள குட்டை அகற்றி குளிர்மையாக வைத்திருக்கின்றது. சிறுநீரக வலிக்கு குணமளிக்கின்றது, பாம்புக்கடி விஷத்தை அகற்றுகின்றது, பித்தம் வாதம் கபம் எனும் மூன்று தோஷங் களைச் சுத்தம் செய்கின்றது, சிறுநீரகக் கற்களைக் கரைக்கின்றது, இரத்தத்தில் தேங்கும் யூரியா கிரியாட்டினின் கழிவுப்பொருட்களை அகற்றுகின்றது. ஆயுர்வேத யுனானி மருத்துவர்கள் தர்ப்பைப்புல்லைப் பதப்படுத்தி மருந்தாக கிட்னி மற்றும் ஆஸ்துமா சம்பந்தமான நோய்களுக்குக் கொடுக்கின்றார்கள். மேலும் பஞ்ச லோகங்களில் தாமிரத்தில் உள்ள மின்சார சக்தி தர்ப்பையிலும் உண்டு. எனவேதான் கோயில்களில் தங்கக்கம்பி வெள்ளிக்கம்பிக்குப் பதிலாக அருளைக் கடத்த தர்ப்பைக்கயிறைப் பயன் படுத்துவதும் இன்றும் காணலாம். கிரகண காலங்களிலும் அமாவாசையிலும்

தர்ப்பைக்கு வீரியம் அதிகமாகையினால்தான் கிரகண காலங்களில் உணவுப் பண்டங்களில் நுண்ணிய கிருமிகளால் அவை கெடாமல் இருக்க தர்ப்பையை அதன்மேல் இடுகின்றார்கள்.

தர்ப்பையால் செய்யப்படும் பவித்திரம் எந்தவொரு கிரியைகளுக்கும் அணியப்படும். இது எப்போதும் வலதுகை மோதிர விரலில்தான் அணியவேண்டும். ஐந்து விரல்களிலும் மோதிரம் அணியும் விரல் நான்காவது விரலாகும். இதற்கு புவி ஈர்ப்பு சக்தி அதிகமாகும். அத்தோடு பூசை செய்யும் கை சுத்த மாக்கப்படுகின்றது. வலது கையே பூசைக்கும் நல்ல கொடுக்கல் வாங்கலுக்கும் உரியதாகையால் வலது கை சிறப்பாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அத்தோடு மோதிர விரலில் பவித்திரம் அணியும்போது மூளை, இதயம் என்பன ஒருநிலைப்படுத்தப்படும். அதுமட்டுமன்றி இருதயத்தோடும் சம்பந்தப்பட்டதாகவும் நரம்பியல் விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றார்கள். எக்காரியம் செய்தாலும் மனதை ஒருமுகப்படுத்தினால்தான் அதில் வெற்றி கிடைக்கும் என்பதையும் இது தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இன்றைய இளைஞர்கள் பலர் இவ்வாறான பல தத்துவங்களை விஞ்ஞானத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமது சமயத்தில் உள்ள மேலான சிந்தனைகள் உயர்த்தத்துவங்கள் விளங்கும். ஆதலால் அனைவரும் ஆலயம் வருக மெய்ஞ்ஞானத் திருவருள் பெறுக.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. தேவாரத் திருமுறைகள் - திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
2. மஹோற்சவ கிரியா தத்துவ விளக்கம் - சிவஸ்ரீ பால, இந்திரக்குருக்கள் (M.A)
3. சிட்னி முருகன் ஆலய திருக்குட நீராட்டு மலர் -2012
4. திருமந்திரம் - மு - வரதனார்
5. ஆகமமும் ஆலயமும் - நஜன்
6. பிரித்தானிய சைவத்திருக்கோயில் ஒன்றியம் 18ஆவது சைவ மாநாடு 2017
7. இணையத்தளங்கள்

சொன்னார்கள்.....

டாக்டர்.வை.தியாகராசா பெயர்போன சமூக சேவையாளர் ஆவார். இவர் தன்னுடைய பணிகளால் மக்கள் மத்தியில் ஒரு நல்லிடத்தைப் பெற்றவர். இவரின் முன்மாதிரிகையின் வழியில் அநேகர் இது போன்ற சமூகநேயப் பணிகளைச் செய்ய முன்வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

யாழ் ஆயர்,மேதகு.

தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை

சைவநெறிமுறைகளும் அறிவியலும்

— ஒரு பார்வை

திரு. சண்முகமூர்மா ஜெயப்பிரகாஷ் மூர்மா

சமயத்தை அறியாத அறிவியல், அறிவியலை அறியாத சமயம் ஆகிய இரண்டுமே குறைவுடையன என்று அறிவியல் பேரறிஞராகிய ஐன்சுடீனால் கீழ்க்காணுமாறு கூறப்படுகின்றது. மதமும் அறிவியலும்

‘Science without Religion is Lame;

‘Religion without Science is Blind’

(அறிவியல் இல்லாத மதம் ஊமையானது. மதம் இல்லாத அறிவியல் பார்வையற்றது) இக்கூற்றின்படி, அறிவியல் சார்ந்த சமயத்தையும் சமயம் சார்ந்த அறிவியலையும் ஐன்சுடீன் எதிர்பார்க்கின்றார் என்பது தெரிகின்றது.

ஐன்சுடீன் கூற்றுப்படி, இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் அறிவியல், மெய்யியல், இறையியல் ஆகிய மூன்றும் நிறைவடையாத நிலையில் பிளவுபட்டுக் காணப்படுகின்றன என்பது விளங்குகின்றது.

இந்துமதத்தின் அடிப்படையான எல்லா நூல்களும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்திருந்தாலும் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நெறிமுறைகளையும் வாழும் விதத்தையும் கூட வகுத்துக் கொடுத்திருக்கின்றன. எமது பிறவியின் நோக்கமே ஆன்மா (உயிர்) பதி ஞானத்தை உணர்ந்து முத்தி இன்பத்தைப் பெறுவதே அன்றி வேறில்லை.

ஆன்மா பதி ஞானத்தை உணர்வதற்கு உடலாரோக்கியம் முக்கியமான அம்சம். கட்புலனுக்கு எட்டாத வகையில் இந்த உடலுக்குள் ஆத்மா ஒளிந்திருந்து உடலை இயக்குகின்றது. ஆத்மாவும் உடலும் ஒன்றில் இருந்து பிரியமுடியாத இணைவு பெற்றது. ஆத்மாவுக்கு ஏற்படுகின்ற சாதக பாதக நிலைகள் உடலைப் பாதிக்கின்றன. அதேபோல் உடலுக்கு ஏற்படுகின்ற ஊறுகள் ஆத்மாவையும் பாதிக்கின்றது. எனவே பதி ஞானம் பெறவேண்டுமாயிருந்தால் உடல் ஆத்மாவுக்கு சாதகமான நிலையில் அமையவேண்டும். எனவே உடல் ஆரோக்கியம் என்பது பதி ஞானத்திற்கு மிக முக்கியமானது. சிறுவயதில் இருந்தே வேத உபநிடத தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்ற வழிமுறைகளுக்கேற்ப நாம் வாழப் பழகிக்கொண்டு ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்த வேண்டும். இதைத்தான் திருமூலர்,

உடம்பார் அழியின் உயிராழிவர்
திடம்பட மெஞ்ஞானம் பேணவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்து
உடம்பை வளர்ப்பின் உயிர் வளர்ப்பதே
என்கின்றார்.

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்து உடம்பை வளர்க்கவேண்டும். பஞ்சபூத சேர்க்கையினால் ஆனது எமது உடம்பு. இறைவனும் பஞ்சபூத வடிவிலேதான் அமைகின்றார். இயற்கையின் அனைத்து அம்சமாக...

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
 ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
 கோனாகி யான்னைதென்(று) அவரவரைக் கூத்தாட்டு
 வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே"

எங்கும் ஊடுருவி இருக்கும் இறைவனை உணர்வதற்கு நாமும் இயற்கையோடு இணைந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தேவாரப்பாடல்கள் முழக்கிநிற்கின்றன. எனவே இயற்கை வடிவினான இறைவனுடைய தாள்களை ஆன்மாக்கள் சென்றடைவதற்கு இயற்கையே சாதனமாக இருக்கின்றது. எனவே உடம்பை உறுதியாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் பதிஞானம் உணர்வதற்குத் தகுதியானதாகவும் வளர்த்தெடுப்பதற்கு இயற்கையிலேயே சாதனங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. இவற்றை 'இறை சாதனங்கள்' என்று நாங்கள் கூறுவோம்.

இறை சாதனங்களை நுட்பமாகப் பயன்படுத்துகின்ற போது உடல் ஆரோக்கியப்படுகின்றது. அந்தவகையில் தான் எமது உணவு முறைகளையும் வாழ்வியல் சூழல்களையும் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சித்தர்கள், யோகியர்கள், ஞானியர்கள் இவர்கள் எல்லோருமே வேத உபநிடத தர்ம சாஸ்திரங்கள் வழிக்கமைய இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்து காட்டியவர்களே.

இன்றைய உலகமயமாக்கற் சிந்தனையிலே இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்கின்ற தன்மையில் இருந்து இந்துக்கள் சிறிது சிறிதாக விலகிச் சென்றுகொண்டு இருக்கின்றார்கள். காலச்சூழ்நிலையின் பாதிப்பு இந்து மக்களின் நியமங்களைச் சிதறடிக்கின்றது. நாகரிகம் என்ற போர்வையின் கீழ் இந்துக்கள் மேலைத்தேய கலாசார முறைகளைப் பின்பற்றி வாழத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இந்திய வாழ்க்கை முறைக்கும் மேலைத்தேய வாழ்க்கை முறைக்கும் நீண்ட இடைவெளி உண்டு. இந்துக்கள் இந்திய கலாசார பாரம்பரிய மரபுவழிக்கேற்பவே வாழ்வதற்குத் தகுதி பெற்றவர்கள். இவர்கள் மேலைத்தேய வாழ்க்கை முறையோடு இணைந்து வாழ முற்படுகின்ற பொழுது உடல் ஆரோக்கியம் நலிவடைகின்றது. அதனாலே இளம் வயதிலேயே நோயாளியாகி விடுகின்றார்கள். நோயால் நலிந்த உடம்பைக் கொண்டு ஆன்மா, பதி ஞானத்தை உணரமுடியுமா? முடியாது. எனவே இவர்கள் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயத்தை அறிந்து உடம்பை வளர்க்கத் தவறுகின்றார்கள்.

வேத பாரம்பரியங்கள் எமக்கு வகுத்துத்தந்த வாழ்வியல் முறைக்கேற்ப இறைசாதனப் பொருட்களைப் பாவிப்பதால் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் ஆரோக்கியம் மேம்படுகின்றது. தென்னாசிய நாடுகளிலே சித்த மருத்துவம் என்று குறிப்பிடப்படும் ஒரு மருத்துவமுறை சமூக நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது.

விஞ்ஞானம் இன்று கண்ட மேலைத்தேய மருத்துவ முறைகளை எமது இந்துப் பாரம்பரியம் எத்தனையோ ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னே இறைவாக்காக மெஞ்ஞான சிந்தனையினூடாக அறிந்திருக்கின்றது. வேதங்களின் ஒரு பிரிவாக ஆயுள்வேதம் என்னும் பகுதி அமைந்திருக்கின்றது. அதர்வண வேதத்தின் முக்கிய பகுதியே சித்த மருத்துவ சிந்தனைதான்.

விஞ்ஞானிகள் இன்று அறிந்தவற்றை எமது ஞானிகள், யோகிகள் என்றோ அறிந்துவிட்டார்கள். பக்க விளைவற்ற ஆரோக்கிய மருத்துவ முறைகளை சீவத்தை சிவன்பால் வைத்த சித்தர்கள் கையாண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தவகையிலே தான் இயற்கையோடு இணைந்த இறைசாதன வழிமுறை சிலவற்றை நோக்குவோம்.

சிவசின்னங்கள் என்று சொல்லப்படக்கூடிய திருநீறு, உருத்திராக்கம் போன்றவற்றையும் சந்தனம், குங்குமம், மஞ்சள், தாம்பூலம், வில்வபத்திரம், தர்ப்பை, மாவிலை, சமித்துக்கள், அறுகு, துளசிப்பத்திரம், வேம்பு, அரசு, பலாசு என்று இன்னும் பலவகையான மலர்கள், பத்திரங்கள், தானியப்பொருட்கள் என்பவற்றையும் நாம் வாழ்க்கை முறைகளோடு இணைத்துக் கொள்கின்றபோது பல்வேறு நலன்களை நாம் அனுபவிக்கமுடியும்.

மஞ்சள் பூசி, நறுமணம் வீசும் சந்தனத்தை மேனியெல்லாம் தடவிக் குளிக்கும்போது சரும வியாதி எம்மை நெருங்குவதில்லை. அத்துடன் சந்தனம் மேனியைக் குளிர்த்தியடையச் செய்கின்றது. ஆற்றங்கரை மண்ணைப் பிசைந்து நன்றாகக் குழைத்து உடல் முழுவதும் பூசிக்கொண்டிருந்தால் ஒழுகும் படை, சிரங்கு என்பன ஓடிவிடுமாம். திருநீற்றை நெற்றியிலே உத்தூளனமாகவோ திரிபுண்டரமாகவோ பூசுகின்ற பொழுது சளித்தொல்லையில் இருந்து விடுதலை கிடைக்கின்றது.

எண்ணற்ற கனிவகைகள், அளவற்ற காய்கறிவகைகள், மருந்தளவு உணவு உட்கொள்கின்ற பொழுது மருந்தே இல்லாமல் உணவுத்திட்டத்திற்கு நாங்கள் பழகிவிடுகின்றோம். வீட்டில் யாருக்காகிலும் அம்மை போடுகின்ற பொழுது வாழைப்பட்டையிலும் வாழையிலையிலும் படுக்க வைத்து மாரியம்மன் தாலாட்டுப் பாடி வேப்பிலையால் வருடிவந்தால் நோய் குணமாகின்றது. வாழையிலை குடு தணிக்கின்றது; வேப்பிலை கிருமிகளை அழித்துவிடுகின்றது.

விசேட நாட்கள் என்று வெள்ளி, செவ்வாய், சனி என்றும் கோயிலுக்குச் சென்று பிரகாரங்களைச் சுற்றி வழிபடுகின்றபோது அங்கு உச்சரிக்கின்ற மந்திரங்களைச் செவிமடுக்கின்றபோது உடல்வளம் பெறுகின்றது. நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி அதிகமாகின்றது.

இயங்காத சுரப்பிகள் உடலில் இயக்கம் பெறுகின்றன. குருதிச் சுற்றோட்டம் சீர் அடைகின்றது. எலும்புகளும் நரம்புமண்டலங்களும் சீர்பெறுகின்றன. செப்புக் குடத்திலே நீரை வைத்து அதிலே வேப்பம் குச்சியைப் போட்டு வைத்து மறுநாள் விடியலிலே வயிறு நிரம்பக் குடித்து வந்தால் உணவுச் சமிபாட்டுத் தொகுதியைச் சீர்ப்படுத்தலாம். உணவே மருந்து; மருந்தே உணவு என்பது எமது வாழ்வியல் நெறிமுறை. தெய்வத்தின் பெயரால் மந்திர ஜெபத்துடன் தினம் உண்டு உறங்கி உறவுகொண்டு மகிழ்ந்தனர்.

மெய்ஞ்ஞானப்பாதை வகுத்துத் தந்தவர்களின் பாதையில் பயணித்தால் வாழ்க்கை எளிமையாகி விடுகின்றது. பச்சிலையும் காயும் கனியும் மருந்தாகக் கருதப்பட்டு அவை எல்லாம் உணவுப்பண்டங்கள் ஆயின.

வீடுகளிலே சாம்பிராணித்தூபம் அல்லது தசாங்கத்தூபம் இட்டு அப்புகையை வீட்டினுள் பரவ விட்டால் எத்தனையோ தீய கிருமிகள் அழிந்துவிடுகின்றன. அத்துடன் நறுமணப்புகை எம்மால் சுவாசிக்கப்படும் போது மனம் இறைவன் மீது லயித்துவிடுகின்றது. இதனால்தான் ஆலயத்திலே இறைவழிபாட்டிற்கு கற்பூர ஆரத்தி செய்கின்றார்கள். பக்தர்கள் கூடுமிடத்தில் காற்றைச் சுத்தமாக அமைத்து தூய சுவாசம் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக முற்றத்திலே துளசிமாடம் அமைத்து துளசி அம்மனை வழிபாடு செய்துவந்தால் உடல் ஆரோக்கியம் பெறுகின்றது. துளசிச் செடி காத்தற் கடவுளான மகா விஷ்ணு மூர்த்திக்குரிய அர்ச்சனைப்பத்திரம். துளசிச்செடி அதிகம் வளரும் இடத்தில் காற்றில் உள்ள நோய்க்கிருமிகள் அழிக்கப்படுகின்றன. துளசிச் செடியை வீட்டினுள் வளர்த்தால் வீட்டினுள் தூய்மையான காற்று வீசும். வீட்டினுள் இருந்து கொசுவை விரட்டுவதற்கு துளசிக்காற்று உதவுகின்றது.

வீட்டிலே தீபம் ஏற்றி வழிபடும்போது குடும்பத்திலே அமைதி, மாங்கல்யபலம், புத்திரபாக்கியம், இலஷ்சமி கடைபிடிக்கின்றன. ஒவ்வொரு வகையான எண்ணெய் இட்டு தீபம் ஏற்றும்போது ஒவ்வொரு பலன் ஏற்படுகின்றது.

ஆலய மணியோசை காலையிலே செவிக்குள் நுழைகின்றபோது ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தினுடைய அதிர்வுகள் எம்மால் உணரப்படுகின்றது. அதனால் மனம் உற்சாகம் அடைகின்றது. இறை சிந்தனையோடு அன்றைய நாள் புலர்கின்றது.

இந்து சமயத்தவர்களின் சுப காரியங்களிலே வாழைமரம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. சுபவேளை களிலே ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் வாழைமரம் கட்டி மாவிலைகளினால், தென்னங் குருத்தினால், வேப்பம் பத்திரங்களினால் தோரணங்கள் கட்டுவார்கள். இப்பொருட்கள் அனைத்துக்கும் பல விசேட தன்மை உண்டு. கரியமில் வாயுவைத் தம்பால் ஈர்த்து பிராண வாயுவை அதிக அளவு விகிதாசாரத்தில் வெளியிடும் தன்மை வாழைமரத்துக்கு உண்டு. பிராணவாயு சிறந்த சுவாசத்திற்கு உதவுகின்றது. பலர் கூடுகின்ற பொழுது அங்கே வெளிவருகின்ற தீய கிருமிகளை உள்வாங்கி அவற்றை அழிக்கும் திறமை மாவிலை, வேப்பிலை, தென்னங்குருத்து போன்ற தோரணப் பொருட்களுக்கு உண்டு. அதுபோன்று கற்பூர தீபம் ஏற்றுகின்ற போது கற்பூரப்புகை வளிமண்டலத்தைச் சுத்தப்படுத்துகின்றது. ஆக மங்கள காரியங்களிலே பக்தர்கள் ஒன்று கூடுகின்றபோது புனிதம் பேணப்படுகின்றது.

மாவிலை சுபகாரியங்களிலே நிறைகுடம் வைப்பதற்கும், தோரணம் கட்டுவதற்கும் பாவிக்கப்படுகின்றது என்பதோடு மட்டும் அதனுடைய சிறப்புக்களை மட்டுப்படுத்திச் சிந்திக்கக்கூடாது. பஞ்ச பூதங்களான நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகியவற்றில் நீருக்கு மிக முக்கியத்துவம் உண்டு. நமது உடலை சமநிலைபெறச் செய்வது தண்ணீர்தான் என்றும் நீரின் தன்மையை மாவிலைதான் கொண்டுள்ளதாகவும் சித்தர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். நீருக்குரிய மூலிகை மாவிலை. மாவிலையில் அதிகளவில் துவர்ப்புத் தன்மையும் உண்டு. இத் துவர்ப்புச்சுவையால் இரத்தம் சுத்தியாகும்; கொழுப்புக் கரையும், சிறுநீர் வியாதிகள், மூளை சார்ந்த நோய்கள், கண் வியாதிகள், பல்வியாதிகள் என்பன தீரும். குளிர்ச்சி, மென்மை, மனக்களிப்பை உண்டாக்கும் தன்மை; நீரின் இயல்பு. இதே இயல்புகளை மாவிலை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

இந்துமதம் மாவிலையிலே மகாலக்ஷ்மி வாசம் செய்வதாகக் கூறுகின்றது. காத்தற் கடவுளான மகா விஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய இருதயத்திலேயே வீற்றிருக்கும் மகாலக்ஷ்மியை மாவிலையிலே காண்கின்றோம்.

நடமாடும் மகாலக்ஷ்மியாம் மாவிலையால் பல நோய்கள் களையப்படுகின்றன. இரத்தபேதி, தொண்டைக் கட்டு, வயிற்று நோய்கள், குடற்புண், வாந்தி, பித்தவெடிப்பு ஆகிய நோய்கள் மாவிலையால் தீர்க்கப்படுகின்றன. ஆலயங்களிலே கலசத்திலே வைக்கப்படும் அபிஷேக நீரை அந்தணர்கள் மாவிலையால் தொட்டு பக்தர்களுக்கு வழங்குகின்றார்கள். மாவிலையினுடைய தெய்வீக சக்தி பக்தர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. பக்தர்கள் இறையருளைப் பெறுகின்றார்கள்.

பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருளும் தத்துவத்தை விளக்குவதுபோல மூவிலைகளையும் ஒருங்கே கொண்டு ஓரிலையாக அமைவது இது. சிவபெருமான் 'வில்வாச்சண தேஷி' என்று போற்றப்படுபவர். ஏக வில்வம் சிவார்ப்பணம் என்கின்றது வேதம். எனவே வில்வம் வழிபாட்டு ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற அதேவேளை, உடலாரோக்கியத்துக்கு முக்கிய மூலிகையாகச் சித்தமருத்துவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சளிச்சுரம், வாந்தி, வயிற்றுப்போக்கு, ஆஸ்மா, தோல் நோய்கள், மலச்சிக்கல், தும்மல் இப்படி உடலுக்கு உபாதை தருகின்ற பல்வேறு நோய்களுக்கு சிறந்த மருத்துவனாகவும் இம்மூலிகை பயன்படுகின்றது.

வெற்றிலை இறைவனுடைய நிவேதனப் பொருட்களில் சிறப்பானது. தாம்பூலம் என்று இதனைக் கூறுவார்கள். இறைவனுக்குப் பூஜை செய்யும்போது நைவேத்தியப் பொருளாக தாம்பூலம் படைக்கப் படுகின்றது. வில்வம், துளசி, திருநீற்றுப்பச்சை போன்ற பத்திரங்கள் யாவும் புனிதத் தன்மை பெற்றிருந்தாலும் அவைகள் யாவும் மலர்களைப்போல அர்ச்சிப்பதற்கு மட்டும்தான் பயன்படுகின்றன. ஆனால் வெற்றிலை நிவேதனமாகப் படைக்கப்படக்கூடிய உயர் நிலையைப் பெற்றிருக்கின்றது. அதுவே வெற்றிலையின் சிறப்பு. மங்கள காரியங்களில் எல்லாம் தாம்பூலம் முதலிடத்தைப் பெறுகின்றது. திருமண வைபவம் இடம்பெற்றவுடன் முதன் முதல் தம்பதியினருக்கு வழங்கப்படுவது தாம்பூலமே ஆகும். வீட்டுக்கு வரும் சுமங்கலிப் பெண்களுக்கு மங்களப்பொருட்கள் வழங்கும்போது வெற்றிலையின் மேல் வைத்தே வழங்கப்படுகின்றன. மங்களப் பொருளாக இருந்தாலும் மருத்துவ குணங்கள் பல உண்டு.

நெஞ்சிலே சளித்தொல்லை அதிகமாக இருந்தால் வெற்றிலைச்சாறு அதற்கு மருந்தாகின்றது. சர்க்கரை நோய் உள்ளவர்களுக்குக் குருதியில் சீனியின் அளவைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்கு வெற்றிலைச்சாறு உதவுகின்றது.

ஆனால் வெற்றிலையின் நரம்புப் பகுதிகள் உடலுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் தன்மையுடையன. குருதியிலே வெள் அணுக்களை அழிக்கும் தன்மை இந்நரம்புப் பகுதிகளுக்கு உண்டு. தொகுதியை நீக்கிவிட்டுத்தான் பாவிக்கவேண்டும். வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றை ஒன்றுசேர்த்து நாங்கள் உண்ணும்போது எலும்பு வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்ற கல்சியம், அயன் போன்ற பலவகையான விற்றமின்கள் உடலில் சேர்கின்றன.

இறைவனைப் பூஜிக்கும்போது மலர்களோடு பத்திரங்களையும் (துளசி, அறுகு, வேம்பு, வன்னி, வில்வம்) நாங்கள் அர்ச்சித்து வழிபடுகின்றோம். இவற்றில் பஞ்ச பத்திரங்கள் மிக முக்கியமானவை. இவை சிறந்த மருத்துவ குணம் கொண்ட மூலிகைகள். பல்வேறு வகையான நோய்களைத் தீர்க்கும் ஆற்றல் இவற்றுக்கு உண்டு.

குங்குமம் என்பது அன்னை பராசக்தியின் வடிவமாக அமைகின்ற அருட்பிரசாதம் ஆகும். இது மங்கலத்தின் சின்னம். சுமங்கலிப் பெண்கள் உச்சி வகிட்டிலும் திருமாங்கல்யத்திலும் இக் குங்குமத்தினை அணிவர். உடம்பின் நாடி நரம்புகள் சந்திக்கின்ற நெற்றிப் பொட்டிலே இக் குங்குமத்தை அணிவதால் இதில் உள்ள சக்தி உடம்பில் ஊடுருவி தீயபாதிப்புக்களைக் குறைக்கின்றது. மற்றவர்களின் பார்வை நெற்றிப்பொட்டு வழியாகவே உடலைப் பாதிப்பது வழக்கம். நெற்றிப் பொட்டிலே குங்குமம் அணிந்திருந்தால் இக்கண் திருஷ்டி, தோசம் உடலைச் சென்று அடையாது. நெற்றியிலே குங்குமம் அணியும் இடத்திலேதான் சிவப்பரம்பொருளின் ஞானக்கண் அமைந்திருக்கின்றது.

மங்கலப் பொருட்களில் பிரதானமானது பசுப்பால், இந்துக்களின் சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் பால் முதலிடத்தை வகிக்கின்றது. பசுவில் இருந்து பெறப்படுகின்ற பால் சகலவிதமான ஐஸ்வரியங்களையும் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ளது. அது ஒரு நிறை உணவு. உடலுக்குத் தேவையான அனைத்து சத்துக்களும் பாலில் உள்ளடங்கி உள்ளது. பசுவின் மடியில் இருந்து புனிதமான முறையிலே பாலைக் கறக்கின்றோம். பசவினது உடம்பிலே முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். பசுவில் இருந்து பெறப்படுகின்ற பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் ஆகிய ஐந்து வகையான புனிதப் பொருட்களை நாம் பஞ்ச கௌவியம் என்று கூறுகின்றோம். இவற்றை ஒன்று சேர்த்து ஜனன ஆசௌசம், மரண ஆசௌசம் உள்ள இடங்களில் தெளித்தால் கிருமிகள், தீட்டுக்கள் என்பன அழிந்து விடுகின்றன. சகல தோஷங்களையும் நீக்கும் சக்தி இந்தப் பஞ்ச கௌவியத்துக்கு உண்டு. கோசலம், கோமயம் என்பன கிருமி நாசினிகளாகப்

பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வீட்டு வாசலிலே கோலமிட்டு சாணகத்திலே பிள்ளையார் பிடித்து கோலத்தின் மேல் வைத்து இந்துக்கள் தங்கள் வீடுகளைப் புனிதப்படுத்துவார்கள். இன்றைய நாளிலே டெட்டோல் போன்ற மருந்து வகைகள் பெறுகின்ற இடத்தை இக்கோலமும் கோமயமும் சமய வாழ்விலே பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றைவிட விரத அனுஷ்டானம் மிக முக்கியமான அனுஷ்டானம் ஆகும். எங்கள் உடலில் செமிபாட்டுத் தொகுதிக்கு ஓய்வு கொடுக்கும் தினம் விரத தினமாகும். தினமும் ஓய்வின்றி இயங்கும் உறுப்புக்கள் ஓய்வு பெறுகின்ற பொழுது உள்ளத்திலே தோற்றம் பெறுகின்ற சிந்தனைகளும் சாத்வீகப் பண்பு கொண்டவைகளாக அமைகின்றன. இறை சிந்தனையோடு தரும காரியங்களில் ஈடுபடக்கூடிய மனப்பாங்கு விரத காலங்களிலே ஏற்படுகின்றது. அந்நிலையில் ஆத்மா அமைதி பெறுகின்றது.

இவ்வாறு உடலினுடைய இயக்கத்தைச் சீர்ப்படுத்துகின்ற சாதனப்பொருட்கள் இன்னும் எத்தனையோ உண்டு. சமய வாழ்க்கை நிறைவுபெற வேண்டுமாயின் இறைசாதனப் பொருட்களை நாங்கள் நாளாந்தப் பாவனைக்கு உட்படுத்த வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் சித்தர்கள் கூறிய வழிமுறைகள். இவை எல்லாம் சித்தத்திலே சிவனைக்கண்டு உணர்ந்த சித்தர்கள் கூறிய வாழ்வியல் முறைகள். ஆகவே எளிதாகவும் இலகுவாகவும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய இயற்கை அம்சங்களை நாம் பாவனைக்கு உட்படுத்துவோமாக இருந்தால் உடல் ஆரோக்கியம் வலுப்பெறும். சீரான உடம்பிலே சிவஞானம் பதியும் என்பதில் ஐயமே இல்லை.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இந்து மக்களுக்கு ஒரு கையேடு, அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், யுனி ஆர்ட்ஸ், கொழும்பு 2009
2. இந்து பாரம்பரியம், கொழும்பு மகளிர் இந்து மன்றம், யுனி ஆர்ட்ஸ், கொழும்பு, 2005
3. ஓலைச்சுவடி, வெங்கனூர் பாலகிருஷ்ணன், அடோன் பப்ளிஷிங் க்ரூப், திருவானந்தபுரம், 2012
4. சைவசமயம், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 2007
5. இந்து சமயக் களஞ்சியம், மு.திரவியம், திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2014
6. இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது, ஞானம் ஞானசேகர ஐயர், ஞானம் பதிப்பகம், 2013
7. வேதமும் பண்பாடும் ஸ்ரீசர்மா சாஸ்திரிகள், ஆர்மீடியா, 2015

சொன்னார்கள்.....

மேன்மக்கள் எங்கும், எவ்விடத்தும், எப்போதும் மேன்மக்களே. அத்தகைய மாந்தர் மத்தியில் மாணிக்கம் போன்றவர் எமது நண்பரும் வைத்தியருமான “தியாகு”. எளிமை, இனிமை, அடக்கம், சிநேக மனப்பான்மை, அடுத்தவரை மதிக்கும் தன்மை போன்ற பல அரிய குணங்களை உடைய இவர் வடமிராந்திய கல்வி அமிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவதால் பெற்றோர், ஆசிரியர், மாணவர் மனங்களில் நீங்கா இடம் பிடித்துள்ளார். எப்போதும் நல்லதையே எண்ணி, நன்றாகவே செய்து முடிக்கும் கர்மவீரன் அவர்.

D. R . அருமைநாயகம்,
தலைவர்,

சமாதானத்துக்கும் நல்லெண்ணத்துக்குமான மக்களுக்கு.

கூலித் தமிழ் தேடல்களும் சில கேள்விகளும்

திரு. லெனின் மதிவானம்

மலையக கலை இலக்கியம் பண்பாட்டு அமைப்புகள் பற்றி சமூக பொறுப்புணர்வுடன் தேடலை, ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருபவர் மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள். அண்மையில் அவரால் வெளியிடப்பட்ட நூலே “கூலித்தமிழ்”. மலையக தமிழ் மக்களின் மத்தியில் தோற்றம் பெற்ற ஆரம்பகால எழுத்து முயற்சிகளைப் பற்றிய தேடலையும் - பதிவையும் அது குறித்த மதிப்பீடுகளையும் - விமர்சனங்களையும் முன்வைக்கின்றது இந்நூல்.

இலங்கையில் மலையகத் தமிழர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் காலூன்றத் தொடங்கி இன்று ஒன்றே முக்கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலான வரலாற்றைக் கண்டுள்ளனர். தென்னிந்திய தமிழ் கிராமங்களில் பிரித்தானியர்களால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட வறுமை இம்மக்களின் வாழ்வை பல்வேறு விதமான இன்னல்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் உள்ளாக்கிப் புலம்பெயர்வுக்கு நிர்ப்பந்தித்தது. அதன் நெருக்கடியில் தற்காலிகமான தீர்வை நாடி இலங்கை மத்திய பிரதேசத்தின் பெருந்தோட்ட உருவாக்கத்தில் உழைப்பதற்காக வந்தனர். இங்கு தயார்நிலையில் இருந்த உற்பத்தியில் அவர்கள் பங்கெடுக்கவில்லை. அவர்களே பெரும்பாலான மலையகப் பகுதிகளில் காடழித்து தோட்டங்களை உருவாக்கினர். ஓரளவு பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஊர்திரும்ப வேண்டும் என்ற அவர்களது விருப்பம் நிராசையாகி, இங்கேயே வாழ்ந்தாக வேண்டும் என ஆன பின்னர் மலையகத்தை மனித வாழிடமாக ஆக்குவதற்காக உயிரைக்கொடுத்து உழைத்தனர்.

அந்தவகையில் மலையக தமிழர்கள் ஒரு ஜீவமரணப் போராட்டத்தின் ஊடாகவே தம் வாழ்வை - இருப்பை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயன்றுள்ளார்கள். தம்மை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரிப்பதற்காக அவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் விலை மதிப்பற்றவை. இந்நிலையில் அவர்களிடையே தோன்றிய ஆளுமைகள், அரசியல் பண்பாட்டு இயக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும் அது குறித்த தேடல்களும் அவ்வப்போது வெளிவந்த போதிலும் அவை முழுமை பெற்றதாக அமைந்திருக்காமை துரதிஸ்டவசமானதொன்றாகும். இவ்வாறான குழலில் இது தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிறுசிறு முயற்சிகள்கூட மொத்தப் பெரும் சாதனை யாகவே அமைந்திருக்கின்றன. இவை எதிர்கால தேடலுக்கான அடிப்படையை வழங்கியிருக்கின்றன எனலாம்.

இந்நிலையில் மலையக சமூகத்தின் அடிப்படை அந்த மக்கள் குழுமத்தின் வாழ்க்கையமைப்பே ஆகும். இத்தகைய அமைப்புருவாக்கத் தனித்துவத்துக்கு அடிப்படையாகவுள்ள விசேடித்த வரலாற்றுக்காரணி, மொழி வேறுபாடுகள், மத - பண்பாட்டு வேறுபாடுகள் ஆகியனகொண்டு நோக்குகின்றபோது மலையக மக்கள் இலங்கை தமிழ்த்தேசிய இனத்திலிருந்து வேறுபட்ட நலன்களையும் பண்புகளையும் உடைய தனித்தேசிய இனத்தவராக உள்ளனர் என்பது தெளிவு. 1930களுக்கு முன் உள்ள மலையக வரலாறு குறித்து நோக்குவதற்கு மலையக நாட்டாரிலக்கியத்தைத் தவிர உதிரியான சான்றுகளே கிடைக்கின்றன.

அவற்றுள் முக்கியமானவை திரு. மு. நித்தியானந்தன் இந்நூலில் தமது ஆய்வுக்காக எடுத்துக்காட்டுகின்ற சான்றுகளாகும். இந்நூலில் முக்கியமாய் இடம்பெறுவனவாக அமைவன, மலையக வரலாறு குறித்த தேடலுக்கு அவசியமான நூல்களாகும். குறித்த சமூகத்தினர் தமது உற்பத்தித் திறன், உற்பத்தி உறவுகள் அதனடியாகத் தோன்றும் சமூக நிலைப்பாடுகள் பற்றியும் சிந்திக்கத் தொடங்குகின்றபோது வரலாற்றுணர்வு ஏற்படுகின்றது. அதாவது தம்மைத் தாமே ஒரு சமூக குழுவினராக - நிலையான குழுவினராக உணர்கின்றபோது தான் ஒரு வரலாறு தோன்றுகின்றது. மலையக சமூகம் இந்நியதிக்கு அந்நியப்பட்டதொன்றல்ல. இந்தப் பின்னணியில் மலையகத்திலிருந்து முகிழ்த்த நூல்கள் - ஆளுமைகள் - பங்களிப்புகள் குறித்தே இந்நூல் கவனம் செலுத்துகின்றது. அவற்றில் முக்கியமான சில விடயங்கள் குறித்து இங்கு உரையாடுவோம்.

மலையகத்தின் முதல் நூல் என அடையாளம் காட்டப்படுகின்ற கோப்பிக் கிருஷிக் கும்மி, ஆபிரஹாம் ஜோசப் எழுதிய “தமிழ் வழிகாட்டி”, “துரைத்தன அடக்குமுறையும் கூலித்தமிழும்” ஆகிய நூல்கள் பற்றியும் மலையகத் தொழிலாளர்களின் அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராக முதல் குரல் கொடுத்த பத்திரிகையாளர் கருதமுத்து தியாகராசர், மலையகத்தின் ஆரம்பகால நாவல்களான சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி, கண்ணனின் காதலி ஆகியன பற்றியும், மலையக இலக்கியத்தில் முகிழ்த்த பெண் படைப்பாளி களில் ஒருவரான அஞ்சுகம் பற்றியும் இந்நூல் கவனம் செலுத்தியுள்ளது.

கோப்பிக் கிருஷிக் கும்மி, ஆபிரஹாம் ஜோசப் எழுதிய “தமிழ் வழிகாட்டி”, “துரைத்தன அடக்குமுறையும் கூலித்தமிழும்” ஆகிய நூல்கள் பிரித்தானிய காலனித்துவம் தோற்றுவித்த அடக்கு முறைகளை நியாயப் படுத்தி தொழிலாளர்களை அடக்கியாவதற்காக ஓர் அடிவருடி மனோபாவத்துடன் வெளிவந்த நூல்களாகும். இந்நூல்களில் தொழிலாளர்கள் இழிநிலையில் காட்டப்படுகின்ற அதேசமயம் அவர்களுக்கு எதிராக துரைமார் மேற்கொண்ட கொடூரமான அடக்கு முறைகளையும் சுரண்டல்களையும் நியாயப்படுத்து கின்ற போக்கு வெளிப்பட்டுள்ளது. அந்நூல்கள் துரைமார்கள் தொழிலாளர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள உதவுவதுடன், அவர்களோடு உரையாடுவதற்கு அவசியப்பட்ட தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்தை இலகுவாக வழங்குவதற்காகவுமே எழுதப்பட்டுள்ளன. அந்நூல்களை ஆய்வுக்குட்படுத்துகின்ற நூலாசிரியர் மலையக மக்களுக்கு எதிரான சுரண்டலையும் அடக்குமுறைகளையும் அவ்வக் காலத்தில் மலையக மக்கள் தொடர்பில் வெளிவந்த நூல்களின் துணையோடும் யதார்த்த சூழ்நிலை சார்ந்தும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மலையகம் குறித்து எழுந்த எழுத்துக்கள் சுவாரசியமான பல உண்மைகளை வெளிப்படுத்தக் கூடியன. இலட்சிய நோக்குடைய ஒரு சிலரது விடாமுயற்சிகளையும், மௌனப் போராட்டங்களையும் எத்தனிப்பு களையும் அவர்கள் எதிர்கொண்ட முரண்பாடுகளையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சமூகத்திற்காகத் தன்னம்பிக்கையோடும் உற்சாகத்தோடும் உழைக்க முனைந்தவர்களின் செயற்பாடுகள் பலவும் மறதிப்பாழில் அழிந்து போகின்றன. சமூக உத்வேகத்தில் பணிபுரியத் துணிந்தவர்களின் சாதனைகள் மற்றும் சோதனைகள் குறித்து, அவர்களுக்குப் பின்வருகின்றவர்கள்- அவர்களின் பாதையில் நடை போட வேண்டும் என்று விரும்புபவர்கள், தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். அத்தகைய சிலரின் முயற்சிகளை பதிவுசெய்ய வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தே பத்திரிகையாளர் கருதமுத்து தியாகராசர் பற்றிய கருத்துக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. தோட்டத் துறைசார்ந்து மலையகத் தொழிலாளர்களின் மீதான அடக்குமுறைகள், அவற்றை நியாயப்படுத்தும் வகையில் எழுந்த சட்டங் கள் தொடர்பிலான கலகக்குரலை பத்திரிகையின் ஊடாக வெளிக் கொணர்ந்ததில் கருதமுத்து தியாகராசருக்கு முக்கிய இடமுண்டு.

இந்நூல் திரு.பால் எழுதிய சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி என்ற நாவலை அறிமுகம் செய்கின்ற அதேவேளை, மலையகத்திலே மகத்தான மாறுதல்களும் போராட்டங்களும் உருப்பெற்று வருகின்ற ஒரு காலகட்டத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டவும் முயல்கின்றது. இத்தகைய பொதுப்போக்கிலிருந்து விலகி மலையக வாழ்விலிருந்து அந்நியப்பட்ட பண்புகளுடன் ஊடாடியவர்களும் காட்டப்படுகின்றார். அதேகாலச் சூழலில் தோன்றிய கண்ணனின் காதலி என்ற நாவல் மலையக வாழ்வின் தாக்கத்தை எவ்வாறு உள்வாங்கியிருக்கின்றது என்பது கவனிப்புக்குரியது. அரசியல் பொருளாதார பண்பாட்டுச் சூழலில் தமது கடந்த கால மரபுகளை வளர்த்தெடுப்பதில் சமகால வாழ்க்கைச் சூழல், வர்க்க நலன்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றவையாகக் காணப்படுகின்றன. கடந்தகால சான்றுகள் நிகழ்கால பயன்பாடுகள் கருதி பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய பயன் மதிப்பு ஓர் இலக்கியப் படைப்புக்கோ அல்லது ஒரு நூலுக்கோ இல்லாது போகின்றபோது அத்தகைய சான்று சமூகத்தின் வரலாற்று நினைவுகளில் மீள முடியாத ஆழத்துக்குப் புதையுண்டு போய்விடும். சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி என்ற நாவல் இவ்வாறு தான் புதையுண்டு போயிருக்கும்.

அந்த நாவலைத் தொடர்ந்து அடுத்த இரண்டாண்டு இடைவெளிக்குள் வெளிவந்த நாவலான கண்ணனின் காதலி தென்னிந்தியத் தமிழ்க் கிராமப் பின்னணியையும் இலங்கை மலையகத்தின் பின்னணியையும் காட்டிநிற்கின்றது. தென்னிந்திய கிராமச் சூழலில் கண்ணன் என்கின்ற தலித் இளைஞனுக்கும் கண்ணம்மா என்ற உயர்சாதிப் பெண்ணுக்கும் இடையிலான காதலைச் சித்திரிக்கின்றது நாவல். தென்னிந்தியக் கிராமச் சூழல் என்பதே சாதியக் கட்டிறுக்கத்தின் வலுவை வெளிப்படுத்தும் வாழ்முறையுடையது என்பதை அறிவோம். மாறாக, இலங்கை மலையகத்தில் தென்னிந்திய சாதியக் கொடூரம் சற்றுத் தளர்ந்த நிலையில் வேறுபட்ட வாழ்முறைக்கான அமைப்பாக்கத்தைப் பெற்றுள்ளமை தெளிவு. தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தமது உத்தியோகத்தர்களாலும் இதர வர்க்கத்தினராலும் இழிவாக நோக்கப்பட்டதாலும் இம்மக்களின் பொருளாதார சுரண்டலும் அடக்கு முறைகளும் சம அளவில் காணப்பட்டமையினாலும் தென்னிந்தியாவில் காணப்பட்டது போன்றதொரு சாதிய இறுக்கம் மலையகத்தில் காணப்படவில்லை. இந்தப் போக்கு நாவலில் சிறப்பாகவே காட்டப்படுகின்றது. மலையகச் சூழலில் நடைபெறும் கண்ணனுக்கும் கண்ணம்மாவின் அக்காவுக்கும் இடையிலான திருமணம், அவள் இறந்த பின் கண்ணம்மாவுடன் தமிழ்நாடு செல்கின்ற போது கண்ணம்மாவின் உறவினர்களுடன் ஏற்படுகின்ற முரண்கள், பின் கண்ணனின் சாதிப்பிரிவினரான தலித் மக்களின் வீடுகளுக்கு உயர்சாதியினர் தீ வைத்தல் முதலிய அம்சங்கள் இதற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

மேலும் நாவலில் வருகின்ற காந்திய இயக்கம் - மக்களின் பங்கேற்பு என்பவற்றோடு மலையகத்தில் ஏற்பட்டுவந்த அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றிய பகுதிகளையும் நூலாசிரியர் நித்தியானந்தன் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை.

இவ்விடத்தில் மிக முக்கியமானதொரு விடயம் குறித்து கவனம் செலுத்தவேண்டியுள்ளது. மலையகத் தொழிலாளர்கள் தென்னிந்திய கிராம சூழலிலும் சரி, மலையக சூழலிலும் சரி அவர்கள் தாங்களொண்ணாத துயரங்களை அனுபவித்துள்ளார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அத்துன்ப துயரங்களுக்கு மத்தியிலும் அவர்கள் போர்க்குணம் மிக்கவர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர் என்பதை வரலாறு புதிய படிப்பினையாக எமக்குத் தருகின்றது. இந்நாவல் தோன்றிய காலத்தில் தான்கோ. நடுசய்யர் - மீனாட்சியம்மாள் தம்பதிகளின் அரசியல் பிரவேசமும் ஸ்தாபன ரீதியான முன்னெடுப்புகளும் இடம்பெறுகின்றன.

கோ.நடேசய்யர் தம்பதிகளின் சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் பற்றி மலையக ஆய்வாளர்களால் பல வாறாக விளக்கப்படுகின்றன. சிலர் அவரை இலக்கிய முன்னோடியாக மட்டுமே நிறுத்துகின்றனர். வேறு சிலர் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம் சார்ந்த சிந்தனையாளராகக் கருதுகின்றனர். மற்றொரு பிரிவினர் வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குள் அடக்கி விடுகின்றனர். முந்திய அவரது சிந்தனைகளின் அடிப்படையைக் காணாமல் - அதன் தொடர்ச்சியைக் காணாமல் பல்வேறு அறிவுத்துறைகளில் செயற்கையான பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதாகும். பிந்தையதோ குறுகிய நோக்குடையது. புகழ்ச்சி சார்ந்தது. முழுமைக் கோட்பாட்டுக்குள் கோ.நடேசய்யர் மீனாட்சியம்மாள் தம்பதிகளின் பார்வையையும், எதிர்காலத்துக்கு தேவையாக அவர்கள் கூறியிருப்பதையும் இருசாரருமே விட்டுவிடுகின்ற தவறு இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றது.

கோ.நடேசய்யர் தம்பதிகள் அரசியல் அரங்கில் காலடி வைத்த காலத்தில் இலங்கையில் காணப்பட்ட அரசியல் போக்கை அடையாளம் காண்பது அவசியமாகும்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய இலங்கையில் வடக்கு-கிழக்கு சார்ந்த இலங்கை தமிழ் தேசியமானது ஏகாதிபத்திய சார்புடன் முகிழ்த்து வந்தது. தனிநபர் தவறுகளுக்கும் அப்பால் அதன் ஏகாதிபத்திய காட்டிக் கொடுப்பு குணாதிசயம் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பதை வரலாறு எண்பித்திருக்கின்றது. அதேசமயம் வடக்கு - கிழக்கில் வீறுடன் செயற்பட்ட கொம்யூனிஸ்டுகள் சாதிய ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கான மார்க்கத்தை வர்க்க போராட்ட நோக்கில் முன்னெடுத்திருந்தனர். அதேவேளை வளர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தையும் முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். இடதுசாரிகள் சிங்கள மக்களுடன் ஐக்கியப்படுதல் என்பதன் மறுபுறத்தில் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டம் என்ற அம்சத்தையும் முன்னெடுத்திருப்பார்களாயின் தமிழ் ஜனநாயக சக்திகளை வென்றெடுத்திருக்க முடியும். இந்த வரலாற்று இடைவெளியை இடதுசாரிகளும் விட்டிருந்தார்கள் என்பதை நேர்மைமிக்க இடதுசாரிகள் சுயவிமர்சனம் செய்கின்றனர். அதேசமயம் தமிழ் தேசியவாதிகள் சிலர் தமிழின ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான பார்வையைக் கொண்டிருந்தனர். தமிழரசுக் கட்சியின் நோக்கும் செயற்பாடுகளும் இவ்விடத்தில் நினைவுகூர வேண்டிய தொன்றாகும். அதேசமயம் ஒடுக்கப்பட்ட தலித் மக்களின் சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டத்தை இவர்கள் நிராகரித்தனர். காலப்போக்கில் இவ்வமைப்பு பிற்போக்குவாதிகளின் கூடாரமாக மாறியதுடன் தன்போக்கிலிருந்து சிதைந்து சின்னாபின்னமாகியது.

இது இவ்வாறிருக்க சிங்கள இடதுசாரிகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியிருந்த அதேசமயம் தமிழ் தேசியத்தின் ஏகாதிபத்திய சார்பை உதாரணம் காட்டி தமிழினவொடுக்கு முறைக்கு எதிரான பார்வையை செயற்பாடுகளை முன்வைக்கத் தவறினர். “இவ்வாறு சிங்கள முற்போக்குச் சக்திகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் வலுப்பெறும்போதே சிறு தேசிய இனங்களுக்கு எதிராகச் சிங்களப் பேரினவாத ஒடுக்கு முறை வளர்ந்து வருவதனைக் கண்டுகொள்ளாதிருப்பது அல்லது தம்மிடமே பேரினவாத நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது எனும் இரண்டக நிலை அதன் தொடக்கம் முதலாகவே இருந்து வந்த வரலாற்று நிர்ப்பந்தமாய் இருந்துவிட்டது. சிங்கள ஆதிக்க - பிரபுத்துவ சக்தி ஏகாதிபத்திய நலனோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருந்தபோது, அதற்கு எதிராகப் போராட வேண்டியிருந்த சிங்களத் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் 1915 இல் முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரான இனக்கலவரத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது, புதிதாக வரலாற்று அரங்கில் தோற்றம் பெற்ற சிங்கள வணிகர்கள் தமக்கான போட்டியாளர்களாக வரலாற்றுப் பாரம்பரியமிக்க முஸ்லிம் வணிகர்களை முகங்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவ்வாறே முப்பதுகளில் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் துறைமுகத் தொழிலாளர்களாய் நிறைந்திருந்த மலையாளிகளுக்கு எதிராக இனவாத உணர்வுட்டப்படும்

நிலை இருந்தது. சுதந்திரம் சாத்தியமான கையோடு மலையகத் தொழிலாளர்களது குடியரிமை பறிக்கப் பட்டபோது சிங்கள இடதுசாரிகள் உருப்படியாக எந்தப் போராட்டத்தையும் பேரினவாத அரசுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளவில்லை (ந.இரவீந்திரன், 2012). அந்தவகையில் சிங்கள இடதுசாரிகள் சிங்களத் தேசியத்தையே இலங்கை தேசியமாக இனங்கண்டு மயங்கிய நிலையில் தமிழ் - முஸ்லிம் தலைவர்கள் தமது தேசிய இன உரிமைகளை மறந்து இலங்கை தேசியத்திற்குள் மயங்கினர்.

இவ்வாறானதோர் சூழலில் பேரினவாதத்தை அரசியல் தளத்தில் சரியாக அடையாளம் கண்டு அதற்கு எதிரான மலையகத் தொழிலாளர்களை அமைப்பாக்கம் செய்தவர் நடேசய்யர் - மீனாட்சியம்மாள் தம்பதிகளாவர். அத்தகைய போராட்டத்திற்கு சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளையும் அணிதிரட்டுவதற்கான மிகத் தெளிவான பார்வையை முன்வைத்தவர்கள் இவர்கள். இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் தான் மலையக மக்களிடையே ஓர் உத்வேகத்தை ஊட்டியதுடன் அவர்களின் சமூக உருவாக்கத்திற்கான அடிப்படையை வலுப்படுத்தியிருந்தது. நடேசய்யர் தம்பதிகள் தொடக்கி வைத்த இந்த செல்நெறியை பின்வந்த காலங்களில் வெளிப்பட்ட திரு. இளஞ்செழியன் போன்றவர்கள் பண்பாட்டுத் தளத்திலும் இடதுசாரிகள் அரசியல் தளத்திலும் பிரயோகித்தனர் என்றபோதிலும் அது முழுமையடைந்ததாக இல்லை என்றே கூறத் தோன்றுகின்றது. இது இவ்வாற்றிருக்க குடியரிமை பறிக்கப்பட்ட பின்னர் மலையகத்தவர்களிடையே ஏற்பட்ட விரக்தியின் பின்னணியில் இவ்விரு ஆளுமைகளும் பலவீனமாகவே பார்க்கப்பட்டனர்.

இதற்கு உதாரணமாக மு.நித்தியானந்தனின் “கலித் தமிழ்” நூலைக் காணலாம். நடேசய்யரின் காத்திரமான பங்களிப்புப் பற்றி ஓரிரு வரிகளில் கூறிச் செல்லும் அந்த நூல் (மீனாட்சி அம்மாள் குறித்து அக்கறை கொள்ளாமல்) புதிய கண்டுபிடிப்புகளில் ஆழ்ந்துவிடுவதால் அவர்களது வீச்சின் தார்ப்பரியத்தைக் காணத்தவறியது. அப்புதிய கண்டுபிடிப்புகள் அவசியமானவை. அதேவேளை சமூக இயங்காற்றலின் கனதிகள் பற்றிய மதிப்பீடு நிதானமாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியன. கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் (1893 - 1974) சில வருடங்கள் கொழும்பில் வாழ்ந்து 1916 இல் இந்தியா திரும்பிவிட்டவர். அவர் மலையகம் குறித்த அக்கறையை வலியுறுத்தியவர். நடேசய்யர் (1887-1947) 1919 இல் இலங்கை வந்து மலையக மக்கள்படும் அவலங்கள் கண்டு தமிழகம் திரும்பிய பின்னர் மீண்டும் 1920 இல் இங்கு வந்து மறையும் வரை இலங்கையராகவே வாழ்ந்து மலையகத் தேசிய சட்ட இனஎழுச்சிக்காகப் போராடியவர். “நடேசய்யரின் தொழிலாளர் புல்தகம்” தொழிலாளர் சமூக வரலாற்றில் ஒருயுக மாற்றத்தைக் குறித்து நிற்கின்றதெனலாம்” எனக்கூறும் நித்தியானந்தன் கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியாரை ஆய்வுக்குட்படுத்தியதைப் போன்று மேலும் ஆழமாக நடேசய்யரை வெளிக்கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும் என உணர்த்தத் தவறிவிட்டார்.

(ந. இரவீந்திரன், 2016, செவ்வோளி, சென். ஜோசப் த.ம.வி. மஸ்கெலியா)

நடேசய்யர் தம்பதிகளின் இந்த வீச்சு மலையகத்தில் மண்ணை நேசித்து சமூகமாற்றத்திற்காக நம்பிக்கையைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய ஒரு போக்கைத் தோற்றுவித்தது எனலாம். அவ்வாறே, இந்நிலைப் பாட்டிற்கு எதிராகத் தோன்றிய அரசியல் கலை இலக்கிய போக்குகள் இலங்கை மலையகத்தை இந்திய மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாக்கும் முனைப்பில் தோன்றிய இந்திய விஸ்தரிப்புவாதமாகும். இந்நிலையில் மலையகம் குறித்து வெளிவருகின்ற ஆய்வுகள் மலையகத்தின் வளமான திசையை நோக்கி நகர்த்தக் கூடியதாக அமைந்திருக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். மேற்குறிப்பிட்ட கண்ணனின் காதலி என்ற நாவலிலும் இந்த அம்சம் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும் இக்காலம் பற்றிய ஆய்வுகளில் இவ்விடயம் முனைப்பாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்நூலின் இறுதிக் கட்டுரையாக அஞ்சுகம் என்ற கணிகையர் பற்றிய வரலாறு. இந்துசமய வழக்கின் படி, தேவதாசி முறை என்ற வழக்கம் பன்னெடும் காலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. தேவதாசி முறை என்ற அம்சம் குறிப்பிட்ட சாதி பெண்கள் பாலியல் ரீதியான - உழைப்பு ரீதியான சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் உட்படுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தது. இந்த வாழ்க்கை முறைக்குள் தோன்றியவர்களில் ஓரளவு வசதி படைத்த பெண்கள் சிலர் கல்வியறிவும் எழுத்தாற்றல் மிக்கவர்களாக இருந்துள்ளனர். அந்தவகையில் ஓரளவு வசதியும் வாய்ப்பும் பெற்ற வாழ்க்கைச் சூழலிலிருந்து வந்தவர் தான் அஞ்சுகம் என்ற கணிகையர். உருத்திர கணிகையர் மரபினை முற்றுமுழுதாக ஏற்றுக்கொண்ட அஞ்சுகம் 'உருத்திர கணிகையர் கதாசாரத் திரட்டு' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். பொதுவாகவே தேவதாசியர்களால் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களை நோக்குகின்ற போது தேவதாசி வாழ்க்கை முறையை அழகுப்படுத்தியும் - சமரசப்படுத்தியும் காட்டுபவையாகவே அமைந்திருக்கின்றன. தம்மை ஆசைநாயகிகளாக வைத்திருந்த ஆடவர்களைப் புனிதப்படுத்திக் காட்டுகின்ற போக்கே இப்படைப்புகளில் முனைப்புப் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. அவ்வாடவர்களில் தங்கி வாழ்கின்ற நிலையும் சமூகப் பாதுகாப்பற்ற நிலையும் இவர்களின் எழுத்துக்களில் இந்தச் சமரசப் போக்கு முனைப்புப் பெறுவதற்கு ஏதுவான காரணிகளாக அமைந்திருக்கலாம்.

இதற்கு மாறாக, பெண் விடுதலை சார்ந்த கருத்துக்களின் வளர்ச்சி, இயக்கங்களின் தோற்றம் - குறிப்பாக பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தோற்றம் என்பன கொண்டு வந்து சேர்த்த தாக்கங்கள் காரணமாக தேவதாசிகளின் வாழ்க்கைப் போக்குகளிலும் மாற்றங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. இந்தப் பின்னணியில் கணிகையர் குலத்தில் தோன்றிய மூவாலார் இராஜாமிர்தம்மையார், மணியம்மையார் முதலானோர் ஆளுமைமிக்க எழுத்தாளர்களாகவும் சமூக செயற்பாட்டாளர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். இவர்களின் சிந்தனையிலும் எழுத்திலும் தேவதாசி முறையினடியாகத் தோன்றிய சுரண்டலை, ஒடுக்குமுறைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். பெண்ணிய இயக்கங்கள் சில இவ்வெழுத்துக்களை பதிவாக்க முனைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். அவ்வாறே பிற்காலங்களில் வெளிவந்த எழுத்துக்களிலும் இவ்வாழ்வியல் அம்சங்கள் பதிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, டானியலின் இருளின் கதிர்கள் என்ற குறு நாவல் சமுதாயத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்டு ஒதுக்கி வைத்திருந்த பாலியல் தொழிலாளர்கள் பற்றி சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது.

அந்தவகையில் அஞ்சுகம் பற்றிய பதிவுகளை இந்நூல் வெளிக் கொணர்வது முக்கியமான அம்சமாகும். ஆனால் அஞ்சுகத்தை மலையகத்தின் முதல் பெண் ஆளுமையாக முன்னிறுத்துகின்றபோது அதன் பலவீனமான பக்கமே வெளிப்படுவதாகத் தோன்றுகின்றது. கணிகையர் குல வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தியவர் என்றவகையில் அஞ்சுகம் பற்றிய பதிவுகள் கவனத்திலெடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமான தொன்றாகும். அதேசமயம் சமூக முரண்களை சரியான திசையில் அடையாளம் கண்டு, அதற்கு எதிராக உழைக்கும் மக்களை ஸ்தாபனமயப்படுத்தியதில் மீனாட்சியம்மாள் முக்கியமானவர். அவர் தேசபக்தன் (08.02.1929) பத்திரிகையில் 'ஸ்திரிகள் பக்கம்' என்ற பகுதியில் டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் பற்றி எழுதிய கட்டுரையில் தேவதாசி ஒழிப்புமுறையின் அவசியம் குறித்தும் எழுதியிருக்கின்றார். அதே பத்திரிகையில் பெண்ணுரிமை தொடர்பிலான கட்டுரைகளையும் ஓர் அநாதைப் பெண்ணின் உண்மைக் கதை (எழுத்தாளர் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை) என்ற விவரணத்தையும் தொடராக வெளியிட்டிருக்கின்றார். அந்தவகையில் மலையகத்தில் மாத்திரமன்று முழு இலங்கையிலும் தோன்றிய சமூகமாற்றத் திற்கான முதல் பெண் குரலாக - ஆளுமையாக நாம் மீனாட்சியம்மாளையே கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.

இந்நூலில் காணப்படுகின்ற பிற்தொரு முக்கிய அம்சம், மலையக இலக்கியத்தில் இன்று முளைவிட்டுள்ள மத்தியதர வர்க்க நலன்கள், அதனடியாகத் தோன்றும் சிந்தனைகள் யாவும் தனிநபர் வாதத்தை-கதாநாயக வாதத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றது. இந்தப் பின்னணியில் யார் பெரியவர் என்ற போட்டியில் எழுகின்ற முரண்பாடுகள் காரணமாக எழுத்தாளர்களையும் படைப்புகளையும் இருட்டடிப்புச் செய்கின்ற அல்லது பிழையாகக் காட்ட முனைகின்ற குழுவாத இழுபறிநிலையும் தோன்றியிருக்கின்றன. ஒருவரின் மீது அனுதாபப்படுவது போலக் காட்டிக்கொண்டு குறித்த படைப்புகள் பற்றிய சந்தேகங்களை எழுப்பி விடுவதும் (சமுதாயம் சார்ந்த படைப்புகளை இல்லாதொழிப்பதற்காக என்.ஜி. ஓக்கள் கையாளும் உபாயமார்க்கமும் இதுவேயாகும்) இவர்களது முக்கிய தந்திரோபாயங்களில் ஒன்றாகும். சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் பற்றியும் இத்தகைய சில்லறைத்தனமான குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டன. அவற்றில் புதுமைப்பித்தனின் கதைகள் யாவும் மாப்பஸானின் பிரதி என்ற குற்றச்சாட்டு முக்கியமானது. சிதம்பர ரகுநாதனின் 'புதுமைப்பித்தன் விமர்சனமும் விசமத் தனங்களும்' என்ற வரலாற்று நூல் வெளிவந்த பின்னர் புதுமைப்பித்தன் படைப்புகள் குறித்து தெளிவான பார்வை ஏற்படக்கூடியதாக இருந்தது.

இவ்வகையில் நோக்குகின்றபோது, மலையக வரலாற்றில் நித்தியானந்தனுடைய மறக்கமுடியாத பங்களிப்பு, மலையகத்தின் ஆரம்பகால நூல்கள் சிலவற்றினை மீள் கண்டுபிடிப்புச் செய்வதற்கு தளமாகவும் களமாகவும் அமைந்தவையாகும். மலையகத்தில் தோன்றியுள்ள சமகால நூல்கள் பலவற்றையே மறந்துவிடும் சாத்தியக்கூறுகள் மேலோங்கிய நிலையில் நித்தியானந்தன் மலையகத்தின் ஆரம்பகால நூல்கள் சிவற்றைத் தேடி அவற்றைப் பதிவாக்கியுள்ளமை புதிய தலைமுறையினர் மட்டுமல்லாது, மூத்த தலைமுறையினர் கூட மலையக வரலாற்றை முழுமையாகக் கற்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. அவ்வாறு மலையகத்தின் ஆரம்பகால எழுத்துக்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்கின்றபோது, விமர்சன அபிப்பிராயங்களுக்கு அப்பால் போய், கருத்துநிலைப்பட அமைய வேண்டும் என்பதிலும், தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடங்கொடுக்காமல் அமைய வேண்டும் என்பதிலும் ஆர்வம் காட்டியுள்ளமை இந்நூலாசிரியன் தனிச் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். மலையக பண்பாட்டுத் துறையில் இத்தகைய பங்களிப்புகளை வழங்கியவர்களில் தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல் நாடன் முதலானோரின் பங்களிப்புகள் (தேசிய சுவடிகள் திணக்களத்தைப் பயன்படுத்தி மலையகம் சார்ந்த ஆவணங்களைப் பதிவாக்கியதில் சாரல் நாடன் முக்கியமானவர். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் தே.சு.தி பயன்படுத்தியதில் முதன்மையானவர் சாரல் நாடன் என்பதில் இருநிலைப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை) குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மலையக வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதற்கான தேவை முன்னரிலும் பார்க்க இன்று அதிகரித்தே வந்துள்ளது. வரலாறு எழுதும் முறையியலை இவ்வம்சம் பெரிதும் மாற்றியிருக்கின்றது. இதன் காரணமாக, மலையக வரலாற்றியலில் பல புதிய கேள்விகளும் தேடல்களும் வளர்ந்து வருகின்றன. இந்தச் சூழலில் மலையக மக்களின் வரலாறு குறித்த பன்முக உரையாடலை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. வர்க்கப் போராட்டத்துடன் தான் வரலாறு எழுதப்படுகின்றது என்பது மார்க்சிய அடிப்படைகளில் ஒன்றாகும்.

'மார்க்சிய ஆய்வுமுறை ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றை அந்தச் சமூகத்தின் 'உண்மையான வாழ்வை' மறு உற்பத்தி செய்வது பற்றியதாகவே அணுகுகின்றது. அதிலிருந்து அதன் பண்பாட்டு வரலாறும் அமைகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் உண்மையான வரலாறு அதன் பொருள் உற்பத்தி மற்றும் பண்பாட்டு வரலாறு என இரண்டையும் கொண்டதுதான். பொருள் உற்பத்தி வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே பண்பாட்டு வரலாறு வளர்ச்சியடைகின்றது. என்றாலும், பண்பாட்டு வரலாற்றுக்கான தனித்த சிறப்புகளும்,

செயல்பாடும் ஒரு சமூகத்தை இயக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. சமூகத்தில் அவ்வப்போது மேலெழும் வேற்றுமைகள் துண்டுதுண்டானவையல்ல. அவற்றுக்கிடையே ஊடாடிவரும் 'கருத்தியல் உண்மையை' அறிதல் ஒரு வரலாற்றாசிரியரின் கடமையாகும். இந்தக் கருத்தியல் உண்மை பொருள் உற்பத்தி சார்ந்த பொருளாதார வாழ்விலிருந்தே பெறப்படுகின்றது. அது உழைக்கும் வர்க்கங்களின் வாழ்நிலை பற்றியதாகும் (தேவ, பேரின்பன்.2011).

மலையகத் தமிழர் வரலாற்றை அறிவியல் பூர்வமாக சமூகவியல் நோக்கில் ஆராய்கின்ற இந்நூல் மார்க்சியம் சாராத அதேசமயம் மார்க்சியத்தை நிராகரிக்காத நிலையில் அதன் பார்வையை முன்வைக்கின்றது. மலையக மக்களின் வரலாற்றின் பெருமிதங்களை புனரமைத்துக் கொள்ளாமல் மக்களின் வரலாறாகவும் நீதிக்கான மனித குலத்தின் நெடும் பயணத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கும், கடந்தகால ஆய்வுகளைப் புனரமைத்துக் கொள்வதற்கான தொடக்கப் புள்ளியாக இந்நூல் அமைந்திருக்கின்றது. ஒருவகையில் வரலாறு குறித்த வளர்ச்சிக்கு இது ஓர் ஆரோக்கியமான பங்களிப்பாகும். "தற்காலத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் திறவுகோலாக கடந்த காலத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தற்காலப் பிரச்சனைகளின் வெளிச்சத்தில் கடந்தகாலம் விளக்கப்படுகின்றபோது மகத்தான வரலாறு எழுதப்படுகின்றது என்பார் ஈ.எச். கார் (What is history?, E.H. Carr).

இன்றைய சூழலில், அறிவியல் துறையின் வளர்ச்சி காரணமாகவும், கருத்தியல்களின் வளர்ச்சி காரணமாகவும் மலையக வரலாறு குறித்த தேடுதல்களினால் புதிய அத்தியாயம் தோன்றியுள்ளது. மலையக தமிழர் வரலாற்றை பிரதேசவாதத்துக்குள் அடக்காமல் சர்வதேச வரலாற்றோடு இணைத்துப் பார்க்கும் புதிய பார்வை உருவாகி வருகின்றது. அது எழுப்பும் கேள்விகளுக்கும், தேடல்களுக்கும் மார்க்சிய அணுகுமுறையே ஆதாரமாக அமைகின்றது. இந்நூல் அத்தகைய பின்னணியில் - அணுகுமுறையில் மலையக வரலாறு எழுதப்படுவதற்குத் துணையாக அமையும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

சொன்னார்கள்.....

புகழ் கருதாத அமைதியான பெரும் சமூக சேவையாளர் டாக்டர்.லயன். வை.தியாகராசா அவர்கள். அவர் கலையுணர்வுகள் நிரம்பியவர். எமது இனத்தின் அடையாளங்களை அடையாளப்படுத்தும் மரபுவழிக் கலை வடிவங்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற அசையாத நம்பிக்கையுடனான ஆர்வம் கொண்டவர். எமது இனம், மொழி, சமுதாயம், சமூகம் என்பனவற்றின் விடிவிற்காக என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை நிதி, சரீர உழைப்பு, மூளை உழைப்பு என்பவற்றினால் பாங்களிப்புச் செய்து சமூகத்துடன் இணைந்து இன்றும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமூக சேவையாளர்.

கலாபூஷணம் செல்லையா மெற்றாஸ்மயில்.

செயலாளர்,

பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம்.

வியப்பூட்டிச் சிரிக்க வைக்கும் வில்லிசைக்கலை

கலாபூஷணம் இராசையா ஸ்ரீதரன்

உலகெலாம் நிறைந்து வாழும் புனிதப் பிறவியாகிய மனிதப்பிறவி எடுத்த மக்கள் விரும்பி ரசிக்கும் கலைதான் வில்லிசைக்கலை. முத்தமிழும் நிறைந்த உயரிய பாரம்பரிய கலையாகிய இந்த வில்லிசைக்கலை எல்லோரையும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தும் மகோன்னதமான கலையாகும். வியப்பூட்டிச் சிரிக்க வைக்கும் வில்லிசைக்கலையைப் பற்றிய ஓர் ஆய்வு இது.

எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய “கருமத்திருதி” கலாநிதி வை. தியாகராசா அவர்களது அரும்பெரும் அளப்பரிய பணிகள் பற்றி வெளிவரும் மலரில் எனது ஆக்கமும் வெளிவருவதில் பேருவகை அடைகின்றேன். கலாநிதி வை. தியாகராசா அவர்கள் நீடுழி வாழவேண்டும் என்று நல்லைக் கந்தப் பெருமானை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன். வாழ்க வளமுடன்!

இசைக்கு மயங்காதார் இவ்வுலகில் இல்லையென்றே கூறலாம். கேட்கக் கேட்க இன்பந் தருவது இசை. கொல்லும் விஷமுடைய பாம்பும் மகுடியின் இசைக்கு மயங்கி விடுகின்றது. எமது பொறி புலன்களுக்கு இன்பந் தருகின்ற பெருமை இசைக்கு உண்டு. இசை என்னுஞ் சொல்லுக்கு வயப்படுத்துவது. இசை விப்பது என்பது பொருள். மரஞ்செடி கொடிகள் முதலிய ஓரறிவு உயிர்கள் முதல் ஆற்றிவுபடைத்த மக்கள் வரையில் எல்லா உயிர்களையும் வசப்படுத்துகின்ற ஆற்றல் இசைக்கு இருக்கின்றது. உயிரற்ற கல், மண், நீர், காற்று முதலிய சடப்பொருள்களையும் இசைக்கின்றவரின் எண்ணத்தோடு இசைந்து இயங்கச் செய்யும் ஆற்றல் படைத்த இசையின் பெருமை சொல்லிமுடியாது.

அப்பேர்ப்பட்ட அரிய இசையின் ஒரு பகுதிதான் வில்லிசை. இந்த வில்லுப்பாட்டானது பாரம்பரியமான ஓர் அரிய கலை ஆகும். அதாவது வில் போன்ற வடிவத்தில் தடியையோ, பிரம்பையோ வளைத்துக் கட்டி அதிலே ஒலி எழுப்பத்தக்கவாறு சலங்கைகளைக் கட்டி நடுவே அதில் கயிறொன்றை இறுக்கக் கட்டி தட்டித் தட்டிப் பாடுவதே வில்லுப்பாட்டு.

முத்தமிழும் பிரதிபலிக்கும் இந்த வில்லிசைக்கலை மக்கள் மனதிற்கு ஒரு ரம்மியமான, சொல்லில் வடிக்க முடியாத இன்பத்தை அளிக்கவல்லது என்று கூறின் மிகையாகாது. மனித வாழ்க்கையில் சிரிப்பு சிறந்த மருந்து. உள்ளத்தில் இருக்கின்ற துன்பச் சுவடுகளை நீக்குகின்ற ஆற்றல் இந்த வில்லிசைக்கு உண்டு. கேட்கக் கேட்கத் தெவிட்டாத பேரின்பத்தைத் தருகின்ற இந்த வில்லிசைக்கலை தற்போது அருகி வருவதை எண்ணும்போது துக்கம் தொண்டையை அடைக்கும் என்பார்களே அவ்வாறு வேதனையைத் தருகின்றது.

இப்பரந்த நிலவுலகின் கண்ணே வாழ்கின்ற புனிதப் பிறவியாகிய சிறந்த மனிதப்பிறவி எடுத்தவர்கள் அனைவருக்குமே இந்த வில்லிசைக்கலை மறக்கமுடியாத ஒரு மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்று சொன்னால் அது சாலப் பொருந்தும். எமது உள்ளத்திலே ஆனந்தத்தை அள்ளித்தந்து இன்பக் கிளகிளப்பை ஊட்டும் இந்த வில்லிசையின் ஆரம்பம் எப்படி என்று பார்ப்போம்.

எல்லோருக்கும் பிடித்தமான இந்த வில்லிசைக்கலை காட்டிலே பிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. தென்பாண்டிச் சீமையிலே அரேசோச்சிய பாண்டிய மன்னவன்தான் இந்த வில்லிசைக் கலைக்குப்

பிதாவாவான். அவனுடைய வாயிலிருந்து தான் இந்த இனிய வில்லிசை மலர்ந்திருக்கின்றது. கொலைக் கருவியான வில் மனிதனுடைய சாமர்த்தியத்தினாலும் அறிவாற்றலினாலும் மனித வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கின்ற கலைக்கருவியாக மாறியது நல்ல அதிசயம்தான்.

காத்தற் கடவுளான ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுமூர்த்தியின் அவதாரமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் கையிலே புல்லாங்குழல் இருக்கின்றது. சமய குரவரான திருஞானசம்பந்தரின் கைகளிலே தாளமிருக்கின்றது. சரஸ்வதியின் கையிலே வீணை இருக்கின்றது. இந்தக் கடவுளர்களின் கைகளிலே புல்லாங்குழலும் கைத்தாளமும் வீணையும் இருப்பது இசையின் சிறப்புக்கு ஓர் அடையாளமாகும்.

தென்பாண்டி மண்ணை ஆண்ட மன்னர் பரம்பரையில் ஓர் அரசனின் மடியில் பிறந்தது தான் இந்த வில்லிசை. தோளில் தானே வில்லிருக்க வேண்டும். அது எப்படி மடிக்குத் தவழ்ந்திட வந்தது? அம்பு எய்து உயிரை எடுக்கத்தானே வில் பயன்பட வேண்டும். அது எப்படி மடியில் கிடத்தப்பட்டு அம்பு போன்ற வீசுகோல் எனும் இசைக்கருவியால் நாத முழக்கம் செய்யும் நல்ல பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது? அந்த அதிசயத்தை என்னவென்பது?

சபரிமலை ஐயப்பன் கதையில் கூட வரும் ஒரு நிகழ்ச்சி ஐயப்பனைத் தந்தையாக இருந்து வளர்த்த மன்னன் இராஜசேகரனிடம் மக்கள் வந்து, காட்டு மிருகங்களால் துயரப்படுகின்றோம் என்று கூக்குரல் இட்டதும் வீரர்களைப் படை நடத்தித் தானே தலைமையேற்று வேட்டையாடச் சென்றானாம்.

இதுபோல தெற்குச் சீமையை ஆண்ட மன்னன் காட்டு விலங்குகள் தன் நாட்டுக்குள் வந்து மக்களைத் துன்புறுத்திய சேதி கேட்டான். “வீரர்களே நீங்கள் போய்க் காட்டில் வேட்டையாடி வாருங்கள்” என்று அவர்களை வேட்டைக்கு அனுப்பிவிட்டு அவன் உட்பரிகையில் போய் அமர்ந்து கொள்ளவில்லை. தானும் போர்க்கோலம் தாங்கித் தீங்கு புரியும் கொடிய விலங்குகளைத் தீர்த்துக் கட்டச் செல்கின்றான். அந்தக் காலத்தில் வேட்டையாடுவது அரசனின் கட்டாய கடமையாகும். மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமல்லவா!

வேட்டைக்குச் சென்ற தென்பாண்டிய மன்னன் காலை முதல் மாலை வரை வேட்டையாடினான். கர்ச்சனைகளுக்கும் உறுமல்களுக்குமிடையில் மன்னன் களைப்பின்றி வேட்டையாடியிருக்கின்றான். வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்புகள் வேத முனிவர்களின் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட அரிய சொற்களைப்போல் குறிதவறாது வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் பிணக்குவியல். மிருகங்களின் உடல்கள் எல்லாம் அங்குமிங்கும் தாறுமாறாகச் சிதறிக் கிடந்தன. ஒரே இரத்த வெள்ளம். பாண்டியன் எய்த அம்புகள் வேங்கையின், யானையின், சிங்கத்தின் உடலில் பாய்ந்து அதனால் சிந்தியோடும் இரத்த ஆறு புத்தம் புதிய புறநானூற்று வரிகளை அரங்கேற்றிக் கொண்டிருந்தன. அந்தி சாயும் நேரம்!

செத்துக் கொண்டிருக்கும் சிறுத்தைகளின் அவலக்குரல், யானையின் மெலிந்து கொண்டு வரும் பிளிறல்கள், சிங்கத்தின் மெல்லிய கர்ச்சனை, புலியின் பொல்லாத உறுமல், வெறியில் நரியிடும் ஊளைச் சத்தம், இந்தச் சத்தம் காதுகளில் நாராசமாய் ஒலித்தது. எல்லாம் சேர்ந்து காணச் சகிக்காத நிலை. சேவகர்கள் தீப்பந்தமேந்தினர். அந்தக் காட்டில் அந்த நேரத்தில் சுறுசுறுப்பாக வேலை நடந்தது. மன்னனுக்கு மரங்களுக்கு மத்தியில் சிறு மைதானம் போல் புற்றரையில் மேடை அமைத்தனர். மன்னன் மத்தியில் அமர்ந்தான். அமைச்சர்கள், பெருமக்கள், வீரர்கள் ஒவ்வொருவராக ஓடையில் முகம் கைகால் கழுவிச் சுத்தம் செய்தபடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். மன்னன் எதை நினைத்தானோ? ஏதற்காக மனம் கலங்குகின்றானோ? ஏதாவது பிராணி அவனை இம்சை செய்திருக்கக் கூடுமோ என்னவோ? கண்ணீர் வடித்தான் மன்னன். சுற்றியிருந்த அமைச்சர் பெருமக்கள் கவலையுற்றிருந்த மன்னனைப் பார்த்து, “அரசே! ஏன் ஏதற்காக இப்படி? எண்ணிவந்தபடி எல்லாவற்றையும் முடித்து விட்டோமே! இனியென்ன?” என மன்னனிடம் கூறித் தேற்ற முற்பட்டனர். அவர்களிடையே உரையாடல் தொடர்ந்தது.

‘அமைச்சரே! இது அரசியல் வெற்றி. ஆனால் ஆன்மீகத் தோல்வி. மக்களுக்குப் புண்ணியம் என்று நினைத்து பிழை என்று தெரிந்தும் என் மனத்துக்கு நானே செய்து கொண்ட பாவம்’ என்றான் அரசன்.

“என்ன சொல்கின்றீர்கள் வேந்தர் பெருமானே!”

“பிராணிகள் செத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தீர்களா! அவற்றிடமிருந்து வரும் கடைசிக் குரல்கள். அதில் கேட்கும் பிரார்த்தனைகள். அதில் என்னைப்பற்றி இறைவனிடம் கூறும் குற்றச்சாட்டுக்கள் எல்லாம் கேட்டீரா?”

“நீங்கள் கூறுவது எமக்குப் புரியவில்லையே அரசே”

“அமைச்சரே! வேட்டை முடிந்தது! சரி ஒப்புக் கொள்கின்றேன். இந்த மிருகங்களைக் கொல்ல நான் யார்? படைத்தவன் பரமசிவனல்லவா! அந்த உயிரைப் பிரிக்கும் உரிமையும் அவனுக்குத்தானே! நான் எப்படி நடுவில் புகுந்து அவன் வேலையைச் செய்யலாம்? சரி செய்துவிட்டேன். உயிர்கொடுக்கச் சக்தியில்லாத எனக்கு உயிர் எடுக்க மட்டும் ஏது உரிமை? பயிர்களை நட்டு வளர்க்கத் தகுதியுள்ள கைகள் தானே கதிர்களை அறுத்து அறுவடை செய்யும் உரிமை படைத்தவையாகும். அமைச்சரே! நான் செய்தது பாவமல்லவா! இதற்கு விமோசனம் உண்டா?

“அரசே நாங்கள் செய்த பாவத்தைத் தீர்த்தருளும்படி இறைவனிடம் பாடி அழுது புலம்புவதைத் தவிர நாம் வேறெதுவும் செய்ய இயலாது. நன்றாகக் கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடுங்கள்?”

“அப்படிப்பட்ட நான் பாட வேண்டுமென்றால் வாத்தியக் கருவிகள் இல்லையே? என்ன செய்யலாம்?”

“இதுவரை தங்கள் தோளில் கிடந்து தங்களைக் கொலைபுரியத் தூண்டிய வில்லை எடுத்துக் குழந்தை போல் தங்கள் மடியில் கிடத்திக்கொண்டு அதன் நாணைத் தட்டித் தட்டிப் பாடுங்கள். அதுதான் வாத்தியக் கருவி.”

“அப்படியானால் தட்டுவதற்கு என்ன செய்யலாம்?”

“தங்களிடமுள்ள அம்புகளில் இரண்டை எடுத்து ஒவ்வொரு கையிலும் வைத்துக் கொண்டு தாளத்திற்கேற்ப தட்டித் தட்டிப் பாடுங்கள்”

இந்த ஆலோசனைக்குப் பிறகு மன்னன் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டு முயற்சியைத் தொடங்குகின்றான். அமைச்சர் உதவுகின்றார்.

“வில் எப்படி மடியில் ஒரு பிடியில்லாமல் நிற்குமா? அது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?”

“இதோ குடம் இருக்கின்றது. அரசே! வேட்டை முடிந்ததும் நரிக்கொம்பு, யானைத் தந்தம், புலித்தோல், மான்தோல், கவரிமான் முடி, கஸ்தூரி, பலமருந்து மூலிகைகள், அத்தோடு கொம்புத்தேன் குடம் குடமாகக் கொண்டு செல்வது வழக்கம் அல்லவா! தேன் கொண்டு செல்ல ஏற்றது எனக் கொண்டு வந்த குடம் துணை செய்யும் அரசே” என்றார் அமைச்சர்.

பிறகு அதன்படி வில்லை மடியோரம் நிறுத்தி அதன் கழுத்தில் குடம் கட்டப்பட்டது. குடம் கடமாக மாறியது. கொலைக்கருவிகளான வில்லும் அம்பும் கலைக்கருவிகளாக மாறின. வில்லுப்பாட்டு ஆரம்பமாகியது. மன்னன் வில்லை அம்பினால் தட்டித் தட்டி இறைவனிடம் தன் வேண்டுகலை விண்ணப்பத்தை வில்லிசையாக்கிப் பாடத் தொடங்கினான். அமைச்சர்களும் உடன் சேர்ந்து பாடத் தொடங்கினார்கள். வில்லிசை ஒலிக்கத் துவங்கியது.

இரவுப் பயணத்தின் போது வழி முழுவதும் ஒலி எழுப்புவதற்கென்று ஈட்டியில் கட்டியிருந்த மணிகளைக் கழற்றி வில்லின் ஓரங்களில் கட்டிக்கொண்டார்கள். மணியும் ஒலியும் முழங்கியது. வில்லிசை களைகட்டத் தொடங்கியது.

இராப்பொழுது இன்னிசைப் பொழுதாகியது. கண்ணீர் விட்ட நேரத்தில் கலை பிறந்தது. தன்னை உணர்ந்த அந்த மன்னனின் நெஞ்சில் ஒரு புதிய கலை பிறந்தது. இதுதான் வில்லுப்பாட்டு.

வடபுல நாகரிக வளர்ச்சியில் கிணற்றின் வகிபங்கு

கலாநிதி உலகநாதர் நவரட்னம்

அறிமுகம்

மனித வாழ்வுக்குக் காற்று எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவுக்கு நீரும் முக்கியமானதாகும். எவ்வாறு காற்று இன்றி மனிதன் வாழமுடியாதோ, அவ்வாறே நீரின்றியும் மனிதனால் வாழமுடியாது. எனவே நீரை அடிப்படையாகக் கொண்டே குடியிருப்புக்கள் தோற்றம் பெற்றன. உலக வரலாற்றில் பேசப்படும் மனித வரலாற்றுப்போக்கும் நீரை அண்டியதாகவே இருந்தது. வேடுவ யுகத்தில் அவனுக்கு நீர் தேவைப்பட்டது. அந்த யுகத்தின் நீரின் தேவை மிகவும் வரையறைக்கு உட்பட்டது. மந்தை மேய்ப்பு யுகத்தில் மந்தைகளுக்கும் அவனுக்கும் நீர் தேவைப்பட்டது. விவசாய யுகத்தில் நீரின் தேவை மேலும் விரிவடைந்தது.

நாகரிக வளர்ச்சிக்கான நீர் இரு வகைப்படும். முதலாவது வகை நன்னீர் ஆகும். இரண்டாவது வகை உவர்நீர் ஆகும். நன்னீர் அளவு உவர்நீருடன் ஒப்பிடும்போது மிகக் குறைவாகும். நன்னீரானது ஓடும் நீர், தரைக்கீழ் நீர் என்றவகையில் வகைப்படுத்தலாம். உலக வரலாற்றில் பேசப்படும் பழம்பெரும் நாகரிகங்கள் ஆற்றங்கரைகளை அண்டியே தோற்றம் பெற்றன. அதாவது ஓடும் நீரை மையப்படுத்தியே இந்நாகரிகங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அதேபோன்று ஓடும் நீருக்கு சமாந்தரமாக தரைக்கீழ் நீரைப் பயன்படுத்திக் குடியிருப்புக்கள் தோற்றம் பெற்றன.

இலங்கையில் நீர்வள நாகரிகம்

உலக நாகரிகங்கள் எவ்வாறு ஓடும் நீரை மையப்படுத்தி தோற்றம் பெற்றனவோ, அவ்வாறே இலங்கையிலும் ஓடும் நீரை மையப்படுத்தியே ஆரம்பகாலக் குடியிருப்புகள் தோற்றம் பெற்றன. குறிப்பாக ஆரம்பகால இலங்கைக் குடியிருப்புகள் மல்வத்து ஓயா, மாணிக்கங்கை, மகாவலிகங்கை போன்ற ஆறுகளை ஒட்டியே நிகழ்ந்தன. இந்த குடியிருப்புக்களை அண்டியே இலங்கையின் ஆரம்பகால நாகரிகம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. இதற்கு சமகாலத்தில் நீர்வள நாகரிகம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் அதற்கு மறுதலையாக தரைக்கீழ்நீரைப் பயன்படுத்தும் இன்னோர் பழங்குடியினர் வடக்கில் வாழ்ந்தனர். அவர்களின் வாழ்வியல் கிணற்றை மையப்படுத்தியதாகும்.

பழங்குடிகளின் வரலாறு

உலகில் வாழும் பழங்குடிகளுக்கு வரலாறு கிடையாது. அவர்கள் வரலாற்றைப் பதிய வேண்டிய தேவையும் இருக்கவில்லை. அவுஸ்திரேலியாவில் இருக்கும் பழங்குடியினருக்கோ அல்லது வட அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த செவ்விந்தியர்களுக்கோ வரலாறு கிடையாது. இலங்கையின் பழங்குடிகளான வேடர், இயக்கர், நாகர் போன்றோருக்கு வரலாறு இல்லை. ஏனெனில், அவர்களே அவர்களின் வரலாறு, வந்தேறுகுடிகளின் அளவுக்கு அதிகமான ஆக்கினைகளால் பழங்குடிகள் தங்களின் அடையாளத்தை

இழந்தனர். அல்லது வந்தேறுகுடிகளுடன் அவர்களும் இணைந்து, அவர்களின் பண்பாட்டிற்குள் இயைந்து கொண்டனர். இதனால் பல பகுதிகளில் உள்ள பழங்குடியினர் தங்களின் அடையாளங்களை இழந்துள்ளனர். இன்றும் பல பழங்குடியினர் அவர்களின் பௌதிகச் சூழல் காரணமாக தமக்கே உரித்தான உடை, கலாசார, பண்பாட்டு ஒழுக்க விழுமியங்களைக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இதனை ஆபிரிக்க பழங்குடியினரிடம் அவதானிக்க முடிகின்றது.

தரைக்கீழ் நீரும் அதன் வரலாற்றும் பின்னணியும்

மனிதனின் வாழ்வுக்கு அடிப்படையான நன்னீரைப் பெறும் வழியாக தரைக்கீழ் நீர் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சீனாவில் தரைக்கீழ் நீர் பயன்பாட்டிலிருந்துள்ளது. எட்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சைப்பிரசில் தரைக்கீழ் நீர் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஈரான், இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் தரையைக் கிண்டி தரைக்கீழ் நீரைப் பெற்றுக்கொண்டனர். புனித வேதாகமத்தில் தரைக்கீழ் நீரைப் பற்றிய குறிப்புகள் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது. அவுஸ்திரேலியாவில் பழங்குடி மக்கள் தரைக்கீழ் நீரைப் பயன்படுத்தியதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. பொதுவாக இரும்பு யுகத்திலிருந்து பலநாடுகளில் தரைக்கீழ் நீரின் பயன்பாடு இருந்துள்ளதாக அறியக்கிடக்கின்றது. உலக அடிப்படையில் தரைக்கீழ் நீரைப் பெற்ற மூலகங்களுக்குப் பல பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவற்றின் பெயர்களும் அதற்கான வடிவங்களும் வேறுபட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன.

தரைக்கீழ் நீரைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகள்

தரைக்கீழ் நீரைப் பெறுவதற்குப் பலவழிமுறைகள் கையாளப்பட்டன. அவற்றுள் கேணி, கிணறு என்பன முக்கியமானவை. பொதுவாகத் தரைக்கீழ் நீரை மனிதன் வேறு எந்த ஊடகமுமின்றி நேராகப் பெற்றுப் பயன்படுத்தியுள்ளான். இதற்கு உதாரணமாக வடபுலத்தில் காணப்படும் கேணிகளைக் குறிப்பிடலாம். இதில் மனிதன் நேரடியாக தண்ணீரைத் தொடுகின்ற நிலை காணப்பட்டது. உலகில் பல நாடுகளில் பல பெயர்கள் கொண்டு தரைக்கீழ் நீரைப் பெறுவதற்கான அமைப்பைப் பெயரிட்டனர். ஈரானில் இது Quanaats எனவும் வடமேற்கு இந்தியாவில் Stepwell எனவும் அவுஸ்திரேலியாவில் Soaks எனவும் அழைத்தனர்.

வடபுலத்தில் தரைக்கீழ் நீர் பயன்பாடு

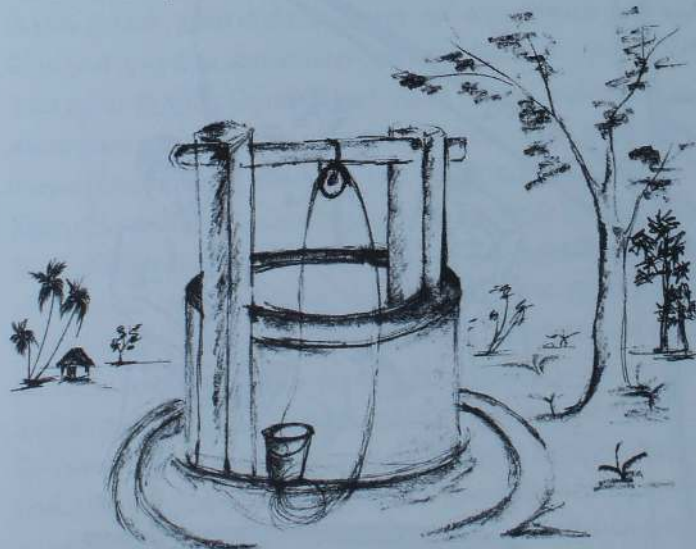
யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அதனோடு தொடர்புடைய பிரதேசங்களும் மயோசின் காலத்து சுண்ணக் கற்பாறைகளால் ஆனது. பொதுவாக சுண்ணக்கற் பிரதேசத்துக்கான நிலப்பண்புகளில் தரைக்கீழ் நீரைத்தேக்கி வைத்திருக்கும் பண்பு இயல்பானது. இந்தப் பாறை அமைப்பும் அதன் இயல்பான நீரைத் தேக்கி வைக்கும் இயல்பும் இந்தப் பழங்குடியினரின் வாழ்வியலுக்கு உயிர்நாடியாக விளங்கியது. நிலத்தின் மேல் உள்ள நீரைப் பெறுவதற்கு இயல்பாகக் கிடைக்கும் ஆற்றுநீர் பெரிதும் உதவியது. குறிப்பாக இலங்கையின் பல பாகங்களில் இந்த இயற்கை வளமான ஆற்றுநீரைப் பயன்படுத்தி தமது வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்துகின்றனர். வறண்டகால நீர்ப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்வதற்குப் பல நூற்றுக்கணக்கான குளங்கள் காணப்படுகின்றன. உலர்வலயத்தில் பல நூற்றுக்கணக்கான குளங்கள் உள்ளன. குளத்து நீரை வீட்டுப் பயன்பாட்டுக்கும் விவசாயத்திற்கும் பயன்படுத்தினர். மழை இல்லாக் காலத்தில் குளங்கள் வற்றிப்போவதும் உண்டு. வறள் வலயமான இலங்கை மக்களின் வாழ்வு இரண்டு வகையான நீர் மூலங்களில் தங்கி உள்ளது. இயற்கையாகக் கிடைக்கும் மழைநீர் - நிலத்தின் ஊடாகச் செல்லும் மழைநீர், நிலக்கீழ் நீராகப் பயன்படுகின்றது. நிலக் கீழ் நீரைப் பயன்படுத்து

வதற்குப் பயன்படும் வடிவங்களை கேணி, கிணறு என வகைப்படுத்தப் படலாம். கேணி என்பது இலங்கையின் பல பாகங்களில் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக இலங்கையில் கோவில்களை அண்டி பெரும்பாலும் கேணிகள் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக கேணிகள் சதுரவடிவான அமைப்பைக் கொண்டன. வேறுவடிவிலும் கேணிகள் உள்ளன. கேணி என்பது மனிதனோ அல்லது விலங்குகளோ நேரடியாக நீரைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். மேற்கு இந்திய கேணிகளை Stepwell என அழைப்பர். இது படிக்கட்டு அமைப்பைக் கொண்டது. சமகால இலங்கைக் கோவில்களில் இந்த அமைப்பைக் காணலாம். படிக்கட்டில்லாத சதுர வடிவில்

அமையாத நீரை நேரடியாகப் பெறக்கூடிய கேணிகளும் உண்டு. யாழ்ப்பாணம் குப்பிழானில் உள்ள வைரவர் கோவிலில் கேணி ஒன்று உண்டு. அதில் மனிதன் நேரடியாகச் சென்று நீரைப் பெறலாம். இந்தக் கேணியால் இந்த வைரவர் கோவில் கேணியடி வைரவர் கோவில் என அழைக்கப்படுகின்றது. தென்மராட்சிப் பகுதியில் பலகேணிகள் உள்ளன. அவை மாடுகள் நேரடியாக நீரைக் குடிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பத்தில் நேரடியாக நீரைப் பெறுவதற்கு கேணிகள் உதவின. கேணியின் அனுபவம் கிணறை அமைப்பதற்கு உதவியிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. கிணறுகளின் எண்ணிக்கையோடு கேணிகளின் எண்ணிக்கையை ஒப்பிடிப்பின் கேணிகளின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகும்.

கேணி என்னும் சொல் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நீர்நிலை தொடர்பான பல செய்திகள் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்பட்டாலும் கிணறு பற்றிய குறிப்புக்கள் மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. அதுபோல திருக்குறளில் 'தொட்டனைத்தானும் மணற்கேணி' எனப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் வடபுலத்தில் சில ஊர்களின் பெயர் கேணியை மையப்படுத்தி உள்ளது. உதாரணமாக நெடுங்கேணி, மருதங்கேணி, சித்தன்கேணி என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். குளத்தை மையப்படுத்தி குடியிருப்புக்கள் அமைந்தனவோ அதேபோலகேணியை மையப்படுத்திக் குடியிருப்புக்கள் ஆதியில் அமைந்திருக்கலாம். காலக்கிரமத்தில்

வடபுலத்தில் கிணற்றை அண்டியே குடியிருப்புக்கள் தோற்றம் பெற்றன.

யாழ். தீபகற்பத்தின் நீர்வள நாகரிகம்

யாழ். தீபகற்பத்தின் நீர் வளங்களின் அடிப்படை மூலமாக இருப்பது கிணறு ஆகும். கிணற்று நீரின் அடிப்படையில் வடபுலத்தின் நாகரிகக் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. மனித நாகரிகத்தின் அடிப்படை மூலகமாக நீர் கொள்ளப்படுவதன் அடிப்படைக் காரணம் மனிதனின் வாழ்வுக்கான ஆதாரமான உணவை உற்பத்தி செய்வதில் அது வகிக்கும் வகிபாகம் முக்கியமாகும்.

யாழ். தீபகற்பத்தில் பலவகைப்பட்ட மண்வகைகளும் கடற்கரை சார்ந்த சில உறுப்புக்களும் முக்கியம் வகிக்கின்றன. இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம், கிணறை மையப்படுத்திய பயிர்ச்செய்கையை ஆதாரமாகக் கொண்ட பண்பாட்டுக் கோலத்தை வெளிக்கொணருவதாகும். யாழ். தீபகற்பத்தின் கலாசாரம் கிணறை மையப்படுத்தியதாக இருப்பதால் அதனுடன் கூடிய அம்சங்களை நோக்கலாம்.

கூட்டுக் குடும்பமும் கிணறும்

மனித சமூகத்தின் அடிப்படைக் கூறு குடும்பம் ஆகும். குடும்பத்தை மையப்படுத்தியே கலாசார பண்பாட்டம்சங்கள் வளர்ச்சிபெற்றன. கோத்திர அமைப்பில் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வியலை அவதானிக்கலாம். ஆபிரிக்கப் பழங்குடி மக்களிடையே கோத்திர அமைப்புடன் கூடிய கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வியல் காணப்படுகின்றது. யாழ். தீவகத்திலும் கிராமங்களில் பல கோத்திரங்கள் உள்ளன. சாதியமைப்பில் ஒன்றாக இருந்தாலும் கோத்திர அமைப்பில் வேறுபட்ட தன்மைகளைக் காணலாம். குறித்த கோத்திரங்கள் தங்களின் சமூக, பொருளாதார, கலாசார செயற்பாடுகளில் கூட்டாக இயங்கியதை அவதானிக்கலாம்.

மனித நாகரிகத்தில் இன்றைய நிலைக்கு வருவதற்கு நீண்ட நெடுங்காலம் எடுத்திருக்கலாம். ஆரம்பத்தில் மனித உழைப்பே உற்பத்திக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. கிணற்றை மையப்படுத்திய நாகரிகத்தில் அடிப்படை அம்சமாக விளங்கியது கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை முறையாகும். குறிப்பாகப் பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைக்கான நிலத்தைப் பண்படுத்தல், நாற்றுநடுதல், நீர்ப்பாய்ச்சுதல், பயிரை

அறுவடை செய்தல் மற்றும் பண்படுத்தல் ஆகிய செயற்பாடுகள் கூட்டுச் செயன்முறையில் நிகழ்ந்தது. உதாரணமாக பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சுதல் என்பது ஒரு முக்கியமான கூட்டு நடவடிக்கை ஆகும். இங்கு பட்டை பிடிக்க ஒருவர், துலா மிதிக்க ஒருவர் அல்லது இருவர் தோட்டத்தில் நீர்ப்பாய்ச்ச ஒருவர் எனப் பலர் தேவைப்பட்டனர். இவ்வாறு பலர் சேர்ந்து இயங்கியதால் ஒரு செயலை முடிக்க முடிந்தது. இவ்வாறு எல்லாச் செயன்முறைகளும் கூட்டுச் செயன்முறையாகவே நிகழ்ந்தன. இந்தக் கூட்டாக இயங்கி நீர்ப்பாய்ச்சுதலை கூட்டிறைப்பு முறை என அழைத்தனர். இந்தக் கூட்டிறைப்பில் குழு ஒற்றுமை வலுப் பெற்றிருந்தது. பொருளாதார நடவடிக்கைக்கு ஆதாரமான குழு ஒற்றுமை சமூகத்தில் பல்வகைப்பட்ட செயன்முறைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. இந்த இயற்கையோடு ஒன்றிய செயன்முறை சூழலுடன் அதிகளவு நட்புறவு கொண்டவையாகவும் சூழலைப் பேணும் தன்மை கொண்டவையாகவும் அமைந்திருந்தன.

கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையில் கோத்திரங்களுக்கிடையிலான ஒன்றிணைப்பு முக்கியமாகும். இதற்கு உதாரணமாக யாழ்ப்பாண உணவு வகைகளில் முக்கியமான கூழைக் குறிப்பிடலாம். கூழ் என்பது கூட்டு வாழ்க்கையில் அடிக்கடி ஒன்று சேருவதற்கான சந்தர்ப்பமாகும். கூழ் என்பது கூட்டுக் குடும்பத்துக்கான உணவாகும். குடும்பத்தினர் உறவினருடன் வட்டமாக இருந்து கூழ் குடிக்கும் வழக்கம் ஆரம்பத்தில் இருந்தது. கூட்டுக் குடும்பத்தில் வளவுகள் இருந்தன. ஒவ்வொரு வளவும் ஏதோ ஒருவகையில் தொடர்புபட்டிருந்தன. இந்த தொடர்புபடுத்தலுக்கான நுழைவு பொட்டு அல்லது கண்டாயம் என அழைக்கப்பட்டது. ஒரு வளவில் இருந்து இன்னொரு வளவுக்குச் செல்லுவதற்கு இந்தப் பொட்டுக்கள் உதவின.

கருக்குடும்பத்தின் தோற்றம்

பழங்குடிகளுக்குரிய பாரம்பரியங்களோடு வாழ்ந்து வந்த யாழ் தீபகற்ப நீர்வள நாகரிகத்தினர், உலகளாவிய விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புக்களுள் உள்வாங்கப்பட்டனர். குறிப்பாக கூட்டுக் குடும்ப முறையில் கமத்தொழிலில் ஈடுபட்ட பழங்குடியினர் மனித உழைப்புக்குப் பதிலாக மேற்கத்தைய கண்டுபிடிப்புக்களைப் பயன்படுத்தினர். கூட்டு இறைப்புக்குப் பதிலாக இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி தோட்டங்களுக்கு இறைக்கத் தொடங்கினர். குறிப்பாக வூல்சிலி (woolsly) இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி நீர் இறைத்தனர். முன்னர் குறிப்பிட்ட கூட்டிறைப்பை வூல்சிலி இயந்திரம் இல்லாதொழித்தது. பட்டை பிடிக்க ஒருவர், துலா மிதிக்க ஒருவர் அல்லது இருவர் தண்ணீர் கட்ட ஒருவர் என்பதற்குப் பதிலாக தனியொருவர் முழுக் கடமையையும் முடிக்கும் நிலை உருவானது. நவீனத்துவம் விவசாயத்துள் நுழைந்தது. கிணற்றில் இருந்து வெளியேறும் நீரின் அளவு அதிகரித்தது. அத்தோடு, மனித உழைப்பின் மிகுதி, கல்வியின்பால் பிள்ளைகளை ஈடுபடுத்தவும் அரசு உத்தியோகத்தின்பால் ஈடுபடவும் உயர்த்தியது. மிஷனரிமாரால் தொடங்கப்பட்ட பாடசாலைகள் அரசுக்குத் தேவையான உடைபிசங்கா உத்தியோகத்திற்கு மக்களை இட்டுச் சென்றது. மத்திய தர வகுப்பின் தோற்றத்துக்கும் இயந்திர இறைப்பு வழிவகுத்தது. இயந்திர இறைப்புடன் தொடங்கிய கூட்டுக் குடும்பக் குலைவு, தொடர்ந்து வந்த நவீனத்துவத்தின் விளைவால் மனித, மிருக உழைப்புக்குப் பதில் இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மாடுகளைக் கொண்டு உழுதல், சூத்திர வாளி இறைப்பு இயந்திரமயமாக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து பசுந்தாள் பசளை, கூட்டெருவுக்குப் பதிலாக இரசாயன உரங்கள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒரு காலத்தில் அதிகாலையில் சருகு பொறுக்குதல் ஒரு கடமையாகவும் பொருளாதார ரீதியில் வளமாகவும் பயிர்ச் செய்கையை விருத்தி செய்ய உதவிய மரத்தில் இருந்து விழுந்த இலைகள், இன்று யாரும் கவனிப்பாரற்று பாதையோரத்தில் காணப்படுகின்றன. இன்று தோட்டங்களுக்கு குழை தாழ்ப்பதோ அல்லது இயற்கை உரங்கள் இடுவதற்கான செயன்முறை மிகவும் அருகி வருகின்றது. இதன் விளைவே நிலம், நீர் மாசடைதலுக்கு அடிப்படையாக உள்ளது.

இயற்கையான கிருமிநாசினிகளுக்குப் பதிலாக செயற்கையான கிருமிநாசினிகள் பரந்த அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக பனாட்டு, எரித்த சாம்பல் ஆகியவை ஆரம்பத்தில் பயன்படுத்தப் பட்டன. செயற்கையான கிருமிநாசினிகளின் பயன்பாடு வளியைப் பெரிதும் மாசுபடுத்துகின்றதோடு, உளவியல் அடிப்படையில் தோல்வி கண்டோருக்கு வாழ்வை இல்லாதொழிப்பதற்கான மருந்தாகவும் பயன்படுகின்றது.

நிலத்தடி நீரைப் மையப்படுத்திய நாகரிகத்தினர், இலகுவில் புதுமையை உள்வாங்கும் இயல்பைக் கொண்டிருந்தனர். குறிப்பாக அந்நியர் வருகையும் அவர்களின் சமய கலாசாரப் பண்புகளையும் இலகுவில் உள்வாங்கிக்கொண்டனர். இயற்கை வழிபாட்டில் வாழ்ந்த இவர்கள் காலக்கிரமத்தில் வேதாகம வழிபாட்டில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பாக, பேச்சியம்மன், காளி, முனியப்பர், பத்திரகாளி, கன்னிமார் போன்ற இயற்கையோடு ஒட்டிய இறை வழிபாடு வேறு வடிவங்களைப் பெறத் தொடங்கின. இவ்வாறே மாற்றுமதங்களையும் பின்பற்றத் தொடங்கினர். அந்நிய மொழிகளையும் இலகுவில் கற்கத் தொடங்கினர். இதன்விளைவாக உள்நாடுகளிலும் வெளிநாடுகளிலும் தொழில் தொடங்கி இடம்பெயரத் தொடங்கினர். அதற்கு அப்பால் பாரம்பரியப் பயிர்களான சாமை, குரக்கன், வரகு, எள்ளு என்பவற்றை விடுத்து பண்பாயிர் நோக்கிய பயிர்களையும் செய்தனர். உரப் பயன்பாடு, கிருமிநாசினிப் பயன்பாடு வலுவடைந்தன.

நீர்வள நாகரிகத்தில் வளர்ந்த தொழில்நுட்பம்

நீர்வள நாகரிகத்துடன் வளர்ந்த தொழில்நுட்பங்கள் பலவாகும். சில தொழில்நுட்பங்கள் நேரடியானவையாகவும் வேறு சில மறைமுகமாகவும் வளர்ச்சிபெற்றன. கிணற்றைத் தோண்டுவதற்கு மனித உழைப்பும் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அவற்றைக் கிணடுவதற்கான கருவிகள் பல பயன்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாக கொல்ல வேலை, தச்சு வேலைகள் கிணற்றுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது. கிணற்றை ஆழமாக வெட்டிச் செல்லும்போது முதலில் மண்படை காணப்படும். இந்த மண்படையில் சுண்ணக்கற்களைப் பதித்து, மண் கிணற்றுக்குள் விழாது பாதுகாத்தலுடன் கிணற்றை திடமாக வைத்திருக்க உதவின. மண்படையைப் பலப்படுத்தப் பயன்படுத்திய சுண்ணக்கற்கள் பல நூற்றாண்டுகள் கடந்த பின்னும் உறுதியாக இருத்தல் பண்டைய தொழில்நுட்பத்தின் சிறப்பை வலியுறுத்துகின்றன.

இந்தக் கிணறுகள் கேணியைப் போல் சதுரவடிவில் அல்லாது வட்டவடிவில் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு வட்டவடிவமாக வெட்டும்போது கணித அடிப்படையில் அவற்றைச் செய்யவேண்டிய தேவை உண்டு. மண்படையில் இருந்து நீரைப் பெறுவதற்கான இடம்வரை எவ்வித தவறுமின்றி வட்டவடிவில் இக்கிணறுகள் அமைந்திருப்பது நோக்கற்பாலது. தொடர்ந்து வெட்டிச் செல்லும்போது, இறங்குவதற்கும் ஏறுவதற்கும் ஏணியைப் பயன்படுத்தினர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக எல்லாக் கிணறுகளும் இத்தகைய தன்மையைக் கொண்டுள்ளது நோக்கற்பாலது.

கிணற்றுடன் தொடர்புபட்ட பல உறுப்புக்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று மிதி அடியாகும். இது துலாவைப் பயன்படுத்தி நீரை எடுக்கும்போது, நீரை எடுப்பவர் வசதியாக இருப்பதற்கான பெரியதொரு நீள்சதுரமான தனிக் கல்லாகும். (நீள்சதுரம்) தோட்டக்கிணறுகளில் நீரைக் கோலி எடுப்பதற்கு வசதியாக கிணற்றின் அடியில் சிறியதொரு பள்ளம் வெட்டப்பட்டிருக்கும் இதனைப் பட்டைக்கிடங்கு என்பர். அதாவது மிதிஅடியில் இருந்து பட்டையைக் கிணற்றுக்குள் விடும்போது, பட்டை கிணறு வற்றிய நிலையிலும் பட்டைக்கிடங்கில் நீர் ஊற்றுக்கள் வடிந்து செல்லும். அவ்வுற்றை அள்ளுவதற்கு வசதியாகப் பட்டைக்கிடங்கு உதவும்.

பட்டையும் பட்டைக் கல்லும்

நீர்வள நாகரிகத்தில் நீரினைக் கிணற்றில் இருந்து வெளிக்கொணருவதற்குப் பயன்படும் உபகரணம் பட்டை ஆகும். பட்டையைப் பயன்படுத்தியே பெருமளவு நீரை வெளிக்கொணர்ந்து பயிர்களுக்கு இறைப்பர். அத்தோடு பட்டை என்பது பனங்குருத்தை வெட்டிக் காயவைத்து சத்தகம் கொண்டு வார்ந்து பட்டையை இழைப்பர். பட்டையின் வடிவம் பல மூலைகளைக் கொண்டிருக்கும். கிணற்றுக்குள் பட்டையை விடும்போது பட்டை நீரைக் கோலாது. எனவே நீரை இலகுவில் கோலுவதற்காக சுண்ணாம்புக் கல்லால் ஒரு வட்டவடிவான கல்லைப் பொழிந்து எடுத்து, அதன் நடுவில் ஒரு துளையிட்டு பட்டையின் மேல் பக்கத்தில் குறுக்கே கட்டி இருப்பர். இதனால் பட்டை இலகுவில் நீருக்குள் அமிழ்த்தி நீரை வெளிக்கொணர முடியும். இது பட்டைக்கல் எனப்படும்.

பட்டையையும் துலாவையும் இணைப்பது துலாக்கொடியாகும். இது மிகவும் நீண்டது. அக்காலத்தில் பொதுவாக பனை ஈர்க்கினால் இது செய்யப்பட்டது. நீண்ட நாட்களுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடியது.

துலாவும் கிணறும்

கிணற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட நீர்வள நாகரிகத்தில் துலா மிக முக்கியமான கண்டுபிடிப்பாகும். ஆழத்து நீரை இலகுவில் வெளிக்கொணருவதற்கு இது முக்கியமானது. அத்தோடு விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையில் இது உருவாக்கப்பட்டது. நெம்புகோல், சுழலிடம், சுமை இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட விஞ்ஞான அடிப்படையாகும். பொதுவாக துலா என்னும் கருவி பனையால் செய்யப்பட்டதாகும். முழுப்பனையொன்றைத் தறித்து அதனை இரண்டாகப் பிளந்து துலாவைச் செய்வர். இதனை ஆக்குவதற்கு தனிப்பட்ட குழுவினர் இருந்தனர். துலாவின் அமைப்பு நீளம், நிறை ஆகியவை கணித அடிப்படையில் பிரமாணங்களைக் கொண்டதாகும். துலாவின் அடிப்பாகம் பாரமானதாகவும் அதன் நுனிப்பாகம் மெல்லியதாகவும் காணப்படும்.

துலாவின் மத்தியில் துளையிட்டு போடப்படும் மரம் அச்சலக்கை எனப்படும். அச்சலக்கை ஆடியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அச்சலக்கையைத் தாங்கி நிற்பது பேண் ஆகும். பேண் ஆனது ஆடுகாலில் தங்கி நிற்கும். பொதுவாக ஆடுகாலானது மரங்களால் உருவாக்கப் பட்டிருக்கும். இவை நிழல் தருபவை. எனவே கிணற்றடி எப்போதும் குளிர்ச்சியாக இருக்கும்.

துரவும் வாய்க்காலும்

கிணற்றில் இருந்து பெறப்படும் நீர் பட்டைவழியாகவும் பெறப்பட்டு துரவின் வழியாகப் பயிர்களுக்கு சென்றடையும். துரவு என்பது சுண்ணக்கற்பாறையில் இருந்து பொழியப்பட்டதாகும். மூன்று பக்கங் களுக்கும் வரம்புபோல் இருக்க நடுவில் பள்ளமாக இருக்கும். அதனைத் தொடர்ந்து இரண்டு பக்கங்கள் வரம்பாகவும் நடுவில் உள்ள பாறைகள் செதுக்கப்பட்டு துரவுடன் இணைக்கப்படும். இவ்வாறான துரவுடன் இணைந்தவகையில் பலஅடி தூரம் செல்லும் துரவும் வாய்க்காலும் பின்னர் தரை வழி பயிர்களுக்கு நீர் எடுத்துச் செல்லப்படும். இந்த நீர் எடுத்துச் செல்லப்படும் வாய்க்கால் பல மீற்றர் தூரத்தைக் கொண்டதாகும். இந்த வாய்க்கால் பொதுவாக சரிவுத் தன்மையைக் கொண்டது. குறிப்பாகப் பட்டையில் இருந்துவரும் கடைசீநீர் கூட இறுதிப் பாத்தியை அடையக்கூடிய அளவுக்கு சாய்வுநிலை அமைந்திருக்கும். இந்தச் சாய்வான போக்கு அக்காலக் கமக்காரர்களால் அமைக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

முடிவுரை

கிணற்றை மையப்படுத்திய பழங்குடிகளின் வாழ்வியலில் கிணற்றின் வகிபாகம் பற்றிப் பார்த்தோம். கிராம மக்களின் வாழ்வியலில் கிணறு தவிர்க்க முடியாத முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. இந்த வாழ்வியலுடன் இணைந்த இன்னும் பல கூறுகள் உள்ளன. இவை பற்றிய ஆய்வுகளைப் போதியளவில் மேற்கொள்ளவில்லை. வடபுலத்தின் கிணறுபற்றிய ஆய்வு விரிவாக மேற்கொள்ளுமிடத்து பலவகைப்பட்ட ஐயப்பாடுகளுக்குத் தீர்வு கிடைக்கலாம். குறிப்பாக இந்தப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த பழங்குடிகள் அவர்களின் பூர்வீகம், அவர்களின் வாழ்வியல் முறை போன்றவற்றை அறிய வாய்ப்புண்டு.

பல நூற்றுக்கணக்கான கிணறுகள் உள்ளபோதிலும், அவற்றின் பழைமையை எங்களால் அறிய முடியவில்லை. பழங்கிணறு, பாழ் கிணறு என்று கூறுவதல்லாமல் அவற்றின் வரலாற்றை, அதன் சிறப்பை எங்களால் அறிய முடியவில்லை. அறிய முயற்சிக்கவும் இல்லை. வரலாற்றுநோக்கில் மட்டுமல்லாது, மனிதவியல் மற்றும் சமூகவியல் நோக்கில் கிணற்றை நோக்குதல் சிறப்பாகும். கிணற்றை மையப்படுத்தி சாதியம் பேசுவதற்குப் பதிலாக கிணற்றை மையப்படுத்திய பழங்குடியினரின் வாழ்வியலைத் தேடுதல் காலத்தின் தேவையாகும்.

மா.ஞானவிங்கம் எழுதிய விகைத்ததில் விளைந்தது நூல் விவரிப்பு

Digitized by Noolanaham Foundation.
noolanaham.org | aavanaham.org

நூல் விபர ஆவணவாக்கத்தில் ஈழத்தமிழர் பங்களிப்பு – சீல சான்றுகள்

Ms. Srikanthaluxmy Arulanantham

அறிமுகம்

ஆவணவாக்கம் என்ற பதம் பரந்து விரிந்த பொருள் தருவது. நூலகவியல் நோக்கில் இது நூல் விபர ஆவணவாக்கம் எனப்படுகின்றது. தகவல் வளங்களை முறைப்படி சேகரித்தல், ஒழுங்கமைத்தல், சேமித்தல், மீள்பெறுகை செய்தல் மற்றும் பரவலாக்கம் செய்தல் ஆகிய செய்முறைகளை இது உள்ளடக்குகின்றது. ஆவணவாக்கச் செயற்பாட்டின் தொகுப்புப் பணியுடன் தொடர்புடைய இச்செயற்பாட்டை கருவிவகை ஆவணவாக்கம் எனவும் குறிப்பிடுவர். கருவிவகை ஆவணவாக்கமானது ஆய்வாளர்களின் இலகுவான பயன்பாட்டைக் கருத்திற்கொண்டு குறிப்பிட்ட படைப்பாளர் சார்ந்த அல்லது துறைசார்ந்த இலக்கியங்களை முறைப்படி பட்டியலிடுதலைக் குறிக்கின்றது. இது ஒரு நூலகம் அல்லது தகவல் நிலையத்திலுள்ள அனைத்து ஆவணங்களின் விபரங்களைப் பட்டியலிடுகின்ற நூலகப் பட்டியலாகவோ அல்லது குறிப்பிட்ட துறை சார்ந்து அல்லது படைப்பாளர் சார்ந்து உருவாக்கப்படும் நூல் விவரப்பட்டியல் மற்றும் சொல்லடைவு மற்றும் சாராம்ச செயற்பாடாகவோ இருக்கும். நூல்களையும் ஏனைய வளங்களையும் முறைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் விவரித்து, பகுப்பாக்கம் செய்து, பதிவுகளைப் படிப்பதற்கு ஏற்றவகையிலும், குறிப்பு எடுப்பதற்கு உதவும் வகையிலும், தர்க்க ரீதியாகவும் பயனுள்ள வகையிலும் ஒழுங்குபடுத்தி உருவாக்கப்படும் ஆய்வடங்கல் நூலகவியல் துறைசார்ந்து நூல் விவரப் பட்டியல் என அழைக்கப்படுகின்றது. இது குறித்த பொருள் சார்ந்ததாகவோ, படைப்பாளருடையதாகவோ, மொழி சார்ந்ததாகவோ, குறித்த காலப்பகுதி சார்ந்ததாகவோ, குறித்த வடிவம் சார்ந்ததாகவோ, குறிப்பிட்ட வெளியீட்டாளர் சார்ந்ததாகவோ இருக்கலாம். படைப்பாளர், தலைப்பு, வெளியீடு, வெளியீட்டு இடம், பதிப்பு, தொடர் குறிப்பு, தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை, மேலதிக இணைப்புகள், விலை ஆகிய நூல் விவரத் தகவல்களை இவை உள்ளடக்குகின்றன. சில வெளியீடுகளுக்கு பதிப்பாசிரியர், மொழி பெயர்ப்பாளர் விவரங்களும் தேவைப்படும். இவற்றை வர்த்தகத் தகவல் எனவும் குறிப்பிடுவர்.

வெளியீடுகளின் தலைப்புகளையும் ஏனைய விவரங்களையும் சரிபார்க்க உதவுதல், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளில் அல்லது மொழியில், குறிப்பிட்ட படைப்பாளர் அல்லது வெளியீட்டாளரின் நூல்கள் தொடர்பான தகவல்களைக் கண்டறிவதற்கு உதவுதல், ஒரு வெளியீட்டின் மதிப்பையும் அதன் பெறுமதியையும் மதிப்பிட உதவுதல், ஒரு வெளியீடு எந்தெந்தப் பதிப்புகளில் வெளியானது போன்ற ஒரு வெளியீட்டின் வரலாற்றுரீதியான, நூல் விவரம் சார்ந்த பின்னணித் தகவல்களைப் பெறுவதற்கு உதவுதல், படைப்பாளர் தொடர்பான நூல் விவரத் தரவுகளைப் பெற உதவுதல், ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளில் உள்ள சிறந்த நூல்களை அறிய உதவுதல், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதி சார்ந்து அல்லது குறித்த ஒரு வடிவம் சார்ந்து வெளியான வெளியீடுகள் தொடர்பான தகவலைப்பெற உதவுதல் போன்ற பயன்களை நூல் விவரப் பட்டியல்கள் தருகின்றன.

1. வகைப்பாடு

நூல் விவரப் பட்டியல்களை முறைப்படுத்தப்பட்ட முறை, பகுப்பாய்வு முறை, வரலாற்று முறை என மூன்று பிரதான பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தமுடியும். நூல் விவர ஆவணவாக்கமானது நூலின் அடிப்படைத் தகவல்களை மட்டும் தரும் அடிப்படை நூல் விவரப் பட்டியலாகவோ அல்லது நூலின் விவரங்களுடன் நூல் பற்றிய சிறு குறிப்புகளை உள்ளடக்கும் குறிப்புரை நூல் விவரப் பட்டியலாகவோ அதுவுமன்றி குறிப்பிட்ட நூல் தொடர்பான அதிகளவு விவரங்களைத் தரக்கூடிய விளக்க நூல் விவரப் பட்டியலாகவோ அமையலாம்.

நூல் ஒன்றின் ஆத்மாவுடன் பேசும் நோக்கத்தைக் கொண்ட ஒரு செயற்பாட்டை ஆவணவாக்க நூல் விவர பணி எனப் பெயரிடுகின்றார் கீழைத்தேச நூலகவியலின் தந்தையான எஸ்.ஆர். இரங்கநாதன். நூல்களின் உயிருடன் அதாவது கருத்துசார் உள்ளடக்கத்துடன் இணைந்து செய்யப்படும் பணியை - குறிப்பாக விசேட பொருட்துறை ஒன்றில் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் மற்றும் பருவ இதழ்க்கட்டுரைகளின் பேரின மற்றும் நுண்ணினக் கருப்பொருளின் பட்டியை ஆவண நூல் விவரப் பட்டியல் எனப் பெயரிடுவதுடன் அத்தகைய பட்டியானது விசேட பொருட்துறை வல்லுநர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமுகமாக தயாரிக்கப்படும்போது அது ஆவணவாக்கப்பட்டி என்றும் அத்தகைய பட்டியை உருவாக்கும் கலை ஆவணவாக்கம் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார் (Ranganathan 1974)

நூல்கள் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு, வகுப்பெண் இடப்பட்ட பின்னர் நூல் விவரத் தரவுகள் தருக்க முறை ஒழுங்கிலோ அல்லது ஏனைய பயனுள்ள ஒழுங்கமைப்பிலோ ஒழுங்குபடுத்தப்படும் நூல் விவரப் பட்டியல்கள் முறைப்படுத்தப்பட்ட வகையிலானவை. இம்முறையில் குறிப்பு எடுப்பதற்கும் படிப்பதற்கும் பொருட்டு, நூலை ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு நூலுக்கும் சாதாரண அல்லது விரிவான பதிவுகளை தர்க்க ரீதியாகவும் பயனுள்ள வகையிலும் ஒழுங்குபடுத்துவர். ஓர் ஆக்கத்தின் பொருள் பல தலைப்பு களாகவும் உப தலைப்புகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டு அவை ஒவ்வொன்றின் கீழும் பதிவுகள் அகரவரிசையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கும் நூல் விவரப் பட்டியல்கள் பகுத்தாய்வு முறையிலமைந்தவை. இதில் ஒவ்வொரு கட்டுரையிலுமுள்ள தகவல்களுக்குப் பரந்த ரீதியில் அகரவரிசைப் பொருட் சொல்லடைவும் தயாரிக்கப்படும். ஒரு நூலை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான தாள்களின் உருவாக்கம், அச்சுக்கலை, வெளியீடு, விளக்கப்படங்கள், வரைபட உருவாக்கம், நூல்கட்டு, நூல் பாதுகாப்பு உட்பட நூலின் உற்பத்தி முறைகளையும் அதன் வரலாற்றையும் உள்ளடக்கித் தயாரிக்கப்படுபவை வரலாற்று முறையிலமைந்த நூல் விவரப் பட்டியல்கள் ஆகும்.

முறையான வகையில் நூல்களின் விவரங்களைத் தரும் பண்பானது பொதுவானதும் அதிகம் வழக்கிலுள்ளதுமான நடைமுறையாக உள்ளது. எம்மிடையே பெரும்பாலும் புழக்கத்தில் இருப்பது முறைப்படுத்தப்பட்ட முறையிலமைந்த நூல் விவரப் பட்டியல்களே. ஒவ்வொரு தனி ஆக்கத்தினதும் அதனுடன் தொடர்பான ஆக்கங்களினதும் தகவல்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து தர்க்கரீதியாக அல்லது பயனுள்ள ஒழுங்கில் பட்டியல்படுத்தும் செய்முறையாக இது உள்ளது. ஆவணத்தின் வகை சார்ந்து அரிய நூல்களுக்கான நூல் விவரப் பட்டியல்கள், பருவ இதழ்களின் பட்டியல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கான பட்டியல்கள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. உருவாக்க முயற்சி சார்ந்து இது படைப்பாளருக்கான நூல் விவரப் பட்டியல், பெயர் அறியப்படாத, புனைபெயர் ஆக்கங்களுக்கானவை, நிறுவன நூல் விவரப் பட்டியல் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. உள்ளடக்கம் சார்ந்து இது பொதுப் பொருட்துறை, சிறப்புப் பொருட்துறை சார்ந்தவை என வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. பொருள்சார் நூல் விவரப் பட்டியல்கள், தனிநபர் நூல் விவரப் பட்டியல்கள், நூல் விவரப் பட்டியல்களுக்கான நூல் விவரப் பட்டியல்கள் ஆகியன பொதுப்

பொருட்துறை வகையைச் சார்ந்தவையாகும். ஒழுங்கமைப்பு சார்ந்து அகர வரிசையில் அமைந்தவை, கால அடிப்படையிலானவை, பொருட்துறை சார்ந்தவை என இவை வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஈழம் சார்ந்து முறைப்படுத்தப்பட்ட நூல் விவர ஆவணவாக்கத்தின் முன்னோடி என்ற பெருமையை சைமன் காசிச்செட்டி பெறுகின்றார். 1848ஆம் ஆண்டு யூன் 3, 1849 பெப்ரவரி 24, மற்றும் டிசம்பர் 1 ஆகிய திகதிகளில் இலங்கை நோயல் ஏசியாற்றிக் சங்கத்தில் இவரால் வாசிக்கப்பட்ட தமிழ் நூற்பட்டியலானது ஈழத்து நூல் விபரப்பட்டியல் வரலாற்றின் முன்னோடி முயற்சி எனக் கருதத்தக்கது. மூன்று பிரதான பொருட்தலைப்புகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட இப்பட்டியலின் முதலாவது பிரிவான மொழியியலில் 74 நூல்களின் விபரங்களும் இரண்டாவது பிரிவான புராண இலக்கியம் மற்றும் வரலாறு வாழ்க்கைச் சரிதம் என்ற பகுதியில் இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர் ஆகிய மூன்று மதம் சார்ந்தும் உள்ள படைப்பாளரின் 83 ஆக்கங்கள் பற்றிய தகவல்களும் மூன்றாவது பிரிவான சமயம், தத்துவம் பற்றிய பகுதியில் 154 நூல்களும் ஆக மொத்தம் 311 நூல்களின் விபரங்கள் இடம்பெறுகின்றன. (Muthukumaraswamy 1992)

1.1 பொதுவான நூல் விவரப் பட்டியல்கள்

பொது நூல் விவரப்பட்டியல்கள் நாடு, மொழி, இனம் என மேலும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இது வியாபகத்தன்மையின் அடிப்படையில் சர்வ தேசியப் பண்பு கொண்டது, தேசிய ரீதியானது, பிராந்திய ரீதியானது, பிரதேச ரீதியானது, உள்ளூர் சார்ந்தது எனவும் வகைப்படுத்தப்படக் கூடியது.

1.11 சர்வ தேசியப் பண்பிலமைந்தவை

தனிநாயகம் அடிகளின் 'Reference Guide to Tamil Studies' (1966), தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் வெளியிடப்பட்ட தமிழியல் சார்ந்த 1322 நூல்களை மானுடவியல், தொல்லியல், கலைகள், கிறிஸ்தவ பணி, அகராதிக்கலை, சமூக வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு, மொழி, மொழியியல், சமயம், தத்துவம், பிரயாணம், நூல் விபரப்பட்டியல், பட்டியல்கள் ஆகிய பதினான்கு உப பொருட்தலைப்புகளின் கீழ் அட்டவணைப்படுத்துகின்றது. (Thaninayakam 1966)

இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட குமரேசன் அவர்களின் தனிப்பட்ட முயற்சியால் உருவான தமிழ்ப்புத்தகங்கள் தொடர்பான தகவல்களைத் திரட்டித்தரும் விருபா: தமிழ் புத்தகத்திரட்டு என்னும் வலைத்தளம் நூல்களின் நூல் விவரத் தகவல்களைக் கொண்டுள்ள இலத்திரனியல் ஆவணவாக்க முயற்சியாகும். இது இதுவரை 3473 நூல்களின் விவரங்களைத் தொகுத்திருக்கின்றது. (Viruba. com) ஒவ்வொரு பதிவும் தலைப்பு, பதிப்பு ஆண்டு, ஆசிரியர் பதிப்பு, பதிப்பகம், விலை, புத்தகப் பிரிவு, பக்கங்கள், ISBN இலக்கம் ஆகிய தகவல்களை உள்ளடக்குகின்றது. இதுதவிர மதிப்புரைகள் (207), மொழிபெயர்ப்புகள் (113) போன்றவற்றின் விவரங்களையும் இது கொண்டுள்ளது. சிந்தாமணி நிகண்டு, நூலக தகவல் அறிவியல் கலைக்களஞ்சிய அகராதி போன்றவை முழுமையான எண்ணிமப் படுத்தப்பட்டிருப்பதை நோக்கும்போது மூல ஆவணவாக்கப் பணியிலும் இது தற்போது நுழைந்திருப்பதைக் காட்டுகின்றது.

உலகிலுள்ள பலதரப்பட்ட நூலகங்களிலும் வளநிலையங்களிலும் இருக்கின்ற இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாறும் பண்பாடும் சார்ந்த முதல்நிலைத் தகவல் வளங்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியானது 'Primary Sources for History of the Sri Lankan Tamils: a world wide search' என்ற தலைப்பில் நூலுருப் பெற்றிருக்கின்றது. இந்த ஆவணப்படுத்தலானது இருமொழி உருவாக்கமாகும். (குணசிங்கம் 2005).

இலண்டனிலிருந்து 2002ஆம் ஆண்டு முதல் செல்வராஜா அவர்களால் வெளியிடப்படும் 'நூல்தேட்டம்' வெளியிடப்பட்ட இடம் சார்ந்து சர்வதேசியப் பண்பைக் கொண்டதொன்று. இது இலங்கை எழுத்தாளர் களினால் இலங்கையிலும், புலம்பெயர் நாடுகளிலும் அச்சுருவில் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை ஆவணமாக்குகின்றது. இலங்கை எழுத்தாளர்களால், தமிழில் வெளியிடப்பட்ட அனைத்து நூல்களும் குறிப்புரையுடன் கூடியதாக இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 1000 நூல்கள் என்றீரீதியில் இதுவரை பத்து தொகுதிகளில் 10000 ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. துண்புரிசுரங்கள், வரைபடங்கள், அச்சிடப்படாத கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஒலி, ஒளிப்பதிவு நாடாக்கள், இறுவெட்டுகள் போன்றனவும் பெரும்பான்மையான கல் வெட்டுகள், ஞாபகார்த்த மலர்கள், சஞ்சிகைகள் என்பனவும் இத்தொகுதியில் சேர்க்கப்படவில்லை. எனினும், தனி ஆவணமாகக் கருதும் வகையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் சஞ்சிகைகளின் சிறப்பு மலர்கள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், சில கல்வெட்டுக்களும், ஞாபகார்த்த மலர் களும் தனிநூலின் வகைக்குள் அடங்கக்கூடியதான கனதியான அம்சங்களுடன் வெளிவந்திருப்பதால் அவையும் இத்தொகுதியில் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளன. (செல்வராஜா 2002). மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் வெளிவந்துள்ள தமிழ் நூல்களின் விபரத் தொகுப்பாக மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம் அமைந்துள்ளது. இந்நூலினையும் லண்டன் அயோத்தி நூலக சேவைகள் வெளியிட்டுள்ளது. மலேசியா விலும், சிங்கப்பூரிலும் வெளிவந்த 756 நூல்களின் விபரங்கள் இதில் உண்டு.

1.12 தேசியப் பண்பு கொண்டவை

1970 இல் உருவான எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசாவின் 'ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு பகுத்தாய்வு முறை நூல் விவரப்பட்டியல் பண்பைக் கொண்டிருக்கின்றது. (நடராசா 1970). நூலின் முதலாவது அத்தியாயம் இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றுக் காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஐந்து உப தலைப்புகளில் தமிழரது ஆக்கங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றது. இரண்டாவது அத்தியாயம் இலக்கியம் என்ற தலைப்பில் ஆறு வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்துகின்றது. மூன்றாவது அத்தியாயம் புராணங்கள் என்ற தலைப்பில் 21 வெளியீடுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றது.

1955-70 காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் எழுந்த தமிழ் நூல்களின் விவரங்களை சிறுகதைகள்(55), நாவல்கள், நாடகங்கள், பெரியோர் வரலாறு, கவிதைகள், சமயப் பாடல்கள்(30), சிறுவர் நூல்கள்(16), இலக்கியக் கட்டுரைகள், சமயக் கட்டுரைகள், பிற நூல்கள்(34), நாவலர் சம்பந்தமான நூல்கள்(11) ஆகிய பதினொரு தலைப்புகளில் ஒழுங்குபடுத்தித்தரும் கனகசெந்திநாதனின் 'ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வழிகாட்டி' மொழி சார்ந்து தேசிய நூல் விவரப்பட்டியல் பண்பைக் கொண்டதொன்று. வரதரின் பலகுறிப்பு என்ற நூலில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த இந்த நூல் விவரப்பட்டியலானது பலரது வேண்டுகோளுக் கமைய மூல நூலிலிருந்து பிரித்தெடுத்து தனியாக உருவாக்கப்பட்ட ஆவணமாக, வெளியிடப்பட்டது. நூலின் தலைப்பு, ஆசிரியர், வெளியீட்டிடம், வெளியீட்டாளர், வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு, பக்கம், விலை ஆகிய நூல் விவரத்தரவுகளை உள்ளடக்கி வரதர் வெளியீடாக இது உருவாக்கப்பட்டது. (செந்திநாதன் 1971)

கலாநிதிப்பட்ட கற்கைநெறியைப் பூர்த்திசெய்யுமுகமாக 1984இல் வே.இ.பாக்கியநாதனால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 'தமிழ் ஆய்வுக்கு ஈழத்தின் பங்களிப்பு' என்ற நூற்றொகை ஆய்வின் திருத்தங்களுடன்கூடிய தட்டச்சுப் பிரதியொன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் ஆவணக்காப்பகப் பகுதியில் உண்டு. இது 1800-1948 வரையான காலப்பகுதியில் எழுந்த ஆக்கங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. பெயரறியாத ஆக்கங்கள், நிறுவன வெளியீடுகள்,

சிறுபிரகரங்கள், கட்டுரைகள், நூல்கள் உட்பட 2249 பதிவுகள் திருத்தங்களுடன் கூடிய தட்டச்சுப் பிரதியில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பதிவுகள் அனைத்தும் தூயி தசமப் பகுப்புத்திட்டத்தின் பரந்த பொருட்தலைப்புகளின் அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. 1987இல் இவ்வாய்விற்குரிய கலாநிதிப்பட்டம் நூலாசிரியருக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பினும் அதனது பிரதியைப் பெறமுடியவில்லை (பாக்கியநாதன் 1984).

இலங்கை தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களினால் எழுதப்பட்ட ஆங்கில நூல்களின் விபரப்பட்டியலாக 'Noolthettam' விளங்குகின்றது. இதுவரை ஒரு தொகுதி மாத்திரமே வெளிவந்துள்ளது. இத்தொகுதியில் மொத்தம் 414 நூல்கள் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினை 1977 நூல்களில் கால் அடிப்படையில் எடுத்துக்கூறும் 'சுவடி ஆற்றுப்படை' (4 தொகுதிகள் 1850 -2000) முறைப்படுத்தப்பட்ட நூல் விவரப்பட்டியற் பண்பைக் கொண்டது. (ஜமீல் 1994).

பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் பிரத்தியேக நூலகத்திலுள்ள நூல்களின் விபரங்கள் அடங்கிய நூல் விபரப் பட்டியலை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆவணப்படுத்தியிருக்கின்றது. பேராசிரியர் மர்ஹூம், எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் பிரத்தியேக நூலகத்தைக் கையேற்றும் வைபவத்தை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் சிறப்பு இதழ் என்ற தலைப்பிலான ஆக்கமானது அவரால் கையளிக்கப்பட்ட 383 தமிழ் ஆங்கில நூல்களின் விபரங்களை மட்டும் பட்டியல்படுத்துகின்றது. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம், இஸ்லாமும் முஸ்லிம்களும், தமிழ் ஆய்வு ஆகிய மூன்று பிரதான பொருட்துறைகளின் கீழ் பல உப பொருட்துறைகள் பருவ இதழ்கள், கடிதங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கி தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் உட்பட அரபு மொழியில் வெளியிடப்பட்ட நானூறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ளடக்குகின்றன. (தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் இலங்கையில் தமிழ் வெளியீடுகள் என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை யானது வரலாற்று நூல் விபரப் பட்டியற் பண்பைக் கொண்டதொன்று கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஈழத்தில் எழுந்த நூல்களையும் நூலாசிரியர்கள் பற்றிய வரலாற்றையும் இது வெளிக்கொணருகின்றது. (Kanapathippilai 1958)

1.13 பிரதேச ரீதியானவை

1983ஆம் ஆண்டு வன்னிப் பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு மலர் வன்னி தொடர்பாக எழுந்த நூல்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் ஆய்வேடுகள் தொடர்பான விபரங்களை ஆணப்படுத்துகின்றது. நா. சுப்பிரமணியனின் தொகுப்பில் உருவான இந்த நூல் விவரப்பட்டியலானது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தெற்குப் பகுதிகள், முல்லைத்தீவு, மன்னார், திருகோணமலை மாவட்டங்கள், புத்தளம், சிலாபம் ஆகிய மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளை உள்ளடக்கிய வன்னிப் பிரதேசத்தின் ஆக்கங்கள், பிரபந்தங்கள், நாட்டார் பாடல்கள், நாவல்கள், சிறுகதைத் தொகுதிகள், கவிதைத் தொகுதிகள், நாடக நூல்கள், நாட்டுக்கூத்து நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், மலர்கள், இதழ்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், முதுகலைப்பட்ட ஆய்வேடுகள் ஆகிய பதின்மூன்று பொருட்தலைப்புகளில் (பின்னிணைப்பு உட்பட) 188 ஆக்கங்களின் விவரங்களை உள்ளடக்குகின்றது. (சுப்பிரமணியன் 1983)

சி. அப்புத்துரை (1985) அவர்களால் 'காங்கேயன் கல்வி வட்டாரத்தில் எழுந்த நூல்கள்' என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்ட நூல் விபரப் பட்டியலும், பிரதேசம் சார்ந்த நூல்களின் விவரங்களை முறைப்படுத்திய ரீதியில் தரும் பண்பைக் கொண்டிருக்கின்றது.

‘Batticalonia’ என்றபெயரில் மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்தின் நூலகராக இருந்த ஜோன் செல்வராஜா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் சார்ந்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பான நூல் விவரப்பட்டியலானது 29 முக்கிய பொருட்துறைகளில் 873 பதிவுகளை ஆவணப்படுத்தியிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு பதிவும் ஆசிரியர், தலைப்பு, வெளியீட்டிடம், வெளியீட்டாளர் போன்ற பதிவுகளை உள்ளடக்குவதுடன் நூல்கள் மட்டுமன்றி பருவஇதழ்க் கட்டுரைகள், பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், சிறப்புமலர்க் கட்டுரைகள் போன்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கி தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கில ஆக்கங்களின் விபரங்கள் முதலாவதாகவும் தமிழ் ஆக்கங்கள் அதற்கு அடுத்த நிலையிலும் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ளது. (Selvarajah 1988)

நல்லூர்ப் பிரதேசம் பற்றிய ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் படைப்பாளர், பொருட்துறை, மொழி, காலம், வடிவம் போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கி ஆவணப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியே யாழ்ப்பாணத் தமிழியல் ஆய்வடங்கல்-1 என்ற தலைப்பில் நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகத்தினால் 2014இல் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் நூல் விவரத் தரவுகளின் தொகுப்பாகும். நல்லூர் பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குட்பட்ட பிரதேசங்கள் சார்ந்த ஆக்கங்களே இந்த ஆய்வடங்கலில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரதேசத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற பதிவுகள் தவிர்க்கப்பட்டு பிரதேசத்தைப் பற்றிய ஆக்கங்களே தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக நல்லூர்ப் பிரதேச வரலாறானது யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றுடனும், இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுடனும் பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதன் காரணமாக நல்லூர்ப் பிரதேசம் சார்ந்த நூல்கள், கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி நல்லூர்ப் பிரதேசம் பற்றிய தகவல்களை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு ஆக்கமும் இந்த ஆய்வடங்கலில் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டிருப்பது ஆய்வடங்கல் தொகுப்பு முயற்சியில் இதுவரை கவனத்தில் கொள்ளப்படாத ஒரு புதிய அம்சமாகக் கொள்ளமுடியும். அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாறானது தனி நூல் வடிவிலோ அல்லது கட்டுரை வடிவிலோ இல்லாதபோது பொதுவாக எழுந்த வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொகுப்புகளிலிருந்து அவை எடுக்கப்பட்டு அவற்றுக்குரிய பக்க எண்களுடன் இங்கு உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமானமேற்கோள் ஆய்வடங்கலுக்கான அம்சங்களையும் இந்த ஆய்வடங்கல் கொண்டிருக்கின்றது. நல்லூர்ப் பிரதேசம் சார்ந்த ஆக்கங்கள், முதன்மை அறிவியல்கள், சமூக அறிவியல்கள், பிரயோக அறிவியல்கள், மானுட அறிவியல்கள் என நான்கு பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன் ஒவ்வொரு பிரிவும் ஆக்கங்களின் விரிவுக்கேற்ப சுயமாக உருவாக்கப்பட்ட பல பொருட்தலைப்புகளின் கீழ் பதிவுகளை உள்ளடக்குகின்றன. ஒவ்வொரு பதிவும் ஆசிரியர், தலைப்பு, கட்டுரையாயின் கட்டுரை வெளிவந்த சஞ்சிகைகள் மற்றும் சிறப்பு மலர்களின் பெயர், தொகுதி மற்றும் பகுதி எண்கள், ஆண்டு, பக்கங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றன. (நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம் 2016)

1.2 பொருள்சார் நூல் விவரப்பட்டியல்கள்

1885 - 1976 காலப்பகுதியை உள்ளடக்கி 1978இல் வெளிவந்த ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் ஒரு தேர்ந்த நூல் விவரப்பட்டியலாகும் (சுப்பிரமணியன் 1978). 439 பதிவுகளை உள்ளடக்கிய இது மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. முதலாவது பிரிவில் 210 நூல்களும், இரண்டாவது பிரிவில் செய்தித்தாள்கள் மற்றும் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த 94 ஆக்கங்களும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது பிரிவானது நூல் விவரத் தரவுகளைக் கொண்டிராத 135 நாவல்களை பட்டியல்படுத்துகின்றது. இது படைப்பாளர் சார்ந்த அகரவரிசை ஒழுங்கமைப்பைக் கொண்டது

நூலகவியலில் இலண்டன் டிப்ளோமா கற்கைநெறியின் பகுதித்தேவையை நிறைவுசெய்யும் பொருட்டு திரு.சி.முருகவேள் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சைவம் தொடர்பான நூல் விவரப்பட்டியலானது 1960 வரை ஐரோப்பிய மொழிகளில் வெளிவந்த சைவம் தொடர்பான ஆக்கங்களைப் பட்டியல்படுத்துகின்றது.

நூல்கள், நூலின் பகுதிகள், பருவஇதழ்க்கட்டுரைகள், சிறப்புமலர்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், மாநாட்டுமலர்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் உள்ளடக்கப்பட்ட அதேசமயம் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகளும் ஆய்வேடுகளும் இதில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. அடிப்படை நூல் விவரத் தரவுகளை மட்டும் இது உள்ளடக்குகின்றது. (Murugaverl 1965). 1984 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகராக இருந்த திரு.சி.முருகவேள் அவர்களினால் தொகுத்து உருவாக்கப்பட்ட சித்த ஆயர்வேத நூல்களுக்கான நூல் விவரப்பட்டியலானது மொழிசார் பண்பைக் கொண்டது. 1960களின் ஆரம்பத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் பணிபுரிந்த காலத்தில் அந்த நூலகத்தில் உள்ள சமஸ்கிருத நூல்கள் பற்றிய விவரங்களைத் திரட்டுவதில் ஆரம்பித்த இப்பணியானது பின்னர் கண்டியைச் சுற்றியுள்ள தனியார் சேகரிப்புகளையும் உள்ளடக்கி சட்டம், கணிதம், வானவியல், மருத்துவம் ஆகிய பொருட்துறை சார்ந்து 3454 பதிவுகளை உள்ளடக்கி உருவாக்கப்பட்டது. பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், மருந்து உற்பத்தியாளரால் வெளியிடப்பட்ட பட்டியல்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் போன்றன இப்பட்டியலில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. (Murugaverl 1984)

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தகவல் சேகரிப்பின் விளைவாக உருவாக்கப்பட்ட ஆங்கில ஆக்கங்களுக்கான குறிப்புரை நூல் விவரப்பட்டியலானது 2006இல் உருவாக்கம் பெற்றது. பங்களாதேஷ், பூட்டான், இந்தியா, மாலத்தீவுகள், நேபாளம், பாகிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை தொடர்பாக உருவாக்கம் பெற்ற பத்திரிகை நறுக்குகள், பருவ இதழ்கள், அறிக்கைகள், பயிற்சிக் கையேடுகள், தனிப்பொருள் நூல்கள், சிறுநூல்கள், வலைத்தளங்கள், திரைப்படங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட ஆக்கங்களின் விபரங்களை இது உள்ளடக்குகின்றது. 1022 பதிவுகள் நாடுவாரியாக தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (Loganathan 2006). இதே ஆசிரியரால் 2008இல் வறுமை மற்றும் முரண்பாடுகள் தொடர்பான ஆவணத் தொகுப்பு இருமொழியில் உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கில மொழியில் 302 ஆக்கங்களும், தமிழில் 50 பதிவுகளும் இதில் உள்ளன. Gendering Humanitarian என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்ட குறிப்புரை நூல் விவரப்பட்டியலானது 355 பதிவுகளை உள்ளடக்கியது. பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை, பெண்களின் உடல்நலம், வருமான உருவாக்கம், சமூகப் பங்கேற்பு போன்ற பெருந்துறைகளின்கீழ் பொது, இலங்கை என்ற உபபிரிவுகளில் பதிவுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. (Loganathan 2008)

1993 இல் சிவசண்முகராஜாவினால் எழுதப்பட்ட 'ஈழத்துச் சித்த மருத்துவ நூல்கள்: ஓர் அறிமுகம்' என்ற நூலும் விளக்க நூல் விவரப்பட்டியல் என்ற வகைக்குள் அடங்குகின்றது. (சிவசண்முகராஜா 1993) 1980களுக்குப் பின்னர் குறிப்பிட்ட படைப்பாளரின் ஆக்கங்களைப் பட்டியல்படுத்தும் பண்பு இனங்காணப்படுவதுடன் நாவலர், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, கமலதீன், எவ்.எக்ஸ். சி நடராசா ஆகியோரின் ஆக்கங்களின் விவரங்கள் பட்டியல்படுத்தப்பட்டு நூலுருவம் பெற்றிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் நூல்கள் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த ஆக்கம் அறிவியல் துறைசார்ந்த நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியாகும் (அனந்தராஜ் 2004)

வெளியிடப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள், மீளாய்வுகள், ஆசிரியர் தலையங்கங்கள், சிறுகுறிப்புகள், கேள்வி பதில்கள், அறிவியல் பருவ இதழ்களில் வரும் தொடர்புகள், சர்வதேச மாநாடுகளில் வெளியிடப்படும் கட்டுரைகள், சாராம்சங்கள், நூல்கள், நூலின் பகுதிகள், கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுகள், ஆய்வு அறிக்கைகள் போன்றவை பருவ இதழில் வெளிவரும் மீளாய்வுகள், சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள், வெளியிடப்படாத கையெழுத்துப் பிரதிகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1440 பதிவுகளில் 226 பதிவுகள் ஆங்கிலமல்லாத மொழிகளில் வெளிவந்தவையாகும். (Srikantha 1991)

1881-2003 வரையான சமஸ்கிருத நூல்களின் விபரங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. (கிருஷ்ணானந்த சர்மா 2002). இத்தொகுப்பானது பேராசிரியர் கைலாசநாதக்குருக்கள் ஆய்வு மையம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகம், அச்சுவேலி சிவபுரி குமாரசாமிக்குருக்களின் நூற்தொகுதிகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டது. கால அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் அட்டவணை வடிவமைப்பில் நூலின் பெயர், ஆசிரியர், அச்சுப் பதிப்பும் வெளியீடும் ஆகிய விபரங்களை மட்டும் உள்ளடக்குகின்றன.

இலங்கையின் தேசியப் பத்திரிகையான தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த சிவகுருநாதனால் உருவாக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ் ஊடகவியல் தொடர்பான குறிப்புரை நூல் விவரப்பட்டியலானது 1841-1932 வரையான காலப்பகுதியை உள்ளடக்கித் தயாரிக்கப்பட்டதாகும் (சிவகுருநாதன் 1993).

1.3 தனிநபர் நூல் விவரப்பட்டியல்கள்

ஒரு தனிநபரின் ஆக்கங்கள் அல்லது தனிநபரைப் பற்றி மற்றவர்கள் எழுதிய ஆக்கங்களின் தொகுப்பு இவ்வகைக்குள் அடங்கும். இலக்கியத்துறையில் இத்தகைய நூல் விவரப்பட்டியல்கள் மிக முக்கிய மானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. குறித்த துறையின் பொருள் நிபுணர்களுக்கான முக்கிய தகவல் வளமாக அவை கருதப்படுகின்றன. தனிநபர் நூல் விவரப்பட்டியல்கள் படைப்பாளர் சார்ந்தவை, பொருட்துறை சார்ந்தவை என இரு வகையாகப் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன.

1.3.1 படைப்பாளர் சார்ந்தவை

ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பாளரின் ஆக்கங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து வெளிவரும் நூல் விவரப் பட்டியல்கள் இவ்வகைக்குள் அடங்கும். படைப்பாளரின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவரது ஆக்கங்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள் என்பவற்றையும் இது உள்ளடக்கும். அவரால் எழுதப்படும் நூல்கள், பருவஇதழ்க் கட்டுரைகள், நூல்களுக்கு அவர் ஆற்றும் பங்களிப்புகள், அவரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள், மொழி பெயர்ப்புகள், தகவல்கள் அனைத்தையும் இது உள்ளடக்கும். சிலசமயங்களில் படைப்பாளர் நூல் விவரப் பட்டியல்கள் சுயநூல் விவரப்பட்டியல்கள் என அழைக்கப்படுவதும் உண்டு. பெரும்பாலான படைப்பாளர் நூல் விவரப்பட்டியல்கள் சுருக்கமான தகவல்களைக் கொண்டிருப்பினும் கூட விவரமான முறையில் தொகுக்கப்படும் நூல் விவரப்பட்டியலானது பூரணமானதும் சரியானதுமான ஒரு பாடத்துறையை இனங்காணுவதற்கு உதவும். இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலக தகவல் அறிவியல் டிப்ளோமாவின் பகுதித்தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு பல தனிநபர் நூல் விவரப்பட்டியல்கள் தொகுக்கப்பட் டுள்ளன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்தந்தை தனிநாயகம் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட ஆக்கங்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சி தமிழாரம் என்ற நினைவு மலரில் கட்டுரை வடிவம் பெற்றிருக்கின்றது. அறிமுக உரை எதுவுமற்ற இந்தப் பட்டியலிலிருந்து இது கால அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்டிருப்பது தெரிகின்றது. ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்ட 112 ஆக்கங்கள் உட்பட 140 பதிவுகளை இது உள்ளடக்குகின்றது. ஒவ்வொரு பதிவும்தலைப்பு, நூலாயின் வெளியீட்டு விபரம், கட்டுரையாயின் இதழின் பெயர் தொகுதி எண், பகுதி எண், மாதம், ஆண்டு, பக்கம் ஆகிய விபரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. யாழ்ப்பாண தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தின் நூலக ராக இருந்த திரு.எஸ். தயாநாதன் அவர்களால் இத்தொகுப்புப் பணி உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது (Thayanathan 1983). பத்மம் என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்ட பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்களின் பணியயப்புமலர் அவரின் ஆக்கங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. நூல்கள், வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகள், கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் உட்பட அவரது படைப்புகளை மலராக்கக் குழு தொகுத்திருக்கின்றது. (பத்மம் 2004).

பேராசிரியர் ம.கருணாநிதி அவர்களின் படைப்புகள் அவர் சார்ந்து வெளியிடப்பட்ட மலரில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் நூல்கள்(9), மொழிபெயர்ப்புகள்(13), ஆராய்ச்சிகள்(16), கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள்(7) என மொத்தம் 45 ஆக்கங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (கருணாநிதி 2014). பேராசிரியர் தில்லைநாதனின் ஆக்கங்கள் பற்றிய தொகுப்பு இரா. வை.கனகரத்தினத்தின் முயற்சியில் மணிவிழா மலரில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது (கனகரத்தினம் 1997). பட்டியல் முறைமை, பகுப்பாய்வு, அகராதி முறைமை ஆகிய மூன்று பிரிவுகளில் 132 பதிவுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1981-2014 காலப்பகுதியில் நூலகவியலாளர் செல்வராஜாவினால் வெளியிடப்பட்ட ஆக்கங்கள் அவரது மணிவிழா மலரில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (குமரன் 2014).

1988 இல் என். செல்வராசா அவர்களின் முயற்சியில் 1953-85 காலப்பகுதியை உள்ளடக்கி தொகுக்கப்பட்ட பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களின் ஆக்கங்கள் தேர்ந்த நூல் விவரப்பட்டியற் பண்பைக் கொண்டது. இது கால வகைப்படுத்தல் சார்ந்த ஒழுங்கமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இதன் ஒழுங்கமைப்பு நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. முதலாவது பகுதி தேர்ந்த நூல் விவரப்பட்டியலாக ஆண்டுரீதியில் ஆக்கங்களை ஒழுங்குபடுத்துகின்றது. இரண்டாம் பகுதி பேராசிரியர் வழங்கிய உரைகளைத் தொகுத்து வழங்குகின்றது. மூன்றாம் பகுதி கட்டுரைகளின் அகரவரிசைச் சொல்லடையையும் நான்காம் பகுதி வெளியீட்டாளர்களின் பட்டியலையும் உள்ளடக்குகின்றது. 1953 - 85 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த 238 ஆக்கங்களை இது உள்ளடக்குகின்றது. ஒவ்வொரு பதிவும் தலைப்பு, வெளியீட்டிடம், வெளியீட்டாளர், வெளியீட்டுத் திகதி, பக்கம் ஆகிய விவரங்களை உள்ளடக்குகின்றது. ஒருசில ஆங்கில ஆக்கங்கள் தவிர்ந்த ஏனையவை தமிழ் ஆக்கங்களாகும். நூல்கள் சிறப்புமலர்க் கட்டுரைகள், பருவ இதழ்க் கட்டுரைகள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள், வானொலி உரைகள் போன்றனவும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. (செல்வராசா 1988).

2005இல் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியால் வெளியிடப்பட்ட Professor Karthigesu Sivathamby: a Profile என்ற நூலானது ஆசிரியரின் வாழ்க்கைக்குறிப்பு பணிகள், ஆர்வத்துறைகள், வகித்த பதவிகள் உட்பட அவரது ஆக்கங்களை ஆவணப்படுத்துகின்ற சுய நூல் விவரப்பட்டியலாகும். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் தனி நூல்கள்(15), ஒழுங்கமைப்புப் பேணப்படாத ஆய்வுக் கட்டுரைகள்(44), கால வகைப்பாட்டில் அமைந்த 1959 - 2005 வரையில் எழுதப்பட்ட 504 ஆக்கங்களை உள்ளடக்குகின்றது. பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்தவை (சிவத்தம்பி 2005).

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகர் எம்.எம். நிசாஉதீன் அவர்களால் 2007இல் தொகுக்கப்பட்ட 'ஏ.எம் அபூபக்கரின் எழுத்துப் பணிகள் என்ற நூல் விவரப்பட்டியல் தனிநபர் நூல் விவரப்பட்டியல் வகையைச் சார்ந்தது. இதில் நூல்கள்(20), வெளியிடப்படாத கையெழுத்துப் பிரதிகள்(47), பருவஇதழ்க் கட்டுரைகள் (117) ஆக மொத்தம் 164 பதிவுகள் தூயி தசம பகுப்பாக்கத்தின் பரந்த பொருட் தலைப்பு களின் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன. கையெழுத்துப்பிரதிகள் சிறு குறிப்புரைகளை உள்ளடக்குகின்றன. ஏனையவை அடிப்படை நூல் விவரத்தரவுகளை மட்டும் உள்ளடக்குகின்றன. (Refaudeen 2007)

பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்கள், சஞ்சிகைக் கட்டுரைகள், பத்திரிகைகள் கட்டுரைகள் உள்ளடங்கலாக தேர்ந்த நூல் விவரப்பட்டியலாக உருவாக்கம் பெற்ற ஆக்கமானது 433 ஆக்கங்களை உள்ளடக்குகின்றது. எஸ்.எல். சியாத் அஹமட் அவர்களின் முயற்சியில் உருவான ஜெமீல் அவர்களின் அறிவாக்கங்கள் என்னும் ஆக்கம் நூல்கள், மொழிபெயர்ப்புகள், பதிப்புகள், பதிப்புரைகள், கட்டுரைகள், இரங்கல் கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள், ஆய்வுகள் போன்றவற்றை ஆவணப்படுத்துகின்றது. (அகமட் 2010). பதிவுகள் தூயி தசமப்பகுப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன. வெளியிடப்படாத ஆய்வேடுகள்(2), நூல்கள்(11),

பதிப்புப் பணிகள் (7), கட்டுரைகள் (71), கலைக்களஞ்சியக் கட்டுரைகள் (43), கலைச்சொல் அகராதிகள் (4), மொழிபெயர்ப்பு (1) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி மட்டக்களப்பு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த வ. இன்பமோகனால் (2011) தொகுக்கப்பட்ட பேராசிரியர் சோ. கிருஸ்ணராசா அவர்களின் ஆக்கங்கள் 139 பதிவுகளை உள்ளடக்கி உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

1.32 பொருட்துறை சார்ந்தவை

தனிநபரை ஒரு பொருட்துறையாகக் கருதி அவர் எழுதிய ஆக்கங்களை மட்டுமன்றி, படைப்பாளரைப் பற்றிய ஆக்கங்களையும் தொகுக்கும் முயற்சியானது தனிநபர் நூல் விவரப்பட்டியலின் இன்னோர் அம்சமாகக் கருத்தாக்கது. இந்தவகையில் நாவலரது ஆக்கங்களையும் நாவலரைப் பற்றிய ஆக்கங்களையும் ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியானது 'நாவலரியல்' என்ற தலைப்பில் இரு நூலகத்துறை சார்ந்தவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல் விவரப்பட்டியலாக 1979இல் ஸ்ரீலங்கா ஆறுமுகநாவலர் சபையின் வெளியீடாக நூலுருவாக்கம் பெற்றது. படைப்பாளர் அகரவரிசை ஒழுங்கமைப்பில் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட இந்த ஆக்கமானது 365 பதிவுகளை உள்ளடக்குகின்றது. (கிருஷ்ணகுமார், சிவநேசச்செல்வன் 1979). அதேசமயம் இதற்குப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஸ்ரீலங்கா ஆறுமுகநாவலர் விழா புத்தகக் கண்காட்சி (1969) என்றபெயரில் நாவலர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் (26), உரை எழுதி வெளியிட்டவை (8), பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தவை (39) நாவலரைப் பற்றிய நூல்கள் (14) என 87 நூல்களின் விவரங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுமட்டுமன்றி நாவலரது ஆக்கங்களின் கால அடிப்படையான வகைப்பாட்டையும் இந்நூல் உள்ளடக்குகின்றது.

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களின் ஆக்கங்கள் பற்றிய தொகுப்பு சற்குணம் என்பரால் தொகுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அடிகளார் பற்றி அறிவதற்கு உதவும் நூல்களும் கட்டுரைகளும், அடிகளாரின் கட்டுரைகளும் நூல்களும் என இரு பகுதிகளாக இந்த ஆவணப்படுத்தல் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. (சற்குணம் 1969).

1990ஆம் ஆண்டு திருமதி வி.பாலசுந்தரம் அவர்களின் ஆலோசனையில் செல்வி சபாபதியால் தொகுக்கப் பட்ட 'சொக்கனின் ஆக்கங்கள்' சமயமும் தத்துவமும் (கவிதை- 11, கட்டுரை-38), கல்வி (7), இலக்கணமும், மொழியியலும், மரபும் (இலக்கணம் - 12), கலைகள் (4), இலக்கியம் (கவிதை - 46 நாடகம்-88 கதை - 39 அறிஞர் விமர்சனம் - 86 போன்ற பொருட் தலைப்புகளை உள்ளடக்கி 356 பதிவுகள் தொகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

1.4 ஆவணவகைசார் நூல்விவரப் பட்டியல்கள்

1.41 பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளுக்கான நூல் விவரப்பட்டியல்கள்

வலி தெற்குப் பிரதேசத்தின் பத்திரிகைகள், பருவ இதழ்கள், சஞ்சிகைகள், சிற்றிதழ்கள் - ஒரு நோக்கு என்ற தலைப்பில் சுன்னாகம் பொது நூலக பொன்விழா மலரில் வெளிவந்த கட்டுரையானது கால அடிப்படையில் அமைந்த விவரண நூல் விவரப்பட்டியல் வகையைச் சார்ந்தது. (கோப்பாய் சிவம் 2014).

இலங்கையில் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளை ஆவணப்படுத்தும் கோப்பாய் சிவத்தின் முயற்சியானது 1985இல் நூலுருப் பெற்றிருக்கின்றது. 1841ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த உதயதாரகை என்ற பத்திரிகை முதற்கொண்டு 1984 வரை வெளிவந்த பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளின் விபரங்கள் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை ஆவணப்படுத்தும் செளந்தரராஜசர்மாவின் முயற்சியானது ஒரு குறிப்புரையுடன் கூடிய நூல் விவரப்பட்டியலாக கட்டுரை வடிவில் கருத்தாண் சிறப்பு

மலரில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எழுபது பதிவுகளை உள்ளடக்கும் இந்தக் கட்டுரையின் பல பதிவுகள் விவரணப்பாங்கைக் கொண்டவை. ஏனையவை குறிப்புரையுடன் கூடியவை. (சௌந்தராஜசர்மா 2016)

1.42 ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் உள்ள ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் விபரங்கள் ஒரு பகுப்பாக்க ஒழுங்கில் அமையப்பெற்ற ஒரு நூல் விவரப்பட்டியலாக தட்டச்சுப் பிரதி வடிவில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 2011ஆம் ஆண்டு வரை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட 507 முதுமாணி, முதுதத்துவமாணி மற்றும் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுகளின் விபரங்கள் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 2011).

1.43 உசாத்துணை சாதனங்கள்

நூலக பட்டப்பின் தகைமைக் கற்கை நெறியின் பகுதித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யுமுகமாக உருவாக் கப்பட்ட நூல் விவரப்பட்டியலானது 1850-1985 காலப்பகுதியில் இலங்கையில் வெளிவந்த உசாத்துணை சாதனங்களைப் பட்டியல்படுத்துகின்றது. முழுமையான நூல்விபரத் தரவுகளுடன் வெளியீட்டின் தன்மை தொடர்பான சுருக்கக் குறிப்புடன் அமைந்த நூல் விவரப்பட்டியலானது ஒரு விளக்க நூல் விவரப் பட்டியலாகும். (Karunanatharajah 1986).

1.44 ஏட்டுச்சுவடிகள்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அன்பளிப்புகளாகப் பெறப்பட்ட ஓலைச் சுவடிகளை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சி முன்னாள் நூலகர்திரு. சி. முருகவேளால் இருகட்டமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதலாவது கட்டத்தில் 1992இல் 126 ஏட்டுச்சுவடிகள் தொடர்பான பதிவுகள் அரபு எண் ஒழுங்கில் கல்லச்சுப் பிரதியாக வெளியிடப் பட்டது. (முருகவேள் 1992). இதன் இரண்டாவது கட்டத்தில் 207 ஏட்டுச் சுவடிகள் பதியப்பட்டு 1997இல் நூலகத்தால் கல்லச்சுப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்டது. (முருகவேள் 1997). இரு பட்டியல்களும் அரபு எண் ஒழுங்கில் அமைந்த பிரதான பட்டியல், தலைப்புச் சுட்டு மற்றும் பொருட் சுட்டை உள்ளடக்குகின்றன. ஒவ்வொரு பதிவும் தலைப்பு, தலைப்பு இல்லாதவிடத்து அடைப்புக்குறிகளுள் தொகுப்பாளரால் உருவாக்கப்பட்ட இடைத்தலைப்பு, பிரதியின் பாடத் தொடக்கம், பிரதியின் பாட முடிவு, ஓலைகளின் எண்ணிக்கை, அளவும் பிறபகுதிகளும், குறிப்புகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றது.

1.5 சொல்லடைவுகள்

ஓர் ஆவணத்தின் அல்லது கோப்பின் பொருளடக்க விவரங்களை அடையாளம் காண்பதற்கான அல்லது அப்பொருளடக்கங்களின் அமைவிடங்களை அறிவதற்கான குறிப்புகளைக் கொண்டமைந்த ஓர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட குறிப்புதவு பட்டி சொல்லடைவு என அறியப்படுகின்றது. .

1992இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை உதவி நூலகராக இருந்த என். பாக்கியநாதனால் தொகுக்கப்பட்ட Select Bibliography of Writings of the Academic Staff Faculty of Medicine அகர வரிசையிலமைந்த சிறப்புப் பொருட்தலைப்புகளின் கீழ் ஆங்கில ஆக்கங்கள் (292), படைப்பாளர் ஒழுங்கிலமைந்த தமிழ்ப் பிரசுரங்கள்(17), மருத்துவ நூலகத்தில் உள்ள ஆய்வேடுகள்(12) ஆக மொத்தம் 321 ஆக்கங்களை உள்ளடக்குகின்றது.

நோயல் ஏசியாற்றிக் சொசைட்டியின் பருவ இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகளை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் 1990இல் 861 பதிவுகள் அகரவரிசை ஒழுங்கமைப்பில் உருவாக்கம் பெற்றிருக்கின்றது. (செல்வராஜா 1989). இது தட்டச்சுப் பிரதியாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு வெளியீடாக அமைகின்றது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆய்விதழான 'சிந்தனை'யில் 1976 முதல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கல்விசார் உத்தியோகத்தர்களினால் பலதரப்பட்ட பொருட்துறைகளிலும் எழுதிவெளிவந்த 126 ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கான சொல்லடைவானது ஆசிரிய அகரவரிசையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. (சத்தியசீலன் 1994)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல் துறையால் வெளியிடப்படும் யாழ்ப்பாணப் புவியிய லாளனில் 1983 - 2000 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த 141 கட்டுரைகளை உள்ளடக்கித் தயாரிக்கப்பட்ட சொல்லடைவானது அகரவரிசை ஒழுங்கமைப்பைக் கொண்டது. (சின்னராசா 2003)

இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட 150 சிறப்புமலர்களில் வெளிவந்த 2202 கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட சொல்லடைவானது பரந்த பொருட்தலைப்புகளின் அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தப் பட்டிருக்கின்றது (செல்வராஜா 2005).

யாழ்ப்பாண விஞ்ஞான சங்கத்தினால் வருடந்தோறும் வெளியிடப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியானது 2014இல் சிறுநூல் வடிவம் பெற்றிருக்கின்றது. 1991-2012 காலப் பகுதியில் வெளிவந்த 137 ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் விபரங்கள் தூயி தசமப்பகுப்புத் திட்டத்தின் பரந்த பொருட்தலைப்புகளின் அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. (Pirabhakar 2014)

கனக செந்திநாதன் அவர்களது படைப்புகளை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் பிறந்ததே வி. கந்தவனம் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பூச்சரம் என்ற தலைப்பிலான ஆக்கமாகும். ஆக்கங்கள், நூல்கள் (15), பதிப்புநூல்கள் (7), பாட நூல்கள் (6), சிறுகதைகள் (15), நாவல்கள் (3), நாடகங்கள் (7), கட்டுரைகள் (73) உட்பட இரசிகமணி பற்றி எழுந்த ஆக்கங்களும் இதில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (கந்தவனம் 1976).

முடிவுரை

நூல்விவர ஆவணவாக்கப் பணி என்பது பொருட்துறை சார்ந்த புலமை, ஆவணப்படுத்தலுக்கான நூலக வியல் அறிவு ஆகிய இரண்டையும் வேண்டிநிற்பதொன்று. நூல்விவர ஆவணவாக்கத்தில் ஈழத்தமிழர் களின் பங்களிப்பு சார்ந்து குறிப்பிடத்தக்க விடயம் நூலகத் துறை சார்ந்தவர்களைவிட நூலகத் துறை சாராதவர்களே ஆவணவாக்கப்பணியில் அதிகம் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றனர். ஈழத்தமிழ்ச்சமூகத்தின் ஆவணவாக்கப் பணியானது தனிநபர்களின் ஆர்வத்தின் அடிப்படையிலேயே கட்டியெழுப்பப்பட்டிருக் கின்றது என்பதை மேற்குறித்த ஆய்வு வெளிக்காட்டி நிற்பதுடன் ஆவணப்படுத்தலின் பலதரப்பட்ட பண்புகளிலும் ஆக்கபூர்வமான பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இந்த ஆய்வு சுட்டிநிற்கின்றது. கால அடிப்படையில் நோக்கும்போது 19ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது காற்பகுதியில் ஆவணவாக்க முயற்சிகள் முதன்மை பெறத் தொடங்கிவிட்டமையை அவதானிக்கமுடியும்.

உசாத்துணைகளும் சான்றுகளும்

1. Gunasingam, Murugar (2005). Primary sources for history of the Sri Lankan Tamils: a worldwide approach. Sydney: The south Asian Studies Center. 368p.
2. Hettiaratchi, D.P.E (1927). Some literary undertakings of the late Simon Casie Chitty. The Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society of Great Britain & Ireland. Vol. 30, No. 80, Parts I, II, III and IV. (1927), pp. 455-460.
3. Kanapathipillai, K. (1958) Tamil publications in Ceylon. University of Ceylon Review. Vol XVI(1&2)1958, pp6-16

4. Karunantharajah,R.(1986). The Directories, Encyclopedias, Yearbooks published in Sri Lanka during 1850-1985. [unpublished post graduate Thesis] Colombo: University of Keleniya.
5. Loganathan,Bhavani.(2006) An Annotated bibliography on Violence against Women in South Asia:actions an dresponse.-Colombo: International center for Ethnic Studies 424p.
6. Loganathan,Bhavani.(2008). Gendering Humanitarianism:An Annotated bibliography on Gender and Capacity building in Armed Conflict.-Colombo: International center for Ethnic Studies 186p.
7. Murugaverl, S (1984). Bibliography of Siddha Ayurveda: a preliminary Survey. Jaffna: University of Jaffna.(Unpublished manuscripts).
8. Murugaverl,S (1965). A bibliographical guide to the study of Saivism-a bibliography submitted in part requirement for University of London Diploma in Librarianship. (Manuscript). 97p.
9. Muthukumaraswamy,V(1992). Some eminent tamils: writers and other leading figures 19th to 20th centuries. Colombo: Department of Hindu religious and cultural affairs. P.1-5.
10. Prabhahar,V and Chandrasekar,K(2014). Article Index . Proceedings of the Annual Sessions of Jaffna Science Association (1991-2012). Jaffna: Jaffna Science Association, 2014.32p.
11. Ranganathan,S.R(1974). Physical bibliography for librarians. 2nd ed. Bombay: Asia publishing house. p21.
12. Refaudeen, M.M.(2007) The Collected writings of Dr.A.M. Aboobucker: a bibliography of the published and unpublished works.- Oluvil, Library: South Eastern University of Sri Lanka,88p.
13. Selvarajah, N (2010). Noolthettam: an annotated bibliography of 1000 published writings in Tamil language, by Sri Lankan Tamils, home and abroad. Vol. 6. London: Ayothy Library Services.
14. Selvarajah, N(1989). An index to the journal of the Royal Asiatic Society(Ceylon Branch). Jaffna: Evelyn Rutnam Institute for Intercultural Studies. 138p.
15. Selvarajah,S.J (1988). Batticaloania: a bibliography of Batticaloa. Batticaloa: Municipal Council.
16. Sri Kantha, Sachi (1991). Prostitute in medical literature: an annotated bibliography. New York: Greenwood press,1991. 245p
17. Thani Nayagam, Xavier S. (1966). A Reference guide to Tamil Studies: books. Kuala Lumpur:University of Malaya Press.122p.
18. Thayanathan,S (1983). Published work of Xavier S. Thani Nayakam. Tamilaram: Dedicated to the memory of Father Thani Nayakam. Jaffna: Theepam Institute, p 97-107
19. www.viruba.com
20. அப்பத்துரை, சி.(1985). காங்கேசன் கல்வி வட்டாரத்தில் எழுந்த நூல்கள். காங்கேசன் கல்விமலர். காங்கேசன்துறை: காங்கேசன்துறை கல்வி வலய அதிபர்கள் சங்கம். பக் 209-223.
21. அனந்தராஜ், ந.(2004) ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் நூல்கள்.- வல்வெட்டித்துறை: நந்தி பதிப்பகம். 134ப.
22. அஹமட்,எஸ்.எல். சியாத்(2010). எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் அவர்களின் அறிவாக்கங்கள். கொழும்பு, குமரன், 208ப.

23. இன்பமோகன்,வ (2011). பேராசிரியர் சோ.கிருஷ்ணராசா நூல்விபரக்கோவை. மெய்யியற் சிந்தனைகள்: பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராசா நினைவுமலர்.- யாழ்ப்பாணம்: பேராசிரியர் சோமசுந்தரம் கிருஷ்ணராசா நினைவுக்குழு. பக் 21-28
24. கந்தவனம்,வி.(1976). பூச்சரம்: இரகசிகமணி கனக செந்திநாதனின் படைப்புகள் பற்றிய விபரம். யாழ்ப்பாணம்: யாழ். இலக்கிய வட்டம். 28ப.
25. கருணாநிதி,மா(2014). பேராசிரியர் மா.கருணாநிதி கல்விச் சேவை பாராட்டுவிழா மலர். கொழும்பு: மலர்க்குழு. பக் xxv-xxvii.
26. கனகரத்தினம், இரா.வை.(1997). பேராசிரியர் தில்லைநாதன் ஆக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வடங்கல். பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களின் மணிவிழா மலர். பேராதனை: மணிவிழாச்சபை. பக் 389-412
27. கிருஷ்ணகுமார்,எஸ், சிவநேசச்செல்வன், ஏ (1979). நாவலரியல் : ஆறுமுகநாவலரினது ஆறுமுக நாவலரைப் பற்றியதுமான வெளியீடுகள்: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்விவரப்பட்டியல்.- கொழும்பு: ஸ்ரீலாஹி ஆறுமுகநாவலர் சபை.- 32ப.
28. கிருஷ்ணானந்தசர்மா, ஸ்ரீ, பத்மநாபசர்மா, ச.(2002). இலங்கையில் சமஸ்கிருத மொழி நூல்கள் பதிப்புகளின் விபரப் பட்டியல் (1881-2002). நல்லூர்: நியந்தர். 28ப.
29. குமரன்,க.(2014). மௌனமாய் பொழியும் மாமழை: நூலகவியலாளர் என் செல்வராஜா சேவை நயப்பு மலர். கொழும்பு: குமரன். பக் 219-278
30. கோப்பாய் சிவம் (1985). இலங்கையில் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் - ஒரு கையேடு.- கிளிநொச்சி: ஆசிரியர்.44பக்.
31. கோப்பாய் சிவம் (2014). வலி தெற்குப் பிரதேசத்தின் பத்திரிகைகள், பருவ இதழ்கள், சஞ்சிகைகள், சிற்றிதழ்கள் - ஒரு நோக்கு.- சுன்னாகம் பொதுநூலகம்: பொன்விழாச் சிறப்பு மலர்-1964-2014(2014).- சுன்னாகம்: வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபை. பக் 189-202.
32. சத்தியசீலன்,ச(1994). சிந்தனை ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் விபரப் பட்டியல். சிந்தனை VI(I&II) 1994. பக் 108-118.
33. சபாபதி,வி (1990). சொக்கனின் ஆக்கங்கள். சொக்கன் 60. சொக்கன்: வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம் எம்.ஏ மணிவிழா மலர்.- யாழ்ப்பாணம்: மணிவிழாச்சபை. பக் - 135-62.
34. சற்குணம்,எம். அடிகளார் படிவமலர்.- காரைதீவு: சிலை நிறுவனக் குழுவினர், 1969. பக். 87-89.
35. சிவசண்முகராசா,சே(1993). ஈழத்து சித்தமருத்துவ நூல்கள்:ஓர் அறிமுகம்.யாழ்ப்பாணம்: சித்தமருத்துவ வளர்ச்சிக் கழகம். 76ப.
36. சிவகுருநாதன், ஆர்(1993). இலங்கையில் தமிழ் புதினப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சி. கொழும்பு: குமரன்.230ப.
37. சின்னராசா.மு.(2003) யாழ்ப்பாணப் புவியியலாளன் ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. யாழ்ப்பாணப் புவியியலாளன். இதழ் 16-17 2003-2004 பக் 97-103.
38. சுப்பிரமணியன்,நா (1978). ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள். யாழ்ப்பாணம்: பல்கலைக்கழகம்.

39. சுப்பிரமணியன்,நா (1983). வன்னிதொடர்பான நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள். வன்னிப் பிராந்திய தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு மலர். முல்லைத்தீவு: அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்ற இலங்கைக் கிளை. (பக். இல்லை)
40. செந்திநாதன், கனக(1971). ஈழத்து தமிழ்நூல் வழிகாட்டி. கொழும்பு: வரதர் வெளியீடு. 116ப.
41. செல்வராஜா,என்(1988). பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் ஆக்கங்கள்: தேர்ந்த நூல்விவரப்பட்டியல். யாழ்ப்பாணம்: பேராசிரியர் கைலாசபதி நினைவுக் குழு, ப 216-232
42. செளந்தராஜசர்மா,க.(2016). யாழ்ப்பாணத் தமிழியலில் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்: ஓர் ஆரம்ப ஆவண அறிகை.- கருத்தாண் சிறப்புமலர்- 2005-2015.- யாழ்ப்பாணம்: நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம்.- பக்344-358.
43. தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகம்.(1997) பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் பிரத்தியேக நூலகம் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட நூல்களின் நூல் விவரப்பட்டியல்.- அட்டாளைச்சேனை: தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகம். (பக். இல்லை)
44. நடராசா, எஸ்.எக்ஸ்,சி (1970). ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வரலாறு. கொழும்பு: அரசு வெளியீடு
45. நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம் (2016). சிங்கை ஆரம்: பிரதேசமலர்(2015). தொகுப்பு ரஜனி குமாரசிங்கம்.- நல்லூர்: பிரதேச செயலகம், 332ப.
46. முருகவேள்,சி(1992). யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலக ஏட்டுச் சுவடிகள் பட்டியல், நூலகம்: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.39ப.
47. முருகவேள்,சி (1997). யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலக ஏட்டுச் சுவடிகள் பட்டியல், நூலகம்: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.26ப.
48. பத்மம் (2004). பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்களின் பணிநயப்புமலர். யாழ்ப்பாணம்: பவானி பதிப்பகம். பக். xi-xx
49. பாக்கியநாதன்,வே.இ.(1984). தமிழ் ஆய்வுக்கு ஈழத்தவரின் பங்களிப்பு: ஒரு நூற்றொகை ஆய்வு (1800-1948).- கலாநிதிப் பட்டத்திற்காக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வேடு (கையெழுத்துப்பிரதி). யாழ்ப்பாணம்: பல்கலைக்கழகம். 402பக்
50. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்(2011). யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆவணக்காப்பகத்தில் உள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் பட்டியல். யாழ்ப்பாணம்: பல்கலைக்கழக நூலகம், 99ப.
51. ஜமில்,எஸ்.எச்.எம் (1994). சுவடி ஆற்றுப்படை. 4 தொகுதிகள். கல்முனை: இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுக் கழகம்.

Chapter-04
General Research
English Section

கைவிரல் ரேகைப் பதிவுகளால் எஸ். சந்திரசுபநேமி அவர்களால் ஆக்கம்பெற்ற பிரதிமை ஓவியம்

Allopathic Medical Practice & Medical Education in Jaffna

Dr.N.Sivarajah

The Tamils who lived in Jaffna had been using the traditional system of medicine since time immemorial. Several Tamil scripts on Traditional medicine are available. Medical practice had been traditionally passed on from father to son.

The Tamils in Sri Lanka have been exclusively using the traditional Siddha & Ayurvedic system of medicine, until foreign occupation. Although the first contacts we Tamils had with western medicine was, through the Portuguese and the Dutch, our real access to western medicine came through the American Mission during the British period.

The first batch of 5 medically oriented, though not medically qualified American missionaries, arrived in the island in 1816. Rev. Daniel Poor, who had undergone a short course in medicine, led this group. On arrival he started a hospital at Tellippalai 'for the cure of both soul & body'. This was the first non – official effort to introduce western medicine into the country. A practicing doctor, Dr. John Scudder, followed him soon. Dr. John Scudder is described as the world's first medical missionary. His daughter Ida Scudder later established the Christian Medical College in Vellore.

Dr. Scudder arrived in Jaffna on the 17th of December 1819 and started his first dispensary in a thatched hut in Pandatharippu on 8th of June 1820. The only hospitals practicing western medicine in the island at that time were the military hospitals, which were of course, out of bounds to civilians.

Dispensary at Manipay -1840's

Dr. Scudder carried out heroic & successful operations in the 1820s – some of them being plastic reconstruction of mutilated ears, above knee amputation, excision of large tumors and even cataract operations. These were stupendous feats during the days when there was no anesthesia, blood transfusions or antibiotics.

In spite of having lost 3 children in 18 months, of his arrival he & his wife continued to serve in Jaffna for 16 years. Dr. Scudder left for Madras in 1836 and was succeeded by Dr. Jonathan Ward who returned to his country in 1847.

Dr. Ward was succeeded by Dr. Samuel Fisk Green who left a permanent imprint on the history of Medicine & Medical Education in this country. Dr. Samuel Fisk Green sailed from Boston to Madras, crossed the Palk

straits and arrived in Jaffna on 5th October 1847. During his 26 years of stay in this country he left his imprint on almost every aspect of health care.

He was a keen observer, and recorded instances of 'Cancer of mouth as arising from habitual use of quicklime and betel' and declared that the 'wealthy died of diabetes'. To solve the problems of health he decided to study the province with well-educated physicians'.

In 1848, he set up a dispensary at Manipay and organized the mission medical school. He selected 7 students from the Batticota seminary (presently the Jaffna College Vaddukkodai) and started a 3 - Year course in Medicine. This was the first medical school in the island (or probably in South East Asia) and was started 22 Years before the Colombo medical college and 130 years before the Jaffna Medical School Dr. Green's medical school trained altogether 87 medical practitioners during the 31 Years of its existence. These doctors manned most of the hospitals in Jaffna, between 1850 -1907. The medical staff of the Jaffna Friend -in-need society hospital (the precursor to the Jaffna Civil hospital, later General hospital and now Teaching Hospital) was drawn almost totally from the graduates of Dr. Green's medical school.

Dr. Green was keen in teaching students in the local language (Tamil) in order to make medical education available to a wider group. To facilitate the Tamil medium students, he translated several medical books and journals into Tamil.

During the twenty six years Dr. Green Served in Jaffna, he had trained a total of 87 medical practitioners. Thirty two passed out in the English medium and 33 were trained in the Tamil medium. When he left Ceylon in 1873, due to failing health, he left behind a class of 18 students hoping to return and continue the teaching. However he could not return. The final batch of Students passed out in 1879.

Dr. Green's intention in training locals was to popularize western medicine among local people and wean them from indigenous practices which were "injurious to health".

First Batch of Medical students taught by Dr. S F Green - 1848

To achieve this he expected his students to remain in Jaffna and serve the local people in their villages. But his intentions were defeated as the demand for these graduates increased and they obtained employment in Government and Shifted to other parts of Sri Lanka. Some even found employment in countries like India & Malaya.

To circumvent this trend he started teaching in Tamil. He was handicapped by the absence of Tamil books on western Medicine. Hence he started the massive task of translating English medical books into Tamil. The medical books he authored and translated are given below

Text Books

1. Cutter's Anatomy, Physiology and hygiene, Second edition. 204 pages. 1857
2. Maunsell's Obstetrics. 504 pages. 1857
3. Druitt's Surgery. 258 pages. 1867
4. Gray's Anatomy. 838 pages. 1872
5. Hooper's Physician's Vade Mecum. 917 pages. 1872
6. Well's chemistry.
7. Daltons Physiology. 590 pages 1883
8. Warring's Pharmacopoeia of India 574 pages. 1884

Vocabularies

1. Physiological vocabulary. 134 pages. 1872
2. Vocabulary of Materia, Diseases of Women and Children and Medical Jurisprudence. 161 pages. 1875.

Original treatises

1. The Eye 11 pages
2. The Ear 11 pages
3. The Hand 11 pages
4. The Foot 12 pages
5. The Skin 16 pages
6. The Mouth 12 pages
7. The Body 15 pages
8. Be Clean 4 pages

9. Hints for Cholera time 20 pages
10. Government tract on Cholera 11 pages
11. The way of Health 4 pages

Work on the book in Anatomy, Physiology and Hygiene was done during the period 1852 -1854. The printing was carried out locally at Manipay. His fame spread to South India and he received orders for 134 copies of Anatomy Physiology and Hygiene from Thirunelvely in South India. The total works printed in Tamil amounts to 4500 pages.

He was assisted in this massive task of translating into a language which was not his own, by Dr. Danforth who belonged to the first batch of students, and later by Dr. J Evarts. Both doctors were Tamils.

Dr. Danforth later obtained an honorary degree of Doctorate in Medicine at the college of Physicians and surgeons of New York on the recommendation of Dr. Green. Dr. Danforth succeeded Dr. Green as Medical Superintendent of the Jaffna Hospital, when Dr. Green left the post of medical superintendent in 1868.

In 1850, Percival Auckland Dyke, the legendary Government Agent of Jaffna who served in Jaffna for 20 Years, suggested a grant to the medical school. It was in his words "to supplant the old class of medical sub-assistants, throughout the province by young men trained as Gould, Ewart and Waittilingam have been" These three are students of Dr. Green.

During the latter part of the nineteenth century Cholera, malaria and parangi, were causing severe depopulation in Wann. Dr. James Loos who was the colonial surgeon for the Northern Province in his report ended thus:

"in connection with the establishment of Hospitals and dispensaries, I cannot refrain from adding a recommendation with the advantages of which I have been long and deeply impressed – the adoption of a plan for medical education in the island itself, for training an efficient class of medical practitioners who will scatter themselves over the country and displace the present class of ignorant quacks. This good work is to a certain extent, being carried out among the Tamils by Dr. Green of the American Mission; but I think the benefits of improved medical practice deserves to be extended to other districts of the island and other classes of the community, and this in my opinion can be best accomplished by the establishment of a medical school in Colombo."

This laid the foundation for the establishment of the medical school in Colombo and the death knell for the Manipay medical school. The Colombo Medical School was opened on the first of June, 1870. On the first of May, 1879, with Government sanction 7 students of the Manipay Medical School were nominated to follow a shortened 2 Years course of studies at the School in Colombo. They were exempted from paying

an entrance fee. Although these students had been trained in Tamil they had a fair knowledge of English, and probably the students also jumped at the idea of getting an English degree.

This resulted in the closure of the Manipay Medical School.

Dr. Samuel Fisk Green passed away in his home in Massachusetts on the 28th of May 1884, 5 Years after the Manipay medical school for which he gave his life was closed down. He was so attached to the Tamils of Jaffna that in his last will he stated.

Should I ever have a gravestone, let it be Plain and simple and bear the following Inscription

viz: Samuel Fisk Green, Medical Evangelist to the Tamils

The services of Dr. Samuel Fisk Green were recognized by the issue of a commemorative stamp in Jaffna on the 30th of December 1998. (Sivarajah N, 1998)

Dr. Green had been an able administrator. In 1863, Dr. Green took over the administration of the friend in need society Hospital in Jaffna (the present teaching hospital) on the invitation of the then Government Agent, Mr. Percival Auckland Dyke. Although the American mission had no connections with the Friend in need society, Dr. Green accepted the post for a trial period of 3 months, but eventually continued for 5 years.

After a lapse of 20 Years, a boost to medical education was given by the arrival of Dr. & Mrs. Scott. Mrs. Scott was the first lady doctor to serve in Jaffna. She started the first nursing school at Manipay –nearly 70 years before the present nursing school in Jaffna was established.

While the activities of the Medical Mission, initiated by Dr. Scudder & Dr. Green started waning, two sisters belonging to the American Mission (Mary & Margaret Leitch) who had been in Jaffna since 1880 felt the need for a hospital for women as women were reluctant to obtain treatment from male doctors. She wanted female doctors but the male doctors did not agree

In an attempt to fulfill their ambition they resigned from the American Mission in 1890 and joined the Zenna Bible & Medical Mission of London and collected funds to build a hospital for women. Subsequently in 1896 both the sisters re-joined the American Mission and transferred the hospital project to the American Mission. The hospital at

Inuvil was formerly opened in 1898 and named McLeod Hospital after Rev. & Mrs. McLeod who contributed a major portion of the fund.

Since then the hospital has essentially served as a maternity and later children hospital. It was not until the 1970s that males were treated.

Two lady doctors Curr and Mary worked at the McLeod Hospital in Inuvil for some time. Dr. Mary married a local doctor (Dr. Rutnam) and moved to Colombo and established the Rutnam Hospital. Dr. Curr continued at Inuvil until her death.

Dr. Curr describes vividly how deliveries took place in Jaffna at that time. Deliveries were usually conducted by Traditional birth attendants usually in the cattle sheds of a home. If a maternal death occurs (which was very common at that time) the shed is burnt down. Initially the mothers did not come to the hospital for delivery. She records that the first delivery that occurred in the Inuvil hospital was that of a cow.

With the handing over of the Jaffna Friend in need Hospital to the state, health care and medical education became a part of the state services and the American mission remained dormant in these fields except for the running of the Green memorial hospital at Manipay the McLeod's Hospital at Inuvil and the hospital at Paranthan with its outreach clinics.

These hospitals served the population of Jaffna & Paranthan. The planning, layout structure & administration of these hospitals (especially those at Manipay & Inuvil) showed a clear recognition and respect for the cultural practices of the local people. Maternity patients were in separate rooms with separate kitchens and bathrooms.

During the period when the Jaffna General Hospital was forced to be closed down as a result of bombing, The Green memorial hospital gave a helping hand by accommodating the hospital within its premises. Subsequently, with the destruction of the Tellippalai District Hospital by bombing it was also accommodated within the Green memorial hospital premises. The Manipay Green Memorial Hospital was also identified and prepared by the United Nations Team in Jaffna as an assembly point for evacuation in the event of an evacuation of the UN staff during the war.

Part of the McLeod hospital at Inuvil housed the MOH Tellippalai for some time and the paramedical training programs were conducted within its premises by the MOH Tellippalai who was in charge of the training centre.

The mission Hospital at Paranthan housed the Kilinochchi District hospital for a period when it was not possible to function in its premises due to Military operation.

The books written by Dr. S.F. Green are scattered in various institutions and homes. They need to be preserved for posterity. Someone has to take it as a task to digitalize these books so that the next generation will have access. Otherwise they are likely to be destroyed in time.

References

1. Chelliah. (1939). The story of the McLeod Hospital. American Ceylon Mission Press. Tellippalai.
2. Sivarajah. N (1991). Contributions of the American Mission in the field of Medicine. Paper read at the 175th Anniversary Celebrations of the arrival of American Missionaries in Jaffna, held on September 23, 1991, at Jaffna College Vaddukoddai.
3. Sivarajah. N (1998) Dr. Samuel Fisk Green's Contribution to Medical education. Paper read on December 30, 1998 at Kulendran Hall, Jaffna on the occasion of the 150th Anniversary of the Green Memorial Hospital and issue of the commemorative stamp for Dr. Samuel Fisk Green

QUALITY CONTROL FOR ECONOMIC GROWTH

Prof. GANES S. GANESALINGAM

**“All knowledge is, in the final analysis, History.
All sciences are, in the abstract, Mathematics.
All methods of acquiring knowledge are, essentially through,
Statistics.” - C R Rao.**

For any developing country, rapid economic growth is essential not only for a steady improvement in the level of living but also for defense and national integration. With an attempt to industrialize the country, we will have to purchase an increasing supply of goods and services from abroad, and must pay for the same through an increasing volume of exports.

It is necessary to make the best possible use of domestic resources for the manufacture of goods of high quality at low cost, substitute such domestic manufactures for imported goods, and sell such products abroad at competitive prices in the world market. This is the only way to overcome balance of payment difficulties, avoid further devaluation of the currency, and attain self-sustaining growth.

Research and development (or briefly, R & D as it is usually called) is indispensable to invent improved methods and processes for the production of goods or services, of better quality, at lower cost. Statistical Quality Control (SQC) is indispensable for the most effective use of any given technological process or system of production. SQC helps in obtaining maximum benefits from the results of R & D, and sometimes also gives indication of the need for further R and D in industry. SQC and R & D are complementary; and if used in proper combination, are powerful means of increasing productivity per person or per cent of capital engaged, to do this is the task of management.

ORIGIN OF SQC

The aim of SQC is to eliminate, to the largest extent possible, wastage of materials, labor and of machine capacity in the process of production, and to maintain the quality of the manufactured products at the desired high level.

The basic principles of SQC are simple, and can be easily appreciated from the origin of SQC. The Western Electric Company of America, which manufactures the largest volume of telephone and associated equipment in the world, found in the early 1920's that a large proportion of their products were being rejected, at the stage of inspection, because of poor quality. Walter A. Shewhart, known as the "father of SQC", was working at that time as a young research physicist in the Engineering Department (which was renamed in 1925 as the Bell Laboratories) of the Western Electric Company.

In 1924, Walter Shewhart was asked to find out how the high proportion of rejections could be reduced. On the basis of his investigations he submitted a report in 1924 in which the method of SQC was described in a sufficiently developed form for use in actual practice. Shewhart subsequently gave a detailed exposition of the subject in his classical book called *Economic Control of Quality of Manufactured Product*, which was published in 1931.

SPECIFICATION AND TOLERANCE LIMITS

Consider the case of a very simple manufactured product, namely; narrow rods of a desired length turned out by a machine tool. These rods must be of a suitable length to serve any given purpose, for example, as component parts of a particular equipment. Experience shows that no matter how good the machinery may be, measurements of the length of the rods turn out not to be identical. It may also be pointed out that repeated measurements of the length of the same piece of rod also would not be identical but would vary from one measurement to another, usually, however, within narrow limits. All statistical methods, including SQC, are ultimately based on measurements or observations, which are subject to variations. The length, as measured, varies from one rod to another. It is, therefore, necessary to specify the average length of the rod; and in addition, also the maximum length and the minimum length, or the permissible range of variation, that is, the tolerance limits, within which the rods would be acceptable as component parts of the given type of equipment. Any rod with a length falling outside the permissible range of variation (that is, outside the tolerance limits) would have to be rejected, and would have to be re-worked, or when this is not possible, would have to be treated as scrap, to be sold at a low price or used for less profitable purposes.

Exactly the same considerations would apply to each component of more complicated equipment. In every case, rejections would imply wastage of materials, of labor, of machine capacity, and also unproductive wear and tear and unnecessary interest charges on capital engaged during the unproductive part of the work. In every case the aim must be to reduce the proportion of rejections. How this could be done in the case of equipment manufactured by Western Electric Company was the problem, which

Shewhart started investigating in 1924. At this point it is very relevant to recall what Descartes(1596-1650) said about four hundred years ago:

“It is a truth very certain that when it is not in our power to determine what is true, we ought to follow what is most probable.”

ASSIGNABLE OR SPECIFIC CAUSES

In studying variations in the quality of products, such as the length of rods in the present example, Shewhart observed that there was a tendency for the length of successive rods produced to become shorter sometimes or longer sometimes or to change by a very large amount from time to time. In such cases it would be reasonable to think that some fault had developed in the machinery, which would require adjustment. Shewhart made a significant contribution in classifying such variations as a special type, which could be ascribed to assignable causes.

FIRST STAGE OF CONTROL: RESIDUAL VARIATIONS

After the assignable or specific causes have been removed, successive rods, as turned out by the machinery, may have approximately the same average length, but individual rods still have a residual variation in length due to chance or random fluctuations. The word “chance” or the word “random” does not explain anything, but simply registers the fact that such variations have to be accepted as a part of the production process itself.

If the magnitude of the random variations is not much greater than the permissible range of variation, then the machinery would be “under control”, and would turn out rods or other products which would be initially acceptable. Experience, however, shows that in practice all machinery tends to develop, in time, specific defects, which require adjustment. It is, therefore necessary to keep a continuing watch to guard against the appearance of new defects. The second stage of SQC supplies, in the form of the “*Shewhart Control Chart*”, an appropriate visual signaling system to serve this purpose.

SECOND STAGE OF CONTROL: SHEWHART CONTROL CHARTS FOR DANGER SIGNALS

Shewhart made a second significant contribution in using the residual random variations of the products as a valid yardstick to detect any future tendency of the machine to get out of order. He introduced, for this purpose, the concept of “rational sub-groups of observations” which, for the time being, would supply the magnitude of the residual or random variations. On the basis of observations on such “rational sub-groups”, it is then possible, with the help of the **theory of probability**, to calculate the range of variation within which 95th or 99th per cent (or any suitable fraction) of the observations, such as length of rods, or physical dimensions of products, would be expected to fall. It is now possible to construct the “*Shewhart Control Chart*” with

three parallel lines, of which the one in the middle would represent the average value of the measurements, and the upper and the lower lines would represent, respectively, the limits within which, say, 99 per cent of the future observations would lie. Estimates of range of variation, according to the theory of probability, would vary from one set of observations to another. If these estimates were plotted on a graph paper against time, one would get a band of fluctuating width.

Shewhart's third great contribution was to replace the estimates of range of variation of fluctuating width by an expected range of variation of constant width, within which an assigned proportion say, 99 per cent (or a suitable fraction) of future observations would lie. The chance would be one in a hundred (or some other appropriate odds) that the length of the rod, as measured, would fall either above the upper control line or below the lower control line. Any observation falling outside the control limits can be then treated as a danger signal that some specific or assignable defect might be developing in the machinery under operation. When this happens, it would be proper to take more frequent observations, and in case the danger signal is confirmed, to search for assignable or specific defects, and remedy them, if possible.

Shewhart started his investigations from the consumer-end of the products, and laid down certain principles of a basic nature. **First**; there must be clear and precise specification of the level of "quality" of the product (often in terms of physical dimensions, like the length of rods, or, in terms of non-quantitative assessments), which must be attained in order to serve the purpose of the user. In a quantitative form, specification means stating the desired average size, or the average physical dimensions, together with the permissible range of variation, that is, the tolerance limits in the form of the maximum permissible deviation from the average in two directions, one above and the other below the average. **Secondly**, appropriate arrangements must be made to manufacture the product in conformity to specifications. This is essentially a task of the production manager; SQC helps by giving danger signals of possible deviations and defects. And **thirdly**, appropriate programs of (usually, sampling) inspection must be formulated to ascertain to what extent the manufactured products in practice conform to the given specifications. The focus of attention is on the quality of the products, on purposes for which the products would be used by the consumer, and on controls which would eliminate waste, and would lead to economic gains.

SQC IN AMERICA

It will be useful to make a brief review of developments in SQC in three countries; America where it had originated, Japan where it has made the greatest progress, and India; one of the leading countries where its impact has been increasingly felt in recent years.

In America a spectacular advance began during the Second World War, round about 1940, owing to urgent needs of expanding defense production. The work had to be organized very quickly, on a very large scale, with great decentralization of the manufacture of a large number of component parts, and fitting together of these parts, at a later stage, sometimes in different places. It was essential that the components should fall within their respective tolerance limits. Components falling outside the tolerance limits could not be used, or if used, would lead to a high proportion of rejections at other stages of assembly. Such rejections would not only be wasteful of material and labor resources but what could be even more disastrous, would slow down the war production.

During the original investigations in 1924, Walter A. Shewhart and Harold F. Dodge, had found that 100 per cent inspection of products was less effective than the inspection of a small fraction taken out in the form of random samples. For war production in America, 100 per cent inspection was simply not feasible because there were not enough experienced inspectors to undertake such a task. The federal Government was, therefore, forced to adopt sampling inspection. In 1941-42 a small number of Universities and Institutions conducted courses in SQC with Government support; this was later expanded in different parts of the country

After the war, SQC began to be used on an increasing scale in non-military production in America, to improve the quality and to lower the cost of production. America's achievements in war production and rapid industrial progress after the war would not have been possible without the widespread use of SQC. The points to be noted are that a large scale training program, involving thousands of trainees, was an essential first step in promoting SQC in America.

SQC IN JAPAN

During the war, the Japanese economy was completely disrupted, and Japan was in desperate conditions. The first task, immediately after the war, was to restore industrial production. Before the war, Japan had become known as an exporter of extremely cheap goods of very poor quality. After the war, the Japanese Government and industrialist had the wisdom to recognize that Japan could not get a hold on foreign markets on the basis of its old image of cheap exports of poor quality. For survival, Japan reversed its old policy, and decided to establish a new image and reputation for exports of high quality at low prices. SQC was the ideal tool for this purpose. There was a spectacular improvement in quality, coupled with an appropriate reduction in the cost of production, of Japanese manufactured goods, which made it possible for Japan to enter the world market on competitive terms and become a major exporting country in a very short time.

Training of SQC personnel is essential. Japan has shown that it is necessary and possible to make SQC a truly mass movement. The **“National Quality Month”** was started in November 1960, and since then has been observed every year in November for wide participation of the general public in the SQC movement. It is only because of the remarkable scale of organization of educational and promotional programs, and also the involvement of the general public on a large scale, that SQC has developed, and is gaining in strength, in Japan more than in any other country of the world, and is bringing about a continuing improvement of quality, and lowering of cost of Japanese goods in both domestic and export markets. Professor W E Deming, one of the leading SQC experts was instrumental for such a rapid quality improvement in Japan. Thus, the widespread and increasing use of SQC and associated methods in Japan has improved the rate of economic growth. Per-capita income and the standard of living in Japan had fallen very low immediately after the war. In the course of 25 years, the per-capita income in Japan increased, roughly, four times.

SQC IN INDIA

Just after independence, India also followed Japan and started using SQC at various levels in their industries. Late Professor P C Mahalanobis was instrumental in all the developments in this area, and it can be noticed now that a substantial economic growth has taken place in recent years in India. Interest in the use of SQC and associated methods in industry is increasing generally, and to a larger extent in the private sector, in India. In spite of its overflowing population, the growth of economy achieved by India in the past 25 years is tremendous.

In a planned economy with high protection and a seller's market, it is necessary that Government should give large-scale support for the promotion of SQC in every possible way. For a rapid economic growth, SQG is a must and hence the training programs and promotional activities must be organized on a scale comparable with that of Japan or America.

To sum up, “Chance” is no longer something to worry about or an expression of ignorance as scientists and philosophers from the time of Aristotle thought. On the contrary, it is a way to present our knowledge. Knowing the consequence of each event and the probability of its happening, decision making wider uncertainty (of different levels) can be reduced to an exercise in deductive logic. It is no longer a hit and miss affair. **“The quiet statisticians have changed our world-not by discovering new facts or technical developments; but by changing the ways we reason, experiment, and form our opinions about it”- Hackings.**

Humble message from Baba's teachings to younger generation:

- Do not pour in to others ears your tales of woe and worry; instead, carry a SMILE on your face so that everyone who sees you can catch that exhilaration.
- You must not only love others; you must be so good that others too may love you.
- Try to console, encourage, strengthen, and enlighten those who are miserable, weak, or ill-informed. Get yourself equipped for this role.

LOVE ALL SERVE ALL
HELP EVER HURT NEVER.

CASE STUDY

The following data is from a chemical industry which manufactures a range of pigments for use in the textile industry. One particular pigment, digozo blue, is made by a well established process in a plant which has recently been renovated. During the renovation various modifications were incorporated, one of which made the agitation system fully automatic. Though this programme of work was very successful in reducing the number of operators needed to run the plant, the production of digozo blue has not been completely trouble-free since the work was completed. First, the anticipated increase in yield does not appear to have materialised, and secondly, several batches have been found to contain a disturbingly large percentage of a particular impurity.

The plant manager has suggested that the plant is unable to perform as well as expected because the agitator cannot cope with the increased capacity of the vessel. With the new control system the agitation speed is automatically reduced for a period of two minutes whenever the agitator drive becomes overloaded. The plant manager is of the opinion that it is during these slow periods that the reaction is unsatisfactory.

Whether his diagnosis is correct or not, there can be no doubt that these overloads do occur because each incident is automatically recorded on a data logger. The number of overloads which occurred has been tabulated by the chief chemist (production) in Table 1 for the first 50 batches produced since the renovation was completed. Also tabulated are the yield and the percentage impurity of each batch. The chief chemist hopes that the data in Table 1 will help him to answer several questions, including:

- a. If the present situation is allowed to continue what percentage of batches will contain more than 5% impurity?
- b. If the present situation is allowed to continue what percentage of batches will give a yield of less than 66%?
- c. Is the quality or the yield of a batch related to the number of overloads that occurred during the manufacture of the batch?

Table 1: Yield, impurity and overloads in 50 batches of digozo blue pigment.

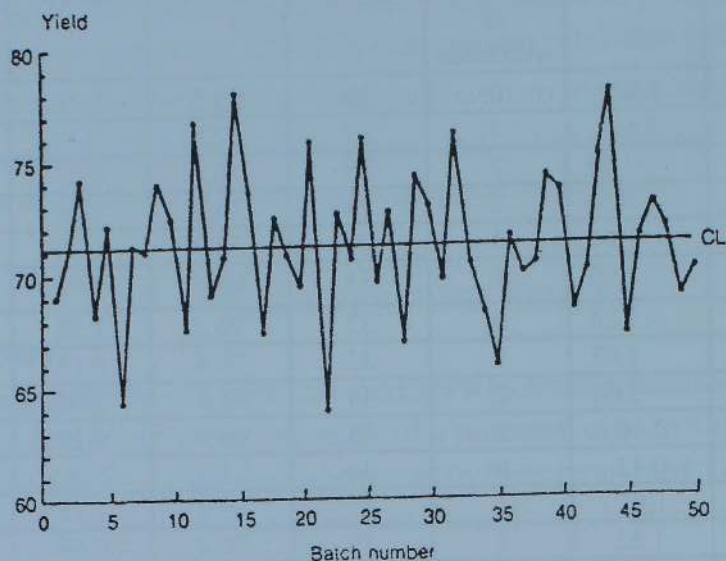
Batch	Yield	Impurity	Number of overloads	Batch	Yield	Impurity	Number of overloads
1	69.0	1.63	0	26	69.5	1.78	1
2	71.2	5.64	4	27	72.6	2.34	1
3	74.2	1.03	2	28	66.9	0.83	0
4	68.1	0.56	2	29	74.2	1.26	0
5	72.1	1.66	1	30	72.9	1.78	1
6	64.3	1.90	4	31	69.6	4.92	3
7	71.2	7.24	0	32	76.2	1.58	0
8	71.0	1.62	1	33	70.4	5.13	5
9	74.0	2.64	2	34	68.3	3.02	1
10	72.4	2.10	2	35	65.9	0.19	3
11	67.6	0.42	0	36	71.5	2.(X)	1
12	76.7	1.07	1	37	69.9	1.15	0
13	69.0	1.52	1	38	70.4	0.66	0
14	70.8	11.31	2	39	74.1	3.24	-3
15	78.0	2.19	0	40	73.5	2.24	2
16	73.6	3.63	2	41	68.3	2.51	2
17	67.3	1.07	1	42	70.1	2.82	1
18	72.5	3.89	0	43	75.0	0.37	0
19	70.7	2.19	2	44	78.1	2.63	1
20	69.3	0.71	3	45	67.2	4.17	2
21	75.8	0.83	1	46	71.5	1.38	0
22	63.8	1.38	0	47	73.0	3.63	4
23	72.6	2.45	3	48	71.8	0.76	2
24	70.5	2.34	0	49	68.8	3.09	3
25	76.0	8.51	5	50	70.1	1.29	0

When we attempt to answer questions like those above, we make use of statistical techniques which come under the heading of inferential statistics. To answer the questions we would need to infer the condition of future batches from what we have found when examining the 50 batches which constitute our sample.

A CONTROL CHART FOR THE MEAN YIELD

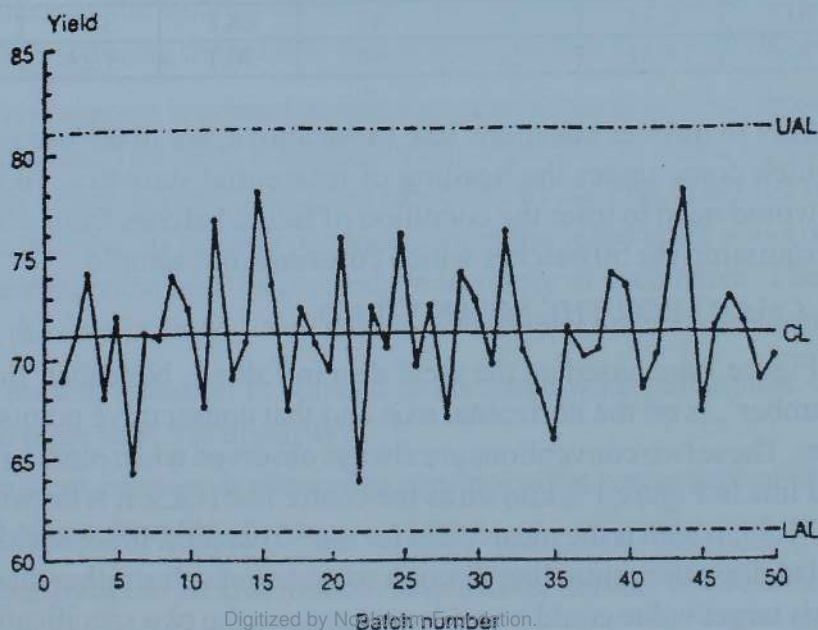
The points in Figure 1 are based on the yield data in Table 1. Note that 'time', in this case 'batch number', is on the horizontal axis and that consecutive points are joined by straight lines. These two conventions are always observed when plotting run charts. The horizontal line in Figure 1 is known as the centre line (CL). It is drawn through a yield value of 71.23, which is the mean yield for the 50 batches. In some cases it might be more useful to draw the centre line through some target value rather than the mean of the data. This target value could be midway between the two specification limits.

Figure 1: Fifty batches of digpzo blue pigment

If we now include two additional horizontal lines, our run chart will become a control chart; a 'Shewhart control chart for the mean yield', would be its complete title (Figure 2). The additional lines will be placed three standard deviations above and below the centre line. They are known as action lines or control lines. The standard deviation of the 50 yield values is 3.251. Thus the upper action line (UAL) is drawn through a yield value of 81.0 and the lower action line (LAL) is drawn through a yield of 61.5.

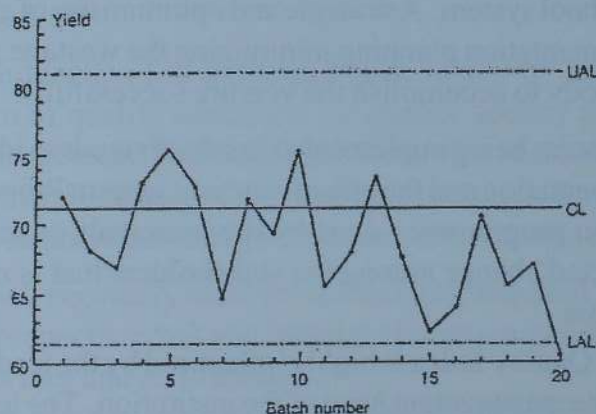
Figure 2: A control chart for the mean yield

What can be concluded from figure 2? We see that 26 of the 50 points lie below the centre line while 24 lie above. This should not surprise us. We would expect approximately 50% of our data points to lie below the mean if our data were coming from a normal distribution. We also note that all 50 points lie between the two action lines. This again should not cause us any surprise. With a normal distribution we expect most of the data to lie within three standard deviations of the mean. Finally, we note that the points fluctuate randomly, or unpredictably, with no discernible patterns in the data. Shewhart used the phrase 'in control' to describe any process that gives us data similar to that in figure 2.

If we removed the data points from Figure 2, or if we transferred the centre line and the action lines to a clean sheet of graph paper, we would have a control chart on which we could monitor the yield of future batches. This monitoring would be achieved by plotting on the chart the yield of each batch, as soon as this became available. Immediately after plotting a point we would make a decision as to whether or not a change in the level of yield had occurred. If the new point lay between the two action lines we would take no action, on the assumption that fluctuations within three standard deviations of the mean could be regarded as normal process variation. On the other hand, if the new point lay outside the action lines, we could conclude that the mean yield has changed.

Figure 3: The control chart in use

We can see in Figure 3 that the first 19 points all lie between the action lines. Thus no action is called for until we plot the point for batch number 20, at which time we conclude that the mean yield has decreased. The control chart has, therefore, alerted us to the need for a process adjustment. Obviously the chart does not tell us what to adjust or by how much. The action we take to increase the mean yield will be based on our understanding of the production process. It is important to realise that the control chart is operating in 'real time'. As each batch is produced we obtain a yield determination which is plotted as an additional point on the chart and a decision is made about the process, depending upon the position of this new point.

Strategic Leadership for Quality Education

Mr. Masilamani Pirabaharan

Introduction

Schools play the prominent role in the general education system in Sri Lanka. It is the responsibility of each school to work efficiently to achieve the aims of education policy through producing suitable and useful citizens to the society which is the backbone of the development of country. Implementing the syllabus designed by the National Institute of Education in proper way in the local school system is the main role of each school. To make the education process efficient and the output effective the schools have to perform a series of varied roles.

The fullest cooperation and unity among the stakeholders are the basis for this process. All the available resources should be incorporated systematically to achieve the ultimate goal of the school system. A strategic and optimum use of available resources through proper implementation planning minimizing the wastage should be adopted by the management body to accomplish the venture successfully.

Internal evaluation process being implemented in schools tends to identify the efficient functioning of implementation and the effectiveness of output. Proper implementation of internal supervision programme done by the principals of schools will help to bring about the expected change among the stakeholders that is necessary to reach the anticipated outcome.

School Educationally Quality Index is highly influenced by the leadership qualities of the principal as he is the management head of the institution. The leadership qualities possessed by a principal is a good indicator of the functioning of a school.

School leadership plays a significant role in determining the levels and quality of school improvement process and its outcomes. The position of the school principal is of a door keeper to change that means how he receives the guests and what are the arrangements made to welcome and how to please the guests. The school culture, practices and structure mainly revolve around the principals' qualities in the educational systems. The educational reforms and the fast moving technological era demand that the school leaders can only survive if they have strategic leadership qualities. They also require a strong vision for the institution. To achieve this vision, there should be a strong mission

with strategic working styles and measures. The leaders should have the vision, the ability to share the vision with people inside as well as outside the organization and inspire them to work jointly to accomplish the vision.

Strategic leaders are those who have different thinking powers than the ordinary leaders and far - sighted lenses and thought processes to any endeavor. They scan the current position of the institution with respect to its internal and external environment, anticipate change proactively, set goals and objectives, align the organization's culture to these goals and negotiate across a wide breath of stakeholders for the survival of the organization and its continuous improvement. They reflect on the strategies used for improvement and sustain the change in the complex and uncertain changing context. The purpose of the article is to explore and understand the principal's role as a strategic leader. It also aims at understanding the role of the principal's internal supervision practices and position with futuristic lens. Moreover, to understand the principal's powers to compete in a competitive situation in local school context and the strategies used to sustain in the education market.

Schools have the responsibilities to implement the national education policies successfully to lead the young generation towards the knowledge based society through bringing about the anticipated changes among them. The principals' strategic leadership qualities in internal supervision play an important role to maintain the quality of education.

The Ministry of Education has instructed each school by issuing clear guidelines to achieve the aim of quality education for quality society through the mission of Orientation of Management, Evaluation & Monitoring Mechanism to Assure Quality of Physical & Human Resource of the System of Schools, Strengthening Internal & External Evaluation process Based on Standard & Competencies.

To achieve the goal, necessary resource allocations, required training for principals and teachers and proper external and internal evaluation systems have been given by the relevant authorities and institutions.

But the expected outcomes and outputs are not successfully achieved due to various factors. Among the stakeholders of a school, the principal's role is prominent and complex to be performed to achieve the anticipated educational changes. The principal should possess strategic leadership qualities to perform his duties efficiently. So there is a need to study the strategic leadership qualities of the principals and the challenges they face in performing their duties efficiently.

Operational Definition

Instructional Leadership: Practicing and prospective instructional leaders who want to develop reflective, collaborative, problem-solving contexts for dialogue about

instruction. Some school leaders, though, have discovered ways to effectively integrate such leadership into their schools, and these methods are presented. It shows how the best principals encourage teacher growth and professionalism. Teachers described in detail the strategies, behaviors, attitudes, and goals of instructional supervisors that influenced classroom instruction. There are three fundamental themes of instructional leadership: talking with teachers, promoting teachers' professional growth, and fostering teacher reflection.

Educational Supervision: The process of improving the instructional strategies of the teachers in order to improve the learning of the students is called educational supervision.

School Supervision: It reflects changes and advances in the supervision of teachers, instructional development, curriculum development, and staff development. It comprises the Roles of the School Supervisor, Issues in Supervision, Leadership in Instructional Development, Helping Teachers Plan for Instruction, Helping Teachers Present Instruction, Helping Teachers with Classroom Management and Helping Teachers Evaluate Instruction.

Internal Supervision: Senior staff in the school involving in an evaluative process to assess the professionalism of the junior staff is internal supervision. It is a management process conducted on the basis of high interpersonal relationship among the school staff.

Principal's Leadership Qualities

The theoretical framework comprises the concepts of strategic leadership, strategic leadership qualities, the influencing factors and strategic leadership process. In addition to these, supervision, types of supervision, advantages of supervision and the modern trend of supervision being implemented in Sri Lankan schools are included in the framework.

A professional school principal is the educational leader and manager of a school, and is therefore responsible for the work performance of all the people in the school (i.e. both staff and learners). People are the human resources of schools. They use material resources (such as finances, information equipment, and facilities) to produce a "product", namely, the educated learner. One of the principal's jobs (the so-called principalship) is to help the school achieve a high level of performance through the utilization of all its human and material resources. This is done through effective and ultimately excellence in leadership. A principal's job is to get things done by working with and through other people. Studies of effective and excellent principals reveal that the major reason for principals' failure is an inability to deal with people. If the people perform well, the school performs well; if the people do not perform well, the

school does not. In this sense, the leadership task of school principals is of the utmost importance and is probably the most important element of the principal's role and/or task. School principals are essential to the success of schools of all types and sizes. This philosophical review of the literature, which draws its conclusions from recent "best practices" with regard to excellence in school leadership and the so-called "new" principalship, is an attempt to raise and answer some questions concerning new demands on the professional principalship in a changing Sri Lanka where educational reform is the norm rather than the exception.

Supervisory Skills

Glickman (1990) outlines four interpersonal approaches which are based on the theory of situational leadership. When working with individuals or groups of teachers, it will require decisive thinking to determine which approach is most suitable for each situation. These approaches range in nature from nondirective, to collaborative, to directive informational, to the strongest - directive control.

A collaborative approach is prescribed when individuals or groups have a balanced range of backgrounds (i.e., moderate expertise, low commitment, and high accountability). Three broad generalizations to note are: (a) Experienced teachers prefer the collaborative approach, (b) New teachers initially prefer a directive informational or collaborative approach, and (c) Teacher incompetence or situations that involve potential harm to students require use of directive control.

Conceptual and theoretical knowledge are as important as tacit and experiential knowledge. This issue refers to and highlights the importance of principals as life-long learners in the modern school. For Hill (1996), the central role of principals in the previous decade was the improvement of teaching and learning. Today, principals should spend more time establishing the appropriate preconditions and following through with interventions aimed at improving teaching and learning. In order for principals to be able to do this, they should be experts (or at least knowledgeable) in a variety of areas. Principals should also be less administrative and more orientated toward being educational leaders in the sense of being experts in teaching and learning, and in establishing an environment that facilitates this. These areas of knowledge, according to Hill (1996), include the following:

- ▲ Detailed knowledge about the individual and collective progress made by learners;
- ▲ Detailed understanding of the local context and background characteristics of learners;
- ▲ Detailed understanding of the preferred learning styles of learners; and
- ▲ Knowledge about different kinds of interventions and their effects on learner learning.

In essence, the principal's role in the new educational dispensation represents a balance between instructional leadership and management (Portin *et al.*, 1998). According to these authors, leadership deals with areas such as supervising the curriculum, improving the instructional programme of the school, working with staff to identify a vision and mission for the school, and building a close relationship with the community. Management, on the other hand, includes factors such as supervising the budget, maintaining the school buildings and grounds, and complying with educational policies and acts. When considering the changing role of the principal with regard to factors such as school-based management, it is often assumed that the principal is only a "figurehead" (Terry, 1999). This is not true for principals who take advantage of reform opportunities. New conditions and expectations in education can create new challenges and perspectives for the role of the professional principal. For effective principals in the ever changing educational dispensation, the challenge is to redefine the functions of leadership, since this is crucial for change to occur and to build democratic schools (Gultig & Butler, 1999). This means creating schools where more people participate in decision-making. In order to ensure success, it is important to develop the necessary democratic knowledge and skills to manage and lead democratically.

The principals are also expected to be more accountable and more responsive to community expectations, and to be able to lead a complex and substantial organisation (Senge, 1990). In this view, the management role of principals is undoubtedly important, but it is the principal as the educational leader that is dominant. With the increasing autonomy of schools, it is crucial not only that principals are experts in learning and teaching, but also that they have the leadership skills to utilize this knowledge to facilitate improved learning. Black (1998) distinguishes between three broad areas of leadership for the modern school principal, namely instructional transformational and facilitative leadership. Instructional leadership expects educational leaders to set clear expectations, and maintain discipline and implement high standards, with the aim of improving teaching and learning at school. This role describes the principal as a visionary, leading the school community in its development to use more effective teaching and curricular strategies, and supporting educators' efforts to implement new programmes and processes.

Strategic Leadership

The notion of "new demands" should be matched with the notion of "New professionalism". The notion of "Strategic intention" is helpful here, for one cannot specify clearly the particular strategies and particular practices that should occur in any particular school. Strategic intentions describe a process of coping with turbulence through a direct, intuitive understanding of what is occurring in an effort to guide

the work of a school. A turbulent environment cannot be tamed by rational analysis alone, so conventional strategic planning is of little use. Yet it does not follow that a school's response should be left to a random distribution of lone individuals acting opportunistically and often in isolation. Strategic intention relies on an intuitively formed pattern (i.e. vision) to give it unity and coherence.

But where do principals turn to for advice and who do they talk to with regard to this new vision in the principalship? There is a need for the existence of an outside agency charged with responsibility for reviewing school principal performance. Principals seldom know who to turn to for advice. In this regard the concept of a "critical friend" is important.

Modern Trend in Educational Supervision

The curriculum introduced to Sri Lankan schools from 2007 is skill based. In order to produce a future generation capable of facing the challenges of a dynamic and complex global society, it is expected to implement this curriculum through a student centred, activity oriented approach. We know from previous experience that even so optimistic a change cannot be easily institutionalized in the relevant organization. As this situation will apply in regard to the organization which we call a school, it is necessary to identify the problem areas that would be encountered in implementing the Curriculum. This in turn puts into bold relief the need for a well planned quality assurance program to derive the maximum benefit from the physical and human resources devoted to general education.

The process of evaluating the quality education has been introduced in educational supervision nowadays. A circular, No. 2008/06, dated 2008.10.03, on New Evaluation and Monitoring Programme for assuring the quality in education was sent by the secretary to Ministry of Education to all school principals, and Divisional, Zonal, and Provincial Directors of education. Activities to be carried out at school level, divisional level, zonal level, provincial level and national level are clearly mentioned in this circular. Internal supervision practices are also given in it in detail.

The available human, physical, financial resources of the particular school must be utilized efficiently to achieve the aim of education through organizing suitable activities in order to discharge a quality service to the stakeholders. The purpose of the supervision process is to assess the degree of quality of education has been achieved.

The quality indicators can be used not only to determine the state of being of a particular school but also to make evaluation tools. Quality assurance satisfies the stakeholders as a result of the efficiency and effectiveness. Quality assurance encompasses the seven characteristics; performance, reliability, features, conformance, durability, serviceability and aesthetic and all these characteristics should be found in each and

every educational activity. By ensuring all these quality features in classroom teaching learning process the achievement level or the output of the students heightened through improved teaching learning activities.

Domains to be evaluated in Quality Education

When the objectives, resources, activities and various variables at play are considered, the school is indeed a complex institution. All these aspects are inextricably intertwined. However to facilitate evaluation all these aspects have been identified under the following domains:

1. General Management
2. Management of Physical and Human Resources.
3. Systematic curriculum Management and Evaluation at Class Level.
4. Management of Co-curricular activities.
5. Student Achievement
6. Student Welfare
7. School and Community.
8. Development of Students Towards a Knowledge Based Society.

Standards have been set under each domain and relevant indicators have been formulated related to different levels of the standards. Hence the quality standard and level the different domains achieve in this way will be decided. What happens here is not an awarding of marks, rather, the marks that the level reached under the indicators deserves would be determined.

Internal Supervision in Schools

The plan for internal supervision should take into account the number of officers available and the time they can devote, the types of schools, the curricula, resources available numbers of teachers and students. Further, in organizing evaluation activities, after a perusal of previous evaluation reports, the domains to be evaluated should be decided, the standards appropriate to each domain and the indicators to reflect the standards should be selected. When it is seen that the entire school should be evaluated, the officers and the time required should be decided in planning the exercise. The marks received for the indicators determined for the different domains covered in the evaluation can be converted into a percentage form. The total picture can be presented in percentage terms by combining the domains. If a particular school is to be subjected to a specific evaluation, the date and information generated through the internal school evaluation based on standards can be used.

Conclusions

There are some key messages that emerge from this article. Firstly, the vitally important role of the principal is as a professional leader. Secondly, ownership and involvement in the process of evaluation and improvement (particularly of ownership at the school level where the real action and responsibility take place) is important. Thirdly, strategic thinking on the part of the school leaders and their staff is essential.

This incorporates a rigorous approach to planning and implementing future teaching and learning activities with their basis in well-planned and systematic evaluation of achievement, growth and effectiveness. The role of the Sri Lankan school principal has changed dramatically and leadership is of the utmost importance in the new principalship. In meeting new challenges, school principals should accept the realities of these changes and demands in the principalship, but, even more importantly, should act in a way that takes account of the character of the world that is emerging.

Current pressures on schools mean that principals should be sophisticated users of knowledge. Increased use of management in the information systems in schools is forcing school principals to become also information managers. A greater emphasis is placed upon principals to be learning experts. This role is broader than earlier conceptions of principals as instructional leaders only. Principals have to seek out and keep abreast of current research and knowledge on learning and teaching, and they have to be able to create the conditions for their schools to take advantage of this. Through the efforts of principals, specifically as leaders of excellence, schools fulfill their service objective to educate. In this regard it is important to state that every principal's goal is to ensure high performance from all stakeholders in the school in achieving this important objective.

As the new millennium stretches before us, the principalship is more vital than ever. What is certain is that things will not get easier. Principals will continue to find themselves constantly struggling to make the best of funding mechanisms, to ensure that professional standards are enhanced and to manage their multifaceted jobs with increased work hours. Leadership and strategy are vital for the principal who faces the challenges of the future. The task of professional principals as leaders and strategists in creating better and excellent schools never ends. The words of an Arabic poet are perhaps appropriate here: "I'm here to watch the new day dawn and not to see it end".

References

1. Cooper J.M., ed., 1984. Developing Skills for Instructional Supervision, NY Longman Inc., New York.
2. Hunter M., Educational Leadership 1980. Six Types of Supervisory Conferences.
3. Natriello, G. 1982. The impact of the Evaluation of Teaching on Teacher effect and Effectiveness:
4. Paper presented at the annual meeting of American Educational Research Association, New York.
5. Stoller, N., 1978. Supervision and the Improvement of Instruction, NJ: Educational Technology.
6. Cheng, Y.C (1996). School Effectiveness and school based Management: A Mechanism for Development, London: Falmer Press.
7. Principals in Hong Kong: Implications for Teachers and Principal Education, Asia-Pacific Journal of Teacher Education.
8. Lipham, J.A. (1964). Leadership and Administration, In D. Griffiths (Eds), Behavioral Science and Educational Administration, Chicago: University of Chicago Press.
9. Murphy, J., and Hallinger, P. 1992. The Principalship in an era of Transformation. Journal of Educational Administration.

Quoted as

Dr.V.Thiyagarajah is a very dedicated and committed personality. His services to the Lions association have been very commendable. He has also spearheaded many major services projects in the Jaffna peninsula in the past.

Lion.S.Sivanathan MJF,
Lion clubs International District Governor 2004 -2005

The activities of Dr.Thiyagarajah are manifold. As a successful professional doctor he renders yeomen service and his special interest is to provide the required 'nedi care' to the patients in the remote backward areas, where health facilities are not available.

S.Paramanathan,
President, Consortium of Humanitarian Agencies,
Jaffna District.

Language Acquisition in the context of English as a Medium of Instruction

Mr.Sivasubramaniam Mugunthan

Generally, scholars believe that education is a tool to create various faculties for building the society and the nation. Every attempt is made for developing the multi-personalities during the process of education. As a matter of fact, the aim of education should satisfy the needs of the society. In this regard, English as a medium of instruction in schools, is expected to meet the most of the needs of the society in terms of giving better employment and higher education.

The apparent drawback in the medium of instruction in Mother tongue makes mismatch in between education and employment whereas the medium of instruction in English may be a solution to match education and employment.

On the other hand, in an education system riddled with inequities, language can also be an obstacle that comes in the way of learning. Educationists agree that it's best to teach in the child's mother tongue, but the issue is a complex and emotive one, given the diverse number of languages and dialects in the country and the attendant linguistic chauvinism that politicians are eager to exploit for their own gains. English, considered the passport to social mobility, is meanwhile becoming the preferred language of instruction among parents, many who even put their children in schools only because their signboards say 'English-medium'.

As a researcher involves in training teachers of English Medium for the schools from Jaffna National College of Education and as the recent recruitment of English medium teachers is done from the National Colleges of Education, the writer wants to identify the problems in reintroducing English as a medium of instruction to evaluate the process of English medium instruction in Jaffna Schools.

Theories relevant to Language Acquisition

It is very important for a teacher to understand language theories, related to his/her investigations. They would support a researcher to hypothesize his/her concepts and have an insight into the area of research in relation to these language theories when implementing his/ her research. Many language theorists have presented different opinions according to their researches. In this essay the researcher focuses on Schumann's (1978) the acculturation model to understand the link between language,

society, culture and the language learning. Schumann shows, despite ample learning opportunities, one adult learner did not progress beyond the early stages in acquiring English structures. He further reveals that a learner possesses some needs that exist at a deep psychological level as well as at a superficial transactional level.

Schumann(1978) in his 'The Pidginization process: A model for Second Language Acquisition (SLA),' explains how expansion of functions of Mother Tongue (L1) would lead to a corresponding growth in linguistic forms. Redundancy would increase obligatory tense markers, and other grammatical functions would emerge, and the lexicon would expand. He says when the first generation children of pidgin speakers learn, the parents restrict pidgin as their Foreign Language(FL). Later on, he argues that the complication and expansion that takes place in SLA is motivated by learner's goal of increasingly conforming to the Target Language(TL).

He further claims that the degree of elaboration observed in later stages of Intended Language (IL) development will be a function of the same social and psychological variables that initially produce pidginization. Collectively one large casual factor in SLA, made as acculturation, is roughly explained as the process of becoming adapted to a new culture. Schumann's (1978) explains that in type one acculturation, learners are both socially integrated into the TL group and psychologically open to the TL. In type two 'acculturation', learners are socially integrated and psychologically open, but also consciously or unconsciously wish to adopt the life style and values of the TL group.

Schumann (1978) further stresses that social and psychological aspects have contacts with the TL. Group alone (i.e. type one acculturation) is the essential condition for SLA. According to Schumann (1978), a wish to become one like the L2 speaker is not necessary. However, Brown (1980) argues that it has not been empirically tested. He further reveals that acculturation model has three problems. First, he maintains that since no reliable and valid measures of psychological and social distance exist, this model might be testable in theory but not in fact. He further says that many researchers who conducted case studies in America and Europe proved that acculturation model was not up to the standard. He argues that studies conducted by those researchers on instructed FL populations (who learned much of their own countries) are strictly irrelevant as tests (although valuable for other purposes).

Since the acculturation model is intended to apply only to immigrant groups acquiring a L2 naturalistically as the TL, Brown (1980) further reveals that a number of researchers have found little or no relationship between those psychological factors and achievement. According to him, the third problem with the acculturation model is that the model makes "falsification impossibilities". He says, although Schumann (1978) repeatedly claims that individual psychological factors are important in cases

where group level social factors under determine the prognosis for success, he actually allows for other possibilities which predict every possible learning outcome holding that psychological factors can override social ones.

In the same way, Oller (1981) argues that, "Unlike measuring language proficiency, the measurement of social-psychological variables is "necessarily inferential and indirect".

According to Oller (1981), what usually transpires is that researchers administer carefully designed questionnaires to subjects. Subjects are asked to rate themselves according to certain scales or as to what extent they agree or disagree with certain statements. Hence obtaining reliable and valid measures is dependent upon learners 'self-awareness' and candour. If once, respondents answer a question having to do with a particular attitude one way, they are likely to answer all other questions they perceive to prove the same attitude in the same manner. He concludes by suggesting that the findings concerning social-psychological measures may be due to learners' intelligence and language proficiency.

LittleWood (1996) in his 'Foreign and Second Language Learning' discusses that a person is motivated by real communicative needs. These needs, he shows as functional needs and social needs, which overlap sometimes. Functional needs are mainly to carry out transactions efficiently and social needs are mainly for the learner to integrate satisfactorily with the L2 community.

Spolsky [1985] shows a model of SLA based on cognitive process. He emphasizes three conditions that apply to SLA.

- Necessary conditions
- Gradient conditions
- Typicality conditions

Input, motivation and practice opportunities of TL are focussed as 'necessary conditions'.

Likewise, Anderson (1983) describes three stages of skill acquisition. They are the cognitive, associative and autonomous stages. One can memorize vocabulary and the rules of grammar when he/she needs to learn to speak L2 or learn from observations. He further explains that the knowledge by itself is inadequate for skilled performance since the performance at this stage is very deliberate and tends to be laden with errors. Littlewood (1988) reveals that two concepts could be discussed under acculturation where SLA is concerned. According to him, these two concepts namely instrumental and integrative motivations are important. Halliday (1986) states that learners should understand exactly what Ideational and Interpersonal meanings are possible in L2.

But he emphasizes that the learners need not worry about rediscovering these two metafunctions. He further explains that it is grammar which allows people to express both of these meanings simultaneously.

Lewis (1993) claims that if learners mastered the underlying grammar rules of the system, they could produce correct sentences.

Lightbown and Spada (1999) say that naturalistic approach to language learning is very much influential in supporting communicative, content based and task-based instructional programmes. They further claim that when learners are given opportunities to engage in meaningful tasks, they will adjust their language in a way that leads to mutual understanding. This allows learners to acquire the words and grammatical structures of the language.

According to Schumann (1978) there are two factors that affect a learner's learning process, namely, the social and psychological aspects. Despite heavy criticism against the theories of Schumann (1978), he still remains positive in the teaching-learning environment.

This research is also mainly based on the two factors social and the psychological distance. Schumann further claims that there are seven categories of socio-cultural factors and four main psychological distances.

Socio Cultural Factors (Social Distance)

1. Social Dominance Patterns

If the L2 learning group is politically, culturally, technically and economically superior or consider themselves superior to the TL group, they will not be involved to learn the language. L2 learning will be facilitated if the two groups are roughly equal in social dominance pattern.

2. Integration strategies

There are three main strategies under this topic.

1. Assimilation
2. Preservation
3. Acculturation.

If one is involved in giving up one's life style and values in favour of another, it is called assimilation. If one maintains one's own culture, it is called preservation. Acculturation means a compromise procedure of adapting oneself to the way of life and language of the TL group.

3. Enclosure

The amount of sharing of such social constructs as schools, churches, recreational facilities, professions and trades that the L2 learning group shares with the TL group is the enclosure. This sharing enhances contact between the two groups and constantly facilitates the language learning process.

4. Cohesiveness and size

If one group tends to be always together to such an extent as to separate itself from the other group, then its lack of cohesion will make language learning difficult since it gives rise to social distance between the two groups.

5. Congruence and Similarity

If the language, life styles and values of the two groups are similar and the languages belong to the same language family, the groups will share a common core of cultural features. These will enhance points of contact between the groups, and language learning will be facilitated.

6. Attitude

For language learning to be made easier, it is important that the members of the L2 learning group hold positive ethnic stereotypical attitudes towards the TL group. If they hold negative attitudes, then social distance can emerge and set up obstacles to effective language learning

7. The intended length of residence

The researcher will analyze the collected data in detail, comparing and contrasting them with the above mentioned Schumann's seven socio-cultural factors, under social distance in chapter 04. Schumann (1978) also shows under psychological distance that there are some psychological factors that affect the language learning process. He claims that Social factors are primary and the psychological factors come into play in cases where the social distance is indeterminate.

Psychological Distance

Schumann(1978) claims that there are four main factors that are called psychological or affective factors.

1. Language Shock
2. Culture Shock
3. Motivation
4. Ego Boundaries

Language Shock

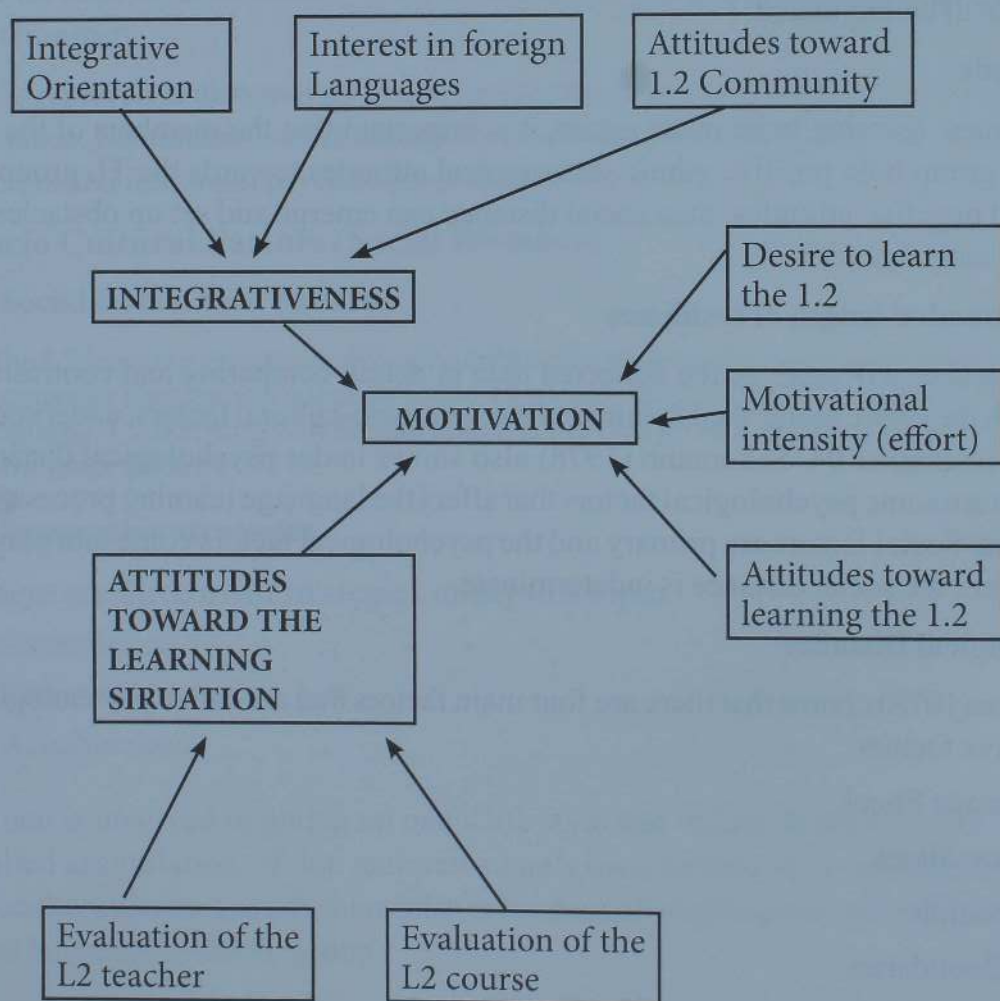
If a person communicating in a new language experiences feelings of anxiety, doubt and confusion, that person is deemed to have Language Shock.

Culture Shock

Culture Shock is claimed to be the disorientation encountered upon entering a new culture.

Motivation

Motivation is related to the learner's reasons for attempting to acquire the L2. Motivation could be categorized as two types, viz, integrative motivation and instrumental motivation. Learners with integrative motivation would want to learn the L2 in order to meet with, talk to, find out about and perhaps become like, speakers of the TL. But learners with instrumental motivation would want to learn the language for utilitarian reasons like passing exams, getting jobs etc.

Ego Boundaries

A learner's learning is concerned with self-esteem and self-image. In this context, the feelings like 'How do I feel myself', 'Who am I', could be in this category.

Pidginization Hypothesis

Whether the person has extroversion, introversion or inhibitions are considered under it.

Where there is little social distance there will be a good learning situation, claims Schumann (1978). The social distance, determines how much of the 'input' is converted to 'intake'. Schumann claims that when social and psychological distances are great, the learner fails to progress beyond the early stages and his/her language is pidginized. He names it as 'pidginization hypothesis'.

This controls the level of input the learner receives. It also reflects the functions, in which the learner wishes to use the L2 - communication, integrative function and expressive function.

Dornyei (2001) also discusses psychological factors of a learner and shows how a learner's learning is determined by healthy self-respect and need to have self-confidence. He further says self-esteem and self-confidence are like the foundations of a building. Likewise, when learners lose faith in their capabilities, their learning collapses. In contrast, when a learner has a strong sense of self-efficacy, it enhances his achievement, assisting him to approach threatening situations with confidence.

Byram and Feng (2004) maintain that the aim of the language learner is not only to develop his/her linguistic competence but also his/her culture awareness and intercultural competence. In Mexico, in a seven week language study programme, the researchers found out, that a high level of positive attitude of students towards their host culture developed their learning motivation.

Research of Maslow's (1970) on the needs of hierarchy for general human motivation focused on basic human needs is very significant. He distinguished five needs.

1. Psychological
2. Safety
3. Love
4. Self-Esteem
5. Self-actualization.

The above illustrates how far various factors affect the L2 learning Context of the L₂ Learning focuses the relevant information in detail in relation to motivation and psychological problems of the students.

The above discussed psycho- socio problems regarding SLA have been explored by some researchers. Nevertheless, it is believed that the same factors in Sri Lankan environment require more researches. Most of the theories have been developed in Europe where mostly the L1 is English. Another important factor is the psycho-socio culture of Europe is completely different from that of Sri Lanka.

‘English Medium’ had been once compulsory because of colonization. After that, it became an issue in the field of education. Once again, it seems, it is being implemented, as if it were compulsory in a society where number of international schools is increasing rapidly. So for a research, not only the SLA but also the English medium will be a ‘challenge’. Since not many researches have been conducted into the psycho-sociological factors related to English medium. Different theorists have formulated different approaches; social, cultural, psychological, personal, interpersonal etc, in SLA. This article further intends to explore their veracity and applicability in the Sri Lankan context.

With the help of the above facts and learning theories on English Language Teaching and Learning process, Teachers have to identify and select suitable setup to bring the idea into reality. The curricular activities, Co-curricular activities and extra curricular activities are used in the context of schools such as annual English Day. Exhibitions, Debate, Story telling, Various role play with different themes and so by means of these activities, Schools will be place to acquire English Language.

References

- 1) Anderson, J. R. (1983). The Architecture of Cognition. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- 2) Brown, H.D. (1980). The Optimal Distance Model of Second Language Acquisition. *Tesol Quarterly* 14. P.157-164.
- 3) Byram, M. & Feng, A. (2004). Language Teaching. The International Research Resource for Language Professionals. London. Cambridge University Press.
- 4) Gardner, D. & Miller, L. (1999). Establishing Self-Access from Theory to Practise. Cambridge. Cambridge University Press.
- 5) Halliday, M. A. K. (1986). Language, Semiotics, Ideology. Sydney: Sydney Association for Studies in Society and Culture.

- 6) Lewis, Michael (1993). *The Lexical Approach*, Hove: Language Teaching Publications.
- 7) Littlewood, W. (1996). *Foreign and second Language Learning*. London. Cambridge University Press.
- 8) Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. Newyork. Harper & Row.
- 9) Oller, J. (1981). *Research on the Measurement of Affective Variables. Some Remaining Questions.* In Anderson, R (ed). *New Dimentions in Second Language Acquisition Theory*. pp.
- 10) Lightbown, P.M., Spada, N. (1993). *How Languages Are Learned*: Oxford University Press.
- 11) Schumann, J. H. (1978a). *The Acculturation Model for Second Language Acquisition*. In R.C. Gingras, Ed., *Second Language Acquisition and Foreign Language Learning*. Washington, D.C.: Center for Applied Linguistics, 1978. Retrieved August 24, 2010 from <http://www.humnet.ucla.edu/humnet/teslal/jschumann/publications.htm>.

Community Language Learning through Culture: A Theatre –based Approach

Dr.Kandiah Shriganeshan

1.0 Introduction

When the Sri Lanka Government introduced the English medium education in early 2000 there were criticisms about the progress of the students' language proficiency in English. English medium education was introduced in Vavuniya in 2002 first at Rambaikulum Girls' Maha Vidyalayam. in the same year and Vavuniya Tamil Madhya Maha Vidyalam in 2003. Since there was a problem of English language proficiency of the Grade Six, Seven and Eight students especially in their speaking skills, a preliminary research was conducted by me for three weeks using theatre techniques to promote their speaking skills. It was followed up with a major research with the Grade six students of Vavuniya Tamil Madhya Maha Vidyalam. The research project went on for three months with the use of theatre techniques in the classroom to promote speaking skills. It was so proved that the students' language proficiency developed during the three months the use of theatre motivated the students to use the English language when they had conversed in groups to work on the task and perform it in the classroom. An ethnographical methodology was adopted to do the research in order to understand the students' socio, economic and other related issues. In the present study too, the researcher is to adopt the same method to study a new group of students from another part of Vavuniya district and this particular group of students are from the very difficult areas and moreover they had lived through the recently concluded war (ended in 2009). There are five schools conducting bilingual education programme in the Vavuniya North Zone. Since the importance of learning English is realised at national and international levels the promotion of bilingual education would lead the Vavuniya district a long way. Hence, the research project gets the significance.

The objectives of this research are:

- To find out the problems of the students in learning English
- To establish the concept of using culture based-theatre techniques to promote English proficiency among the students.

The study continues to describe the review of related literature and methodology, research design, analysis and discussion and findings and recommendations in the sections that follow.

Theatre in Education

Theatre is a form of communication, a vehicle for the expression of different views and an artistic instrument for entertainment. It involves audience and participants in the traditional and modern sense. In traditional theatres, spectators were able to join in the songs, dances and interactions and in modern theatres too, spectators are expected to participate. From theatre productions modern day dramas developed. Drama is an advanced form of theatre with language used in literary sense.

The term 'drama' derives from the Greek word 'dramenon' meaning 'deed', or 'action', or 'to do' and 'Theatre' from the Greek word 'theatron' which literally means 'a seeing place' or 'a place of

viewing' and includes all the aspects related to drama and its production. Theatre is perceived as an ever growing and heart-appealing phenomenon in the South-Asian context. There are so many traditions in the theatrical world, which are very much appealing to the students in South Asia. In Sri Lanka too, students are interested in the theatrical traditions.

Drama is the developed form of theatre with more emphasis on language. In the modern world, theatre has been used for a variety of activities such as educational purposes, therapeutic purposes, social services, political propaganda, developmental projects, environmental safety activities etc by various forces. In modern times, different theatres have been developed by different people like Epic Theatre by Bertolt Brecht, Poor Theatre by Jerzy Grotowski, Environmental Theatre proposed by Richard Schechner, Theatre of Cruelty by Antonine Artaud, Invisible and Forum Theatres by Augusto Boal and the Community Theatre by Alexander Drummond, Ngugi wa Thiong'o, Eugene van Erven and others. Likewise, in Education also there are theatre movements to promote education through theatre and drama.

Use of Different Theatres in Language Education

Dramas are realized primarily through theatre productions. Further, using plays for language communication is not so helpful with students who have a low command of the language. Moreover, students' affective factors can be lowered only through engaging them with theatre activities. Theatre in Education (hereafter TIE) can help explain a subject area, help students with special needs and be exciting and full of fun. (O'Toole, 1976, p.49- 51). McCafferly et al., (2006) emphasizes that the educational system should promote co-operative learning. Theatre will provide an opportunity for everybody to work together and learn.

Story theatre (Hines, 2005) deals with using only the story genre for producing a theatre activity; 'Readers theatre' (Martinez, Roser & Srecker, 1999 and Liu, 2000) confines its studies with interpretation of the scripts and dramatized reading; the Magic 'if' theatre (Via Richard, 1987) concentrates on using theatre activities for removing tension in language development. The Theatre form is full of vigour and activities, accommodating all the literary and cultured elements. Imitating, acting, creating, criticizing, interpreting and expressing views and ideas through the use of language, making use of space for discussions, debates and establishing points of view, incorporating social, political, cultural and economic aspirations of the participants into the themes and plots, accommodating all the possible moral, psychological, social and spiritual reflections through characterisation and sketching out characters and fixing them in a proper context and using music and spectacle for mood creation and visual effect respectively can all be possible in the use of theatre. Besides, students' affective and social factors, cultural patterns, norms and social conventions, previous knowledge of local culture and drama and theatre forms, and the use of first language/ mother tongue could find a space in the use of theatre in English classrooms. The role play uses preselected cultural typologies (some might call them cultural stereotypes) on students from various linguistic and cultural backgrounds and includes information related to nonverbal communication such as eye contact, silence, head nods, and physical proximity (Kumaravadivelu 2008 p.116).

Scaffolding in Theatre Tasks

According to educational psychology learning is a process in tune with the cognitive maturation of an individual (Piaget & Inhelder, 1969). Bruner (1986) sees language learning as one dimension of learning and his theory of Language Acquisition Support System (LASS) is the network of social relations that enables cognitive maturation. The social relations who help humans to learn and who guide them through this learning are elders, peers and teachers.

Since language is a facet of cognitive maturation this can also be developed in a theatre workshop where tasks can be initially negotiated between the students and the teacher cum facilitator and worked out in groups with the help of the teacher and more able peers. Furthermore, the knowledge of L1 culture, literature (poems, plays and stories) and theatre aspects and techniques will act as a scaffold in play production. Through conversation and dialogue student can have a meaningful discussion and engage in a dynamic and active participation. Such interaction has to be meaningful.

Language Enabling Classroom Dynamics and Learning Communities

A theatre workshop which is primarily concerned with language enabling cannot begin at zero level. Thus, it must identify the proximal task zone for development to take place. It also needs to keep in mind the social dynamics of the classroom and identify ways in which the learning community can co-construct language, make meaning, take part in a shared dialogue and grow linguistically as a result of this experience.

A Methodology for Providing Space for Oppressed Voices

Through conversation and dialogues students can participate in a meaningful discussion and become active and dynamic in their participation. Such participation is dialogic in nature. In it, the speaker encounters the consciousness of another speaker in a dialogue which is full of conflicts, confrontations, agreements and disagreements. This dialogue which must lead to consensus is neither an argument nor a negotiation but a consciousness of the Self and the Other.

In the theatre workshop visualised for Sri Lankan students, this Bakhtinian concept of providing space to the other is dovetailed with the Freireian concept of 'Dialogue' where silenced voices of the classroom are given an opportunity to be heard. It is felt that a theatre workshop can function as a place for oppressed voices to be heard. Friere's problem posing pedagogy can be employed to reinterpret the classroom pedagogy as equal to all. Rather than adopting a banking concept of education, a negotiated liberating pedagogy will result, which in turn will lead to more communication and more opportunities to later use of the language so acquired in society for genuine meaning making (Freire, 1972, p.76-81).

Culture-sensitive Features of a Theatre Workshop

All classroom tasks in general and theatre workshop tasks in particular need to be extremely culture-sensitive. Thus an adaptation of CLT tasks into theatre- tasks must take this idea also into account. Holliday (1994) argues for the existing communicative approach to be enhanced with culture-sensitive features to achieve the appropriate methodology for a particular group of students. To identify the culture-sensitive features and understand the classroom culture he recommends engaging in ethnographic action research (p.160). Thus, the teacher should be able to understand the classroom culture in order to motivate the students and tap their natural resources for communicative competence.

Research Design and Methodology

The Vavuniya North Educational Zone which covers a land area of 1266 square km was set up in 1999 in the northern part of the Vavuniya District situated in the southern border of the Northern province of Sri Lanka as part of major reform in educational administration. Thus, the former Department of Education of the Vavuniya District was divided into two educational zones namely Vavuniya South which accommodated all the schools in the Government-controlled area and the other one, Vavuniya North which was formed with all the schools in the war-torn areas.

From the inception (1999) the Zonal Educational Office was functioning in a school in the Vavuniya South Zone due to the war. Many schools were displaced. The students of the area were under continuous

threat of displacement and the students could not carry on their education in a peaceful manner. But after May 2009, things started to take a different turn with the conclusion of War. People returned to their homes and got themselves resettled and the schools have been reopened and the educational activities of the students resumed. The Zonal Office started functioning in a new building constructed at Puliyankulum and the educational activities have got expedited. New systems were introduced. One of them was the Bilingual Educational Programme introduced in five schools of the Zone in 2011. They are as follows:

1. V/Omanthai Maha Vidyalayam
2. V/Puthukkulum Maha Vidyalayam
3. V/Kanagarayankulum Maha Vidyalayam
4. V/Kidachuri G.T.M.School
5. V/Olumadu G.T.M.School

Although normalcy resumed the people had to struggle for their daily livelihood as most of them are farmers engaged in paddy cultivation. In the midst, schools were screwed to put them on full swing with their educational activities. However, the school principals faced an acute shortage of teachers for important subjects. In this background, the principals of the above five schools were very keen in continuing with the bilingual programme.

I continued to meet the Co-ordinator of the Bilingual Programme during the months of January and February 2011 and questioned him on the students' proficiency and the availability of qualified teachers in the respective schools. I met the students in the months of March and May 2011 and identified the difficulties of the students in learning English and continuing their bilingual education. I visited the schools at Omanthai, Kanagarayankulum, Olumadu, Kidaichuri and Puthukulum in the months of June, September and November 2011 and studied the socio economic aspects and how the teachers ran the programmes. As per the mode of the research study the researcher tried to live with them by making frequent visits to their schools and inviting them for workshops. The researcher organised workshops at Pulliyankulum in March, May and November 2011. The students, thirty-nine in number in the Bilingual programme from five schools in the zone were invited to follow the six workshop-programmes (Two-days each). The researcher had Interviews with the students, teachers, Principals, Zonal Director of Education, Deputy Director of Education (Development), Co-ordinator for Bilingual Programme and some parents. The researcher used his diary for making notes, and questionnaires were issued and collected from the students and teachers after the workshops. Further, video recordings of the workshops were also used for analysis in the next section.

Analysis and Discussion

Students were taken out of the classroom format and accommodated in a hall in a circle format to make them active with the theatre techniques. At times, they were also taken out of the hall in the open air for some theatre games and exercises. Thus the monotony of the students was avoided and interest was created to learn more. The researcher used songs from the audio played and in his own voice to get the students involved in the lessons. Also multi-media projector with speaker boxes and over-head projector were used to show visuals in order to kindle students' motivation. Some lessons from English, Maths and Science text books were introduced using the above gadgets. The aim of the project was to promote the proficiency of the students.

Many students were interested in speaking out. They were motivated to describe their family background with the names of their respective parents and teachers and to express their feelings and comments about the programme (diary notes, 28.04.2011).

The former Co-ordinator of the Rambaikulum Girls' Maha Vidyalaya recorded his comments in an article that appeared in the Centenary Volume of the Omanthai Central College (2011) under the title 'Blooming Thoughts on the Grade Six English Medium (bilingual) Seminar held at Puliyanakulam Education Office March 28th and 29th of 2011' as follows:

The workshop was very fruitful for various reasons.....

The activity based, dramatized and 5 E based teaching methodology adopted in the workshop paved the way for the teachers of those participating schools to gain confidence in marching forward in their goal of teaching those children successfully to do some of their subjects in English from Grade Six.

The students and teachers were opening their mouths to interact very effectively and efficiently.

(Centenary Volume, Omanthai Central College (2011))

With regard to the teaching of Science and Maths, it was identified that the students found it difficult to relate the concept with the English vocabulary found in the book. They had to be helped with identifying the key words, using the dictionary and to elaborate the key words and involve themselves with them. For example, to teach 'Decimals' students were guided with concept formation using concrete examples from day to day life. Likewise, to teach circles, squares, triangles etc teachers used models to get the concepts formed in their minds. There are techniques like concept mapping and brainstorming which are helpful to relate and understand the subjects to life.

As these students come from a very difficult background they did not have the environment and awareness to get a clear picture of the subject areas. For example, to teach words like thermometer, stethoscope etc. teachers can relate the students' experience with regard to their visit to a hospital or a government dispensary. The workshop used the video CDs to show the places with modern equipment in order to help them have some visual understanding of the subjects. From a teacher's comment after the workshop:

It was very interesting that the students had a chance to see the Maths models and made it their experience through video scenes. Now they will understand the subjects.

(Teacher's comment in the questionnaire, 22.11.2011)

The English language proficiency of the students improved with the help of theatre techniques. Students were taken out of the classroom and got involved with physical exercises with commands in English. They were also interested in participating in games and mirror images which are theatre techniques.

Their involvement was very high due to the interest created by the games and theatre used in the workshop. Every time they come to workshop they like the songs, actions and games in the open air and in the workshop hall. (Co-ordinator/ Bilingual Programme 22.11.2011).

The subject teachers and teachers of English were also witnesses and participants as well as assistants to the workshop. Their comments after the final workshop were appropriate at this juncture to be included in this report.

I think drama is used as an activity for movement and it will give them a chance to practice to the student. It would be an advantage because students do the activity and automatically it will enrich their language proficiency of English (A teacher's comment 22.11.2011)

Teachers got interested when the workshop tried to tap the students' talents in drawing and narrating stories in English. One of the teachers who watched the students involved in activities and conversations in group and pair work asked for more activities related to drawing and narrating stories.

Conversations by students are interesting because students try out something ...ask them to draw pictures and ask them to tell stories by using the pictures (A teacher's comment on 22.11.2011).

It can be noted that the ability of speaking is somewhat improved as they are motivated in groups to take part in role plays. Introducing each other, questioning about their reason for absence from the school, asking for more details about the lessons, schools and teachers are some of the contents of the dialogues. From the observation and the comments by the teachers and students it is understood to what extent they were involved in their dialogues.

Today's workshop is very different. It is very useful. Increased the dialogues

(A teacher's comment on 22.11.2011).

The students' performance in writing was observed through various activities. One of them was to check their responses in special writing tasks. It was very promising. The other mode of assessing their writing skill was to see through their feedback sheets which improved from writing in Tamil to putting it in both Tamil and English and towards the final workshop they put their comments completely in English.

Out of thirty nine students only two students had the facility of watching television and five of them have access to listening to the radio. 90 percentage of the parents were farmers and other ad hoc labourers, millworkers and small businessmen. No one is able to get assistance with regard to English education. They all have to depend on the teachers. But schools are able to manage with one teacher for each subject (Maths, Science and English). Teachers commented that they try their best to deal with the subjects but the students do not have any background to get further assistance for improving their English language proficiency. The future of the Bilingual Programme depends on the motivation given by the Zonal administration, Principals and the teachers at the respective schools.

Findings and Recommendations

The bilingual educational programme introduced by the Vavuniya North Zonal Educational Office faces difficulties due to the problems of teachers' transfer in the year 2012. Already some students three in number, have left the programme as they could not cope with the programme. There is no help from the parents, neighbours or tuition teachers who are not available in the Vavuniya North Zone as in the town areas of Vavuniya South. Teachers are also unable to complete the syllabus due to the poor language proficiency and their work load. In many schools they are loaded with Tamil medium teaching as there is a shortage of staff in the school. There is no communication done in English at home and very little at school. No chances to watch English programmes and be exposed to English pronunciation. As the area has been seriously affected by the War the livelihood of the families faces a serious problem. This in turn would definitely affect the education of their children. As per the objectives of the Research Project, the following problems are emphasized with regard to their learning English:

1. As these students are from very poor background their language proficiency was very low. Many students found it difficult to write the script in an orderly manner although they are somewhat familiar with the alphabet.
2. Understanding the concepts related to Maths and Science has become problematic.
3. Motivation should be given in the classrooms through fun activities like songs, stories, games and theatre techniques.

The following findings have been achieved:

1. Students are very keen in their studies and their performance in the term tests is promising (see the mark sheets).
2. Students' spoken ability has been improving since they attended the first workshop and they have got high motivation due to the theatre workshop for communication and learning (see the video clips).
3. The possibilities of improving the students' writing skills are on the correct track.
4. Students are very much interested in reading as they were motivated through theatre workshops with narrating stories and performing the stories.
5. The use of theatre techniques in the workshops kept the students in high spirits therefore, the teaching method should accommodate these aspects to motivate learners of English.

Recommendations

1. Culture-based theatre workshops have to be conducted combining lessons from subject areas.
2. More chances to be given to learn more through internet (Internet access is necessary for these schools).
3. Motivate to use the facilities like overhead projector, multi-media projector to the staff teaching these students.
4. Monthly workshops in English should be conducted by visiting experts in order to motivate the staff and students with meals and sweets (see appendix 4 for their feed back of the sessions conducted.)
5. More reading material like newspapers and story books and magazines should be made available to these students at the school level.

Thus, the research done with the researcher intervention and participant observation and living with the group of target population paved the way for understanding the group's problems and identifying their core issues and recommending some solutions for further improvement in their Bilingual Educational Programme. Since the problem is a new phenomenon in this part of the globalised world with a group of population which is from a marginalized section and moreover affected by the recently-concluded War the research gets more significance in order to project a group of younger generation into a bright world of knowledge and progress.

References

- *Administrative Report*. (2010). Vavuniya, Sri Lanka: Zonal Educational Office.
- Bakhtin, M.M. (1981). *The Dialogic Imagination*. Trans. Caryl Emerson and Michael Holquist. Austin and London: University of Texas Press.
- Bird Alan. (1979). 'The use of drama in language teaching'. *ELT Journal* 33/4 July.
- Bruner, Jerome. (1986). *Actual Minds and Possible Worlds*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.
- Bryman Alan. (1988). *Quantity and Quality in Social Research*. London and New York: Routledge.
- Clipson-Boyles. (1998). *Drama in Primary English Teaching*. London: David Fulton Publishers.
- Fetterman David M., 1998, *Ethnography*, USA, Sage publications Inc.

- Freire Paulo. (1972). *Pedagogy of the Oppressed*. London: Penguin Books.
- Frost, Anthony and Yarrow, Ralph. (1990). *Improvisation in Drama*. London: Macmillan.
- Halliday, M.A.K. (1978). *Language as Social Semiotic*. London: Edward Arnold.
- Hines, Mary. (2005). 'Story Theatre'. *English Language Teaching Forum* 43/1, 24-28.
- Holliday, Adrian (1994) *Appropriate Methodology and Social Context*. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Kumaravadivelu, B. (2008). *Cultural Globalization and Language Enhancement*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Kumaravadivelu, B. (2006). *Understanding Language Teaching: From Method to Post Method*. New Jersey and London: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Littlewood, William. (1981). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Liu Jun (2000). 'The Power of Readers Theater: from reading to writing' *ELT Journal* Volume 54/4 Oct.2000. Oxford: Oxford University Press.
- Livingston, Carole. (1983). *Role-play in Language Learning*. England: England.
- Maley Alan and Alan Duff. (1982). *Drama Techniques in Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Martinez Miriam, Roser Nancy.L, and Strecker Susan (1998). 'I never thought I could be a star: A Readers Theatre ticket to fluency'. In *The Reading Teacher*, 52/4, Dec. 98/Jan. 99, 326-334, Intermediate Reading Association.
- McCafferty, Steven G. et al (2006). *Cooperative Learning and Second Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- O'Toole, John. (1976). *Theatre in Education: New Objectives for Theatre- New Techniques in Education*. London & Sydney: UNI Books Hodder & Stoughton.
- Piaget & Inhelder, (1969). *The Psychology of the Child*. London: Longman.
- Richards Jack C. and Rogers Theodore S. (1986/2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Via Richard (1987). In Rivers Wilga M. (1987). *Communicating Naturally in Second Language: Theory and Practice in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Vygotsky, L.S. (1986) *Thought and Language*. Cambridge, M.A: MIT Press.
- Widdowson, H.G. (1978). *Teaching Language as Communication*. Oxford: Oxford University Press.

Importance of Understanding the Role of Learning Styles and Strategies in Learning Second Language

Dr.K.Sanmuganathan

Introduction

There are many discussions about learning a second language which focus on teaching methodologies, little emphasis is given to the contextual factors - individual, social, and societal - that contribute students' learning. These contextual factors can be considered from the perspective of the language, the learner, and the learning process. This article discusses two important perspectives as they relate to learning any second language, with a particular focus on the styles and strategies which contribute to learn a second language.

Language learning styles and strategies are among the main factors that help determine how well our students learn a second language. A second language is a language studied in a setting where that language is the main vehicle of everyday communication with different roles and functions in the social context and where abundant input exists in that language.

Information about language learning styles and strategies is valid regardless of what the learner's first language is. Learning styles are the general approaches that students use in acquiring a new language or in learning any other subjects. Cornett (1983) state that these styles are "the overall patterns that give general direction to learning behavior". Dunn & Griggs (1988) state that "Learning style is the biologically and developmentally imposed set of characteristics that make the same teaching method wonderful for some and terrible for others". They explore the following dimensions of learning style: sensory preferences, personality types, desired degree of generality, and biological differences.

Learning strategies are defined as "specific actions, behaviours, steps, or techniques - such as seeking out conversation partners, or giving oneself encouragement to tackle a difficult language task - used by students to enhance their own learning" (Scarcella & Oxford, 1992, p. 63). When the learner consciously chooses strategies that fit his or her learning style and the L2 task at hand, these strategies become a useful toolkit for active, conscious, and purposeful self-regulation of learning. Learning strategies can be classified into six groups: cognitive, metacognitive, memory-related, compensatory, affective, and social.

It is important to emphasize that learning styles and strategies of individual students can work together with - or conflict with - a given instructional methodology. If there is harmony between (a) the student (in terms of style and strategy preferences) and (b) the combination of instructional methodology and materials, then the student is likely to perform well, feel confident, and experience low anxiety. If clashes occur between (a) and (b), the student often performs poorly, feels unconfident, and experiences significant anxiety. Sometimes such clashes lead to serious breakdowns in teacher - student interaction. These conflicts may also lead to the dispirited student's outright rejection of the teaching methodology, the teacher, and the subject matter.

Learning Styles

Though there are many style aspects which might prove to be influential and relevant to Second Language learning, the following four dimensions of learning style that are likely to be among those most strongly associated with L2 learning: sensory preferences, personality types, desired degree of generality, and biological differences.

Learning styles are not dichotomous (black or white, present or absent). Learning styles generally operate on a continuum or on multiple, intersecting continua. For example, a person might be more extraverted than introverted, or more closure-oriented than open, or equally visual and auditory but with lesser kinesthetic and tactile involvement. Few if any people could be classified as having all or nothing in any of these categories (Ehrman, 1996).

Sensory Preferences

Sensory preferences can be broken down into four main areas: visual, auditory, kinesthetic (movement-oriented), and tactile (touch-oriented). Sensory preferences refer to the physical, perceptual learning channels with which the student is the most comfortable. Visual students like to read and obtain a great deal from visual stimulation. For them, lectures, conversations, and oral directions without any visual backup can be very confusing. In contrast, auditory students are comfortable without visual input and therefore enjoy and profit from unembellished lectures, conversations, and oral directions. They are excited by classroom interactions in role-plays and similar activities. They sometimes, however, have difficulty with written work. Kinesthetic and tactile students like lots of movement and enjoy working with tangible objects, collages, and flashcards. Sitting at a table for long time is not for them; they prefer to have frequent breaks and move around the room.

Personality Types

Another style aspect that is important for L2 learning is that of personality type, which consists of four strands: extraverted vs. introverted; intuitive-random vs. sensing-sequential; thinking vs. feeling; and closure-oriented/judging vs. open/perceiving. Personality type (often called psychological type) is a construct based on the work of psychologist, Carl Jung. Ehrman and Oxford (1989, 1990) found a number of significant relationships between personality type and L2 proficiency in native-English-speaking learners of foreign languages.

Extroverted vs. Introverted

By definition, extroverts gain their greatest energy from the external world. They want interaction with people and have many friendships, some deep and some not. In contrast, introverts derive their energy from the internal world, seeking solitude and tending to have just a few friendships, which are often very deep. Extroverts and introverts can learn to work together with the help of the teacher. Enforcing time limits in the L2 classroom can keep extroverts' enthusiasm to a manageable level. Rotating the person in charge of leading L2 discussions gives introverts the opportunity to participate equally with extroverts.

Intuitive-Random vs. Sensing-Sequential

Intuitive-random students think in abstract, futuristic, large-scale, and non-sequential ways. They like to create theories and new possibilities, often have sudden insights, and prefer to guide their own learning. In contrast, sensing-sequential learners like facts rather than theories, want guidance and specific instruction from the teacher, and look for consistency. The key to teaching both intuitive-random and sensing-sequential learners is to offer variety and choice: sometimes a highly organized structure for sensing-sequential learners and at other times multiple options and enrichment activities for intuitive-random students.

Thinking vs. Feeling

Thinking learners are oriented toward the stark truth, even if it hurts some people's feelings. They want to be viewed as competent and do not tend to offer praise easily – even though they might secretly desire to be praised themselves. Sometimes they seem detached. In comparison, feeling learners value other people in very personal ways. They show empathy and compassion through words, not just behaviors, and say whatever is needed to smooth over difficult situations. Though they often wear their hearts on their sleeves, they want to be respected for personal contributions and hard work. L2 teachers can help thinking learners show greater overt compassion to their feeling classmates and can suggest that feeling learners might tone down their emotional expression while working with thinking learners.

Closure-oriented/Judging vs. Open/Perceiving

Closure-oriented students want to reach judgments or completion quickly and want clarity as soon as possible. These students are serious, hardworking learners who like to be given written information and enjoy specific tasks with deadlines. Sometimes their desire for closure hampers the development of fluency (Ehrman & Oxford, 1989). In contrast, open learners want to stay available for continuously new perceptions and are therefore sometimes called “perceiving.” They take L2 learning less seriously, treating it like a game to be enjoyed rather than a set of tasks to be completed. Open learners dislike deadlines; they want to have a good time and seem to soak up L2 information by osmosis rather than hard effort. Open learners sometimes do better than closure-oriented learners in developing fluency (Ehrman & Oxford, 1989), but they are at a disadvantage in a traditional classroom setting. Closure-oriented and open learners provide a good balance for each other in the L2 classroom. The former are the task-driven learners, and the latter know how to have fun. Skilled L2 teachers sometimes consciously create cooperative groups that include both types of learners, since these learners can benefit from collaboration with each other.

Desired Degree of Generality

This strand contrasts the learner who focuses on the main idea or big picture with the learner who concentrates on details. Global or holistic students like socially interactive, communicative events in which they can emphasize the main idea and avoid analysis of grammatical minutiae. They are comfortable even when not having all the information and they feel free to guess from the context. Analytic students tend to concentrate on grammatical details and often avoid more free-flowing communicative activities. Because of their concern for precision, analytic learners typically do not take the risks necessary for guessing from the context unless they are fairly sure of the accuracy of their guesses. The global student and the analytic student have much to learn from each other. A balance between generality and specificity is very useful for L2 learning.

Biological Differences

Differences in L2 learning style can also be related to biological factors, such as biorhythms, sustenance, and location. Biorhythms reveal the times of day when students feel good and perform their best. Some L2 learners are morning people, while others do not want to start learning until the afternoon, and still others are creatures of the evening, happily “pulling an all-nighter” when necessary.

Sustenance refers to the need for food or drink while learning. Quite a number of L2 learners do not feel comfortable learning without a candy bar, a cup of coffee, or a soda in hand, but others are distracted from study by food and drink. Location involves the nature of the environment: temperature, lighting, sound, and even the firmness of the chairs. L2 students differ widely with regard to these environmental factors. The biological aspects of L2 learning style are often forgotten, but vigilant teachers can often make accommodations and compromises when needed.

Assessing L2 Learning Style

By far the most common type of assessment tool for L2 learning styles is the written survey. In surveys, students answer questions that reveal their particular style preferences. Style surveys vary in reliability and validity, but in the last few decades they have provided data from which teachers and students have begun to understand L2 styles.

Learning Strategies

L2 learning strategies are specific behaviors or thought processes that students use to enhance their own L2 learning. The word strategy comes from the ancient Greek word *strategia*. A given strategy is neither good nor bad; it is essentially neutral until the context of its use is thoroughly considered. What makes a strategy positive and helpful for a given learner? A strategy is useful if the following conditions are present: (a) the strategy relates well to the L2 task at hand, (b) the strategy fits the particular student's learning style preferences to one degree or another, and (c) the student employs the strategy effectively and links it with other relevant strategies. Strategies that fulfill these conditions "make learning easier, faster, more enjoyable, more self-directed, more effective, and more transferable to new situations" (Oxford, 1990). Learning strategies can also enable students to become more independent, autonomous, lifelong learners (Allwright, 1990; Little, 1991).

Yet students are not always aware of the power of consciously using L2 learning strategies for making learning quicker and more effective (Nyikos & Oxford, 1993). Skilled teachers help their students develop an awareness of learning strategies and enable them to use a wider range of appropriate strategies.

Six Main Categories of L2 Learning Strategies

There are six major groups of L2 learning strategies which have been identified by Oxford (1990). These strategies include Cognitive strategies, Metacognitive strategies, Memory - related strategies, Compensatory strategies, Affective strategies and Social strategies.

Cognitive strategies

Cognitive strategies enable the learner to manipulate the language material in direct ways, e.g., through reasoning, analysis, note-taking, summarizing, synthesizing, outlining, reorganizing information to develop stronger schemas (knowledge structures), practicing in naturalistic settings, and practicing structures and sounds formally. Cognitive strategies were significantly related to L2 proficiency in studies by Kato (1996), Ku (1995), Oxford and Ehrman (1995), among others.

Metacognitive strategies

Metacognitive strategies (e.g., identifying one's own learning style preferences and needs, planning for an L2 task, gathering and organizing materials, arranging a study space and a schedule, monitoring mistakes, and evaluating task success, and evaluating the success of any type of learning strategy) are employed for managing the learning process overall. Among native English speakers learning foreign languages, Purpura (1999) found that metacognitive strategies had "a significant, positive, direct effect on cognitive strategy use, providing clear evidence that metacognitive strategy use has an executive function over cognitive strategy use in task completion". Studies of EFL learners in various countries uncovered evidence that metacognitive strategies are often strong predictors of L2 proficiency.

Memory - related strategies

Memory - related strategies help learners link one L2 item or concept with another but do not necessarily involve deep understanding. Various memory - related strategies enable learners to learn and retrieve information in an orderly string (e.g., acronyms), while other techniques create learning and retrieval

via sounds (e.g., rhyming), images (e.g., a mental picture of the word itself or the meaning of the word), a combination of sounds and images (e.g., the keyword method), body movement (e.g., total physical response), mechanical means (e.g., flashcards), or location (e.g., on a page or blackboard). Memory-related strategies have been shown to relate to L2 proficiency in a course devoted to memorizing large numbers of Kanji characters (Kato, 1996) and in L2 courses designed for native-English speaking learners of foreign languages (Oxford & Ehrman, 1995). However, memory-related strategies do not always positively relate to L2 proficiency.

In fact, the use of memory strategies in a test-taking situation had a significant negative relationship to learners' test performance in grammar and vocabulary (Purpura, 1997). The probable reason for this is that memory strategies are often used for memorizing vocabulary and structures in initial stages of language learning, but that learners need such strategies much less when their arsenal of vocabulary and structures has become larger.

Compensatory strategies

Compensatory strategies (e.g., guessing from the context in listening and reading; using synonyms and "talking around" the missing word to aid speaking and writing; and strictly for speaking, using gestures or pause words) help the learner make up for missing knowledge. Cohen (1998) asserted that compensatory strategies that are used for speaking and writing (often known as a form of communication strategies) are intended only for language use and must not be considered to be language learning strategies. However, Little (personal communication, January, 1999) and Oxford (1990, 1999a) contend that compensation strategies of any kind, even though they might be used for language use, nevertheless aid in language learning as well. After all, each instance of L2 use is an opportunity for more L2 learning. Oxford and Ehrman (1995) demonstrated that compensatory strategies are significantly related to L2 proficiency in their study of native-English-speaking learners of foreign languages.

Affective strategies

Affective strategies, such as identifying one's mood and anxiety level, talking about feelings, rewarding oneself for good performance have been shown to be significantly related to L2 proficiency in research by Dreyer and Oxford (1996) among South African EFL learners and by Oxford and Ehrman (1995) among native English speakers learning foreign languages. However, in other studies, such as that of Mullins (1992) with EFL learners, affective strategies showed a negative link with some measures of L2 proficiency. One reason might be that as some students progress toward proficiency, they no longer need affective strategies as much as before. Perhaps because learners' use of cognitive, metacognitive, and social strategies is related to greater L2 proficiency and self-efficacy, over time there might be less need for affective strategies as learners' progress to higher proficiency.

Social strategies

Social strategies (e.g., asking questions to get verification, asking for clarification of a confusing point, asking for help in doing a language task, talking with a native-speaking conversation partner, and exploring cultural and social norms) help the learner work with others and understand the target culture as well as the language. Social strategies were significantly associated with L2 proficiency in studies by Dreyer and Oxford (1996) and the investigation of native-English-speaking foreign language learners by Oxford and Ehrman (1995).

Assessing Learners' Use of Strategies

Many assessment tools exist for uncovering the strategies used by L2 learners. Self-report surveys, observations, interviews, learner journals, dialogue journals, think-aloud techniques, and other measures have been used. Each one of these has advantages and disadvantages, as analyzed by Oxford (1990) and

Cohen and Scott (1996). The most widely used survey, the Strategy Inventory for Language Learning has been translated into more than 20 languages and used in dozens of published studies around the world. These additional findings include the following: L2 learning strategy use is significantly related to L2 learning motivation, gender, age, culture, brain hemisphere dominance, career orientation, academic major, beliefs, and the nature of the L2 task.

Implications for L2 Teaching

There are four implications for classroom practice: assessing styles and strategies in the L2 classroom, attuning L2 instruction and strategy instruction to learners' style preferences, remembering that no single L2 instructional methodology fits all students, and preparing for and conducting strategy instruction.

Assessing Styles and Strategies in the L2 Classroom

L2 teachers could benefit by assessing the learning styles and the strategy use of their students, because such assessment leads to greater understanding of styles and strategies. Teachers also need to assess their styles and strategies, so that they will be aware of their preferences and of possible biases. Useful means exist to make these assessments, as mentioned earlier. Teachers can learn about assessment options by reading books or journals, attending professional conferences, or taking relevant courses or workshops.

Attuning L2 Instruction and Strategy Instruction to Learners' Style Needs

The more that teachers know about their students' style preferences, the more effectively they can orient their L2 instruction, as well as the strategy teaching that can be interwoven into language instruction, matched to those style preferences. Some learners might need instruction presented more visually, while others might require more auditory, kinesthetic, or tactile types of instruction. Without adequate knowledge about their individual students' style preferences, teachers cannot systematically provide the needed instructional variety.

Remembering no single L2 instructional methodology

It should be noted that no single L2 instructional methodology fits all students' styles and strategies help determine a particular learner's ability and willingness to work within the framework of various instructional methodologies. It is foolhardy to think that a single L2 methodology could possibly fit an entire class filled with students who have arranged of stylistic and strategic preferences. Instead of choosing a specific instructional methodology, L2 teachers would do better to employ a broad instructional approach, notably the best version of the communicative approach that contains a combined focus on form and fluency. Such an approach allows for deliberate, creative variety to meet the needs of all students in the class. Preparing for and Conducting L2 Strategy Instruction

Preparing for and conducting strategy instruction.

L2 teachers should consider various ways to prepare to conduct strategy instruction in their classes. Helpful preparatory steps include taking teacher development courses, finding relevant information in print or on the Internet, and making contacts with specialists. Although we do not yet know all we wish to know about optimal strategy instruction, there is growing evidence that L2 teachers can and should conduct strategy instruction in their classrooms. For some teachers it might be better to start with small strategy interventions, such as helping L2 readers learn to analyze words and guess meanings from the context, rather than with full-scale strategies-based instruction involving a vast array of learning strategies and the four language skills, i.e., reading, writing, speaking and listening.

Language learning styles and strategies appear to be among the most important variables influencing performance in a second language. Much more investigation is necessary to determine the precise

role of styles and strategies, but even at this stage in our understanding we can state that teachers need to become more aware of both learning styles and learning strategies through appropriate teacher training. Teachers can help their students by designing instruction that meets the needs of individuals with different stylistic preferences and by teaching students how to improve their learning strategies.

References

1. Allwright, D. (1990). *Autonomy in Language Pedagogy*. CRILE Working Paper 6. Centre for Research in Education, University of Lancaster, U.K.
2. Cohen, A.D. (1998). *Strategies in Learning and Using a Second Language*. Essex, U.K.: Longman.
3. Cornett, C. (1983). *What You Should Know about Teaching and Learning Styles*. Bloomington, IN: Phi Delta Kappa.
4. Dreyer, C. & Oxford, R. (1996). Learning strategies and other predictors of ESL proficiency among Afrikaans-speakers in South Africa. In R. Oxford (Ed.), *Language Learning Strategies Around the World: Cross-cultural Perspectives* (pp. 61-74). Manoa: University of Hawaii Press.
5. Dunn, R. & Griggs, S. (1988). *Learning Styles: Quiet Revolution in American Schools*. Reston, VA: National Association of Secondary School Principals.
6. Ehrman, M. (1996). *Second Language Learning Difficulties: Looking Beneath the Surface*. Thousand Oaks, CA: Sage.
7. Ehrman, M. & Oxford, R. (1989). Effects of sex differences, career choice, and psychological type on adults' language learning strategies. *Modern Language Journal*, 73(1), 1-13.
8. Ehrman, M. & Oxford, R. (1990). Adult language learning styles and strategies in an intensive training setting. *Modern Language Journal*, 74, 311-326.
9. Kato, F. (1996). Results of an Australian study of strategy use in learning Japanese Kanji characters. Unpublished manuscript, University of Sydney, Sydney, Australia.
10. Ku, P.N. (1995). *Strategies Associated with Proficiency and Predictors of Strategy Choice: A Study of Language Learning Strategies of EFL Students at Three Educational Levels in Taiwan*. Unpublished doctoral dissertation, Indiana University, Bloomington, Indiana, USA.
11. Little, D. (1991). *Learner autonomy 1: Definitions, issues, and problems*. Dublin: Authentik.
12. Little, D. (1999). Jan. Personal communication.
13. Mullins, P. (1992). *Successful English Language Learning Strategies of Students Enrolled in the Faculty of Arts, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand*. Unpublished doctoral dissertation, United States International University, San Diego, CA.
14. Nyikos, M., & Oxford, R.L. (1993). A factor-analytic study of language learning strategy use: Interpretations from information processing theory and social psychology. *Modern Language Journal*, 77 (1), 11-23. O'Malley, J.M. & Chamot, A.U., 1990: *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.

17. Oxford, R.L. (1990). *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*. Boston: Heinle & Heinle.
18. Oxford, R.L. (1999a). *Language Learning Strategies in the Context of Autonomy, Synthesis of Findings from the International Invitational Conference on Learning Strategy Research*,
19. Teachers College, Columbia University, New York, NY.
20. Oxford, R.L., & Anderson, N. (1995). State of the art: A cross-cultural view of language learning styles. *Language Teaching*, 28, 201-215.
21. Purpura, J. (1997). An analysis of the relationships between test takers' cognitive and metacognitive strategy use and second language test performance. *Language Learning*,
22. 42 (2), 289-325.
23. Purpura, J. (1999). Learner characteristics and L2 test performance. In R. L. Oxford (Ed.), *Language Learning Strategies in the Context of Autonomy, Synthesis of Findings from the International Invitational Conference on Learning Strategy Research* (pp. 61-63), Teachers College, Columbia University, New York, NY.
24. Scarcella, R. & Oxford, R. (1992) *The Tapestry of Language Learning: The Individual in the Communicative Classroom*. Boston: Heinle & Heinle.

புள்ளிகளால் Gel Pen மூலம் எஸ். சந்திரசுபநேமி அவர்களால் ஆக்கம்பெற்ற பிரதிமை ஓவியம்

யாழ். மாவட்ட இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தில்

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் நிறுவுனர் முதலாவது பீடாதிபதி
கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற
கௌரவிப்பு விழாவும் "கருமத்திருதி" பட்டமளிப்பு விழாவும் - I

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் நிறுவநர் முதலாவது பீடாதிபதி கலாநிதி திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற கௌரவிப்பு விழாவும் "கருமத்திருதி" பட்டமளிப்பு விழாவும் - II

வாதரவத்தை விக்னேஸ்வரா வித்தியாலயத்தில்
சமையற் பாத்திரங்கள், கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கும் நிகழ்வில்

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் பீடாதிபதி
திரு.எஸ்.கே.யோகநாதன் அவர்களின் காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற நிகழ்வில்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

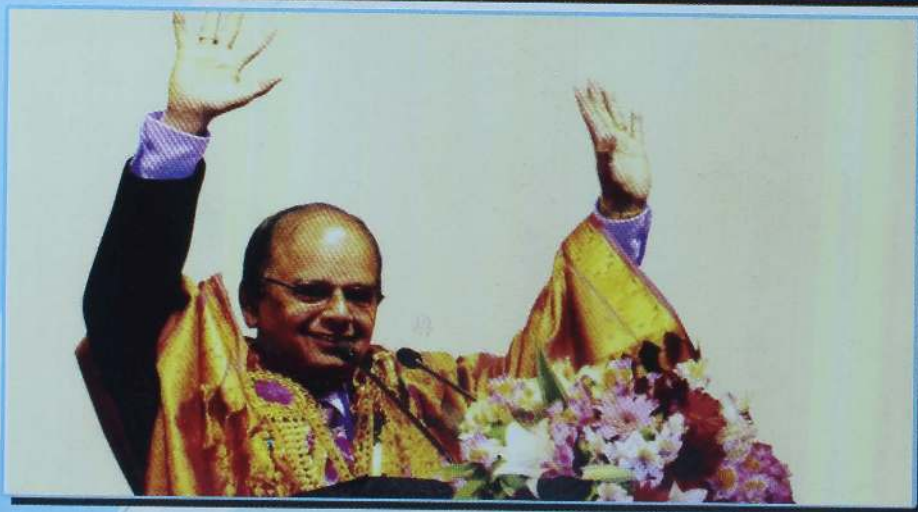
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் பீடாதிபதி திரு. சதாசிவம் அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் நடைபெற்ற கௌரவிப்பு விழாவில்

சமாதானத்திற்கும் நல்லெண்ணத்திற்குமான மக்கள் குழுவினால்
ஒழுங்கு செய்யப்பெற்ற, துணை இந்தியத் தூதுவர்
உயர்திரு. மகாலிங்கம் அவர்களின் பிரிவு உபசாரத்தின்போது

ISAAME Forum நிகழ்விற்காக துபாய் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தபோது

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் மாவட்டம் 306 - BI
மாவட்ட ஆளுநராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட நிகழ்வில்

உலக நீரிழிவுத் தினத்தை முன்னிட்டு சாவகச்சேரியில் நடைபெற்ற நிகழ்வில்

அகில இலங்கை சமாதான நீதிவானாக; மதிப்பிற்குரிய
உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அ. பிறேம்சங்கர் முன்னிலையில் பதவியேற்றபோது

வறுமைக்கோட்டின் கீழுள்ள சில மாணவர்களுக்கு கோப்பாய் லயன்ஸ் கழகத்தினூடாக, அவுஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த திரு.வே.கணேசலிங்கம் அவர்களின் அனுசரணையுடன் துவிச்சுக்கர வுண்டிகள் வழங்கிய நிகழ்வில்

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் மாவட்டம் 354B, கொரியாவின் மாவட்ட
ஆளுநர் தம்பதிகளை கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் வரவேற்றபோது

Welcome home, Lions.

Celebrating a century of Service

#LCICON

அமெரிக்காவில் சிக்காக்கோ நகரில் நடைபெற்ற சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின்
100ஆவது மாநாட்டின் நிகழ்வுகள்

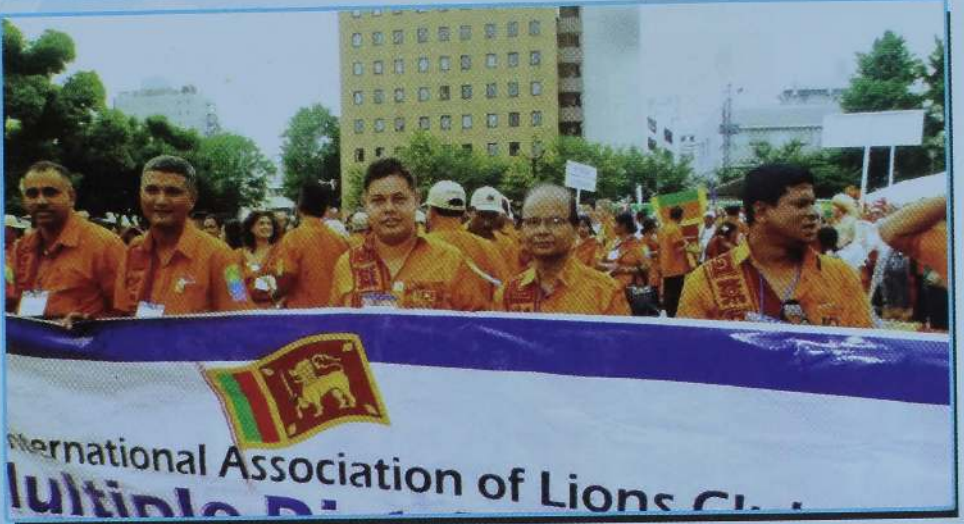
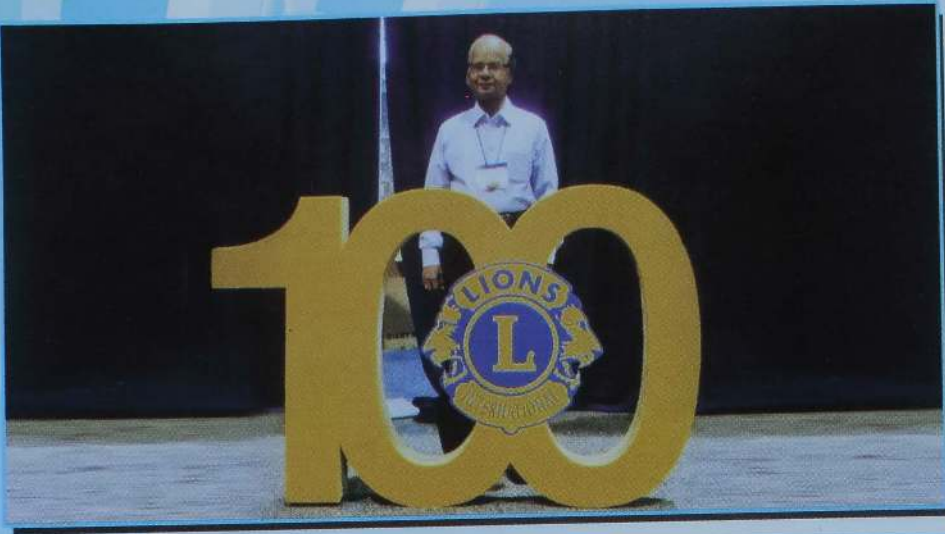
சர்வதேச லைன்ஸ் கழகத்தின் மாவட்டம் 306-BI
Lion Ladies Fund Raising நிகழ்வின்போது

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் ஆரம்பகர்த்தா மெல்வின் ஜோன்ஸ் அவர்களின் நினைவு நாள் கொண்டாட்டத்தின்போது

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் 99ஆவது மாநாடு
ஜப்பானில் நடைபெற்றபோது - I

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் 99ஆவது மாநாடு
ஜப்பானில் நடைபெற்றபோது - II

INTERNATIONAL PRESIDENT
LION CHANCELLOR ROBERT "BOB" E. CORLEW
LION DIANNE PMJF
DISTRICT GOVERNOR
LION. DR. V. THIYAGARAJAH MJF, MAF
LION LADY RANJI

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தின் 99ஆவது மாநாடு
 ஜப்பானில் நடைபெற்றபோது - III

சர்வதேச லயன்ஸ் கழகத்தில் மாவட்டம் 306- B1, முதலாவதாக
ஆரம்பிக்கப்பட்ட மகளிர் லயன்ஸ் கழக நிகழ்வின் போது

கோப்பாய் பிரதேச வைத்தியசாலையில்
TB விடுதி புனரமைக்கப்பட்டு கையளிக்கப்பட்டபோது

யாழ். போதனா வைத்தியசாலைக்கு குறைமாத பிள்ளைகளின் பராமரிப்பு
நிலையத்திற்கு உபகரணங்கள் வழங்கியபோது

பாடசாலை நிகழ்வுகளில்

மாவட்ட ஆளுநராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பின்
கோப்பாய் பிரதேச மக்களால் நடாத்தப்பெற்ற வரவேற்பும் கௌரவிப்பும்

லயன்ஸ் கழக வரலாற்றில் முதன்முதலாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற
மாபெரும் மாநாட்டு நிகழ்வில் - I

லயன்ஸ் கழக வரலாற்றில் முதன்முதலாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற
மாபெரும் மாநாட்டு நிகழ்வில் - II

யாழ். வைத்தியசாலையில் பல்வேறு அன்பளிப்பு நிகழ்வுகளின்போது

வறுமைக்கோட்டின் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு முனைவர் திருநாவுக்கரசு கமலநாதன் அறக்கொடை நிதித்திருந்து உதவிகள் வழங்கியபோது

உள்ளும் புறமும் அழகு உயர்ந்த குணம்
கள்ளம் கபடம் கரவறியா மேன்மையுளாய்
பள்ளத்தை நோக்கிப் பாய்கின்ற நீர்போல - அன்பு
வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சுகின்ற வேந்தே நீ வாழ்க நிதம்

எங்கள் சமூகம் ஏற்றம் பெற வேண்டி
உங்கள் பணிகள் உதவியதை நாமறிவோம்
திங்கள் முகத்தோய் தியாகராசப் பெயரோய்
தங்கள் பணிகள் தழைத்தோங்கி வாழியவே.

பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா

